கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்த்தேசிகரும்,
தைரியநாத சுவாமிகளும் ஆகிய
வீரமாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல்விளக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

இவை,

இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிசியோன்
காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரான
ம-ள-ள-ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியா ரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

ஜெம். ஜி. மெக்கென்ஜி. காபன் அய்யர்,
அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சென்னை பரமஸ்சாலை
ம-ள-ள-ஸ்ரீ ம. சா இயாகப்பிள்ளை அவர்களால்
அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

௧௮௯௧-ஹு வருஷத்துக்குச் சரியான கர-ஹு

கடவுள்துணை

முகவுரை.

செந்தமிழ்த் தேசிகரான வீரமாமுனிவரா லியற்றிய வைந்திலக்கணத் தொன்னூல் விளக்கம் என்னு மிந்நூலானது 1838ம்-ஆண்டில் பிரபல வித்துவானாகிய களத்தூர் - வேதகிரி முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்டு, புதுவை மாநகரத்தில் முதல் முதலில் அச்சிடப்பட்டது. வீரமாமுனிவ ரியற்றிய பலநூல்களைப்போலவே இதுவும் பொருணடை முதலியவற்றிற் சிறந்து காணப்படும்.

செந்தமிழ்க்குரிய வைந்திலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூல் வேறின்மையின் இதனை மாணாக்கருக்குப் பிரயோஜனமாக இரண்டாந்தரம் அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று நான்விரும்பி இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிஷியோன் காலேஜ்—த் தமிழ்ப் பண்டிதரும் எனது நண்பருமாகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ, உ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியர் அவர்களை இதைப் பார்வையிடும்படி கேட்டுக் கொள்ள அவர் இதைப் பழைய பிரதியுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துச் சோதித்துத்தர அதை நான் முதற் பதிப்பைப்போலன்றிச் சூத்திரமும் உரையும் நன்கு விளங்குமாறு சூத்திரத்தைச் செய்யுள்போலப் பெரிய வெழுத்திலும் வசனரூபமா யிருக்கும் உரையைச் சிறிய வெழுத்திலும் பதிப்பித்து, அதிகாரம், இயல், ஒத்து முதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறு இங்கிலீஷ்ப்பெயரு மெடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறேன். மேற்கூறிய வென்னு நண்பர் எனக்குச் செய்த விப்பேருதவிக்கு நான்மிக நன்றியறிதலுள்ளவனா யிருக்கிறேன்.

வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தை முதல் முதலில் எழுதினவரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய, அ. முத்துச்சாமிப் பிள்ளை யவர்களினது மிகவணுகிய மரபினரான ம-௱-௱-ஸ்ரீ, ம. சா. இயாகப் பிள்ளை யவர்கள் தயவாய் இதைத் தமது இயந்திரசாலையில் அச்சிட்டுத் தந்ததற்கும், உவெஸ்லியன் மிஷியோன் சங்கப் போதகராகிய, ம-௱-௱ஸ்ரீ, யாழ்ப்பாணம் சா வே. அம்பலவாணர் ஐயர் இதை எழுத்துப் பிழையறப் பார்த்ததற்கும் நான் மிகவும் வந்தனஞ் செலுத்துகிறேன்.

இங்ஙனம்,

கர௵ ஆவணி௴
1891-௵ ஆகஷ்டு-௴

ஜீ. மெக்கென்ஸி காபன்.

வீரமா முனிவர்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள இத்தாலியா தேசத்தி லிருக்கும் காஸ்திகிலியோனே என்னும் ஊரானது ஓங்கு புகழ் பெற்ற தொன்னூ லியற்றிய வீரமாமுனிவர் பிறப்பிடமாம். 1680-ஞூ நவம்பர்-மீ 8-உ அவருக்கு ஜெந்மவார மாயிற்று. அவரைப் பெற்றோர் அவருக்குக் கான்ஸ்டன்ஷியுஸ் பெஸ்கி யென்பப் பெயரிட்டார்கள். அவர் அவ்வூரிலும் உரோமாபுரியிலும் கல்விகற்று, இயேசுவின் சங்கத்தை யனுசரித்து, உரோமைச் சங்க வொழுங்குப்படி நடந்து வந்ததினால், அவரது தெய்வபக்தி, கல்வி, சாதூரியம் முதலியவற்றைக் கேள்வியுற்ற பாப்பானவர் அவரது சாமர்த்தியத்துக்கு வியந்து, தென்னிந்தியாவிலுள்ள மதுரைமா நாட்டுக்குப்போய் சற்குருவாகிய இயேசுவின் மாட்சிமையை அவ்விராச்சியத்தாருக்குத் தெரிவிக்க அவரை நியமித்தார். ஆனால் உரோமைச் சங்க முறைமையின்படி இருபத்தைந்து வயதாகுமுன் இவர் குருப்பட்டம் பெறுவது கூடாததினால் 1706-ம் வருஷத்தில் அவர் அப்பட்டம் பெற்று, இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு வந்தார். இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா வென்னும் ஊரை யடைந்து தமிழ்ப் பாஷை பயின்று, 1708-ம் வருஷத்தில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள காமயநாயகன்பட்டி யென்னும் ஊரில் 1714-ம் ஆண்டு முதல் 1716-ம் ஆண்டுவரையில் வசித்ததாகவும், இங்கிருந்து கைத்தார் என்னுங் கிராமத்துக்கு அடிக்கடி போக்குவரவு செய்து வந்ததாகவும், திருநெல்வேலியில் 1714-ம் ஆண்டில் வடக்கன்குளம் சபையை ஸ்தாபித்த பிரான்ட்லீனி யென்னுந் தேசிகர் சொல்லுகிறார். பாளையங்கோட்டையி லிருந்து மதுரைக்குப் போகும் மார்க்கத்தில் உள்ள இவ்வூரானது அக்காலத்தில் மிகவும் பேர்பெற்றிருந்தது. சங்கரநயினார்கோவில் தாலுக்காவிற் கலப்பட்டி யென்னுங் கிராமத்தில் அவர் தாம் செய்த தேவ ஊழியத்திற் செயம் பெற்றுக் கொண்டு அங்கொரு தேவாலயங் கட்டினார். இதினிமித்தம் அங்குள்ள பிராமணர்கள் கோபங்கொண்டு இவரைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்துக் கோயிலையும் இடித்து விட்டார்கள்.

அந்தக்கிராமத்துப்பிராமணர்கள் தங்கள் முன்னோர் பாழாக்கிய மேற் சொன்ன தேவாலயத்தி னடையாளங்களைத் தற்காலத்தில் நமக்குக் காண்பிப்பதுடன் அது பெஸ்கி என்பவர் கட்டி வைத்த தென்றும், அவரையும், அவரால் கிறிஸ்தவனான வோர் பிராமணனையும், அவ்வூரி லிருந்து தங்கள் முன்னோர் அடித்துத் துரத்தி விட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அக்காலத்தி லிருந்த பிராமணர்கள் மிகவும் மத வைராக்கியமுள்ளவர்கள்.

ஆகையால் அவரைச் சிறைப்படுத்துவதினால் திருப்தி யடையாமல் அவரைக் கொலை புரியவு மெத்தனித்தார்கள். அப்போது கயித்தார் என்னும் கிராமத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த முயற்சியினால் அவர் சிறைச்சாலையினின்றும் விடுதலையாகி, மரணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தார். இவ்வாறானதால் அந்தப் பிராமணர்கள் கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறாமற் போயிற்று. இதனுண்மை அவ்வூரின் சுற்றுப்புறத்துள்ள கிறிஸ்தவக்கிராமவாசிகளின் கன்னபரம்பரையாலும், 1715ம்-ஆண்டு சனவரி-மீ 12-உ பெஸ்கி யென்பவர் தாமே யெழுதியிருக்கிற நிருபத்தாலும் விளங்கும். பின்பு அவர் 1716-ம் வருஷத்தில் மதுரைக்குச் சென்றார். ஆனால் அவர் அங்கே செய்ததின்னதென்று தெரியவில்லை, பிறகு 1720-ம் வருஷத்தில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த வடுகாப்பட்டியில் வந்து நிலைத்திருந்தார். இவ்வாறு நடக்குங் காலத்திலும் அவர் தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்து அதைக் கரைகண்டா ரென்பதற்கு 1726-ம் ஆண்டில் அவரியற்றிய தேம்பாவணி முதலான சிறந்த நூல்களே சாட்சி பகரும். இவர் காலத்துக்குப் பிறகு இந்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் அநேகர் பலநூல்களைச் செய்தாரேனும், அவைகளி லொன்றேனும் இத்தேம்பாவணிக்கு நிகராமோ?

இதன்றி 1727-ம் ஆண்டில் "வேதியரொழுக்கம்" என்னும் நூலை உபதேச ரத்நாகரம் எனத் திருப்பணியாளருக்குபயோகமாக வியற்றினார். இதனைப்படிப்போருக்கிதனடையினால் மனமகிழ்ச்சியும், பொருளினால் பக்தி, ஞானம் முதலியவற்றின் அபிவிருத்தியும் உண்டாகும். இயற்றமிழ் நடைக்கிது சிறந்தமுன் மாதிரியாக விருக்கிறதுமன்றி கடுஞ்சொற்பொழிவு, பொருட்பேதம், பிழைபாடு, அன்னியபாஷை நடைக்கலப்பு, முதலியவற்றால் நிரம்பியதும் காதுக்கினிமை யற்றதுமாயிருக்கின்ற தற்கால வியற்றமிழ்நூல்களின் குறைகுற்றங்களை வெளியாக்கும் சுலோசன மெனவுந்தகும்.

1729-ம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த ஆவூரி லிருந்தபோது இவர் தாமியற்றிய தேம்பாவணிக் குரை எழுதினார். இக்கிராமத்திலேயே வெகுநாள் வசித்துத் தமது வாழ்நாளெல்லாந் தமிழை ஆராய்ந்தார். கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்நாட்டிற் பரவுதற்கு இவர் இடைவிடாது முயன்று வந்தாரென்று கன்னபரம்பரையால் விளங்குகிறது. அவர் ஊருக்கூர்ப் பயணம் பண்ணி ஜனங்களுக்குப் போதித்துத் தம்மோடு வாதாடவந்தவர்களையெல்லாம் வென்று விசேஷமாக உயர்ந்த ஜாதியோரையே கிறிஸ்தவர்களாக்கிவந்தார். கிறிஸ்தவ ஆலயங்கட்டிவைப்பதும் அவற்றை விநோதமாக அலங்கரிப்பதும் அவருக்கதிகப் பிரியம். 50 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த முத்துசாமிப்பிள்ளை யென்பவரெழுதிய வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தில் இவரைப்பற்றி யநேகமாய்க் காணலாம். திருஷ்டாந்தமாக:—

"கல்விப் பெருக்கத்தா லகங்கரித்த வொன்பது சடைப்பண்டாரங்கள் வந்து வீரமா முனிவரோடு தர்க்கம் பண்ணி யவரை வெல்ல வேண்டு

மெனக் கருதி, தோற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொற்படி நடப்ப தென்று உடன்படிக்கை பண்ணித் தாக்கிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒரு மாத மட்டும் பண்ணிய தாக்கத்தில் அவனை வெல்ல மாட்டாமல் தாங்க ளே தோற்றுப் போனதால் அவர்களில் ஆறு பேர் சத்தியவேதத்துக் குட் பட்டார்கள் மற்ற மூன்றுபேர் சடையறுபட்டு வெட்கத்தினால் மேல் சீமைக்குப் போய் விட்டார்கள். அந்தச் சடைகள் திருக்காவலூர்க் கோ வில் மண்டபத்தில் வைக்கோற் கட்டுப்போல ஐதர் கலாபனை மட்டும் தொ ஙகிக் கிடந்தன." இப்படிக் கவர் தேச சஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டு போ கிறபோது அவருபதேச மகிமையினால் இத்தேசத் தவர்களிற் பலர் கிறிஸ் தவர்களானார்கள்

பெஸகி யென்னும் வீரமாமுனிவர் ஜீவிதத்காலமோ மிகக் கொடுமை, துன்பம், கலகம் முதலியவற்றால் நிறைந்தது. அவரிருந்த நாடும் அவ்வாறே கலகம், யுத்தம், சாப்பனை இவைகளால் கலக்குண்டதினால் அவர் அக்கால் காரியகாத்தர்களுடன் சம்பந்தப்படாதவரா யிருப்பது கூடாது எவ்வாறெ னில், 1736ம்-ஆண்டில் வஞ்சகம், கொடுமை முதலிய துர்க்குணங்கள் குடி கொண்ட சந்தா ஸாஹேபு என்னும் நபாபு திருச்சிராப்பள்ளியை முற்று கைபோட்டு அதைப் பிடித்துக்கொண்டு மதுரை நாட்டிற்கு நாமே அரச னென்று பறையறை வித்தார். அவர் வேண்டுகோள்படி இவரவரிடஞ் சென்று வார்த்தை யாடினபோது அவருக்கு இவரிடத்தில் அதிகத் திருப்தி யுண்டாகித் தமக்குத் திவானாக இவரை யேற்படுத்திக் கொண்டது மன்றி யிவருக்கு இனாமாக நான்கு கிராமங்க ளளித்தார்.

1740-ம் ஆண்டில் வேலூர் கர்நாடக நபாபாகிய தவுஸ்த அலிகான் என்பவரைப் போய்த் தரிசித்து, 1739-ஆம் அக்டோபர்-மீ 29-உ தமது சங்கத் தலைவர் அந்த நபாபுக்கு எழுதி யனுப்பிய நிருபத்தையுங் காண்பித் தார். இவை முதலிய காரியங்கள் அக்கால காரிய காத்தர்களுட னிவ ருஞ் சம்பந்தப்பட்டா ரென்று விளக்குகிறது.

ஷை 1740-ம் ஆண்டில் மஹாராஷ்டிரர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை மு ற்றுகைபோட்டு 1741-ம் ஆண்டில் அதைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அ வர்கள் மிகுந்தமதவைராக்கியமுள்ள இந்துக்களாதலால் சந்தாஸாஹேபின திவானாகிய இவர் கிறிஸ்தவ குருவென்றறிந்தபோது கிறிஸ்தவர்களும் மக மதியரைப்போலவே அம்மஹாராஷ்டிரர்களுடைய பகைக்கு இலக்கானார் கள். இதை யறிந்த பெஸகி யென்பவரும் மற்றுமுள்ளவர்களும் மரணத்தி னின்று தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு ஓடி யொளிக்கும்படி நேரிட்டது. ஆகவே அவர் முதல் முதல் போன இடம் இராமநாதபுரம். அங்கிருந்து திருநெல்வேலிக் கடுத்த வோர் கரைதுறைப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து அங்கே சில் காலம் தங்கியிருந்தார். அவ்வூருக்கு மணப்பாடு என் று பெயர். அது அக்காலத்தில் உலாந்துக்காரருக் குரியது. அதிலே ட்ரோ

மான கததோலிககு ஆலயமும சபையு மிருநதன. பெஸகி எனபவா இநதி
யாவுககு வநதவுடன் கொஞசக காலம அஙகே தஙகி யிருநதபடியால தம
து விருததாபபியததிலும அஙகேயே வசிகக வெணணிஞ ெனறும உத
தேசிககலாம. அமைதியறற உலகம வேணடாமென வெணணிய இவரு
க்கு அமைதியுளள அவவூா தகுநத இடமாயிற்று எனவே இஙகு சில கா
லம வசிததுப பின தேகவியோகமானா. அஙகுளள ஆலயததின பிராகார
த்தில் இவா சேமிககபபடடா ரெனருலும இதைத தெரிவிகக அவ்விடத
தில் சமாதி முதலிய யாதொனறும கடடி யிருக்கக காணோம. இவ்வாறிரு
ப்பது அவரது பெயா, குணம, தாம செயது வநத சனமாாககத தொழில,
முதலியவறறிறகு முழுமையும தகாத காரிய மனறோ? அஙகுளள பரவா
கள் இவா மேனமையை யறியாமையினலோ அலலது தஙகள வறுமையின
லோ இவா மரணததைக குறிககும சமாதி முதலிய யாதொனறும்கடடா
மற் போனாகளேனும இவரது சறகுணம, ஆழநத அறிவு, பயனுறு தொ
ழில, கீாததி, பிரதாபம, முதலியவறறை யறிநதவாகளாவது ஏதேனு மொ
ன்றைச செய்திருகக வேணடுமெனறோ? இவரோ தமககுப பிறாசெயவதை
யெதிா பாராமல தாமே தமமுடைய பெயா நீடூழி காலம நிலைத்தோங
குமபடி சிறநத பலநூலக ளியறறி யிருககிறா ரனறியும இவா செயது வநத
வேதியா தொழிலும போதுமான ஞாபகக் குறியாம பெஸ்கி யென்பவா
தெனனாட்டுககு வநத பிறகு தமது இயறபெயராகிய கனஸடானஷியுஸ
எனபதின பொருளபடுமே தைரியநாதன எனனும் நாம தேயததை வகித
துககொணடா ரெனறும, தேமபாவணி யெனு நூல வெளிபபட்ட பிறகு
தமிழப புலவரால இவாககு வீரமாமுனிவா எனனும அபிதான மளிககப
படடது எனறும சொலவா.

ஜி. மெ. கா.

கடவுள் துணை.

இஃது

வீரமாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல் விளக்கம்

TONNÛL VIḶAKKAM.

மூலமும்-உரையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

GENERAL PREFACE.

சீரமலி கடறவழ திலனமுதன மறறருஞ
சீரமலி புலகெலாஞ் செயதளிததழிபப
வலலவனுயமுதன மட்டீறொருபெதி
ரிலலவனுயுய ரிறையோனொருவனைப
பனமையொழியப பணிநதேயிராவிருட்
டன்மையொழியத் தரணிபிறநதோனறிய
வாதவனிகரிரு ளகததறவனு
னோதியமறைநூ லோதினுகி
யமமெயபபொருளான றனைவருமுணரச்
செமமெயபபொருளத திருமறைவழஙக
வமைததுளததெழுநத வாசையுடனேடிச
சமைத்துளயாவருந தாஙகததருகென
வேவியதாகவிப பணியேறறினன
மேவியவைமபொருள விளககலுணாநது
விரிவிலாத்தொனனூல விளக்கமெனுமபெயாத
தரியவாசிரிய ரருநதமிழ்சசொலவிற
பிறநூனமுடிநதது பெயாததுடனபடுததியும
புறநூனமுடிநதது பொருத்தியுநதானொரு
வழிநூனமுடிததனன வாயபபருமெயமமறை

மொழிநூலத்தராய் முதிர்சிறப்பிணையி
லிரோமைநாட்டினின் றெய்திய முனிவருள்
விரோதமொழித்தமை மேவக்
கேரமாதவத்தின் வீரமாமுனியே

(இதன்பொருள்) இவற்றுள் நூலின்பெயரு மாக்கியோன்பெயரு மாக்கியகாரணவகையுந் தரும்பொருளளவுங் கொள்வோர்பயனுமென் றிவைகளைந் துறுப்புள விசேடத்திரம் பொதுப்பாயிரமாக வம்மாமுனி மாணாக்கருள் ளொளியனென்னு மன்பிலுயர்ந்தோ னுரைத்தவாறு காண்க

என்னையோவெனில் —

நூலே நுவல்வோ னுவலுந்திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றுமைந்து
மெல்லா நூற்கும் இவை பொதுப்பாயிரம்

(உ-து) [illegible] ஆகையில், விருத்தி, பெருங்கடல் சூழ்ந்த பூவுலகாதி மற்றுண்டாகிய செல்வமுடைய வுலகங்களியாவையுந் தானுளவாக்கவு நிலைபெறக்காக்கவு மழிவுறநீக்கவும் வல்லவனாகி யாதியுமந்தமு மளவுமொப்பு மெதிருமில்லாதவனு மெவ்வகைப்பொருளினு மேனின்று யார்ந்த கடவுளொருவனை மற்றைத்தேவரை நீக்கித் தனியே பணிந்து போற்றி மாவிராவிருளைநீக்க விப்பூவுலகிற்றோன்றிய பருதியைப்போல மனவிருளாகிய வஞ்ஞானத்தை நீக்க வக்கடவுளோதித் தந்த வேதநூலையோதுங் குருவேயாகி யம்மெய்க் கடவுளை யெவருமறிந்து வணங்கவு மவனே தந்த வேதநூலெங்கு மொழுங்கவு மாசையே மனத்துடனேடி யேவியதாக விதுவேகாரணமென்றத்தா னெழுத்துச் - சொற் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென் னைந்திலக்கணப் பொருட்களைக் கல்லாதவருங் கண்டுணரும்படி தெளிவாகவிளக்கத் துணிந்ததைப்பற்றித் தொன்னூல்விளக்கமென விந் நூற்பெயராகிப் பிறதமிழ்நூலோர் முன்னுரைத்தோதியவற்றைத் தானு டன்படுத்தியுந் தமிழ்ப்புறநூலோர் விதித்தவற்றுட் சிலதான்பொருத்தியு மீண்டொரு வழிநூலென முடித்துரைத்தா ரிவராரோவெனின் மெய்யங் கடவுட்டந்த மெய்ம்மறைநூலிற் குருக்களாகச் செல்வவிரோமைநாட்டினின் றெழுந்தருண் முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யென்பாரெனக் கண்டு ணர்க. ஆகையிலினிவருஞ் சூத்திரவிதியு முரையினவிரிவு மம்மாமுனிதானே ரவே செவிவாயாகப் பருகி நெஞ்சு கன்ணாக வுணர்ந்துகொள்வது கல்வி விரும்பினாக்கடனே, என்றவாறு. பதிகம்-பாயிரம்-முகவுரை-ஒன்றும்.

பொதுப்பாயிரம்.—முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

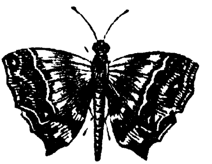
SPECIAL PREFACE.

1 சொனனூ லடையாத் தொகைககுணத் தொனறு
முனனூறந்த முதலவனைப் போறறி
நனனூலாயநதோா நவினறவைமபொருட்
டொனனூல விளககமுன சொறறுமெழுததே.

(இ-ள) சொலலததகு மெநநூலவகையானு மடையபபடாத தேவகு ணஙகளி யாவையுந தொகுததுளளுஙகி மிககாரு மொபபாருமினறி யொன றாய நிறகுங கடவு ளியமபின முதனூலாகிய வேதநூலைத தநத முதல வனைப பணிநது நானே வழுவில வுரைககவு மறறவா பயனுறு கேடபவுந துணைசெயல வேணடி யவனடி தலைமேலணிநது போறறி முன செந தமிழநூம கறறோருரைதத வெழுததுச சொறபொருளியாபபணி யென வைமபொரு ளிலககணஙகளை விளககத தொடஙகி முனனிணடெழுதி யல பினனதென வுரைததுக காடடுது மாகையி லிதுசிறபபுபபாயிரம எனனை, தெயவ வணககமுஞ செயபொருள விளககமுஞ செபபுவதாகுஞ சிறபபுபபாயிரம ஆதலா லிலககிய வகையான முததோாபுரைதத வரும பயனுகிய பொருளைக கணடறிந தெடுபபதற கிலககணநூலே விளககாம விளககுதலால விளககெனனபபடடது ஒளிவிடா முடிணதீபததாற பய னிலலை யெனறதுபோல முனனோாநத விலககணநூலெலலாஞ செநத மிழச சிறநத மொழியோடு மூடிககிடபப வககாலத தவவிளககொளி யைக காணபாரிலலாததற கொருபயனு மிலலை தெனமொழியாகிய வட மொழியைத தானுணாததக கருதி யவாமுனனறிநத தமிழசசொற கொண டலவோ வடமொழிபபயனை யுரைததல வேணடு மாகையான முததோா புரைதத நூனலம விளஙகவுங கலலாதவரும பயனகொணடுணரவு நானெ யதன மேறகவிதத போாவைநீககி யறிஞா முன கொளுததின தீபமெ வாககு மெறிபபக கையிலேநதினறபோல வவாமுன செநதமிழ மொழி யான மறைதத விலககணநூலை யிளநதமிழுரையால வெளிபபொருளாகக நினைததேனுமினு முனனோாதநத யாவையும விரிததுரைததா லிநநூலும பெருகிக கணடவ ரஞசித துணியாரெனறு கருதி முனமிகவறிய வேண டுவ தொனறைத தெரிநது தருவேன. இறகு முளைதது முறறுமுனனே தா யினை கொணடு வருவதனறியே பறககும பருவம வநதபின றமேமேய வன பறவை யலவோ வவவாறிஙஙன நானு முததோா சொனனதை அவ ரவா தாமே கணடுபிடிகக வேணடுவதை மாததிரம விதிவிரிததுரைபபேன. அதனபின முளைதத சிறகை விரிதது மேற பறநது மேயநதாறு போலவுந தநத பாசததைபபறறி மலைமொததுயா மதயானையையேறி நடாததினற

போலவுஞ் சிறியோர் தெப்பத்தைப் பிடித்துப் பெரும வெள்ளத்தை நீந்தி னாறபோலவு மிஙஙன நான்றந்தவறறைக் கொண்டு செநதமிழ்ப பெருங கடனீந்தவு முழுகவுஞ் செய்து முறறுல கெல்லாம புகழப புலவா புதைத தப்பெருமபய னவமணிததா மெடுததணிவதே யெளிதா மஙஙனமீண்டு நாறெரு புதுநூலாயினுந தொன்னூலிற கொருபுதுவழியாயினுங காட் டுவ துணரா தயாந்த முன்னோா தநத நூலை விளககுதற கருதித தெளிவு வேண்டி வேறுவேறுயபச சூததிரந தரினு மூததோா ருரைதத பறபலவற றையும் பொருததுதும. ஆயினுஞ் செநதமி ழுணாநதோா வழியே யனறிப புறனடையாயச சில விகறபம் புறநூல் வழியே சென்று காட்டுது மா கையான முனனோா நூலினடையினும விகறப நடையினு மெழுததுச சொறபொருளியாப பணியென வைநதிலககணங்களை யைநததிகாரமாக வீண்டு பிரிததுக கூறுதும. கூறிய நடையில வழுவினு முறறுணாநதோ ரிகலா தனபொடு தாஙகிக் கணட வழுவினைத தீரப்பது மினடைமபொரு ளை யுரைதத வழியிழிவெனினுந துணிநத கருததுநனறென வொருவாதி வறறைக கொளவதுங கடனே, எ-று.

சிறப்புப்பாயிரம்.—முற்றிற்று.

முதலாவது:—

எழுத்ததிகாரம்.

PART I.—LETTERS.

முதலாவதெழுத்தியல்.

Chapter I —Nature of Letters.

2. தோற்றமும் வகுப்புந் தோன்றும் விகாரமுஞ்
சாற்றுளித் தோன்றுந் தானெழுத் தியலே

(இ-ள்) எழுத்திலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் [எழுத்தின் றோற்றமும் வகுப்பும் விகாரமும் என்றிம்மூன்றனுள் எழுத்து வகைப்பாடெல்லா மடங்கும் என்னை, தோற்றமென்புழி, எழுத்துப்பிறக்குமிடமும், முறையும், எண்ணுமெனவும், வகுப்பென்புழி, முதல்சார்புயிர் மெய்முதலிய கூறுபாடெனவும், விகாரமென்புழி, பதத்திலும்புணர்பிலும் வருந்திரிபாக்கமுதலிய வேறுபாடெனவுந்தோன்றும், என்றுளி எ-து. இடம், உழியென்பாருமுளர். (க)

3 உயிரிடை யினமிடறுரம் வலியுச்சிமெலியிவை
முதலிடமாயிதழ் மூக்கண்ணம் பன்னா
வைந்துணையிடத்தா மக்கரப்பிறப்பே.

(இ-ள்.) எழுத்தின்றோற்ற மாமாறுணர்த்துதும். [உதானவாயுவின் காரணமாக எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமாயினும் அவற்றுட்பன்னீருயிர்க்கும், ஆறிடையினத்திற்கும், மிடறேமுதலிடமாகவும், ஆறுவல்லினத்திற்கும், நெஞ்சே முதலிடமாகவும், ஆறுமெல்லினத்திற்கும், உச்சியேமுதலிடமாகவும்; அன்றி உதடும், மூக்கும், அண்ணமும், பல்லும், நாவும் என விவ்வைந்தே துணையிடமாகவும்; எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமென்றுணர்க.] ஆயினும் இவற்றையும் எழுத்தின்முறையையும் எண்ணையும் உணர்த்துவ தறுபயனின்றிப் பொழுதழிவாகையாலும், இனிச் சிலவுணர்ப்பது முறையா மென்றமையானும், இங்ஙன மவற்றைநீக்கி எழுத்தின்வகுப்பும் விகாரமுமெனு மற்றிரண்டையும் விளக்கிக்கூறுதும். இதன் விரிவையுணரவேண்டில் தொல்காப்பியத்துட் காண்க. அதனினும்விரிவு பேரகத்தியம் கண்ணூல், எ-று. (உ)

முதலாவதெழுத்தின் றோற்றம்.—முற்றிற்று.

இரண்டாவதெழுத்தின்வகுப்பு.

Chapter II —Classification of Letters

4. முதல்சார் புயிரே மூவின மெய்யே
முதற்கண் ணெழுத்தே மொழியீற் றெழுத்தே
யுயிர்மெய் குறினெடி லோடாய்த
மாறுகுறுக்க மளபெடை யிரண்டு
மாத்திரை புணர்பென வகைபடு மெழுத்தே.

(இ-ள்) எழுத்தின்வகுப்பா மாறுணர்த்துதும். இம்முதற்சூத்திரத்துள் இனிச்சொல்லக் குறித்தவகை யெல்லாந் தொகைப்படக்காட்டித்தந்தனம். ஆகையி லவ்வவ்வச் சூத்திரத்துள் அவ்வவற்றை முறையேகாண்க (க)

5 முதலெழுத் துயிரீ ராறுடன் மூவாறே
சார்பெழுத் துயிர்மெய் தனியாய்தந் தோ
ஃகிய இ, உ, ஐ, ஔ மவ்வாய்த
முயிரள பொற்றள பொருபஃ தெனப.

(இ-ள்) முதல்சார்பெழுத்தா மாறுணர்த்துதும். தமிழெழுத் தெல்லா முதலெழுத்தெனவுஞ் சார்பெழுத்தெனவும் இருவகைப்படும். இவற்றுட் பன்னீருயிரும், பதினெண்ணொற்றும், ஆக முதலெழுத் தொருமுப்பது மாம். சார்பெழுத்தோவெனில், உயிர்மெய்யும், ஆய்தமும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஔகாரக்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் ஆகச்சார்பெழுத் தொருபஃதாகும், எ-று. முதலுக்கு, தலைமை-பிரதானம் எ-ம். சார்புக்கு, தலைமையின்மை, அப்பிரதானம், எ-ம் கூறுவர், எ-று (உ)

6 எ, ஒவ்வும் றனழவ்வு மென்றைம் முதலு
முயிர்மெய் யுயிரள பொழியெண் சார்பு
மந்தமிழ்க் குரிய வாரியமும் பிறவே

(இ-ள்) முன்சொன்னவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி விகற்பித் துணர்த்துதும். கூறியமுப்பது முதலெழுத்துள்ளே, எகர ஒகரங்களென்ன இரு குற்றுயிரெழுத்தும், ற ன ழ வென்ன மூன்றொற்றும், ஆகமுதலெழுத்தைந்தும், கூறிய பத்துச் சார்பெழுத்துள்ளே, ஆய்தமும், ஒற்றளபும், ஆறுகுறுக்கமும் என வெண்சார்பெழுத்துந் தமிழ் மொழிக்குரியன, அன்றி யாரியமொழிக்குள் ளில்லன. சொன்னவிப் பதின்மூன்றொழிந்த தொழிந்த பத்துயிர் பதினைந் தொற்றென முதலெழுத் திருபத்தைந்து முயிர்மெய் யுயிரளபெனச் சார்பெழுத்திரண்டுமாகத் தமிழிற்கு மாரியத்திற்கும் பொதுவெழுத் திருபத

தேழென்றுணர்க. அன்றியுந் தென்மொழிக் கில்லனவாகி வடமொழிக் குரியவெழுத் தெத்துணையோவெனின், ஆரியமொழியில் வழங்கு முயிர்பதினாறுள்ளும் மெய்முப்பத்தேழுள்ளும் சொன்ன பொதுவெழுத்தன்றி உயிராறும், ஒற்றிருபத்திரண்டுமாக வடமொழிக் குரியவெழுத் திருபத்தெட்டெனக்கொள்க. இங்ஙனம் ஆரியமொழிகளைத் தமிழிடத் துரைக்குங்காலைப் பொதுவெழுத்தால் வரும்பதமே சிறப்புடைத்து, அல்லன வருதல் சிறப்பன்றெனக்கண்டுணர்க. நன்னூல் "றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரளபல்லாச்சார்புந் தமிழ் பிறபொதுவே," (௩)

7 இடுகுறி காரண மிவைபொதுச் சிறப்பென
வீரிரண் டாகு மெழுத்தின் பெயரே.

(இ-ள்) தமிழில் வழங்கு நாற்பத்துவகை எழுத்திங்ஙனம் வேறுவேறாய் விளக்கா முன்னர் வழங்கு மவற்றின் பெயர்களைக் கூறுதும். அவைநால்வகைப்படும். இடுகுறிப் பொதுப்பெயரும், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயரும், காரணப் பொதுப்பெயரும், காரணச் சிறப்புப்பெயரு மென்றுணர்க. (உ-ம்) உயிரே, உயிர்மெய்யே, உடம்பே, என்பன இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், அவற்றுள் அ, ஆ, க, ங முதலிய இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமுதலிய காரணப்பொதுப்பெயர். குற்றியலுகரங் குற்றியலிகரமுதலிய காரணச்சிறப்புப் பெயரெனக்கொள்க. ஆகையில், (உ-ம்) நாகு, எனுமொழி யீற்றெழுத்து இடுகுறிப் பொதுப்பெயரால் உயிர், மெய், எ-ம். இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயரால், கு, எ-ம். காரணப்பொதுப்பெயரால், குற்றெழுத்து, எ-ம். காரணச் சிறப்புப் பெயரால், குற்றியலுகரம் எ-ம் பிறவுமேற்கும் பெயரோடு வழங்கும், எ-று. (௪)

8 அம்முத லீரா றுயிர் கம்முதன் மூவா றுடல்
குறில் அ, இ, உ, எ, ஒவ்வைந் தே நெடில்
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வேழே

(இ-ள்) உயிருமுடலுங் குறிலு நெடிலு மாமாறுணர்த்துதும். உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டு (உ-ம்) அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ எ-ம். மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டு (உ-ம்) க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் எ-ம். பன்னிருயிர்களுட் குற்றெழுத்தைந்து, (உ-ம்) அ, இ, உ, எ, ஒ எ-ம். நெட்டெழுத்தேழு, (உ-ம்) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எ-ம். வரும். உயிராயவற்றினு மொற்றொடுத் துயிர்மெய்யாய வற்றினுங் குறில் குறிலே, நெடில் நெடிலேயாம். உயிருக்கு ஆவி, அச்சு, சுரம் எ-ம். மெய்க்கு, புள்ளி, உடல், உடம்பு, ஒற்று, அல், வியஞ்சனம் எ-ம். குற்றிற்கு, குறில், குறுமை, இரச்சுவம் எ-ம். நெடிற்கு, நெடில், நெடுமை, தீர்க்கம் எ-ம். கூறுவர், எ-று. (௫)

9. வலி க ச ட த ப ற மெலி ங ஞ ண ந ம ன
இடை ய ர ல வ ழ ள வெனமூவினமே.

(இ-ள்.) மூவினமாமாறுணர்த்துதும். முன்சொன்ன பதினெட்டொற்றெழுத்து மூவினமாக வகுக்கப்படும். அவை, வல்லினமாறு (உ-ம்) க், ச, ட, த, ப, ற, எ-ம். மெல்லினமாறு (உ-ம்) ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, எ-ம். இடையினமாறு. (உ-ம்) ய், ர, ல, வ, ழ, ள, எ-ம். வருமெனக் கண்டுணர்க. வலிக்கு, வலி-வன்மை-வன்கணம்-சய-பரிசம் எ-ம். மெலிக்கு, மெலி-மென்மை-மென்கணம்-அநுநாசிகா-பரிசம் எ-ம். இடைக்கு, இடை-இடைமை-இடைக்கணம்-அந்தத்தக்கரம்-யண் எ-ம் கூறுவர், எ-று. (சு)

10 உயிர் க ச த ப ஞ ந ம வ ய முதற்கே
எ, ஒ, ஔ வு மெல்லினங்கவவு
ஈற்றுயிர் ண ம ன விடையினமீறே

(இ-ள்.) முன்சொன்ன முப்பது முதலெழுத்துள்ளே மொழிமுதற்கண் வருமெழுத்து மொழியீற்றின்கண் வருமெழுத்தும் அவையிவை யென்று காட்டுதும். பன்னீருயிரும் கமுதலெனப்பதுயிர்மெய்யு மொழிமுதற்கண் வரப்பெறு மெனக்கொள்க. (உ-ம்) அலை, ஆலை, இனம், ஈனம், உழி, ஊழி, எரி, ஏரி, ஐயம், ஒதி, ஓதி, ஔவியம் எ-ம். கனி, சனி, பனி, தனி, ஞாலம், நதி, மதி, வதி, யதி எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியுங் குற்றெகரங் குற்றொகரமௌகார மொழிதொழிந்த வொன்பதுயிரும், ண, ம, ன, ய், ர, ல, வ, ழ, ள என்னு மொன்பதொற்றும் மொழியீற்றின்கண் வரப்பெறு மெனக்கொள்க. (உ-ம்) பல, பலா, பரி, தீ, உரு, மகடூ, சே, கலை, ஒ எ-ம். மண், கம், மின், மெய், சீர், பல், தெவ், கூழ், கள் எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியு மேவலிடத்து நொ எ-ம். து எ-ம். கௌ எ-ம். உரிஞ எ-ம். பொருந எ-ம். வருமெனக் கொள்க. யதி எ-து முனிவர், எ-று. (எ)

11. உயிரேமெய்யணைந் துயிர்மெய்யாகு
மவையிரு நூற்றொருபத்தா றெனப

(இ-ள்.) உயிர்மெய்யா மாறுணர்த்துதும். உயிருமெய்யுங் கூட்டி உச்சரிக்கப்பட்ட பிறகு மெழுத்தே உயிர்மெய் யெனப்படும். (உ-ம்) க, கா, கி, கீ, கு, கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ எ-ம். வரும். ஆகையிற் பன்னீருயிரு மூவாறு மெய்யோடுறழ, உயிர்மெய் இருநூற்றொருபதினாறெனப. அரைமாத்திரையாகிய குற்றுயிரும் இரண்டு மாத்திரையாகிய நெட்டுயிருங்கூடி நின்றவழி ஒன்றரை மாத்திரையும், இரண்டரைமாத்திரையும், இசையாது உயிரளவாகிய ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும், *இசைப்பனவாம். ஒலிவடிவினும், வரிவடிவினும், முதலெழுத்தின்வேறாய் உயிரும் மெய்யுங்கூடிப் பிளவுபடா தொலித்தலான உயிர் மெய்யெனப் பெயராயச

சாாபெழுததி ௌனருயின ஒலி வடிவு = செவிபபுல்னறிதல வரி வடிவு = கடபுல னறிதல. எ-று. (அ)

12. நீட்டல சுழிததல
குறினமெயக கிருபுளளி.

(இ-ள.) எழுதது வடிவ மாமாறுணாததுதும. மெயயின வடிவும், உயிா மெயயின வடிவும, பலமுறை வேறுபடாமையானும, எகரம ஏகாரம, ஒகரம ஓகாரம, எபபோதும ஒருவடிவாகையானும, மயகக நீபபது வேண டி மேறபுளளி கொடுததாா புலவா ஆகையில குறறெறழுததின மேனீண ட புளளியும, ஒறறெழுததின மேறசுழிதத புளளியும, வருமெனறுணாக. (உ-ம) எரி-எரி, ஒதி-ஒதி, மண்மகள-மணமகள, தாம-தாம, கண்மணி-கண மணி, எ-ம வரும. சூததிரம "மெயயி ணியறகைப புளளியொடு நிலைய, லெகரவொகரத தியறகையுமறறே.' எ-ம கூறினாா, எ-று. (கஉ)

13. ஆயதங குறில வலிககாகு நடுவே
யஃதீறறு ல ளததிருநதுளி யஃகும.

(இ ள.) குறுகாதவாயதம குறுகியவாயதமாமாறுணாததுதும். ஆய தஙகுறறெழுததிறகும, உயிரொடுபுணாநத ஆறுவலலெழுததிறகும, நடுவே வரபபெறும இதனுருவோ வெனில முபபுளளி வடிவு ; இது மெயயெ ழுததின றனமைததாவதனறி அதனமே லுயிாேறபபெறாதெனககொளக. (உ-ம) எஃகு, கஃசு, கஃடு, பஃது, கஃபு, கஃறு என வரும. இவவாறு டன, அஃகிய எனப புணாசசி விகாரததால வருமாயதமும, அஃகான எனசசெயயுள விகாரததால வருமாயதமுஙகூடி எடடாதலகாணக அஃ கேனம, தனிநிலை, புளளி, ஒறறு, ஆயதம எனினு மொக்கும இவவாறு வருதல குறுகாதவாயதம அனறியும ஈறறு லகார ளகாரஙகள தவவொடு புணருஙகால திரியும, திரிநதவழியின ஆயதம வரும, வரினுஙகுறுகி ஆய தக குறுககமாகும (உ-ம) கல+தீது = கஃறீது, முள+தீது = முஃடீது, எ-ம வரும. ஆயதமெனற இடுகுறிபபெயா. முதலெழுதது முபபதிெனு றலலாது வேறுய நிறறலானும, உயிாபோலத தனிததொலியாதுயாய மெய போல உயிரோறப பெறுதுமாய முதலெழுததாந தனமை எயதாமை யானும, இரு மருஙகும வருமெழுததைச சாாநதொலிததலானுஞ சாா பெழுததி ௌனருயின, எ-று. (கo)

14 யமமுதலியயா மிருகுறளுககெடி
லஃகுமறறு மசைசசொனமியாவே.

(இ-ளி.) குறறிய லிகரமாமாறுணாத்துதும. நிலைமொழிக குறறியலுக ரததின முனனே வருமொழி முதறகண யகரம புணாநது கெடுமிகரமும, முனனிலையசைச சொலலாகிய மியா வெனு மொழியில வநத இகரமும,

குற்றியலிகரமாகும். (உ-ம்) நாகியாது, ஈறியாது, கூடியாது, தேசியாது, ஐதியாது, கோடியாது, கௌடியாது என நெடிற்றொடர் மொழிக்குற்றிய லிகரமேழும், எஃகியாது என ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றிய லிகரமொன்றும், வரகியாது, பலாசியாது, குழலினிதியாழினிது, பாவீறியாது, உருபியாது, அருபியாது, வானேறியாது, ஓணாதியாது, செங்கோடியாது என உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலிகரம் பதினொன்றும், கொக்கியாது, கச்சியாது, பட்டியாது, முத்தியாது, செப்பியாது, பற்றியாது என வன்றொடர்மொழிக் குற்றிய லிகரமாறும், சங்கியாது, மஞ்சியாது, துண்டியாது, பந்தியாது, அம்பியாது, கன்றியாது என மென்றொடர் மொழிக்குற்றிய லிகரமாறும், நொய்தியாது, சார்பியாது, சால்பியாது, மாழ்கியாது, தெள்கியாது என இடைத்தொடர் மொழிக்குற்றிய லிகரமைந்தும், கேண்மியா, சென்மியா என மியா வென்னுமசைச் சொல்லி னிகரமொன்றும், ஆகமுப்பத்தேழும் வந்தன.—சூத்திரம். "வல்லெழுத்தாறே டெழுவகையிடத்து, முகரமணையாம் யகரமோடியைபி, னிகரங்குறுகும் எனமனார் புலவர்." எ-து குற்றியலுகரந் திரிந்த இகரமாறும், மியாவென்னு மசைச்சொல்லி னிகரமொன்றும், ஆகக்குற்றியலிகரம் ஏழேயாயினும், இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்து முப்பத்தேழாயின. இகரந் தன்மாத்திரையிற் குறுகி ஒலித்தலின் காரணத்தால் முதலெழுத்தி னொலிவடிவின் வேறாய்க் குற்றியலிகரமென்ப பெயராய்ச் சார்பெழுத்தினொன்றாகின —நன்னூல். "யகரம்வரக் குறளுத்திரி யிகரமு, மசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய." எ-து மேற்கோள் எ-று (கக)

15. தனிக்குறிலல்லவற் றிறுதிவன்மை
யூர்ந்துனிக்குறுகு முகரமென்ப
தொடருயிருக்குறடைத்துணுமயவவரின்
உ, இ யாஞ்சில முற்றுகரமு மற்றே

(இ-ள்) குற்றியலுகரமாமாறுணர்த்துதும். தனிநெடிலேழும், ஆய்தமொன்றும், மொழியிடையிறுதிகளில் வரப்பெறுத ஔகாரமொழிந்த தொழிந்த உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராத வகரமொழிந்த தொழிந்த இடையெழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறெழுத்தினுள் யாதானுமொன்று ஈற்றுக்கயலெழுத்தாய்த் தொடர்ப்பட்டு மொழியிறுதிக்கண் வல்லெழுத்துக்களுள் யாதானுமொன்று பற்றுக்கோடாக அதனை யூர்ந்து வருமுகரந் தன்மாத்திரையிற் குறுகும், அது குற்றியலுகரமாம். (உ-ம்) நாகு-ஈறு-கூடு-தேசு-ஐது கோடு-கௌடு என நெடிற்றொடர் மொழிக் குற்றுகர மேழும், எஃகு என ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர மொன்றும், வரகு-பலாசு-பரிசு-பாவீறு உருபு-அருபு-வானேறு-ஓணாது என உயிர்த்தொடர் மொழிக்குற்றுகரம் பதி

ஞெனறும, கொககு-கசசு-படடு-முததது-செபபு-பறறு என வனறொடாமொ
ழிக குறறுகரமாறும, சஙகு-பஞசு-துணடு-பநது-அமபு-கனறு என மென
றொடாமொழிக குறறுகர மாறும, நொயது-சாபு-சாலபு-மாழகு-தெளகு
என இடைத தொடாமொழிக குறறுகரமைநதும, ஆகமுபபததாறும வந
தன.—சூததிரம "நெடிலேலகுறிலிணை குறிலெணடிலெனறிவை,யொறறொடு
வருதலொடு குறறொறறிறுதியென, றேழகுறறுகரக கிடனென மொழிப"
எ-ம "எழுவகையிடததுங குறறியலுகரம வழுவினறி வருஉம வலலாறூா
நதே" எ-ம கூறினா நநதையெனுமுறைபபெயருகரமுஙகுறுகும. அன
றியும, ஆறுவலலினததோ டீறறுகரம தனிககுறிலிணைநதுவரின குறுகாது.
(உ-ம) எகு-பசு-நடு-விது வபு-ரறு என விவை வலலினததோடு கூடியவீறறு
கரமாயினும தனிககுறிலிணைநதமையால குறறியலுகரமலலன, முறறிய
லுகரமாம. நனனூல "நெடிலோடாயத முயிாவலிமெலியிடை தொடா
மொழியிறுதி வனமையூருகர மஃகுமபிறமேறறொடரவுமபெறுமே." எ-து
மேறகோள (வபு = உடல) அனறியுங குறறியலுகரததினகீழ உயிா
வரி னுகரஙகெடடு நினற வொறறினமேல வருமுயிரேறவும, யவவரினிய
யாகி அவவாறுகவு மிஙஙன மொரோவிடதது முறறியலுகரமும இவவிரு
வழியாற கெடவுமாமெனககொளக (உ-ம) காடலாநதது, வணடிமிாநதன,
எ-ம கோடடியானை, குழலினிதியாழினிது எ-ம இருவழிக குறறியலுகர
ஙகெடடன. தெளிவரிது, கதவடைததான எ-ம அறிவியாது, விழவியாழ
எ-ம இருவழி முறறுகரஙகெடடன ஆயினுந தனிககுறிறசோநத முறறி
யலுகரம எவவழியானுங கெடாதெனககொளக (உ-ம) கடுவுணடான,
மதுவருநதினான எ-ம நடுயாமம, இபபசுயாது எ-ம இருவழித தனிககு
றின முறறியலுகரங கெடாதன, பிறவுமனன நனனூல "உயிாவரினுககு
றள மெயவிடடோடும" எ-ம "உடனமே லுயிா வநதொனறுவதியலபே"
எ-ம "யவவரினியயாம" எ-ம மேறகோள அனறியும (சிலமுறறுகரமுமற
றே) யெனறமையால, (உ-ம) பானு+உதயம=பானுதயம எ-ம வரும இட
மும பறறுககோடுஞசாாநது உகரந தன மாததிரையிறகுறுகி ஒலிததலின
காரணததான முதலெழுததி னொலிவடிவின வேறுபக குறறியலுகரமெ
னப பெயராயச சாாபெழுததி னொனறாயின, எ-று. (கஉ)

16 ஐததனிததள பெடுததனறி மூவிடதது மௌவு முதலிடததஃகுமெனப

(இ-ள) ஐகாரககுறுககமு மௌகாரககுறுககமு மாமாறுணாததுதும்.
ஐகாரந தனிததுநினறவிடதது மளபெடுததவிடததுங குறுகாமன மறறை
மொழிமுதல் இடைகடைவரின றனமாததிரையிற சுருஙகி ஐகாரக்குறுகக
மெனபபடும (உ-ம) ஐபபசி - மொழிமுதலும, மடையன - மொழியிடை
யும, குவளை-மொழிககடையும குறுகினவாறு காணக ஔகாரமு

மொழிமுதலிடததுக குறுகும. (உ-ம) ஔவியம, கௌவை எ-ம. வரும குததிரம. "அளபெடைதனியிரண டலவழி ஐஔ,வுளதாமொனறொ தனி மையுமாகும' எ-ம கூறினா. ஐகார ஔகாரககுறுககமும ஒவவொனறே யாயினும இடவகையால ஐகாரககுறுககமூனறும ஔகாரககுறுகக மொன றுமாம ஐகாரம ஔகாரம இடஞசாாநது தனமாததிரையிறகுறுகி ஒலிதத லின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவினவேறாய ஐகார ஔகாரக குறுககமெனப பெயராயச சாாபெழுததி னொனறாயின, எ-று (கரு)

17. மகரம ல ளககீழ
வமமேற குறுகும

(இ-ள) மகரககுறுககமாமாறுணாததுதும இனிசசொலலுபபடி ளக ததிரிநது ணணவாகியபின மகரம வரினதுகுறுகும. (உ-ம) போலும, மரு ளும, எனபதறகு போனம, மருணம, எனபதாம எனனெனில, அமமகரங கானமாததிரையாகக குறுகிநிறகும (உ-ம) "சிதையுங கலததைபபயினறு றிரிநதூந திசையறியுமீகானும்போனம" எ-ம "வெயிலியல வெஞசுரமைய நீ யெயதின, மயிலியனமாதுமருணம" எ-ம. அனறியு மகரவீறறுமொழி யினகீழ. வகரமவரின மகரஙகுறுகும (உ-ம) மரமவளாநதது, கமலமவிரிந தது எ-ம வரும மகரககுறுககமொனறே யாயினும இடவகையான மூனறு றாகும. இடமும பறறுக கோடுஞசாாநது மகரந தனமாததிரையிற குறுகி ஒலிததலின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவின வேறாய மகரக குறுககமெனப பெயராயச சாாபெழுததினொனறாயின, எ-று (கச)

18. உயிரநெடி லினககுறி லுறறள பெடுககு
மொறறள பெழுமவே றுறறுககுறிநகீ
ழியைநது ர ழ வொழிபிடை யெலியாயதாம.

(இ-ள) அளபெடையாமாறுணாததுதும அதுஉயிரளபெடை ஒறறள பெடை யென விருவகைபபடும. அவறறுள உயிரளபெடையாவது, ஓசை யுடளவும பெறுவதுவேணடி மொழியினமுதலே யிடையே கடையேநினற நெடடெழுத தெலலா நீளபபெறு மபபொழு தொவவொனறற கினமா கிய குறறெழுதது வநத அளபிறகுககுறியாகநிறகும இவவாறு நெடடெழு ததெழு மளபெடுககும அபபோததற கதறகினமாவன. ஆ அவவும, ஈ இவ வும, ஊ உவவும, ஏ எவவும, ஐ இவவும, ஓ ஒவவம, ஔ உவவும, எனவி னமாகும (உ-ம) ஆஅ-ஈஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஓஒ-ஔஉ என மொழி முதலி னும, படா அகை - பரீஇகம - கொடூஉரம - பரோஎகம - கடைஇயம - புரோ ஒசை - அனௌஉகம என மொழிககிடையினும, கறுஅ - குரீஇ - மரூஉ விலேஎ - அசைஇ - அரோஒ என மொழிககடையினும உயிா அளபெடுத துவநதன. இவைசெயயுடகணவருவன. அவைவருமாறு (உ-ம.) "ஓஒதல

வேண்டு மொளி மாழகுஞ செயவினை, யாஅது மெனனு மவா." "உரு அாக்குறுநோ யுரைபபாய கடலைச, செரு அஅயவாழியநெஞசு" "அளிச சபபூக காலகளையாள பெயதாணுசுபபிறகு, நலலபடாஅபறை" என முறை யேமொழிமுத லிடைகடை மூவிடததள பெடுததன அனறியும ஔகாரம மொழிககிடையினுங கடையினும வாராமையானும அவவிடஙகளில அது நீஙகலாகி அளபெடுககும அளபெடை'பததொனபதுடனே "கெடுபபதூஉங கெடடாாககுச சாாவாய மறறாஙகே, யெடுபபதூஉ மெலலாமழை." என இனனிசை நிறைககவருமள பெடையும, "உரனசை இயுளளந துணை யாகசசெனறா, வரனசை இயினனுமுளேன" எனசசொலலிசைச நிறை ககவரு மளபெடையுங கூடி இருபததொனறுதல காணக. முதலெழுத தினொலி வடிவினும வரிவடிவிற குறியினும வேறாய நெடடுயிா தனமாத திரையி னீணடளபெடுததலின காரணததா னுயிரளபெடையெனப் பெ யராயச சாாபெழுததி னொனறாயின — சூததிரம "தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலையிறெனா, நாலவகைப படூஉ மளபாயவருாிடனே" எ-ம. "குன றிசை மொழிவயி னினறிசை நிறைககு, நெடடெழுததிமப ொாததகுறறெ ழுததே, ஐ ஔ வெனனுமாயிொழுததிற, கிகர வுகர மிசை நிறைவாகும." எ-ம கூறினா — நனனூால "இசைகெடினமொழிமுத லிடைகடை நிலை நெடி லளபெழுமவறறவற றினககுறிலகுறியே' இவை மேறகோள. இசைகெடினும இசைகெடாவிடினும வழககச சொலவிடதது முயிரள பெடை வழஙகு மெனறுணாக அனறியும ஒறறளபெடையாவது மெ லலினமாறும ரழ வொழிததொழிநத இடையின நானகும ஆயதமும இரு குறறெழுததின கீழும ஒரு குறறெழுததின கீழும மொழியி னிடையினும கடையினு நினறளபெடுககும. எடுதத வளபிறகுக குறியாக இரடடி தது வரும. (உ-ம) அரஙஙகம, முரஞஞசு, முரணணடு, பருநநது, அரு மமபு, முரனனறு, குரவவவை, அரையயயா, குரலலகள், திரளளகள, வரஃஃகு என இரு குறறெழுததின கீழிடையினும, மஙஙகலம, மஞஞசு, மணணணு, பநநது, அமமபு, மினனனு, தெவவவா, வெயயயா, செலலக கொளளக, எஃஃகு, என ஒரு குறறெழுததின கீழிடையினும, மடஙங, உரிஞஞ, அரணண, பொருநந, கனமம, பரனன, பகலல, திரளள எனஇரு குறறெழுததின கீழககடையினும, நஙங, நஞஞ, சணண, நநந, அமம, பொனன, தெவவ, செயய, கலல, வளள என ஒரு குறறெழுததின கீழக கடையினும ஒறறளபெடுததுவநதன இவை செயயுடகண வருவன அவை வருமாறு (உ-ம) "இலஙஙகுவெணபிறைசூ டீசனடியாாக்குக, கலஙஙகுநெ ஞசமிலைகாண" "எஙஙகிறைவ னுளனெனபாயமனனேயா னெஙஙகென தகிரிவாரின" "மடஙஙகலநதமனனேகளதது,விடஙஙகலநதானைவேணடு" "அஙஙகணிநதவருளிடததாககனபுசெயது, நஙஙகளஙகறுபபாநாம" என முறையே குறிலிணைககீழ குறிறகீழ இடையினுங கடையினும நானகிடத தளபெடுததன அனறியும ஆயதம குறிலிணைககீழக் குறிறகீழக கடையில

வாராமையானும அவவிடஙகளில அது நீஙகலாகி அளபெடுககு மளபெடை நாறபதுடனே "விலஃஃகு வீஙகிரு ளோடடுமெமாத ரிலஃஃகு முததினம" "எஃஃகிலஙகிய கையராயினனுயிா, வெஃஃகுவாாகிலலை வீடு" எனககுறிலிணைககீழக குறிறகீழிடையிலவநத அளபெடையுஙகூடி நாறபத திரணடாதல காணக ஆயினும ஒறறள பெடை செயயுளிடததே யனறிப பெருதெனக கொளக. சூததிரம "வனமையொடு ரஃகான ழஃகானெ ழிததாங, கனமையாயதமோ டளபெழுமொரோ வழி." எ-ம கூறினா னனூால. "ஙஞண நமன வயலளவாயத மளபாங குறிலிணை குறிறகீழிடைகடை, மிகலேயவறறின குறியாமவேறே" இவை மேறகோள. ஆயதம, உயிாககுறிலும, உயிா மெயககுறிலும இருமருஙகு நின றெழுபப இரு சிறகினு லெழுமபறவையி னுடலபோல எழுநதொலிததலால இறுதிககண விலககினா. ஒறறுத தனமாததிரையி னீணடளபெடுததலின காரணத தான முதலெழுததின ஒலிவடிவினும வரிவடிவிற குறியினும வேறுய ஒறறள பெடையெனப பெயராபச சாாபெழுததினுளாயின அளபெடைககு அளபு, புலிதம எ-ம கூறுவா, எ-று (கரு)

19 கணணிமை கைநொடி காடடுமாத்திரையி
லஃகியமவவு மாயதமுஙகாலே
உ இககுறளொற றுயதமனையே
குயிலே ஐ ஔககுற ளொறறள பொனறே
நெடிலிரண டுயிரளபொரு மூனறெனப.

(இ-ள) மாததிரையா மாறுணாததுதும. கணணிமையும கைநொடியும எழுததின மாததிரைக களவாம இவவளவின றனமையால, ஆயதக குறுககமும மகரககுறுககமும கானமாததிரை ஒறறும, குறறியலிகரமும குறறியலுகரமும ஆயதமும அரைமாததிரை. குறறெழுததும ஐகாரக குறுககமும ஔகாரககுறுககமும ஒறறளபெடையும ஒருமாததிரை. நெடடெழுதது இரணடுமாததிரை உயிரளபெடைமூனறுமாததிரை பெறு மெனககொளக.—சூததிரம "உனனலகாலே யூனறலரையே, முறுககன மூககால விடுதத லொனறே" எ-ம. கூறினா. அனறியும செயயுடகண வேணடுமிடதது, குறறியலிகரமும குறறியலுகரமும உயிராகவெணணுதிருககவும, ஒறறளபெடைவேணடுமிடதது உயிாமெயபோல குறறெழுததாக வெணணவும, உயிரளபெடைநெடடெழுததாகவும குறறெழுததாகவுமெண ணவுமபடும (உ-ம) குறள "குழலினிதியாழினிதெனபா தமமககண மழலைசசொறகேளாதவா." இதனுளஇயாழெனனுங குறறியலிகரமெணணப படாதெனக. "எஃஃகிலஙகியகையராயினனுபிா, வெஃஃகுவாாககிலலைவீடு" இதனுள ஈராயதமவநத வொறறளபெடை எணணபபடாதெனக "கறற திலாயபயனென கொலவாலறிவ, னறறொழா அரெனின." இதனுள

உயிரளபெடை ஈரெழுத்தாக எண்ணப்பட்டதெனக் வேண்டுமிடத்து எண்ணப்படாமையும் பெறும்—யாப்பருங்கலம் "தளைசீர் வண்ணந்தாங் கெடவரினே, குறுகிய விகரமுங் குற்றியலுகரமு, மளபெடை யாவியு மல ஙியல்பிலவே" எ-து மேற்கோள், எ-று. (கசு)

20. முதலீறுயிரிரு மொழியே சேரட்புணரின்
இ ஈ எ ஐயீற்றியையும் யவ்வே
மற்றையுயிர்க்கீழ் வகரமட்புணரும்.

(இ-ள்) புணர்பெழுத்தாமாறுணர்த்துதும். உயிரான் முடிந்த சொல்லும் உயிராற்றுவக்கின சொல்லுந் தம்முட் புணருங்கால் அவ்விரண்டுயிரு நடுவே ஒரொற்றிசைத்தல் வேண்டும் இசைபடு மெழுத்தே புணர்பெழுத்தெனப்படும் இ, ஈ, எ, ஐ, என்னு நிலைமொழி உயிரீற்றின்முன் வருமொழி பன்னீருயிரும் புணரில் யகரவுடம்படு மெய்யாம் அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னு நிலைமொழி உயிரீற்றின்முன் வருமொழி பன்னீருயிரும் புணரில் வகரவுடம்படு மெய்யாம். ஏகாரவீற்றின் முன் பன்னீருயிரும் புணரில் இவ்விருவிதியும் பெறும். (உ-ம்) மணி+அழகு=மணியழகு, தீ+எழுத்து=தீயெழுத்து, சே+அழகு=சேயழகு, கை+அழகு=கையழகு, எ-ம் மர+இலை=மரவிலை, பலா+இலை=பலாவிலை, கடு+இது=கடுவிது, பூ+இதழ்=பூவிதழ், தே+அடிமை=தேவடிமை, கோ+அழகு=கோவழகு, கௌ+எங்ஙன=கௌவெங்ஙன எ-ம் அரசனே+அவன்=அரசனேயவன், அரசனே+அவன்=அரசனேவவன் எ-ம் வரும் நன்னூல் "இ ஈ ஐ வழி யவ்வு மேனையுயிர்வழிவவ்வு மேமுனிவ்விருமையு, முயிர்வரினுடம்படு மெய்யென்றாகும்" எ-து மேற்கோள் எ-று (கஎ)

இரண்டாவதெழுத்தின் வகுப்பு.—முற்றிற்று.

மூன்றாவதெழுத்தின்விகாரம்

Chapter III —Changes of Letters

21. திரிபழி வாக்கந்
திரட்டுநால் விகாரம்.

(இ-ள்) விகாரமாமாறுணர்த்துதும் பதத்தொடு பதம்புணருங் காற் சந்திகாரணமாகப் பலமுறை நிலைப்பத வீற்றெழுத்தாயினும் வரும்பத முதலெழுத்தாயினும் பலவிடத் தொருப்பட இரண்டும் வேறெழுத்தாகத் திரிதலு முற்றுங் கெடுதலுமாகும். பலமுறை யிருபதநடுவே ஆக்கமாக ஓரெ

ழுதது மிகலுமாம இம்மூவிகார மன்றியுஞ் சிலமுறை இருபத மொருப தமாகத திரண்டு கலபபுழிச் சிலவெழுதது அவவழி விகாரபபடு மெனககொளக. இவற்றுள், திரிதல=ஆதேசம, எ-ம. கெடுதல=உலோபம, எ-ம. மிகுதல=ஆகமம, எ-ம கலததல=சங்கிரணம, எ-ம. வடமொழி யானே வழங்கும. தொகைபபடச சொனன இந்நாலெழுததின விகாரம வகைபபட விளங்குதற கலவழிப பொருளும வேறறுமைப பொருளும விளககல வேணடும, எ-று. (க)

22 அலவழி வேறறுமை யாமிரணடவறறுள
விரியினு முருபெடா வினைசாா பெயரே
யலவழிப பொருடபெய ராகுமெனப
வேறறுரு பிலலது விரிககுங் காலை
வேறறுமைக கொளினது வேறறுமைப பொருளே.

(இ-ள்) அலவழியும வேற்றுமையு மாமாறுணாததுதும வினைசசொற சாாநத முதறபெயராகி விரியினும வேறறுமை உருபுபெறாதுநிறகும பெயரே அலவழிபபொருடபெயா, எ-ம முனனேவேறறுமை உருபு கொளளாதாயினும விரிககுங்காலை வேறறுமை உருபு கொணடுவரும பெயரோ வேறறுமைபபொருடபெயா, எ-ம கொளக விதியைவிளககுதும (உ-ம) கலலெடுததான, கலவீடு, கலவியலபு எனபவறறு ளுருபுதோனறாதாயினும பொருளைவிரிததாற கலலையெடுததான, கலலாலாயவீடு, கலலினதியலபெனறவவுருபுகூடட வேணடினமையால இதிலே கலலெனனுஞ்சொல் வேறறுமைப பொருட பெயரொனபபடும. அவவுருபு தோனறாமலுங் கூடடாமலும விரிததுரைககபபடும பெயா அலவழிபபொருட பெயரொனபபடும. (உ-ம) கலசிறிது, கலலுயாநதது. இதிலே கல எனனுஞ் சொல அவவுருபிலலாமையானும பொருளை விரிகக அவவுருபு கூடட வேணடாமையானும அலவழிப பொருடபெய ரொனபபடும. அனறியும (உ-ம) பொனனுடையான, என ஐ உருபு தொககியும, பொனனையுடையான, என விரிநதும, கலலெறிநதான, என ஆல உருபு தொககியும; கலலா லெறிநதான, என விரிநதும, கொறறன மகன என கு உருபு தொககியும, கொறறறகு மகனஎன விரிநதும, மலைவீழருவிஎன இன உருபு தொககியும, மலையின வீழருவிஎன விரிநதும, மலையினுசசி என அது உருபுதொககியும, மலையினது வுசசி என விரிநதும, மலைமுழை என கணணுருபுதொககியும மலைககண முழை என விரிநதும, வேற்றுமைப் புணாசசி ஆறுமவநதன. அனறியும, (உ-ம) கொலயானை என வினைததொகையும, கருஙகுதிரை என பண்புத தொகையும, ஆயனசாததன, சாரைபபாமபு என இருபெயரொட்டுப் பணபுததொகையும, பொறசுணஙகு என உவமைத்தொகையும, இராப்பகல் என உமமைததொகையும, பொறறொடி என அனமொழித

தொகையும, கொறறன கொடுததான என எழுவாயத் தொடரும, கொற் றுகொள என விளிததொடரும, உணட சாததன என பெயரெச்சத தொடரும, உணடு வநதான என வினையெசசததொடரும, குணடுகட்டெ ருமை எனக் குறிபபுவினை முறறுததொடரும, உணடான சாததன எனத தெரிநிலைவினை முறறுததொடரும, அதுமறறமம என இடைசசொறறொ டரும, நனிபேதை என உரிசசொறறொடரும், நெருபபு நெருப்பு என அடுககுததொடருஙகூடிய தொகைநிலை ஐநதும; தொகாநிலை ஒனபதும்; ஆ கிய அலவழிப புணாசசி பதினனகும் வநதன. இவவிருவழியிலும, தழாத தொடருஞ சிலவுணடெனககொளக அவைவருமாறு கைககளிறு, எ-து கையையுடையகளிறு, என விரிககபபடுதலால கை எ-து. களிறு எனப தைதத தழுவாமையால இபபடி வருகினறவைக ளெலலாந தழாததொட ராகிய வேறறுமைப புணாசசியாம. சுனையாழ வமமிதபப, எ-து. சுனை மிதபப, அமமியாழ எனககூட்டபபடுதலால சுனை எ-து. ஆழ எனபதை யும அமமி எ-து மிதபப எனபதையுந தழுவாமையால இபபடிவருகினற வைகளெலலாந தழாததொடராகிய அலவழிப புணாசசியாம. (சொலலில, வேறறுமை யிலககணம விரிததுக கூறுதும) எ-று (உ)

23. வலிவரின மஃகான வருக்கமாகு
நவ்வரின றனிககுறின மவவுநவவா
மவவழியனறி மகரங கெடுமே.

(இ-ள) மகரவிகார மாமாறுணாததுதும. ஈறறுமகரததினகீழ க ச த மொழிககு முதலவரின இவறறிறகினவெழுததாக மகரந திரிநது முறை யே ங, ஞ, ந, என அதறகதறகு வருகக வெழுதது வருமெனக கொளக. (உ-ம.) மனம+களிததது = மனஙகளிததது, எ-ம. மனம+சலிததது = மனஞசலிததது, எ-ம மனம+தளாநதது = மனநதளாநதது, எ-ம. பிறவு மனன. அனறியும, ஈறறு மகரததினகீழ நமமுதல வநதால அமமகரஙகெ டும (உ-ம) மனம+நலம = மனநலம, எ-ம. முகம+நிறம=முகநிறம, எ-ம பிறவுமனன அனறியு மகரவீறறுமொழி தனிககுறிலாயின மகரநதி ரிநது நகரமாம (உ-ம.) வெம+நீா=வெநநீா, எ-ம. செம+நெல=செந நெல, எ-ம. பிறவுமனன எ-று. (௩)

24. ண ன முனதகரம ட ற வாமுறையே
ண ன வலவழிககெனறு மியலபாம
வேறறுமைபபொருட்கவை வலிவரின ட ற வாம
ண ன முனகுறிலவழி நகரம ண ன வா
மற்றது ண ன முனமாய்நது கெடுமே.

(இ-ள.) ணகார னகாரஙகளால வரும விகாரமாமாறுணாததுதும. ஈறறு ணகரததினகீழ மொழிமுதலவரும தகரநதிரிநது டகரமாகவும, ஈற

று னகரத்தின்கீழ மொழிமுதலவரும தகரந்திரிநது றகரமாகவும பெறும. (உ-ம.) கண+திறநதது=கணடிறநதது, எ-ம. மின+தெளிநதது=மின றெளிநதது. எ-ம. பிறவுமனன. அனறியும, ணனவீறறுமொழிகள அலவ ழிய பொருடபுணாசசியில நகரமொழிநத எவவின வெழுததுவரினும திரி யாதியலபாம. (உ-ம.) மணகடிது, மணசிறிது, மணடீது, மணபெரிது, மண ஞானறது, மணமாணடது, மணயாது, மணவலிது எ-ம. பொனகடிது, பொனசிறிது, பொனறீது, பொனபெரிது, பொனஞானறது, பொனமா ணடது, பொனயாது, பொனவலிது எ-ம வரும. ஆயினும உருபினறே ஞனறுமற பொருளினும வேறறுமையினும வரும ஈறறுணனவின கீழ மொழிமுதல வலலினம வரின ணகரம டகரமாகவும னகரம றகரமாக வுந்திரியும. (உ-ம.) மண+குடம=மடகுடம, மண+சாடி=மடசாடி மண+தாழி=மடடாழி, மண+பானை=மடபானை, எ-ம பொன+கு டம=பொறகுடம, பொன+சாடி=பொறசாடி, பொன+தாழி=பொற றாழி, பொன+பானை=பொறபானை, எ-ம பிறவுமனன அனறியும, ண னவீறறுமொழிகள தனிககுறிலாயின மொழிமுதல வரும நகரந்திரிநது முறையே ணகர னகரமாகும (உ-ம) கண+நெடிது = கணணெடிது, எ-ம மின+நெடிது=மினனெடிது, எ-ம வரும அனறியும, ணன வீறறு நிலைபபதஙகள தனிககுறி லலலாதாயின மொழிமுதல வரும நகரங கெ டும. (உ-ம) கவண+நெடிது=கவணெடிது; எ-ம. கலன+நெடிது=கல னெடிது, எ-ம தூண+நெடுமை=தூணெடுமை, எ ம. மான+நெடுமை =மானெடுமை, எ-ம. பிறவுமனன —நனனூல "ண ன வலலினம வரட் டறவும பிறவரி னியலபுமாகும வேறறுமைக கலவழிக கனைதது மெயவரி னுமியலபாகுமமே," எது மேறகோள எ று (ச)

25 தேனெனுமொழிமெய சேரிருவழியுந
தானியலபாமெலிவரின றனனீறறழிவும
வலிவரினீறுபோய வலிமெலிமிகலுமா
மினபினனுவவுறில வனமையுமிகுமே
யெனறன வலிவரி னியலபுந திரிபுமா
கினெனறுமியலபாய நிறகுமெனப
வூனகுயினியலபா முறறவேறறுமைக்கு
மெகினமாமலலதே விருவழியியல்பு
மவவுறிவலிவரின வலிமெலிமிகலுமாம.

(இ-ள.) முனசொனன விதியிற் சில விகற்பமாமாறுணாததுதும. தே னெனுமொழி எவவகை மெயவரினும இயலபாதலு மெலலினமவரின னக ரஙகெடுதலும வல்லினமவரின னகரஙகெடடு வலலெழுதது மெல்லெழுத து மிகுதலுமாகும வேறறுமையிடததும அலவழியிடதது மெனப. (உ-ம.)

தேன்கடிது, தேன்சுவை, இயல்பாயின. தேன்+குடம்=தேக்குடம், தேன் +கடிது=தேக்கடிது, என இருவழியும் ஈறுகெட்டு வலிமிக்கன. தேன்+ முரி=தேமுரி, தேன்+மாண்டது=தேமாண்டது, என இருவழியும் ஈறுகெட்டன. அன்றியும், மின் பின் என்னும் இருமொழிஈற்றில் வல்லினமவரின் உகரம் பெற்று வல்லொற்றிரட்டும் வேற்றுமையிடத்தும் அல்வழியிடத்தும் (உ-ம்.) மின்+கடிது=மின்னுக்கடிது, பின்+கடிது=பின்னுக்கடிது, எ-ம் மின்+கடுமை = மின்னுக்கடுமை, பின்+கடுமை = பின்னுக்கடுமை, எ-ம் வரும். இவற்றுள் சிறிது-பெரிது-தீது, எ-ம். சிறுமை-பெருமை-தீமை, எ-ம் முறையே கூட்டிக்காண்க அன்றியும், தன் என் என்னும் இருமொழி ஈற்றில் வல்லினமவரின் இயல்புந் திரிபுமாம். நின் என்னும் மொழியீற்றில் வல்லினமவரின் எப்போதுமியல்பாம் (உ-ம்.) தன்பகை-என்பகை என இயல்பாயின. தன்+பகை=தற்பகை, என்+பகை=எற்பகை, என ஈறுதிரிந்தன நின்பகை,என இயல்பாயின. நிற்பகை,என வாரா. அன்றியும், ஊன், குயின், என்னும் இருமொழி ஈற்றில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினமவரின் திரியாதியல்பாம். (உ-ம்) ஊன்கடுமை, ஊன்றீமை, எ-ம். குயின்குழாம்,குயின்திரள், எ-ம் வரும். (குயின்=மேகம்) அன்றியும், எகின் எ-து. புளியமரமுதற் பன்மரமும், அன்னம், கவரிமா, புள்ளிமான், நீர் நாய், என்றிவையாகும். இவற்றுள் மரமல்லாதன எகின் என்னுமொழி இருவழியு மூவினம் வரின் இயல்பாகவும், வல்லினமவரின் அகரச்சாரியை பெற்று வல்லொற்று மெல்லொற்று மிகவும்பெறும் (உ-ம்) எகின்+ கால்=எகின்கால், எ-ம். எகின்+பெரிது=எகின்பெரிது, எ-ம். இருவழியிலும் இயல்பாயின. எகின்+கால்=எகினக்கால், எ-ம் எகின்+கால்=எகினங்கால், எ-ம். எகின்+பெரிது=எகினம்பெரிது, எ-ம் எகின்+பேடை=எகினப்பேடை, எ-ம். இருவழியிலும் வலிமெலி மிக்கன எகின்+அழகு=எகினவழகு, எ-ம். எகின்+வலிது=எகினவலிது, எ-ம் மற்றை எழுத்துப்புணர் வழி அகரம்பெற்றவாறு காண்க பிறவுமன்ன எ-று. (௫)

26. ளவேற்றுமையிற் றடவும்மல்வழி
யவற்றோடுறழ்வும் வலிவரினாவ்வரி
னியல்புந்திரிந்தபின் கெடுதலுமாகும்
லளத்தனிக்குறிற்கீ ழல்வழித்தவ்வரின்
றிரிந்தொழிந்தாய்தரு சேருமெனப்
லளமுன்மெலிவரி னிருவழினணவா
மவற்றுணத்திரிந் தழிவாந்தனிக்குறி
னண்ணியலளமுன் நவ்வுணணவாம்.

(இ-ள்.) லகார ளகாரங்களின் விகாரமாமாறுணர்த்துதும். லளவீற்று நிலைப்பதங்கள் வேற்றுமைப் பொருளாய வல்லின முதற்பதத்தோடு புண

ருங்காலே லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும திரியும (உ-ம) கல+புறம=கறபுறம, நூல+புறம=நூறபுறம, விரல+புறம=விரறபுறம, சாரல+ புறம=சாரறபுறம, எ-ம. முள+புறம=முடபுறம, வாள+புறம=வாட்புறம, புரள+புறம=புரட்புறம, எ-ம. திரிநதன. பிறவுமனன அவ்வழியிடததோவெனில, இயலபுநதிரிபுமாம. (உ-ம) கலபெரிது, விரலசிறிது, வாளபெரிது,எ-ம இயலபாயின. கல+பெரிது=கறபெரிது, வாள+பெரிது வாட்பெரிது,எ-ம.திரிநதன பிறவுமனன. வேறறுமைபபுணாசசியில லகார, ளகாரவீறறில தவவணையின வருமொழிமுதலும நிலைமொழியீறுந திரியும. (உ-ம) நூல+தலை=நூறலை, நூறறலை; கடல+திரை=கடறிரை, கடறறிரை, வாள+திறல=வாடிறல, வாடடிறல, அவள+தாய்=அவடாய, அவட்டாய, எ-ம. இருமொழி திரிநதன பிறவுமனன அல்வழிபபுணாசசியில தனிககுறிலலலாத லகர ளகரவீறறில தவவணையில இயலபும கெடுதலுமாம. (உ-ம) பொறுததல+தலை=பொறுததறலை, அவள+தநதாள=அவடந்தாள, எ-ம.திரிநதன. பிறவுமனன அனறியும, பொறுததலதலை, அவள தநதாள், எ-ம. வழககிடததாகும. அலவழிப புணாசசியில தனிககுறில லகர ளகரவீறறில தவவணையின லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும், ஆயதமாகவும்பெறும (உ-ம) கல+தீது=கறறீது, கஃறீது, பல+தொடை=பஃறொடை, அல+திணை=அஃறிணை, எ-ம முள+தீது=முடடீது, முஃடீது, எ-ம. பிறவுமன்ன அனறியும,நிலைமொழி லகரளகரவீறறில மெல்லினமவரின லகரம் னகரமாகவும, ளகரம ணகரமாகவுமதிரியும வேறறுமையிடததும அலவழி யிடததும. (உ-ம) கல+மலை=கனமலை, முள+முடி=முணமுடி, எ-ம கல+முளைததது=கனமுளைததது, முள+முரிநதது=முணமுரிநதது, எ-ம இருவழியுந திரிநதன பிறவுமனன தனிககுறிலலலாத லகரளகரவீறறில நகரமவரின லகர ளகரநதிரிநது நகரஙகெடடு னகரணகரமாகும (உ-ம) விரல+நீளம=விரனீளம, கால+நீளம=கானீளம, நூல+நுனி=நூனுனி, எ-ம இருள+நீணடது=இருணீணடது, கோள+நீணடது=கோணீணடது, வாள+நுனி=வாணுனி, எ-ம. பிறவுமனன இவவாறனறி, தனிககுறிலணைநத லகரளகரவீறறில நகரமவரின லகரளகரந திரிநது நகரஙகெடடு னகர ணகரமாகும (உ-ம) கல+நெஞசு=கனனெஞசு, முள+நிலம=முணணிலம, எ-ம வரும எ-று (ஃ)

27. சஞயவரின ஐஅச்சமமெனததிரியும.

(இ-ள்) அகரவைகாரஙகளினவிகாரமாமாறுணாததுதும. மொழிககுமுதலினும மொழிககு இடையினும நினற அகர ஐகாரஙகள ச ஞ ய வரின தமமிலவேறுபாடினறி ஒனறறகொனறுககதிரியும. (உ-ம.) பசல்,பைசல், மஞசு, மைஞசு, அயயா, ஐயா, எ-ம. மொழிமுதல அகரம, ஐகாரமாகததிரிநதது. அரசு,அரைசு, முரஞசு, முரைஞசு, அரயா, அரையா; எ-ம. மொ

ழியிடை அகரம ஐகாரமாகத் திரிந்தது இவையே மொழிமுதற்போலி, மொழியிடைப்போலி, எ-ம. கூறுவா ரன்றியும, ஐந்நூறு, ஐஞ்ஞூறு; மைந்நின்றகண, மைஞ்ஞின்றகண, செயந்நின்ற விளக்கு, செயஞ்ஞின்றவிளக்கு; எ-ம. வரும. மொழிக்கடைப்போலி. (உ-ம.) நலம, நலன; குலம, குலன, குளம,குளன; பழம,பழன, பயம, பயன, கடம, கடன, அகம, அகன, மனம, மனன, எ-ம சுரும்பு, சுரும்பா; கொம்பு, கொம்பா; வண்டு, வண்டா; மாது, மாதா; சாம்பல, சாம்பா; பந்தல, பந்தா, அந்தல, அந்தா, குடல், குடா; அரும்பு,அரும்பா, எ-ம வரும நன்னூல.—"அஐ முதலிடை யொக்கும் சஞயமுன." எ-து மேறகோள. எ-று. (எ)

28. அடைமொழிஉகரக்குறள ஐயாதலுமாம.

(இ-ள.) குற்றியலுகர விகாரமாமாறுணர்த்துதும. குற்றிய லுகரவீற றுச்சிலபதம அடைமொழியாய் நின்று தொகைப்பொருளாக மற்றொரு பதத்தோடும பகுபதமாக விகுதியுருபோடும புணருங்காலை உகரந்திரிந்து ஐயாகவும பெறும (உ-ம) ஆண்டு, ஆண்டை; ஈண்டு, ஈண்டை; யாண்டு, யாண்டை, மற்று, மற்றை, இன்று, இன்றை; அன்றுவாக்கியம, அற்றை வாக்கியம; பண்டுசெய்தி, பண்டைச்செய்தி, இன்றுநாள, இற்றைநாள; நேற்றுக்கூலி, நேற்றைக்கூலி, மூவாண்டுநெல, மூவாட்டைநெல, எ-ம. பிறவுமன்ன தொகைப்பொருளாக உகரந்திரிந்தவாறு காண்க. ஈராட்டை யான, பண்டையான, மற்றையவா, என பகுபதமாக உகரந்திரிந்தவாறு காண்க அன்றியும, அளவடியானவரும கலிவிருத்தமட்டைவிருத்த மென்பார இன்றைப புலவருட்சிலா —நன்னூல. "ஐயீற்றுடைக்குற றுகர முமுளவே." எ-து மேற்கோள. எ-று. (அ)

29. தெவவென்பதிருவழி உவவெய்திச்சேரும
வலிமிகுமவவரின வவவுமவவாமென்ப.

(இ-ள.) இனிச் சிலசிறப்பு விதிகளை யுணர்த்துதும. தெவ் என்னுமொ ழி வலலினத்தோடுபுணரின உகரமெய்தி வலலினமிகுதலும, மகரத்தோடு புணரின வகரங்கெட்டு மகரமிகுதலுமாம (உ-ம) தெவ்+கடிது=தெவ் வுக்கடிது, தெவ+கடுமை=தெவவுக்கடுமை, எ-ம. தெவ+மன்னா=தெம மன்னா, தெவ+முனை=தெமமுனை, எ-ம. வரும. தெவ, எ-து பகை— நன்னூல. "தெவவென்மொழியே தொழிறபெயரற்றே, மவ்வரினவஃ கான மவவுமாகும." எ-து மேறகோள் எ-று. (கூ)

30. யரழமுன்வலிவரினலவழிக்கியல்பு
மடைமொழிக்காக்கமு மவைவேற்றுமைக்கண்
மிகலுந்தன்னின மெலிமெய்தலுமாம.

(இ-ள்.) ய ர ழ என்னு மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடைய நிலைமொழி முன்னே க ச த ப வருமொழிமுதல்வந்து புணர்ந்தால் அல்வழியில் மிகாமல் இயல்பாம். (உ-ம்) காய்சிறிது, தேர்சிறிது, வீழ்சிறிது, எ-ம். வரும். அன்றியும், நிலைமொழிப்பதம் தொகைப்பட்டு அடைமொழியாகநின்றால் வருமொழிப்பத முதலில் வல்லினம் மிகும் (உ-ம்.) பொய்+செல்வம்=பொய்ச்செல்வம், கார்+பருவம்=கார்ப்பருவம், பாழ்+கொல்லை=பாழ்க்கொல்லை, எ-ம். வரும். இவைமூன்றும் பண்புத்தொகை. அன்றியும், அம்மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடைய நிலைமொழிப்பதங்கண்முன் வேற்றுமையில் வல்லினமுதன்மொழிவந்து புணர்ந்தால் வல்லினம் மிகுதலு மெல்லினமுறழ்தலுமாகும். (உ-ம்) வேய்+குறை=வேய்க்குறை, வேர்+குறை=வேர்க்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்க்குறை, எ-ம். வேய்+குறை=வேய்ங்குறை, வேர்+குறை=வேர்ங்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்ங்குறை, எ-ம் வேற்றுமைவழிக்கண் வல்லின மிக்கலு மெல்லின முறழ்தலுமாயினவாறு காண்க, எ-று (௧௦)

31 சில்பல்தம்மொடு சேர்புணரியல்பு
முதன்மெய்க்கடைமெய் மிகலுமீறுபோய்
லறவ்வாதலும் லாவாதலுமாம்
பிறவரினகர நிற்றலுங் கெடலுமாம்.

(இ-ள்.) சில்பல்லென்னும் இவ்விருசொல்லும் இரட்டித்து வருங்கால் இயல்பாய் நிற்கவு முதலொற்றாயினுங் கடையொற்றாயினு மிக்கு வரவும், அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாகவும் பெறும். (உ-ம்) பல்பல், சில்சில், என இயல்பாயின. பல்ப்பல், சில்ச்சில், என ஒற்றுமிக்கன. பற்பல், சிற்சில், என அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாயின. பல்லபல, சில்லசில, என லகரமிக்கன. ஓரோவிடத்து ல லாவாகத்திரியும் (உ-ம்) பலாம், சிலாம். எ-ம். அன்றியும், பிறமொழிபுணருங்கால் அகரம் நிற்கவு நீங்கவுமாம் (உ-ம்) பலகலை, என அகரநீங்கிற்று. பற்கலை, என அகரநீங்கி லகரம் றகரமாயிற்று பலநாள், என அகரநின்றது பன்னாள், என அகரங்கெட்டு லகரம் னகரமாயிற்று. பலமணி, பன்மணி; பலவணி, பல்லணி; பலவாயம், பல்லாயம்; பலவளை, பல்வளை, பலஞானம், பன்ஞானம். எ-ம். வரும். ஆயினுந் தகரம்வரின் இயல்பாகவும், அகரம்போய் இருபத்தாறாஞ் சூத்திரத்தின்படி தனிற்றவெய்தி ஆய்தம்வரவுமாகும். (உ-ம்) பல+தொடை=பஃறொடை, பல+தாழிசை=பஃறாழிசை, எ-ம் பிறவுமன்ன. பல்பல், சில்சில், எ-ம். வரும், எ-று. (௧௧)

32. ஆமாவல்வழி ஆவீறுமுற்று
மியாவிவைமுன்வலி மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அல்வழிவந்த ஆமாவென்ற இருபெயரும் மியாவென்ற அசைச்சொல்லும் ஆவீற்ற வெதிர்மறை முற்றுவினையும் எனவிவை வல்லின

தந்தோடு புணருங்கால் ஒற்றிரட்டாவெனக் கொள்க. (உ-ம.) ஆகறநதன, மாபயநதன, ஆசிறிய, மாபெரிய, எ-ம. கேணமியாகோதாய், சொனமியாபா வாய, எ-ம. தினஞ்ருதினொ, கடலோடா காலவனெடுநதோ, எ-ம இவற றைச் சிறப்பிததது விளககினமையால ஆவீற்றமறறைப பெயரும, முறறு வினையலலன வினையுமவரின வலலின மிரட்டுமெனக கொளக. (உ-ம.) புறுபபறபபன, கடாபபெரிய, மிடாசசிறிய. ஓடாககுதிரையுமுழாககாளையு மாகா ஓடாத உழாத என வரின வலலினமிரட்டா.—நனனூல். "அல வழியாமா மியாமுறறுமுனமிகா." எ-து மேற்கோள. எ-று (கஉ)

33. தனிககுறில்லீறறுத் தகுமபெயாசெயயுட்கே
ஆஅவவாதலுமதனோ டுவவணையலுமாம.

(இ-ள) செயயுளிடததுத தனிககுறிறகீழே ஆகாரவீறறுசசில பெயா முன்னே பலபெயா வருங்கால அவவாகாரங்குறுகி அகரமாகவும, அகர மாயினபின உகரமிணைநது வரவும, பெறுமெனககொளக. (உ-ம) சுறம றிவனதுறைவெலா நிலவிரிகானலவாய, எ-ம. நிலவுபாயநத கடலிற் சுறவுபாயநது களிததன, எ-ம இருவகை விகாரம வநதவாறுகாணக. அன றியும, (உ-ம.) இரா-இரவு, புறா-புறவு, சுறா-சுறவு, நிலா-நிலவு, விளா-விளவு, பலா-பலவு, என இயலபாகியுங குறுகியும உகரமபெற்றும வழக கிடததுவரும—நனனூல "குறியதனகீழாககுறுகலு மதனோ, டுகரமேற றலுமியலபுமாநதுககின" எ-து மேறகோள. எ-று. (கங)

34. தமிழவேறறுமைகக கசசாரவுமபெறுமே.

(இ-ள) தமிழ எனனுஞ்சொலலே வேறறுமைபபொருளாக வருங கால அகரசசாரியை பெறறும, பெறாமையும, வருமெனககொளக (உ-ம) தமிழககூற்று, தமிழசசொல, என அகரசசாரியை பெறாது வநதன. தமிழபபலலவதரையா, தமிழநாகன, தமிழவளவன, தமிழவரசன, என அகரசசாரியைபெறறு வநதன.—நனனூல. "தமிழவவுறவும பெறும வேற்றுமைககே." எ-து மேறகோள எ-று. (கச)

35. தனிவழிஐயுந தனிககுறிலயவவுந
துவவுநொவவுந தொடாமெலிமிகுமே.

(இ-ள.) ஓரெழுதது மொழியாகவரும ஐகாரமும, தனிககுற்றெழு ததுக் கூடின யகரமும, எவறசொறகளாகிய, து, நொ, எனறிருமொழி களும நிலைபதமாகி, வருமபதமுதறகண மெலலினம புணரின அலவழி யானும வேறறுமையானும ஒற்றிரட்டும (உ-ம) கை+மாறினது=கைம மாறினது, கை+மாறறு=கைமமாறறு, கை+ஞானறது=கைஞ்ஞானறது, கை+நீணடது = கைநநீணடது, மெய+ஞானறது = மெயஞ்ஞானறது,

மெய்+மாண்டது=மெய்ம்மாண்டது, மெய்+நீண்டது=மெய்ந்நீண்டது, என அல்வழியிலும், கைஞ்ஞாற்சி, மெய்ந்நீட்சி, மெய்ம்மாட்சி, என வேற்றுமையிலும், ஒற்றுமிக்கன ; துந்நாடர், தும்மாடர் கொந்நாகர், கொம்மஙகர், என வேற்றுச்சொல்லினு மிக்கன. அன்றியும், துய்யவன், துவ்வளவர், கொய்யவன், கொவ்வளவர், எ-ம். வரும் எ-று. (கரு)

36. தனிக்குறின்மெய்யுயிர் சார்புழிமிகுமரழத்
தனிக்குறிற்சாரா தாமுமிகாவெனப.

(இ-ள்) தனிக்குறில் நிலைப்பதத்தீற்று ஒற்றெழுத்தெல்லாம் உயிர் தொடர்ந்துவரின் இரட்டும் (உ-ம்) கண்+அழகு=கண்ணழகு, கம்+அழகு=கம்மழகு, பொன்+அழகு=பொன்னழகு, மெய்+அழகு=மெய்யழகு, கல்+அழகு=கல்லழகு, தெவ்+அழகு=தெவ்வழகு, புள்+அழகு=புள்ளழகு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ர ழ வென் இரண்டொற்றுந் தனிக்குறின் மொழியீற்றின்கண் வரவும் இரட்டவும் பெறுதெனக் கொள்க —நன்னூல். "தனிக்குறின்முன்னொற் றுயிர்வரினிரட்டும்." எ-து. "ரழத்தனிக் குறிலணையா" எ-து மேற்கோள் எ-று. (கசு)

37. மெலிவுறிற்பாவிடை மென்மைவன்மை
குறுமைநீட்சி குறுந்தொகைவிரிவே
மற்றொருமொழிமு வழிகுறைதலுமென
வேண்டுளிதனிமொழி விகாரமொன்பதே

(இ-ள்) சந்திகாரணமாக வரு முன் காட்டிய எழுத்தின் விகாரங்களன்றியே தனித்தொரு மொழியின் வரும் விகாரங்களை யுணர்த்துதும். அவையொன்பதாம் மெலித்தலும் வலித்தலும் குறுக்கலும் நீட்டலும் தொகுத்தலும் விரித்தலும் அன்றி, ஒருமொழிதானே முதல் இடை கடை என மூவிடத்துங் குறைதலுமாம் (உ-ம்) வாய்ந்தது, எ-து. வாய்த்தது என வலித்தல் விகாரம் தட்டை, எ-து. தண்டை என மெலித்தல் விகாரம். நிழல், எ-து நீழல் என நீட்டல் விகாரம். பாதம், எ-து. பதம் எனக்குறுக்கல் விகாரம். தண்டுறை, எ-து தண்ணந்துறை என விரித்தல் விகாரம் வேண்டாதார், எ-து. வேண்டார் எனத்தொகுத்தல் விகாரம். அன்றியும், தாமரை, எ-து மரையிதழ்புரைய மஞ்செஞ்சீறடி என மொழிமுதற் குறைந்த விகாரம் யாவர், எ-து யார் என மொழியிடைக் குறைந்த விகாரம் நீலம், எ-து நீலுண்டுகண், நீனிறப்பகடு என மொழிக்கடைக் குறைந்த விகாரம் இவ்வொன்பது விகாரங்களுள் சில சிறு பான்மை யாகையிற் றுனேவழங்காதவற்றை இலக்கியங்களுட் காண்புழி யறிந்துகொள்க இவை செய்யுள் விகாரம் அன்றியும், புணர்ச்சி விகாரமும், புணர்ச்சியில் விகாரமும் சிலவுள (உ-ம்) நிலவிலேயம், பொற்

குடம், வாழைப்பழம், எ-ம். வரும் இவை புணர்ச்சி விகாரம். புணர்ச்சியில்விகாரம் ஏழாகும். முதலாவது தோன்றல். (உ-ம்.) குன்று-குன்றம், செல்-உழி, செல்வுழி, எ-ம். இரண்டாவது, திரிதல். (உ-ம்) மாகி, மாசி, எ-ம். மூன்றாவது, கெடுதல். (உ-ம்) யார்-ஆர், யாவர்-யார், எ-ம். நான்காவது நீளல் (உ-ம்) பொழுது-போது, பெயர்-பேர், எ-ம் ஐந்தாவது, நிலைமாறுதல் (உ-ம்) வைசாகி, வைகாசி, நாளிகேரம், நாரிகேளம், தசை, சதை, ஞிமிறு, மிஞிறு, சிவிறி, விசிறி, எ-ம் ஆறாவது, மருவி வழங்குதல்.(உ-ம்.) என்றந்தை, எந்தை, எ-ம். ஏழாவது, ஒத்துநடத்தல். (உ-ம்.) நண்டு, ஞண்டு, நெண்டு, ஞெண்டு, நமன், ஞமன், எ-ம். வரும். எ-று. (கஎ)

38. இருமொழி யொருமொழி யெனச்சங்கீதமாய்
நிலைமொழியீற்றுயிர் நீங்கலுமந்நே
டணைமொழிமுதற்கண் அ ஆவாதலும்
இ ஈ ஏ யாதலும் உ ஓ வாதலுமாம்.

(இ-ள்) ஆதியிற் காட்டிய நால்வகை விகாரங்களுட் டிரட்டெனும் விகாரமா மாறுணர்த்துதும் திரட்டெனினுஞ் சங்கீதமெனினுமொக்கும். ஆகையி லிருபத மொருபதமாக ஓரோ விடத்து நிலைப்பதவீற்றெழுத்தும் வரும்பத முதலெழுத்தும் ஒன்றுகத் திரண்டு விகற்பமாகும் இது வடமொழிகளின்கண் மிகவழங்கு மென்றுணர்க. ஆகையின் முந்தி நிலைப்பத வீற்றுயிர்கெடும் அதுவே கெட்டதன் மெய்ம்மேல் வரும்பதமுதலுயிரேறும். இவ்வாறு வருதல் தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி எனப்படும் அவை வருமாறு அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஆகாரமும், இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று வந்தால் ஈகாரமும், உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஊகாரமும், முறையே நிலைப்பத வீறும் வரும்பதமுதலும் கெட்டுத் தோன்றுதல் தீர்க்க சந்தியாகும் (உ-ம்) வேத+ஆகமம்=வேதாகமம், குள+ஆம்பல்=குளாம்பல், பஞ்ச+அங்கம்=பஞ்சாங்கம், சிவ+ஆலயம்=சிவாலயம், சரண+அரவிந்தம்=சரணாரவிந்தம், சேநா+அதிபதி=சேநாதிபதி, பாத+அரவிந்தம்=பாதாரவிந்தம், அக+அரி=அகாரி, மர+அடி=மராடி, சுசி+இந்திரம்=சுசீந்திரம், கிரி+ஈசன்=கிரீசன், மகீ+இந்திரன்=மகீந்திரன், மகீ+ஈசன்=மகீசன், குரு+உதயம்=குரூதயம், தரு+ஊனம்=தரூனம், சுயம்பு+உபதேசம்=சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ+ஊர்ச்சிதம்=சுயம்பூர்ச்சிதம், எ-ம் வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இகர ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஏகாரமும், அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் உகர ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஓகாரமு முறையே நிலைப்பத வீறும் வரும்பதமுதலுங் கெட்டுத் தோன்றுதல் குணசந்தியாகும். (உ-ம்) சுர+இந்திரன்=சுரேந்திரன், நர+இந்திரன்=நரேந்திரன், தரா+இந்தி

ரன்=தரேந்திரன், சருவ+ஈசுரன்=சருவேசுரன், உமா+ஈசன்=உமேசன், சித+இந்து=சிதேந்து, அமல+உற்பவி=அமலோற்பவி, மகா+உதரம்=மகோதரம், சுத்த+உதகம்=சுத்தோதகம், ஞான+ஊர்ச்சிதன்=ஞானோர்ச்சிதன், மந்திர+ஊகி=மந்திரோகி, தாம+உதரன்=தாமோதரன், தயா+உற்பத்தி=தயோற்பத்தி, தயா+ஊர்ச்சிதன்=தயோர்ச்சிதன், எ-ம் வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் ஏகார ஐகாரங்களில், ஒன்று வந்தால் ஐகாரமும், அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் ஓகார ஔகாரங்களில் ஒன்றுவந்தால்ஔகாரமு முறையே நிலைப்பதவீறும் வரும்பத முதலுங் கெட்டுத் தோன்றுதல் விருத்தி சந்தியாகும். (உ-ம்) சிவ+ஏகம்=சிவைகம், சிவ+ஐக்கியம்=சிவைக்கியம், தரா+ஏகவீரன்=தரைகவீரன், ஏக+ஏகன்=ஏகைகன், கலச+ஓதனம்=கலசௌதனம், மகா+ஐசுவரியம்=மகைசுவரியம், கோமள+ஓட்டி=கோமளௌட்டி, திவ்விய+ஔடதம்=திவ்வியௌடதம், மகா+ஓட்டி=மகௌட்டி, மகா+ஔடதம்=மகௌடதம், எ-ம். வரும் ஒரு பதத்துள்ளே முதனின்ற இகர ஈகார ஏகாரங்கள் ஐகாரமாகவும், உகர ஊகார ஓகாரங்கள் ஔகார மாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும், ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்து வருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாகும். (உ-ம்) சிவனைப்பணிவோன்-சைவன், வீரத்தின்றன்மை-வைரம், கேவலத்தன்மை-கைவல்லியம், எ-ம். புத்தனைப்பணிவோன்-பௌத்தன், சூரன்றன்மை - சௌரியம், கோசலன்புத்திரி-கௌசலை, எ-ம். தசரதன் புத்திரன்-தாசரதி, எ-ம் கிருத்திகையின் புத்திரன்-கார்த்திகேயன், எ-ம். வரும். (86-ஞ் சூ காண்க.) இனித்திசைத்தொகையிற் சொல்லும்படியே குவ்வீற்றுத் திசைப்பெயர் அஃதொழித்து, குண-குட-வட-தென், என நிற்கும் அவ்வத்திசைக் கண்ணுள்ளது கருதிப் பகுபதமாகச் சொல்லுங்கால் அது வெனும் விகுதியைக் கூட்டி இவ்விலக்கணத்தாற் குணாது-குடாது-வடாது, எ-ம். இவற்றைப்போ லிலக்கணமின்றியினுந் தெற்குள்ளது-தெனாது, எ-ம். வழங்கும் (99-ஞ் சூ. காண்க) எ-று. (கஅ)

39. ஈறுபோயிடை யாவேற்றிரட்டிய
சொல்லேமிகுதி தோற்றுமென்ப
விலக்கணமின்றி யியைந்துளபிறவே.

(இ-ள்.) ஒன்றன்மிகுதி காட்ட வந்த பெயரிரட்டி, முதன் மொழி யீற்றொற்றுள தெனிற்கெட்டு அதனயல் உயிர் ஆகாரமாகத் திரிந்து, வலி னம்வரினு மிகாமல்வழங்கும். (உ-ம்.) பலபலகோடி, கோடாகோடி, பல பல்காலம், காலாகாலம், நீதாநீதி, கோணாகோணம், குலாகுலம் தூராதூரம், தேசாதேசம், கருமாகருமம், எ-ம். பிறவுமன்ன இப்பல்விகற்பமன்றியே இலக்கண மில்லாமையும் புலவரால் வழங்கும் விகாரங்களுமுள வெனக்கொள்க. அவையே இலக்கணப்போலிமொழி, எ-ம். மரூஉமொழி,

எ-ம இனிசசொலலுமபடி வழங்கும. அவறறுள, இலககணப்போலி வருமாறு. (உ.ம.) இல முன-முனறில, வேட்கைநீா-வேநீா, நகாப்புறம-புறநகா, வேட்கையவா, வேணவாய, கணமீ-மீகண, கோவில-கோயில, பொதுவில-பொதியில, பின்-பினறை, எ-ம. வரும. அனறியும, மரூஉமொழி வருமாறு. (உ-ம.) அருமருநதனன பிளளை-அருமாநதபிளளை, கிழஙகனனபழஞசோறு-கிழஙகம பழஞசோறு, சோழநாடு-சோணாடு, எவன்-என்-எனன, பெயா-போ, யாடு-ஆடு, சாததன்றநதை-சாததநதை, செனனைபுரி-செனனை, புதுவைபுரி-புதுவை, மலையமாநாடு-மலாடு, பாணடியநாடு-பாணடிநாடு, தஞசாவூா-தஞசை, பனையூா-பனசை, சேந்தமஙகலம-சேநதை, ஆறறூா-ஆறை, ஆதனறநதை-ஆநதை, பூதனறநதை-பூநதை, வடுகனறநதை-வடுகநதை, எனறநதை-எநதை, உனறநதை-உநதை, முனறநதை-முநதை, யாா ஆா, யானை-ஆனை, யாறு-ஆறு, மரவடி-மராடி, குளவாமபல்-குளாமபல, எ-ம. அ, இ, எனனுஞ சுடடுககள அநத, இநத, எ-ம வரும. இதடுதாடககத தேறகுஞ செயலைகயறிநது முடிககவும போலிமொழியும மரூஉமொழியும ஒரு மொழியினுந தொடாமொழியினும விகாரபபடடு வருவன. (194-ஞ. சூததிரததிற காணக) எ-று (கக)

40. உயிரோகுறினெடி லொறறுமூவின
முயிாமெயயாயத மோாறுகுறுகக
மளபெடைமாத்திரைப புணாபெனவகுத்து
ணாநமனலளதவு நணணுந திரிபல
தேனைதிரியா தியலபாமெனன
விவணவிளககிய வெழுததினியலபே.

(இ-ள.) இவவெழுததிகாரததுள் விளஙகியவறறை இஙஙனம தொகையாகத தநதவாறுகாணக அனறியும. (இநநூறபுணாசசிமுடிவில, நனனூறபுணாசசி சிலகூறுதும) இயலபு புணாசசி வருமாறு. (சூததிரம) 'பொதுபபெயருயாதிணைப பெயாகளீறறுமெய, வலிவரினியலபாமாவியரமுன, வனமை மிகாசிலவிகாரமாமுயாதிணை' (உ-ம.) சாததனபெரியன், சாததனபெரிது, அவனபெரியன, அவளபெரியள, சாததிபெரியள, சாததிபெரிது, தாயபெரியள, அவாபெரியா, குமரககோட்டம (சூ) 'ஈறறியாவினாவிளிபபெயா முனவலியியலபே' (உ-ம) நமபியாகொணடான, நமபியோசென்றான, நமபியேதநதான, யாகுறிது விடலாதா, (சூ) 'செய்யியவெனனும வினையெசசமபலவகைப, பெயரினெசச முறறுறனுருபே, யஃறிணைப்பனமை யமம முனனியலபே.' (உ-ம) உணணியகொணடான், உணடசாததன, உணடுபோனான, வாழ்கசொறறு, தனகைகள, பலகுதிரைகள், அமமகொறறு, (சூ) 'பவ்வி நீமிமுனனாலவழி, யியல்பாமவலிமெலி மிகலு

மாமீககே.' (உ-ம) பீகுறிது, நீகுறியை, மீகண, மீககண. (சூ) 'விகாரமனே
தது மேவலஇயலபே' (உ-ம.) பொனமணி, ஒளிமணி. (சூ) 'மூனறுறுபெ
ணவினைதொகைசுடடீ, ருகுமுகரமுனனரியலபாம' (உ-ம) சாததெறடு
சென்றன, சாததனதுதலை, ஒருகை, அடுகளிறு, அதுகுறிது (சூ) 'வன
றொடரலலன முனமிகாவலவழி.' (உ-ம) நாகுகடிது எஃகுசிறிது, வரகு
தீது, குரஙகுபெரிது, தெளகுகொடிது, ஏகுகால. (சூ.) 'இடைததொட
ராயதத தொடரொறறிடையின, மிகாநெடி லுயிரதொடா முனமிகாவே
றறுமை.' (உ-ம) தெளகின்கடுமை, எஃகினகடுமை, நாகினகடுமை, வர
கினகடுமை (சூ.) 'இடைசசொலலேயோ முனவரினியலபே.' (உ-ம) அவ
னேகொணடான, அவனேகொணடான (சூ.) 'அலவழி இஐமமுனனராயி,
னியலபுமிகலும விகறபமுமாகும' (உ-ம) பருததிகுறிது, யானைகுறிது,
கிளிகுறிது, தினைகுறிது. சில குததிரததுண மிககதறிக அனறியும,
விகாரபபுணாசசிவருமாறு (சூ) 'ஒருபுணாககிரணடுமூனறு முறபெறும.
(உ-ம) யானைககோடு, நிலபபனை, பனஙகாய (சூ) 'தோனறறிரிதல கெடு
தலவிகார, மூனறுமொழி மூவிடததுமாகும.' (உ-ம) பூஙகொடி, பஃறலை,
நிலவலயம (சூ) 'மரபபெயா முனனரினமெலலெழுதது, வரபெறுனவு
முளவேறறுமைவழியே' (உ-ம) விளஙகாய, மாஙகொமபு (சூ) 'சுவைப
புளிமுனனின, மெனமையுநதோனறும.' (உ-ம) புளிஙகறி, புளிஞசோறு,
புளிநதயிா, புளிமபாளிதம (சூ) 'தெஙகுநீணடீறறுயிா, மெயகெடுஙகாய
வரின.' (உ-ம) தேஙகாய (சூ) 'சாவவெனமொழியீறறுயிா மெயசாதலும
விதி.' (உ-ம) சாககுததினை (சூ) 'பூபபெயா முனனினமெனமையுநதோ
னறும' (உ-ம) பூஙகொடி, பூஞசோலை, பூமபனை (சூ) 'ஆமுனபகரவீய
னைததுமவரக குறுகுமேலன வலவழி யியலபாகுமபே' (உ-ம) ஆபபியரிது,
ஆபபிகுளிரும, ஆபபிநனறு, ஆபபிவலிது (சூ) 'பனைமுனகொடிவரின
மிகலும்வலிவரி, னைபோயமமுமதிரளவரினுறழவு, மடடுறினைகெடடநீள
வுமாமவேறறுமை' (உ-ம) பனைககொடி, பனநதுணை, பனாடு, பனநதி
ரள. (சூ) 'வேறறுமையாயினைகாணிறுமொழி, யீறறழிவோடு மமமேறபவு
முளவே' (உ-ம) புனனையஙகானல, வழுதுணஙகாய, ஆவிரயவோ (சூ)
'நெடிலோடுயிாதொடாகுறறுகரஙகளுட, டறவொறறிரடடும வேறறுமை
மிகவே' (உ-ம) ஆடடுககால, சோறறுபபானை, முயிறறுககால, முருடடுக
கால, காடடரண (சூ) 'ஆவியரழவிறுதிமுனனிலைவினை, யேவனமுனவ
லினமியல பொடுவிகறபே' (உ-ம) உணடிசாததா, உணடனைசாததா,
உணடாயசாததா, உணடனிாசாததரோ, எறிசாததா, விடுசாததா, ஆய
சாததா, வாழசாததா, நடககொறறு, எயககொறறு. (சூ.) 'மெனறொடா
மொழியுட சிலவேறறுமையிற, றமமினமவனறொட ராகாமனனே' (உ-ம)
மருததுபபை, கருபபுவில, கறறு (சூ) 'இயலபினுமவிதியினு நினறவுயிா
முன க ச த ப மிகும விதவாதனமனனே' (உ-ம) ஆடூஉககுறியன, தாரா

கடிது, ஒறறைககை, ஆடிககொணடான, பூததுககாயததது, பொளளெ ளபபறநதது, ஏரிகனா, குழநதைகை (சூ) 'அகமுனாசசெவிகை வரினி டையனகெடும' (உ-ம்) அஞ்செவி, அஙகை (சூ) 'வலலேதொழிறபெயரற திருவழியும், பலகைநாயவரினும வேறறுமைககவவுமாம.' (உ-ம) வலலுக கடிது, வலலபபலகை, வலலநாய (சூ) 'வவவிறுசுட்டிற கறறுறலவழியே.' (உ-ம) அவறறை, இவறறை (சூ) 'சுட்டினமுன ஞயதமனவரிற கெ டுமே' (உ-ம) அதனை (சூ) 'அததினகரமகரமுனேயிலலை' (உ-ம) மகத துககை, மரததுககுறை (சூ) 'நவவிறுதொழிறபெயாக கவவுமாமவேற றுமை' (உ-ம) பொருநககடுமை (சூ) 'புளளுமவளளுந தொழிறபெயரு மாஞம.' (உ-ம) புளளுககடிது, வளளுககடிது (சூ) 'இலலெனினமைச சொறகையடைய, வனமைவிகறபமுமாகாரததொடு, வனமையாகலுமி யலபுமாகும,' (உ-ம.) இலலைபபொருள, இலலைபொருள, இலலாபபொருள, இலபொருள (சூ) 'மீனறவவொடுபொரூஉம வேறறுமைவழியே' (உ-ம) மீறகண (சூ) 'மவவீறொறறழிநதுயிரீறொபபவும, வனமைககினமாததிரி பவுமாகும' (உ-ம) வடடவாழி, வடடககடல, வடடவாரி (சூ) 'ஈமுங கமமுமுருமுநதொழிறபெயாமாஞ, முதலனவேறறுமைககவவும பெறுமே' (உ-ம) ஈமுககடிது, கமமுககடிது, உருமுககடிது, ஈமககுடம, கமமக குடம. (சூ) 'வேறறுமைமடபோய வலிமெலியுறழவு, மலவழியுயிரிடைவரி னியலபுமமுள' (உ-ம) குளககரை, குளஙகரை, குளமழகு, குளமயாது பிறவுமனன சிலசூததிரததுள மிகாதறிக இவவிருவகைபபுணாசசி அல வழிவேறறுமையில மெயமமுதனமெயயீறு, உயிாமுதலுயிரீறு உயிாமுதன மெயயீறு, மெயமமுதலுயிரீறு, பெயாமுதறபெயரீறு, வினைமுதலவினை யீறு, வினைமுதறபெயரீறு, பெயாமுதலவினையீறு, பகாபபதததோடு பகாப பதம, பகுபதததோடு பகுபதம, பகாபபதததோடு பகுபதம, பகுபதத தோடு பகாபபதம, புணரபபடும (உ-ம.) பொறகுடம, எ-து மெயமமு தன மெயயீருயப பெயாமுதறபெயரீருயப பகாபபதததோடு பகாபபத மாயும, பொனனெடுநதது, எ-து மெயமமுதலுயிரீருயப பெயாமுதல வினையீருயப பகாபபதததோடு பகுபதமாயும, உணடோது, எ-து உயிா முதலுயிரீருய வினைமுதலவினையீருயப பகுபதததோடு பகாபபதமாயும; உணடவள செவவாய, எ-து. உயிாமுதன மெயயீருய வினைமுதறபெயரீ ருயப பகுபதததோடு பகுபதமாயும புணரபபடடன. பிறவுமனன. இ ருமயககமவருமாறு. (சூ) 'க ச த ப வொழிததவீரேழனகூடட, மெயம மயககுடனிலை ரழவொழிததீரொட, டாகுமிவவிருபானமயககுமொழியிடை, மேவுமுயிாமெய மயக்களவினறே' (உ-ம.) சஙகம, வேறறுநிலைமெயமமயக கம்; அழ்ரம, உடனிலைமெயமமயககம. பிறவுமனன. (நனனூலிறகாணக வெனற பிறபபுவருமாறு) (சூ) "அவவழி ஆவியிடமையிடமிடறுசு, மேவு மெனமை மூககுரமபெறும வனமை; அவறறுள, முயறசியுள அ ஆ வாய

காப்புடைய ; இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, அஙகாபபோ, டணபன முதனுவிளிமபுற வருமே ; உ, ஊ, ஒ ஓ, ஔ, விதழ்குவிவே ; கஙவுஞ சஞவும, டணவுமு தலிடை, நுனிநாவணண முறமுறைவருமே, அணபலலடி நாமுடியுறததந வரும; மீகீழிதழுறபபமமபபிறககும, அடிநாவடிவணமுற யததோனறும; அணணநுனி நாவருடரழவரும, அணபன முதலுமணணமு முறையிஞ விளிமபுவீஙகி,யொறறவும்வருடவும லகாரளகாரமாயிரணடுமெபிறககும, மேறபலலிதழுறமேவிடுமவவ்வே, அணண நுனிநாநனியுறிறறன வரும ஆயதககிடநதலையஙகாமுயறசி சாாபெழுததேனவுநதமமுதலனைய." (3-ஞ. சூததிரததிறகூறிய பிறபபு இவையேகாணக.) எ-று (உ0)

மூனறாவதெழுததினவிகாரம.—முறறிறறு.

அதிகாரம ஒனறறகு, இயனமூனறறகுப பாயிரமுடபட, ஆ (சூ) 41.

மேறகோள் (சூ) 80 ஆ மொததம (சூ) 121.

முதலாவது.—எழுத்ததிகாரம.—முறறிறறு

இரண்டாவது:—

சொல்லதிகாரம்.

PART II.—WORDS.

முதலோத்துச்சொற்பொதுவியல்.

Chapter I —The General Nature of Words

41. முச்சயத்தொழிற்கொடு முச்சகந்தனித்தா
ளச்சயனடிபணிந் தறைகுசொல்விளக்கே.

(இ-ள்) சொல்லிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் யாவராலும் வெல்லப் படாத வல்லமைகொண்டு எல்லாவற்றையும் படைத்தல், அளித்தல், அழித் தல் என்னும் இம்முத்தொழிலை இயற்றி மூவுலகினைத்தையும் பொதுவறத் தானறனி ஒருவனுயாளாநிற்குங் குறைபாடில்லாத கடவுள் இணையடிமல ரை வணங்கிச்சொல்லிலக்கணத்தை விளக்குதும். ஆதியும் அந்தமும் நடுவும் குறையறமுடிப்பதற்கு அதிகாரங்கடோறும் பாயிரமாகத் தெய்வவணக்கம் ஈண்டுஞ்சொல்லுதல் முன்னோர்காட்டிய வழியெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவுங்கூடிய எழுத்தினடையாற் சொற்களாகையின் எழுத்தியல் விள க்கியபின்னர், அவற்றாலாகிய சொல்லிலக்கணச் சொல்லதிகாரம் வந்த முறையெனக்காண்க. சொல்லெனினும் பதமெனினும்மொழியெனினும்மொக் கும். இவ்வதிகாரப்பொருளும் பிரிவின்முறையும் இனிவருஞ் சூத்திரத்தால் விளங்கும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம். (சூ.) 'தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்ப டுபொருளு மெய்தவுரைப்பது சிறப்பாகும்' எ-று. (க)

42. எச்சொல்லும் பெயர்வினை யிடையுரியெனநான்
கிவற்றுட்பொதுவென வியற்சொற்றிரிசொ
லொருமொழிதொடர்மொழி யொருவிலாப்பொதுமொழி
பகாப்பதமென்று பகுபதமென்று
வாகுபெய ரிருதிணையைம் பான்மூவிடஞ்
சாரியையெனப்பொது தகுதியீராறே.

(இ-ள்.) பெயரே வினையே இடையே உரியே என நாற்கூறுபாடா கச் சொல்லெல்லாம் வகுக்கப்படும். அவற்றுட்பொருளை விளக்குவது பெயரே. பொருளது தொழிலைவிளக்குவது வினையே. இவையிரண்டை யுஞ் சார்ந்தொன்றுவது இடையே. அவ்விரண்டையுந் தழுவிப் பற்பல

குணங்களை விளக்குவது உரியே ஆயினும் இந்நால்வகைச்சொற்களை ஒவ்வோரோத்தாக விளக்கானுன்னர், இச்சூத்திரத்தில இயற்சொன்முதலாகச் சாரியை யீறாகக்காட்டிய பன்னிரு தகுதிச் சொற்பொதுமையவாகையிற் பொதுவியலென ஒரோத்தாதியிற் கூட்டி இவ்வதிகாரம் ஐந்தோத்தாகப் பிரிக்கப்படுமெனக் கொள்க எ-று (உ)

43 இயற்சொலலெனப் தியலபிறழ்ந்திரிபிலா
தானெளிதெவர்க்குந் தனபொருள்விளக்கலே.

(இ-ள்) இயற்சொலலாமா றுணர்த்துதும் மொழியானும் பொருளானுந்திரிபின்றி எவர்க்குந் தன்பொருளைக் காட்டி விளக்குதற்கு இயல்பினையுடையசொல இயற்சொலலாகும் (உ-ம்) அவன், அவள், அவர், அது, அவை, மகன், மகள், பொன், மணி, இவை பொருளால வரு பெயரியற்சொல நிலம், மலை, யாறு, கடல், இவை இடத்தால வரு பெயரியற்சொல இன்று, நாளை, பண்டு, மேல, இவை காலத்தால வரு பெயரியற்சொல தலை, முகம், கொம்பு, மலர், இவை சினையால வரு பெயரியற்சொல வட்டம், சதுரம், செம்மை, வெண்மை, இவை குணத்தாலவரு பெயரியற்சொல ஆடல, பாடல, நிற்றல, நீங்கல, இவைதொழிலால வரு பெயரியற்சொல அன்றியும், இயற்சொல நாலவகையெனபார் (உ-ம்)மண், மரம், இவை பெயரியற்சொல உண்டான், உறங்கினன், இவை வினையியற்சொல அவனை, அவனால, இவை இடையியற்சொல அன்பு, அழகு, இவை உரியியற்சொல பிறவுமன்ன எ-று. (௩)

44. திரிசொலலொருபொருட் டெரிபலசொலலும
பலபொருட்கொருசொலலும பயனபடறகுரியன.

(இ-ள்) திரிசொலலாமா றுணர்த்துதும் பலசொலலாகி ஒருபொருளை விளக்குவனவும், ஒரு சொலலாகிப் பலபொருளை விளக்குவனவுந் திரிசொல லெனப்படும் (உ-ம்) வெற்பு, விலங்கல, விண்டு, அடுக்கல, பொறை, வரை, குன்று, பிறவும் பலசொலலாகி மலை எனும் ஒரு பொருளை விளக்குந் திரிசொல ஒடை, எ-து ஒருசொலலாகி யானைப்பட்டம், எ-ம். ஒருமரம், எ-ம் ஒருகொடி, எ-ம் நீர்நிலை, எ-ம் பலபொருளைவிளக்குந் திரிசொல அன்றியும், திரிசொல நாலவகையெனபார் (உ-ம்) கிளி, சுகம், தத்தை, இவை கிளி எனகிற ஒருபொருள்குறித்த பலபெயர்த் திரிசொல வாரணம், இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பல பொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல படர்ந்தான், சென்றான், இவை போயினன் எனகிற ஒருபொருள்குறித்த பலவினைத்திரிசொல வரைந்தான், இது நீக்கினன், கொண்டான், எனகிற பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல். சேறும், வருதும், இவற்றினுடைய றும் தும், விகுதிகள்

தன்மைப்பன்மை எதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பல்விடைத்திரிசொல். கொல், இது ஐயம, அசைநிலை, என்கிற பலபொருள குறிதத ஓரிடைததிரிசொல். சால, உறு, தவ, நனி, கூர, கழி, இவை மிகல் எனகிற ஒருபொருள்குறிதத பலவுரிததிரிசொல. கடி எனகிறது காபபு, கூரமை, அசசம, கரிபபு, விளககம, சிறபபு, மணம முதலிய பலபொருள்குறிதத ஓருரிததிரிசொல. மறறவையு மிபபடியே வருதலகாண்க. இயறசொல், ரூடியாாததம, எ-ம. திரிசொல, யோகாாததம், எ-ம. வடமொழியில வழஙகும, எ-று. (ச)

45. ஒருமொழியொனறையும பலவையுநதொடர்மொழி
பொதுவவவிரணடையும புகலுநதன்மைய
தொகைதொகாவென விருதொடர்மொழியெனப.

(இ-ள.) மும்மொழிகளாமா றுணாததுதும. முதலாவது, ஒருமொழிகள பகுபயிலலாது ஒருபொருளை உணாததுவன ஒருமொழிகளெனபபடும. (உ-ம.) நமபி, நஙகை, நிலம, நீா, வநதான, வநதாள, எ-ம. பிறவுமனன. இரணடாவது, தொடாமொழிகள பலமொழி தொடாநது நினறுபொருளை உணாததுவன தொடாமொழிகளெனபபடும. இவையே தொகைநிலைத தொடாமொழிகள, எ-ம. தொகாநிலைத தொடாமொழிகள, எ-ம். இருவகைபபடும தொகையாயததொடாநது வருமொழிகள ஆறெனபபடும தொகாமையாயத தொடாநதுவருமொழிகள ஒனபதெனப்படும. (உ-ம.) அறஞசெயதான - உருபுததொகை, கொலபுலி - வினைததொகை, கருஙகுவளை - குணததொகை, வேலவிழி - உவமைததொகை, இராபபகல-உமமைததொகை, தாழகுழல-அனமொழிததொகை, எ-ம வரும தொகைநிலைத தொடாமொழிகள வநதான சாததன - தெரிநிலைவினைமுறறு, விலலினனிவன - வினைககுறிபபுமுறறு, வநதவரசன - பெயரெசசம, வநது சென்றான-வினையெசசம, ஐயனவநதான-வினைமுதல, ஐயாகேள-விளி, கலவியைவிருமபினான - இரணடனுருபு, தவததாலவீடெயதான - மூனறனுருபு, இரபபோாககீயநதான - நானகனுருபு, குணததிறசிறநதோன-ஐநதனுருபு, கடவுளதுகிருபை - ஆறனுருபு, விளககினகணஞெளி - ஏழனுருபு, இதுவோகணடபயன - இடைசசொல, நனிபேதை - உரிசசொல, வருகவருக - அடுககு, எ-ம. வரும தொகாநிலைத தொடாமொழிகள —நனனூல.—"முறறீரெசச மெழுவாய விளிபபொரு, ளாறுருபிடையுரியடுக் கிவைதொகாநிலை." எ-து மேறகோள. இவையெலலாம ஒருவசனததுளடஙகும. (உ-ம.) வெயயகணணனே கடிபோய மலையிலிழிநத யானையது கோடடைநுனிககடபொருடகு வாளாறகொயதான, எ-ம. வரும மூனறாவது, பொதுமொழிகள ஒருமொழியாயநினறு ஒருபொருளை உணாததியும அதுவே தொடாமொழியாய நினறு பலபொருளை உணாததியும இரணடற

ளும் பொதுவாய நிற்பன பொதுமொழிகளெனப்படும். (உ-ம.) எழுந்திரு
ந்தான்; இதுவே ஒருமொழியாக எழுந்தானென்று கொள்ளவும், தொடா
மொழியாக எழுந்து பின்னிருந்தானென்று கொள்ளவுமாம. வேங்கை;
இதுவே ஒருமொழியாகப புலியு மரமுமென்றுகொள்ளவும, தொடாமொழி
யாகவேகுங்கை யென்று கொள்ளவுமாம. தாமரை; இதுவே ஒருமொழி
யாக ஒரு பூவென்று கொள்ளவும, தொடாமொழியாகத தாவுகினறமரை
யென்று கொள்ளவுமாம. தொகைநிலை-சமாசமெனபா, எ-று (௫)

46. பகாபபதமெனப பயனுறகுறியாற
பகாதொனறுகிப பகுபபிறபயனிலா
நிகழுந்தியலகினற நாலவகைச்சொல்லே.

(இ-ள.) பகாபபதங்களாமாறுணாததுதும பெயா, வினை, இடை, உரி என நாலவகைச்சொல தாமேவிளககும பொருடபயனுலாயினுஞ சொலபவன குறிததபயனுலாயினும பகாதொன்றுகிப பகுபபினும பயனிலாவாகி ஒருபொருளைத தருவனவெலலாம பகாபபதங்களெனபபடும (உ-ம.) நமபி, நஙகை, மலை, கடல, காடு, நிலம, நீா, தீ, காறறு, வான எனபன பெயாப் பகாபபதஙகள. நட, வா, போ, மடி, கிட, உண, தின், எனபன வினைப பகாப்பதஙகள. மன, கொல, மறறு, போல, அமம எனபன இடைப பகாபபதஙகள. உறு, தவ, கடி, நனி, எழில, சால, கழி எனபன உரிபபகாபபதஙகள. இவையெலலாந தாமே விளககும பொருடபயனுல ஒனறுகிவந்த பகாபபதஙகள. கூததன, கறுபபன, சிலமபி முதலியவோவெனில கூததையாடினுன, எ-ம கரிய நிறததையுடையான, எ-ம மலையிறபிறநதாள, எ-ம. பகுககபபடடுப பலபொருளைத தருவன வாகையிற பகாபபதஙகளலலன மககளுள, விலஙகினுள, இன்னுன், இனனது, என இடுகுறிபபெயராகக குறிககபபடடு ஒனறுய நினறு ஒரு பொருளைத தருதல்ால பகாபபதமாயின. இடுகுறிபபெயா, பகாபபதஙகட குரிதது. காரணபபெயா, பகுபதஙகடகுரிதது. வடநூலாா பகாபபததநதை ரூடம எனபா, எ-று (௬)

47. பகுபதமொனறுயப பலபொருளுணாத்திப
பொழுதுகொளவினையும பொருளிடங்காலஞ
சினைகுணந்தொழிலாறுஞ சோநதபெயருமாம.

(இ-ள) பகுபதங்களா மாறுணாததுதும ஒருமொழியாகநின்று ஒருப்படபபலபொருளை உணாததுவன பகுபதஙகளெனப்படும. மேறகாட்டிய மலை, ஒடை முதலிய திரிசொல ஒனறுகிப பலபொருளை உணாததினும பகுபதஙகளலலன. தெரிநிலையாகவுங குறிபபாகவுங் காலததைக்கொண்டு வரும் வினை, வினைபபகுபதம. பொருள, இடம, காலம, சினை, குணம, தொழில, என அறுவகைககாரணஙகளை யடுததுவரும பெயா, பெயாபப

குபதம். (உ-ம்.) ஓதினான், எ-து. ஓதுந்தொழிலையு மிறந்தகாலத்தையும், பாடுவான், எ-து. பாடுந்தொழிலையும் வருங்காலத்தையு முணர்த்துதலான் வினைப்பகுபதம். வில்லினன், எ-து. வில்லையும் வில்லையுடையானையு முணர்த்துதலால் பொருட்காரணப் பெயர்ப்பகுபதம். பொன்னன், முடியன் என்பன பொருளால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். வெற்பன், எயினன், ஆயன், ஊரன், துறைவன் என்பன இடத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். மூவாட்டையான், வேனிலான், மாசியான், ஆதிரையான், நெருநலான், இற்றையான் என்பன காலத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். இணிதோளன், வளைமார்பன், ஒன்றலாக் கண்ணன், செங்குஞ்சியான் என்பன சினையால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். கரியன், செய்யன் என்பன குணத்தால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். ஓதுவான், பாடுவான், ஈவான், உண்பான், தச்சன், கொல்லன், கணக்கன், பிணக்கன் என்பன தொழிலால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள் அன்றியும், நடந்தனன், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசாரியை சந்திவிகாரத்தான் முடிந்த வுயர்திணையாண்பா லொருமைப் படர்க்கை யிறந்த காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினை முற்று றெழுந்த தொடர்மொழி யியற்றும் வினைமுற்றுப் பகுபதம். நடக்கின்றார், எ-து. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சந்தியான் முடிந்த வுயர்திணைப் பலர் பாற்படர்க்கை நிகழ்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை முற்றே ழுந்த தொடர்மொழியியற்றும் வினைமுற்றுப்பகுபதம். நடப்பாள், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசந்தியான் முடிந்தவுயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப்படர்க்கை யெதிர்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றைந்தெழுந்த தொடர்மொழி யியற்றும் வினைமுற்றுப்பகுபதம். பொன்னன், எ-து. பகுதிவிகுதியான் முடிந்தவுயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கை முக்காலங்காட்டு நான்கெழுந்தொடர்மொழி குறிப்புவினை முற்றுப்பகுபதம் முக்காலமுணர்த்துமாறு—பொன்னன், என்பதைப் பொன்னையுடையனாயினன் என இறந்தகாலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாகின்றான் என நிகழ்காலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாவான் என எதிர்காலங் கருதியாயினும், இப்படி ஒரு காலம் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கேட்பானுக்குத் தோன்றவுரைப்பதாம் கரிய, எ-து. பெயரெச்சக் குறிப்புவினைப் பகுபதம். இன்றி, எ-து. வினையெச்சக் குறிப்புவினைப்பகுபதம். நடந்தவன், எ-து. வினையா லணையும் பெயர்ப்பகுபதம். நடந்திலன், எ-து. எதிர்மறைப்பகுபதம் நடந்து, எ-து வினையெச்சப் பகுபதம் நடக்கும், எ-து பெயரெச்சப் பகுபதம். பிறவுமன்ன. வடநூலார் பகுபதத்தை யௌகிகம் என்பர், எ-று. (எ)

48. "உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்துங்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்று
மாகுநெடி னொதுவாங் குறிலிரண் டோ

டோரெழுத்தியல் பதமாறேழ்சிறப்பின
பகாப்பதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுத்தீறாகத் தொடருமென்ப."

(இ-ள்) ஓரெழுத்தொருமொழியுமிருபதவெழுத்தளவு மாமாறுணர்த்துதும். பகாப்பத மோரெழுத்துப் பதங்களாகவு நிற்கும் அவை எத்துணையோவெனில், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எனத் தனியுயிர்ப் பதமாறும்; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எனத்தனிமகரப் பதமாறும்; தா, தீ, தூ, தே, தை எனத்தனித்தகரப் பதமைந்தும்; பா, பூ, பே, பை, போ எனத் தனிப் பகரப் பதமைந்தும்; நா, நீ, நே, நை, நோ எனத்தனிநகரப் பதமைந்தும்; கா, கூ, கை, கோ எனத்தனிக் ககரப் பதநாலும், சா, சீ, சே, சோ எனத் தனிச்சகரப் பதநாலும், வா, வீ, வே, வை எனத்தனி வகரப்பதநாலும், யா, எனத்தனி யகரப்பதம் ஒன்றும், ஆக நெட்டெழுத்துத் தனித்து நின்றுவரும் பதம் நாற்பதும்; நொ, து, எனக்குற்றெழுத்துத் தனித்து நின்றுவரும்பதம் இரண்டுங் கூடிய நாற்பத்திரண்டுஞ் சிறப்பின இவையன்றிப் பகரவீகாரமுதலிய சிறப்பில்லனவுஞ்சிலவுள அன்றியும், பலவெழுத்துத் தொடர்ந்துவரும் பதத்துட் பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீறாகவும் பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீறாகவுந் தொடர்ந்துவருமெனக்கொள்க. ஈண்டுயிருமுயிர்மெய்யுமன்றி ஒற்றுமெண்ணுக. (உ-ம்) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், அருப்பலம், உத்திரட்டாதி என்பன பகாப்பதங்கள், கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், ஆரணத்தான், அரங்கத்தான், உத்திராடத்தான், உத்திரட்டாதியான், என்பன பகுபதங்கள் அருப்பலம், எ-து அணிசமரம். அருப்பம்=ஊர், ஆ=பசு, ஈ=வண்டு, ஊ=ஊன், ஏ=அம்பு, ஐ=அரசன், ஓ=மடை யடைக்குங் கதவு, மா=அழகு, மீ=மேல், மூ=மூப்பு, மே=ஏவல், மை=கறுப்பு, மோ=மோவென்னேவல், தா=பகை, தீ=நரகம், தூ=சுத்தம், தே=கடவுள், தை=பூசநாள், பா=வெண்பா, பூ=பூமி, பே=நுரை, பை=நிறம், போ=ஏவல், நா=நாக்கு, நீ=முன்னிலை, நே=அன்பு, நை=ஏவல், நோ=நோய், கா=சோலை, கூ=பூமி, கை=சிறுமை, கோ=கண், சா=ஏவல், சீ=இலக்குமி, சே=எருது, சோ=மதில், வா=விளித்தல், வீ=சாவு, வே=ஏவல், வை=வைக்கோல், யா=அஃறிணைப் பன்மைவினா, நொ=ஏவல், து=உண். கு, கௌ, வௌ, பீ எனச்சிறப்பில்லனவுங் கொள்க, எ-று. (அ)

49 ஆகுபெயரென்ப தவ்வவ் முதற்சினை
கருவிகாரியம் பண்பிவற் றொன்றன்பெயர்
பிறிதொன்றற்குரைக்கும் பெற்றித்தானே.

(இ-ள்.) ஆகுபெயரா மாறுணர்த்துதும். ஆகுபெயர் ஐவகைப்படும். முதற்குச்சினையும், சினைக்குமுதலும், காரணத்திற்குக் காரியமும், காரியத்

திறகுக காரணமும்,* ஒன்றன்பண்பு மறறொன்றற்கேற்புழி உரைப்பது மைவகையாகுபெயராம.(உ-ம.)பூநிழறசோலை எ-து. பூவெனுஞ் சினைபபொருளாற பூததமரங்களாகிய முதறபொருளைக காட்டுஞ் சினையாகுபெயா. புளியமபழந் தினறுளைப புளியைததினறுன் எ-து. சினையைக்காட்டுமுத லாகுபெயா. ஞாயிறெழுநததற கொளியெழுநதது எ-து. காரணததைக காட்டுங்காரியவாகுபெயா. தாமரை கதிாபடமலரும, எனபதறகு, ஞாயிறுப டமலரும, எ-து. காரியததைககாட்டுங காரணவாகுபெயா. பூததன வெனபதறகுக குவளை நோக்கின, எ-து. முலலை நகைத்தன, எ-து. ஒனறன்பண்பு மறறொனறற குரைதத பணபாகுபெயா. அஙஙனஞ் சேனப்பட்டு, எ-து. சேனதேயததுறுபபாகிய மைநதராறசெயயப்பட்ட தெனறு காட்டினமைத ஞற் சினையைககாட்டுமுதலாகுபெயா. அரிசி நாழி, பஞசு துலாம, எ-து நாழியாலளககபபட்டதூஉந துலாததானிறுககபபட்டதூஉங காட்டினமைதஞற காரியததைக் காட்டுங காரணவாகு பெயா. அனறியும, சிலநூலாசிரியா ஆகுபெயா பனனிரணடும பிறவுமாமெனறுங கூறுவா. (உ-ம) தாமரையி னது பூவை தாமரை, எ-து. தாமரை யெனனு முதற பொருளின பெயா அதன சினையாகிய மலருககாதலால பொருளாகு பெயா. அகததிலிருக்கி னற மனதை அகம, எ-து. அகமெனனு முளளிடபபெயா மனதிறகா தலால இடவாகுபெயா காாகாலததி லுணடாகும பயிரை காா, எ-து. காா மெனனும ஒரு பருவகாலததினபெயா அபபருவகாலததில விளையும பயி ருககாதலால காலவாகுபெயா. புளியையுடைய மரததினை புளி, எ-து. புளியெனனுஞ் சினைபபெயா அதன முதறபொருளாகிய மரததிறகாதலால சினையாகுபெயா. நீலஞ்சூடினள், எ-து. நீலமெனனுங குணபபெயா அந் நிறததையுடைய குவளை மலருககாதலால குணவாகு பெயா. வறறலோடு ணடான, எ-து 'வறறலெனனுந தொழிறபெயா அதனைப பொருநதியதோ ருணவிறகாதலால தொழிலாகுபெயா. ஒனறுவநதது, எ-து ஒனறெனனும எணணுபபெயா அதனுல எணணபபடு மொரு பொருளுககாதலால எண ணலளவையாகுபெயர் துலாககோல, எ-து துலாமெனனும எடுததலள வைப பெயா அதன கருவியாகிய தராசுககாதலால எடுததலளவையாகு பெயா. நாழியுடைநதது, எ-து. நாழியெனனு முகததலளவைப்பெயா அ தன கருவிககாதலால முகததலளவையாகு பெயா. வேலூாதடி விளைநதது, எ-து. தடியெனனும நீட்டலளவைபபெயா அதனுலளககபபட்ட வயலுக் காதலால நீட்டலளவையாகு பெயா. நனனூலிற குரைசெயதான, எ-து. உரை யெனனுஞ் சொலலின பெயா அதன பொருளுக்காதலால் சொல லாகுபெயா. விளககு முரிநதது, எ-து. விளககெனனுந தானியினபெயா அதறகுத தானமாகிய தணடிறகாதலால தானியாகுபெயா. திருவாசகம, எ-து. வாசக மென்னுங காரணததின பெயா அதனகாரியமாகிய ஒரு நூ லுககாதலால காரணவாகுபெயா. இநநூல அலங்காரம, எ-து. அலங்கார மெனனும இலக்கணமாகிய காரியததினபெயா அதன கருவியாகிய நூலு

க்காதலால் காரியவாகுபெயர். திருவள்ளுவர், எ-து. திருவள்ளுவ னென்னுங் கருத்தாவின்பெயர் அவரால் சொல்லப்பட்ட நூலுக்காதலால் கருத்தாவாகுபெயர். தோகைவந்தாள், எ-து. தோகை யென்னு முவமையின் பெயர் அதை யுவமானமாகக்கொண்ட பெண்ணிற்காதலால் உவமையாகு பெயர். அன்றியும், விடாதவாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர், இருபெயரொட்டாகுபெயர், என் பெயர்பெற்று வழங்கும். (உ-ம்.) ஆயிரங்குதிரையால் அவனூர்கொள்ளை யிடப்பட்டது, எ-து குதிரையென்னும் பெயர் தன்னியற் பொருளாகிய பரிமாவை விடாமல் அவைகளை நடாத்துஞ் சேவகரையும் உணர்த்துதலால் விடாதவாகு பெயர். கங்கைக்கணிடைச்சேரி, எ-து. கங்கையென்னும்பெயர் தன்னியற்பொருளாகிய வெள்ளத்தைவிட்டு அதன் கரையை மாத்திரம் உணர்த்துதலால் விட்ட வாகு பெயர். கார், எ-து காரென்னுங் கருநிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்கு ஆகு பெயராயும், அம்மேகம்பெயயும் பருவத்திற்கு இருமடியாகு பெயராயும், அப்பருவத்தில் விளரும்பயிருக்கு மும்மடியாகு பெயராயும்வரும். நான்மடியாகுபெயர் இவ்வாறு வருதல் காண்க. வெற்றிலை நட்டான், எ-து. இலை யென்னுஞ் சினைப் பெயர் அடையடுத்து முதற் பொருளுக் காகையால் அடையடுத்த வாகுபெயர். வகரக்கிளவி, எ-து வகரமாகிய அடைமொழியானது கிளவி என்னும் இயற்பெயர்ப் பொருளை விசேடித்து நிற்காது எழுத்தாகிய ஆகுபெயர்ப் பொருளை விசேடித்துநிற்க, கிளவி என்பதே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயரும் ஒட்டி நிற்கையால் இருபெயரொட்டாகு பெயர் விடுமெவிடாத வாகுபெயர்வருமாறு. (உ-ம்.) அவனிவன், எ-து. அவன் என்னும் பெயர்க்கு இயற்கைப்பொருள் அவ்விடத்தில் அக்காலத்தோடு கூடினவன், இவன் என்பதற்கு இயற்கைப்பொருள் இவ்விடத்தில் இக்காலத்தோடு கூடினவன். என்புழி, இவ்விடத்து இக்காலத்தோடுகூடி இருக்கிறவனிடத்தில் அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடுகை இராததலால், அவன் என்னும்பெயர் விசேடணப் பொருளைவிட்டு விசேடியத்தை மாத்திரம் உணர்த்தலால் விடுமெ விடாதவாகு பெயர். தேவாமுதலிய பெயரை மக்களுக்கிட்டு ..ழங்குவனவுங் கொள்க.—நன்னூல். "பொருண்முதலாறோ டளவைசொற்றானி, கருவிகாரியங்கருத்தனதியு, மொன்றன் பெயரானதற்கியை பிறிதைத்த, தொன்முறை யுரைப்பன வாகுபெயரே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬)

50. திணையிரண்டென மக்கட்டேவர்நரக
ராவருயர்திணை யஃறிணைபிறவே
பாலைந்தாண்பெண் பலருயர்திணையே
யன்றியுமொன்று பலவஃறிணையெனப.

(இ-ள்.) திணைபாலா மாறுணர்த்துதும். உயர்திணை, எ-ம். அஃறிணை, எ-ம். திணை இருவகைப்படும். மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை. உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் அஃறிணை. இவ்விருதிணையும் ஐம்பாலாகப் பிரிக்கப்படும். ஐம்பாலை வடநூலார் பிரகிருதி யென்பார். அவை ஆண்பால் பெண்பால் உயர்திணை ஒருமை, பலர்பால் உயர்திணைப் பன்மை, ஒன்றன்பால் அஃறிணை ஒருமை, பலவின்பால் அஃறிணைப்பன்மை. (உ-ம்.) வந்தான், வந்தாள், வந்தார் என்பன உயர்திணை முப்பால். வந்தது, வந்தன என்பன அஃறிணை இருபால்.—நேமிநாதம். "மக்கணர்கரோ வானோரொடும் பொருள்க, டொக்கவுயர்திணையாந் தூயமொழியாய்-மிக்க-வுயிருள்ளனவு முயிரில்லனவுஞ், செயிரிலஃறிணையாஞ் சென்று." "ஒருவனொருத்திபல ரொன்று பலவென்று, மருவியபாலைந்தும் வகுப்பின் - பொருவிலா - வோங்கு திணைப்பாலொரு மூன்றொழிந்தவை, பாங்கிலஃறிணைப்பாலாம்." இவை மேற்கோள், எ-று. (௫0)

51. மூவிடந்தன்மை முன்னிலைபடர்க்கை
தன்மையானு நான்யான்நாம்யாம்
முன்னிலைநீநீயிர் நீவிர்நீரெல்லீ
ரேனையபடர்க்கை யெல்லாம்பொதுவே
யானுந்தா னொருமையாநாநீர்நீவி
ரெல்லீர்நீயிர்தா மெல்லாம்பன்மை.

(இ-ள்) மூவிடமாமாறுணர்த்துதும். அவற்றுள் தன்மை. (உ-ம்.) நான், யான், நாம், யாம், எ-ம் முன்னிலை (உ-ம்.) நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீர், எ-ம். படர்க்கை (உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், எ-ம். வரும். எல்லாமென்பது, மூவிடத்திற்கும் பொதுவெனக்கொள்க. ஒருமையும்பன்மையும் வருமாறு. (உ-ம்.) யான், நான், தன்மை ஒருமை ; யாம், நாம், தன்மைப்பன்மை ; நீ முன்னிலை ஒருமை ; நீவிர் நீயிர் முன்னிலைப்பன்மை , அவன், அவள், படர்க்கை ஒருமை , அவர்கள், படர்க்கைப்பன்மை. தன்மைக்கு உத்தமன், எ-ம். முன்னிலைக்கு மத்தியமன், எ-ம் படர்க்கைக்கு பிரதமன், எ-ம். வடநூலார் கூறுவர், எ-று. (௫௧)

52. சாரியையென்ப சார்பதமெழுத்தென்ப
பதத்தொடுவிகுதியும் பதமுமுருபும்
புணர்புழியிடையிற் புணர்வனவவற்றுள்
அ எ உ ஐ கு ன அன்ஆனின்ன
லற்றிற்றத்தந் தம்நம்நுமமென்ப
பதினேழன்றிப் பிறவுமாம்பொதுச்
சாரியையவற்[illegible]குமவிகற்பமே.

(இ-ள்) சாரியையாமாறுணர்த்துதும். தொடர்மொழியாகப் பதத்தோடுபதமும் பகுபதமாகப் பகுதியோடு விகுதியும் பெயர்ப்பொருளாகப் பெயரோடுருபும் புணருங்காலே நிலைப்பதத்திற்கும் வரும்பதம் விகுதியுருபுகட்குமிடையே சிலவெழுத்துஞ் சிலபதமும் ஓரோவிடத்துவரும்; வரின் அவைசாரியையெனப்படும். ஆகையிற் சொன்ன மூவகைப்புணர்ச்சிகட்கும் பொதுச்சாரியை மேற்சொன்ன அம்முதற்பதினேழும் பிறவுமாம். (உ-ம்.) அ-தனக்கு, எ-கலனேதுணி, உ-சாத்தனுக்கு, ஐ-மற்றையவா, கு-மொழிகுவான், ன-ஆனகன்று, அன-ஒன்றனகூட்டம், ஆன்-இருப்பான், இன-வண்டினை, அல-நறுந்தொடையலகுடி, அற்று-பலவற்றை, இற்று-பதிற்றுப்பத்து, அத்து-நிலத்தியல்பு, அம-புளியங்காய, தம்-எல்லாந்தம்மையும், நம-எல்லாநம்மையும், நும-எல்லீர்நும்மையும், எனமுறையே பதினேழுசாரியை வந்தவாறுகாண்க. இவைபோல்வனபலவு முளவெனக்கொள்க. ஆயினும் இவற்றிற்கெல்லா மொருவழியன்றி ஒன்றற்கொன்றும இரண்டுமே வருதலு மொன்றும வாராமையும ஒன்றற்கோரிடத்து வருதலு மோரிடத்து வாராமையுமாம (உ-ம.) பதப்புணர்ச்சிக்கண்: மலையுச்சி-அலங்கலவேல, சாரியையின்மை; மனவூக்கம் - மனத்தாண்மை, ஒன்றனகண்வந்ததும வாராமையும், விகுதிப்புணர்ச்சிக்கண் மலையான-ஊரான, சாரியையின்மை; வெற்பன-வெற்பினன், விலலன-வில்லினன, ஒன்றனகண வந்ததும வாராமையும; இனியுருபு புணர்ச்சிக்கண்: மலையை-புகழை, சாரியையின்மை, நிலத்துக்கு-நிலத்துக்கண-நிலத்திற்கு-நிலத்தினகண், மீளவும நிலக்கு - நிலக்கண, ஒன்றனகணொன்றுமிரண்டும் வந்ததுமொன்றும வாராமையும வந்த வழியேகாண்க ஆகையி லேற்குமிடங்களை யறிந்து வேண்டுவன வருவித்துப்புணர்க்க. என்னை.—நன்னூல. "பதமுன விகுதியும பதமுமுருபும புணர்வழியொன்றும பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவிர்தலும விகற்பமுமாகும." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௫௨)

முதலோத்துச் சொற்பொதுவியல.—முற்றிற்று.

இரண்டாமோத்துப்பெயர்.

NOUNS.

முதலாவது:—வேற்றுமையியல்.

Chapter I—Cases.

53. பெயரேவேற்றுமை பெற்றிடம்பாற்றிணை
காட்டிததொழிலல காலங்காட்டா
மரபுகாரண மாக்கங்குறியென்
றவைநாற்றகுதி யாகுமெனப.

(இ-ள்.) மேலேவருதற்குக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களு ளிவ்வோத்தின்கண்ணே பெயர்ச்சொலவியல்பினை விளக்குதும். பெயரெனப்படுவன இனிவரும் வேற்றுமையுருபுகளைக் கொள்வதற்கு உரியனவாகி மேற்காட்டியமூவிடம் இருதிணைஐம்பால் என்றிவற்றைக்காட்டித் தொழிலின் காரணமாக வரும்பெயர் காலங்காட்டுவதன்றியே அல்லனவெல்லாங் காலங் காட்டாமல் வருமெனக்கொள்க. அன்றியு மரபுபெயரும், காரணப்பெயரும், ஆகுபெயரும், இடுகுறிப்பெயரும் என நால்வகைப்படும் பெயரொல்லாமெனக்கண்டுணர்க. இவையே பொருட்பெயரும், வினையாலணையும் பெயரும், தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும் என இந்நால்வகை யுள்ளடங்கும். (உ-ம்.) பொன்னன்-பொருட்பெயர், உண்டவன்-வினையாலணையும்பெயர், நடத்தல்-தொழிற்பெயர், சண்டை, கூத்து, வேட்டை, முதனிலையில்லாத தொழிற்பெயர்கள். கருமை பண்புப்பெயர், எ-று. (௧)

54. காரணமில்லன மரபுபெயரே
காரணங்காட்டிக் காரணப்பயன்கொள்ல
காரணப்பெயரே காரணங்காட்டா
ததன்பயன்கொள்வ தாகுபெயரே
காரணங்காட்டினுங் காரணப்பயன்கொளா
விடுகுறிப்பெயரா மெனப்பகறறோரே.

(இ-ள்.) கூறியநால்வகைப் பெயர்களு மிவையெனயுணர்த்துதும். இவற்றுட்காரண மின்றிப் பொருளின் இயல்பினைக்குறித்து வருவன மரபு பெயரெனப்படும். (உ-ம்) மகன், மகள், கரி, பரி, பொன், மணி, வான், நிலம், அகம், புறம், இரா, பகல், வருடம், மாதம், கால், தலை, தளிர், பூ, காய், கனி, வட்டம், நீளம், வெம்மை, தண்மை, ஊண், தின், ஆடல், பாடல் என்பன மரபுபெயர். அன்றியும் பொருள், இடம், காலம் சினை, குணம், தொழில், கருத்தா, மிகுதி என எண் காரணங்களால்வந்து அவற்றின் பயன்கொள்வன காரணப் பெயரெனப்படும். (உ-ம்.) தமன் நமன், நுமன், எமன் என சுற்றத்தால்வருபெயரும், ஒருவன் என எண்ணால்வருபெயரும்; அவையத்தான், அத்திகோசத்தான் என குழூவால் வருபெயரும்; வில்லினன், பூணினன் முதலிய பெயரும் பொருட்காரணப்பெயர்களாம். வெற்பன், பொருப்பன் என குறிஞ்சித்திணையால்வரு பெயரும்; மறவன், எயினன் என பாலைத்திணையால் வருபெயரும்; ஆயன், அண்டன் என முல்லைத்திணையால்வருபெயரும், ஊரன், உழவன் என மருதத்திணையால் வருபெயரும்; சேர்ப்பன், பரதவன் என நெய்தற்றிணையால்வருபெயரும்; காவலூரான், கருவூரான் என ஊரால்வருபெயரும், அருவாளன், சோழியன் என தேயத்தால் வருபெயரும், வானத்தான், விசும்பான் என வானால்வரு பெயரும்; மண்ணகத்தான், பாதலத்தான்

முதலியபெயரும இடககாரணப பெயரகளாம. பிரபவன, இபவன என வருடததாலவருபெயரும ; வேனிலான, காரான, என பருவததால வருபெயரும ; தையான, மாசியான, என மாதததால வருபெயரும ; ஆதிரையான, ஓணததான, என நாளாலவருபெயரும, நெருநலான, இறறையான முதலியபெயரும;காலககாரணப பெயரகளாம. அலைகாதான, சுரிகுழலான, என உறுபபால வருபெயரும; நெடுஙகையன, செஙகணணன முதலிய பெயரும, சினைககாரணபபெயரகளாம. பெரியன, சிறியன, என அளவாலவருபெயரும; அறிஞன, புலவன, என அறிவாலவருபெயரும, அமுதனையான, விடமனையான, என ஒபபாலவருபெயரும; குறளன, கூனன என வடிவாலவருபெயரும, கரியன,சிவபபன, என நிறததால வருபெயரும, தேவன, மானுடன, என கதியாலவருபெயரும, அநதணன, அரசன, என சாதியாலவரு பெயரும; சேரன, சோழன, என குடியால வருபெயரும்; ஆசிரியன், படைத்தலைவன், என சிறபபாலவருபெயரும , நலலன, தீயன, முதலியபெயரும குணககாரணபபெயரகளாம. ஓதுவான, ஈவான, என ஓதலீதலால வருபெயரும; வாணிகன, தூதன முதலியபெயரும; தொழிறகாரணபபெயரகளாம வளளுவபபயன, குயககல, தொலகாபபியம முதலிய கருததாகாரணபபெயர. கமுகநதோடடம, காளைககாடு முதலிய மிகுதிகாரணபபெயர. எணவகைககாரணஙகளால காரணபபெயரவநதவாறு காணக. அனறியும, பலகாரணஙகளால வரினும வருமககாரணஙகாடடாது ஒனறனபெயரை ஒனறறகாககி வருவன ஆகுபெயரெனபபடும. (உ-ம) புழுககபபட்டசோறறை - புழுககல, எ-து. தொழிலாகுபெயர. புளியையுடையமரததினை - புளி, எ-து. சினையாகுபெயர , காரநிறததையுடைய மேகததை - கார, எ-து. குணவாகுபெயர ; பிறவாகுபெயர 49-ஞ. சூததிரததிறகாணக. அனறியும பலகாரணஙகளால வநதனவாககாட்டினும அவறறின பயனைககொளளாது, இடுகுறியால அககாரணஙகளைககுறியாது இதறகிது பெயரெனககுறிதது ஒருபொருளைததருவன இடுகுறிபபெயரெனபபடும. (உ-ம.) கறுபபன, எ-து. குணககாரணபபெயரும, அறுமுகன, எ-து. சினைககாரணபபெயரும, கூததன, எ-து. தொழிறகாரணப பெயருமாயினும, இவைமுதலாயின இதறகிதுபெயரெனககுறிதது மக்கடகாயினும விலஙகுகடகாயினுஞ சொலலின இடுகுறிபபெயராம. இவையே தனிததுந தொகுததும வழஙகும். (உ-ம.) கறுபபன, கூததன முதலியன தனிததிய விடுகுறிப்பெயராம. படை, சேனை, நாடு, ஊர முதலியன தொகுததிய விடுகுறிபபெயராம. இவவிருவகையாகும இடுகுறிபபெயர. அனறியும, (உ-ம)மரம, மலை,கடல,நிலம,யாறு,சோறு, எனபன இடுகுறிபபொதுபபெயர. விள, பலா, பனை, எனபன இடுகுறிசசிறப்புப்பெயர. பறவை, அணி, எனபன காரணபபொதுபபெயர. அனனம, மயில,முடி, எனபன காரணசசிறப்புப்பெயர. முளளி, கறுபபன, அநதணன, எனபன காரணவிடுகுறிபபெயர. முளளி, எ-து. முளளையுடையன வறறையெலலாம உணாததுங

கால் காரணக்குறி, எ-ம். அவற்றுள் ஒரு செடியைமாத்திரம் உணாத்துங் கால காரணவிடுகுறி, எ-ம. கூறுவா. கறுப்பன, எ-து. கறுபபையுடையவனை உணாததுஙகால காரணககுறி, எ-ம. கறுபபிலலானை உணாத்துஙகால இடுகுறி, எ-ம. கூறுவா. வடநூலாா இடுகுறியை ரூடி, எ-ம. காரணககுறியை, யோகம, எ-ம காரணவிடுகுறியை, யோகரூடி, எ-ம. கூறுவா. இவற்றைத தனிததனி விளககுதும, எ-று. (உ)

55. வேறறுமைபபடுததலின வேறறுமையாமவை
பெயாஐஆலகுஇன அதுகணவிளியெடடே.

(இ-ள) பெயாககுரிய வேறறுமையாமாறுணாததுதும. எவவகைப பொருளும வேறுபட அதனபெயரீறுககவரும உருபெலலாம வேறறுமையெனபபடுமே. இவறறை வடநூலாா பிரததியமெனபா. அவையே பெயாமுதற சூததிரததிறகாடடிய எடடெனககொளக, எ-று. (ரு)

56. எழுவாயுருபா மியலபிறபெயரோ
மீணடதனபொருளாம வினைபெயாவினாவே.

(இ-ள) முதலவேறறுமை யிலககணமாமாறுணாததுதும. முதல்வேறறுமைககு உருபாவது, திரிபினறிததனனியலபாக நிறகும பெயாதானேயாம. இதறகுபபொருளாவன —வினையைககொளளலும, பெயரைககொள்ளலும, வினாவைககொளளலும, இதறகுபபொருளகளாம. (உ-ம) சாததன வநதான, கொறறனவாழக, அவனபெரியன, எனபவை வினைகொளவநதன. அரசனவன, ஆவொனறு, எனபவை பெயாகொளவநதன. அவனயாவன, அவளயாவள, எனபவை வினாககொள வநதன. பிறவுமனன வினைமுதல, கருததா, செயபவன, இவை பொருபொருடகிளவி. வடநூலாா கருத்தாவெனபா. வினைமுதறபொருளாவது, தனபுடைபெயாசசியாகிய செயலிறசுதநதரமுடையபொருளாம. வேநதனவநதான எனபுழி, வேநதன எனகிற பெயாபபொருளாகிய ஒருவன தனபுடைபெயாசசியாகிய வருதற்றொழிலிறசுதந்தரமுடைய பொருளாய வினைமுதலாதலகாணக. இமமுதல வேறறுமைககு ஐமமுதலிய உருபுகளினறுயினுஞ சிறுபானமை ஆனவன, ஆகினறவன, ஆவான் முதலாக ஐமபாலிலுமவருகிற சொல்லுருபுகளுணடு. (உ-ம.) கொற்றனானவன, கொறறியானவள, கொறறரானவா, கோவானது, கோககளானவை, எனச சிலவிடஙகளிலவரும. அனறியுஞ சாததனெனபவன என வருதலுமறிக, எ-று. (சு)

57. "இரண்டாவதனுரு பையேயதனபொரு
ளாக்கலழிதத லடைதனீதத
லொததலுடைமை யாதியாகும."

(இ-ள்.) இரண்டாம வேற்றுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு ஐ ஒன்றேயாகும. இதற்குப்பொருள் ஆக்கல், அழித்தல, அடைதல, நீத்தல, ஒத்தல, உடைமை, இவைமுதலியன வாம். (உ-ம.) அறத்தையாக்கினுன், நூலைக்கற்ருன, குடத்தை வனைந்தான், கோயிலைக கட்டினுன, இவை ஆக்கப்படுபொருள. மாத்தைக்குறைத்தான, கயிற்றை யறுத்தான, வினையை வென்ருன, பகையைக் கொன்ருன, இவை அழிக்கப்படு பொருள. தேனையூர்ந்தான, நாட்டையணிஞ்ருன, வீட்டைமேவினுன், அறத்தையடைந்தான, இவை அடையப்படுபொருள. ஆசையைத்துறந்தான, அல்லலை யொழித்தான, காமத்தைநீத்தான, கலனைத்துறந்தான, இவை நீக்கப்படுபொருள பொன்னை யொத்தான், புலியைப்போன்ருன, வேலைநிகாத்தான, வெற்பையனையான, இவை ஒக்கப்படுபொருள. அருளையுடையான, பொருளையுடையான, அறிவையுடையான, பொறையையுடையான, இவை உடைமைப பொருள செயப்படு பொருளாவது, கருத்தாவின ருெழிற்பயனுறுவது வருக்கைையவளாத்தான எனபுழி, மணவெட்டல, குழிதொட்டல, விதைநடுதல, புனலவிடுதன முதலியசெயல கருத்தாவினருெழிலாம தளிாத்தல, பருத்தல, பூத்தல, காயத்தன முதலிய காரியம அததொழிலினபயனும அப்பயனுக்கிடம வருக்கை யாதலால, வருக்கை செயப்படு பொருளாம. அதனிலிருக்கும பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருணமையாம வருக்கை, எ-து. பலா. எட்டியைவெட்டினுன எனபுழி, வாளாலவீசுதன முதலியசெயல கருத்தாவின ருெழிலாம. துணடாதல, பிளவாதன முதலியகாரியம அததொழிலின பயனும. அப்பயனுக்கிடம எட்டியாதலால எட்டிசெயப்படுபொருளாம. அதனிலிருக்கும பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருணமையாம. கோட்டையைக் கட்டினுன எனபுழி, காலவெட்டல, நூல கட்டல், சேறிடுதல, கலலடுக்கன முதலியசெயல கருத்தாவின ருெழிலாம. மாடங்கூடமதின மாளிகையாதன முதலிய காரியம் அததொழிலின்பயனும. அப்பயனுக்கிடங் கோட்டையாதலால கோட்டை செயப்படுபொருளாம. அதனிலிருக்கும பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம கரையடைந்தான எனபுழி, நடந்து செலலனமுதலிய செயல கருத்தாவின ருெழிலாம. அடைதல சோதன முதலியகாரியம அததொழிலின்பயனும் அப்பயனுக்கிடம நகராதலால நகா செயப்படு பொருளாம். அதனிலிருக்கும பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருணமையாம். நாயினைய நீக்கினுன எனபுழி, வெறுத்தல், நீக்கல, முதலியசெயல வினைமுதற்ருெழிலாம் நீங்குதன்முதலியகாரியம அததொழிலினபயனும. அப்பயனுக்கிட நாயகியாதலால நாயகிசெயப்படுபொருளாம. அவளிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம. குடத்தைநிகர்த்தான என்புழி, உபமானமாக்குகையாகிய நிகாத்தல, கருத்தாவின்ருெழிலாம. அதனுளதாகியபயன உபமானமாகுகை அதற்கிடங் குடமாதலால் குட

ஞ்செயப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம். பொருளையுடையான் எனபுழி, கட்டல, கூட்டன்முத லிய செயலசெயபவனெருழிலாம். தனதாககொள்ளுதன முதலியகாரி யம அததொழிலினபயனும். அபபயனுக்கிடம பொருளாதலால் பொருள செயப்படுபொருளாம. அதனிலிருக்கும பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படு பொருண்மையாம. செயபபடுபொருண மூவகைபபடும (உ-ம.) சோற்றை யுணடான, எ-து. கருததுணடாயச செயபபடுவது சோறறைகளுழைத தான, எ-து. கருததினறிசசெயபபடுவது. பதனாயநெலலையும பணதிற்குக் கொணடான, எ-து. இருமையுமாயச செயபபடுவது, எ-ம. வரும. உண்ட லைசசெய்தான, எ-து. அகநிலையாயிற்று தனனைப்புகழநதான, எ-து. செயப் படுபொருளே கருததாவாயிறறு. இசசெயபபடுபொருள ஐயுருபொடன்றி மறறையுருபுகளோடுமவரும. (உ-ம.) அடிசிலடபபடடது, எழுவாய்; அரி சியாலடிசிலாககினன, ஆல, மலையொடொக்குமுலை, ஒடு; இவட்குகொ ளளுமிவ்வணிகலன, கு; பழியினஞசுமபாவலன, இன; பினனைததமிழது குறறங்கூறினா, அது; தலைவனகட்சாரநதாள, கண; எ-ம. வரும். செயப்ப டுபொருளகுனறுத தனவினைகளினும பிறவினைகளினும இரணடுருபுக ளி னைநதிரணடு செயபபடுபொருள வருதலுமுண்டு. (உ-ம.) பசுவினைப்பா லைககறநதான, யானையைக கோடடைகளுறைததான, எ-ம. பகைவனைச் சிறைசாலையை யடைவிததான, சாததனைச சாததனையுணபிததான, எ-ம. வரும; முறையேகாணக. செயபபடுபொருளை வடநூலார் காமம, எனபர். காரியம, எ-ம. வரும. ஆதியெனறமிகையால பல்வகை வினைகளும் இதற குப் பொருளாம. (உ-ம.) வீடடைவிருமபினன, நூற்பொருளையறிநதான், எனபவற்றுள விருமபலும, அறிதலு முதலிய வினைமுதற றெழிலகளுக்கு வீடும, பொருளும, விடயமாயினுமஇவையுஞ செயபபடு பொருளாம. மற றை வேறறுமைகளு மிவவாறறிக, எ-று. (டு

58. "மூன்றுவதனுரு பாலானொடொடு
கருவிகருததா வுடனிகழவதனபொருள்."

(இ-ள்.) மூனறுமவேற்றுமை இலககணமாமாறுணாததுதும. மூன்றும வேற்றுமைக்கு உருபு, ஆல, ஆன, ஒடு, ஓடு இநநானகுமாம. இதறகுபபொ ருள:—கருவிபபொருளும, கருததாப்பொருளும, உடனிகழசசிபபொருளு மாம். கருவி காரணம, எ-து. ஒருபொருட்கினவி. கருவிப்பொருள் இருவகைப்படும. (உ-ம.) மணணாறகுடததை வனைநதான, கணணுறகண டான, உணர்வினுணர்நதான, இவை முதற்கருவிபபொருள. தணடசக்க ரததாற் குடததைவனைநதான, நாழியாலளநதான், இவை துணைக்கருவிப பொருள். கருததாப்பொருள இருவகைப்படும. (உ-ம.) அரசனுற கோயிற கட்டுவிக்கபபட்டது, தோசெயவிக்கபபட்டது, இவை ஏவுதற் கருததாப் பொருள். தசசனுலாகிய கோயில, கோடடை, இவை இயறறுதற கருத்

தாப் பொருள். வடநூலார் எழுவாய்க் கருத்தனை அபிகிதகருத்தன், எ-ம். மூன்றனுருபின் கருத்தனை அநபிகிதகருத்தன், எ-ம். ஏவுதற்கருத்தனை ஏதுகருத்தன், எ-ம் இயற்றுதற்கருத்தனை பிரயோசகியகருத்தன், எ-ம். கூறுவர் உலகத்தோடொப்ப வொழுகல், தவத்தொடு தானஞ்செய்வார், கணலொடுபுகை, குடையொடுநிழல், நூலொடுபுகழ், இவை உடனிகழ்ச்சிப்பொருள். ஆல், ஆன், இவ்வுருபுகட்குக் கருத்தாவுங் காரணமுஞ் சிறந்தனவாம். ஒடு, ஓடு, இவ்வுருபுகட்கு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் சிறந்தனவாம். அன்றியும் ஆல், ஆன், நிற்குமிடங்கட்கு கொண்டு, எ-து உருபாம் (உ-ம.) வாள்கொண்டு வெட்டினன், எனவரும். ஒடு, ஓடு, நிற்குமிடங்கட்கு உடன், எ-து. உருபாம் (உ-ம.) மகளுடன் மருமகன்வந்தான், எனவரும். ஆல், ஆன், உருபுகள் தோறுமெனும் பொருளையுந்தரும். (உ-ம.) ஊரானோராலயம், எ-து. ஊர்தோறுமோவ்வோராலயம், என வரும் ஆல் ஆன், சினைப்பொருளாகவும் வேற்றுமை செய்யும். (உ-ம) கணணாற்குருடன், காலான்முடவன், என வரும். ஒடு, ஓடு, நாலவகையாகவேற்றுமை செய்யும். (உ-ம.) தொடியொடு தொலகவினவாடியதோள, எ-து. வேறு வினையுட னிகழ்ச்சிப்பொருள். மலையொடு பொருதமாலியானை, எ-து. வினையிலபொருள். எழுத்தொடுபுணாந்தசொல், எ-து. ஒற்றுமைப்பொருள். பாலொடு தேன்கலந்தற்றே, எ-து. கலப்புறுபொருள். சிறுபான்மை கருவிப் பொருளானது எழுவாயுருபோடும், நான்கனுருபோடும், ஐந்தனுருபோடும், ஆறனுருபோடும்வரும். (உ-ம) கண்ணானதுகாணும், எழுவாய்; கண்ணிற்குக்காணலாம், கு; கண்ணிற்காணலாம், இன்; கண்ணதுகாட்சி, அது; என வரும். கருவியை வடநூலார் கரணம் என்பர், எ-று (சு)

59. "நான்காவதற்குரு பாகுங்குவ்வே
கொடைபகைநேர்ச்சி தகவதுவாதல்
பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனல்பொருளே."

(இ-ள்.) நான்காம் வேற்றுமையிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும் நான்காம்வேற்றுமைக்கு உருபு கு ஒன்றேயாகும் இதற்குப்பொருள் -கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவு, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை, இவைமுதலியன வாம். (உ-ம) புலவற்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான் எனபுழி, பொன் கொடைப்பொருள், அதனோடு சம்பந்தமுடைய பொருள் புலவனாதலால் புலவன் கோளிப்பொருள் கொடுத்தலும் ஏற்றலும் பலவகைப்படும். (உ-ம.) அரசனுக்கமைச்சனணிகொடுத்தான், எ-து. இழிந்தோனளித்தல். அமைச்சனுக் கரசனுடை யளித்தான், எ-து. உயர்ந்தோனளித்தல். பாண்டியனுக்கு விருந்திட்டான் சோழன், எ-து. ஒப்போனளித்தல். கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தான், எ-து. வெறுப்பாயளித்தல். கணவனுக் கின்பங் கொடுத்தாள், எ-து. விருப்பாயளித்தல். மருமகனுக்கு மக்களைக் கொடுத்தான், எ-து. வழக்கத்தி லளித்தல். மகனுக் கரசு கொடுத்தான், எ-து. உரி

மைமலிந்தல். அரசனுக்குத் திறை கொடுத்தான், எ-து. அச்சத்தின் வலித்தல். தாய்தந்தைக்குத் திவசங்கொடுத்தான், எ-து. பாவனையளித்தல். இவை கொடைப்பொருள். தனக்குத்தான் சோறிட்டான், எ-து. ஈவோனுறல். குருவிற்குக் கொடைகொடுத்தான், எ-து. மிக்கோனுறல். சோற்றிற்கு நெய்விட்டான், எ-து. உணர்வின்றியேற்றல். ஆவிற்கு நீர்விட்டான், எ-து. கேளாதேற்றல். இரப்போர்க்கீந்தான், எ-து கேட்டேற்றல். மாணாக்கனுக் கறிவுகொடுத்தான், எ-து எலாதேற்றல். இவையேற்றல். மக்கட்குப் பகை வெகுளி, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து, பாம்புக்குப்பகை கருடன், எலிக்குப்பகை பூனை, இவை பகைப் பொருள். அறத்திற்குப் பொருணேர்ந்தான், விளக்கிற்குநெய், இவை நேர்ச்சிப் பொருள். புலவர்க்குரித்தே புகழ், அறத்திற்குத்தக்கதருள், இவை தகுதிப்பொருள். ஆடைக்குநூல், ஆழிக்குப்பொன், இவை முதற்காரணகாரியமாகிய அதுவாதற் பொருள். முதற்காரணம், ஆதிகாரணம், சமவாயிகாரணம், முக்கியகாரணம், என்பன ஒரு பொருட் கிளவி. கூலிக்குழைத்தான், கூழிற்குக்குற்றேவல், இவை நிமித்தகாரண காரியமாகிய பொருட்டுப் பொருள். எனக்குத்தாய், உனக்குமகள், இவைமுறைப்பொருள். ஆதியென்ற மிகையால் கைக்குக்கடகம், கரும்பிற்குவேலி, மயிர்க்கெண்ணெய், உயிர்க்குண்டி, நாய்க்குநட்பு, தாய்க்குக்காதல், எனக்குநல்லவன், அரசற்கமைச்சன், ஊர்க்குப் பொய்கையணி, பொய்கைக்கணி கானயாறு, எ-ம். வரும். சிறுபான்மை கோடற்பொருளானது எட்டாம்வேற்றுமையொழிந்த மற்றையுருபுகளோடும்வரும். (உ-ம்) இரப்பவரென்பெறினுங்கொள்பவர், எழுவாய், செய்யவட்வ்வையைக் காட்டிவிடும், ஐ; நாகராற்பலி, ஆல்; நாகரினன்பு செய்தான், இன், நாகரது பலி, அது; ஊர்க்கட்சென்றான், கண்; என வரும். இதனைவடநூலார் சம்பிரதானம் என்பர், எ-று. (எ)

60. "ஐந்தாவதனுரு பில்லுமின்னும்
நீங்கலொப்பெல்லை யேதுப்பொருளே."

(இ-ள்.) ஐந்தாம் வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு உருபு இல், இன், என இவ்விரண்டுமாகும் இதற்குப் பொருள் - நீக்கப்பொருளும், ஒப்புப்பொருளும், எல்லைப்பொருளும், ஏதுப் பொருளுமாம். (உ-ம்) ஊரினீங்கினான், எ-ம். குறள் - தலையினிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் நிலையினிழிந்தக்கடை - எ-ம். இவை நீக்கப்பொருள். காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம், எ-ம் குறள்.—'சிறுமைபலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின் வறுமைதருவ தொன்றில.' எ-ம். இவை ஒப்புப்பொருள். அதனின் மெல்லிது, அதனிற்பெரிது, இவை ஒப்பொடுநீங்கல். திருக்காவலூரின் மேற்கு, யாற்றின்வடக்கு, மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம், இவை எல்லைப் பொருள். அறிவிற்பெரியன், பொருளிலெளியன், எ-ம். இவையேதுப்பொருள். சிறுபான்மை இவ்வைந்தனுருபு மூன்றனுருபோடும் நான்கனுரு

போமெம் வரும். (உ-ம்.) பாம்பினிற்கடுத்தகடல், வாளின்வெட்டினான், ஆல்; தெவ்வீரம்பாதி மூக்கறியின் மூவறிவுயிர், கு; எ-டு. வரும். மதுரையினீங்கினான் என இரண்டனுருபோடு நீக்கப் பொருளும், புதுவைக்குத் தெற்கு புலியூர் என நான்கனுருபோடு எல்லைப்பொருளும், வந்தவாறறிக. வடநூலார் நீக்கப்பொருளை அபாதானம், எ-ம். எல்லைப்பொருளை அவதி, எ-ம். கூறுவர். சிறுபான்மை இல், இன், இவ்வுருபுகளோடு உம் சேர்ந்து வரும். (உ-ம்.) அவனிலும் பாமரன், இவனினும் பெரியன், என வரும். இல், இன் எல்லைப் பொருளில் ஐ யுருபோடு காட்டிலும் பார்க்கினுஞ்சேர்ந்து சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) அவனைக் காட்டிலும் வல்லவனிவன், இவனைப் பார்க்கினு மூடனவன், என வரும். நீக்கப்பொருளில் இல், இன் உருபுகளின்மேல், நின்று, இருந்து, தனித்தும் உகரம்பெற்றுஞ்சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) ஊரினின்று நீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான், எ-ம். வரும், எ-று. (அ)

* **61.** ஆறனொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவினீட்டந்
திரிபினாக்கஞ் சேர்ந்த தற்கிழமையும்
பிறிதின்கிழமையும் பேணுதல்பொருளே.

(இ-ள்.) ஆறாம்வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உருபு அது, ஆது, அ இம்மூன்றுமாகும். ஒருமைப் பெயர்க்கு அது, ஆது, உருபாம். பன்மைப் பெயர்க்கு அ உருபாம். இதற்குப்பொருள்:-குணம், உறுப்பு, ஒருபொருட்டிரட்சி, பலபொருட்டிரட்சி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றாதல் ஆகிய தற்கிழமை ஐந்தும், பிறிதின்கிழமைமூன்றும், இவை முதலியனவாம். தன்னோடொற்றுமை யுடையபொருள் தற்கிழமை. தன்னின்வேறாகியபொருள் பிறிதின்கிழமை. கிழமை, எ-து உரிமை. (உ-ம்.) எனதுகை, எனாதுகை, நினதுநிலம், நினாதுநிலம், ஒருமையில் அது ஆது வந்தன. என்கைகள், தன்தாள்கள், புலியநகங்கள், பன்மையில் அ வந்தது. சிந்தாமணி. "நுன்சிறடி நோவநடந்து செலலே, லென்தாவியகத் துறைவா யெனுநீ, புனைதாரவனே பொய்யுரைத்தனையால், வினையே னொழியத் தனியேகினையே." எ-ம். வரும். தற்கிழமை, (உ-ம்.) காக்கையது கருமை, கொக்கதுவெண்மை, இவைபண்புத்தற்கிழமை. சாத்தனதுகை, யானையதுகோடு, செய்யுளதடி, இவை உறுப்புத்தற்கிழமை. நெல்லது குப்பை, மாந்தரதுதொகுதி, எள்ளதிட்டம், இவை ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை. மஞ்சளதுபொடி, நெல்லது சோறு, இவை ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயதன்றற்கிழமை. சிலநூலார் சாத்தனதுசெலவு, வருகை, இருக்கை, இவை தொழிற்றற்கிழமை என்பர். பிறிதின்கிழமை. (உ-ம்.) சாத்தனதாடை, அரசனதாழி, ஆவினது

* நன்னூல் 300-ம் சூத்திரத்தைக்காண்க.

கன்று, இவைபொருட்பிறிதின்கிழமை. சாத்தனதுவீடு,புலியதுகாடு,இவை இடப்பிறிதின்கிழமை. புதனதுவாரம், மன்மதனதுவேனில், இவை காலப் பிறிதின்கிழமை. இச்சம்பந்தப் பொருள் இம்மூவுருபுகளோடன்றி ஐந்தனுருபோடும் ஏழனுருபோடும்வரும். (உ-ம்.) தருவினீங்கின கொம்பு, இன; உயிரின்கண்ணுணர்வு, கண், எ-ம். வரும். சிறுபான்மை உடையவென்னுஞ் சொல்லுருபாயினும் குவ்வுருபாயினும் வரும். (உ-ம்.) சாத்தனுடையமகன்-மகள், சாத்தனுக்குமகன்-மகள், எ-ம். வரும். ஒரோவிடத்து அவனது மனையாள், அரனதுதோழன், என உயர்திணையில் அதுவுருபும் வரும். வடநூலார் சம்பந்தப் பொருளை சேஷார்த்தம் என்பர். எ-று. (கூ)

62. "ஏழனுருபு கண்ணாதியாகும்
பொருண்முதலாறு மோரிருகிழமையி
னிடனாய்நிற்றலி னிதன்பொருளென்ப."

(இ-ள்) ஏழாம் வேற்றுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண் முதற்பலவுமாம். இதற்குப்பொருள் - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்றிவ்வாறுந் தற்கிழமையானும் பிறிதின் கிழமையானும் ஒன்றற்கிடனாய்நிற்ப இதற்குப் பொருளாம். பொருளிடமாதற்கு, (உ-ம்.) மணியின்கணொளி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; தினையின்கட்கிளி, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். இடமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) கடலின்கட்டிரை, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; ஆகாயத்தின்கட் பறவை, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். காலமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) நாளின்கண்ணாழிகை, தற்கிழமை பொருட்கிடம்; காரின்கண்முல்லை, பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். சினையிடமாதற்கு, (உ-ம்) கையின்கண்விரல், தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், கையின்கட்கடகம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம்..குணமிடமாதற்கு, (உ-ம்) நிறத்தின்கண்ணெழில், தற்கிழமைப்பொருட்கிடம்; இளமைக்கட்செல்வம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். தொழிலிடமாதற்கு, (உ-ம்) ஆடற்கட்சதி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், ஆடற்கட்பாட்டு, பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். அன்றியுங் கண் முதற்பலவும் இதற்குருபென்றமையால் இங்ஙனங் கண்ணென்ப திடத்தைக் குறித்த வினை எவ்வகையிடத்திற்கு மேற்றபெயரொல்லா மிதற்குருபாக வேற்பன. கண்முதலாக விருபத்தெட்டும் இடப்பொருள் காட்டும் உருபுகளென்று நன்னூலில் விரித்துத்தந்தது., (சூ.) "கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின், முன்சாரவலமிடமேல் கீழ்புடைமுதல்,பின்பாடளைதேமுழைவழியுழியுளி, யுள்ளகம்புறமில்லிடப்பொருளுருபே." இதற்கு, (உ-ம்)ஊர்க்கணிருந்தான்-கண், ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்-கால், வேலின்கடைமணி போற்றிணிந்தியான்-கடை, நல்லாரிடைப்புக்கு-இடை, வலத்தலைமானனனோக்கியா-தலை, குளைகடல்வாய்மூழ்த்தனகோ-வாய், தோத்திசையிருந்தான்-திசை,அவ்வயிற் செல்லாய-வயின், கற்றாமுற்றென்றுகழிவிரக்கம்-

முன், காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்-சார், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்-வலம், இல்லிடைப்பரத்தை-இல், தன்மேற்கடுவனா கீறிக்கடுத்துவரக்கண்டும்-மேல், பிண்டிக்கண்ணூர் விழுந்தெழுந்தமடிகள - கீழ், எயிற்புடைநின்றான்-புடை, கானமுதல்வந்தவரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின்சென்றதம்ம-பின், காம்பாடலையாதகான் - பாடு, கல்லளைச்சுனைநீர் - அளை, தோழிக்குரியவை கோடாயதேதது - தேம், அவனுழைவந்தான-உழை, நின்றதோா நறவேங்கை நிழலவழியசைந்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல-உழி, குயிலசோகுளிர்காவுளி சோநதுறையும-உளி, முல்லையங்குவட்டுளவாழும-உள், பயனசாரப்பணபில சொறபல்லாரகதது - அகம, செல்லுமெனனுயிாப் புறததிறுததமருணமாலை - புறம, ஊரிலிருநதாா-இல, கண்ணகன்ஞாலம், வீடடின புறததிலிருந்தான, எ-ம. வரும. இவவுருபுகடகு இனனும் வேறுபொருளுணடு. கூடடிப்பிரிக்குங கூட்டமும, பிரிததுககூட்டுங கூடடமும, இருவரின் முடியுமொருவினைத தொழிலுமாகிய விடமிலலாத விடங்களும அவ்வுருபுகளின பொருளாம (உ-ம.) குறிலைந்தனுள் அ, இ, உ, எனனுமிம்மூன்றுஞ் சுட்டு. அவருள வலலவனிவன - கூட்டிப்பிரிக்குங கூடடம, விஞ்சையில்லாதவனை விலஙகினுளவைத தெணணப்படும் - விததையுள்ளவன் விண்ணவருள்வைத தெணணப்படும - பிரிததுக்கூட்டுங கூடடம, அவனுமிவனும் போர்செய்தறகண் மழைபெய்தது - சூதாடறகட்டுகேகம வநதது - இருவரின முடியுமொருவினைத தொழில, எ-ம. வரும. சிறுபான்மை இவ்விடபபொருள எழுவாயுருபோடும இரண்டனுருபோடும நானகனுருபோடும் வரும. (உ-ம்) தூணபோதிகையைத தொட்டது - எழுவாய், தூணைசசாாத்தான - ஐ, இனறைக்கு வருவான- கு - எ-ம. வரும. இதனைவடநூலாா அதிகரணம எனபா. எ-று. (௧௦)

63. அதனோடைமமுத லாறுமேறகும்.

(இ-ள) இனிசசில விகறப மாமாறுணாத்துதும. அதுவெனபது ஆறும வேறறுமைககு உருபாமெனினும் அதுவே முதறபெயரோடு கூடி அனசாரியை பெறறு ஐமமுதல கணணிறுகிய ஆறுருபுகளோடு புணாநது வருமெனக்கொளக. (உ-ம) சாததனதனை, சாததனதனால, சாததனதற்கு, சாததனதனின, சாததனது, சாததனதனகண, எ-ம். வரும.- நனனூல. "ஆறனுருபுமேறகுமவ்வுருபே." எ-து. மேறகோள எ-று. (௧௧)

64. ஐஆன்குச்செய யுட்கவவுமாகு
மாகாவஃறிணைக் கானலலாத.

(இ-ள.) சிலவேற்றுமையுருபு திரிதறகுப புறனடையா மாறுணாததுதும். செய்யுளிடத துயாதிணைப பெயரொடுவநத ஐ ஆன கு என்னு மூனறு வேற்றுமை யுருபுகடிரியவும பெறும, திரிநதுழி அகரமா மெனகக்கொள்க. (உ-ம.) காவலோனைக்களிறஞ்சும, எ-து. காவலோனக்களிறஞ்

கும், எ-ம். புலவரானுரைத்த நூல், எ-து. புலவரானுரைத்த நூல், எ-ம. கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு, எ-து. ஆசிரியற்கு, எ-ம். வரும். அஃறிணைப்பெயர்களோடேவெனில், ஆனொடு முருபு திரியவும் பெறும், ஒழிந்த ஐயும் குவ்வுந்திரியா. (உ-ம.) புளிறு னெழுந்த வோதை, எ-து. புன்னிறுன வெழுந்தவோதை, எ-ம, வரும. ஆயினுமிவையெலாஞ் சிறுபான்மை யெனக்கொள்க. எ-று. (கஉ)

65. உவ்வீறுவினாச்சுட் டெண்ணிவைவேற்றுமை
வழியன்சாரியை மருவவும்பெறுமே
யற்றுறும்பன்மையாம் வினாச்சுட்டென்பு
வவ்வீறுமஃறிணைப் பன்மைக்கற்றே.

(இ-ள்) ஐம்முதலாறுருபுஞ் சாரியையும் புணர்ச்சியாமா றுணர்த்துதும். உகரவீற்று வினாப்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் எண்ணின்பெயரும் ஐம் முதலாறு வேற்றுமை யுருபுகளோடு புணருங்காலும், வேற்றுமைப் பொருளாய மற்றொரு பெயரொடு தொடருங்காலும், அன்சாரியையினையவும் பெறும். (உ-ம்) யாதனையுமியான், யாதன்கொம்பு, எ-ம. அதனை, இதனை, உதனை, அதனியல்பு, இதனில், உதன்வழி, எ-ம. ஒன்றனை, இரண்டனை, மூன்றனை, ஒன்றனபால், ஆறனுருபு, எட்டனியல்பு, எ-ம். மூவகைப் பெயருமிருவழி அன்சாரியை பெற்றவாறுகாண்க. மருவவுமென்றும்மை வந்தமையாலச் சாரியையின்றியும் வேற்றுமையுருபு பெறுமென்றுணர்க. (உ-ம.) யாதை, அதை, ஒன்றை, பிறவுமன்ன. மீளவும் பொது முறையால இன்சாரியை பெற்றுவரும (உ-ம.) யாதினால, அதினால, ஒன்றின்முதலிய, எ-ம. தொடர்மொழியாக நிற்புழி அன், இன், என்றிரு சாரியையி லொன்றின்றி வழங்கா. (உ-ம.) இதன் பொருள், இதின் பொருள், ஒன்றனபால, ஒன்றினபால், எ-ம. பிறவுமன்ன. இவற்றுளும் அன்சாரியை சிறப்பெனக்கொள்க. அன்றியுஞ் சுட்டுச்சொற்பன்மை. (உ-ம) இவை, அவை, உவை, இவ, அவ், உவ, எ-ம. வினாச்சொற்பன்மை. (உ-ம.) எவை, எவ், யாவை, எ-ம. இவையெலாம அற்றுச்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரும. (உ-ம.) இவற்றை, அவற்றை, உவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை, எ-ம. பிறவுமன்ன. மீளவும அற்றுச்சாரியையோடு இன்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரவும்பெறும. (உ-ம) இவற்றினை, இவற்றினால, இவற்றிற்கு, இவற்றினின, இவற்றினது, இவற்றின்கண், எ-ம. பிறவுமன்ன. அன்றியு மினிச்சொல்லும்படி அஃறிணைப் பெயருட்சில பன்மையில் அவ்வண்ணமுடியும். இவையெல்லாம, அற்றுச்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரும. (உ-ம.) பல-பல்வற்றை, சில-சிலவற்றை, அரிய-அரியவற்றை, பறப்பன-பறப்பனவற்றை, எ-ம. பிறவுமன்ன. தொல்காப்பியம.—“எண்ணினிறுதிய ன்னொடு சிவணும.” எ-து. மேற்கோள. எ-று. (கஙு)

66. "எல்லாமெனும் இறுதிதிணையாயி
னற்றேருருபின் மேலுமம்முறுமே
யனறேனம்மிடை யடைந்தற்றுகு
மெல்லாருமெல்லீரு மென்பவற்றுமமை
தள்ளிகிரமே தமநுமசார்ப
புலனுமுருபின் பின்னருமமே."

(இ-ள.) இதுவுமது. எல்லாமெனும்பெயர் அஃறிணையானகாலை அற்றுச்சாரியையு முருபினமே லுமமையும பெறும. (உ-ம) எல்லாவற்றை யும - எல்லாவற்றேடும், எ-ம. அவவாறடைமொழியாக வரினுமாம. (உ-ம) எல்லாவற்றுததலையும - எல்லாவற்றுககாதும, எ-ம. அதுவே உயர்திணையா னகாலை இடையே நமமெனுஞ்சாரியை யுருபின மேலுமமுமபெறும. (உ-ம) எல்லாநமமையும் - எல்லாநமமாலும, எ-ம அவவாறடைமொழி யாக எல்லாநதலையும - எல்லாஙகாதும, எ-ம அன்றியும, எல்லாருமெல லீருமென இருமொழியுமீற்றுமமை ஒழிந்து முறையே தம நும எனச்சா ரியையு முருபினமேலுமமையும பெறும (உ-ம) எல்லார தமமையும - எல லாாதமமாலும, எ-ம. எல்லீர நுமமையும - எல்லீர நுமமாலும, எ-ம. அவ வாறடை மொழியாக எல்லாாதஙகாதும - எல்லீர நுங்காதும, எ-ம. வரும. பிறவுமன்ன. எ-று (கச)

67. "ஆமாகோனவ வணையவும்பெறுமே."

(இ-ள.) இதுவுமது. ஆ, மா, கோ என்னு மிம்முப்பெயரும னவ்வெ ழுஞ் சாரியைபெற ருருபோடு புணரும. (உ-ம.) ஆன, மான, கோன, ஆனை, மானை, கோனை, ஆனால, மானால, கோனால, எ-ம பிறவுமன்ன. அவ வாறடைமொழியாக ஆனகன்று, மானறலை, கோன்குணம, எ-ம. வரும. பிறவுமன்ன. இஙஙன மா, எ-து விலஙகு, மரம, இவைவெனக கொளக. அன்றியும, னவவணையவுமென்றமையா லசசாரியை யணையாமலும பொது வழியால் உருபு பெற்றுவரும். (உ-ம.) ஆவை, ஆவினை, மாவை, மாவினை, கோவை, கோவினை, எ-ம வரும பிறவுமன்ன. எ-று. (கரு)

68. "தான தாம நாமுதல குறுகுமயானயாம
நீ நீர என எம நின நும ஆம பிற
குவவின அவவரு நானகாறிரட்டா."

(இ-ள) இதுவுமது தான, தாம, நாம, என மூப்பெயரு முதலுயிர்கு றுகி, தன, தம, நம எனவாகி ஐமமுதலாறுருபுகளைப பெறும. அன்றியும யான எ-து. என, யாம் எ-து, எம நீ எ-து நின, நீர எ-து நும, எனவாகி அவ்வுருபுகளைப பெறும அன்றியும, குவ்வெனு நானகாம வேற்றுமையில அ எனுஞ்சாரியைபெற்றுக ககரமிரட்டும. அன்றியு மெழுத்தின விகாரங

களுடசொன்னபடி தனிக்குறிலீற்ற வொற்றெழுத்துயிர்வரி னிரட்டுமென றமையான மற்றவிடத்திற்று மெய்யெழுத்திரட்டி நான்காம வேற்றுமை யிடத்தும் ஆறும வேற்றுமையிடத்து முயிரொடுபுணரினுமிரட்டா. (உ-ம்) தன்னை, தன்னால், தனக்கு, தன்னின், தன்து, தன்கண், எ-ம். தம்மை, நம்மை, என்னை, எம்மை, நின்னை, நும்மை, எ-ம். பிறவுமன்ன. நீர், நீவிர், நீயிர், ஒருவழியாக நும்மாம். அன்றியுஞ்சூத்திரத்துட் பிறவென்றதனால நீ, எ-து. உன - நுன், எ-ம். நீர், எ-து. உம - நும, எ-ம். வரும். அன றியு மிவையெல்லாத தம்மொற்றிரட்டின விடத்துஞ் செய்யுள்வேண்டுழி இரட்டாமல வரவும பெறும். (உ-ம்.) எனை, நினை, நமை, நுமை, தனை, தமை, எ-ம். பிறவுமன்ன. எ-று. (கசு)

69. "எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
திரிபுகுன்றன மிகுதலியல்பயற
றிரிபுமாம்பொருள் படர்க்கையோரைத்
தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே."

(இ-ள்.) எட்டாம் வேற்றுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். எட் டாம்வேற்றுமைக்கு உருபு—தன் பெயரீற்றினது திரிபும், ஈற்றினது கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயலின்திரிபும், ஈறுகெடுதலு, மீற்றயற்றிரிதலும, ஈறுகெட்டீற்ற யற்றிரிந்தேமிகுதலுமாம். இதற்குப்பொருள் அழைப்பது. அழைத்தலும விளித்தலு மொக்கும். இஃது விளிவேற்றுமை; விளித்தற் குக்கருவியானவுருபை விளி, எ-து. காரியவாகுபெயர். (உ-ம்) நம்பீ - அன ஞு, தன்பெயரீற்றினது திரிபு, ஐய- மன்ன, ஈற்றினதுகேடு, ஐயனே- மன் னனே, மிகுதல; ஐயன்கூறாய- நம்பிவாராய், இயல்பு; ஐயான்கேள்- ஊரீர வம்மின், ஈற்றியலின்திரிபு; ஐயா- கண்ணு, ஈறுகெட்டீற்றயற்றிரிதல, ஐயா வே - கண்ணாவே, ஈறுகெட்டீற்றயற் றிரிந்தீற்றின் மிகுதல; இவ்வாறெல லாப்பெயர்க்கு மேலாமையால வேறு வெருகத்தருவோம். அவற்றைத்தத தமிடத்திற்காண்க. இதனை வடநூலார் சம்போதனமென்பர். எ-று. (கஎ)

70. எப்பெயர்க்கண்ணு மியல்புமேயு
மிகரநீட்சியு முருபாமன்னே.

(இ-ள்.) மூவகைப் பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய விளியுருபாமாறுண ர்த்துதும். உயர்திணைப்பெயர்க்கும அஃறிணைப் பெயர்க்கும பொதுப்பெயர் க்கும விளியுருபாவன:- இயல்பாதலும் ஏகாரமிகுதலும இகரமீகாரமாதலு மாம். (உ-ம்.) முனிகூறாய், நம்பிகூறாய, வேந்துகூறாய், ஆடேகூறாய், விட லைகூறாய, கோக்கூறாய, இறைவன்கூறாய், மகள்கூறாய், மாந்தர்கூறீர், குரு சில்கூறாய், ஆய்கூறாய, இயல்பாயின. வேந்தே, வேளே, மாந்தரோ, சே யே, ஏகாரமிக்கன. நம்பீகூறாய, தோழீவாராய், இகரமீகாரமாயின. இவை

உயர்திணைப் பெயரில் வந்தவிளி. புருவழுதியை, தமயியினியை, வீகொடியை, வண்டுகொடியை, பூக்கொடியை, சேக்கொடியை, வாடைகொடியை, சோக்கொடியை, அன்னக்கூருய், மான்கூருய், பேய்கொடியை, சூரகொடியை, வேல்கொடியை, யாழினியை, தேனகொடியை, இயல்பாயின. புருவே, சுருவே, இனியே, அளியே, எகாரமிக்கன. இனீ, தமபீ, இகரமீகாரமாயின. இவை அஃறிணைப் பெயரில் வநதவிளி. பிதாவுளாயாய், நம்பிநல்காய், ஆண்கூருய், தாய்கேளாய், இயல்பாயின. ஆணே, பெணணே, தாயே, பிதாவே, எகாரமிக்கன. சாதநீ, கொற்றீ, இகரமீகாரமாயின. இவை பொதுப்பெயரில வந்தவிளி. மன்னேயென்றமிகையால, இவ்வுருபுகள சிலவற்றிறகுப் பொருந்தாமையாயினுங்கொள்க. எ-று. (கஅ)

71. "ஐயிறுபொதுபபெயர்க் காயுமாவு
முருபாமலலவற ருயுமாகும."

(இ-ள.) ஐகாரவீறறு முப்பெயர்க்கும விளியுருபா மாறுணாததுதும. ஐகாரவீறறுப பொதுபபெயாக்கு ஆய, ஆ, உருபாம. உயாதிணை அஃறிணைப் பெயாக்கு ஆய, உருபாம. (உ-ம.) அனனை, அன்னாய்-அனனா, பொதுப்பெயாக்கு ஆயும் - ஆவும, வந்தன. விடலை-விடலாய், மடந்தை-மடநதாய், என உயாதிணைப்பெயர்க்கு ஆய், வநதது. நாரை-நாராய், கொனறை-கொனறாய, என அஃறிணைபபெயாக்கு ஆய்வந்தது. எ-று. (கக)

72. "ஒருசாரனவிற னுயாதிணைப பெயர்க்கண
ணளபிறழிவய னீட்சியதனோ
டீறுபோதலவற ரோடோவுற
லீறழிந்தோவர லிறுதியவவாத
லதனோடயறிரிந் தேயுறலீறழிந்
தயலேயாதலும விளியுருபாகும."

(இ-ள.) னகாரவீறறுயாதிணைபபெயாகரு விளியுருபாமாறுணர்த்துதும. னகாரவீறறு உயாதிணைப பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெழல, ஈறழிவு, அயனீளல், அயனீண டீறுகெடுதல, ஈறுகெட்டய னீணடோகாரமிகல, ஈறழிநதோகாரமிகல, இறுதியவ்வாதல, இறுதியவ்வாயீறறயலாகாரமோகாரமா யேகாரமிகல், ஈறழிநதயலிலகர மேகாரமாதல, இவையாகும. (உ-ம.) கிழான-கிழா அன், பெருமான்-பெருமா அன, அளபெழுந்தன. இறைவன்-இறைவ, நாதன-நாத, ஈறழிநதன. ஐயன்-ஐயான, நம்பன்-நம்பான், அயனீண்டன. இறைவன்-இறைவா, மன்னன-மனனா, அயனீண்டீறுகெட்டன. ஐயன-ஐயாவோ, நமபன-நமபாவோ, ஈறுகெட்டயனீண்டோகாரமிக்கன. இளையன-இளையவோ, பெருமான-பெருமாவோ, ஈறழிந்தோகாரமிக்கன. மலையான-மலையாய், பூணான்-பூணாய், உண்டான்-

உண்டாய, இறுதியல்லாயின. உதாரணம்-வாயிலோன்-வாயிலோயே, உண்டான்-உண்டோயே, இறுதியல்லா யீற்றயலகார மோகாரமா யேகாரமிக்கன. முருகன்-முருகே, ஐயன்-ஐயே, அண்ணன்-அண்ணே, ஈறழிந்தய லகரமேகாரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (உ0)

73. "ளஃகானுயர்பெயர்க் களபெறழிவய
னீட்சியிறுதி யவ்வொடுறுத
லயலிலகரமே யாதலுமவ்விளித்தலு."

(இ-ள்) ளகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபா மாறுணர்த்துதும். ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல், ஈறழிதல, ஈறறயனீளல், ளவ்வொடு யவ்வொடுறுதல, ஈற்றய லகர மேகாரமாதல், இவையாகும. (உ-ம.) வேள-வேஎள, அளபெடுத்தது. கணவாள-கணவா, குழலாள-குழலா, ஈறழிந்தன. நமாகள-நமாகாள, மககள-மககாள, ஈறறயனீண்டன. கணவாள-கணவாய், குழலாள்-குழலாய், ளவ்வொடு யவ்வொடுறுயின. அடிகள்-அடிகேள, மககள-மக்கேள், ஈறறய லகரமேகாரமாயின. பிறவுமனன. எ-று. (உக)

74. "ரவவீறறுயாபெயர்க் களபெழலீறறய
லகரம இ ஈ யாதலாணடை
ஆ ஈ யாத லதனோடேயுற
வீறறேமிக்கயல யாக்கெட்டதனய
னீடலீருற விவையுமீண்டுருபே."

(இ-ள்.) ரவவீறறுயர்திணைபபெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணாததுதும. ரவ்வீறறுயாதிணைபபெயாககு விளி உருபு:—அளபெழல, ஈறறயலகரமிகரமீகாரமாதல், ஈறறய லகார மீகாரமாதல, ஈறறயலாகார மீகாரமா யேகாரமிகல, ஈறறயல் யாக்கெடடதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிகல், இரிபொன றினறி ஈாமிகல, இவையாம. (உ-ம.) நம்பிமார-நமபிமாஅர, ஊரார-ஊராஅர, அளபெடுததன. தெவவா-தெவ்விா-தெவ்வீர, வேநதா-வேந்திர்-வேந்திர, அமரர் - அமரிர - அமரீர, பாகா-பாகிா-பாகிா, ஈறறய லகர மிகர மீகாரமாயின. ஊரார-ஊரீா, பார்ப்பாா-பார்ப்பீா, ஈற்றய லாகார மீகாரமாயின. ஊரார-ஊரீரே, முனியாா-முனியீரோ, சுவாமியார்-சுவாமியீரே, ஈற்றயலாகாரமீகாரமா யேகாரமிககன. நமபியாா-நம்பீரே, தோழியாா-தோழீரோ, ஈற்றயல் யாக்கெட்டதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிக்கன. தமர்-தமரீர, எமா-எமரீர, பிறா-பிறர்ர், ஈாமிக்கன. ஈண்டென்றமிகையால் கடலோ-கடலீரோ, மயிலாரோ-மயிலீரே, சாத்தியாரோ-சாத்தியீரே, என அஃறிணைப் பெயர் பொதுப்பெயாகளைச் சிறப்பித்து உயர்திணைப்போல வழங்குதலுங்கொள்க. எ-று. (உஉ)

75. "லகாரவீற்றுயர்பெயர்க் களபயனீட்சியும
யகாரவீற்றிற்கள புமர்முருபே."

(இ-ள்.) லகார யகார வீறறுயர் திணைப்பெயாக்கு விளியுருபாமாறுண ாததுதும. லகாரவீறறுயர்திணைப்பெயாக்கு விளி உருபு:—அளபெடை, ஈற் றயனீடசியாம். யகாரவீறறுயர்திணைப்பெயாககுவிளி உருபு:—அளபெடை யாம். (உ-ம) வலமபுரித் தடக்கைமாஅல-அளபு; மடவரல்-மடவரால, தாழ்குழல-தாழ்குழால, தோன்றல-தோனறால், ஈறறயனீணடன மணிப பூணய-மணிபபூணஅய், வேறகணணய-வேறகணணஅய, தோளாய-தோ ளாஅய், அளபெடுத்தன. பிறவுமனன. எ-று. (உக)

76. "னவ்வீறறுயர்திணை யலவிருபெயாக்கண்
ணிறுதியழிவத னோடயனீட்சி."

இ-ள்-) னகாரவீறறுப பொதுப்பெயாககு மஃறிணைபபெயாககும வி ளியுருபாமா றுணாததுதும. னகாரவீற றிருபெயாககு விளி உருபு —ஈறழி தல, ஈறழிநதய னீளலாம. (உ-ம) சாததன-சாதத, கொற்றன-கொறற, ஈறழிநதன. சாததன-சாததா, கொறறன-கொறறா, ஈறழிநதயனீணடன. இவை பொதுபபெயா. அலவன-அலவ, கலுழன-கலுழ, ஈறழிந்தன அ லவன-அலவா, கலுழன-கலுழா, ஈறழிநதயனீணடன. இவை அஃறிணை பபெயா. எ-று. (உச)

77. "லளவீறறஃறிணைப பெயாப்பொதுபபெயாக்கண
ணீறறயனீட்சியு முருபாகுமமே."

(இ-ள.) லகார ளகார வீறறஃறிணைப் பெயாக்கும பொதுப்பெயாக கும விளியுருபாமா றுணாததுதும. லகார ளகார வீறறிரு பெயாககு விளி உருபு,—ஈறறயனீடசியாம்.(உ-ம)முயல-முயால, கிளிகள-கிளிகாள, அஃ றிணைபபெயரயனீணடன. தூஙகல-தூஙகால், மக்கள்-மககாள, பொதுப பெயரயனீணடன. எ-று. (உரு)

78. "அண்மையினியலபுமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
னளபுமபுலமபி னோவுமாகும."

(இ-ள்) முன்சொனன விளியுருபுகடகுப்புறனடையா மாறுணாதது தும. சொல்லப்பட்ட பல விளி உருபுகளினுள இயலபும ஈறறழிவும் கிட்டி ருளை அழைப்பதற கேற்பன. (உ-ம.) ஐயனேள, இயல்பு. ஐயகேள், ஈற ழிவு. அளபெடைமிகவகன்றாரை அழைபபதற கேறபன. கீழாஅன, நமபி மாஅா. அளபு ஒகாரம் புலம்பின் அழைபபதறகேறபன. ஐயாவோ, எ-ம. மற்றவைபொதுப்படவேறபன. அண்மை-சமீபம, சேயமை-தூரம.—தொ ல்காப்பியம்.—'அணமைசசொலலேயியறகையவாகும.' எ-று. (உசு)

79. பலர்பாலரவ்வுங் கள்ளுமீறுமே.

(இ-ள்) பலர்பாலென்னற வுயர்திணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்து தும். பலர்பாலென்னற வுயர்திணைப் பன்மைக்கு உருபு —ர், கள், எனவிரண்டு மாம். (உ-ம்.) தமர், நமர், நுமர், எமர். பிறவும். இவைபெயர் பூணினர், முடியினர், வெற்பர், கானவர், பார்ப்பார், பிரமர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் பிறவும். ரவ்வீற்றுப்பலர்பால் அடிகள், முனிகள், மனுக்கள், கோக்கள், வேள்கள், விடலைகள், மடந்தைகள் பிறவும். கள்ளீற்றுப் பலர்பால் அவ்வீருருபுகூட்டிப் பல்லர்கள், அரசர்கள், எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (எள)

80. ஒன்றுதுவ்வுறின அ ன ஐயும்
பலவின்பாலீறுங் கள்ளீறுமற்றவை
யன்றியுமிருமைக் கஃறிணைப்பொதுவே.

(இ-ள்.) பலவின்பாலென்னற அஃறிணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்துதும் ஒருமைக்கண்ணே விகுதியாகவே து, என்னு முருபேற்ற அஃறிணைப் பெயரெல்லாம் பன்மைக்கண் அ, ன, ஐ, எனவிம்மூன்றுருபுகளைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம்.) எப்பொருளது என்றதற்கு, எப்பொருள - எப்பொருளன - எப்பொருளவை, எ-ம் முதலது என்றதற்கு, முதல முதலன-முதலவை, எ-ம் அரியது என்றதற்கு அரிய, அரியன, அரியவை, எ-ம். இவ்வாறேஉள்ள-உள, இல்ல-இல, பலல-பல், சில்ல-சில், எ-ம் இவைபோல வனபிறவு மஃறிணைப் பன்மையாம் மற்றவஃறிணைப் பெயர்கட்கு-கள், பன்மைக்கணுருபாம். (உ-ம்) நிலங்கள், நீர்கள், நரிகள், நாய்கள் பிறவுமன்ன அயினுமிவ்விரண்டாம் வகைப்பெயரெல்லா முருபுமாறுமனு மொருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம். (உ-ம்) மரம்வளர்ந்தது-மரம்வளர்ந்தன, கனியினிது - கனியினியன, மாவந்தது - மாவந்தன, பிறவுமன்ன —நன்னூல்.—'பால் பகா வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற்பொதுமைய' எ-து.—மேற்கோள் எ-று (எஅ)

81. "ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே."

(இ-ள்) பால்வழுவமைதியு மிடவழுவமைதியுமா மாறுணர்த்துதும். ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாலி லொருமைப்பாலும் ஓரிடத்திற் பிறவிடமுந் தழுவிக் கூறலுளவாம். (உ-ம்) நீயெரிந்தன, நீரிருந்தன, பாலிருந்தன, என ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவின நாடெலாமவாழ்ந்தது, படையெலாமொய்த்தது, கண்சிவந்தது, உள்ளியதெல்லா முடன்வந்தடைந்தது, எனப்பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவின நீயோ வவனோ யாரிதுசெய்தார், யானோ வவனோ யாரிது செய்தான், என ஒரிடத்துக்குரிய சொல்லே பிறவிடந்தழுவின. பிறவுமன்ன. எ-று (உகூ)

82. "எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுணர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படி செப்புதன் மரபே."

(இ-ள்) மரபாமா றுணர்த்துதும். வேற்றுமைவகையினும், பெயர்க்கும் வேற்றுமைக்கு மிடைநிலையென வருஞ்சாரியை வகையினு, மற்றைத்தமிழ் மொழி நடையினும், இலக்கியவழியே வழங்கும் விகற்பங்களி யாவையும் ஒவ்வொன்றுயச் சிறப்பித்துரைப்பது இலக்கணநூல்களி லடங்குந் தன்மையன்றே; ஆகையின் முன்னோர்காட்டின மாத்திரையாய நுணர்ந்தொப் பட்டப்ப தறிவோரியல் பெனக்கொள்க. ஈண்டுப்பெயரிய நூலாத்தலி னொரு பொருளைக் குறித்த பலசொல்லாகவருஞ் சில திரிசொல்லுரிமையை விளக்கிக்காட்டலே நன்றென முன்னோர் வழியைப்பற்றிச் சில திரிசொற் பெயரியல்பினை விளக்குதும் இளமையைக் காட்டுஞ் சொற்பலவாகியவற்றுள் வரும் (உ-ம்) குழவி, எ-து மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை, கரடி, சீயம், வருடை, மதிக்குமுரித்து மக, எ-து மக்கள், முசு, குரங்கு கட்கு முரித்து. பிள்ளை, எ-து மக்கள், பூனை, தாண்டுவன, தவழ்வன, பறப்பன, கோட்டில்வாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குமுரித்து. பார்ப்பு, எ-து பறவை, தவழ்வன, கோட்டில்வாழ் விலங்குகட்குமுரித்து பறழ், எ-து. பன்றி, முயல், நீர்நாய், கோட்டில்வாழ்விலங்குகட்குமுரித்து குருளை, எ-து. யாளி, புலி, பன்றி, நாய், மான், முசு, பாம்புகட்குமுரித்து மறி, எ-து. ஆடு, மான், குதிரை, மேடவிராசிக்குமுரித்து. கன்று, எ-து, பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒரு சாரோரறிவுகட்கு முரித்து குட்டி, எ-து சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாவி, வெருகு, பாம்பு, அணில், எலிகட்குமுரித்து பொரி, எ-து. எருமைக்குரித்து களபம், எ-து. யானைக்குரித்து இவையெலாமிளமைச் சொற்களாகி யிவ்வாறு வருவன மரபெனப்படும்.—தொல்காப்பியம்.—"மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபி யல்கிளப்பிற், பார்ப்பும்பறழுங்குட்டியுங்குருளையுங், கன்றும்பிள்ளையு மகவு மறியுமென், றொன்பதுங்குழவியோடிளமைப்பெயரே." எ-து.மேற்கோள். இவ்வாறன்றி ஆமைக்குழவி, குதிரைப்பார்ப்பு, அன்னப்பறழ், யானைமறி, பூனைக்கன்று, எலிக்குருளை முதலியவரின் மரபுவழுவாம்—தொல்காப்பியம்.—"மரபுநிலைதிரிதல்செய்யுட்கில்லை, மரபுவழிப்பட்ட சொல்லினான." எ-து. மேற்கோள் அன்றியு முறுப்புவகைக்குள் பலசொல்லுளவும் வரும். (உ-ம்.) கை, எ-து. மக்கள், யானை, புலி, கரடி, கோட்டில்வாழ்விலங்கு கட்கு முரித்து. விரல், எ-து. மக்கள், கரடி, நாய், கோட்டில்வாழ்விலங்கு கட்குமுரித்து நுதல், எ-து மக்கள், யானை, ஒருசார்புவிலங்கிற்குமுரித்து. முலை, எ-து. மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய்கட்குமுரித்து. விலங்கிற்குட் டிக்குரிய வொருசாரானவற்றிற்கு முரித்து. கூந்தல், எ-து. பெண்டீர், பிடி, குதிரை, பனை, கமுகுகட்குமுரித்து. கண், எ-து. கட்பொறியுளவுயிர்

கட்கன்றி, கமுகு, கரும்பு, மூங்கில், பீலித்தோகை, கருவி, தேங்காய்கட்கு முரித்து. ஏடு, எ-து. பனை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. தோடு, எ-து. பனை, தெங்கு, தாழை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. இதழ், எ-து. கண்ணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குமுரித்து. ஓலை, எ-து பனை, தெங்கு, தாழைகட்குமுரித்து. ஈர்க்கு, எ-து. தெங்கு, பனை, மாவென்பவற்றிற்குமுரித்து. மடல், எ-து. பனை, தெங்கு, கமுகு, மூங்கில், வாழை, தாழை, ஈந்திற்குமுரித்து. பாளை, எ-து. தெங்கு, கமுகுகட்குமுரித்து. குரும்பை, எ-து தெங்கு, பனைகட்குமுரித்து. குலை, எ-து. தெங்கு, கமுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்தட்குமுரித்து. தாறு, எ-து கமுகு, வாழை, ஈந்திற்குமுரித்து. சுளை, எ-து, பலா, பருத்தி, பாகற்பழங்கட்குமுரித்து. வீழ், எ-து. ஆல், இறலி, தாழை, சீந்திலகட்குமுரித்து. நுகும்பு, எ-து பனை, வாழை, மரல், புலவென்பனவற்றிற்குமுரித்து. இலை, எ-து தெங்கு, ஈந்து, பனைகட்குமுரித்து. அடை, எ-து தாமரை, ஆம்பல், நெய்தற்றொடக்கத்துக்கு முயிரிலையோரறிவுகட்குந் தாமப்பூலத்திற்கு முரித்து. பொகுட்டு, எ-து தாமரைக்கும், கோங்கிற்குமுரித்து. குரல், எ-து பெண்டிர்மயிர், மிடறு, தினை, வரகு, பூளை, நொச்சி, புதவம்புற்கட்குமுரித்து. நெல், எ-து. சாலித வியவற்றிற்கும், மூங்கிற்கும், ஐவனத்திற்குமுரித்து. இவையெல்லா முறுப்புச் சொற்களாகி இவ்வாறு வருவது மரபெனப்படும். இவ்வாறன்றி, (உ-ம்) எருமைக்கை, குதிரைநுதல், கமுகோலை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சுளை, புலவிலை முதலியவாகின் மரபுவழுவாம். இவ்வாறே முன்னோர்காட்டிய வழியைப்பற்றியத்தற்கத்தற்குரிய சொல்லுதல் மரபெனப்படும். (அன்றியுமித்தற்குப் பொருளதிகாரத்திற் சொல்லுரிமை விளக்கிய வழியைக்காண்க) எ-று (௯௰)

முதலாவது —வேற்றுமையியல—முற்றிற்று

இரண்டாவது —பகுபதப்பெயரியல்.

Chapter II —Divisible Words

83. பகுபத மொன்றுய பலவொருங் குணர்த்திற்
பகாப்பத மவற்றுட் பகுதி யென்ப.

(இ-ள்.) பகுபதப்பகுதிகளாமாறுணர்த்துதும் ஒருமொழியாகநின்றே ஒருப்பட்டபொருளை யுணர்த்தும் பகுபதங்கட்கு, பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், இவ்வாறுறுப்புளவாம். பகுக்கப்பட்டுப் பகாப்பதமாய் முதனிற்பது பகுதி, இடைநிற்பது இடைநிலை, கடைநிற்பது விகுதியாம். (உ-ம்) கூனி, எ-து. கூன், இ, எனப்பகுதி விகுதியான் முடிந்தது. உண்டான், எ-து. உண்-ட்-ஆன், என வவ்விரண்டோ டிடைநிலைபெற்று

முடிந்தது. உண்டனன், எ-து உண்-ட்-அன்-அன், என வம்மூன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது. பிடித்தனன், எ-து. பிடி-த்-த்-அன்-அன், என வந்நான்குடன் சந்திபெற்று முடிந்தது. நடந்தனன், எ-து. நட-த்-த்-அன்-அன், என வவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால் வந்த தகர வல்லொற்றுமெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது பொருளாதி யறுவகைப் பகாப் பதங்களே பகுபதங்கட்குப் பகுதிகளாம். அவை —பொன், மணி முதலிய பொருள்களும்; குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என வைந்திணைகளும், தேசம், ஊர், வான், அகம், புறமுதலியவிடங்களும், பருவம், மாதம், வருடம், நாண்முதலிய காலங்களும், கண், கால், கை, தலை, காது, கொம்பு, தளிர், பூ, காய், கனிமுதலிய வுறுப்புகளும், அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு முதலிய குணங்களும், ஓதல், ஈதல், ஆடல், பாடல் முதலிய தொழில்களும் பிறவுமாம். இப்பகுதிக ளுலவகை யாம் பொன், பொருப்பு, தை, கண், கருமை, கூத்து, இவ்வாறும் பெயர்ப் பகுதிகளாம். (உ-ம்) பொன்னன், பொருப்பன், தையான், கண்ணன், கரியன், கூத்தன், எ-ம். வரும். நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு, இவை வினைப்பகுதிகளாம் (உ-ம்.) நடந்தான், வந்தான், மடிந்தான், சீத்தான், விட்டான், கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெளவினான், உரிஞினான், உண்டான், பொருநினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினான், எ-ம் வரும். போல், நிகர், இவை இடைப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) பொன்போன்றான், புலிநிகர்த்தான், எ-ம் வரும் சால், மாண், இவை உரிப்பகுதிகளாம் (உ-ம்.) சான்றான், மாண்டான், எ-ம். வரும் செம்மை, சிறுமை, இவை பண்புப்பெயராகிய விகாரப் பகுதிகளாம். (உ-ம்) செந்தாமரை, சிறியிலை, எ-ம். வரும். புகு, பெறு, விடு, இவைகாலங்காட்டும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) புக்கான், பெற்றான், விட்டான், எ-ம் வரும் கேள், கொள், செல், தா, சா, வா, கல், சொல், இவையும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) கேட்டான், கொண்டான், சென்றான், தந்தான், செத்தான், வந்தான், கற்றான், சொன்னான், எ-ம் வரும் உழு, தொழு, உண், தின், இவை இயல்புப் பகுதிகளாம்.(உ-ம்) உழுதான், தொழுதான், உண்டான், தின்றான், எ-ம் வரும். வடநூலார், பகுதியை தாது என்பர் எ-று (க)

84. அன்ஆன் அள்ஆள் அர்ஆர் துஐ
அப்பிற வும்மைம்பாற் பெயர்ப்பகு பதவி குதியே.

(இ-ள்) பகுபத விகுதிகளாமாறுணர்த்துதும் அன், ஆன், இரண்டும் ஆண்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையன், மலையான், எ-ம். அள், ஆள், இ

ரண்டும் பெண்பால் விகுதி. (உ-ம்) மலையள், மலையாள், எ-ம். அர், ஆர், இரண்டும் பலர்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையர், மலையார், எ-ம். இவை உயர் திணை. து, ஒன்றன்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையது, எ-ம் ஐ, அ, இரண்டும் பலவின்பால் விகுதி (உ-ம்) மலையவை, மலையவ, எ-ம் இவை அஃறிணை. பிறவுமென்றமிகையால் பெருமாள், முன்னோன், வில்லி, வாளி, தட்டாத்தி, வண்ணாத்தி, வலைச்சி, எ-ம். வரும்.—தொல்காப்பியம் —“அன் ஆன் அள் ஆள் என்னு நான்கு, மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச்சொல்லே. அர் ஆர் பவ்வென வரூஉ மூன்றும், பல்லோர் மருங்கிற்படர்க்கைச் சொல்லே. அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி, யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை. ஒன்றன் படர்க்கை தடறவூர்ந்த, குன்றியலுகரத்திறுதியாகும்” இவைமேற்கோள் வடநூலார் விகுதியை பிரத்தியயம் என்பர். எ-று. (௨)

85. ந ஞ விடைப் பகுபத நண்ணலு நெறியே.

(இ-ள்) காலங்காட்டா இடைநிலைகளாமாறுணர்த்துதும். பெயர்ப் பகாப்பதமும் வினைப்பகாப்பதமும்பகுதியாக நிறுத்தி நச்சாரியையும் ஞச்சாரியையு மிடைநிலை யாகவைத்து அவ்வப்பாலுக்குரிய விகுதியை ஈற்றின் கண்ணே தந்து பகுபதமாகும் (உ-ம்) கிளை, இளை, கடை, நடை, எனப் பெயர்ப்பகுதியும், அறி, துணி, குறை, மொழி, என வினைப்பகுதியு நிறுத்தி ந, ஞ, என இடைநிலையும் அர், என இறுதி நிலையுங்கூட்டி கிளைநர், இளைநர், கடைநர், நடைநர், எ-ம். கிளைஞர், இளைஞர், கடைஞர், நடைஞர், எ-ம். அறிநர், துணிநர், குறைநர், மொழிநர், எ-ம். அறிஞர், துணிஞர், குறைஞர், மொழிஞர், எ-ம் புணர்ந்து வருதல் காண்க நண்ணலு நெறியே யென்ற மிகையால் வலைச்சி, வண்ணாத்தி, இவற்றுள் சகரமெய்யுந் தகரமெய்யும் இடைநிலையாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (௫)

86 வடநடைப் பகுபதம் வரமொழி முதற்கண்
இ ஏ யென ஐ ஔவும் உ ஓ வென ஔவும்
அவ்வென ஆவுமாம் ஐயிறி னீறுபோய்
எயனீ டன்ற வெச்சமா முளபிற.

(இ-ள்) வடநடைப்பகுபதங்களாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறியபகுபதமெல்லாஞ் செந்தமிழ் நடையனவாம் பகுதியாக நிற்கும் பகாப்பத முதற்கண் உயிராயினும் உயிர்மெய்யாயினுமவரின் நிலைமொழி இ, எ, எனவிரண்டும் ஐயாகத்திரிந்து பகுபதங்களாகும். (உ-ம்.) இந்திரனிருக்குங்குணதிசை - ஐந்திரி, எ-ம். கிரியிலுள்ளன - கைரிகம், எ-ம். சிலையாலாயமலை-சைலம், எ-ம். மிதிலையுட் பிறந்தாள் - மைதிலி, எ-ம் நியாயநூலுணர்ந்தோன் - நையாயிகன், எ-ம். வியாகரணமுணர்ந்தோன்-வையாகரணன், எ-ம். வரும். ஒரோவிடத்து இ ஔவாகத்திரியும். (உ-ம்.) கிரியிற்பிறந்தாள்-

கௌரி, எ-ம். வரும். ஏ ஐயாகத்திரியும். (உ-ம.) வேதவழிநின்றொழுகுவார்-வைதிகா, எ-ம. வரும. அன்றியும ஊவும, ஓவும, ஔவாகத திரியும. (உ-ம). சூரனென்னுஞ் சூரியன்மகனுஞ்சனி - சௌரி, எ-ம். கோசலைபிடததுப பிறநதாள - கௌசலை, எ-ம. சோமன என்னுஞ் சநதிரனமகனும புதன-சௌமன், எ-ம. வரும். ஐயாகததிரிவன வெலலாம அயி, எ-ம ஔவா கத திரிவன வெலலாமஅவு, எ-ம, முடியும. (உ-ம) கயிரிகம, சயிலம, சயி வன, எ-ம கவுரி, சவுரி, கவுரவா, எ-ம.வரும. அ, ஆவாகததிரியும. (உ-ம.) அதிதியின மககள - ஆதிததியா, எ-ம தசரதனமகனிராமன - தா சரதி, எ-ம சனகனமகளாஞ்சீதை - சானகி, எ-ம. தனுவினமககளிராக கதா-தானவா, எ-ம். சகரனமககடோணடினகடல - சாகரம, எ-ம. வரும. ஐயீற்றுப் பகாபபதஙகளில ஐயொழிதது விகுதியாக ஏயன, என்று முடிந தால ஈனறமகனென்று காடடும பகுபதஙகளாம (உ-ம) காரததிகையின மகன - காரததிகேயன, தாரையினமகன - தாரேயன, கஙகையின மகன-காஙகேயன, விநதையினமகன-வைநதேயன, எ-ம. வரும. பிறவெனற மிகையால வேத முறைபபான - வேதியன, எ-ம. பஙகததுளளும அமபுள ளும ஆகியதாமரை-பங்கயம, அமபுயம, எ-ம. சிபியினமகன-செமபியன, எ-ம. சலசலன - சலாசலன, எ-ம. சாசரன - சராசரன, எ-ம பதபதன-பதாபதன, எ-ம. இததொடககததன பலவழியானும வடமொழிப பகுப தஙகண முடியும. அன்றியும பிர, பரா, அப, சம, அநு, அவ, நிா, துா, வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற, பிரதி, பரி, உப, என இபபதினெடடும வடமொழிகளுககு முதலடுதது வெவவேறு பொருளை விளககிவரும் உப சாககஙகளாகும் (உ-ம) பிரயோகம, பராபவம, அபகீரததி, சஙகதி, அநு பவம, அவமானம, நிாககுணம, துாககுணம, விகாரம, ஆகாரம, நிவாசம, அதிமதுரம, அபிவிருததி, சுதினம, உறபாதம, பிரதிகூலம, பரிபாகம, உபயோகம, எ-ம. வரும. எ-று (சு)

87. எதிாமறைப பகுபதத் தியைநத மொழிமுதல
லொறறெனி லவவு முயிரெனி லனனு
மிருமைக காகிரு வெனவட நடையே,

(இ-ள.) எதிாமறைப பகுபதஙகளாமாறுணாததுதும. எதிாமறைப் பகுபத மொழிமுதறகண ஒறறுளவாயின அவ்வும, உயிருளவாயின அன னும, இருவகை மொழிககு நிருவும, புணாநது பொருளினமையும பிறிதும எதிாமறையுங காடடும வடநடைப பகுபதஙகளாம. (உ-ம.) சயமிலான-அச்சயன, நீதியினமை - அநீதி, மலவினமை - அமலம, சீரணமினமை-அசீரணம், சரவினமை - அசரம, தருமமினமை - அதருமம, எ-ம. பிற வுமன்ன. அகமெனும பாவமிலலான [illegible]னகன, அங்கமிலலான - அனங கன, ஆதியினமை - அனாதி, ஆசாரவினமை - அனாசாரம, எ-ம பிறவு மனன. மலவினமை - நிருமலம, காமமிலலான - நிருநாமன், ஆயுதமில

லான் - நிராயுதன், உவமையில்லான் - நிருவமன், எ-ம். பிறவுமன்ன. மூவழியும் பகுபதப்பெயர் வடைகடையால் வந்தவாறு காண்க. வடநூலார் பகுபதத்தைத் தத்திதம் என்பர் எ-று. (௫)

இரண்டாவது — பகுபதப்பெயரியல். — முற்றிற்று.

மூன்றாவது. — தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப் பெயரியல்.

Chapter III — Noun Phrases.

88. தொகைநிலை யென்ப தொடரும் பெயரொடு
வினைபெயர் புணர்புழி வேற்றுமை முதலொழிந்
தொருமொழி போற்பல வொன்றிய நெறியே.

(இ-ள்) மேலே கூறிய விருவகைத் தொடர்மொழிகளினுட் டொகாநிலைவிட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்து வருமொழிகளீண்டுச் சிலவிதியாமாறுணர்த்துதும். பெயருடனே பெயரும், பெயருடனே வினையும், புணருமிடத்து வேற்றுமை முதலிய வுருபுகள் தோன்றாதொழிய நிற்ப இரண்டு சொற்பல சொற்றொடர்ந்த தன்மையால் ஒரு பெயர்ச்சொற்போலவும் ஒரு வினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். இவற்றுள் வினைச்சொல் விட்டுத் தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்துவரும் பெயர்ச்சொற்களாவன — பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்றிவ்வறுவகைப்பெயர் தொக்குநிற்பனவாம். (உ-ம்.) பூண்மார்பன், மலையருவி, மாரிநாட்பயிர், கைம்மா, கருங்குவளை, கொடைக்கோமான், என முறையே பொருளாதி யறுவகைப்பெயர் தொக்குநின்று தொகைநிலைத் தொடர்மொழி வந்தவாறுகாண்க. இவற்றைவிரிக்க, பூணையணிந்தமார்பன், மலையினின்றுவீழ்கின்றவருவி, மாரிநாளிலுள்ளபயிர், கையையுடையமா, கருமையையுடையகுவளை, கொடையையியற்றுகின்ற கோமான், எ-ம் வரும். எ-று. (௧)

89. தொகைநிலை வகைப்படின் றொக்கும்வேற் றுமைவினை
யுவமை பண்பும் மையோ டன்மொழி யாறே.

(இ-ள்) தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாமாறுணர்த்துதும். வேற்றுமை யுருபுதொக்குநிற்பது வேற்றுமைத்தொகையும், காலத்தைக் காட்டாமல் வினையிற் பிறந்த பெயரெ[illegible] தொக்குநிற்பது வினைத்தொகையும், உவமையுருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும், குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகையும், உம்மைதொக்குநிற்பது உம்மைத்தொகை

யும, சொனன ஐவகைத தொகையிலொன்று வந்ததனிறுதி மறறொரு பெயரோயாயினும பகுபதவிகுதியாயினுந தொக்குநிறபது அனமொழித தொகையும, எனததொகை நிலைமொழி அறுவகைப்படும. (உ-ம.) நிலங கடநதான, பொறகுடம, வேறறுமைததொகை பொருகளம, வாழகுடி, வினைததொகை. நறுமலா, ஆனிததிஙகள, குணததொகை. பொனமேனி, மலாககை, உவமைததொகை. இவனவன, ஆறுநானகு, உமமைததொகை தாழ குழல, பூஙகுழல, அனமொழிததொகை. சொனனதொகையெலாமவிரிக குஙகால, நிலததைககடநதான, பொனனாலாயகுடம, எ-ம. பொருதகளம, பொருகினறகளம - பொருங்களம, எ-ம வாழநதகுடி-வாழ்கினறகுடி - வாழுஙகுடி, எ-ம நறவாகியமலா-ஆனியாகியதிஙகள, எ-ம. பொனபோலு மேனி-மலாபோலுஙகை, எ-ம இவனுமவனும, ஆறுமநாலும, எ-ம பூவை யணிநத குழலாள, எ-ம. வரும. அனறியும பூஙகுழல, பொறறொடி, கவியி லககணம, பொறறுலி, கிளளிகுடி, கீழவயிறறுககழலை, முறையேஐமமுத லாறு வேறறுமைத தொகைநிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகை கள தாழகுழல, வினைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொ கை கருஙகுழல, பணபுததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொ கை. துடியிடை, உவமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழித தொகை. உயிரமெய, உமமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொ ழிததொகை, தகரஞாழனமுலை, பனமொழிததொடா. பூஙகுழல எனபுழி, பூவையணிநத குழலென வேறறுமைத தொகையாய அககுழலையுடையா ளை யுணாததுஙகா லனமொழிததொகையாம பிறவுமனன.—தொலகாபபி யம.—“அவறறுள வேறறுமைததொகையே வேறறுமையியல உவமைத தொகையே வுவமையியல.—வினையினொகுதிகாலததியலும.—வணணத தின வடிவினளவிற சுவையினெனன, றனனபிறவு மதனகுணநுதலி, யின னதிதுவெனவரூஉமியறகை, யெனன கிளவியும பணபின றொகையே.— இருபெயா பலபெய ரளவினபெயரே, யெணணியிறபெயரே நிறைபபெ யாககிளவி, யெணணினபெயரோ டவவறுகிளவியுங், கணணிய நிலைதத்தே யுமமைததொகையே.—பணபுததொகை வரூஉஙகிளவியானு, முமமைதொ ககபபெயாவரினும், வேறறுமைதொககப பெயாவரினனு, மீறறுநினறிய லுமனமொழிததொகையே” இவைமேறகோள. எ-று (உ)

90. தொகைநிலை விரிததுச சொலலுங் காலெழு
வகைநிலை யளவும வகுக்கப் படுமே.

(இ-ள) தொகைநிலைத தொடாமொழிகளுருபுததொக்கு நிறகையாற சிலபொருளகளான மயஙகுமாறுணாததுதும். சிலதொகை மொழிகளொரு தொடராக நிறபினும இரணடு முதலாக வேழீறாகப பலவகை விரிவுகொள் ளுமெனறுணாக. (உ-ம.) அலாமுலலை என்பதில, அலாநதமுலலை-அலரா விரிததமுலலை, என இருபொருள விரிந்தன. ஒலிவலை எனபதில, ஒலிக

கும்வளை-ஒலியையுடையவளை-ஒலிக்கும்வளையையுடையாள், என மூப்பொ
ருள்விரிந்தன. சொல்லிலக்கணம் என்பதில், சொல்லு மிலக்கணம்-சொற்
கிலக்கணம் - சொல்லின்கணிலக்கணம் - சொல்லிலக்கணத்தைச் சொன்ன
நூல், என நாற்பொருள் விரிந்தன. பொன்மணி என்பதில், பொன்னுலாகி
யமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தம
ணி, பொன்னுமணியும், என ஐம்பொருள் விரிந்தன. கரும்புவேலி என்ப
தில், கரும்பைக் காக்கின்றவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரு
ம்பின் புறத்துவேலி, கரும்பாலாகியவேலி, கரும்பாகியவேலி, என அறு
பொருள்விரிந்தன. சொற்பொருள் என்பதில், சொல்லாலறியப் படுகிறபொ
ருள் -சொல்லினதுபொருள் - சொல்லுக்குப்பொருள் - சொல்லின்கட்பொ
ருள் - சொல்லும்பொருளும் - சொல்லாகியபொருள் - சொல்லானதுபொ
ருள், என ஏழு பொருள் விரிந்தன. அளவுமென்றவும்மையால் ஏழெல்லை
கடந்துவருதல். அன்றியும் சொல்லணி, எ-து. வினைத்தொகையாய்ச் சொல்
லுகின்றவணி, எ-ம். வேற்றுமைத்தொகையாய்ச் சொல்லால்வழங்குமணி,
எ-ம். பண்புத்தொகையாய்ச் சொல்லாகியமணி, எ-ம். உம்மைத்தொகை
யாய்ச் சொல்லுமணியும், எ-ம். அன்மொழி தொகையாய்ச் சொல்லணி
யைத் தந்த நூல், எ-ம். ஒருமொழி ஐந்தொகையாக விரிந்துவருதலுங்கொ
ள்க.—நன்னூல்.—'தொகைசூழி மயங் குநவிரண்டுமுதலே, ழெல்லைப் பொரு
ளின மயங்கு மெனப.' எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௯)

91. தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெய ரன்ன
வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந் தாந்தொகையே.

(இ-ள்) கூறியதொகை நிலைகளுக்குப் புறனடையாமாறுணர்த்துதும்.
ஐம்முதலாறுருபுதொக்குநிற்பத் தொடர்ந்துவருமொழிகள் இயல்பும், திரி
பும், குறைதலும், மிகுதலுமாகவரும். (உ-ம்.) மணிகொடுத்தான், இயல்பு,
கற்கடாவினான், திரிபு, திணைகொண்டதோள், குறைதல், பலாக்குறைத்
தான், மிகுதல், இவ்விரண்டனுருபுத்தொகையில், இயல்புந் திரிபுமழிவு
மாக்கமும் வந்தனபோல மற்றைத் தொகையில் வருதலுமறிக. அன்றியும்,
ஐயீற்றுப் பெயர்க்கண் இயல்பும் அகரமிகுதலும் தொகைக்காம். (உ-ம்.)
சிந்தாமணி.—"சுனைய நீல்முஞ் சுள்ளியுஞ் சூழமலர், நனையநாகமுங் கோங்க
முநாறின, சினையசெண்பக வேங்கையோ டொற்றுபு, முனைவன் மேற்று
முற்றெடுத்தோதினள்." எ-ம். வரும். உம்மைத்தொகையாய் ஒருமைப் பெ
யர் பலகூடிப் பன்மையாய முடியும். (உ-ம்.) சேரசோழபாண்டியர், எ-ம்.
இரவிமீன்மதிகளையிலையந்து பூண்டனள், எ-ம். வரும்.—நன்னூல்.—"உயர்
திணை யும்மைத்தொகை பலரீறே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௰)

92. ஐயீறுங் குணப்பெய ரல்கிய ரொழித்த
வீறுபோ யுகர மிடையிலி யாத

9

லாதிநீ டலடிய கரமை யாத
றன்றொற் றிரட்டன முன்னின்ற மெயதிரித
லினமிக லினையவும பண்பிற் கியலபே.

(இ-ள்.) குணப பெயாத தொகைககுச சிறப்புவிதியா மாறுணாததுூம.—நனனூலில.—"செமமை சிறுமை சேயமை தீமை, வெமமை புதுமை மெனமை மேன்மை, திணமை யுணமை நுணமை யிவறறெதி, ரினனவும பண்பிற் பகாநிலைபபதமே." எனறூா இவறறுள ஈறுகெடுதலும், ஈறுகெட்டிடை யுகர மிகர மாதலும், ஆதிநீடலும, அடி யகர மைகாரமாதலும, தனமெய் யிரட்டலும, முனனினற மெயதிரிதலும, இனமிகுதலும, இவை போல்வன பிறவும பணபிற கியலபாகும. (உ-ம) நலலன, நனமையின மை யீறு கெடடது. கரியன, கருமையின மை யீறுகெட்டிடை நினற வுகரமிகர மாயிறறு, பாசிலை, பசுமையின மை யீறுகெடடாதி நீணடது, பைஙகிளி, பசுமையின மை யீறு மிடைநினற வுயிா மெயயுங கெடடு வருமெழுததிற கின மிகுநதடி யகர மைகாரமாயிறறு, வெறறிலை, வெறுமையின மை யீறு கெட்டுத தனனொறறிரட்டியது, சேதாமபல, செமமையின மை யீறு கெடடாதி நீணடு முனனினற மகரமெய தகரமெயயாகத திரிநதது, இனையவு மெனறமிகையால, அரியபொருள், பெரியமலை, கரியமுகம, புதியமணம், குறளவெணபா, எ-ம வரும. எ-று. (௫)

93. "அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும வழககிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயஙகலுஞ செய்யுட்கே."

(இ-ள்.) மரபுவழுவாமற காததலு மரபு வழுவமைதியுமாமாறுணாததுூம குணததொகை மொழியெலாம அடைமொழி யெனபபடும. இவை வழககிடததில ஒனறும இரணடும முதறபொருளோடு வநதடுககவும, ஒனறே சினைபபொருளோடு வநதடுககவும பெறும. (உ-ம) சிறுகருஙகாககை, இளமபசுஙகிளி என முதறபொருளோடு, ஈரடையடுததுவநதன. செஙகாறறை, நெட்டிலைததெஙகு, எனச சினைபபொருளோடு, ஓரடை யடுதது வநதன செயயுளிடததோ வெனில சினைபபொருளோடும ஈரடையடுதது வரபபெறும (உ-ம) சிறுபைநதூவி, கருநெடுஙகண, எ-ம. வரும. அனறியும, அடையொடு பலசினைப பொருடம முடகலநது செயயுளிடத்து வரவும பெறும. (உ-ம) நைடதம.—"குவிமுலைகயவாயச செஙகடகுடம புனைசெருத்தன மேதி." எ-ம. வரும அடைமொழியை வடநூலாா அவவியயம எனபா. எ-று. (௬)

94. ஒரொரு விரிரு மும மூ நாலை யைம
மாறறு வேழெழு வெணணெண விபிருட
வியைமுறைக காகு மெண்ணின றொகையே.

(இ-ள்) எண்ணின்பெயர் தம்மொடுதாமும் பிறவும்வரவே தொகச்
நிற்குமாறுணர்த்துதும். ஒன்றும், இரண்டும், உயிர்வரின் ஓர், ஈர், எனவாம்.
மெய்வரின் ஒரு, இரு, எனவாம். (உ-ம்.) ஒன்று-ஆயிரம், ஓராயிரம். இர
ண்டு-ஆயிரம், ஈராயிரம், எ-ம். ஒன்று-பொருள், ஒருபொருள், இரண்டு-
கலம், இருகலம், எ-ம். வரும். மூன்று, எ-து. உயிரும்-வவ்வும்வரின், மூ
வெனவும், மற்றைமெய்வரின் மம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம்) மூன்று-
ஒன்று, மூவொன்று, எ-ம். மூன்று-வழி, மூவழி, எ-ம். முக்கோடி, முச்
சாண், முத்தமிழ், முப்பது, முந்நூறு, மும்மொழி, எ-ம் வரும். நான்கு,
எ-து உயிர்வரின், நாலெனவுமாம் (உ-ம்.) நான்கு-ஆயிரம், நாலாயிரம்,
எ-ம் நாற்கழஞ்சு, நாற்சதுரம், நாற்றலை, நாற்படை, நானூறு, நான்மணி,
எ-ம் வரும். ஐந்து, எ-து உயிரும்-யவ்வும்வரின் ஐயெனவும், மற்றைமெ
ய்வரின்மம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம்) ஐந்து-ஆயிரம், ஐயாயிரம்,
எ-ம் ஐந்து-யானை, ஐயானை, எ-ம் வரும். ஐங்கலம், ஐஞ்சந்தி, ஐந்தலை,
ஐந்நூறு, ஐம்பது, ஐம்மூன்று, ஐவண்ணம், எ-ம் வரும். ஆறும்-ஏழும்,
உயிர்வரின், இயல்பாகும், மெய்வரின் முதல் குறுகும். (உ-ம்) ஆறு-ஆயி
ரம், ஆறாயிரம் ஏழு-ஆயிரம், ஏழாயிரம், எ-ம் ஆறு-கழஞ்சு, அறுகழஞ்சு,
ஏழு-கடல், எழுகடல், எ-ம் வரும். எட்டு, எ-து. உயிரும் மெய்யும்வரின்
எண்ணாகும். (உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம், எண்ணாயிரம் எட்டு, பத்து, எண்பது,
எ-ம் எண்கலம், எண்சாண், எண்டிசை, எண்ணூறு, எண்மணங்கு, எ-ம். வ
ரும் —நன்னூல்.—"ஒன்றன்புள்ளிரகாரமாக, விரண்டனொற்றுயிரேகவுவ
வருமே."—தொல்காப்பியம்.—"மூன்றனொற்றே வந்ததொக்கும்.— நான்க
னொற்றே லகாரமாகும்.—நான்கனொற்றே றகாரமாகும்—ஐந்தனொற்றே
முந்தையது கெடுமே.—ஆறனமருங்கிற் குற்றியலுகர மீறுமெய்யொழியக்
கெடுதல் வேண்டும்.—எட்டனொற்றே ணகாரமாகும்.—மூன்றுமாறு நெடு
முதல் குறுகும்" இவைமேற்கோள். எ-று (எ)

95 "ஒன்றுமு தலீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே"

(இ-ள்.) பத்து மொன்பது மெனவீரெண்ணின் றொகையா மாறு
ணர்த்துதும். பத்தென்னு நிலைமொழிமுன்னே ஒன்றுமுதற்பத்து மாயிர
முங்கோடியுமாகிய எண்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும்,
பிறபெயரும், புணர்ந்தாற் பத்தனீற்றுயிர்மெய் கெட்டு இன்னும் இற்று
மேற்றுமுடியும். ஒன்பது மிவ்வாறேயாம். (உ-ம்.) பத்து-ஒன்று பதினொ
ன்று, பத்து-ஒன்று, பதிற்றொன்று, பதினாயிரம், பதிற்றுக்கோடி, பதின்று
லாம், பதிற்றுக்கலன், எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன

பதினறுலாம், ஒன்பதிற்றுத்துணி, எ-ம். வரும். பத்துமுன் னிரண்டுவ ரின்-பன்னிரண்டாம். ஒன்பதும்-பத்தும்வரின் இன்சாரியை பெறு. (உ-ம்.) பதிற்றெனபது, பதிற்றுப்பத்து, எ-ம். வரும. தொல்காப்பியம்.—"ஒன்றன முதலா வெட்டீறாக, வெல்லாவெண்ணும பததன்முன்வரிற், குற்றியலுக ரமெயயொடுங கெடுமே.—முறறவினவரூஉ மிரண்டலங கடையே பதத ஞெறறுக்கெட னகரமிரட்ட, லொதவெனப விரண்டுவருங்காலை.—ஆயி ரம வரினு மாயியறிரியாது.—நிறையுமளவும் வரூஉங்காலையுங், குறையாதா கு மின்னெனசாரியை.—ஒனபானிறுதி யுருபுநிலைதிரியா, தினபெறலவே ண்டுஞ் சாரியைமரபே." இவைமேறகோள. எ-று. (அ)

96. ஒன்று முதலெட் டளவூர தபத்தொற
றொழிதலு மாய்த முறழதலு மாமபல
வொன்றுட ஞு மொன்பது மிறறே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலா வெட்டீறாக வருமெண்ணின கீழ்ப்பதத்துத் தொடாந்து புணருமா றுணர்த்துதும. ஒனறுமுதலெட டெணகளினமுன னே தொடாநது வரும பததெஞறருகிய தகரங்கெடடுப் பதுவாதலும் அவ்வொறறிடமாய் தமவநது பஃதுவாதலும பகரமொன்றே நினறு மற றவைபோய் ஆனசாரியை பெறறுமுடிதலுமாம. (உ-ம.) ஒனறு-பதது, ஒ ருபது, இரண்டு-பத்து, இருபது, மூனறு-பதது, முபபது, எ-ம. ஒருபஃ து, இருபஃது, முப்பஃது, எ-ம. ஒருபான, இருபான, முபபான, எ-ம். வரும. பிறவுமனன. அனறியுமிமமூன்றுந திரிபொனபதெனறு மெண ணிறகுமாகி யொனபானெனவும படுமெனக் கொளக. தொலகாபபியம்.— "ஒனறுமுத லொன பானிறுதி முனனா, நினறபததனொறறுக கெடவாய்த ம், வநதிடைநிலையு மியற்கைததெனப, கூறியவியற்கை குறறியலுகர, மாற னிறுதி யலவழியான." எ-து. மேறகோள. எ-று. (கூ)

97. 'ஒன்ப தொழித்தவெண ஞென்பது மிரட்டின'
முனனது குறுகிமற் றேட 'வுயிரவரின்
வவவு மெய்வரின் வநதது மிகனெறி.'

(இ-ள்.) மறறொருவகை யெண்ணின்றொகையா மாறுணர்த்துதும். ஒன்பதெனனு மெண்ணெனறொழிநத ஒனறுமுதற் பததெணகளுந் தம மொடுதாம புணருமிடதது நிலைமொழி முதனெடிலெல்லின் முதல்குறுகி மறறவைகெட்டும வருமொழி முதலுயிரொனில வகரமிரட்டி மெய்யெனில் வருமெய்யிரட்டியும புணரும. (உ-ம.) ஒனறு-ஒன்று, ஒவ்வொன்று, இ ரண்டு-இரணடு, இவ்விரண்டு, மூனறு-மூன்று, மும்மூனறு, நான்கு-நான் கு, நந்நான்கு, ஐந்து-ஐந்து, ஐவ்வைந்து, ஆறு-ஆறு, அவ்வாறு, எழு- எழு, எவ்வேழு, எட்டு-எட்டு, எவ்வெட்டு, பத்து-பத்து, பப்பத்து, எ-ம,

வரும். ஒரோவொன்று இதனுள் வகரமிகட்டா,—தொல்காப்பியம்.—"ஒன்று முதலாகிய பத்தூர்கிளவி, யொன்றுமுதலொன் பாற்கொற்றிடைமிகுமே நின்றவாய்தங் கெடுதல்வேண்டும்." எ-று. மேற்கோள், எ-று. (கo)

98. அளவின் றொகையா யளவொடு தொக்கவை
கலங்கலனாகி யேயு மிருமே
யுரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

(இ-ள்.) அளவின் பெயர்த்தொகையா மாறுணர்த்துதும். கலமென் பது மற்றோரளவின் பெயரோடு புணரும்வழி ஈற்றுமகரம், னகரமாகத் திரிந்தபின் ஏகாரச்சாரியை பெறும். (உ-ம்.) கலம்-குறுணி, கலனேகுறுணி, முக்கலம்-தூணி, முக்கலனே தூணி, நாற்கலம்-இருதூணி, நாற்கலனே யிருதூணி, எ-ம். வரும். அன்றியும், நாழியின்கீழ் உரிவரின் ழி கெட்டு டவ்வாகி, நாழி-உரி, நாடுரி. எ-ம். வரும். அன்றியும் உரியின்கீழ் அதனால ளக்கப்பட்ட பொருட்பெயர்வரி னுயிர்முதனிலலாதாயின் யகரச்சாரியை பெற்று வல்லினமிகவு மற்றீரினமியல்பாதலுமாம். (உ-ம்) உரி-கொள்ளு, உரியக்கொள்ளு, உரி-சாமை, உரியச்சாமை, வல்லினமிக்கன. உரிய மிளகு, உரியவரகு, மற்றீரினமிகாதியல்பாயின. உரியரிசி, உரியெண்ணெய், உயிர்வந்து சாரியைபெறாதும். உரியவுப்பு, உயிர்வந்து சாரியைபெற்றும்வழ ங்கும்.—தொல்காப்பியம்.—"உரிவருகாலை நாழிக்கிளவி, யிறுதியிகர மெய் யொடுங்கெடுமே, டகாரவொற்றுமாவயினான." எ-று. (கக)

99. "திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொடு நீங்கலும்
றஃகா னலவாய்த் திரிதலு மாம்பிற."

(இ-ள்.) திசைத்தொகையா மாறுணர்த்துதும். திசைப்பெயர்த்தம் மூன்றுமேவரினும் பிறிதோர் பெயரொடு புணரினு முதனிலைப்பெயரீற்றி னின்ற கு, நீங்கியதன்மேற் கவ்வொற்றுள்ளதே லதுவு மொழிந்து வருமின மிக்கற்ற புணருமெனக் கண்டுணர்க. (உ-ம்.) வடக்கு-கிழக்கு, வடகிழக் கு, வடக்கு-மேற்கு, வடமேற்கு, குணக்கு-கடல், குணகடல், குணக்கு-திசை, குணதிசை, எ-ம். வரும். குவ்வின்மேல் றகரம்வரின் னவ்வும் லவ் வுமாகத் திரியும். (உ-ம்.) தெற்கு-மலை, தென்மலை, தெற்கு-திசை, தென் றிசை, மேற்கு-வடக்கு, மேல்வடக்கு, மேற்கு-கடல், மேல்கடல் எ-ம். வ ரும். ககரமுதலவரின் திரியும். பிறவென்றமிகையால் கிழக்கு-வடக்கு, கீழ் வடக்கு, கீழ்த்திசை, கீழ்த்துறை, கீழ்ச்சேரி, எ-ம். வரும். (இஃது நன்னூ லில், கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகு மென்னுஞ் சூத்திரவிதி). தொல

காயபியம.—"இருதிசை புணரினேயிடைவருமே, திரிபுவேறு கிளபபினொற றுமிறுதியுங, கெடுதலவேணடு மெனமனூபுலவ, ரொறறுமெய திரிநது ணகாரமாகுந, தெறகொடு புணருஙகாலையான.' எ-து. மேறகோள. இவ வியலுடகூறிய தொகை யெலாம பலவகைப படும். (உ-ம.) நிலஙகடந தான - உ-ம, வேறறுமைததொகை, தலைவணங்கினான் - ந-ம, வேற்றுமைத் தொகை; சாததனமைநதன - ௩-ம, வேறறுமைததொகை, ஊாநீஙகினன- ௫-ம, வேறறுமைததொகை, சாததனகை - ௬-ம, வேறறுமைததொகை; குனறககூகை - ௭-ம், வேறறுமைத தொகை, முனவிடுஙகணை-இறநதகால வினைததொகை, இபபோது விடுகணை - நிகழகால வினைத்தொகை, பின விடுஙகணை - எதிாகாலவினைததொகை, கருஙகுவளை - வணணப் பணபுத தொகை, சதுாப்பலகை - வடிவுப்பணபுததொகை, நாறகுணம - அளவுப் பணபுததொகை, இனசொல-சுவைப பணபுததொகை, ஆதிபகவன - இரு பெயரொடடுப பணபுததொகை, செஙகிறககுவளை - பனமொழிததொடா, குருவிகூபபிட்டான-வினையுவமைத தொகை, கறபகவளளல் - கொடையு வமைததொகை குருமபைமுலை-மெயயுவமைததொகை, பவளவாய-உருபுவ மைததொகை, மரகதககிளிமொழி - பனமொழித தொடா, ஒனறேகால - எண்ணலுமமைததொகை, தொடியேகஃசு - எடுததலுமமைததொகை, கலனே தூணி - முகததலுமமைததொகை, சாணமுழம - நீடடலுமமைத தொகை, சேர சோழ பாணடியா - பனமொழிததொடா, தாழ்குழல - வி னைததொகையிலவநத வனமொழித தொகை, கருஙகுழல - குணததொ கையிலவநத வனமொழிததொகை, கொடியிடை - உவமைததொகையில வநத வனமொழிததொகை, உயிாமெய - உமமைததொகையில்வநத வன மொழிததொகை பிறவுமனன. எ-று. (௯௨)

மூனறுவது.—தொகைநிலைத தொடாமொழிப பெயரியன.—முற்றிறறு.

நான்காவது —சுடடுவினு.

Chapter IV.—Demonstratives and Interrogatives.

100. அ இ உமமுதல வைமபாற சுடடே
யொன்றன் பாலவை யாயத மிடையெனவும்
பலவின பாலவை வவவீற றனவுமா
மிவைகீழ மூவின மியைபுளி முறையே
யாயத மெலியியல பாகுமென்ப.

(இ-ள.) சுடடுப்பெயாகளா மாறுணாததுதும். மொழிமுதறகண் அ, இ, உ, என மூனறையுங கொளவன சுட்டுபெயாகளாம (உ-ம.) அவன, இவன, உவன்; அவள, இவள, உவள, அவா, இவர், உவா; எனபன உ யாதிணைமுப்பால. அது, இது, உது, அவை, இவை, உவை, எனபனவஃ

திணையிருபால் மொழியகத்துவந்தன. அக்கொற்றன, இக்கொற்றன், உக்கொற்றன, மொழிப்புறத்து வந்தன. அன்றியும், ஒன்றன்பாற் சுட்டுச்சொல்லிடையே ஆய்தமவரவும் பெறும். (உ-ம்.) அஃது, இஃது, உஃது, எ-ம். வரும் பலவின்பாற் சுட்டுச்சொல் வகரவொற்றொடு முடியவும்பெறும். (உ-ம்) அவ, இவ, உவ், எ-ம். வரும்.—சிந்தாமணி —"வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயிரொனு நிலத்திலவித்தி, யவ்வினை விளைவுளுண்ணு மவ்விடத்தாவதுனப, மிவவெனக்கிளாதது மென்று நினைப்பினும் பிணிக்கு முளளரு, செவ்விதின சிறிதுகூறக் கேண்மதிச் செல்வவேந்தே." என்பதில், இவை என்பதற்கு, இவ் வென வந்தவாறு காண்க. அங்ஙனம் வகரவொற்றீற்ற சுட்டுவந்தவற்றின் கீழ்நிலையின்மவரின் வகரந்திரியா தியல்பாய்நிற்பதன்றியே வல்லினமவரின் ஆய்தமாகவும் மெல்லினமவரின் வந்தமெல்லினமாகவும் வகரந்திரிந்து கெடும். (உ-ம்.) அவை-வலிய, சிறிய, நீடிய, என்பதற்கு அவ்வலிய அஃசிறிய, அந்நீடிய, எ-ம். வரும். தொல்காப்பியம்.—"அவ்வழி அவனிவனுவ னென்ன வரூஉம் பெயரு, மவ ளிவ ளுவ ளென்ன வரூஉம் பெயரு, மவ ரிவ ருவ ரென்ன வரூஉம் பெயரும், யான் யாம் நாமென வரூஉம் பெயரும், யாவன் யாவள் யாவரெனனு, மாவயின்மூன்றோ டப்பதினொந்தும், பாலறிவந்த வுயர்திணைப் பெயரே அது, இது, உது வென வரூஉம் பெயரு, மவைமுதலாகிய வாய்தப் பெயரு, மவை, யிவை, யுவை, யென வரூஉம் பெயரு, மவைமுதலாகிய வகரப்பெயரும், யாது, யா, யாவை, யெனனும்பெயரு, மாவயின்மூன்றோ டப்பதினொந்தும், பாலறிவந்த தவஃறிணைப்பெயரே." இவை மேற்கோள். எ-று. (௪)

101. தொடா அ இ உச் சுட்டெழுத் தெனப
வவைவந் தணைய வனேத்துமெய் யிரட்டு
முயிர்வரி னிருவவ் விடைவர லுரித்தா
மெகர வினாவு மிந்நடை யுடைத்தே.

(இ-ள்.) சுட்டெழுத்துக்களுஞ் சுட்டெழுத்துக் கட்புணர்ச்சியு மாமாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, என விம்மூன்றுஞ் சுட்டெழுத்துக்களாம். இவை பெயரொடு புணருங்கால் வருமொழிமுதலொற்றாயி னவ்வொற்றிரட்டலும் வருமொழிமுதலுயிராயி னிரண்டு வகரம் புணர்தலுமாம் இங்ஙனம் வினாவெழுத்தாகிய வெகரமும் புணரப்படும். (உ-ம்) அ-படை, அப்படை, அ-நிலம், அந்நிலம், அ-வழி, அவ்வழி, அ-அணி, அவ்வணி, எ-ம். இப்படை, இந்நிலம், இவ்வழி, இவ்வணி. எ-ம். உப்படை, உந்நிலம். உவ்வழி, உவ்வணி, எ-ம். எப்படை, எந்நிலம், எவ்வழி எவ்வணி, எ-ம். வரும். சுட்டுநீளின் யகரவுடம்படு மெய்யாம். (உ-ம்) ஆ-இடை, ஆயிடை, ஈ-இடை, ஈயிடை, எ-ம். வரும். அ-யானை, அவ்யானை, என வருதலுமறிக.—நன்னூல்.—"எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர், ருயிரும் யக

ஏழு மெய்யின் வவ்வும், பிறவழி யவ்வையுந் தூக்கிற் சுட்டு, நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.'' —தொல்காப்பியம்.—'அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு.' இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

102. "எயா முதலும ஆ ஓ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினவா கும்மே
யெவனென் வினவினைக் குறிபபிழி யிருபால்.''

(இ-ள். வினுவெழுத்தும வினுப்பெயரு மாமாறுணர்த்துதும. எகரமும், யாவு மொழிகளுமுதலினும், ஆகாரமும - ஓகாரமுமொழிகளீற்றினும், ஏகாரமொழிக்கு முதலினு மீற்றினும வினவாகிவரும். (உ-ம்.) எவன, எவள், எவா, யாவன், யாவள், யாவர், இவை உயாதிணை முப்பால். எது-எவை, யாது-யாவை, இவை யஃறிணை யிருபால். எகரமும் யாவு மொழி யகத்துவந்தன. எகொறறன, யாவனன, மொழிப்புறத்து வந்தன. நீயா, நீயோ, ஆகாரமும ஓகாரமு மொழியீற்றிற புறத்துவந்தன. ஏவன-கொற றனே, எகாரமுதலிலகத்து மீற்றிற் புறத்தும வந்தது. அன்றியும, எகரமும், யாவு, மேறகூறிய சுட்டெழுத்தைபோல பிறபெய ரொடுபுணாந்து வினவாம். (உ-ம.) எ - குதிரை, எக்குதிரை, யா - செய்தி, யாசசெயதி, எ-ம். வரும. யா, எ-து. வினுவெழுத தாவதனறி வினுச்சொல்லாகி வினை யொடு புணரபபட் டஃறிணை யிருபாலுக் கேற்பன. (உ-ம்.) குறள.— "யாகாவாராயினு நாகாக்ககாவாககாற், சோகாபபா சொல் லிழுக்குப்பட்டு.'' எ-ம். வரும. அனறியும, எவன எனனும வினுச்சொலலஃறிணையிரு பாலிடதது வினைககுறிபபாக வேறகும். (உ-ம்.) எவனது, எவனவை, எ-ம். அனறியும வினைககுறிப் பாகாமையும எது, எனு மஃறிணை வினுவிறகு எவன, எனபதுமாம். குறள்.—"சிறைகாக்குங் காப்பெவன செயயுமகளிா நிறைகாககுங காப்பேதலை.'' இப்பயன கொணடவனெனனும வினுவென னெனவுமாம. குறள.—"ஒலித்தக்கா லெனனு முவரி யெலிபபகை, நாகமு யிர்ப்பககெடும், என வருதலுமறிக.—தொல்காபபியம.—"ஆ ஏ ஓ அம் மூனறும் வினு,'' எ-து. மேறகோள். எ-று. (௩)

நானகாவது:—சுட்டுவினு.—முற்றிற்று.

இரணடாமோத்துபபெயர்.—முற்றிற்று.

மூன்ருமோத்துவினைச்சொல்லியல்.

Part III.—Verbs.

103. வினைமுற் றெருமுன் றெச்ச மிரண்டு
வினைக்குறிப பெனவிவை வினையின் வகுபபே.

(இ-ள்.) மேலேவகுத்துக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களுளிவ்வோத்தின் கண்ணே வினைச்சொல்லியல்பினைவிளக்குதும். வினையெனப்படுவன:—இனிவரு மிறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனு முக்காலமுற்று வினையும், ஏவன் முற்றுவினையும், வியங்கோண் முற்றுவினையும், என வினைமுற்று மூன்றும் பெயரெச்சம், வினையெச்சமென வினையிலெஞ்சிய மொழிக ளிரண்டும்; வினைச்சொல்லல்லவாயினும் வினையைப்போல நடந்து குறிப்பினால்வினை யின்றொழிலைக் காட்டும் வினைக்குறிப் பொன்றும், இவ்வோத்தினுள் விளங்கும். இவ்வினையே தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை எனப்பொதுவகையாலிருவகைப் பட்டுஞ் சிறப்புவகையா லறுவகைப்பட்டுஞ் சிறப்பே வேறு வேறு வகைப்பட்டும்வரும். (உ-ம்.) உண்டுவந்தான்-தெரிநிலை வினைமுற்று, உண்டுவந்த - தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம், உண்டுவந்து - தெரிநிலைவினை வினையெச்சம், உண்டுவந்தவன்-தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர், உண்டு வருதல் தெரிநிலை வினைத்தொழிற்பெயர், முடிந்தான்-செயப்பொருள் குறைவினை, பணைமுடிந்தான்-செயப்பொருள் குறையாவினை, நடந்தான்-தன்வினை, நடப்பித்தான் - பிறவினை, தின்றான் - செய்வினை, தின்னப்பட்டான் - செயப்பாட்டுவினை, நடந்தான் - விதிவினை, நடந்திலன் - மறைவினை, நோவான் - பொதுவினை, இவை தெரிநிலைவினை. குழையினன் - குறிப்புவினைமுற்று, நெடிய - குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம், அன்றி - குறிப்புவினை வினையெச்சம், நல்லனாயினன் - ஆக்கவினைக் குறிப்பு, நல்லன்- [illegible] குறிப்பு, இவை குறிப்புவினை. மற்றவை தத்தஞ் சூத்திரத்திற்காண்க. தொல்காப்பியம் —"வினை யெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையுங்காலைக் காலமொடுதோன்றும்." எ-து. மேற்கோள். வடநூலார் வினையை-கிரியாபதம், என்பர். எ-று. (க)

104. பெயரே யேற்றிமற் றொன்றனை வேண்டா
தேற்பது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே.

(இ-ள்.) வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமா மாறுணர்த்துதும். பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழி லென்னு மறுவகைப் பெயரையும் பயனிலையாகக் கொண்டு மற்றொன்றை வேண்டாது முடிவன தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம். (உ-ம்.) செய்தானவன், குளிர்ந்தது நிலம், வந்தது கார், குவிந்ததுகை, பரந்தது பசப்பு, ஒழிந்தது பிறப்பு, இவை தெரிநிலைவினைமுற்று. நல்லனவன், நல்லதுநிலம், நல்லது கார், நல்லதுகை, நல்லதுபசப்பு, நல்லதுபிறப்பு, இவைகுறிப்புவினைமுற்று. நன்னூல்.—"செய்பவன்கருவிநிலஞ் செயல்காலஞ், செய்பொருளாறுந் தருவது வினையே.—பொதுவியல்பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர், முதலறுபெயரல தேற்பில முற்றே" இவைமேற்கோள். எ-று. (உ)

முதலாவது:—முக்காலமுற்றுவினை
Chapter I.—Tenses.

105. பொழுது கொள்வினை வினைபகு பதமே
பகுதி யேவ லெனும்பகா பதமாகும்
எனஎன் எமஏம ஓமஅம ஆமதனமை
ஐஆயஇ இராஈர முனனிலை அன்ஆன்
அள்ஆள் அரஆர உஅ படர்க்கை
வினையின் விகுதி மீணடுள பிறவுங
கள்ளெனப பலவொழி பனமையின் மிகலுமாம,

(இ-ள்.) முக்கால வினைபபகுதியும விகுதியு மாமாறுணாததுதும. முக்கால முற்றுவினைச சொல்லெல்லாம பகுபதமாம. அவற்றுண முதனிற்கும நட,வா, முதலிய வேவல வினைபபகாபபதஙகளே முதனிலைகளாம. முதனிலை மூவகைபபடும. (உ-ம.) வருதல - வளாதல, எனபதில் வரு-வளா, தனவினை முதனிலை. அடிததல - அடுதல், எனபதில அடி - அடு, பிறவினை முதனிலை. வெளுததான, எனபதில வெளு - பொது வினைமுதனிலை பிறவுமனன. என, ஏன, விகுதி தனமையொருமை. (உ-ம) வந்தனென - வந்தேன், யான், எ-ம. எம, ஏம, ஓம, அம, ஆம, விகுதி-தன்மைப்பனமை. (உ-ம.) வநதனெம் - வநதேம - வநதோம - வந்தனம - வந்தாம, யாம, எ-ம. ஐ, ஆய, இ, விகுதி முனனிலை யொருமை. (உ-ம.) வநதனை-வநதாய, வநதி-நீ, எ-ம. இர, ஈர, விகுதி முனனிலைப பனமை. (உ-ம்) உணடனிர - உணடீர, நீர, எ-ம. அன, ஆன, விகுதி யாணபாறபடாககை யொருமை (உ-ம) வநதனன - வநதான, அவன, எ-ம. அள, ஆள, விகுதி பெணபாறபடாககை யொருமை (உ-ம) வநதனள - வநதாள, அவள், எ-ம. அர, ஆர, விகுதி பலாபாற படாககை. (உ-ம,) வநதனா-வநதாா, அவா, எ-ம. உ, விகுதி யொன்றனபாற படாககை, (உ-ம.) வந்தது, அது, எ-ம. அ, விகுதிபலவினபாற படாககை. (உ-ம) வநதன, அவை, எ-ம. வரும. இவைமுககால முறறுவினைககுப் பொது விகுதிகளாம. பலவினபா லொழிதகொழிநத பன்மை விகுதிகட கெலலா மீறறினகணணே கள, எனனும விகுதிகூட்டி வரவும பெறும். (உ-ம.) வநதனாகள, வநதாாகள், எனவரும. பிறவெனற மிகையால கொணமார், நடப்ப, எ-ம. வரும.—தொல்காபபியம.— "க ட த ற வெனனுமந நான் கூர்ந்த குனறிய, லுகரமோ டெனனே னலலன வரூஉமேழுந், தனவினை யுளாக்குந் தனமைச சொலலே."—நனனூல.—"ஐயா யிகர வீறறமூன்று, மேவலின் வரூஉ மெலலா வீற்றவு, முபபா லொருமை முனனிலை மொழியே.—இர் ஈரீற்ற விரணடு மிருதிணைப பனமை முனனிலை மினனவற றேவல." இவை மேறகோள. எ-று. (க)

106. "அம்மாம் என்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மேம் ஓமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை."

(இ-ள்.) சில்விகுதி விகற்பங்களாமாறுணர்த்துதும். முக்காலத்துத் தன்மைப் பன்மைக்குரிய விகுதிகளில் அம், ஆம், விகுதி தன்மையு முன்னிலையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) நடந்தனம்-நடக்கின்றனம்-நடப்பம்-நடந்தாம்-நடக்கின்றாம்-நடப்பாம், யானுநீயும், என வரும். எம், ஏம், ஓம், விகுதி தன்மையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்.) நடந்தனெம்-நடக்கின்றனெம்-நடப்பெம்-உண்டேம்-உண்கின்றேம்-உண்பேம்-நடந்தோம்-நடக்கின்றோம்-நடப்போம், யானுமவனும், என வரும். கும், டும், தும், றும், விகுதிதன்மையு முன்னிலையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) உண்கும்-உண்டும்-வருதும்-சேறும், யானுநீயு மவனும், என வரும்.—தொல்காப்பியம்.—"அவைதாம், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங் கிளவியும், உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற வென்னு, மந்நாற் கிளவியோடா யெண் கிளவியும், பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச்சொல்லே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

107. செய்யுமென் முற்றே சேரும் பல்லொழி
மற்றைப் படர்க்கையு மற்றத னீற்றய
லுயிரு முயிர்மெய்யு மொழிந்தே யஃகலும்
பலவின்பாற் கள்ளெனப் பற்றி மிகலுமாம்.

(இ-ள்.) செய்யுமென்னெச்சம்போல் வதனாலாகிய செய்யுமென்னு முற்றுவினை சில்பாலிடங்கட்குச் செல்லாமை யுணர்த்துதும். செய்யும், உண்ணும், நடக்கும், உவக்கும், என்னு நிகழ்கால வெதிர்கால முற்றுவினை உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கை யன்றி மற்றை நாற்படர்க்கை யிடத்தும் வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்) அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், என வரும் இஃதன்றிப் பலர்பாலிடத்தும், தன்மையிடத்தும், முன்னிலை யிடத்தும், அவை முற்றுவினையாக வாரா. சொன்னவினை முற்றிடத்தில் ஈற்று மகரநிற்ப ஈற்றயலுயிரொன்றாயினு முயிர்மெய்யாயினுங் கெட்டுக் குறுகி வருவனவுள. (உ-ம்.) போலும்-போன்ம், மருளும்-மருண்ம், கலுழும்-கலுழ்ம், எனவீற்றயலுயிர் கெட்டன. மொழியும்-மொழிம், ஆகும்-ஆம், எனவீற்றய லுயிர்மெய்கெட்டன.—வெண்பா—"வண்கொடை மாரியுமன்றுதலைய நிழலின், வெண்குடையும் வெஃகிப் புகழ்முலகங் - கண்கொள, புகைப்படப்போ வெல்லுன்புகழ் நாமவெள்வேல, பகைப்படப் போரஞ்சிப்பணிம்." இருவ

றியுமுயிரு முயிர்மெய்யுங் குறைந்தன. அன்றியும், பல்லின்பாலிடத்துக் களெனக் கூட்டலுமாகும். (உ-ம்.) அவையுண்ணுங்கள், இடுங்கள், என வரும்.—சிந்தாமணி.—"அல்லித்தாளற்றபோது மறாதநூலதனைப்போலத், தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத் தீவினைதொடர்ந்து நீங்காப், புல்லிக்கொண்டுயிர்சசூழ்ந்து புக்குழிப்புக்கு பின்னின, றெல்லையிற்றுன்ப வெந்தீச்சுட்டெரித்திடுவகளன்றே." என வரும்.—தொல்காப்பியம்—"பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மை, யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச், செய்யுமென்னுங் கிளவியொடுகொள்ளா." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௩)

108. இறந்த காலத் திடைநிலை தட றவொற்
றினனே மூவிடத் தைம்பாற் கேற்பன.

(இ-ள்.) இறந்தகாலத் திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். த், ட், ற், என மூன்று மெய்யும் இன், னும் இறந்தகால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர், எ-ம். உண்டான், எ-ம். சென்றான், எ-ம். உறங்கினான், எ-ம் வரும். என்மனார், என்றிசினோர், போனது, என வருதலு மறிக. எ-று. (௪)

109. நிகழ்பொழு தாநின்று கின்று கிறுவென
வைம்பான் மூவிடத் தாமிடை நிலையே.

(இ-ள்.) நிகழ்காலத்திடை நிலைகளாமாறுணர்த்துதும். ஆநின்று, கின்று, கிறு, என மூன்றும் நிகழ்கால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடவாநின்றாள், நடவாநின்றார், நடவாநின்றது, நடவாநின்றன, எ-ம், நடக்கின்றேன், எ-ம். நடக்கிறாய், எ-ம். வரும். உண்ணாகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான், என வருதலுமறிக. எ-று. (௫)

110. எதிர்வருங் காலத் திடைநிலைப் பவ்வ
வைம்பான் மூவிடத் தாமிவை சிலவில.

(இ-ள்) எதிர்காலத்திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். ப், வ், என இரண்டுமெய்யும் எதிர்கால வினையிடை நிலைகளாம். (உ-ம்.) நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன, எ-ம். வருவேன், வருவான், எ-ம். வரும். சிலவிலவென்றமிகையால் சிலவினைமொழிகளிடை நிலையின்றிவரவும் பெறுமெனக்கொள்க. இவற்றையினிக் காட்டுதும். எ-று. (௬)

111. எதிர்கால விகுதியு மொருமைத் தன்மை
குடுதுறு வென்னுங் குற்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னேனு மென்ன னீறே
பல்லோர்பாற் காகும் பமார மருமனார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய முக்கால வினைக்கும் பொது விகுதியாமாறு ணர்த்துதும். கு, டு, து, று, அல், அன், என், ஏன், விகுதி யெதிர்கால வொருமைத் தன்மையாம். (உ-ம்.) உண்கு, கொடு, வருது, சேறு, யான், எ-ம். நடப்பல, நடப்பன், நடப்பென், நடப்பேன், யான், எ-ம். வரும். அன்றியும். ப, மார், மரும, மனர், விகுதியுயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கை யாம். (உ-ம்.) சொல்லுப, நடமார், எனமரும, எனமனர், புல்வா, எனவரும். அன்றியும், கும, டும, தும, றும, விகுதிவருதலுங் கொள்க. (உ-ம்.) உண்கும்-எ, உண்டும-இ, வருதும்-எ, சேறும-எ, எனவரும. மாவொனும் விகுதி குறுகிவரும. (உ-ம்.) எனமா, எனவரும.—நன்னூல—"றவ்வொடுகர வும்மை நிகழ்பலலவுந, தவ்வொடிறபபு மெதிர்வும் டவ்வொடு, கழிவுங கவவோ டெதிர்வுமினமேனவல், வியங்கோளிம்மா ரெதிர்வும்பாநதரு, செலவொடுவரவுஞ் செயயுநிகழ்பெதிர்வு, மெதிர்மறை மும்மையு மேற்குமீங் கே." எ-து. மேற்கோள், எ-று. (எ)

112. எதிர்மறைக் கிடைநிலை யின்றிஎன் ஏமமும
ஆயஈா ஆனஆள் ஆரஆ ஆது அ
வைமபான மூவிடத் தாகு மெனப.

(இ-ள்) ஒருமொழிபபொருளை நீககுதறகெதிர்மறை விகுதிகளாமா றுணர்த்துதும. நட, வா, முதலிய ஏவலவினைப பகாப்பதத்தைப் பகுதியாகநி றுத்தி இடைநிலையின்றி ஞததிரததிறகாட்டிய விகுதிகளையேற்றி முடிக் கின மூவிடத்தைமபால் எதிர்மறைவினையாம. (உ-ம.) நடவேன-யான, நட வேம்-யாம், நடவோம-யாம், நடவாய-நீ, நடவீர-நீர, நடவான்-அவன, நடவாள-அவள, நடவார-அவர, நடவா-குதிரைகள, நடவாது-யானை, நட வாவன-அவை, எ-ம. வரும. எ-று. (அ)

முதலாவது—முக்காலமுறறுவினை.—முற்றிற்று.

இரண்டாவது:—ஏவல் வியங்கோள்.

Chapter II —Imperative and Optative Words.

113. ஏவ லொருமைக கியலு மாய்இமோ
வேவற் பனமைக கீரீர மினமினீ
ரிருமைக் கொரோவிடத் தாகுங் குவவே.

(இ-ள்.) ஏவலவிகுதிகளா மாறுணர்த்துதும. ஆய், இ, மோ, விகுதி யொருமையேவலாம். (உ-ம்.) உரையாய், உரைஇ, உரைமோ, நடவாய, கேளாய, போதி, அருள்இ, கேண்மோ, சென்மோ, எ-ம. வரும். அன்றியும்,

ஈர், தீர், மின், மினீர், விகுதிப் பன்மையேவலாம். (உ-ம்.) உரைமீர், கேளீர், போதீர், அருள்தீர், உரைமின், கேண்மின், உரைமினீர், கேண்மினீர், எ-ம். வரும். அன்றி, கு, விகுதியொருமைக்கும் பன்மைக்குமாகும். (உ-ம்.) கம்பன் - "அன்னையே யனையாரக்கிவ்வா றடுத்தவா றருளுகென்றான்."—சிலப்பதிகாரம்.—'நீயிங்கிருக்கென்றேகி,'—சிந்தாமணி.—"எற்றியல்காணா மிவட்டருகென்னவே." என்பதில் அருளுகு, இருக்கு, தருகு என்பனவொருமைக்கேவலாம். மீளவும்.—சிந்தாமணி.— 'எந்தைமாக ளெழுகென்றுளொன.' எழுகு-பன்மைக்கேவலாம். ஓரோவிடத்தி லவ்விகுதி வியங்கோள் வினைக்குமாம்.—கம்பன்—'ஆயிரமாதர்க்குள்ள வறிகுறியுனக் குண்டாகென்றேகினன்.'—சிலப்பதிகாரம்.—'பசியும்பிணியும்பகையுநீங்கிவசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி.' என்பதில், உண்டாகு, சுரக்கு, இவை உண்டாக-சுரக்க, என வியங்கோளாய் வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வரல், தரல் என்னுஞ் சொல், வாராய், தாராய், வருதி, தருதி, எ-ம். வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வம்மின், தம்மின், வம்மினீர், தம்மினீர், எனவருதலுமறிக. எ-று (க)

114. எதிர்மறை யேவற் கேலே அல்லே
அன்மோ அற்க வாகு மொருமை
ஆமின் அன்மின் அற்பீர் பன்மை.

(இ-ள்) எதிர்மறையேவல் விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஏல், அல், அன்மோ, அற்க, விகுதி யெதிர்மறையேவலொருமையாம். (உ-ம்.) செய்யேல், செய்யல், செய்யன்மோ, செய்யற்க; முனியேல், முனியல், முனியன்மோ, முனியற்க, எ-ம். வரும். ஆமின், அன்மின், அற்பீர், விகுதியெதிர்மறை யேவற்பன்மையாம். (உ-ம்.) செய்யாமின், செய்யன்மின், செய்யற்பீர், முனியாமின், முனியன்மின், முனியற்பீர், எ-ம். வரும். அற்க, என்னும்விகுதி மூவிடத்தைம்பாற்கு மேற்பதன்றி வியங்கோளினுமாம். (உ-ம்.) நாமும் பொய்யற்க, நீருஞ் சொல்லற்க, அரசன் முனியற்க, இஃதிவள் செய்யற்க, அவரும் வழுவற்க, இதுவழங்கற்க, அவை யொழியற்க.— குறள்.— 'வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க, நன்றி பயவாவினை.' எ-று. (உ)

115. "ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை."

(இ-ள்.) ஏவன் மொழிகளுண் மும்மொழிவிகற்பமா மாறுணர்த்துதும். ஈ, என்னுஞ்சொல் லேவானினிழிந்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். தா, என்னுஞ் சொல் லேவானோடொத்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். கொடு, என்னுஞ் சொல் லேவானின்மிக்க விரப்பான் சொல்லுவதாம். (உ-ம்.) தந்தாயீ, இழிந்தோ னிரப்பு. அன்பாதா, ஒப்போனிரப்பு. மைந்தாகொடு, உயர்ந்தோ னிரப்பு.—தொல்காப்பியம்.—" ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன

கூற்றே.—தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.—கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே." எ-று. (௩)

116. வியங்கோ ளியலும் விகுதிக் கவ்விய
யவவொடு ரவ்வொற் றிவையெய்து மேற்பன
"வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேக லுரித்தஃ தேகினு மியலபே."

(இ-ள்.) வியங்கோள விகுதிகளாமாறுணர்த்துதும. க, ய, ர், விகுதிமூ விடத்தைம்பாற்கண்ணு மேற்குமவியங்கோளாம (உ-ம.) வாழக, வாழிய, வாழியா, எ-ம. நானவாழக, நீவாழக, அவனவாழ்க, அவளவாழக, அவா வாழக, அதுவாழக, அவைவாழக, எனவரும. மற்றவிகுதியுமிவ்வாறொட்டுக. அன்றியும்,வாழியவெனனும வியங்கோளீற்று யகரங்கெடடுவாழி யெனவரின வலலினமிரட்டா. (உ-ம). வாழிகொற்ற, வாழிதேவ, வாழிபூத, வாழி செலவ, என வரும.—நன்னூல—'கயவொடு ரவ்வொற்றீற்ற வியங்கோ,ளியலுமிடம்பா லெங்குமெனப.—வாழியவெனபத னீற்றனுயிர்மெய, யேகலுரித்த தஃதேகினு மியலபே.' இவைமேற்கோள. எ-று. (௪)

இரண்டாவது —ஏவலவியங்கோள்.—முற்றிற்று.

மூன்றாவது:—எச்சம்.
Chapter III —Participles.

117. எச்சமே தொழிலபொழு தென்றிவை தோன்றி
யிடம்பா றொன்று தெஞ்சிய வினையென
விவற்றுட் பெயர்சேர்ந் தியலும் பெயரெச்சம
வினையொடு புணர்வது வினையெச் சமமே.

(இ-ள்.) எச்சங்களா மாறுணர்த்துதும. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றி இடமும்பாலுந் தோனறுதவருவன வெலலா மெச்சமெனபபடும. ஐம்பான்மூவிடத்து செய்பவன முதலிய வறுபொருட் பெயரொடு புணரப்படுவன வெலலாம பெயரெச்சமெனப்படும. வினையொடு புணரப்படுவனவெல்லாம வினையெச்ச மெனபபடும. (உ-ம.) உணட, உணகிற, உண்ணும், எனநிறுத்தி, அவன, அவள, அது, அவை, நான, நீ, இவை கூட்டுக. அன்றியும, உணடசாத்தன் - வினைமுதற்பெயர், உணடகலம-கருவிப்பெயர், உணடவிடம்-இடபபெயா, உண்டவுணவ-தொழிற்பெயா, உணடநாள்-காலப்பெயா, உணடசோறு-செயபபடு பொருட்பெயா, இவை தெரிநிலை வினைபபெயரெச்சம். கரியகுதிரை, பெரியகளிறு, முகத்தயானை, படத்தபாம்பு, கெடியவில், தீயசொல, புதியநட்பு, இவை குறிபபுவினைப்

பெயரெச்சம். கணைகட்டபயிர், கணைகட்டகூலி, என இன்னதற்கிதுபயனும், உண்டவிளைப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெயரெஞ்சுதலுமறிக. பெயரெச்சவாய்பாடுகள் —செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், எனமூன்றும். இவை இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு, முக்காலத்தின்வரும். (உ-ம்.) பட்டபகை, படுகின்றபகை, படும்பகை, எனவரும். உண்டுபோனான், உண்ணப்போனான், உண்டக்காலவருவான், இவைமுக்காலத்து வினையெச்சம். வினையெச்ச விகற்பம் மிளிக காட்டுதும்.—நன்னூல்.—"செய்த செய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற், காலமுஞ்செயலுந் தோன்றிப பாலொடு, செயவதாதியறுபொருட்பெயரு, மெஞ்ச நிற்பது பெயரெச்சமமே."—அகத்தியம்.—"காலமும் வினையுந்தோன்றிப் பாற்றோன்றாது, வினைகொள்ளு மதுவினையெச்சமமே.—காலமும் வினையுந்தோன்றிப் பாற்றோன்றாது, பெயர் கொள்ளுமது பெயரெச்சமமே." இவைமேற்கோள். வடநூலார் பெயரெச்சம் - சந்திராந்தம், எ-ம். வினையெச்சம்-துவாந்தம், எ-ம் கூறுவர். எ-று. (க)

118. உமமீற்ற வெச்சத் தீறு மீற்றய
லுயிரு முயிர்மெய்யு மொழிதலாஞ் செய்யுட்
குமமுந் தாதலு மொகக்கு மென்ப.

(இ-ள்.) பெயரெச்சத்திற்குச் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும் உம்மென்முடியும் எதிர்காலப் பெயரெச்சந் தொக்குநின்று ஈற்றுமகரமு மீற்றயலுகரமு முகரத்தோ டதன்மெய்யும் வேண்டுழிக் கெடுதலாம். இங்ஙனந்தொக்குநிற்புழி முக்காலத்துக்கு மேற்பன. (உ-ம்) செய்யுந்தொழில் எ-து. செய்யுதொழில் - செய்தொழில், எ-ம். வாழுங்குடி, எ-து. வாழுகுடி - வாழ்குடி, எனவரும். இவற்றைவிரிக்குங்காலை, வாழ்ந்தகுடி - வாழ்கின்றகுடி - வாழுங்குடி, எனமுக்காலத்துப் பொருளனவாம். இவ்வா றொருகாலமுந் தோன்றாது தொக்குநிற்பவே இப்பெயரெச்சங்கள் வருங் கால வினைத்தொகை யெனப்படும் (உ-ம்) ஆகும், எ-து. ஆம், எ-ம். போகும், எ-து போம். எ-ம் ஈற்றுமகர் கின்றதனுல இவை எஞ்சினும் வினைத் தொகை யெனப்படா. இஃதன்றியே செய்யுளிடத்தில் ஈற்றினகண்ணே, து, கூட்டி உம், உந்து, ஆகவும் பெறுமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) செய்யும், செய்யுந்து, வாழும், வாழுந்து, எ-ம். 'புணரிநீருழுந்து பூவுலகிலயாவு, முணரினைக்கிலலை யொப்பு.' எ-ம். பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

119. வினையெச சங்கொள் விகுதி இ உ
உவவோ டெனவும ஊபுஆ விறபபே
அஇரு கருத்தா வணையி னிகழ்வே
யொருகருத் தாவு மோரிடத் திரண்டு
மியைஅ வன்றி இலஇன இயஇயர்
வானபான பாக்கு வருமபொழு தாமபிற.

(இ-ள்.) முக்காலத்து வினையெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். இ, உ, என, ஊ, பு, ஆ, விகுதி பிறந்தகாலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) ஆடி, ஆடு, எ-ம். செய்து, வந்து, எ-ம். உண்டென, பட்டென, எ-ம். செய்யூ, காணூ, எ-ம். செய்பு, காண்குபு, எ-ம். உண்ணூ, காணூ, எ-ம். வரும். ஆய், போய், என, ய, விகுதி வருதலுமறிக. இவ்வெச்சம்பகுதி விகுதி விகாரப்பட்டும் வரும். (உ-ம்.) புக்குவந்தான், விட்டுவந்தான், என்பதில், புகு, விடு, பகுதிவிகாரம். தழீஇக்கொண்டான், உடீஇ வந்தான், என்பதில் தழுவி, உடுத்து, விகுதிவிகாரம். அ, விகுதி நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சமாம். (உ-ம்.) உண்ண - காண, என வரும். ஒருவன் மோப்பக்குழையு மனிச்சம், எ-து. இருகருத்தாவைப் பற்றி முடிதலினிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. யானே மலைமேற்ப்பட்டேன், எ-து. ஒருகருத்தாவைப்பற்றி முடிதலி னெதிர்கால வினையெச்சமாயிற்று. பொன்சுடரச்சுடுந்தீ, எ-து. எதிர்கால வினையெச்சமா[illegible]ற்று. தீச்சுடச் சுடரும் பொன், எ-து நிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. செயவெனெச்சம் இருகாலத்தில் வந்தது.—விருத்தம்.—"வினைப்பெய்ய விரிந்தன முல்லைமேல், வண்டுபாட வந்தாடின மஞ்ஞையைக், கண்டுவாழ மணிக்கழலாகுழுக, கொண்டுபோகவெங்கொயயுனையேறினர்." இதனுண் முதலீரடிக்கணிருகருத்தா வந்தமையா னிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று அன்றியும் இல், இன், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, விகுதி யெதிர்காலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) செய்யில் - செயின், எ-ம். படின் - வரின், எ-ம், நடத்திய - உண்ணிய, எ-ம். காணியர் - வாழியர், எ-ம். செய்வான் - உறங்குவான், எ-ம் உண்பான்- உரைப்பான், எ-ம் உண்பாக்கு - உரைப்பாக்கு, எ-ம். வரும் நடந்தால்- நடப்பித்தால், எ-ம் நடந்தக்கால்-ஒலித்தக்கால், எ-ம். நடத்தற்கு-நடப்பித்தற்கு, எ-ம். ஆல், கால், கு, விகுதி வருதலுமறிக.—குறள்.—"பிறர்க்கின்னா முற்பகற்செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற்றாமே வரும்" பிறவென்றமையால் தொழிற்பெயர்கட்கு உண்மை கூட்டி னிகழ்கால வினையெச்சத்திற்குமாம். (உ-ம்.) கேட்டலும், வளர்தலும், வருதலும், முதலியவை கேட்க, வளர, வர, எனப்பொருள் கொள்ளலுமாம் உண்டற்கு வந்தான், எ-து. செயவென் வாய்பாட்டிற்க்குவ விகுதி வரும். உண்ணூமேற் பசி தீரும், எ-து. செயினென்னும் வாய்பாட்டிறிவ்வேல், விகுதிவரும். ஏனும்மேனும் வரும், காண்டலுமிதுவே கூறும், இவற்றுள் ஏனும், உம்மும், ஓரோவிடத்தில் விகுதியாம். இறந்தகால வினையெச்சத்திற்கேவற் பகுதிமேல்விகுதியாகவளபெடுத்த விகாரங்கூடவொரு மூளா. (உ-ம்.) கொளீஇ, செலீஇ, இரீஇ, விழீஇ, எ-ம். வரும்.—குறள்.—"சலத்தாற்பொருள் செய்தேமாந்தல் பசுமட், கலத்துணீர்பெய்திரீ இயற்று." இதன்மே லகரமேற்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சமாம் (உ-ம்) இரீஇய, இருந்தழீஇய, எ-ம். இரீஇயன, தழீஇயன, எ-ம். வரும்.—தேம்பாவணி.—" தழீஇயின கலன பொருத்தன

நசுப்பெனக், குழீஇ யினமலர் பொருக்கொடிக ளூசல்கொண், டெழீஇ யினக்கனி பொருவன பிபங்கண்மேல், வீழ்இயினவினை பொருவிளங்க முலவலையே." எ-ம். வரும். ஐயீறேவற் பகுதிகளெனடை கூட்டி னிறந்தகாலவினையெச்சமாம். (உ-ம்.) உணஇ, எ-ம். வரும். இதற்கு அகரங் கூட்டினக்காலப் பெயரெச்சமாம். (உ-ம்.) வளர்த்த-வளஇய, எனவரும். நுவவாவைவந்தக்கடை, நலவினைதானுற்ற வழியுதவும், நலவினைதானுற்ற விடத்துதவும், இவற்றுள் கடை-வழி-இடத்து விகுதி யிறந்தகால வினையெச்சமாயின.—நன்னூல்.—"செய்துசெய்பு செய்யாச் செய்யூச், செய்தெனச் செய்யச்செயின் செய்யிய செய்யியர், வான்பான் பாக்கின வினையெச்சம்பிற, வைந்தொன்று மூக்காலமு முறைதரும்"—தொல்காப்பியம்.—"பின் முன்கால் கடைவழி யிடத்தெனனும், மன்மயர்பிற காலங் கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே." எ-று (௧)

120. என்றொழிந்த தொழிந்த விறப்பெச் சத்தும்
வான்பான் பாக்கென வருமூன் றற்கு
மேற்கு மொருகருத்தா விரண்டும் பிறவே.

(இ-ள்) வினையெச்ச விகற்பங்களா மாறுணர்த்துதும். வினையெச்சமெல்லாந் தனியேவாரா, மற்றொருவினையைத் தொடர்ந்துமுடியும், எஞ்சிய வினையின் கருத்தாவு மவையேதொடரும், முற்றுவினையின் கருத்தாவும் ஒன்றாகவும் பிறிதாகவும் வரும். இ, உ, ஊ, பு, ஆ, விகுதி யிறந்தகாலவினையெச்சமும் வான், பான், பாக்கு, விகுதி யெதிர்காலவினையெச்சமுந் தொடருமுற்று வினையோடொரு கருத்தாவைக் கொள்ளுமல்லா தெஞ்சிய வினைக்கொரு கருத்தாவும், முற்றுவினைக்குப் பிறிதொரு கருத்தாவுங் கொள்ளின் வழுவாம் (உ-ம்) நீயாடி, அவன்பாடினன், எ-து ஆடற்குக் கருத்தா நீயே, பாடற்குக்கருத்தா அவனே, ஆகையால்வழுவாம் அவ்வழுவின்றி நீயாட அவன் பாடினனெனக் கவ்வொடு கூட்டிய, என, விகுதி யிறந்தகால வெச்சமும், அ, விகுதி வினையெச்சமும், இல, இன, இய, இயர், விகுதி யெதிர்கால வெச்சமுந் தாமே தொடருமுற்று வினையோடொரு கருத்தாவையும் பல கருத்தாவையு நோக்கிவரும் (உ-ம்) பசித்தெனப் புலி புன்மேயாது-தன்வினை முதல்வினை, மாரிபெய்தென முல்லைமலர்ந்தது-பிறவினை முதல்வினை, மோப்பவெய்த்தேன-தன்வினை முதல்வினை, மோப்பக்குழையு மனிச்சம்-பிறவினை முதல்வினை, உண்ணினுவக்கும்-தன்வினை முதல்வினை; உண்ணிற் பசிதீரும் - பிறவினை முதல்வினை, நீரினைக்காணிய வந்தனன்-தன்வினை முதல்வினை, அவர் காணிய வந்தனன் - பிறவினை முதல்வினை, நாம்வாழிய வெய்தினம்-தன்வினை முதல்வினை, நாம் வாழியர் இறைவன் பொருளளித்தனன் - பிறவினை முதல்வினை, முறையே சொன்ன வெச்சங்கள் முற்றுவினையொடு ஒரு கருத்தாவும் இருகருத்தாவும் பற்றி முடிந்தவாறு காண்க. அன்றியும், எஞ்சியவினைக்கு முற்றுவினைக்குங் கருத்தா

னதென்னின் முதல்வினை கொண்டு முடிந்த வினையெச்ச மெனவும் வழங்கும்.—நன்னூல்.—"அவற்றுள், முதலிலொன்கு மீற்றின்மூன்றும், வினைமுதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்கும்பிற." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ச)

121. எதிர்மறை யெச்சத் தியலும் விகுதி
யாமலா தாமை யாவென நான்கே.

(இ-ள்.) ஒருவினைத் தொழிலை நீக்குதற் கெதிர்மறையாகவரும் யெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ, விகுதி யெதிர்மறை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) செய்யாமல், உண்ணாமல், எ-ம். செய்யாது, உண்ணாது, எ-ம். செய்யாமை, உண்ணாமை, எ-ம். செய்யா, உண்ணா, எ-ம். வரும். கூறாமல், என அல் விகுதி வருதலுங்கொள்க. 'வரந்தரு முனிவனெயத வருதலும வெருவிமாயா, நிரந்தர முலகினிற்கு நெடுமபழி பூணடா நின்றான' என்பு, மாயாமல என்பதற்கு மாயா வென்றது காண்க. எ-று (ரு)

122. வரல்தரல் மூவிட மருவுதற் குரிய
செலல்கொடை சேரும் படர்க்கை யொன்றே.

(இ-ள்.) இடமயங்குவாமற காத்தலாமாறுணர்த்துதும். எண்டுவினையிலபுணாபபுழி நாலவினை யுரிமையை விளக்குதல் முறையே யாதையில வருதல், தருதல், என விருவினைச்சொல தன்மை முன்னிலை படர்க்கையை யணைந்து வரும். (உ-ம்) எனக்காட்டவந்தது, நினக்கணிவந்தது, அவனுக்குப் பொன வந்தது, எ-ம எனக்குத் தந்தான, நினக்குத் தந்தான, அவனுக்குத் தந்தான, எ-ம். வரும் செலவுதல, கொடுத்தல, என விருவினைச் சொல படர்க்கைப பெயரை யணைந்து வரும். (உ-ம்) அவனிடத்துச் சென்றான், அவனுக் காடைகொடுத்தான, எ-ம வரும். எனக்கு நினக்கு மாடை கொடுத்தா னெனவரின வழுவாம — நன்னூல.— " தரல்வரல் கொடை செலல்சாரும் படர்க்கை, யெழுவாயிரண டு மெஞ்சியவேற்கும்." எ-து மேற்கோள. எ-று (சா)

முன்றாவது —சொச்சம்.—முற்றிற்று.

நான்காவது — வினைக்குறிப்பு.

Chapter IV.—Defective Verbs.

123. வினைக்குறிப் பென்ப வினைபோல் விகுதி
பெற்றிடம் பாற்கும் பெயர்ப்பகு பதமே.

(இ-ள்) வினைக்குறிப்பா மாறுணர்த்துதும். மேலே பெயர்பபகுபதங்களை விளக்கிய விடத்தில அவையெலா மறைப பெயர்களைப்போலே

வேற்றுமை யுருபு பெறுவனவன்றியே வினையைப்போல நடப்பனவா மெனப்தாயிற்று; அங்ஙன நடப்பது வினைக்குறிப்பெனப்படும். இவையே பெயரியலினைச்சத்த சொல்லாயினும் வினையின் ஒழுங்கைக் குறிப்பனவும் வினையைப்போல நடப்பனவு மாதலில் வினையை விளக்கிய விடத்து வந்த முறை யெனக் காண்க. வினைக்குறிப்பெல்லா மூவிடத்தைம்பால் வினைச சொற்கேற்ற விகுதியைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம) பூணினேன்-யான், பூணினேம்-யாம், பூணினை-நீ, பூணினீர்-நீர், பூணினன்-அவன், பூணினள்-அவள், பூணினார்-அவர், பூணிற்று-அது, பூணின அவை, என வரும் பொருண்முதலாறு காரணங்களால் வரும் பெயர்ப் பகுபத மெல்லாம் வினைக்குறிப்பாக நடப்பனவாமெனக்கொள்க அன்றியும், வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலப் பெயர்முதலாயினவேற்றி மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்றெனப்படும். (உ-ம) குறள் —"அகரமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு" இதனுள் முதற்று என்னுஞ்சொல் அஃறிணை யொருமைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும், முதல வென்னுஞ் சொல் அஃறிணைப்பன்மைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும்படும். (உ-ம) இறைவகொடியை, தாயேயினியை, நீரோதண்ணியை, தீயேவெய்யை, இவை பொதுமைய, இவைநிய, அவைநல்ல, எ-ம. 'ஆங்குயயல வெஃகியற்கு செய்க செய்தபின், ஈங்குயயற்பாலபல' எ-ம வரும். எ-று. (க)

124. வினைக்குறிப் பொன்றன்பால் விகுதி துவ்வஃதே
வலிமிகத் துறுமோம் ஐர யவவுமல
லின்னு மளவு முறையீற்ற பெயர்க்கே
அவ்விறு மெல்லாம் பல்வினை பாற்கே

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்புக்கோர் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும் ஒன்றன்பால் வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலவே துவ்வெனமுடியும். (உ-ம) அரிது, பெரிது, வெய்யது, நொய்யது, முகத்தது, புறத்தது, என வரும். அன்றியும், வினைக்குறிப்பிடத்து வரும்பெயர்ப்பகுதி வேற்றுமைப்பொருளாக வந்து தொக்கு நிற்கு மென்றுணர்க. (உ-ம) தீமைத்து, கடற்று, மாரிநாட்டு, இவற்றை விரிக்குங்கால் தீமையைக் கொண்டது, கடலினுள்ளது, மாரிநாளிலாயது, என வரும். ஐயென்னு முயிரும ர, ய, என வீரொற்றுமீற்ற பெயரோ வினைக்குறிப்பொன்றன்பால் விகுதியெனுந் துக்கொள்ளுங்கால் தொகைநிலை யிலக்கணத்தானே வரும், வல்லின வெழுத்திரட்டுமாகையில ஈண்டுத் தகரவொற்று விரப்பெறும். (உ-ம.) உடைத்து, இமைத்து, நடைத்து, எ-ம். பெயர்த்து, ஊர்த்து, எ-ம. பொய்த்து, மெய்த்து, எ-ம். வரும். குறள்.—'பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே, நல்லார் தொடாகைவிடல்.' பிறவுமன்ன. அன்றியும், எழுத்திணைக்கியலுஞ் சந்தியிலக்கணத்தானே வேற்றுமைப்பொருளா நிலைப்பதவீற்ற ல ள க்கீழும் ள க்கீழுக

தவ்வரின் அவற்றொடு தவ்வுமுறையே றடவாமென்றமையின் லவ்வொற் றீற்றுப் பகுதிக்கண் லகரம் றகர வொற்றாகித் துவ்வும், றுவ்வாம். (உ-ம்.) கடல்-கடற்று, முதல்-முதற்று, மேல்-மேற்று, பால்-பாற்று, எ-ம். யாக்கும்பொருள் பொழிவார் மேற்றே புகழ், எ-ம். வரும். அன்றியும் இன்னென்னு மிடைநிலைபெற்ற சொற்கண், னகரம், றகரவொற்றாகத் திரிந்து துவ்வும், றுவ்வுமாம், (உ-ம்.) வில்லின்-வில்லிற்று, வெற்பின்-வெற்பிற்று, பொற்பின்-பொற்பிற்று, இருளின்-இருளிற்று, எ-ம். வரும். அன்றியும், ளவ்வீற்றுப் பகுதிக்கண் ளகரம் டகரவொற்றாகத் திரிந்து, டு, வரும். (உ-ம்.) நாள்-நாட்டு, பொருள்-பொருட்டு, இருள்-இருட்டு, இடையிமாரி நாட்டு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ணகரந் திரிந்து கண்ணென்னு மேழாம் வேற்றுமை யுருபு கட்டெனவுமாம்.—குறள்.—'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி வடுப்பரியு நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.'—வெண்பா.—"வெற்பிற்றே செம்பொன் விரிகடற்றே வெண்முத்தம், பொற்பிற்று மூழைத்தே தேனினிமை-கற்பித்தே, பெண்ணழகு நல்லறத்தே பேராப்பொருளின்பம், கண்ணழகு செய்தலைத்தே காண்." என இவை யெல்லாம் அஃறிணை யொருமைப் படர்க்கைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றாயின. இவற்றுட் பலவே பெயராகவும் வழங்கும். (உ-ம்.) இருட்டு, பொருட்டு, நன்று, தீயது, எ-ம். வரும் அன்றியும், பன்மைப் படர்க்கையோவெனின் அகர மீறாக முடியும். (உ-ம்.) கொடிய, பெரிய, உடைய, நடைய, முகத்த, முகத்தன, புறத்த, புறத்தன, பெயர, பெயரின, முதல, பால, மேல, வில்லின, வெற்பின, நாள, பொருள, பொருளன, எ-ம். வரும் பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

125. வினைக்குறிப் பெச்ச மீற்றகரம் பொதுவே.

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்பெச்சமாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறியபடி பலவின்பால் வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் அகர விகுதியான் முடியும் பாலே தோன்று தெவ்வகைப் பெயர்க்கு மேற்றவினைக் குறிப்பெச்சமாகையில் அகரவிகுதியான் முடியவும் பெறும். அங்ஙன மேற்சொன்ன தன்மையாற் பல்வின்பால் முற்றுவினையாக நடந்தன, முடிந்தன, பூத்தன, என வருதலன்றியே அவைநடந்த, இவைமுடிந்த, பலமலர்பூத்த, முதலிய முற்றுவினை யெனவழங்கு மீண்டிம்மொழிகளாமே பெயரெச்சமாக வழங்கவும் பெறும். (உ-ம்.) நடந்த செய்தியைச் சொல்லாய், முடிந்த தொழிலைக் காண்மின், பூத்தமலரை யணிமின், எ-ம் இத்தன்மைத் தாகும் வினைக் குறிப்பெனக் கண்டுணர்க. ஆகையி லவையே சிறந்த, இவை யரும்பொருள, இம்மலர் சுனைய, இம்மாடெல்லாம் மலைய, நின்குணம் அரிய, நின்சொல் கொடிய, இத்தொடக்கத்தன பிறவும் பலவின்பால் வினைக்குறிப்பு முற்றெனப்படும். ஈண்டுப் பெயரெச்சம்போலவு மடைமொழிபோலவு மற்றொரு பெயரைச் சார்ந்து வருங்கால் மூவிடத்தைம்பாற்குப் பொதுவாய் நிற்கும் வினைக் குறிப்பெச்ச மெனப்படும். (உ-ம்.) சிறந்தகையானை மாய்ந்தது, அரும்பொ

ருள வோர்கிளைச சொன்னான், கலையமலனாக கொய்தேன், மலையநெலவி
து, அரியகுணத்தவன, கொடியசொல்லன, எனபாலதொழிலைசசெயதான,
மையகண், கையவளை, நனையகொமபு, சினையமலா, மூனையவேள் முதலிய
பலவும் வினைகுறிப்பெசசமெனப்படுமே அன்றியு மிமமொழிகடாமே மற
றொரு பெயரைசசார்நது தமபெயராக வினையொடுபுணர்நது பலவினபாற
பகுபதப பெயருமாமெனக் கொளக. (உ-ம.) அரியசொன்னாய், இனியகூ
றுய, கொடியசெய்தாய், சிறததவாயமலரோ, மெனனடைய வாயவனனம,
இவை பலவினபாற பகுபதப பெயராம பிறவுமனன. எ-று. (௩)

126. அன்மை வினைக்குறிப் பனையுந் திரிபொரு
ளன்றுமே லதுவழி னன்றுந் தாகலி
னின்றி யன்றி யென்றெஞ்சும இயாபபி
னுவவு மாமாயி னுறுவலி யியலபே.

(இ-ள.) சிலவினைகுறிப்பு விகறபமாமாறுணாததுதும. ஒனறனியல்பு
மறுக்கும அனமையும, ஒனறனிருபபு மறுககும இனமையும, எனவிரு
சொல்லால அல்லன, இலலன, என விருபகுபதமாம் இவையே வினைகு
றிபபாகி அலலன-இலலன-யான, எ-ம, அலலேம-இலலேம-யாம, எ-ம.
அலலை-இலலை-நீ, எ-ம அலலீா-இலலீா-நீா, அலலன-இலலன-அவன,
எ-ம. அலலள-இலலள-அவள, எ-ம, அலலா-இலலா-அவா, எ-ம. அனறு-
இனறு-அது, எ-ம. அலல-இலல-அவை, எ-ம வருமாயினும, இஃதோ,
அஃதோ, எனறையந தோனறிப பினனாததேறி ஒனறை மறுதது மற
றொனறைத தெரிநது கொளளு மிடததில அனமையில வரும வினைக
குறிபபுசசொல தெரிநத பொருளினபாலும இடமும பறறிவரு மெனக
கொளக (உ-ம.) மானலலனமகன, மகனனறுமான, இவளலலரிவர், ஒன
றலலபல, பலவனறொனறு, யானலலைநீ, நீயலலேமயாம, எனவரும. அன
றியும அது, எனனுஞசொல முனனே அனறு, எனனுஞசொலவரின் செய
யுளில ஆன்றும. (உ-ம) அது+அனறு=அதானறு, என்வரும இன்றி, அ
னறி, எனனும வினையெஞசகிளவி செயயுளில உகரம பெறறுவரும, வரி
னும வல்லினமிரடடா. (உ-ம.) வாளினறிபபிடியாா, எ-து. வாளினறு பி
டியாா, எ-ம. நாளனறிபபோகி, எ-து. நாளனறுபோகி, எ-ம. உப்பினறு
புறகையுணகடா, எ-ம. வரும.—நனனூல—'அதுமுன்வரு மன்றான்றாந
தாகின அன்றியினறி யெனவினையெஞசிகரந, தொடாபினுளுகரமாய்வ
ரினியலபே" இவை மேறகோள எ-று (௪)

127. வழுவா முரிமை மயங்கிக கெடினவை
யிடமபா றிணைபொழு திறைவினு மரபேழே.

(இ-ள.) பெயாகரும வினைகரும வரும வழுவா மாறுணாத்துதும்.
பெயர்க்கும் வினைக்கு மேலேகாட்டிய ததமியல்பு கெடுமபடி மயங்கிவ

ருமொழி வழூஉவெனப்படும். இவை யிடமுதன் மரபீறாக வேழாம். அவற்றுள்ளே மூவிடந் தம்முண் மயங்குவ திடவழூஉவாம். (உ-ம்.) நான்வந்தாய், நீவந்தான், அவன் வந்தேன், யாம்வந்தீர், நீங்கள் வந்தேம், அவர்கள் வந்தீர், எனவரும். ஐம்பாலுந் தம்முண் மயங்குவது பால்வழூஉவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தாள், அவள் வந்தார், அவர் வந்தான், அது வந்தன, அவை வந்தது, எனவரும். இருதிணை தம்முண் மயங்குவது திணைவழூஉவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தது, அது வந்தான், அவர் வந்தன, அவை வந்தார், எனவரும். முக்காலமுந் தம்முண் மயங்குவது காலவழூஉவாம். (உ-ம்.) பண்டுவருவான், நாளைவந்தான், நெருநல் வாராநின்றான், எனவரும். விடை தம்முண் மயங்குவது விடைவழூஉவாம். (உ-ம்.) திருக்கோவலூர்க்கு வழியெது வென்பார்க்கு மருக்காவலா நந்துகாண், எனவரும். வினா தம்முண் மயங்குவது வினாவழூஉவாம். (உ-ம்.) கறக்கின்ற வெருமை பாலோ சினையோ, எனவரும். 82-ஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லிக் காட்டிய மரபின் சொல்லெல்லாந் தம்முண் மயங்குவது மரபுவழூஉவாம். (உ-ம்.) யானைமேய்ப்பானை யிடையன் எ-ம். மாடுமேய்ப்பானைப் பாகன், எ-ம். வரும். —நன்னூல்— "திணையே பா லிடம் பொழுது வினாவிறை, மரபா மேழு மயங்கினாம் வழூஉவே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ரு)

128. ஐயந் திணைபா லனையும் பொதுவே.

(இ-ள்.) சிலவற்றைக் காணாததனால் துணியாததும். திணைமேலையந் தோன்றினும் பான்மேலையந் தோன்றினும் அவற்றைப் பொதுமொழி கொண்டு முடிக்கவும். (உ-ம்.) குற்றியோ மகனோ வவ்விடத்தே தோன்றுகின்றவுரு, என்று திணையையத்திலே, உரு, என்கிற பொதுச்சொல்லாலும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்ஙனந் தோன்றுகின்றவர், என வுயர்திணைப்பாலையத்திலே, தோன்றுகின்றவர், என்கிற பொதுச்சொல்லாலும்; ஒன்றோ பலவோ இச் செய்புக்க பெற்றம், என வஃறிணைப்பாலையத்திலே, பெற்றம், என்கிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக. —நன்னூல்.— "ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும், மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்பு." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (சு)

129. சிறப்பினி னடையாற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணுத னெறியே.

(இ-ள்.) இதுவுமது இகழப்படும் வழுவின்றி யலங்காரவகையான மரபல்லவற்றையு மொரோவிடத் துரைப்பது மிருதிணை தம்முளுஞ் சினைமுதற் றம்முளு மயங்கிவருவது சிறப்பாம். (உ-ம்.) நமரசனுடைய சிங்கத்திற்குப் பகைவர் கூட்டமாகிய யானைக ளஞ்சி யோடின, உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. அவ்வரசனுக்குத் தம்பியரிருவரு மிரண்டு தோள்கள், உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. முக

மாகியமதி, உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று. கல்வி மங்கைக்கையும் கற்றோர் விரும்புவார், அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற று. இவை உருவகவணி. மயில்போலு மங்கை, அஃறிணை உயர்திணையோ டுமயங்கிற்று. கயல்போலுங்கண், உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோ டுமயங்கிற்று. தளிர்போலுமேனி, உயர்திணை முதல் அஃறிணைச் சினை யோடு மயங்கிற்று. இவை உவமையணி.—தேம்பாவணி.—"குரவிளர் வே விகோலுங் குடங்கையுட் டெஞ்சிதத னிளக, கரவிளர் பசுமபூநெற்றிக்கரு மபுகணிறுவியூக்கி, விரலிகீட லேயின வாழை விடுக்கனி நக்கிதரிங்கான, பர வசிள்பலபூவகாவும் படுதெறிப்போயினரே." இதனுள் பலசினைப்பெயரும பலதொழிற் பெயரும பலகுணபபெயருமுரிய தறபொருட்கன்றிபபிறழுந்து பிறபொருட்குச் சிறபபோடுத்தவாறு காணக. பிறவெனறமிகையால இவன சரசுவதிக கொபபானவன, எனப் பானமயங்கிககூறுதலும, அரசு, வேநது, என உயாதிணை அஃறிணையாகக கூறுதலும, அலவன், நகுலன, கறுழன், சுணங்கன, என அஃறிணையை உயாதிணையாககக்கூறுதலுங் கொ ளக.—நன்னூல—"உருவக வுவமையிறறிணை சினைமுதலகள, பிறழுதலும பிறவும பேணினாகொளலே." எ-து. மேறகோள. எ-று (எ)

நான்காவது:—வினைகுறிப்பு.—முற்றிறறு.

மூன்றுமோதது வினைச்சொலலியல.—முற்றிறறு.

நான்காமோத்து இடைச்சொல்லியல்.

Part IV.—Particles.

130. இடைசசொற றனித்திலை யின்றி முனபின்
வினைபெயா சோந்து வேறறுமை சாரியை
வினையொப புருபுகளும விளங்குதம பொருளவு
மிசைநிறைப பனவு மசைநிறைப பனவுங
குறிபபு மெனவெண கூறறவை யெனப.

(இ-ள.) மேலே வகுத்துககூறிய நாலவகைச சொறகளு ளிவ்வோத தினகணவே யிடைசசொல்லியலபினை விளககுதும. இடையெனபபடு வன வேறறுமை யுருபுகளும, வினையுருபுகளும, சாரியையுருபுகளும, உவ மையுருபுகளும, தததமபொருளைக் காட்டுவனவும, இசைநிறைப்பனவும, அசைநிறைபபனவும, குறிப்பினவருவனவும, எனறிவ்வெணவகையவாகித தாமாகத தனியேவாராமற பெயாககும் வினைக்கும்பின்னுமுன்னுமாக ஒரி டத தொன்றுயினும பலவாயினும் வந்து நிற்பதுஇடைச்சொல லெனப்ப டும. (உ-ம.) ஐ, ஆல, என வேறறுமை யுருபும்,அன, ஆன், அள, ஆள்,

என வினைவிகுதியும், அன், ஆன், இன், அல், எனச்சாரியையும், போல, புரைய, என உவமவுருபும், ஏ, ஓ, முதலிய தத்தம் பொருளனவும், ஏ, ஓ, என இசைநிறைப்பனவும், மியா, இகம், என அசைநிலைப்பனவும், விண்ணென, ஒல்லென, கல்லென, எனக்குறிப்புமொழியேயென்னவகை யிடைச்சொல் வந்தவாறுகாண்க.—நன்னூல்.—"வேற்றுமை வினைசாரியை யொப் புருபுக, டத்தம்பொருள விசைநிறையசைநிலை, குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப், பெயரினும் வினையினும் பின்முன்னோரிடத், தொன் றும்பலவும் வந்தொன்றுவ திடைச்சொல." எ-று. (க)

131. ஏயென் னிடைச்சொல் லீற்றசை தேற்றமெண் வினாப்பிரி நிலையிசை நிறையென வாறே.

(இ-ள்.) ஏகாரவிடைச்சொலலா மாறுணாத்துதும. ஏகாரமென்னும் இடைச்சொல் பொருளிலலாமை ஈறறசையாகவும், தேறின துணிவுகாட் டவும, பலவற்றையடுக்கி யெண்ணவும, ஒன்றை வினாவவும், பலவற்று ளொன்றைப் பிரிக்கவும, இசைநிறைக்கவும, என இவ்வாறிடத்து மேறகு மெனறா புலவா. (உ-ம.) மலலலோங கெழிலியானை மருமமபாய்ந்தொ ளிததசே, எ-து. ஏகாரம பொருளிலலாமை சாாததிக்கூறினதால ஈறற சை பொருள. பொழிவாா மேறறேபுகழு, எ-து. ஏகாரம தெளிவின்கணவ ருதலால தேறறம. இதை வடநூலாா அயோகவிவசசேத மெனபா. நில னே நீரோ தீயே வளியே வெளியே, எ-து. ஏகாரம், நிலனும், நீரும, தீயும, வளியும, வெளியும, எனபபொருளபட வெண்ணி நிறறலின எண். நீயே தநதாய, எ-து. ஏகாரம நீயேதநதாய எனவினாவிநிறறலின் வினா. அவனே தநதான், எ-து. ஏகாரம ஒரு கூட்டததினின்று மொருவனைப்பி ரிதது நிறறலின பிரிநிலை. இதனைவடநூலாா இதரயோக விவசசேதமென் பா. ஏயேயிவளொருததி பேடியென் றழுதாள, எ-து. ஏகாரம செய்யுளி லிசைநிறைதது நிறறலின இசைநிறை இவையனறி எதிரமறையிலும வரும். (உ-ம.) யானேகொணடேன், எ-து. ஏகாரம யானகொளளேனெ னப் பொருடந்து நிறறலின எதிரமறை.—நன்னூல.—" பிரிநிலை வினாவெ ணீற்றசை தேற்ற, மிசைநிறை யெனவா றேகா ரமமே.—தொலகாப்பி யம்.—'தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே, யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.' இவை மேற்கோள. எ-று. (உ)

132. ஓப்பிரிவு பசைநிலை யொழிவெதிர் மறைவினாத் தெளிவு கழிவு சிறப்பென வெட்டே.

(இ-ள்.) ஓகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணாதுதும். ஓகாரமென்னும இடைச்சொல் பிரிநிலையும், அசைநிலையும், ஒருசொலலொழியவருமொழி யிசையுமொ ஒன்றைமறுத்தலும, வினாவும, தெளிவும், ஒரு பொருட்கழித லும், ஒன்றைச் சிறப்பித்தலும், என்றிவ்வெட்டுப் பொருளையுங் காட்டவே நறகேற்குமென்றறிக. (உ-ம்.) அவனோ செய்தான், எ-து. ஓகாரம பலரு

ணின்று மொருவினைப் பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை. பழியோவருந்துறும்யா மே, எ-து. ஒகாரம் பொருள்குறியாது நிற்றலின் அசைநிலை. கொளலோ கொண்டான், எ-து. ஒகாரம் கொண்டுபோயினானல்லன் என ஒரு சொல்லொழிவு படவந்தமையால் ஒழியிசை. யானோசொன்னேன், எ-து. ஒகாரம் யான்சொல்லவில்லை எனப்பொருடந்து நிற்றலின் எதிர்மறை. அவனோ வல்லவனோ, எ-து. ஒகாரம். அவனோ வல்லவனோ என் வினாவி நிற்றலின் வினா. ஈன்றோவன்று தீதோவன்று, எ-து. ஒகாரம் அத்தன்மையில்லாமை தெளிந்தவழி நிற்றலின் தெளிநிலை. கைதவினறி நல்லறஞ்செய்தினனுலோ வுயிருயயும், எ-து. ஒகாரம் கழிந்ததற்கிரங்கி நிற்றலின் கழிவு. ஓ ஓ பெரியன, எ-து. ஒகாரம் பெருமை மிகுதியை விளக்கிநிற்றலின் சிறப்பு. அன்றியும் குற்றியோ மகனோ, எ-து. ஒகாரம் ஐயப்பொருளைத் தந்துநிற்றலின் ஐயம்.—நன்னூல் —"ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை, கழிவசைநிலைபிரிப்பென வெட்டோவே."—தொல்காப்பியம் — "பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை, தெரிநிலைக்கிளவி சிறப்பொ டுதொகைஇ, யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே." (எ-று.) (௯)

133 எனவென்ப துவமை யெண்குணம் வினைபெய
ரிசைக்குறிப் பியலு மென்று மிணைந்தே.

(இ-ள்.) என வென்றிரிடைச் சொல்லா மாறுணர்த்துதும். இவையே உவமையும், எண்ணும், குணமும், வினையும், பெயரும், இசையும், குறிப்பும், எனவேழிடத்தும் வரப்பெறும். (உ-ம்) பூங்கொடி வீழ்ந்தென வீழ்ந்தாள், கொம்புலி பாய்ந்தென பாய்ந்தான், என வினையோடியைந்து வந்தவுவமை. கூற்றெனக் கொடுங்கண், காரெனயாக்கும் பொழிந்தான், எனப்பெயரோடியைந்து வந்தவுவமை. ஒரோவிடத்து, என்று, உவமையுருபாகவரும். அன்றியும், கடலெனக் காலெனக்கடுங்கட் கூற்றென, உருமென வூழித் தீயென, ஒன்றென விரண்டென மூன்றென, கலலென்று மூன்றென்று, என, என்று, எண்ணோடியைந்தன. வெள்ளென வெளிர்த்தது, வெள்ளென்று வெளிர்த்தது, என, என்று, பண்போடியைந்தன. கொள்ளெனக் கொண்டான், கொள்ளென்று கொண்டான், என, என்று, வினையோடியைந்தன. ஊரொனப்படுவதுறையூர், ஊரொன்று சொல்லப்படுவதுறையூர், என, என்று, பெயரோடியைந்தன. ஒல்லென வொலித்தது, ஒல்லென்றொலித்தது, என, என்று, இசையோடியைந்தன. விண்ணென விசைத்தது, விண்ணென்றிசைத்தது, என, என்று, குறிப்போடியைந்தன. பிறவுமன்ன —தொல்காப்பியம்.—"வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே, யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங், கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி. என்றென கிளவியு மதனோ ரற்றே." இவை மேற்கோள் எ-று.(௪)

134 உம்மையே யெதிர்மறை யெச்சமுற் றளவை
சிறப்பைய மாக்கத் தெளிவென வெட்டே,

(இ-ள்.) உம்மையிடைச் சொல்லா மாறுணர்த்துதும். இஃது எதிர்மறையும், பிறவினைமுமை, முற்றும், அளவையும், சிறப்பும, ஐயமும், ஆக்கமும, தெளிவும, என எண்பொருளைக் காட்டவரப்பெறும. (உ-ம.) வருதலுந்தீது, எ-து. எதிர்மறையாக வாராமை தீதெனபதற்கு முரித்தென்றமையால இதுவே எதிர்மறையும்மை. சாத்தனும வந்தான், எ-து. பிறரும வந்தது விளக்கலின் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இனிக்கொற்றனும் வருவானென்னும பொருளைத்தரின எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. தமிழநாட்டு மூவேந்தரும வந்தார், எ-து. மூவரன்றி வேறில்லையென விளக்கலின முற்றும்மை. ஒன்று மிரண்டும, பொன்னு மணியும, எ-து. எண்ணுதற் கண வருதலின அளவும்மை. பலமுங்கஃசும, எ-து. நிறையளவும்மை. ஒருகோலும அரைகோலும, எ-து. கோலளவும்மை. ஆழாக்கும் உழக்கும உரியும நாழியும், எ-து. அளவினளவையும்மை. குறவருமருளுங் குன்றம, எ-து. குன்றத்திற் குறவர் மயங்காது திரியுமுயர்வைச் சிறப்பித்தது உயர்வுச் சிறப்பும்மை. பூனையும புலாற்றினனுது, எ-து. பூனையிடத்திற் புலாற்றினனு மிழிவைச்சிறப்பித்தது இழிவுச்சிறப்பும்மை. பத்து மெட்டும, எ-து, ஒன்றிற்றேறுமையின ஐயவும்மை. புலியினுங் கொடியன, கடலினும பெரிது, எ-து ஆக்கவும்மை நன்றுமன்று தீதுமன்று, ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று, எ-து இன்னதென்த தெளிந்தவிடத்து தெளிவும்மை. எச்சவும்மை இருவகை, சிறப்பும்மை இருவகை, அளவும்மை நால்வகை. பிறவுமன்ன,—தொல்காப்பியம —“எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை, முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென, றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.” எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ரு)

135 வரைபடு மெண்ணும வையகத் தில்லவும
வினைபடி னும்மை வேண்டுஞ் செவ்வெண
ணீற்றின வேண்டு மெச்ச வும்மையே

(இ-ள்) உம்மையிட்டுச்சொற் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும். இத்துணையென்று வரையறுத்துணரப்பட்ட பொருள்களும, உலகிலில்லாப் பொருள்களும, வினையொடு கூட்டிச் சொல்லுங்கால உம்மை கொடுத்துச் சொல்லல வேண்டும. (உ-ம) கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்தன, காலமூன்றுங்கண்டான, எ-ம. என்னங்கைக்கு மயிரில்லை, முயற்கோடு மாமையிருங்கோழிமுலையும பணமில்லை, இக்கழுதைக்குங் கோடில்லை, எ-ம. இவை யும்மையின்றிவரின இரண்டன்றி வேறு கண்ணுள, எ-ம. மற்றோரங்கைக்கு மயிருள, எ-ம. முயற்கோடும ஆமைமயிரும கோழிமுலையும இன்றுள, எ-ம. மற்றைக்கழுதைக்குக்கோடுள, எ-ம். வரும. பிறவுமன்ன. ஆயினும இத்துணைத்தென்று எண்ணப்பட்ட பொருளின்பெயர் வினைபடாதவழின் உம்மை கொடுத்தலுங் கொடாமையுமாம. (உ-ம.) இவையிரண்டும் பசு, இவை மூன்றுங்கன்று, எ-ம். அறமிரண்டு, குற்ற

மூன்று, எ-ம். மீளவும், எண்ணுப்பெயர் முற்றின்றிச் செவ்வெண்ணுப் பல வற்றைச் சொல்லின் ஈற்றினிடத்து உம்மைத்தொகை [illegible]. (உ-ம்.) அட்டு புலால் பாகு பானிதமு மூன்றுள், கடல்போல் [illegible], எ-ம். அட்டுபுலால் பாகுபானிதமு மூன்று மென்பதாகு. இவ்[illegible] வுத் எச்ச வும்மை யென்றதனை வடகுமுதலியவற்றையு மூன்றுமென்பதாயிற்று. பிறவுமன்ன.—நன்னூல்.—"செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬)

136. எணவகை யெட்டனுள் ளெசெவ்வெண ணென்று
எனுநான்கு தொகைபெறு மெனவொடு வும்மை
நான்குந் தொகாமை நடக்கவும பெறுமே
யென்றென வொடுமூன்று மெணுசிடத் தனவுமாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிற்குரிய விடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும. எண்ணின்வகை எட்டெனக் கொள்க. அவையே உருபில் செவ்வெண்ணும், ஏ, என்று, எனு, என்று, என, ஓடு, உம், என்றிவவேழுருபு பெற்ற வெண்ணுமாக எட்டெனப்படும். இவற்றுள் பெயர்க்கண் வருஞ் செவ்வெண்ணும், ஏகாரவெண்ணும், என்று வெண்ணும, எனுவெண்ணும, ஆகியநான்கும் ஈற்றின்கண்ணே தொகைபெற்று நடக்கும. (உ-ம்.) சாத்தன், கொற்றன், இருவருமவந்தார், எ-ம். சாத்தனே, கொற்றனே, தேவனே, மூவருமவந்தார், எ-ம. நீயென்று, அவனென்று, இருவருமபோமின், எ-ம். நானெனு, நீயெனு, அவனெனு, மூவரும் வந்தனம, எ-ம். முறையேநான்குந் தொகைபெற்றவாறு காண்க. என்று, என, ஓடு, உம, என்றிநான்கும் தொகைபெற்று நடக்கவுந் தொகைபெறாது நடக்கவுமாம். (உ-ம.) சாத்தனென்று, கொற்றனென்று, சொன்னவர் வந்திலர், எ-ம். நிலமென, நீரெனவேண்டும, எ-ம். பரியொடு, கரியொடு, தேரொடுதானை பொழிந்தன, எ-ம. நிலனுநீருந்தீயும நல்ல, எ-ம. முறையேநானகுந்தொகைபெறாது வந்தவாறுகாண்க. மீளவும், நிலனும நீரும இரண்டும் வேண்டும, எ-ம. பிறவுந்தொகை பெற்றுவரவுமாம. அன்றியும என்று, என, ஓடு, என்றிமமூன்றிடைச்சொல எண்ணினகண ஒரிடத்தே நிற்பினும் எண்ணைப்புமெ பொருள்கடோறும பிரிந்து செல்லுமெனறுணர்க. (உ-ம்.) குறள்.—"வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சநினையுங்கால், தீயெச்சம்போலத்தெறும்," எ-ம. "பகை பாவ மச்சமபழி யெனநான்கு, மிகவாவாமில் லிறப்பான் கண்," எ-ம. "பொருள் கருவி காலம் வினையிட னோடைந்து, மிருடீர வெண்ணிச்செயல்." எ-ம. இவற்றை விரித்துரைக்கில வினையென்று, பகையென்று, எ-ம. பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியென, எ-ம். பொருளோடு, கருவியோடு, காலமோடு, வினையோடு, இடனோடு, எ-ம. முறையே மூன்று மேனை யிடத்துமபிரிந்து சென்ற வாறு காண்க.—நன்னூல.—"பெயர்ச் செவ்வெண்ணே யென்று வெனுவெண,

[illegible] (௳)

137. அத்தந்தி லன்றம்ம வாங்கரோ வாமால்
இட்டிகுங் குரைகா விருந்தின் றொருஞ்
சின்றந் தானின் றுநிலபிற பிறக்கு
மன்மா மன்னே மாதுயா மாதோ
போலும் போமெனப் பொதுவசை முப்பதே
யித்தை யத்தை யாழிக மதிமானார்
மோமியா வாழிய முன்னிலை யசைபத்தே.

(இ-ள்.) பொதுவசையு முன்னிலையசையு மாமாறுணர்த்துதும். அத்து, அந்தில், அன்று, அம்ம, ஆங்கு, அரோ, ஆம், ஆல், இட்டு, இகும், குரை, கா, இருந்து, இன்று, ஒரும், சின், தம், தான், நின்று, நில, பிற, பிறக்கு, மன், மா, மன்னே, மாது, யா, மாதோ, போலும், போம், என முப்பது மூவிடத்தைமபாற் குரியவசைச் சொல்லெனப்படும். (உ-ம்.) நிலத்தியலப்பு, சேயிழையத்திற் கொழுநற்காணிய, அகடுகேன் றொழுகியதன்றே, அம்மவாழி தோழி, ஆங்கத்திறனல்லயாங்கழற, குயிலாலுமரோ, பணியுமாமென்றும்பெருமை, ஆரமொத்துளதால், பிளந்திட்டான், காணிகும், பலகுரைத்துன்பம், இவளிவட்காணடிகா, எழுந்திருந்தேன், சொதுமின்றே, அஞ்சுவதோருமறனே, எனறிசின், அவர்தம்பால், நீதான், துணையாய் நின்றான், பெற்றுங்கறிகதில்லம்மவிவ்வூரே, ஆயனையல்லபிற, நகைபிறக்கொழிய, கூறியதோவாண்மன் உபினறுபுறகையுணகமா, பூங்கொடிப்புகலுமன்னே, சிறைவிரிததாமொதோ, யா பனணிருவா மாளுக் கரகத்தியற்கு, வருந்தினைபோலும், வாழ்தெனபோம், எனவரும். அன்றியும் இத்தை, அத்தை, யாழ், இக, மதி, மான, ஆர், மோ, மியா, வாழிய, எனப்பத்து முன்னிலை யொன்றற்குரிய வசைச் சொல்லெனப்படும். (உ-ம்) நீயொன்றுபாடித்தை, குறுமகளுள்ளிச் செலவத்தை, செலவயாதியாழ், தண்டுறையூரகாணிக, சென்மதிபெரும, மொழிமானபுலவ, அகத்தியனார் வந்தார, கண்டதுமொழிமோ, சென்மியா, வாழி வாழிய, என வருமுறை பறிக்காண்க. அன்றியும், இரக்கப் பொருளையும் இகழ்ச்சிப் பொருளையும் அச்சப்பொருளையும் அதிசயப்பொருளையும் தருகிற விடைச் சொற்களுண்டு. (உ-ம்.) அம்மருங்கிறக்கனனே, பரற்கான மாறறினகொலலோ, ஒஓவுழக்குந்துயர், ஐயோவெனசெய்வேன், எனவரும். அன்னோ, கொல்லோ, ஒஓ, ஐயோ, இவையிரக்கம். எஎயிவனொருத்திப பேடியோவென்றார், சீயவன்கெட்டான், எனவரும். எஎ, சீசீ, இவையிகழ்ச்சி. கூகூ கொன்றனை, ஐயையோ திருடன் வந்தான், எனவரும் கூகூ, ஐயையோ, இவையச்சம். ஆஅவிதனை யெப்படிச்செய்திருந்தான், ஒஒ நன்றாய்ச் சொன்னான், அம்மம்மா வெப்படிப்பட்ட கூத்து, என வரும். ஆஅ, ஒஒ, அம

மமமா, இவை யதிசயம். அன்றியு மித்தொடக்கத்தன பலவுளவாயினு மவ ற்றை நிகணடு திவாகர முதலியவற்றின் கண்ணே காண்க.—தொல்காப பியம.—"அநதிலாஙக வசைகிளக் கிளவியென, ருயிரண்டாகு மியற்கைத தெனப.—மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச் சொல்.—அம்ம கேட்பிக்கு ம.—ஆஙக வுரையசை:—மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு, மாவயி ஞறு முன்னிலை யசைசசொல்.—கொலவேவையயம்."—நனனூல.—"யா கா பிறபிறக்கரோ போமாதிகுஞ, சின்குரையோரும் போது மிருநதிட், டனருந்தாங தான்கினறு நினறசை மொழி.—மன்னேயசை நிலை யொழி யிசை யாககங் கழிவு மிகுதி நிலை பேறுகும.—விழைவேகால மொழியிசை நிலலே." இவை மேற்கோள. எ-று. (அ)

நான்காமோதது இடைசசொல்லியல் —முற்றிறறு.

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.

Chapter V.—Attributives.

138. உரிசசொல லெனப வுரியபற் குணசொல்
லாகிப பெயாவினை யணைநது வருமே

(இ-ள.) மேலேவகுததுக்கூறிய நாலவகைசசொற்களுளிவ்வோத்தின் கணணே யுரிசசொலலியலபினை விளக்குதும். உரியெனப்படுவன பலவ கைககுணஙகளை யறிவிககும பெயர்சசொறகளாம. இவ்வுரிசசொல் குறிப் பும், பணபும, இசையும, என மூவகைப்படும. குறிபபாவன - மனததாற்கு றிததறியப்படுவன, பணபாவன - விழியாலறியப்படுவன, இசையாவன - செவியா லறியப்படுவன, இவறறுள்.—

குறிபபுசசொறகள வருமாறு:—சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என னுமாறு மிகுதி யெனனுங குறிபபை யுணாத்து வனவாம. (உ-ம.) தென் மலை யிருந்த சீரசான முனிவரன - சால், உறுவலிதூரக்கும - உறு, தவப் பல-தவ, நனிப்பயனகளை-நனி, துனிகூரெவ்வமொடு-கூா, கழிநலம-கழி, எனவரும. பையுள், சிறுமை, இரணடும நோயையும் ; இலமபாடு, ஒறகம, இரணடும வறுமையையும் ; விறபபு, உறப்பு, வெறுப்பு, மூன்றுஞ செறி வினையையும ; கறுப்பு, சிவப்பு, இரணடும வெகுளியையும்; உணாதது வனவாம. படா, எ-து. நினைததல-செல்லுதல்-நோவு-மூன்றையும, செழு மை, எ-து. வளம-கொழுபபு - இரண்டையும; தா, எ-து. வலி-வருததம- இரணடையும; உணர்தது வனவாம.—நன்னூல.—'சாலவுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல.'—தொலகாபபியம—"பையுளுஞ்சிறுமையு நோயின்பொருள.— இலம்பாடொறகமாயிரணடும வறுமை.—விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ செ றிவே.—கறுபபுஞ சிவபபும் வெகுளிப் பொருள.—படரோ யுள்ளல் செலவு

மாகும்.—செழுமை வளனுங் கொழுப்புமாகும்.—தாவேவலியும் வருத்தமுமாகும்." இவைமேற்கோள்.

பண்புரிச்சொற்கள் வருமாறு:—கடி, எ-து. காவல் - கூர்மை - விரை - விளக்கம் - அச்சம் - சிறப்பு - விரைவு - மிகுதி - புதுமை - ஆர்த்தல் - வரைவு - மன்றல் - கரிப்பு, என்னும் பதின்மூன்று குணங்களை யுணர்த்துவனவாம். (உ-ம்) கடிநகர் - காவல், கடிநுனைப்பகழி - கூர்மை, கடிமாலை - வாசனை, கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன் - விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி - அச்சம், அம்புதுஞ்சுங்கடியரண் - சிறப்பு, எங்கணைகடிவிடுதும் - விரைவு, கடியுண்கடவுட் கிட்டசெழுங்குரல் - மிகுதி, கடிமுரசு - ஆர்த்தல், கடிதுகக்கரும்பினை கண்டகராற்றி - வரைவு, கடிவினைமுடிகி - மன்றல், கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி - கரிப்பு, எனவரும். குரு, கெழு, இரண்டு நிறத்தையும், நொசிவு, நுழைவு, நுணங்கு, மூன்று நுண்மையும், மழவு, குழவு, இரண்டு மிளமையும், தடவு, கயவு, நளி, மூன்றும் பெருமையும், வார்தல், போகல், ஒழுகல், மூன்றுநேர் நெடுமையும்; உணர்த்துவனவாம். தடவு, எ-து கோணலும்-பெருமையும், பொற்பு, எ-து பொலிவும், சாயல், எ-து மென்மையும், உணர்த்துவனவாம்.—தொல்காப்பியம்.—"கடியெனகிளவி, வரைவே கூர்மைகாப்பேபுதுமை, விரைவே விளக்கமிகுதிச் சிறப்பே, யச்சமுன்றேற்றாயீரைந்து, மெய்ப்படத்தோன்றும் பொருட்டாகும்மே.—குருவுங்கெழுவு நிறனாகும்மே.—நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.—மழவுங்குழவு மிளமைப்பொருள.—தடவுங்கயவுநளியும் பெருமை.—வார்தல்போக லொழுகன்மூன்று, நேர்புநெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.—அவற்றுள், தடவெனகிளவி கோட்டமுஞ்செய்யும், கயவென் கிளவிமென்மையுஞ் செய்யும், நளியென்கிளவி செறிவுமாகும்.—பொற்பே பொலிவு - சாயல் மென்மை." இவை மேற்கோள்.

இசையுரிச்சொற்கள் வருமாறு:—முழக்கு-இரட்டு - ஒலி-கலி-இசை-துவை - பிளிறு - இரை - இரக்கு - அழுங்கல்-இயம்பல் - இமிழ் - குளிறு-அதிர்-குரை - கனை-சிலை - சும்மை-கௌவை - கம்பலை - அரவம் - ஆர்ப்பு-என்னு மிருபத்திரண்டு மோசையென்னு மிசையை யுணர்த்துவனமாம். மாற்றம் - நுவற்சி - செப்பு - உரை - கரை - நொடி - இசை-கூற்று-புகறல்-மொழி-கிளவி-விளம்பு-அறை-பாட்டு-பகர்ச்சி-இயம்பல், என்னும் பதினாறுஞ் சொல்லென்னு மிசையை யுணர்த்துவனவாம்.—நன்னூல்.—"முழக்கிரட்டொலி கலியிசைதுவை பிளிறிரை, யிரக்கழுங்கியம் பலிமிழ்குளிறதிர்குரை, கனைசிலைசும்மை கௌவைகம்பலை, யரவமார்ப்போ டின்ன வோசை."—நிகண்டு.—"மாற்றமே மொழியே யோரோவரணியே கதை யெதிர்ப்புக், கூற்றுரையனுவலே சொற்குயில் விளக்கிளவிகாதை, யேறறிடுநொடியிலையத் தோடிசை பறைவாக்குப்புராணி, தோற்றமா நுவல்வியோடு மூவேழுஞ் சொல்லின்பேர்." இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

139. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மைய
னினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவியினைய வுடல்கொ ளுயிர்க் குணந்
துய்த்தறுஞ்ச றொழுத லணித லுய்த்தலாதி
யுடலுயிர்த் தொழிற் குணம.

(இ-ள.) உயிரினகுணமு முயிரின றொழிற்குணமு மாமாறுணாத்து தும. அறிவு, அருள, ஆசை, அசசம, மானம, நிறை, பொறை, ஓரபபு, கடைபபிடி, மையல், நினைவு, வெறுபபு, உவபபு, இரக்கம, நாணம, வெகுளி, துணிவு, அழுககாறு, அனபு, எளிமை, எய்ததல, துனபம, இனபம், இளமை, மூபபு, இகல், வெனறி, பொசசாபபு, ஊக்கம, மறம, மதம, மறவி, எனகிற முபபததிரணடு மிவைபோலவனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிர களின குணஙகளாம. துயததல, துஞ்சல, தொழுதல், அணிதல, உய்ததல, எனகிறவைநது மிவைபோலவனபிறவு முடமபோடுகூடிய வுயிரினுடைய தொழிறகுணஙகளாம இதனுணமுனனோா உடல கொளுயிாக குணமெ னறு முடலுயிாததொழிற குணமெனறுஞ் சொனனமையா னுடலிலாவு யிரு முளவெனககொளக. உயிருளளபொருள்க ளோரறிவுமுதலாக வாற றிவீறுகும.—தொலகாபபியம.—"ஒனறறி வதுவே யுறறறி வதுவே, யிரண டறி வதுவே யதனொடு நாவே, மூனறறி வதுவே யவறறொடு மூககே, நான கறி வதுவே யவறறொடு கணணே, யைநதறி வதுவே யவறறொடு செவியே, யாறறி வதுவே யவறறொடு மனனே, நேரிதி னுணாநதோா நெறிப்படுத தினா.—புலலு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—நநது முரளு மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யககிளைப் பிறபபே.—சிதலு மெறுமபு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யககிளைப பிறபபே.—நணடு ந துமபியு நானகறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—மாவு மாக களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யககிளைப் பிறப்பே.—மக்க டாமே யாறறி வுயிரோ, பிறவு முளவே யககிளைப் பிறப்பே. ஒருசாா விலஙகு மது பெறற் குரிய." இவை மேறகோள. எ-று. (உ)

140. பல்வகை வடிவிரு நாறறமை வணண
மறுசுவை யூறெட் டெயிரல பொருடகுணம.

(இ-ள.) உயிரிலலாத பொருட்குண மாமாறுணர்ததுதும். சதுரம், நீளம், வட்டம, முக்கோண முதலிய வடிவுகளும் ; இருவகை வாசஙக ளுமே; வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, கருமை, பசுமை, எனவைவகை வணணஙகளும ; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு உவாப்பு, தித்திப்பு, கார்ப்பு,

என்றிவைகளும் வெம்மை, தண்மை, வெண்மை, வன்மை, மென்மை சேர்மை, இழுமெனல், சுருச்சுரை, எனவெட்டுறுகளும், உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணங்களாம். எ-று. (௯)

141. *தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க*
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) உயிருள்ளபொருட்கு முயிரில்லாதபொருட்குந் தொழிற்குணமாமாறுணர்த்துதும். தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், இசைத்தல், ஈதல், இவ்வொன்பது மிவைபோல் வனபிறவும உயிருள பொருட்கு முயிரிலாப் பொருட்கு முரிய தொழிற்குணங்களாம். இவ்வகைக் குணங்க ளலங்கார வழியான் மாற்றவுமாமெனக் கொள்க. (உ-ம.) பொற்றிரளுக மாடம், சீரறத் துயின்றுவாழ் சிறந்தகாடே, உயிர்தோன்றிமறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத்தோன்றி மறைந்தது, என வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (௰)

142. இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா
லறுதொகை யெழுவழு வுருபுக ளெட்டே
தொகாநிலை யொன்பது தொகைநிலை யாறு
முப்பொழு திருசொல லாகு பெயரே
பகுபதஞ் சுட்டு வினாவே வினையின்
மூவகை முற்று மிருவகை யெச்சமும்
வினைக்குறிப் பிடையுரி விதித்திவை முத்தமிழ்
மொழி யெனத் தெளிந்த முன்னோர்
வழியிவண் விளக்கிய வணசொற் றொகையே.

(இ-ள்.) இச்சொல்லதிகாரத்துள் விளங்கியவற்றைஇங்ஙனந்தொகை யாகத்தந்தவாறு காணக. (௧௧)

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.—முற்றிற்று.

அதிகாரம் ஒன்றிற்கு, ஒத்தைந்திற்கு, இயல்பதின்றொன்றிற்கு, ஆ சூ. 102.
மேற்கோள், சூ. 118. ஆ மொத்தம. சூ. 220.

அதிகாரம் இரண்டிற்கு, மேற்கோளோகூடிய ஆ மொத்தம சூ. 341.

இரண்டாவது:—சொல்லதிகாரம்,—முற்றிறறு.

மூன்றாவது:

பொருளதிகாரம்.

PART III.—PORUL.

143. மெய்ப்பொருள் பகர்ப்பொருள் வேத முதற்பொரு
ளப்பொரு ளாகத்தணிக் கறைகுவல பொருளே.

(இ-ள்.) பொருளிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரையயினு மந்
நூற்குப்பாயிரமுரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். எனவே, 'ஆயிரமுகத்தான
கன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' என்றாராகலின், இஃது சிற
ப்புப்பாயிரம். இந்நூலிலக்கண முரைக்கில் நூனுதலியதுரைத்தலும், நூ
லதிகாரநுதலியதுரைத்தலும், அதிகாரத்துளோதது நுதலியதுரைத்தலும்,
ஒத்திடைசூத்திர நுதலியதுரைத்தலும், என்நால்வகையா னுரைத்தல் வே
ண்டும். அவற்றுணூனுதலிய துரைத்தலாவது:—நூலாமாறும் நூலென்ற
சொற்கு பொருளாமாறுமுரைத்தல். அவற்று ணூலாமாறுரைக்குங்கால
நூன்மூன்றுவகைப்படும். அவை முதனூல், வழிநூல், சார்புநூலென்றும்.
எனவே, 'முதல்வழி சார்பென நூனமூன்றாகும.' என்றாராகலின், அவற்று
ண்முதனூலாவது—வரம்பிலறிவன பயந்ததாகும். எனவே, "வினையினீங்
கி விளங்கிய வறிவின, முனைவன கண்டது முதனூலாகும்." என்றார் தொ
லகாப்பியனார். வழிநூலாவது—முதனூற்பா மரபு பின்னரும் வேண்டும
விகற்பங்காட்டி வழுவாமற்கூறுவது. எனவே, "முன்னோர் நூலின முடி
பொருங்கொத்துப, பின்னோனவேண்டும விகற்பங்கூறி, யழியா மரபினது
வழிநூலாகும." என்றாராகலின், சார்புநூலாவது—அவ்விருவர்நூலின்முடி
ந்தபொருளை யொருசாரோகக் யொருங் கொப்புப்படுவைப்பது எனவே,
'இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித,திரிபுவே றுடையது புடைநூலா
கும.' என்றாராகலின், நூலென்றசொற்குப்பொருளுரைக்குங்கால், தந்திரமெ
ன்னும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ்வழக்கெனக்கொள்க.
நூனுதலியதுரைத்தலாவது—இந்நூலின்ன கருதிற்றென றுணர்த்தல். அது
தமிழ்நுதலிற்றென்றல். தமிழ்நூன் மூன்றுவகைப்படும. அவை இயனூ
லும, இசைநூலும, நாடகநூலுமா மெனக்கொள்க. அதிகார நுதலிய து
ரைத்தலாவது:—இவ்வதிகார மின்னது கருதிற்றென்றல். இவ்வதிகார மெ
ன்னு நுதலிற்றோவெனின், பொருளிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரத்துள
விளங்கியவோதத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பதிகமென்னும்பெயர்த்து.
இத் தலைசூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின், கடவுள்வணக்கமு மதிகா
ரமுநுதலிற்று. இதனுரையாவது—"பொழிப்பெனப் பலவகை பொருந்திய
பொருளைப் பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதுவே." என்றாராகலின் வருமாறு.

இப்பூவுலகமாளையுட்படா தெள்ளவைத்துந், தவிராமெய்ப் பொருளாகவும், கலப்புமின்றி பிரிப்புமின்றி நவமொன்றென வியவுபாகக்கொண்டு பகாப் பொருளாகவும், வேதநூலுக்குத் முதல்வனாகவும், வேதநூலாலடையப்படு முழுமுதற்பொருளே யாவதும் நிற்கும் பொருளாகிய மெய்யுங் கடவுளை மனவணியாகவேத்தி பொருளிலக்கணத்தைக் கூறுதும். ஆகையில் இவ்வதிகாரம் வழுவொன்றின்றி முடிப்பது வேண்டி யீண்டுந் தெய்வ வணக்கமுரைத்த முறையைக்காண்க. எ-று (க)

144. பொருணூ லென்பது புகல்பொரு ளுதவிய
வுரிப்பயன் படுத்துமா றுணர்த்து நூலே.

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரம் பொருணூலினிலக்கணத்தை யுணர்த்துவதாலையி னிச்சூத்திரத்தினகண்ணே பொருணூலாவதிஃதெனக் காட்டுதும். இங்ஙனம்பொருளெனப் படுவதுதான விரித்துரைப்பர்மெனவுத்த பொருளை பயன்படக்கூறும்படியைக்காட்டு நூலேயென்க்கணமேனர்க ஆலகையாற புலவராலுரைக்கத் தகும்பொருளாவன:—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என நான்கு, இவற்றுட் பொருணூறறந்த செந்தமிழுணர்ந்தோர் மற்றை யாவுமொழிய அகப்பொருளெனச் சிறந்தனபமொன்றையும் புறப்பொருளெனப் படைசசேவகமொன்றையும் விரித்துரைத்தார். அங்ஙனம் பொதுப்படாதுரைத்தநூல சிறுபான்மையாகையின இங்ஙனம அறமுதனான்கிற கேறபபொது நூலாகவிவ்வதிகார முடியுமெனவே கொள்க. (உ)

145. வழக்குந் தேறறந் தோற்ற மெனவிம்
மூவகைப படுமா மொழியும பொருளே.

(இ-ள்.) பொருட்கூறுபாடா மாறுணாத்துதும். கற்றோா பிறர்பயனபட விரித்துரைக்கத்தகும் பொருளெல்லாம வழக்கும, தேறறமும, தோறறமும, என விமமூன்று வகையு ளடங்கும. இவையே ஒழுக்கம, வழக்கு, தண்டம, எ-ம. கூறுவா. வடநூலார் ஆசாரம, விவகாரம, பிராயசசித்தம, எ-ம. கூறுவா. எ-று. (ங)

146. நீதி வழங்கலு நிலைபெறத் துணிதலுந்
தீதென நன்றெனத் தெளிதலு மிவைவழக்
காதி முப்பொருட் காகும பயனே.

(இ-ள்.) கூறிய மூவகைப் பொருட்குப் பயனை யுணாத்துதும். அவற்றுள வழக்குப்பயனாவது:—முனை யாதொருவன செய்தவை நீதியாவிற கேளாதன வென்பதாயினு மேற்பன வென்பதாயினும் வழக்குமுறையிற காட்டியதனுள் குற்றந்தோற்றலுங் குற்றங்காத்தலுமென விருவகைவழக்கெனறவாறு. அங்ஙனம் அஞ்சியோடினுரைத் தொடாநதயிா செகுத்தலை

மென்று குற்றந்தோற்றலும், தன்னைக் காப்பதுவேண்டி யெதிர்த்த பகைவ ளைக் கொல்வது வீரமென்று குற்றங்காத்தலு, மென்றிருவகைவழக் கென்ப படும். தேற்றப் பயனாவது:—குறித்ததொழிலைச் செய்யத்தகுவதோ தகா ததோவென வையந்தோன்றி யிரண்டி லொன்றைத் தானறெரிந்ததுவே தகுவதெனபதாயினுந் தகாததென்பதாயினும் விரிவாகக்காட்டி யையந்தீர்த் தனை யனுகவு மகற்றவு முன்னர்த்தேறுதற் கேற்பக்கூறலென் றிருவகைத் தேற்ற மென்றவாறு. அங்ஙனம் மேன்மையோர்க்கும் பணிதற்குமோ தகாதோவென வையந் தோன்றித் தகுமென்ப பலவறனைக்கொண்டு காட் டிப் பணிவதற் கினைவருந்துணியத் தேற்றலும், தேடியபொருளை நம்பத்தகு மோ தகாதோவென வையந்தோன்றித் தகாதென விரித்துக் காட்டியவற் றை நம்பாததற்குத்தேற்றலும் இருவகைத் தேற்ற மெனப்படும். தோற்றப் பயனாவது—எடுத்தபொருட் குணந்தோற்ற விளக்கி நல்லவை புகழ்தலு மல்லவை யிகழ்தலுமென் றிருவகைப்படுந் தோற்றமென்றவாறு. அங்ஙன மிகப்பொருட் செல்வன் பிறர்க்கீயந்திலனாகியு மறிரந்திகை வழங்கினு னென்றிவன்கொடையி னருமை தோன்ற விளக்கிப்புகழ்தலும், தனக்குய் பசி கண்டாற்று துண்டா னென்றிவன் கொடுமை தோன்றவிளக்கி யிகழ் தலும், என விவை யிருவகைத் தோற்ற மெனப்படும். ஆகையில் நீதிதன் முறைவழுங்கல வழக்கின் கருத்தும், ஐயந்தீரத் தொன்றிற்றுணிதற் றேற் றக்கருத்தும், தீயவு நல்லவும் விளக்கற்றோற்றக்கருத்து மாமெனக்கொள்க. இம்மூவகைப்பொரு டனித்தனி வழங்கு மாயினுஞ் சிலவழி யிரண்டுங் கூடிவருமெனக் கொள்க. அங்ஙன மேலே சொல்லப்பட்டபடி இரந்தியந்த வள்ளலருங் கொடை தோற்றிப் புகழுங் காலை, வாயாதிதற் கேனையவ ருந் துணியும்படியே தேற்றுத லுணர்ந்துபேசி விதுவே தோற்றமுந் தே ற்றமு மொருப்பட வழங்குமா றெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. சொன்ன விம் மூவகைப் பொருளும் இயற்றமிழானும் இசைத்தமிழானும் வேறு பாடின்றி வழங்கும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொது விதியாக வதற்கதன் கு றிப்பின் றகவதாயபயனை யடையும் வழியைக்காட்டல் இவ்வதிகார நூற் றும் பயனெனக் கொள்க. எ-று. (௬)

முதலாமோத்து:—பதிகம்.

1. Ascription.

147 பதிகங் காரணம் பாவு தொகைதுணி
வைந்து மெலாப்பொருட் காம்பொது வழியே

(இ-ள்) சொற்பொருள் பயன்படப் பொதுவழியா மாறுணர்த்து தும். சொன்ன மூவகைப் பொருளுங் கருதியபயனையடையச் சொல்லத் தகும் பொதுவழி யாதோவெனிற் பதிகமும், காரணமும், பாவும், தொ

கையும், துணிவும், என விவ்வைந்தும் பொது வழியாகும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். (க)

148. தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செப்புவ தாகுஞ் சிறப்புப் பாயிரம்.

(இ-ள்.) சிறுத்த முறையானே பதிகமா மாறுணர்த்துதும். பதிகம், பாயிரம், நூன்முகம், முகவுரை, புறவுரை, புனைந்துரை, அணிந்துரை, தந்துரை, இவையொரு பொருட்கிளவி, வழக்குமுதன் மூன்றன் முகத்துப் பதிகமே நூன்முகமாக உரைத்தல் வேண்டும்.—நன்னூல்.—'ஆயிர முகத்தானகன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' எ-து. மேற்கோள். பலவகைப் பாயிரத்துள்ளே ஈண்டுச் சிறப்புப்பாயிரம் வேண்டுவதெனக் கண்டுணர்க. சிறப்புப்பாயிரம் எத்தன்மைத்தோவெனில், தெய்வவணக் கமாகித்தான் விரித்துரைப்பா னெடுத்த பொருளைத் தொகைப்படக்காட் டல். இவற்றுட்டான மொழியானும் பொருளானும் வழுவின்றி யுரைப் பவு மற்றையவர் மனவெறுப்பின்றிக் கொள்ளவும் எவர்க்கும் வழுவாப் பயனுண்டாகவுங் கடவுளுதவியே வேண்டினமையாற் றெய்வவணக்கம் வேண்டுவ தெனப் படாயிற்று. பலபொருட் டொடாகத் தருங்கா லிவ்வண க்க மாதியில வேண்டுவதன்றி யொவ்வொருவகைப் பொருண்முகத்து வே ண்டாதெனக் கண்டுணர்க. எ-று. (உ)

149. பாயிரத் துப்பொருள் பகரிற் கேட்பாக்
கிணக்க மாசை யியையவும் பொருட்டெளி
வுரிமை தோன்றவு முறைப்பது நெறியே.

(இ-ள்.) பதிகத்துட் பொருட்டொகைப்படவுரைக்கு மாறுணர்த் துதும். பதிகத்துள் தொகைப்பட்ட பொருளை யுரைத்துக்காட்டுந் தன்மை யாற் கேட்பதற் கிணக்கமு மாசையு மற்றையவரிடத் துண்டாகவும், தன் பொருட்டெளிவொடு தோன்றவும், பதிகவுரிமை வழுவாதொழுகவு, முறைப் பது முறையெனக் கொள்க. இவற்றுட் கேட்போரிடத்தி லிணக்கமாவ தற் கவையடக்கமாகும். கேட்பதற்காசை யாவதற்கெடுத்த பொருளின் மாட்சியு மருமையும் பயனுங்காட்டுவ தாகும். தெளிவுண்டாவதற் கேற்ற பொருளொன்றுகச் சுருங்கச் சொல்லிப் பின்னதனுறுப்பென வதனை யி ரண்டுமூன்று பிரிவாகப்பிரிப்பவு மூன்று பிரிவுமிக்கது சிறப்புமன்று. ஈண் டப் பிரிவிலொன்றாயினு முன்னொருகையாகச் சொன்ன பொருளி லடங் கா. பிரிதாய் நிற்றலுமவழுவே. அங்ஙனம் இந்நாட்டரசன் கைக்கிளையில லையென்பது தொகையாயுரைத்த புகழின்றோற்றப் பொருளாம். இனிப் பிரிவாக வன்கை பொன்மழைவழங்க வின்மையொழித்தலும் வின்மழை வழங்க வெம்பகை யொழித்தலுமா மென்பது தொகைப்பொரு ளிரண்டா யப் பிரித்தவாறு. இவ்வாறன்றி யவனே சொன்மழைவழங்க வறியாமை

யொழியமென்னாவி னமைக்கெதுகையு முரைப்ப வெடுத்த பொருளிலடங்கா
மையால் வழுவென்னக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அன்றியும், பதிகத்துரிமை
வேண்டும். இஃது பொருட்குரிமையும் அளவிற்குரிமையும் எனவிருவகைப
படும். இவற்றுட் பொருட்குரிமையாவது:—தான்விரித்துரைக்க வெடுத்த
பொருட்கன்றியே மற்றொரு பொருட்கேலாதாம்படி சிறப்பினை யுடைய
பதிகங்கூற லதன்பொருட்குரிமை யெனப்படும். இதனைப்பற்றி முன்
னோர் பதிகமே நன்முக மென்றார். எனினுமோவெனில், அணியுடை
முதலிய பலர்க்குப் பொதுமையவாகச் செய்யினும் இருவாக் கேற்கும
பொதுமுகச் சாய்பகாண்ப தரிது. அளவிற்குரிமையாவது:—எவ்வுடம்பி
யானைத் தலையும் யானையுடற் கேற்றதலையு மேலாதனபோற் பொருளை
விரித்தவளவிற் கதன்முகமாகிய பதிகவளவுந் தகுவதாத லளவிற்குரிமை
யெனப்படும். ஆயினும் பதிகவுறுப்பின மிக்க செம்மையிற் குறுமை நன்
றெனக் கொள்க. இதற்கெலா முதாரணமாம்படி திருவள்ளுவநாயனார்
பயனென் றெடுத்துத தேற்றப் பொருளவகைக் கியற்றமிழாய் விரித்து
ரைப்பப்பதிகமாவது வேதநூன்முத லெவ்வகைநூலுங் கல்லாதுணரவுஞ்
சொல்லாதுணர்த்தவும் வல்லவராகி, மெய்ஞ்ஞானத் திருக்கடலாகியவொ
ருமெய்க்கடவு டனதிருவடிமலரோ தலைக்கணி யெனக் கொண்டேத்தி, யிரு
ளிராவிடத்து விளங்கிய வொருமீன் போலவும் பாலைச்சுரத்தரிதலர்ந்த
பதுமம்போலவு மெய்யாஞ்சுருதி விளக்காதிருளே மொய்த்த நாட்டின்
கண்ணுங் கடவுளோறறிய ஞானத்திருவிளக்கெறிப்பத் தெளிந் துணர்ந்
தெங்குமொரு விளக்கென நின்றுயாந்த திருவள்ளுவருரைத்த பல்லற
த்துண்றை நானறிந்துரைப்பத் துணிந்தேன். அந்நாயனார் தந்த பயனெ
னும் பெருங்கடலாழத்தின் மூழ்கி யாங்குடையரு மணியொருங் கெடுத்
தொரு சிறு செப்பினடைத்தாற் போலத் திருவள்ளுவரது பயனெலாம்
விரித்துப் பகரும்படி நானவல்லனலவேனுங்கையி னக்கடற்றுறை சேர்ந்
தொருமணி யெடுத்துக் காட்டலுற்றேன். அவர் சொன்ன குறளி
னொன்றே யிங்ஙன நான் விரித்துரைப்பத் துணிந்தேன். அஃதாவது:—"ம
னத்துக்கண் மாசிலனாத லனைத்தற னாகுல நீர பிற" எ-து இல்லறந் துற
வறமெனறிவ் விரண்டனுள்ளு மடங்கி நிற்கு மெல்லா வறங்களு மனத்
தின் றூயுமையாற் பெறும் பெருமையே தருமமெனவும், மனத்தினுண்
மாசுகொண்டவன் செய்யுந்தவமுந் தானமு மறறையாவு மறத்தினரவமாவ
தன்றி யறத்தின்பயனுள வல்லவெனவு, மக்குறளிருபய னிலையென வி
ரித்துக் காட்டுதும். விரிப்பவே மெய்யும் பொய்யும் விளக்கி யுட்பயன்று
மெய்யறத்தின் றன்மையே வெளியா யஃதொன்றுணர்ந்து நாமதற்கொப்ப
நடக்தாலது வீடடைதலும் வழியெனக் காணப்படும். பெரும்பொருளைநேர்ந்து
பொய்ம்மணி கொள்வது கேடென்றாயினும் பொருளைக்கோதது மூடலை வா
ட்டியு முயிலா வருத்தியு மேறகவீட்டிற் செல்லாச் சில பொய்யறங்களை
யீட்டவிலுங் கேடாமன்றே. இதனை விலக்கித் தன்னுயிராக்கங் காப்பது

வேண்டியிக்குற்றப்படுவாய்மதுரைக் கேற்றவெனவிப்படுத்தற்றிய தெய்வவண் கழுஞ்சொல்லக் குறித்தபொருளைத் தோன்றவியாயுரைத்தல் தெளிவாயிரு பிரிவாக வகுத்தல் கேட்பதற்கினிமைக் கிலக்கணமாவதற் கிலைவுட்க்கமு மாவையர் வதற் கப்பொருண்மாட்சியு மருமையும் பயனும் முன்றேயே வத்தவுருக்காணக. இசைத்தமிழ்ப் பதிகத் ததாரணமாகக் கம்பருரைத்த பதிகமுப்பாப் பாயிரத்தைக்காண்க. அதற்றுள் முதற்பாத் தெய்வவணக்கமும், பின்னிருபாவுஞ் செய்பொருளுரைத்தலும், பின்னூற்பாவினோ டவையடக்கமு, மற்றவை தன்கதை மாட்சியு மருமையும் பயனும் வகுத்தன. எ-று. (௩)

இரண்டாவது—காரணம்.

2. Cause

150. காரண வழியெனக் காட்டுமொப் பொருட்குறி
யகத்திணை புறத்திணை யாமிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே காரணவழியா மாறுணர்த்துதும். ஈண்டுக்காரண மென்னுஞ் சொலலானுரைப் பானெடுத்த பொருளைக்காட்டற்கு தவு நியாயங்களே வருவன வெனவு மந்நியாயங்கடோன்று மிடனே திணை யெனவுங்கொள்க. இவையே யகத்திணை யென்றும் புறத்திணை யென்றும இருவகைப்படும். இவற்றையினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (௧)

151. அகத்திணை யியல்பே யுறைபமை வகையே
பொதுச்சிறப் புவமை புறநிலை யெதிர்நிலை
கருவி காரியங் காரக முன்னவை
பின்னவை யெனவாம் பிரிவீ ராறே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். அவையே யியல்புமுதலாகப்பின்னவையீறாகப் பன்னிரண்டெனப்படும். எ-று. (௨)

152. அவற்றுள்,
இயல்புரைத் தொப்ப வியம்புத லியல்பே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யியல்பெனு முதலகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். ஆகையிலவ்வவ் வியல்பினைக்கொண்டு பொருளைக்காட்ட லியல் பகத்திணை யெனப்படும். அங்ஙனம் நல்லறிவிலலா ரினமொன்றுகாட்ட வுணவுமுடைய மைம்புலநுகர்ச்சியு மற்றவுயிர்க்கும பொதுமையவாம் நல்லறி வொன்றே மாந்தரியல்பின் சிறப்பென்றமையா லறிவில்லாதார் மக்களெனப்படா விலங்கினோ டினையொனப் படுவரென்ப தியல்பெனு மகத்திணையாகும்,—சிந்தாமணி.—"பெண்ணெனப்படுவ கேண்மோ பீடில பிறப்பு நோக்கா, வுண்ணிறை யுடைய வல்ல வோராயிர மனத்த வாகு, மெண்ணிப தங்

கை யிட்டா லிந்திரன் மகனு மாவனே, லென்னெனைக் குன்றெறி யுற்றூற போன்மெலிந்து பினிற்கு மன்றே." என்குசாவையின் மாதாநியல பினைக் காட்டி யாதனை நம்புளாரா தென்பது காட்டினதாயிற்று. எ-று. (௩)

153. தொகைவிரித் துரைத்தல் சொற்பொருள் வகையே.

(இ-ள்.) வகையுகத்திணையா மாறுணர்த்துதும். தொகையா யுரைத்த பொருளை வகையுறுத்தியம்புதல் வகையுகத்திணையாம். (உ-ம்.) வந்திள வேனிலுலாவிய வனமெலா மகிழ்ந்ததெனத் தொகைப் பொருளா யுரைத்த தை வகையுறுத் துரைப்பம. "விரைவாய் நாகம விருபபுறி நகைப்பன, மு கைவாய்த தாழை முறுவிக் கமழ்வன, கறைவாயப் பனமலா நயனம விழி பபன, மதுவாய் வண்டின மகிழ்ந்தியா மொழிவிப்பன, தீங்குரற குயிலினஞ் செனறுபா விசைப்பன, வேலைப் புறவை யினபபறை துவைப்பன, வெறி வாய விரியிள வேனில், செறிவாய் வனததுட செருகலி யுலாவவே." எ-து. வகையகத் திணையாம. அங்ஙனம் வனததிற் கிராமா போகைவி லயோத திமாநக ரெல்லாம் வருந்தின தென்பது வகையறுத துரைப்ப யனிதா புல மபதுரைததலின பினனர்க்கமபா சொன்னதாவது —"கொடியடங்கின மனைக்குன்றங் கோமுர, கிடியடங்கின முழுகிழுந்த பல்லியம, படியடங்க லு கிமிரபுசங்கள் மாரியாற, பொடியடங்கின மதிறபுறத்து வீதியே அட் டிலு மிழுந்தனபுகை யகிறபுகை, கெட்டிலு மிழுந்தனநிறைந்த பாலகினி, வ ட்டிலு மிழுந்தன மகளிா கானமணித, தொடடிலு மிழநதன மகவுஞ் சோர வே. ஒளிதுறந்தன முகமுயிா துறநதெனத, துளிதுறநதன முகிறகுரு லையும் துயகீர்த், தளிதுறந்தன பரிதான யானையுங், களிதுறந்தன மலாக் கள்ளுண வண்டினே." பலவுமிராமாயண நகாநீங்குபடலத திருநூறறிரண் டாம்பாவே தொடங்கிக்காண்க. எ-று. (௪)

154. பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே
சிறப்பென வொன்றி னடங்கும் பலவே.

(இ-ள்) பொது வகததிணையுஞ் சிறப்பகத்திணையு மாமாறுணாததுதும். ஆகையிற்றனக் குறுபபெனப பலவறறை யடக்கிச் சொல்வது பொ துவெனவு மொன்றினடங்கின பலவறறுட டனித்தனி யொவ்வொனறு சிறப்பெனவுங்கொளக. இவவா றருடலைய தானம் பொறை தவ மூக்கமுத லியவெல்லாம்பொதுப்படவறமே யாகையிலறம பொதுவெனவுமற்றவைத தனித்தனிச சிறப்பெனவுமபடும். பிறவுமனன. ஆகையிற் றலையுயைப்புக ழப் பொதுப்பட வறததின் மாட்சிலையக் காட்டிப் புகழ்வது பொதுவகத்தி ணையாம். கலவிபுகழ்ந்துழி திருவள்ளுவா முதலியகநரோர் மாட்சியைப் புகழ்வது சிறப்பகததிணையாம். பிறவுமனன. (உ-ம்.)—சிந்தாமணி.—"தே வரோ தாமுமாகித தேவராற றெழுதகப் புட்டு, மேவல்செய் திறைஞ்சிக் கே ட்டு மணித்தமா பணிகள் செயது, கோவது பெரிதுத் துனப நோயினுட் பிறத

தறுன்பம்,யாவதுந் துன்பமன்று யாக்கை கொண்டவர்கட் கென்றான்."இ
தனுளாதிக கடவுளன்றி மற்றைத் தேவர்க்கெதுன்பங்களைச் சொன்னபின
னத்தேவரு முடலுடையாரானி யலையும் துன்பங்காட்டப் பொதுப்பட்ட
வுடலைக் கொண்டயாவாக்கு மெல்லாத் துன்புந்தானே யென்றுமுடித்தானு
கையிற் பொதுவகத்திணை யாயிற்று. மீளவும் காம மயக்கத்தைக் காட்டப்
பொதுப்படக் காதன்மிகுதியால்வரு மதிமயக்கங்காட்டி காதன் மிக்குழி
கறறனவுங் கைகொடாவாதல் கண்ணகத் தஞ்சனமபோலுமால், எனபது
சிநதாமணி. இதுவும் பொது வகதிணையாம், எ-று. (௫)

155. உவமை யெனபபிறி தொப்ப வுரைத்தலே.

(இ-ள்.) உவமையகதிணையா மாறுணாத்துதும். தானேயுளாப்பா
னெடுதத பொருளை விளககவு மறறவ ரவறறை யொப்பித்துக கொளளவும்
பிறிதொன்றனை யெடுதிரண்டிற் கொபபுமை காட்டித தனபொருடோன்
ற விளககியுளாப்ப துவமையகதிணை யெனப்படு மாகையில் விளக்குவ
மையெனறு மொபபிததுககாட்டுவமையெனறு மிவை யிருவகைபபடும்.
இவறறு ளததாட்சியு மடங்குமெனறுணாக. (உ-ம்.) குறள்.—" சலத்தாற்
பொருளசெய்தே மாத்தல பசுமட், கலததுணீா பெயதிரீஇயற்று " எ-து. வி
ளககுவமை. "வாளோடெனா வனகண்ண ரலலாாககு நூலோடென், னுண்
ணவை யஞ்சுபவாக்கு." எ-து. ஒப்பிததுக்காட்டுவமை.—சிநதாமணி.—கா
மததாற கேடுவருமெனச சசநதற்கு மந்திரி காட்டிச் சொனனதாவது:—
"காமமே கனறி நிறை கழுதை கண்டரு ளினுமேல், வாமனா சென்று கூடி
வருந்திநீ ரொன்றும் வையத்,தீமருசோ மாலை போல விழிததிடப் பட்ட தன
றே, நாமவேற் றடக்கை வேநதே நாமிது தெரியி னெனருன." அனறியுங்
கணவனை யிழநததற் குளளாக தேற வுலகினிலதத செல்வமிலலையென் றத
தாடசியாகவும பொதுப பொருளாகவும காட்டினபடியாவது —சிந்தாம
ணி.—"மன்னுநீர மொக்கு ளொாககு மானிட ரிளமை யினப, மினனிறை
திறக்குற செல்வம வெயிலுறு பனியி னீஙகு, மினனிசை யிராஙகு நலயா
ழினியினு மினிய சொலலா, யனன தாலவினை யினுகக மழஙகுப தென்னை
யெனருன"இதனுட்பொருடகுப் பொருளவிளக்குவமைகொணடு தன்பொ
ருளததாட்சியா லொபபித்த வுவமையுாததவாறு காண்க. ஈணடினி யணி
யதிகாரததுவமையு முவமைவிகறபங்களும் விரிததுாைப்பாம. எ-று. (௬)

156. புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென மூன்றே.

(இ-து.) புறநிலை யகத்திணையா மாறுணர்த்துதும. தான் குறிததவறறிற
புறத்து மறறொரு பொருளை யெடுதுக் காட்டிக குறித்த் தன பொருளை
விளககுதல்,புறநிலையகத் திணையெனப்படும். இதுவே ஒப்பு மிழிவு மாகக
முமென மூவகைத்தெனக் கொள்க. இவறறுட் புறதெடுதத பொருடகுத
தன் பொருளொததெனி லொபபு, குறைநததெனி விழிவு, மிகககெனி

லாக்கமெனப்படும் (உ-ம்.) "பிறர் கடுஞ்சொலின்று னிங்காள் பொறுத்தது கண்டு நீயும் பொறுயோ." என்பதொப்புப் புறநிலை. 'அடிப்பாரை பொறுத்தன ரொருசொல்லா விடிப்பாரை பொறாகொல்லோ.' என்பதிழிவுபுறநிலை 'நக்களவா நயன்கொண்ட நாட்டெலநாடியபின், மக்களவர் மேனலங் கொள்வர்னுலக நாடாமோ.' என்பதாக்கப் புறநிலை. பிறவுமன்ன. எ-று. (எ)

157. குறித்தவை காட்ட மறுத்தவை காட்டி
யெதிரில் விளக்க லெதிர்நிலை யென்ப.

(இ-ள்.) எதிர்நிலை யகத்திணையா மாறுணர்த்துதும். ஒன்றனை விளக்க வதனை மறுத் தெதிரோ நிற்கும் பொருளைக்காட்ட லெதிர்நிலை யகத்திணை யெனப்படும். அங்ஙன நல்லோரது மேன்மை தோன்றத் தீயோர்தினத் தைக் காட்டலுங் கல்லாமையால் வருமிகழ்ச்சி தோன்றக் கல்வி பயக் கும் புகழ்ச்சிகாட்டலு மெதிர்நிலை யகத்திணையாம் (உ-ம்.) தேம்பாவணி "கானசுரக்கு மிளமுல்லைநட்டுப் பொன்னுற் கடைகோலி, வானசுரக்கும் பனிமாலைய பந்தர் முத்த மணற்பாயத்தித, தேனசுரக்கு நீருட்டி வளர்த்த பூங்காத் தியந்தறவோ, மீனசுரக்கு மிராவொளித்துப் போதிர் நமமைவி டடெனபார்." இதனு ளொட்டெனு மலங்கார வகையாற் சூசைமாமு னி யேகீத்து நாட்டி னீங்கலின்வந்த கேடுதோன்ற வனனுங் கிருந்துண ர்த்தியதனால் வந்த நன்மை காட்டியவாறு காண்க —இருமொழிமாலை — "காமுகத்து முல்லை கதிர் முகத்துத் தாமரையே, சீமுகத்துஞ் சிந்தாப பொறையினிதே—போர்முகத்து, வில்லெதிரோ தோல்வையினு மிக்கினனு மெல்லியலார், சொல்லெதிரோ தோலாநிலை.' இதனின் மகளிரோ டெதிர்த் திகலி நின்று ரிகழ்ச்சி தோன்றப் போர்முகத்து வில்லார் தோடின சேவகனி கழ்ச்சி காட்டப்பட்டது எ-று (அ)

158. காரண நான்குங் காரிய நான்கும்
விரித்துத் தன்பொருள் விளக்க லுரித்தே.

(இ-ள்.) கருவியகத்திணையுங் காரியவகத்திணையுமாமாறுணர்த்துதும் கருவியெனினுங் காரணமெனினு மொக்கு மாகையிறென்றற்குள்ள காரணத்தைக்கொண்டாயினு மதனாலாகுங் காரியத்தைக் கொண்டாயினு மத னைவிளக்கிக்கூறல் கருவியகத்திணையுங் காரியவகத்திணையுமாமெனக்கொ ளக. இவற்று ளாக்கினு னென்னுங்கருத்தாக் காரணமு முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுங் குறிப்புக்காரணமுமாகக் காரணவகை நானகென்ப அங்ஙனங் கடவுளுரைத்த நூலிஃதாகையிற் பொய்யும் பிழையுமில்லதே என்பது ஆக்கினுனென்னுங் காரணவகத்திணை, மண்ணாலாய வுடலிஃதா கையி னிறப்பதரிதே - இது முதற்காரண வகத்திணை, ஐம்பொறி யுணர் துர் தன்மை யறிவுளோர் நம்பா ரொன்றுன - இது துணைக்காரண வகத்தி ணை, பேருலகாள யானபிறந்ததரியபின, பாருலகிழி நலம்பற்றிக்கவோ -

இது குறிப்புக்காரண வகத்திணை, இங்ஙனவகைக் காரணங்களால் வரும் காரியங்களைக் கொண்டிவ்வாறு தத்தம் காரணப் பொருட்களை விளக்கி யுரைப்பது காரியவகத்திணையாம்.—குறள்.—"நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாநோய் செய்யார், நோயின்மை வேண்டு பவர்." பிறர்க்கு நோய் செய்தற் காரணமாகத் தனக்கு நோய் காரியமாக விளையு மென்றமையாற் பிறர்க்கு நோய் செய்வதின்றென்க காட்டின காரியவகத்திணை யாயிற்று பிறவுமன்ன எ-று. (௯)

159. காரக மென்ப கருத்தா கருமங்
கருவி கருத்திடங் காலந் திறனேழே.

(இ-ள்) காரகவகத்திணையாமாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைச் செய்தலிற் கூடியபலவும் பொதுப்பெயராகக் காரகமெனப்படும் அவையே செய்பவனுஞ் செய்தொழிலு மதற்குதவு மிருவகைக் கருவிகளு மதனாற்கருதிய பயனு மதனைமுடித்தவிடமுங் காலமும் படியுமெனக் காரக மெழுவகைப்படும் அவைகளிலொன்றனைவிளக்க விதற்றைவிரித்துக் காட்டில் காரகவகத்திணையா மெனக்கொள்க. இவற்றுளெல்லா நடப்பினுஞ் சிலவொழித்துச் சில நடப்பினுமாம். (உ-ம்.) தேம்பாவணி.—"தண்டவத் தனைய பைம்பூந் தருத்திர ணிழற்றிக் கவவு, மண்டபந் தொருநாள வைகி மதுமலம் பொழிவாய்க் கஞ்சம்,விண்டவத் தொழிலு மாந்தா வீடுறச் செப்பங் காட்டி,யொண்டவத் திறைவன் சூசை யுரைவிரி தமிழிற் சொன்னான்." இதிலே யொண்டவத்திறைவன் சூசையென்பது கருத்தா, செப்பங்காட்டிச் சொன்னானென்பது கருமம்; மதுமலம் பொழிவாய்க் கஞ்சமவிண்டென்பது கருவி; அவத்தொழிலு மாந்தா வீடுறவென்பது கருத்து, தண்டவ மண்டபத் தென்பதிடம், ஒரு நாளென்பது காலம், உரைவிரி தமிழி லென்பது திறன், என வேழும் வந்தவாறு காண்க ஈண்டுச் சுருங்கச் சொன்னதை விரித்துரைப்பவு மியல்பே எ-று. (௧௦)

160. முன்னவை பின்னவை முன்பின் னடந்தன
பன்னித் தன்பொருள் பயன்பட பகர்தலே.

(இ-ள்.) முன்னவையகத்திணையும் பின்னவையகத்திணையுமா மாறுணர்த்துதும். எடுத்தபொருளே தோன்றுவதற்கு முன்னுயதும் பின்னுவதும் விரித்துக்காட்டல் முன்னவை பின்னவையென விருவகை யகத்திணையாம். (உ-ம்) விருத்தம்.—"காலைவாய் மலர்க்கமலங் காய்ந்திதட் கதவடைப்பச், சோலைவாய்ப் பறைதுவைத்த புள்களிப்ப வெங்கதிரோன், வேலைவா யுறமேவிய கறைவைகள் கனையா, மாலைவா யிருளவடி வொடுகெறுல வந்ததுவே.' புறநிலை. இதிலே யிராவைவிளக்குவதற்கு முன்வரும் பலவற்றை விரித்துரைத்தமையான் முன்னவை யகத்திணை யாயிற்று.—குறள்—"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு, மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்." இதி

லே பிறமனை விரும்பலாகா தென்பது காட்ட விரும்பினாயின்னர், வரும் பகைபாவு மச்சமபழியென நாற்கேகேளாக காட்டினமையாலும் பின்னவை யகத்திணையாயிற்று.—தேம்பாவணி.—"தொல்வினை யிளிய வென்று நுக ருறத் தோன்றுங் காலு, நல்வினை யரிய வென்று நடக்கெடத் தோன்றுங காலுங், கொலவினை நிலையச் செந்நிக குளிபபால் லுணர்விற் றுழ்ந்து, வ ல்வினை யூக்கம் பூண்டு மருளலென னெஞ்சே யென்றான்." இதிலே யரு மைககளுசி நல்வினைவிடாமலு மினிமைவிருமபித தீவினை செயயாமலு மு றுதிபெறும்படித தீவினை பினவரு நரகப பீடைகளுணர்வது நன்றெனற மையா லிதுவும பினனவை யகத்திணை யாயிற்று. இவவகத்திணையை 199-ம சூததிரததில விரிததுக கூறுதும். (கக)

161. புறததிணை யொழுக்கநூல புறக்கரி மூனறே.

(இ-ள்.) கிறுத்தமுறையானே புறததிணையாமாறுணாததுதும. அவை யே ஒழுககமு நூலுங் கரியுமென மூவகைப்படும. இவறறுள்ளவவநாட்டி னிறைவழுவினறி யொழுகுமுறையே ஒழுக்க மெனப்படும். இவ்வகைமு றையோடு தனபொருளொததாகக காட்ட லொழுககப்புறத திணையாம. (உ-ம.)குறள.—"எவவ துறைவ துலக மூலகததோ, டவ்வ துறைவ தறிவு." என்றாராகையிலுலகுள வழுவற்றமுறையோ டொததிதுவெனக் காட்டி னுலகங்கொளளத தகுவதெனபது விளங்கும். அனறியும, வேதநூல் நீதி நூல மனுநூல் முதலிய நூலவழி விலககினவும் விதிததனவு மெடுத்துக காட்டித தனபொருடோனற விளககல நூறபுறததிணையாம. மறுபபாரின் றிவழுவஞ நூலினிடததுத தானெடுததுரைதத பொருளே யுளவெனககா டடினெவருமையமினறி யொபபித்துக் கொளவதெளிதே. அன்றியுங் கரி யெனினுஞ சாட்சியெனினுமொககும. ஆகையினமிக கறிவுடையோருரை ததாயினு மெழுதினதாயினுந தானெடுததபொருட்குச சாட்சியாககொ ணடு காட்டல கரிபபுறததிணையாம. ஆகையிவிலககிய வுதாரணஙகளை யெடுத்துக்காட்ட லிபபுறததிணையாமெனக் கொள்க. இப்புறத்திணையை 199-ம சூத்திரத்தில மேறகோளாக விரிததுககூறுதும். எ-று. (கஉ)

மூன்றாவது:—விரிவு.

3. Detail.

162. விரிவென வணிவழி விரித்த தன்பொரு
டரியவைக் கட்செலச் செப்புத லெனப.

(இ-ள.) நிறுததமுறையானே விரிவாமாறுணர்த்துதும். விரிவெனி னும் பரவெனினுமொககு மாகையின மேற்கூறிய திணைமூவைந்து மெல லாப்பொருட்கெல்லாம வேணடியவல்லவாகி யொருபொருட்குரிய சில

வுஞ் சில மற்றொரு பொருட்குரியவாங்கயிற் றுன்விரித்துரைப்பவெடுத்த பொருட் கேற்பவற்றைத் தெரிந்து போர்முகத்தணிகளைப் பலவகையுமா கவகுத்ததுபோலவ் குறித்தபயனையடைதற்கேற்ற வொழுங்குந் தெளிவு மாம்படித் தெரிந்தியாவற்றைப் பகுத்தபின்னரேற்றிய சுவர்மேற்சித்திர மெழுதுவார்போலவு மெழுதிச்சுருட்டின படத்தைவிரிப்பார்போலவு மு றையிற்கிடந்த செம்மொருருவி வீசுவார்போலவுந் தானுமவற்றைத் தனி த்தனி விரித்துக்காட்டல்வேண்டும். இதுவேவிரிவெனப்படுமே. இதற்கைந் தாமதிகாரத்திற் சொல்லப்படு மலங்காரங்களே வழியாம். உதாரணங்கா ட்ட விதியே விளங்கும். ஆகையிற் பதிகத்துதாரணமாக வெடுத்த குற ளுண முதற்பயனாகிய மனத்தின் றூய்மையா லறமெல்லாம் பெறும் பெரு மையு முடையன வென்பது பல வகத்திணையால விரித்து விளக்கியவாறு. அறமென்னப்பட்ட யாவுமன னுயிர்க்கோ ருயிராகவு மனத்திற் கோரணி யாகவு நெஞ்சத்திற் கொரு செல்வமாகவும் வழங்குமியல்பினை யுடைய ன வாகையிற் புறத்துத் தோன்றும் வேறுருக் கோலங் காட்டி யகத்து ண்ணுழையாவறமோ வறத்தின்பேறும் பெருமையுமுடைய வென்பார். எப்பொருளினு மதனுண்மை யுணர்தலே ஞானம். உணர்ந்த பொருளினி லையே நல்லவை யெனவு மிலையே யல்லவை யெனவுந் தெளிதலே காட்சி. தெளிந்தவழியேயல்லவை யொருவிநல்லவை மருவியொழுகலே யொழுக்கம். இந்நல்லொழுக்கமே யனைத்தறனுக்கையி லிவையெலா மன முயற்சியா லாகவேண்டுழி, மனமொவ்வா வறனெல்லாம் பொய்யென விக ழப்படுவது முறையே யென்பது. இவையுமித் தொடக்கத்தன பல்வு மியல் பகத்திணையாம். அன்றியும் பிறர்நோய்கண் டகத்திரங்கா னேயோவென வாய்பொய்த்த விரக்கங்காட்டல் தலையோ. நெஞ்சங்கடுத்த சும்பகை கொண்டான முகக்கடுப்பதுடையோ. ஒன்றீந்தொருபத்தடித்துக் கொள ளத்துணிந்தான பிறர்க்கீந்துதவுதல் கொடையோ. மனக்காமமெகல நீக கியுடம்பொருளின்ப மனுகுமாசை நீங்கான மறுதுணையில்லா வனம்புகு றைதல் துறவோ. பிணியுறப் பசிமிகப் பகைப்பட மொய்த்துன்பமின்ப மென வுணர்ந் தகங்கலங்காதான் புறத்தும் புலம்பா திருப்பது பொறையே. பிறர்ழகாசை மனம்புகாத தனனிறைகாத்த மகளிர்புறத்துக் காட்டுமொடுக் கமுங்கற்பே. தனமனக்கோட்டங்கண்டு நாணுதல் நாணமே. மனத்திலி றைஞ்சிப பிறரைப் பணிவான் புறத்துப் பொய்யாச சொல்லின் வணக்க மும பணிவே. உளத்திற்கலங்கா தெதிரெவ்வும்போர முகத்தஞ்சானறுணி வாய சேவகந்தானும் வீரமே. இவ்வாறனைத் தறனமனத்துக் கண்மாசில னுதலாகுமன்றே எனபதிலையு மித்தொடக்கத்தனபலவும வகையகத்தி னையாம. அன்றியும் உன்னொவ்வாமற் புறத்துத்தோன்றுஞ் சித்திரவற த்தின்சாயனும் பயன்றருநல்லறமெனப்படுமாயின், கானகொண்டாடிய புன்மரப்பாவையுங் களிகொண்டாடிய கருங்கட்பாவையும் வேறுபாடின்றி யொக்குமெனவும, கண்ணே கனியவழகு காட்டியுள ஞயிகொலனு நஞ்சு

டைக்காஞ்சிரப்பழனும, புறத்தினிசு மணமேயெசப்பவகத்துமினிய தேறல்
கொண்டமாங்கனி தானு மொன்றெனவும், ஒளி பெற வெழுதிய வோவி
யப்படமுமுயிர்பெறறிமிழ வாழுடனு மொனறெனவுமிவை வேறலலவெ
னபுழியனறே மனமுள னொவவா வரைந்தேன் முதததெழும பொயய
றசசாயலு நெஞசில் வீற்றிருநதினிதிற புறத்துத்தோன்று மெயயறமாட
சியுமொனறெனச சொல்லவும்படுமே. பசியபொற றாணியைதது நாட்டி,
நெறறியிற் பவளபோதிகை யேறறுபு, வயிரநனமணி யுததிரம பாயததிய
பளிக்குச்சுவாமேன முகிலகடுரிஞசுயா சிகரமொளியின மணியாற்கூட்டி,
வானிகாமாளிகை யருநதொழிறறசசா வழுவறமுடிபபினு முளளானரசன
கொடுங்கோலோசசுங குரூரனாயி னுலகிலாயவொரு பயனுணடோ. அவ
வாறெருவனருமறையோதினும,அருமபொருடகலை நூலளவறககறகினும,
பலநதியாடினும, பலதலஞ்சேரினும, வரைவில கொடுபபினும, வழுவிலந
டபபினும், கோயினமணடபங குளமுதறபறபல வாயிறறருமமெனவுவந்தி
யறறினும், திரட்பொருளீட்டிய செலவநதுறபபினும, மனைநகாநாடு மகாா
மனைசுற்றமூர்துறநதருமவனததிடை துணையறவுறையினும,இனபுறுசுவை
சுகமெலலாமறுத்தே யைமபொறிகொனறுடலழியநோறபினும, ஈரறவழி
யெலாநேரச்செலவினும, மனததுடிய வினைமாசுளனாயிற றனககொருபய
னுந தகாதெனவுணாக. ஒளிபெறபபசுமபொன்புறததுப பூசி யுளுபபாநதழி
மரப்பாவையாகவும, அழகிடததீட்டிய கோலஙகாட்டித தீண்டாவங்கபபா
வையாகவும், வெருவிடககொடுமபுலி நெருநதோற்போாததுப பசும்புன மே
யிழிவுறுங்கோவாகவும, நனமனததூய்மை நண்ணுவறனெலா முடபயன
கணடவ் வளவிலவினைததைய மெனனுமிறைவன முகததுத தோனறுமே.
எனபதிவையு மித்தொடககததனபலவு முவமையகததினையா யெதிாதி
லையும வகையுஞ்சிறபபுங கலநதுவந்தவாறுகாணக. அனறியு மிவறறிற
கெல்லாங காரணமியாதெனி னுயிரு முடனுமென விரணடொனறாயச
சோநதபொருளே மனிதனாகையி லவற்றுளுயிரளவினறி மிககதாயுயிா
சேரறமு மிககவெனபபடும. உடற்கொணடறததிறகுரிய செயினுமவைய
றமலல, வறவுடலாயவறறுளளமுங கூடினுயிருளவறமாம். நிறநன்றாயினுங
காஞசிரநனறே. மீளவு முலகிருளகலச செங்கதிாபரபபிய பருதியேபோல
மனவிருளிரியத திருவொளிக கதிரென வேத நூலுரைததுத தநதவிறை
யோன விலககினனீககலும விதிததனவாககலு மெயயறமாலகையிலவறகோ
ரிருளில தெளிவிறறேனறு மனததுடடியவையுளவெனிற புறத்துககாட்
டிய நலவினை யறமெனபபடுவதோ. இறைவற்கேறபன செயலேயறமெ
னின மனததழுககாறவற கேல"திருகக மைநதாப புகழுவதியற்றலாலாவ
தெனனே. தானேவிதிதத வறநல வினைகருத தானேபயனறரத தருவனு
கையி னுளளுநதெரிநத தனகணவெறுப்ப வொருவனகொண்ட மனமா
சுளவெனின் னிததா னவறகறப்பயனைததருவனோ. தோனறியொழியுமின
னொளிபோல வுடபயனறியாமாநதர் வாய்ப்புகழொன்றே மனமாசொவ

வாப்புறததறன் சென்றபயனெனத தெளிவிற்றேறிப் பொனறின பினனி வஞலை வரும்புகழாகிற்புழி, தாமெனி நிலத்தின் வருந்தி நிரைதைப்பவேதே நீாமையன்றெனச் சிந்தைதவினமாசிலசிறமபோற்றுக. எனபதிலையு மித தொடககத்தனபுலவுங் கருவிகாரியமென் றிரகததினை வந்தவாறுகாண்க அன்றியும கயவருநதாமொரு காயுஙகனியு முயிரறகவொயத வொருமரக குறையு மற்றெப்பொருளுமவநது கொளுஙகா ளுடகுறையின்மை யுணாந துநாடி, கடவினிதாகிய காஞ்சிரமொருவி முடபுறவுட்சுவை முதிாகனிரன றென நோககியும, புறமெனு துள்ளுழிவுறறன நீக்கியுடடைகயது கொள வாரனறே வெஞ்ஞானறும வானமேலினிதினழியா மெஞ்ஞானபபயன றருமெயயறமொனறே யிவவாறெணணுதிலைவயே யுடபயனவ்வவா தாயி னுமைநதா புகழுறப புறத்துசசாயல போதுமெனறறததிறததுத தானு ஞுர தெளியாதெனறே. எனபதிலையு மிதசெதாடககததன பலவுமாக்கப புறநிலையகததினையாமெனககொளக. அனறியு "மனவிருளிரியமணிவிளக காகத, தனியருளிறைவன றநதமறை.நூ, லாயநதுழியீணடி யானறைந்த யாவும, வாயநதமெயயென வழஙகிததோனறுமே, நுமவாயெனபுகழநுவ னறுபாட, வெமவாயெரிப பெலிமேனமேறகொனறிட, வப்புகழபபெலிய னையநும்மன, மொபபிலாதெனனை யொருவிகிறறலா, லவையெலாம பொ யப்பொருளாகக கைககொளா, நவையென வெறுததனேநானே." யென வும, 'புணாநதிடததேவபூசையினோசசி, கொணாநதுழிப்பகையுட கொண டதென னுணர்கி, னநனறபபகைதீாநதல லாறபூசையு, மகனறுமறுபபனு னே' யெனவு, 'மாசிலானமறையென வறைநதபினமனததுண, மாசிலனு தலே மாண்புறுமனைததற, னலலது தீயவை யகததொளிததினிய, வலனு ருககாடடன மாணறமெனபவோ' எனபதிலையுமித தொடககததனபலவு நூறபுறததிணையாம. அனறியும,'ஈணடுபெபிறிதினவேறொருசாடசி,வேணடு மோதனககு மெயதானுளாபபிற, புறததறசசாயல புகழபபிறாமெயத, திற த்துளததமமை தீயெனசசுடசசுடச, செறிவாய மருளறததெளிநது மெய மமைகண, டறிவாரறபபய னுசையுடபடடாா' இதனுலனறே, 'வானுயா தோறறமெவன் செயயுந தனனெஞசந, தானறிகுறறபபடின.' என்றாரன றியும்,—'நீடடியசடையுமாகி நீாமூழ்கி நிலததிறசோநது, வாடடியவுடம பின யாங்கள வரகதிவிளககுமெனனிற, காட்டிடைககாடிபோகிக கயமூ ழ்கிககாடடுணினறும, வீடடினை விளக்கும வேணடுமெ வெளிறறுனா விடுமி னென்றான —நுணடுகில வேகலஞ்சி நெருப்பகம பொதிநது நோககிக,கொ ணடுபோய மறையவைததாற கொடுநதழல சுடாது மாயோ, கணடததி னுவியாா தங்கடிமனைத துறநது காடடுட், பண்டவா வுளநீஙகா தெறபாவ மோ பரியு மெனறான" இஙஙனே புறததவ்வேடமனறி யுளளத தூய்மை யில்லாமுனிவாக்குச சிநதாமணியிற் சிலகனசொனனான.—"வானோபுகழ் ந்து வணஙகியதுறவுந, தானோயயனிலை தாராதகததழுக, காறுளதே யெனி லகததுளறததின, பேறுளதெனபது பிலழயோவெனபாா." எனப

திலவயு மிதுதொடர்நிலைத்தனையலவுங் காப்பியத்திணையாம். இவ்வாறேனைத்
திணைவேண்டுவனி விரித்துரைக்குதும். அன்றியும், கம்பருந்துகாண்ட மிரா
வணன் மந்திரப்படலத்திற் பரதாரத்தைச் சிறைசெய்தலின்று வென்ற
வினைவிடுத்துணியும்படி, தேற்றப்பொருளாய்ப் பலவகைத்திணையும் புறத்தி
ணையுங் கொண்டுரைத்தவாறுகாண்க.—"ஒலியமைமைத்த சுக்கிரிபுணைவினைத
தாய், கோவியல் பழித்தெனை வேறொருகுலத்தான், தேவியைக் கயத்து
சிறைவைத்த செய்யனன்றே, பாவியருறும பழியிற பழியுமுண்டோ."
"எனவொருதனில் உறைதவத்திலையிராங்க, வன்றொழிலினும்மறைதுறந்து
சிறைவைத்தா, யனறொழிலதாயின வரக்காபுகழையா, புன்றொழிலினு
மிசைபொருத்தல் புலமைத்தோ." எனபதிவையும பலவுமியல்பகத்திணை
யாம.—"தூயவாமுறைமையே தொடங்குந தொன்மையோ, நாயவாகிறக
மற்றவுணராகியார், தீயவாறதிலுற்றேவராயது, மாயமோவருசமோ
வன்மையேகொலோ."—"அறநதுறந தமரவா வெனற வான்றொழிற, றிற
நதெரிக் கிடலது தானுஞ்செயதல, நிறத்திறம பாவகை யியற்று நீரமை
யன், மறநதுறந தவாதரும வரதின் மாட்சியால." எனவிலைகாரண வகத
திணை.—"மூவரை வென்று மூவுலகு முற்றறுக, காவலி னின்றதுங் களிப்
புங் கைமிக,வீவது முடிவென வீததல வலலது,தேவரை வென்றவா யாவா
சிரியோ." எனப்பொதுவெனுமகத்திணை.—"வினைகளை வென்று மேலவீடு
கண்டவ,ரினையனெனறியும்புது மிவாதநன்மையான,முனைவரு மமரரு முன
னும பின்னரு,மனையவா திறத்தினையாவ ராறறினா." எனவெதிர்மறையகத்
திணை.—"கோனகா முழுவதுநின துகொறறமுஞ், சானகியெனும்பெயருல
கினமமனை, யானவளகறபினுல வெந்தவலலது, வானரஞ சுட்டதென்று
ணரனமாட்சியோய." எனமுன்னவையகத்திணை.—"மீனுடை நெடுங்கட
லிலங்கை வேகதனமுன,ருனுடைநெடுந்தவர் தளாநது சாயவுதோ,மானி
டமடநகையா லெனறனவாயமொழித, தேனுடையலங்கலா யின்றுதோதி
யால." எனநூற்புறத்திணை.—"சொலவரம பெரியமாமுனி வரானயவா கட
நதுணை யிலாதோ, ரலவரம பெரியதோளிருவரு மமரரோ டுலகம யாவும,
வெலவரொன பதுதெரிநதெணணினோ கிருதாவோ முழுதும வீயக, கொல
லரொன் றுணாதலா லவனா வநதினிய பேருறவு கொண்டார." எனப்புறநிலை
யகத்திணை. இவவர்றனைமுறைதத பலவுங்காண்க. அன்றியுஞ் சிந்தாமணி
யுட் சாரணா சீவகற்குறுதி சொல்லித் 'துறவிறகவன்றுணியும பொருட்டுத்
தேறறப் பொருளாயத துறவில 138-ஞசெய்யுட் டொடங்கி யுரைதத
பலவற்றைக்காண்க. அவறறுள், "பாற்கடற பனிமதிப் பாவைத் திங்களா,
மேறபட மிகுனி சொரிய தொப்பவே,நூறகடன் மாதவ னுணிதத வல்லறம்,
கோறகடன் மன்னனுக் குரைக்கு மென்பவே." எனவெடுத்தபொருட்டுடன
கையுரைத்தவாறு.—"அருமையினெய்தும் யாக்கையும யாக்கையினிழிவுந்,
திருமை நீங்கிய துன்பமும் தெளிபொருட் டெளிவுங்,குருமை யெய்திய குண
திலை கொண்டபெறு பயனும், பெருமை வீட்டொடு பேசுவல் கேளிது பெரி

யோய' என வவனுரைப்பா னெடுத்த பொருளை மேலேதொகுத்துக் காட்டி னபின்னரீங்கே பிரித்து வகுத்தவாறு காண்க. இனியப்பிரி வொன்றொன் றுயப பலதிணைவகையா லுரைப்பது கண்டுகொள்க—"விண்டுவேய நரலு னவிழைகான வரிடமுங, கொண்டகூட பனிகுலைத திடுதிலைக களகதுறுமப, முண்டுநீ ரொனவுரை யினுமரியன வொருவி, மண்டுநீம புனலவளங கெழுகா டெயதலரிதே."141 முதறபலவும வகையகததிணையா னறபிறபெயதி நல லுடலெயது மருமைமையக காட்டினவாறு.—"இன்னதனமையி னருமையி னெயதிய பொழுதே, பொனனும வெளளியும புணாநதெனவயிறறகமபொ ருநதி, மினனுமொகக்குரு மெனாநனி விபினும வியும, பினனைவெணணெ யிறறிரணடபின பிழைககவுமபெறுமே" 149-எனபதாதி யேழுமுறைத தபின—"தேஙகொளபூஙகணணித திருமுடித்திலகவெண குடையோ, யீங கிதனறியு மிமையவாமையலாககடநத, தாஙகுமா வணகைசசககரமிகுயா பிறரும, யாஙகணுரவரொரோடு பெயரொமக குரையாய" என வெட்டுச செ யயுளானும வகையகததிணையானு மததாடசியுவமையகததிணையானு முட னிலலாமைககாட்டினது—"வெவவிலைசெயயு மாநதருயிரொனு நிலததில விததி, யவவினை விளைவுஞணணுமவ விடததாவதனப, ாிவவெனகதி ளதது மெனறுநிலைபபினும பிணிககுமுளளரு, செவவிதிறசிறிது கூறக கேணமதிசெலவவேநதே" 154 - முதலாக 188 - ஈறுகப பாவததானரகத தில விளையுந துனபஙகளைக கணமுனனையததாறபோலச சிததிரமுதறபல வலஙகாரவகையானும பலதிணையகையானும விழுமியபொருளாயுரைத தவாறுகாணக. அஙஙனமெடுதத மறறவறறையு மியலபுவமைபுறநிலை முத லியதிணைகளால விரிததவாறு கணடுகொளக. எ-று

நானகாவது:—தொகையுநதுணிவும.

4 Summary and Conviction.

163. ஒருஙகு முனவிரித துரைததவை மீணடு
சுருஙகக காட்டல் றொகை யெனறுகும.

(இ-ள்.) நிறுதத முறையானே தொகையாமா றுணாததுதும. தன பொருடேனறப பலகாரணவகையால விரிததவறறை யீறறினகணஞெ ருஙகுடன றெகுததுககாட்டல தொகைவழி யெனபபடும. ஆகையிறபி ரிநத படையணிகூட்டிப பகையையததாககுவாா போலவும, கலையேதைத துளருருவக கூறமுனைகூட்டுவொாபோலவு, மேறறின கோபுரமழகுபெற மே றசிகரம பொருததுவாா போலவும, பூஙகாவனததிற பிரிநது பூதத பனமல ரொரு செணடாகத தொடுபபவா போலவும, தானுநினைதத பயனையடை தற பொருட்டுப் பலதிணைவகையால் விரிததுககாட்டிய நியாயஙகளொரு

பபடச சுருககிக கேடபோாமனத துளளுருவவுளாபபது, தொகை யெனக்
கொளக இனி யுதாரணஙகாடடுதும எ-று (க)

164. பனமனந துணியவுட படுதத றுணிவாந
துனனிய வணிதொகைத துணிவிற குரிததே.

(இ-ள) துணிவா மாறுணாததுதும மேறகூறியபடி விரிததவறறைச
சுருஙககககாடடி வருகையிற கருதியபயனே யடையும பொருடடு மறறவா
துணிவதறகேறப வுளாபபது துணிவெனபபடும ஆகையிற குறிதத தததம
பொருடகுரிததாகக கேடபவா துயாததிரஙகவுஞ சினததெரியவுந தீ
மைககஞசவு மொனறனே யொருவவு மறறொனறனே மருவவு மலலவை
வெறுபபவு நலலவை விருமபவு மறறைப பறறுதலகிளபபிற கேடடோா
மனமே தனவசமாககி யுழுது விததியபைஙகூழ பழுததுழிககொயது தெ
ளிதத செநநெல கொளவது போலப பதிகமுதலிய வழியாறறேடிய பய
னேததருவது துணிவெனறுணாக ஆகையிலதறகததறகேறப மடககு விஞ
விபாவனே முதலிய வலஙகாரஙக ளொனறனமேலொன்றை யடுககி நடக
குந துணிவெனககொளக. சிநதாமணி மேறகாடடிய துறவிடததுபபலவற
றை விரிதது நெடிதாயுளாததபினபு தொகையாயக கூறியவாறு.—"அலவி
ததாளறறபோது மருதநாலதனேபபோலத, தொலலேத தமமுடமபு நீஙகத
தீவினேதொடாநது நீஙகாப, புலவிககொணடு யிளாசசூழநது புககுழிபுகககு
பபினனின, றெலலேயிறனபவெநதீச சுடடெரிததிடுஙகளெனறே."—"அ
றவியமனததராகி யாருயிாககருளேசசெயயிற, பறவையுநிழலுமபோலப பழ
வினேயுயிரோடோடி, மறவியொனறுமினறி மனததேசுரககுநலலான,
கறவையிறசறககுநதனனுற காமுறபபடடவெலலாம' எனவிவைபலவு மு
ளாததுத தொகையாயக கூறியவாறு—"பொயயொடுமிடைநத பொருளா
சையுருளாய, மைபடுவினேததுகள வழஙகுநெறிமாயஞ, செயதபொருள
பெயதகலஞ செமமைசுடு செநதீக, கைதவனுணிதத கவருட லொழிகெ
னறன" 261 எனபதிவையும பலவுங கூறிததுணிவு வழஙகினவாறு கா
ணக அஙஙனந தேமபாவணியிற காமமவிளேவிககுந தீயவினேக காடடி
யதனேவிடறகு வாமனுககுறுதி பலவறறையும பலதிணே வகையால விரி
வாயககூறிய பினனாத தொகையுந துணிவுமாகச சொனனவாறு—"ஐம
பொறிப பகைககணடஞசி யடககலினமைபோல வாய, வெமபொறிப புத
வையோாநது விளேபகை சிறிதெனறெணணல, பைமபொறிப பாநதடங
கூாபபலபட மதகீாககுனறிற, செமபொறிப புகைககணயானேச சிதைந
துயிாமாளுமனறே"—"பிாநததெனறொழிததபாவம பெறுமிடத தனுகே
லவேலோ, யரிநதெனறறஙகுமாசை யமைதியால விழிததுககொல்லு,
மெரிநதினே காமததீயை யீறறவ்விததெனனேல, கரிநதிதனறிருநத
பறகாற காணமுகததெரியுநதியே"—"குலமபுரி கொடியபேயகள கொலேத
தொழிற கருவிசூழநது, சலமபுரி வலேயைவைககத தளேபபடிற பிரிதலா

றமு, வலம்புரி தவத்தினு மவ்வவ்லையுமு விலகல வேணடுமே கலமபுரி மைபமபு முழகைக கதிரதத பொறகுனறின மாாபோய.”—“கசசொன றிடடுணா வொ டுகக்கு கடடிமெயச சகடடை யோடடி, நசசொன றிடடே தசசேற றுண ணல லுயிரச சிறமுனமற, றசசொன றிடடோ தறேறமு தழுபலா கணடா நலலோா, மெயசசொன் றிடடச சிறுமுன வீடுற வூாமின பாகிா” எனபன பலவுந தொகையுந துணிவும வநதவாறு காணக எ-று. (உ)

ஐந்தாவது:—உரிமை.

5 Characteristics.

165. எபபொருளெவவழி யியமபினு மதறகதற
குரிய வுரைபப துரிமையாங கால
மிடம பணபொழுககினை யெனவைந கூறறே

(இ-ள) உரிமையு முரிமைவிகறபமுமா மாறுணாததுதும. பேறகூறி யபடிசுமுதலெவவழிககணணு மெவவகை விழுமியபொருளை யுரைபபினு மவறறவறறுரிமை வழுவாதுரைபபது முறையெனககொளக. ஆகையிற காலமு மிடமுங குணமு முலகினொழுககமுஞ சொலலு மெனவைநதினை யுமபறறி வருமுரிமை யைவகைபபடு மெனககொளக. இவவைநதந தனிதது தனி விளககுதும எ-று.

காலவுரிமை

Time

166. காலமே பருவம பொழுதென விரணடாயப
பருவங காாகூதிா பனிமுனபின வசநத
மெரிமுதிா வேனி லெனவிரு முனறே.

(இ-ள.) காலவுரிமையுமா றுணாததுதும. பருவமும பொழுதுமெ னககாலமிருவகைததே. அவறறைப பெருமபொழு தெனவுஞ சிறுபொழு தெனவுங குறிபபாரெனககொளக. அவறறுட பருவமறுவகைபபடும. அ வையே காாபபருவம, கூதிாபபருவம, முனபனிபபருவம, பினபனிபபரு வம, இளவேனிறபருவம, முதிாவேனிறபருவம, எனவாறெனப. அவை யே யாவணி முதலொவவொனறிற கிருமதி யெலலையாக வருமெனககொ ளக. அவறறுளிளவேனிலெனினும வசநதமெனினுமொககும. ஆகையில வவப பருவததுரிமையை யினிககாடடுதும.—இலககண விளககம.—“கா ரேகூதிாமுனபனி பினபனி, சீரிளவேனில முதுவேனி லெனறுங, கிரு மூனறு திறததபெருமபொழுதவைதா, மாவணிமுதலா விரணடிரணடா க, வாழ யிறுதிய வாயுஙகாலே.”—அகபபொருள விளககம.—“காரேகூதிா

முனபனிபினபனி, சிறிளவேனில வேனிலெனறுங், இருமூனறு திறதத
து தெரிபெருமபொழுதே." இவைமேறகோள எ-று. (க)

167. காக்காலத் துரிமை காரககா லுருட்டிய
வாடையே கோப மயிலே கேகயங
கோடல செஙகாநதள கொனறை கூதாளங்
தணடிமி லுயவை தளவு கடமபஞசனி
வெணகுருந தலாதலே வியஙகங கிளிகுயி
னீஙகலே நீரமல ரோஙக லெனப

(இ-ள) காப்பருவததுரிமையா மாறுணாததுதும. வாடைவீசலும,
இநதிரகோபமு மயிலுஙகேகயபபுளளுந தோனறிமகிழதலும, வெணகாந
தள, செஙகாநதள, கொனறை, கூதாளம, வேஙகைமரம, காககணஞசெ
டி, முலலை, கடமபு, காயா, குருநதென விவையேமலாதலும, அனனங
கிளிகுயிலகளறு வருதலும, தாமரைமுதனீரமலரோ யொளிததலும, கா
பபருவததுரிமை யெனபபடும. எ-று. (உ)

168 கூதிக் குரிமை கூதிரே குருகே
வோதிமங குரணட மொணமதிச சகோர
முதுவளை ஞணடே ருநதது வதத
னீரோ தெளித னீரமீன சனிததல
காரோ சூறகொளல பாரிசா தஞசந
தாரம பிதநிகை மநதார நாணன
முறறலாந துவததலே மறறுயிர னைதலே.

(இ-ள) கூதிரபபருவத துரிமையா மாறுணாததுதும கூதிககாறறு
வீசலும, குருகு மனனமுங கொககுஞ சகோரபபுளளுஞ சஙகு நணடு நத
தையுமென விவை மகிழதலும, நீரோ தெளிதலும, மீனினஞ சனிததலும,
மேகஞ சூறகொளளலும, பாரிசாதஞ சநதனஞ சிறுசெணபகஞ செமபரத
தை நாணலென விவை மலாதலும, ஈணடுக கூறிய வுயிரோ யனறி மற
றைப பறவை விலஙகு மககளொருஙகுடன வருநதலும, கூதிரப பருவத
துரிமை யெனபபடும எ-று (ங)

169. முனபனிக குரிமை துனபனிக கடறருங
கொணடல வீசலுங கூணடசை சிதகன
மணடிருட கூகைகூன மனமகிழந தொலிததலு
மாநதருச சாமநத மலாதலு மிலநதை
நிஙகனி யுதிாதலுந தீயெனக குனறி
காயததலு நெலலொடு கருமபு முறறலுமாம

(இ-ள.) முனபனிப பருவததுரிமையா மாறுணாததுதும. கொணட ற்காறறு வீசலும, தூககணங குருவியுங கூகையு மாந்தையுமென விவைம கிழதலும, மாவுஞ சிவநதியு மலாதலும, இலநதைப பழுததலும, குன்றிக காயததலும, செநநெல் விளைதலும், கருமபுமுதிாதலும், முனபனிப பருவத துரிமை யெனபபடுமே. எ-று. (௪)

170. பினபனிக குரிமை பேசுங காலை
யுலவை வீசலே யுளபல புறவினம
வலிது கூயககான வாரணங களிததலே
கோஙகில வலாதலே குரவ நெடுமபனை
நீஙகனி யுதவலே சிதபபரி வெடிததலே.

(இ-ள) பின்பனிப பருவததுரிமையா மாறுணாததுதும உலவைக்காற் று வீசலும, பலபுறவினமுங கானககோழியுமெனவிவை மகிழதலும, கோ ஙகுமிலவுமபூததலும, பேரீநதுபனையெனறிவையேபழுததலும, பருததிவெ ணசுளை வெடிததலும, பினபனிபபருவததுரிமை யெனபபடுமே. எ-று (ரு)

171. வசநதத துரிமை வசநதற றேரொனுந
தெனறலே வணடினஞ சிறுகிளி பூவை
யனறிலே குயிலிவை யகமகிழந தாாததலே
மாஙகனி யுதிாதலே தேஙகய மலரொடு
வகுளந தாழை வழைசெண பகமபிற
முகிழினி தவிழததலே முனகா ரிடைககளி
மிகுவன மயினமுதன மெலிதலே யெனப.

(இ-ள்) இளவேனிற பருவததுரிமையா மாறுணாததுதும. மனமத னறோராகிய தெனறலவீசலும், பலவணடினமுங கிளியும பூவையு மனறி லுங குயிலு மென விவை மகிழதலும், மாஙகனி யுதிாதலும், நீாமலரனறி மகிழ தாழை புனனை செணபகம பலவு மலாதலும், காாபபருவதது மகி ழநதகோபங கேகயபபுண மயிலிவையே மெலிதலும், இளவேனிற பரு வத துரிமை யெனபபடுமே எ-று. (சா)

172. வேனிற குரிமை கானிற றூசெழக
கோடையே வீசக குறுகப பேயததோ
காடையே வலியான கமபுள காகஞ
சிரவ மொலிததல புருண்டி சிநதூரம
பாடலம பூததல பாலைக கனியொடு
கோடா நாவல குலிகங காயதத
னீரலகன மறறுயிா சீரலகிச சோாலே.

(இ-ள.) முதிரவேனிற பருவததுரிமையா மாறுணரததுதும எங்குந தூசெழுமபடி கோடைககாறறுவீசலும, கானறறோனறலும, காடையுமவ லியானும வானமபாடியுங காகமுங கவுதாரியுமென விவைபசிததலும, மல லிகை புளி பாதிரி யெனறிவை பூததலும, பாலை காஞசிரம நாவ லிலுபபை யெனறிவைககாயததலும, நீரகுறுகலும, ஈணடுககூறிய வுயிரோயனறி மற றெலாங்குழைநது சோரலும, பூவுலகழகு குன்றவருமுதிரவேனிற பருவத துரிமையெனபபடும ஆகையி லவவவப பருவததிம முறைவழுவாது காத தல பருவததுரிமையெனபபடும இவவாறனறி யொனறறகுரியன பிறிதொ னறறகுளாபபது பருவமலைவாம. (உ-ம.) வெணபா.—"வளரவாய கனிதது மயிலகவத தாழை, கரைவாய முகைததுக கமழ—விரைவாயத, தளவேமு கைநெகிழத தணகொனறை பூபப, விளவேனில வநதுலவிற றினறு" இ தனின மயிலகளிததகவலு முலலைகொனறை யெனறிவைபூததலுங காபப ருவததிறகுரியனவாகி யிளவேனிறபருவத துரியனவாகத தோனறபபுணர ததமையாற பருவமலைவாயிறறு. பிறவுமனன. ஆயினுமடுததபருவததுரிய ன வொனறிரணடொரோவிடதது விரவி மயங்கினும வழுவனறெனககண டுணாக. அங்ஙனம கமபா கிஷகிநதாகாணடக காரகாலப படலததுககார கூதிரொன றிருபருவததுககுரியன சிலவறறை மயங்கவைததவாறு காணக. நைடததோவெனி லிளவேனிற படலததிற சொனனதாவது.—விருத தம.—"கள ளுயாத தலரு முலலைக கடிமுகை முறுவ றோனற, வளளிதழக குவளை யுணகண மலரநது மாநதளிரமென கையாற, கிளளை மெனகுதலை சாறறிக கிளரொளி வணடு பாணாற, றெளவிளிப பாட வேனிற றிருமகள பிறநத தனறே." மீளவும, "அரவ மேகலை யாயிழை யாரகுயா, குரவம பாவை கொடுதத கொழுதிமென, முருகுலாமளி மொயதத கடமபினம, பரிவி னுடவெண பநது கொடுததவே.' எனபனவறறுளளே முலலையுங கட மபுங காரபபருவததுரிய மலராகையி லிளவேனிற பருவததலாநதனவாகக கூறியமையாற பருவமலைவாயிறறெனமனரா புலவா. ஆகையிலிவவகை வழு வாராமற காததலறிவோா கடனெனககொளக. எ-று. (எ)

173. பொழுதென மாலைக கெழுயாமம வைகறை
யெறறேறற நணபக லெறபா டெனவாறே
மாலைக குரிமை மலரத லுறப லமபுள
சோலைசோர தொலிததல சுரபி கனைத
றுனனைடத தாமரை குவிதெனக கூமபல
கனனடங காமபோதி கனியப பாடலே
யாமத துரிமை யாகரி பாடலே
யூமன சகோர முவரி யுவததலே
காம மிகுநதங கரவென றிவையே

வைகறைக குரிமை வாரணங கூவன்
மெய்யெனக் கனவுறன் மீனொளி குன்றல
வானமீ னுதித்தன மாதவா வாழதத
லிராமகலி யுடனிந தோளம பாடலே
விடியற குரிமை விலஙகொடு மறறுயிா
கடிமகிழந தெழுசசி காலொடு கமலம
விரிபூ மலாதல வெண்பனி துளிதத
றெரிபூ பாளநதே சாடசி பாடலே
நண்பகற குரிமை நயததல கோகம
வெணடே ரோடன மேதி நீராடல
பணடிசை சாரங கமபாட லெனபவே
வெறபாட டுரிமை வெறபானி மூனீளல
வானகு சிவததன மறியினங குதிததல
கானமாயக காபி கலியாணி பாடலே.

(இ-ள.) சிறுபொழுதுரிமையா மாறுணாததுதும ஒளிபோ யிருளே புகுமபொழுதாதி யொவவொரு பொழுதிற கீனாநதுநாழிகை யெலலையாக மாலையும, யாமமும, வைகறையும, விடியலும, உசசிபபகலும, மெறபாடு மென வறுபொழுதிலைவெனபபடுமெ எறறேறறமெனினும விடியலெனினு மொககும. இவறறுடகுவலைமலாதலும, புளளினஞ சோலைகடோறுமடைநது கலகலெனபபெரி தொலிததலும, பசுமுததறகறவைகள கனறையுளளிக கனைநது வருதலும, தாமரைகூமபலும, கனனடஙகாமபோதியென வீரிராகமபாடலும, மாலைபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமெ ஆகரிராகமபாடலும, கூகையோடுசகோர மகிழதலும, பெருஙகடலுவநதெனப பொஙகலும, காமமுமுழுதொலியினமையுஙகளவு மெனறிவை மிகுதலும, யாமபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமெ கோழிகூவலும, மெயபோறறெளிநத கனுததோனறலும, வானமீனொளியேகுறைதலும, வெளளிமீனுதிததலும, மாதவரொழுநது தேவவாழததுரைததலும, இராமகலியிநதோளமென வீரிராகமபாடலும, வைகறைபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமெ விலஙகு பறவை மககண முதலிய வுயிரெலா மகமலாநதுவததலும, பூஙகாவனததுள பூணடுபபூ கொடிபபூ கோடடுபபூ வனறியும நீாபபூவகையுட்கமல மலாதலும, பூபாளநதேசாடசி யெனவீரிராகமபாடலும, விடியறபொழுதிறகுரிமையெனபபடுமெ சககரவாகபபுள மகிழதலும, கானலெனும பேயததேரோடலும, எருமைகள நீரிற பாயநது கிடததலும, சாரஙகராகம பாடலும, உசசிப பொழுதிற குரிமை யெனபபடுமெ. மலைமுதனிழலெலலா நீளலும, வானகுசிவததலும, பலவகை யாடடுககுடடிகள குதிததலும, காபிகலியாணியென வீரிராகமபாடலும், எறபாடடுப பொழுதிற குரிமை யெனபபடுமெ. ஆகையி லவவவப பொழு

திற குரியவை தோனற முறைவிடா துணைபபது பொழு தெனுங் காலவுரி மையாம. இவவாறனறி யொனறறகுரிய பிறிதொனறிற றோனறககூறல பொழுது மலைவாம.—வெணபா.—"செஙகமலம வாயகுவியத தேஙகுமு தஙகணமலர,வெஙகுநெடு வானமீ னினிதிமைபபப—பொஙகுதையத,தோ ராழிததேரோனெழிலாலு வநததே, நீராழி சூழநத நிலம" இதிறகுமனை குவிதலும, குமுத மலாதலும,வானமீன றோனறலும, மாலைககுரியனவாகிக் காலைககுரியனவாக வுரைததமையாற பொழுது மலைவாயிறறு.பிறவுமனன. ஆயினு மொரோவிடததுச சிறபபிததுரைதத பொருட கலஙகாரமாக விவ வாறுரைபபினுஞ சிறபபெனககொளக (உ-ம) வெணபா.—"மணடபதது மாணிககச சோதியால வாவிவாயப, புணடரிக மாலைப பொழுதலருந— தணடரளத, தாமஞசொரியுந தகைநிலவான மெலலாமபல, பூமலருஙகா லைப பொழுது."—இதனுடடாமரை மாலையின மலாநததாகவும, குமுதங காலையின மலாநததாகவும, பொழுதுரிமைமாறி யுரைததாயினுஞ சிறபப லஙகாரமாயிறறு பிறவுமனன இலககண விளககம —"மாலையாமம வை கறை யெனறு, காலை நணபக லெறபாடெனறு, வறுவகைத தெனப சிறு பொழுதவைதாம, பகசுடரமை யநதொடஙகியிரு, கடிகையளவை யகாணுஙகாலே."—அகபபொருள விளககம "அவறறுள, கூதிரயாமமுன பனியெனறிவை, யோதியகுறிஞசிக குரியவாகும —வேனிலனபகல பின பனி யெனறிவை, பானமையி னுரியபாலை தனககே —மலகு காாமாலைக குரிய.— இருளபுலாகாலை மருததகிறகுரிததே.—வெயயோனபாடு நெய தறகுரிததே.—மருதநெயதலென றிவையிரணடறகு, முரியபெரும் பொ ழுதிரு மூனறுமமே" இவை மேறகோள. எ-று. (அ)

—→⁑←—

இ ட வு ரி மை ம.

Place.

174. குறிஞசி பாலை முலலை மருத
நெயத லைநதிணைக கெயதிய பெயரொன
வரையே சுரமே புறவே பழனந
திரையே யவையவை சேரிடந தானு
நிரையே யைநதிணை நிலமெனப படுமே.

(இ-ள) நிறுததமுறையானே யிடவுரிமையாமாறுணாததுதும. இடவ குப்பினுள முதலவகுபபாகக குறிஞசி பாலை முலலை மருத நெயத லென விவையையநநிலமெனவு மைநதிணையெனவும வழஙகும இவறறுணமலையு மலைசாாநதவிடமுங குறிஞசி,சுரமுஞ சுரஞசாாநதவிடமும பாலை,காடுஙகா டுசாாநதவிடமு முலலை, வயலும வயலசாாநதவிடமு மருதம; கடலுஙகடல

சாராததவிடமு மெய்ததெனறு வருததார புலவரென்றறிக.— அகப்பொருள விளககம —"வரையே சுரமே புறவே பழனம், திரையே யவையவை சேரத ருமிடனே, யெனவீ ரைவகைத தீணையிய னிலமே" எ-து. மேறகோள இவறறு ளொவ்வொரு திணைககு வேறுகச சில பொருள வருததவை கருப பொருளெனறுர கறறேர். இவை வருமாறு எ-று. (க)

175. தெயவஞ் செலவர் சேரகுடி புளவிலங
கூரநீர பூமர முனுபபறை யாழுபண
டொழிலெனக கருவீ ரெழுவகைத தாகும.

(இ-ள) கருபபொரு ளெனபவை யிவையென வுணாததுதும. தெயவ மும தலைவரெனும தலைவியுங குடியும பறவையும விலஙகு மூரு நீரு மலரு மரங்களும விளையு முணவும பறையும யாழு மிசைபபாடலு தொழிலு மெனச சொலலப பட்ட பதினனகு கருபபொரு ளாவவொரு திணைககு வேறு வேறுக வுளவென வருததார கறறேர இவறறுளோரிட வெலலையுள்ளடஙகா வெவவிடதது மெககாலதது மனைததுலகு மனைததுமிருந தானுள வாககவு நிலையி னிறுததவு முழுதற வொழிபபவும வலலவொரு மெயககடவு ளனறிக குறுஙகோற றேவராகப பலரிலொனறு மெயமமறை நூலாலறிவோ மாயினு மிஙஙாடடிருள வழிவழுஙகு முறையைச சொலலிக காடடுதும — இலககண விளககம —"ஆரணங குயாநதோ ரலலோர புளவிலங, கூரநீர பூமர முனுபபறை யாழுபண, டொழி லெனக கருவீ ரெழுவகைத தாகும." எ-து மேறகோள எ-று. (உ)

176. குறிஞ்சிக கருபபொருள குமரன றெயவமே
வெறியணிப பொருபபன வெறபன சிலமபன
குறததி கொடிசசி குறவர் கானவர்
குறததியர கிளிமயிலை மறபபுலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ சிறுகுடி யருவி
நறுஞசுனை வேஙகை குறிஞசி காநத
ளாரந தேககசி லசோக நாகம
வேரலவனந தோரை யேனல
கறஙகிசைத தொணடகங குறிஞசியாழ குறிஞசி
வெறிகொ ளாவனம விதநல செறிக்குறற
பைநதினை காததல செநதே னழிததல
செழுஙகிழங ககழதல கொழுஞசுனை யாடலே

(இ-ள) குறிஞ்சிக கருபபொருள மாறுணாததுதும. குமரன றெயவ மே, பொருபபனும வெறபனுஞ சிலமபனுங குறததியுங கொடிசசியுந தலை

வென்றே தலைவியே, குறவருங் கானவருங் குறத்தியருங் குடியே, கிளியும் மயி லு மரியபறவையே, புலியுங் கரடியும் யானையுஞ் சிங்கமும் விலங்கே, சிறு குடி யூரே, அருவியுஞ் சுனையு நீரே, வேங்கையுங் குறிஞ்சியுங் காந்தளுஞ் சந்தனமுந் தேக்கு மகிலு மசோகும் புன்னையு மலரே மரமே, மூங்கினெல் லு மையவனெல்லுந் தோரைநெல்லுந் தினையு முணவே, தொண்டகம் பறை யே, குறிஞ்சியாழ் யாழே, குறிஞ்சி யிசைப்பாட்டே, வெறி கொள்ளலும் ஐவனம் விதைத்தலும் பைந்தினை காத்தலுந் தேனை யழித்தலுங் கிழங்கு தோண்டலுஞ் சுனையிற் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால் வகை யுங் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளா மெனக் கொள்க எ-று (௫)

177. பாலைக் கருப்பொருள் பகவதி தெய்வமே
காளை விடலை மீளி யெயிற்றி
யெயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர்
புறாப்பருந் தெருவை செந்நாய் குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
வுழிஞை பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதி கொண்டன செழும்பதி கவர்ந்தன
பறைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சுரம் வெஞ்சமம்
பகலிற் சூறை பரிவெழூஉந் தாடலே.

(இ-ள்) பாலைக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் காளி தெய்வமே, காளையும் விடலையு மீளியு மெயிற்றியுந் தலைவனென்றே தலைவியே, எயினரு மெயிற்றியரு மறவரு மறத்தியருங் குடியே, புறாவும் பருந்துங் கழுகும் பறவையே, செந்நாய் விலங்கே, குறும்பு தானூரே, கேணி நீரே, குரா வு மராவுஞ் சிறுபுல்லையும் பாலையு மாவுங் கள்ளியு மலரே மரமே, ஓடிவழி யிற் பறித்தனவும் புகுந்து நன்றடிற் றிருடினவு முணவே, துடி பறை யே, பாலையாழ் யாழே, பஞ்சரமும் வெஞ்சமமு மிசைப்பாட்டே, பகற் சூறை குளித்த றொழிலே, என விப்பதினால் வகையும் பாலைக் கருப்பொ ருளா மெனக் கொள்க எ-று (௬)

178. முல்லைக் கருப்பொருண் முராரி தெய்வமே
தொல்லைக் குறும்பொறை நாடன் றோன்றல்
மடியாக் கற்பின் மனைவி கிழத்தி
யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்
கான வாரணம் மான்முயல் பாடி
குறுஞ்சுனை கானயாறு குல்லை முல்லை
கிறங்கிளர் தோன்றி பிறங்கலர்ப் பிடவங்
கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தக்

தாயறுக் கதிர்வரகு சாமை முதிரை
யேறுபறை முல்லை யாழ்சா தாரி
சாமை வரகு தாமுடன் வித்தல்
லவைகளை கட்ட லரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழ லூதன்
மூவினம் மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்
குரவை யாடல் குளித்தல் கானயாறே

(இ-ள்) முல்லைக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் விடேறு தெய்வமே, குறும்பொறை நாடனுந் தோன்றலுங் கற்பின் மனைவியுங் கிழத்தி யுந் தலைவனொடு தலைவியே, இடையரு மிடைச்சியரு மாயரு மாய்ச்சியருங் குடியே, காட்டுக்கோழி புள்ளே, மானு முயலும் விலங்கே, பாடி யூரே, குறுஞ்சுனையுங் கானயாறு நீரே, துளசியு முல்லையுங் காந்தளுங் கொன்றை யுங் காயாவுங் குருந்தமு மலரா மாமே, வரகுஞ் சாமையுங் காராமணிப் பயறு முணவே, பம்பைப் பறையே, முல்லையாழ் யாழே, சாதாரி யிசைப் பாட்டே, சாமை வரகு விதைத்தலு மவற்றின் களைகளை கட்டலு மவற் றை யறுத்தலுங் கடாவிட் டவற்றைக் கெழிக்கதலுங் கொன்றையங் கு ழலூதலும் பசுமுதல் மூவினம் மேய்க்கதலு மிடபந் தழுவலுங் குரவை யா டலுங் கானயாறு குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால் வகையு முல் லைக் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க எ-று (ரு)

179. மருதக் கருப்பொருள் வாசவன் றெய்வமே
விருந்தமை யூரன் வெண்டார் கிழவன்
கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி
யுழவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலை வண்டானம் மகன்றி லன்னம்
யன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய்
பெருகிய சிறப்பிற் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிணற் றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழக் கழுநீர் நளிமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிகிணை
மன்றன் முழவ மருதயாழ் மருதம்
மன்றணி விழாக்கொள்ளல் வயற்களை கட்ட
றேப்பதல் கடாவிடல் பொய்கையா றாடலே

(இ-ள்.) மருதக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் இந்திரன் றெய்வமே, ஊரனுங் கிழவனுங் கிழத்தியு மனைவியுந் தலைவனொடு தலைவியே; உழவரு முழத்தியருங் கடையருங் கடைச்சியருங் குடியே, கொக்கு மன்றிலு நாரையு மன்னமும் போதாவுங் கம்புளுங் குருகுந் தாராவும் பறவையே, எருமையு நீர்நாயும் விலங்கே; பேரூரு மூதூரு மூரே, யாறு நீரே, மகிழுந் தாமரையுங் கழுநீருங் குவளையுங் காஞ்சியும் வஞ்சியு மருதமு மலரோ மரமே, செந்நெல்லும் வெண்ணெல்லு முணவே, கிணையு மண்பறையும் பறையே, மருதயாழ் யாழே, மருத மிசைப்பாட்டே, திருவிழா வழங்கலும் வயற்களைகட்டலு நெல்லை யறுத்தலுந் தெளித்தலுங் குள நீராடலும் யாற்றுநீர் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினான்கு மருதக் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க. எ-று. (௬)

180. நெய்தற் கருப்பொரு ணீராள் வருணனே
மொய்ந்நுரை சேர்ப்பன் முன்னீர் புலம்பன்
பரத்தி நுளைச்சி பரதர் பரத்தியர்
நுளையர் நுளைச்சிய ரளவ ரளத்தியர்
காக்கை சுறவுப் பாக்கம் பட்டினம்
முவர்நீர்க் கேணி கவர்நீர் நெய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டக மடம்பு
கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
புலவுமீ னுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
நளிமீன் கோட்பறை நாவாய்ப் பம்பை
விளரியாழ் செவ்வழி மீனுப்புப் படுத்த
லுணக்கல் விற்றல் குணக்கட லாடலே.

(இ-ள்.) நெய்தற் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் வருணன் றெய்வமே, சேர்ப்பனும் புலம்பனும் பரத்தியு நுளைச்சியுந் தலைவனொடு தலைவியே, பரதரும் பரத்தியரு நுளையரு நுளைச்சியரு மளவரு மளத்தியருங் குடியே; கடற்காக்கைப் பறவையே, சுறா விலங்கே, பாக்கமும் பட்டினமு மூரே, உவர்நீர்க்கேணியுங் கடனீரு நீரே, தாழையு முட்செடியு மடம்பு முள்ளிச்செடியும் புன்னையுங் கோங்கு மலரோ மரமே, புலவு மீனுமுப்பும் விற்றுக்கொண்டனவு முணவே, மீனுங் கோட்பறையும் பம்பையும் பறையே, விளரியாழ் யாழே, செவ்வழி யிசைப்பாட்டே, மீனுப்புப் படுத்தலு மீனை யுணக்கலு முணங்கிய வற்றை விற்றலுங் கடனீர் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால்வகையு நெய்தற் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க. ஆகையி னிவையு மித்தொடக்கத் தனபலவு மோவ்வொரு நிலத்திற் குரியவாகி யொன்றன் பொருண் மற்றொன்றற் குரியாது முறைமையைக் காப்பதிட வுரிமை யெனப்படும். எ-று. (௭)

181. இடனெனப் படுவது மலைநா டியாறே

(இ-ள்) மற்றொரு வகுப்பிட வுரிமையாமாறுணர்த்துதும் மேற்கூறிய வைந்திணை வகுப்பன்றி மலையு நாடும் யாறுமென மற்றொரு மூவகைப்படு மிடமெனக்கொள்க இவற்றுட் பொதியமு மிமயமு முதலிய மலைகளே மலையும், மகதமுதற் பதினெண்பாடை நிலங்களே நாடும், கங்கை பொருநை காவிரி முதலிய யாறுகளே யாறுமெனக்கொள்க இவற்றுளொன்றற்கே பொருண் மற்றொன்றி னுள்வாகச் சொல்லாததற் கதற்குரிய வற்றைத் தந்துரைப்ப துரிமையெனப்படும் இவ்வாறன்றிப் பொன்மலைச் சந்தன மெனவுந் தென்மலை மதகரியெனவும் பொதியிற் குரியன பொன்மலைக்கண் ணுள்வாகவும், பொன்மலைக்குரியன பொதியின்கண் ணுள்வாகவு முரைப்பின் மலையெனு மிடவழுவாமெனக்கொள்க பிறவுமன்ன அங்ஙன மோவ்வொரு மலைநாடியாறுகட்கு முரிமையைத் தமிழ்நூலிடத்துக் காண்க ஆயினு மொன்றனைப் புகழுமிடத் திவ்வுரிமைமாறி யில்லனவு முளவெனப் புனைந்துரையாகச் சொல்லினும் வழுவென் றிகழா தலங்கார மென்று கொள்பயா முற்றி வடைய்யா ரொள கண்டுணர்க—தண்டியலங்காரம்.—"இடமெனப் படுவது மலைநாடியாறே' எ-து மேற்கோள் எ-று (௨)

பண்புரிமை.

Nature.

182. பண்பெனச் சாதியும் பற்று மளவையும்
வண்ணமும் பலவும் வகுத்தனர் புலவர்

(இ-ள்) சிறந்த முறையானே பண்புரிமையா மாறுணர்த்துதும் பண்பெ பண்பெனுஞ் சொல்லா லவனவன் பிறந்த சாதியு நெஞ்சிற் பற்றிய பற்றுதலு நால்வகை யளவு மைவகை வண்ணமு மறுவகைச் சுவையு மெழுவகை யிசையு மெண்வகையூறு முதலிய பலவும் வரப்பெறும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று

சாதித்தொழிலுரிமை.

Caste Employment.

183. வன்னியர் மன்னர் வணிகர் சூத்திர
ரென்னிவர் நால்வர்க் கியல்வன வுரைக்கி
லோதற் றொழி லுரித் தயாகத்தோர் மூவர்க்கு
மல்லாத கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே

(இ-ள்) இறுத்தமுறையானே சாதியுரிமையாமாறுணர்த்துதும். ஆகையில் அந்தண ரரசர் வணிகர் சூத்திரரென் றிந்நாட்டில் வழங்கு முயர்சாதியிற் பிறந்த நால்வராகி மற்றவ ரிழிந்தோரெனப் படுவரென் றுணர்க. இந்நாட்டு வழக்கம்பற்றி யவ்வவ்வச் சாதிக்குரிய தொழிலை விளக்குதும். ஆகையி னுவின்ற கற்குந்தொழிலுள் வேதத்தை யோதியுணர்த லந்தண ரரசர் வணிகரென் மூவர்க்கு முரித்தே யொழிய சூத்திரர்க்குத் தகாதெனவும், வேதநூலொழிந்தொழிந்தகலவியாவையு முணர்த னால்வர்க்கு முரித்தெனவுங் கூறுவாரெனக்கொள்க. ஆயினும் வாயாலுணப்படு முட்டற்குண் யார்க்கும் பொதுமைய வானாகயிற் காதாலுணப்படு முயிர்க் குணவாகிய மெய்ம்மறை யோதலகிலார்க்கு விலக்கல் கொடுமையன்றோ மீளவு மறையே பரகதி வழிகாட்டுவ தாகையில் அனைவரும் பொதுப்பட வக்கதிக் குரியராகப் பிறந்த பின்னரவ்வழி யுணர்தல் பொதுமைத் தன்றென விதிப்பது கிறையே. ஆகையில் வெண்பா —"பூரியர்க் கோதன் மினெ பொய்யா மறையென்பார், ராரியராய்த் தாங்கண் டறியாரோ - பேரிலையு, மெய்ம்மணலா கானகமு முட்கடமு நீமலகப், பெய்முகில் வானபெனாறு சிறப்பு"—"கற்றொறுந் தொழுகார்க்குக் காசறுத்த வேதநூல், சொற்றற்க வென்பார்க்குத் தோன்றுமோ-பற்றற, காவியு நிலமுநீ விக்கதிக்கையான், மேவியவிண் வேந்தனன்பு" என்றார்மெய்ம்மறை யாசிரியனார்.—இலக்கணவிளக்கம் — "ஓதற்றொழி லுரித்துயாந்தே மூவார்க்கும்"-"அல்லாக் கலவி யெல்லார்க்கு முரித்தே" இவைமேற்கோள் எ-று. (க)

184 படைக்கலம் பயிற்றலும் பகடாதி யூர்தலு
முடைத்தொழில் பின்மூவர்க் குணர்த்தினரே

(இ-ள்) இதுவுமது. படைக் கலங்களை வீசி யெறிந்தே யத்தொகைச் செயத்தொழிற் கற்றலும் யானையுங் குதிரையுந் தேரு மேறி யூர்தலுமாக நாவினுற கற்குந் தொழி லல்லாத் தொழில்க ளந்தணரொழிந்த தொழிந்த மூவர்க்கு முரிய வெனப்பா —இலக்கணவிளக்கம் —" படைக்கலம் பயிற்றலும் பகடு பிறவூர்தலும், முடைத் தொழி லவர்க்கென வுணர்த்தினரே" எ-து மேற்கோள் எ-று (உ)

185. அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தாய்
மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இ-ள்) இதுவுமது. அறப்புறங் காவலென்றும், நாடுகாவலென்றும், காவ லிருவகைப்படும். இவற்று ளறப்புறங் காவலே நால்வர்க்கும் பொதுமைத்தாகி நாடுகாவ லரசர்க் குரித்தெனக் கொள்க —இலக்கண விளக்கம் - "அவற்றுள், அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தே"—"மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே." இவை மேற்கோள். எ-று. (௩)

186. வேதமாந்தர் வேந்த ரென்றிரு வர்க்குந்
தூது போதற் றொழி லுரித் தாகும்

(இ-ள்) இதுவுமது. வேற்றரசாகட்டுத் தூதனா யுள்ளகப் போந்த வந்தணர்க்கு மரசர்க்கு முரித்தெனக் கொள்க. எ-று. (௬)

187 சிறப்புப் பெயர்பெற்ற செப்பிய விரண்டும்
முதற்குரிய மரபின வொழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.

(இ-ள்) இதுவுமது. அரசனாற் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவ ராயின வணிகர் சூத்திரரென்று மிருவர்க்கு நாடு காவற் றொழிலுந் தூது போதற் றொழிலு முரியன வெனக் கண்டுகொள்க. ஆகையிற் சொல்லப் பட்ட தொழில்களு மித்தொடக்கத்தன பலவு மொருவர்க் குரியனவாகி மற்றொருவர்க் குரியன வாகக்கூடா தம்முறை காப்பது சாதி யுரிமையா மெனக் கொள்க. எ-று. (௭)

பற்றுதலுரிமை.

Relation.

188 வெறுப்புவப் பிரக்கம் வெகுளி நாணந்
திறந்துணி வச்சந் தேற்ற மயல்வாப்
பலவு மக்கட் பலபற் றெனப்
பற்றும் வழியும் பற்றற் றூர்க்கு
மற்று மியற்கையும் பற்றிறு வகைத்தே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பற்றுத லுரிமையா மாறுணர்த்துதும். வெறுப்பு முதலாகச் சொல்லப் பட்டவையும் பலவு மக்களிடத்துத் தோன்றும் பற்றுதலாகும். ஆகையிற் கேட்போ ரிடத்துத் தானப்பற்றினைக் கிளப்புந் தன்மையும் பற்றுடையாராக வியலுந் தன்மையு மறிந் தம்முறையே பிறழா துரைப்பது பற்றுத லுரிமை யெனப்படும். இவற்றுட் கேட்போர் மனதி லொன்றன்மேல் வெறுப்பு மொன்றன் மேலாசையு மோரிடத் தச்சமு மோரிடத் தூக்கமு மிவர்க்கே யிரக்கமு மவர்க்கே வெகுளியு மித்தொடக்கத்தன பல பற்றுதலைக் கிளப்புதல் கற்றோர் தொழிலேயாகி யதற்கேற்ற குரியபொருளு முரிய வணியுந்தான் றெரிந்துரைப்ப தறிவோர் கடனெனக் கொள்க. அன்றியுஞ் சொல்லப்பட்ட பலவகைப் பற்றுத லெழுமின் தன்மையான மனிதரும் பலகுண முடையராவர். அங்ஙனங் கண்டுசினந் தானினைவு மொழியு நடையும் வேறுயவனுரன சினமேயாறி நாணங்கொண்டக்கா லவ னினைவு மொழியு நடையும் வேறு மலவோ. பிறவுமன்ன ஆகையி லெழுமின வல்லவப் பற்றுதற் குரியவை செப்புவ துரிமையாமெனக் கொள்க. இவ்வழியும் வழுவாது காப்பது கற்றோர் கடனே. எ-று.

வடிவுமுதலியவுரிமை.
Form &c.

189. வடிவள வூறு மறறவை பொதுமை
கடியச் சிறபபிற காட்ட லுரிமை

(இ-ள்) வடிவு முதற குணவுரிமையா மாறுணாததும். சதுர முதற பலவடிவு மெண்முத லளவும வெமமைமுத லெண்ணூறு முதலிய குண ஙகளு ளொன்றற குரியன மறறொன்றற குரியவாகத தோனற வுரைபபது குண வழுவாகும பறபல பொருடகுப பொதுபபட நிறகுங குணஙகளைச சொலலினும வழுவன றாயினும பொதுபபடா ததற குரியவைச சொலலு தல சிறபபாகிக குண வுரிமையா மெனக கொளக. அஙஙனம பைஙகினை யெனபது பைஙகூழுக கெலலாம பொதுககுணமாம. செறிகுரற றினை யெனவுந தாறறுக கதிர வரகெனவுஞ சிறபபுடைக குண வுரிமையாம பிற வுமனன. இவவகை யுரிமையே தனமை யலஙகார மெனவுமபடு மாதலா லணியதிகாரத துளளுங காணக. எ-று.

ஒழுக்கவுரிமை.
Conduct.

190. ஒழுகக மென்பதிணை யுலக முறையே.

(இ-ள) நிறுதத முறையானே யொழுகக வுரிமையா மாறுணாதது தும தமமு ளொவவா முறைகளைத தோறறு தோறற முறைகொண டுலக வியறகை பிறழா துரைபப தொழுகக வுரிமை யெனபபடும. (உ-ம.) வெ ணபா.—"அலைகடலக ளேழு தூரத தநதரததி னூடே, மலையினைய மாலயா னை யோடடிக—கலவனா, நீருககி லையநெடுங குடையினகீழ வைததான, மாறுசசீா மானிததா மன." எனப திதனுளொரு நிலவேநதனை யெழுகட லைத தூரததா னெனவு மாகாயததில யானையோடடிப பகைவரை வென று னெனவும வநதமையா லுலகிலொழுகா முறையா யொழுகக வழுவா யிறறு. பிறவுமனன. எ-று.

சொலலுரிமை.
Speech.

191 சொலலெனப படுவ தனறொகுதி நானகவறறுட்
சனுககிரகஞ சஙகதந தேவா மொழியே
யவபிரஞ சனமொழி யாமிழி சனாககே
வொவவொரு நாட்டிடை யுரைபபது பாகத

மிதூஉ வகைததாய வடமொழி திரிவன
தறபவம பிறவும பொதுமைய தறசமஞ
சிறநதொனறற குரியன தேசிக மெனப

(இ-ள) நிறுதத முறையானே சொலலுரிமையா மாறுணாததுதும, சனுககிரக மெனறும, சஙகத மெனறும, அவபபிரஞசன மெனறும, பாகத மெனறும, சொலவகை நானகாக வகுததாா புலவா இவறறுட சனுக கிரகமுஞ சஙகதமுந தேவா மொழியெனவும, அவபபிரஞசன மிழிசனா மொழியெனவும, பாகத மெலலா நாடடிலு மெலலாா தமமாலும வழஙகு மொழியெனவுங கணடுகொளக. அனறியும பாகத மூவகைததாகித தற பவந தறசமந தேசிக மெனபபடும இவறறுள ஆரியததிறகேயுரிய சிறப பெழுததானும, பொதுவுஞ சிறபபுமாகிய வீரெழுததானுமாகிய வாரிய மொழி தமிழிற சிதைநது வருவன தறபவ மெனபபடும (உ-ம) சுகி, போ கி, சுததி, அரன, அரி, பாபம, அபாபம, நயம, நிதியம, நதியம, எனவ ரும அனறியும, ஆரியததிறகுந தமிழிறகும பொதுவெழுததானாகிய வாரி யமொழி தமிழில வழஙகுவன தறசம மெனபபடும (உ-ம) அமலம, கம லம, காரணம, மலையம, மாருதம, குஙகுமம, உலகம, எனவரும அனறி யும, ஆரிய வெழுததுககள சிதைநது தமிழில வழஙகுமாறு சிலகூறுதும — ஆரியதது ளேழாமுயிரானது, இ, இரு, வாகவுந திரிநது வரும (உ-ம) இட பம, எ-ம. இருடி, எ-ம வரும அனறியும, பதிஞருமுயிா னகரமாகவே னும மகரமாகவேனுந திரிதலும, கெடுதலும, பெறும (உ-ம) காமன, நா கம, எ-ம அரி, எ-ம, வரும அனறியும, ஆ, மொழியிறுதியில, ஐ, எ-ம ஈ, மொழியிறுதியில, இ, எ-ம திரியும (உ-ம) மாலை, எ-ம கௌரி, எ-ம வரும அனறியும, கவவலலாத மூனறும, க, எ-ம சவவலலாத மூனறும, ச, எ-ம டவவலலாத மூனறும, ட, எ-ம தவவலலாத மூன றும, த, எ-ம பவவலலாத மூனறும, ப, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) ந கம, நாகம, மேகம, எ-ம. சலவாதி, விசயம, சருசசரை, எ-ம. கடிநம, சடம, கூடம, எ-ம. தலம, திநம, தரை, எ-ம. பலம, பநதம, பாரம, எ-ம முறையே திரிநது வநதன. அனறியும, ஐ, மொழிககிடையில யகர மாகத திரிநது வரும (உ-ம) புயம, கயம, எ-ம வரும அனறியும, மொழி முதலில, ச, எ-ம மொழியிடையில, ச, எனுயினும, ய, எனுயினுந திரிநதுவரும (உ-ம) சஙகரன, சிவன, எ-ம அஙகுசம, பாசம, எ-ம தேயம, வயம, எ-ம வரும அனறியும, ஷ, முதலில, ச, எ-ம. இடையி லுங கடையிலும, ட, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) சணமுகம, எ-ம சடங கம, எ-ம. விடம, எ-ம பாடை, எ-ம. வரும ஸ, முதலினுங கடையி னும, ச, எ-ம. இடையில சகர மாகவேனுந தகர மாகவேனுந திரிநது வரும. (உ-ம) சபை, எ-ம அசி, எ-ம. வாசம, எ-ம ஆதநம, மாதம, எ-ம வரும. அனறியும, முதலிற கெடடும, இடையினுங கடையினுந தகர

மாகத திரிநது வரும (உ-ம) அரன, அரி, எ-ம ஓமம, எ-ம. தாகம, மோ கம, அகி, மகி. எ-ம. வரும. அனறியும, க்ஷ, முதலில ககர மாகவும இடை யினுங கடையினும இரு ககரமாகவுந திரிநது வரும (உ-ம) கீரம, எ-ம. அககம, பககம, குககி, பககி, எ-ம. வரும. ய, மொழிமுதலில தனமுன னிறகு மேனைய மெயகளோ டிணைநது வருஙகால முனனினற மெய இக ரம பெறும, இகரம பெறுஙகாற சிலவிடதது யகரங கெடும. (உ-ம.) இயா கம, நியாயம, வியோமம, எ-ம. விவகாரம, எ-ம. வரும. அனறியும, ய, மொழிக்கிடையில் தனமுனனினற மற்றை மெயகளோ டிணைநதுவருங கால, முனனின்ற மெய்கடு இகரம பெறறும, சிலவிடத தமமெய இக ரம் பெற்று மிகாமலும வரும். (உ-ம.) வாககியம, நாடடியம, புணணி யம, எ-ம. காமியம், காரியம, காவியம, ஆசியம, எ-ம் வரும் அனறி யும, ர, மொழிமுதலில தனமுனனினற மெயயோடி ணையுஙகால, முன னினற மெய இகரம பெறறும, சிலவிடதது உகரம பெறறும வரும. (உ-ம) கிரமம், திரவியம், விரதம, எ-ம. குரோதம, சுரோததிரியம, எ-ம வரும அனறியும, ர, இடையி லவவா றிணைநதுவரின, முனனினற மெய யிரடடி இகரம பெறும (உ-ம) வககிரம, வசசிரம, சுததிரம, என வரும. அனறியும, ர, பினனினற மெயயோடிணைநது வருஙகால உகரம பெறறு வலலொற றிரடடி வரும. சில விடதது இகரமும் பெறறு வரும. (உ-ம.) அருககன, அருசசனை, வருணம, எ-ம. பரிசம, விமரிசம், எ-ம. வரும. அனறியும, ல, முதலில முனனினற மெயயோ டிணைநதுவரின, முனனினறமெய இகரம் பெறும சிலவிடதது உகரம பெறும. (உ-ம) கிலேசம, மிலேசசன, எ-ம, சுலோகம, எ-ம. வரும. அனறியும, ல, இடையி லவவாறிணையின முனனினற மெயமிக கிகரம பெறும (உ-ம) சுககிலம, என வரும அனறியும, ம, முனனினற மெய்யோ டிணைநதுவ ரின, முனனினற மெய உகரம பெறும. வகரமுன னவ்வாறு நினறமெய மிககு உகரம பெறும (உ-ம) பதுமம, எ-ம, பககுவம, எ-ம. வரும. அன றியும, மொழிக கீறறிலவருங ககர முதலிய வொறறுககள மிககு உக ரம பெறும (உ-ம) வாககு, திககு, விராடடு, மருதது, அபபு, என வரும. அனறியும, உறபவம, அறபம, பறபம, அததம, சததம, சததி, என விங்ஙு னஞ சிதைநது வருவனவும பிறவும வழககுநோககி யறிக இவை நிறக அவவவ நாடடார சொலலேயாய பிறபாடை நோககாதன வெலலாந தே சிக மெனபார (உ-ம) நிலம, நீர, தீ, வளி, வெளி, சோறு, பாகு, பாளிதம. பிறவுமனன ஆயினு மறறிருவகைச சொலலே நலலவாயினுந தேசிகச சொல லொவவொரு நாடடிறகுரிய சொலலென் றமையாற றேசிகச சொலலாற செபபுவ துரிமையா மெனககொளக எ-று. (க)

192. உருபபுச் செயயுளென றுரைபப தறபவச
சிறபபுறா விரொவிச செபபிய செயயுளே.

(இ-ள்.) தற்பவமொழிக்குச் சிறப்புவிதியை யுணர்த்துதும். தேசிகச் சொல்லொடு வடமொழியிற்றிரிந்த தற்பவச்சொல் லொன்றிரண்டுங்கலந்து வந்த செய்யுள் கேட்போர்க் கின்பமாக வழங்கு முறுப்புச் செய்யு ளெனப் படும். (உ-ம்) கட்டளைக்கலித்துறை.—"கருணம்பரியாயப் பாவாதிவினையிரு ட்கங்குலற, வருணம்பரியாக வந்துதித்தாளே யனைத்துயிரா, ரிருணம்பரித ருஞ்சீலத்துவானகதியெய்தவிவ,டெருணம்பரிதாஞ்சரணம்புயஞ் சென்னி சேர்த்துகவே"—வெண்பா.—தராதரத்தொப்பத்தராதலத்தோங்கி, வரா தரத்தந்தரத்தில்வாழ்ப,—பராகச, சிரசரணத்திரவிதிங்கண் மீன்பூண்டா ள, கரசரணத்தொழிற்கண்டு.' எ-ம் பிறவுமன்ன. எ-று (உ)

193 கொங்கண மகதங் கோசலந் துளுவஞ்
சிங்களஞ் சீனஞ் சிந்து திராவிடம்
வங்கஞ் சாவக மராடங் கலிங்கம்
மங்கஞ் சோனக மருணங் கவுசலம்
பப்பரங் காம்போசம் பாடைமூ வாறனுள்
மருவூரின் மேற்குங் கருவூரின் கிழக்கு
மருதை யாற்றின் றெற்கும் வையை
யாற்றின் வடக்குஞ் செந்தமிழ் நிலனே
பாண்டிகுட்டம் பன்றி கற்கா
வெண்குட்டம் பூழி மலாடு சீதம்
புனனா டருவா வருவா வடதலை
யெனச்செந் தமிழ்சூழ் பன்னிரு நாடே.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வழங்குநா டிவையென வுணர்த்துதும் அவ்வவ் நாட்டுப் பாடைமொழியைத் தேசிகமென்று மேற்கூறின வதனு லிங்ஙனம் பாடை வேற்றுமைப் பற்றி வேறுவேறாக வழங்குநாடுகள் கொங்கண முத லாகக் காம்போச மீறாகச் சொல்லப்பட்ட மூவாறுமென் றுணர்க. உலகில் வழங்கு மெண்ணிறந்த பாடையு நாடுகளு முளவென்றாயினுங் குறுகிய தமி ழ்நாட் டெல்லையு ளறியப்பட்ட பாடை யிவையே ஆகையி லிங்ஙனம் வழங்குந் தேசங்க ளைம்பத்தாறென்பன வாயினு மவற்றுள் வழங்கும் பாடை கள் பதினெட்டென்ப. ஆகையி லிவற்றொழிந்த அவந்தி, கௌடம், காம பிலி, குகுதம், மச்சம், குரு, கேகயம், தவத்தவம், பாஞ்சாலம், காந்தாரம், மாளவம், நிடதம், குடகம், தெலுங்கம், கன்னடம், கொல்லம், கலிங்கம், பல்லவ மென விவைபலவு முன்சொன்ன பதினெட்டினுள்ளு மடங்குமெனக் கொள்க. அன்றியு மவற்றுட் டிராவிடமொன்று தமிழ்நாடாகும். தமிழுமிரு வகைத்தாகிப் பதின்மூன்று குறுநிலத்துள்ளடங்கிச் செந்தமி ழென்றொரு நிலத்திலும், கொடுந்தமி ழென்றொரு பன்னிரு நிலத்திலும் வழங்கும். அவ

றறி னெல்லையும் பெயருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. ஆகையி னெல்லாந் தமிழ்ச்சொல்லாயினு மவ்வவ் நாட்டுத் தேசிகச் சொல்லாகப் பலமொழி தத்தங் குறிப்பான் வழங்கும் (உ-ம்) தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினை-பெற்றம், எ-ம். குட்டநாட்டார், தாயை-தள்ளை, எ-ம் பன்றிநாட்டார், செறுவை-செய், எ-ம் கற்காநாட்டார், வஞ்சரை-கையர், எ-ம் வேணாட்டார், தோட்டத்தை-கிழார், எ-ம் குடநாட்டார், தந்தையை-அச்சன், எ-ம் பூழிநாட்டார், சிறுகுளத்தை-பாழி, எ-ம் மலாடுநாட்டார், தோழியை-இகுளை, எ-ம் சீதநாட்டார், தோழனை-எலுவன், எ-ம் புனனாட்டார், தாயை-ஆய், எ-ம் அருவாநாட்டார், சிறுகுளத்தை-கேணி, எ-ம் அருவாவடதலைநாட்டார், புளியை-எகினம், எ-ம் இத்தொடக்கத்தன பலவு மவ்வத் தமிழ்நாட்டார் வழங்குவதெனக் கண்டுணர்க. கொடுந்தமிழ்நாடு 12,—வெண்பா —“தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி, பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய, சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர், ரேதமில் பன்னிரு நாட்டெண்” எ-று, (௧)

194 செந்தமிழ் வழக்குஞ் செப்புங் காலை
யிலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாமூ வகைத்தா மியல்பு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
யெனுமுத் தகுதியோ டிருமூன் றாகும்.

(இ-ள்) செந்தமிழ்ச் சொல்லுரிமையா மாறுணர்த்துதும் செந்தமிழ் வழக்குச்சொல் லாறுவகைப்படும் அவற்று ளிலக்கண மொழியும், இலக்கணப்போலி மொழியும், மரூஉ மொழியு மென்பன மூன்று மியல்பு வழக்கு. இடக்க ரடக்கல், மங்கலமரபு, குழூஉக்குறி, என்பன மூன்றுந் தகுதிவழக்கு. ஆகையி லிலக்கண முறையால் வருவன இலக்கண மொழியெனப்படும். (உ-ம்) நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், கூழ், பால், பாகு, பாளிதம், எ-ம். வரும் இலக்கண மில்லாதெனினு மிலக்கண முடையனபோலச் சான்றோரால் வழங்குவன இலக்கணப்போலி மொழியெனப்படும் (உ-ம்) இல்முன்-முன்றில், எ-ம் கோவில்-கோயில், எ-ம் பொதுவில்-பொதியில், எ-ம் யாவர்-யார், எ-ம் கண்மீ-மீகண், எ-ம் எவன்-என், எ-ம் வரும் இலக்கணமுறைபிறழ்ந்து சிதைந்து வருவன மரூஉமொழி யெனப்படும் (உ-ம்) சோழநாடு-சோணாடு, எ-ம் மலையநாடு-மலாடு, எ-ம் மட்கட்டி-மண்ணாங்கட்டி, எ-ம் வரும் இம்மூவகையு மியல்புவழக்கெனக்கொள்க. அன்றியு மறைவாகத் தம்பொருளைத் தருவன இடக்க ரடக்கலெனப்படும் (உ-ம்) கான்மே னீர்பெய்து வருதும், வாய்பூசிவருதும், அந்திதொழுது வருதும், முதலிய பலவுமாம் பொருட்குறை மறைத்துப் புகழ்மொழியாக வருவன மங்கல மரபுளா யெனப்படும் (உ-ம்) செத்தாரை-துஞ்சினார், எ-ம் ஓலையை-

திருமுகம், எ-ம். காராட்டை - வெள்ளாடு, எ-ம். சுடுகாட்டை - நன்
காடு, எ-ம். கூறுவர் ஒரோ கூட்டத்தார்கண் வழங்குவன குழூஉக்குறி
மொழி யெனப்படும். (உ-ம்.) பொற்கொல்லர், பொன்னை-பறி, எ-ம். யானைப்
பாகர், ஆடையை-காரை, எ-ம் வேடர், கள்ளை-சொல்விளம்பி, எ-ம் இழி
சனர், சோற்றை-சொன்றி, எ-ம் கூறுவர் பிறவுமன்ன இம்மூவகையுந்
தகுதிவழக்கெனக் கொள்க எ-று. (சு)

195 குறிப்பு மொழிவகைக் கூறிற் பொதுச்சொல்
விகாரந் தகுதி வினைக்குறிப் பாகுபெய [ப்பென
ரன்மொழி முதற்றொகைப் பொருட்டொகைக் குறி
வொன்பதும் பிறவுமிவ் வொழிந்தன வெளிப்படை.

(இ-ள்) குறிப்புச் சொல்லுரிமையா மாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைக்குறி
யாப் பொதுமொழியும், விகாரமொழி யென்பதும், தகுதிவழக்கு மொழிமூ
ன்றும், வினைக்குறிப்பும், ஆகுபெயரும், அன்மொழித்தொகையும், முதற்றொ
கையும், பொருட்டொகையும், சொல்பவன் குறிப்பு, மெனக் குறிப்புமொழி
க ளென்பதாம். இவையொழிந்த தொழிந்த மொழியெலாம் வெளிப்படை
மொழி யெனக்கொள்க. ஆயினுங் குறிப்புமொழிகள் கற்றோரு மரிதுணர்
மொழிக ளாகையிற் செப்பினு ளொழியப் பெய்த மணிகல்னபோல வாகா
மையும், அவற்றைத் தெருவின் மிதிபட வெறிந்தார்போல வாகாமையும், அ
ழகுற வணிந்த நகையெனத் தோன்றப்பொருட்குக் கூட்டிய அடைமொழி
யானும், வினைமுதலியவற்றானுந் தானே குறித்த பொருளை அறிவுடையோர்
க்குக் காட்டுவது உணர்ந்தோர் சிறப்பெனக் கொள்க ஆகையாற் சொன்ன
வென்பதுவகைக் குறிப்புமொழிவருமாறு (உ-ம்) பெற்றமென்பது காளை
யும் பசுவு மாகையி லாணும் பெண்ணு மொழிந்த பொதுச்சொல்லாம். இன்
றிவளூர்ப் பெற்றமெல்லா முழவொழிந்தவெனி லுழவெனுஞ் சொல்லா லிங்
ஙனம் பெற்றங் காளையாயின் இன்றிவளூர்ப் பெற்றமெல்லா மறத்திறக்குக்
கறக்குமெனிற் கறக்கு மென்னும்வினையாற் பசுக்களாயின பிறவுமன்ன
விகாரச்சொல் லென்பதுங் குறிப்புச்சொல்லாகும் மதுமலர்க் குலிகமேனி
யென்பதும், நீணிறப் பெருங்கடலென்பதும், மதுவெனு மடைமொழியாற்
றாமரை யெனவும் நிறமெனும் பெயரா னீலமெனவும், அறிய வந்தன பிறவும
ன்ன மேலேசொன்ன மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளைக்காண்க. இறை
வ கொடியை, தாயே யினியை, தீயே வெய்யை, நீரோ தண்ணியை, முதலிய
விளி வேற்றுமையான முன்னிலை வினைக்குறிப்பென வறியவந்தன. பிறவும
ன்ன. புளியைத் தின்றானென இவ்வாகுபெயரோ தின்றா னென்னும் வினை
யா லதன் பழ மறிய வந்தன பிறவுமன்ன அலர் கூந்தற்கில்லையருள், பொற்
றொடி சொல்லெல்லாம்பொய், என விவ் வன்மொழித்தொகை யிரண்டுமே
அருள் சொல்லென்ப பெயராற் குறித்த வலர்கூந்த லுடையாளும் பொற்

றொடி யுடையாளுமறிய வநதவாறு காணக. பிறவுமன்ன. முதற குறிப்புச்
சொல லிருவகைபபடும்.முதலெழுத தொனறைக காடடினவு முதனமொ
ழியொனறைக காடடினவு மெனககொளக.—குறட்செயயுள.—“குனறுவி
லையுளுயா நிலநதுனபுறுததன, வெனறேயிரபபாடனலை.’ எனபதிஃதேழி
சை குறிததுரைததாம.இவறறுட குனறுவெனபுழி-குர னரமபும, விளையு
ளெனபுழி-விளரி நரமபும, உயாநில மெனபுழி-உழை நரமபும, துனபுறவெ
னபுழி-துதத நரமபும, தாவெனபுழி-தாரநரமபும, இரபபா னெனபுழி-இளி
நரமபும, கை யெனபுழி-கைககிளை நரமபும, எனககுறியபாக வேழிலைசமுத
னினற வோரெழுததானறிய வநதன. ஆயினு மிவ்வகை யிருளெனச சிறு
பானமையெனறுவழஙகறக. அனறியும,—காரிகை —“வளமபடவெனபது
வெளளைக ககவற குதாரணஞ்செங, களமபடக கொனறு கலிககரிதாயகண
ணூர கொடிபோற, றுளஙகிடைமாதே சுறமறிதொனனலததின புலமபென,
றுளஙகொடு நாவல ரோதினா வஞ்சிககுதாரணமே.” என விககாரிகையுட
பலபாடடு முதனினறவோரிருமொழிகாடடி வெளளைமுதலியபாவிற குதா
ரணமெனற குறிபபினு லவவவப பாடடறிய வநதன. பிறவுமனன. பொ
ருடடொகைககுறிபபுசசொலலாவன.—வெணபா.—“புறநிலை ஆறெழுிதனை
நதடககி முனனமூனறுணடளிககு, மீரெழுிதத தாளெருவ னெனறேதகி,
யூரெழுிபப, வாளா யிரணடயிாக மாயநதனகா லிவவலலாற, கேளாயுடன
வருவதில.”எனபன விவறறுட பலதொகைவநதகூடிய வினையாலறியவநத
வாறுகாணக. ஆகையில லைவரவ முத லறுசமயமும, லைகபபு முத லறுசுவை
யும,கார முத லறுபருவமும,அரிசசநதிரன முத லறுசக்கரவாததிகளும,வே
றறுளைமுத லறுதாளையு, மிவை முதலாயின பலவுள வெனினு மிஙஙனமா
றெழுித தெனற குறிபபினற காமக குரோத முலோப மோகம பய மதமெ
ன வாறறியவநதன. அனறியு மைவணணம, ஐநதிணை பஞசபூதிய முதலாயி
னவுளவெனினு, மிஙஙன மைநதடககி யெனற குறிபபினற கண்முத லைம
பொறியறிய வநதன. அனறியுங காம முதன முககுறறமும,தனமை முதன
மூவிடமு முதலாயின வுளவெனினு, மிஙஙன மூனறுளு மெனற குறிபபி
னுல வான முதன மூவுலகறிய வநதன. மீணடு மூனறினு லாளுமெனற
குறிபபினு லாககல, காதத லழிதத லென முநதொழிலறிய வநதன. அன
றியு மிமமை மறுமை யென றிருமையு நலவிளை தீவினையென் றிருவினையு
முதலாயின வுளவெனினு மிரணடயிாக மெனற குறிபபினு லிலலறந துற
வற மறிய வநதன. ஆயினு மிவவகைக குறிப்புமொழிக ளறிதற் கரியன
வாகையிற சுருடடிக கிடககும படடாடையின முனறுளையைக கொள
வோர காணககாடடும வாணிகா போலத தொகுத தவற்றுண முதற்பொரு
டோறறித தொகைமொழி வருவது தெளிவெனக் கொளக. (உ-ம்.) வெண
பா.—“புறநிலை காமமுத லாறெழுிததுக் கணமுதல லைநதடககி, யேம முத
லோனெருவ னெனறேதகி-வாமமுதிா, வாளா யறஞ்செயக மாயநதனகா

லிவ வலலாற, கேளாயுடன வருவதில" என வநதவாறு காணக. சொலப
வனுணாநத குறிபபினுலறிய வருமொழி குறிபபிற குறிப்புச சொலலெனப
படும். (உ-ம்.) குறள.—"கடலோடா காலவ னெடுநதோ கடலோடு, நாவாயு
மோடா நிலதது." எனப திதனபொருளிடநதெரிதலெனு மதிகாரபபெயரா
லறிய வநதது. ஆகையி லினிவருங குறிபபெனுசணியு மொடடலங்காரமு
மிவவகைக குறிபபுமொழியால வழஙகுமெனறுணாக. அவையேமுனனும்
பினனும வருமபொருளாறறேனற வுணாபபது நெறியே. அனறியுங குததி
ரததுட பிறவுமெனற மிகையால பலபொருளகுறிதத திரிசொலலுங குறிப
புச ~ லலெனவுமாம. அவற்றுள சில மிகவரிதுணாமொழிகளாகையி லவற்
றை விளக்கவொரு பெயரொசசமாயினு மடைமொழியாயினுங கூட்டியுணா
பபிற பொதுமை நீஙகி யொனறற குரியனவாகத தோனறுமெனறுணாக.
அஙஙன நாக மெனனுந திரிசொலலே லைகநாகம, பைநநாகம, பெயநநாக
மெனபுழி, கூடடிய வோரடை மொழியாற பலவற்றிறகுப பொதுவாய நின
றசொல லொனறற குரிததாயினவாறுகாணக. ஆயினு மெளிதுணா பொ
ருடகு விரோத மாகவு மரிதுணா பொருட்குச சோகலை யாகவு மறறொரு
மொழியைக கூடடியுரைபபது சிறபபெனக கொளக. அஙஙனம் புலியை-
பூவாபபுண்டரீகம, எ-ம். தெனமேற்றிசை யானையை—பூவாக குமுதம,
எ-ம. இடபததை-பறவாஙனெ, எ-ம. தாழையை-உணணுகுமரி, எ-ம. வே
ஙகை மரத்தை - பாயாவேஙகை, எ-ம. கணணை - இமைககுவளை, எ-ம இ
டையை - துவளுநதுடி, எ-ம. கணைக்காலை - ஊதாசசஙகு, எ-ம. நெயயை-
வெணபெபபு, எ-ம. இராகததை-செவிக கின்புருககும வணணம், எ-ம.பிறவு
மிததனமையா னுணாநத குறிபபினைத தோறறிய பலவறறிறகுப பொது
வாயநினற திரிசொல லொனறற குரியவாக வுரைப்பது சிறபபுள சொலலுரி
மையா மெனக கொளக. (உ-ம்.) விருத்தம்.—"பாடாத கநதிருவம பதிநதெ
றியாக கநதுகமுட், கோடாத கோணமுனை கூறுதகிளலை மலா, சூடாதபா
டலமபோராதொடாககுநதம பினனிகீழ், நீடாத சடிலமுகை நெகிழாமா
லிஙகுளவோ." எனப பலபொருளைககுறிதத பலதிரிசொல லீணடுக குதிரை
யொனறனைத தோறறவநத வாறு காணக. எ-று. (ரு)

196. பலவினைக் குரிய பலபொருட சொலலொரு
நிலைவரி னுரிமை நீததசொல லுரிததே

(இ-ள) இனபபொருள வினைசசொலலுரிமையா மாறுணாததுதும. ஒ
ரினபபொருளவாகி வேறுபடுவினைககுரிய பொருளுளவெனக கணடுணாக.
அவறறுட பலவகைகூடிவருஙகா லவவினபபொருடகுப பொதுசசொலலு
ரைபப துரிமையா மெனககொளக. அஙஙனம வாசசிய வினததுட கொட
டுவன-பறையே, ஊதுவன-குழலே, ஊாவன-யாழே. பிறவுமனன. அணிகல
னினததுட கவிபபன-முடியே, கடடுவன-மேகலையே, இடுவன-குழையே,

தொடுவன-வளையே, பூணபன-ஆரமே. பிறவுமனன ஆயுதவினைததுளெய்வன-கணையே, எறிவன-வேலே, வெட்டுவன-வாளே, குததுவன-ஈட்டியே, பிறவுமனன இவையே இததொடககததன பல வினைசசொலலு முரிமை பறறிவநத சொலலெனககொளக. இவையேயனறி வாசசியததிறகெலலாம பொதுவினை முழஙகல, இயமபல, படுததன, முதலிய பலவும அணிவகைக கெலலாம பொதுவினை. அணிதல, தாஙகல, மெயபபடுததல, முதலிய பலவும படைவகைக கெலலாம பொதுவினை தொட்டல, வழஙகல, பயிறறல, முதலியபலவும படைததொழிற கெலலாம பொதுவினை. ஆகையி லிததனமைப பொருட னிததனி வருஙகா லதறகதறகுரிய வினையொடு முடிபபது சிறபபாம ஆயினுங கூறிய வினபபொருட பலவுங கூட்டி யொனறுபடுததி னுரியவினைச சொறகொணடு முடிபப தொனறற கேறபுழி, மறறவறறிற கேலாமையால வழுவாம அஙஙனம யாழுங குழலும பறையுந தடவினு ரொனினு மூதினு ரொனினுங கொட்டினு ரொனினுமாகா பொதுச சொலலாக முழஙகினா, இயமபினா, படுததாரெனபது முறையே. அஙஙனம பசுமபொனமுடியும, மினமணிககுழையும, பொனனொளிவளையு, முதலாயின வணிநதா, தாஙகினா, எனபதும வேலும வாளும வளையுங கணையும வழஙகினா பயிறறினாரெனபது முரிததே. பிறவுமனன. இவவாறுரிமை நீஙகிய பொதுமொழி யிஙஙன முரியனவா மெனககொளக எ-று (௯)

197. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணநதொழில கலவி சிறபபாம பெயரோ
டியறபெய ரேறறிடிற பினவர லுரிததே

(இ-ள) சொலலடுக குரிமையா மாறுணாததுதும திணைமுதலாயின வறறுறபப பறறி யொரு பொருளை மேறற பலபகுபதப பெயரையடுககி யுரைபபழி யபபொருட்குரிய வியறபெயா கடையில வநது முடிவதே யடுககிய பல பெயா மொழியிடதது துரிமையா மெனககொளக (உ-ம)—விருததம.—"காாவளா வெறபினன குரவற காவலன, போாவளா விலலினன பொறிசசொல வெருசினன வாாவளா முரசதிா வகுல னெனபவன, பாாவளா நலஙகெட்ப படைகொண டெயதினன" எ-ம. பிறவுமனன இவவா றியறபெயா கடையி லனறி யிடையினு முதலினும வரபபெறிற சிறுபானமையா மெனறுணாக. எ-று (எ)

198. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக கோரசொல
லிரணடு மூனறுநான கெலலைமுறை யடுககும.

(இ-ள) மறறொருசொல லடுககுரிமையா மாறுணாததுதும. ஆகையி லசை நிலை மொழி இரணடாக வடுககி வரவும, விரைவு, வெகுளி, அவலம, உவகை, அசசம, முதலிய பொருணமொழி இரணடு மூனறுமாக வடுககி

வரவும இசை நிறை மொழிகள இரணடு மூனறு நானகுமாக வடுக்கி வர
வும பெறுமெனக கொளக. (உ-ம.) மறறோ மறறோ, எனறே யெனறே, பி
றவு மசைநிலை. களளா களளா, பாமபு பாமபு, தீத்தீதீ, போபோபோ,
பிறவும விரைவு. எயயெய, எறி யெறி யெறி, பிறவும வெகுளி. உயயேனுய்
யேன, ஐயா வென்னையா வெனனையா, வகனறனையோ, பிறவுமவலம.
வருக வருக, பொலிக பொலிக பொலிக, பிறவுமுவகை. படை படை,
எஙகே யெஙகே யெஙகே, பிறவுமசசம. ஏ எயமப லியமபினுன நலகுமே
நலகுமே நல்குமே, நாமகள பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பிறவு மிசை
நிறை.—"அசைநிலை யிரட்டியும விரைவு மொ ? மூனறினு, மிசைநிறை
நான்கினு மொருமொழி தொடரும."—எனறூா தொலகாபபியனுரு மென
றுணாக ஆகையிற கால மிடம பண பொழுககஞ சொலலென விவ
வைநதும வழுவா முறைகாத ததறகுரிமைப பறறிச செபபுவ தறிவோா
கடனெனக கொளக. எ-று (அ)

199 அகபபொருள் புறபபொரு ளாமிரண டவற்றுட்
பெருகிய கைககிளை பெருநதிணைக குறிஞசி
யாதியைந திணையென வகததிணை யேழே
கைகோ ளிரணடாங களவு கறபே
வதுவை வாழககை வரைவகப பொருளே
வெடசி கரநதை வஞசி காஞசி
நொசசி யுழுஞை தும்பையேழ புறததிணை
பகைநிரை யோடட றன்னிரை மீடடல
பகைமேற செலலல பகைககெதி ரூனற
றனனெயிற காததல பகையெயிற கொளளல
போரவெலல லெனமுறை புறபபொரு டிணையே.

(இ-ள) ஈணடுககூறிய பொருணூலவழிப புறநடையாகையி விங
ஙன முனனோா தநத பொருணூற றொகையுணாததும ஆகையிற செந்
தமி ழுணாநதோா பொருளெலா மகபபொருள புறபபொருளென றிரு
கூறுபாடெனப பிரிததவற்று ளகபபொரு ளெனபதைக காமமாகக கொண
டதனுளளு மொருதலைககாமங் கைககிளை யெனவும, பொருநதாககாமம பெ
ருநதிணையெனவும, அனபுடைககாமங குறிஞசிமுத லைநிலததிற குரித்தா
யைநதிணை யெனவும, எழுதிணை பகுததபின னிவறறிற கொழுககமுறை
யைக கைகோளென றதைக களவு கறபென றிருவகைபபடுததி யதறகதற
குரிய பலநூடை பயிறறலும், வதுவையின முறையைக காடடலும, வது
வையின னிருவா வாழககையை வகுததலும, வரைவெனும பிரிவினகட
புலமபுறா யுரைததலு மகபபொருளெனறூர்.—அகப்பொருளவிளககம.—
"அவறறுளகைககிளையுடைய தொருதலைககாமம.—ஐநதிணையுடைய தனபு

டைக்காமம்.—பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம்.—அவ்வயின் பதைந்திணை மருங்கிற், களவு கற்பென விருகைகோள் வழங்கும்.—உள மலிகாதற் களவெனப்படுவ, தொருநான்கு வேதத்திருநான்கு மணற்றுள், யாழோர் கூட்டத் தியல்பின தென்ப—பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பெனப்படுவது, மகிழ்வுமூட லுமூட லுணர்த்தலும், பிரிவும் பிறவு மருவியதாகும்.—வரைவென்ப படுவ தரவோன் கிழத்தியைக், குரவர் முதலோர் கொடுப்பவுங் கொடாமையுங், கரணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொளலே.'' இவை மேற்கோள். அன்றியும், புறப்பொரு ளென்பதைச் சேவகமாகக் கொண்டதனுள்ளும் வெட்சி முதலேழு கூறுபாடென்ப பிரித் திவற்றுட் பகைவர் நாட்டிற் புகுந்து நிரையை யோட்டுஞ் சேவகம் வெட்சி யெனவும், பகைவரோட்டின தன்னிரையை மீட்குஞ் சேவகங் கரந்தை யெனவும், பகைவர்மேற் செல்லுஞ் சேவகம் வஞ்சி யெனவும் வரும். பகைவரோ டெதிர்க்குஞ் சேவகங் காஞ்சியெனவும், தன்னரண் காக்குஞ் சேவக நொச்சியெனவும், பகைவரரண் கைக்கொள்ளுஞ் சேவக முழிஞை யெனவும், பொருது வெல்லுஞ் சேவகந் தும்பை யெனவும், உகுத் தவற்றவற்றிற் குரிய பல நடைகாட்டி விதித்தலே புறப்பொருளென்றார் —இவற்றிற்குச் செய்யுள் - ''வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சி யாமுட்கா, தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி, யதுவளைத்தலாகு முழிஞை - யதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர், செருவென்றது வாகையாம்.'—புறப்பொருள்.

வெட்சித்திணை வருமாறு —''வெட்சிவெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு, வேயே புறத்திறை யூர்கொலை யாகோள், பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த றலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ, டுண்டாட் டியாகொடை புனலறி சிறப்பே, பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே, கொற்றவை நிலையொடு வெறியாட் டுளப்பட, வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ, வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்''

கரந்தைத்திணை வருமாறு —''அதமில் கரந்தை கரந்தை யரவ, மதரிடைச் செலவே யுருமபோ ரலைத்தல், புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத்தொழித, லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே, பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே, நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி வேத்தியன் மலிவே மிகுகுடி நிலை யென, வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னொன்றும், கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.''

வஞ்சித்திணை வருமாறு —'' வாடாச் செலவின் வஞ்சிவஞ்சி யரவங், கூடாப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை, கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி, குறமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை, பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி, நெடுமொழி வஞ்சிமுதுமொழி வஞ்சி, யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி,

கொடை வஞ்சியோடு குறுவஞ் சியயே, யொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை, பெருவஞ் சியயே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு, நல்லிசை வஞ்சி யென நாட்டினர் தொகுத்த, வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும், வஞ்சியும், வஞ்சித் துறையுமாகும்."

காஞ்சித்திணை வருமாறு.—"காஞ்சிகாஞ்சி யெதிரேவேதழிஞ்சி, பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சியயே, வாள்செல வென்று குடையது செலவே, வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே, புகழ்தலைக் காஞ்சி தலைமாராயம், தலையொடு முடிதன் மறக்காஞ் சியயே, மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க் காஞ்சியயே, தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சிய்யே, மனைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே, யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி, முனைகடி முனனிருப் புள்ளப்பட்டத் தொகைஇ, யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும், கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப"

நொச்சித்திணை வருமாறு —"நவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை, மறனுடைய பாசி யூர்ச்செரு வென்று, செருவிடை வீழ்த் தினபரி மறனே, யெயிலது போரே யெயிற்றனை யழித்த, லழிபடை தாங்கன மகண் மறுத்து மொழித்லென, வச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது, நொச்சித் திணையது வகை யென மொழிப."

உழிஞைத்திணைவருமாறு —"உழிஞையோங்கிய குடைநாட்கோளே, வாணாட் கோளே முரசவுழிஞை, கொற்றவுழிஞையோ டரசவுழிஞை, கந்தழி யென்று முற்றுழிஞ் ஞையே, காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை, யருந்தொழி லுழிஞை குற்றுழி ஞையயொடு, கோட்புறத் துழிஞை டாசிநிலையே, யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி, முதுவுழிஞையே முந்தகத் துழிஞை, முற்று முதிர்வே யானைக்கைக் கோளே, வேற்றுப் படைவரவே யுழுதுவித் திடுதல், வாண் மண்ணு நிலையே மண்ணு மங்கலமே, மகட் பாலிகலே திறைகொண்டு பெயர்த்த, லடிப்பட விருத்த லொருகைநிலையுளப்பட, விழுமென சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது, முழிஞை யெனமனு ருணர்த்தி சினோரே"

தும்பைத்திணை வருமாறு.—"துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவம், தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே, யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே, தார்நிலை தோமறம் பாணது பாட்டே, யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே, யேம வெருமை நூழி லென்று, நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை, பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையயே, களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை, தானை நிலையே வெருவரு நிலையே, சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி, தன்னை வேட்ட லொருகைநிலை யுளப்பட, நன்பொருள் தெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும், வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப"—சூத்திரம்.—"வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி, யுடகுடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென, நித்திர மேழும் புறனென மொழிப.—வாகை பா

டாண பொதுவியற் றிணையெனப, போகியமூனறும புறப்புற மாகும்." இ
வை மேறகோள. எ-று.

200. முபபொருளவழி முநநான கத்திணை
முபபுறத திணைதவா முறையாந
துரிமை யெனவிவை பொருணூற றொகையே.

(இ-ள.) வழககு தேறற தோறறமெனு முபபொருளும பதிகம, காரணம விரிவு தொகை துணிவெனு மைவழிபு மியலபு முதலாகப பினனவை யீறுகப பனனீ ரகததிணையு மொழுககநூற கரியெனு முப புறததிணையுங காலமிடம பண பொழுககஞ சொலலெனு மைவகை யுரிமையு மென றிவறறை விளககியவ னெடுதத பொருளே பயனபடடப பொரு ணூலாகக காடடிய வழியெலா மீணடுத தொகை சூததிர மாகத தநதவாறு காணக. எ-று. (கூ)

அதிகாரமொனறிறகு ஒததொனறிறகு ஆ சூததிரம. 58.
மேறகோள சூததிரம. 40 ஆ சூ-ம 98

அதிகாரமூனறிறகு மேறகோளோடுகூடிய ஆ சூததிரம. 439.

*

மூனறாவது:—பொருளதிகாரம.—முறறிறறு.

நான்காவது:—

யாப்பதிகாரம்.

PART IV.—PROSODY.

201 யாப்புற லெல்லா மிணைந்தவோர் சட்டுணை
காப்புற வடிதொழீஇக் காட்டுதும் யாப்பே.

(இ-ள்.) யாப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிர முரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். அஃதென்னை—நன்னூல் வெண்பா.—"மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு, மாடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ—லாடிமு, னைந்துரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும், பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது" என்றார் பவணந்தியாசிரியர். ஆகலிற் பாயிர முரைத்தன் முறையேயாம். பாயிர மெத்தனை வகைப்படும். பொதுப் பாயிரமும் சிறப்புப் பாயிரமும் என விருவகைப்படும். பொதுப்பாயிரத்தினிலக்கண மென்னை —நன்னூல்.—"நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே, கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து, மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.' எனவரும். சிறப்புப்பாயிரத்தி னிலக்கண மென்னை.—நன்னூல்.—"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை, நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே, கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும், வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே—காலங் களனே காரணமென் றிம், மூவகையேற்றி மொழிநரு முளரே." எனவரும். பாயிரமில்லாத நூல்களுளவோ சிரமில்லாத வலஃண முதலியவுடலுயி ருள்ளவாயினும் பாயிரமில்லாத நூல்க ளில்லவாம். இத்தலைச் சூத்திர மென்னுதலிற்று. கடவுள்வணக்கமு மதிகாரமு நுதலிற்று. அதிகாரங்கடோறுங் கடவுள் வணக்கங் கூறல்வேண்டுவ தென்னை யெவ்வுலகினு மெவ்வகைப்பட்ட மேன்பாட்டார்க்குங் கடவு ளுதவியன்றிக் கருதிய கருத்து நிறைவுறா தாதலாலே மக்களுடற்கு வதனம் போலவும் கோபுரத்திற்குச் சிகரம்போலவும், நூற்கலங்கார முகமாக நினைத்த கருத்து முட்டின்று முடியும் பொருட்டுக் கடவுள் வணக்கங் கூறல் வேண்டுவ தாயிற்று. ஆகலி னஃது விதிவிலக்கன்று இவ்வதிகாரமென்னபெயர்த்து யாப்பதிகாரமென் னும் பெயர்த்து. இவ் வதிகாரமென் னுதலிற்று. மேற்கூறிய வெழுத்துக்களாலாகிய பல்சொற்களாலும் பொருட் கிடனாகக் கற்றுவல்ல புலவ ரணி பெறப் பாடப்படு மிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரமெவ்வளவிற்று. ஓத்து வகையான்மூன்றுஞ் சூத்திரவகையானூறுமாகிய வளவிற்று இம்மூன்றோத் திற்கும் பெயரென்னை. இனிவருஞ்சூத்திரத்திற்காண்க. இவ்வதிகாரத்தாற் பயனியாது. யாப்பா ராய்தல் பயன். யாப்பா ராய்தலினாலே மக்க ளுயிர்க்கு றும்பய னென்னை. பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங்களாலாக்கப்பட்ட, அறம்,

பொருள், இன்பம், வீடு, என்னு மிவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து விழுப்ப மெ யதி யிம்மை மறுமை வழுவாமை நிகழ்வாராயின் இருமைக்கு மக்களுயிராக குறும் பயன் யாப்பே யாகும். யாப்பு, எ-து. பாட்டு, அதிகாரம், எ-து. அதி கரித்தல். ஆகையிலருமபிணி முறையி னொன்றாகத் தேவனணிலை யனைத் தையுங் கொண்டுள்ளதி யொன்றுயிரின் றறுகுண னெனும் பெயருடைக் கடவுளே யீண்டுச் சொல்ல முப்பொருள் வழுவிலக்க் காப்பது வேண்டி யவன் றிருப்பாத மலர் தொழுதேத்தி யாப்பின் றிலக்கணநூலை விளக்கிக் காட்டுது மென்றவாறு. தெய்வத் தறுகுணமாவன —தன் வயத்தனாதல், முதலிலனாதல், உடம்பிலனாதல், எல்லாநலனு முள்ளனாதல், எங்கும் வியாபக னாதல், எவற்றிற்கும் காரணனாதல். ஆகையி லீண்டிவ் வதிகார நன்றாகத் தெய்வ வணக்கம் வந்தவாறு காண்க. இஃது சிறப்புப்பாயிரம். எ-று.

முதலோத்துச் செய்யுளுறுப்பு.

Chapter I.—The Elements of Poetry.

202. சீர்முதல் யாப்புறச் சேருயிர்க் குடல்போ
லுணர்முதல் யாப்புற வுணர்பொருட் குடலாச்
சிறப்பிற் செய்வன செய்யு ளாமவை
யுறுப்பியன் மரபுமென் றுரைப்ப விளங்கும்.

(இ-ள்) இவ்வதிகாரஞ் செய்யு ளிலக்கணநூலை யுணர்த்துவ தாதலால் இம்முதற் சூத்திரஞ் செய்யுளாவதெனவும் இந்நூற்கூறுபாடித் துணையென வும் அவை யிவை யெனவு முணர்த்திற்று. ஆகையி னரம்பின் பிணிப்போ டொழுங்குபட நிரைத்திணைத்திய பலவெலும்புகளைப் பின்னித் தசையை நிறைப்பிக் குருதியைத் தோய்த்துத் தோலை மூடி மயிர்மேற் பரப்பி யழகு பெற வுயிர்க் கிடனாகச் செய்யப்பட்ட வுடலைப்போலப் பலவகை மொழிக ளொருப்பட எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என விவற்றானும் யாப்புறவீக்கி யுணர்ந்த பொருட் கிடனாகப் பலவலங்கார வகையாற் சிறப்பு றச் செய்யப் படுவன செய்யு ளெனப்படும். ஈண்டுச் செய்யுளைத் தெளிவுற விளக்கலவேண்டிச் செய்யுளுறுப்புஞ் செய்யுட் டன்மையுஞ் செய்யுண்மர பும் பிரித்துக்காட்டி மூவோத்தாக விவ்வதிகாரமுடியுமென்றுணர்க. செய்யு ளெனினும் யாப்பெனினும் பாவெனினும் பாட்டெனினுந் தூக் கெனி னுந் தொடர்பெனினுங் கவியெனினுமொக்கும்—"யாப்பும், பாட்டுந் தூக் குந் தொடர்புஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப நுண்ணியோரே."—என்றா பிறரு மெனக் கொள்க.—நன்னூல்.—"பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல், சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின், வல்லோ ரணிபெ றச்செய்வன செய்யுள்." இதுமேற்கோள். எ-று (க)

203. எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை யாறும்
வழுத்திய செய்யுண் மருவுறுப் பெனவே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே செய்யுட் குறுப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், என றிவ்வாறுஞ் செய்யுட் குறுப்பாம். இவற்றுளெழுத்துத் தத்த மதிகாரத்திற் கூறியவதனு ளிங்ஙன் மற்றைந்தினையும் விளக்குதும்.—யாப்பருங்கலம்.—"எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ, டிழுக்கா நடைய தியாப்பெனப் படுமே." இதுமேற்கோள். எ-று. (௨)

அசையிலக்கணம் வருமாறு.—

Metrical Syllables

204. அசையே நேர்நிரை யாமிரு கூறுக
நெடிறனிக் குறினமெய் யிரு றிணைந்னரா
யிணைக்குறில் குறினெடி லிவ்வமை யசையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யசையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். அசை யெனப்படுவன நேரசை, நிரையசை, என விருவகைப் படும்.—யாப்பருங்கலம்—"நேரசையென்று நிரையசையென்று, வாயிரண்டாகி யடங்குமன் னசையே" இவற்றுள் தனித்துநிற்பது நேரசை, இணைந்துநிற்பது நிரையசை. ஆகலின் நெட்டெழுத் தெல்லாந் தனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் குற்றெழுத்து மொழியீற்றினகட் டனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் இந்நால்வகையா னேரசை வருமெனக் கொள்க. (வரலாறு) ஆழி, என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலுந் தனித்து நேரசை யாயின. ஆம்பல், என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலு மொற்றடுத்து நேரசையாயின.—யாப்பருங்கலம்.—"நெடில்குறிறனியாய் நின்றுமொற்றடுத்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே." இதுமேற்கொள் அன்றியுந் தனிக்குறின் மொழிக்கு முதனேரசை யாகாது, விட்டிசைத்தவழி நேரசையாகும். அஃதெனனை.—தொல்காப்பியம்.—"தனிக்குறின் முதலசைமொழிசிதைந்தாகாது." காரிகை. "விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட் டனிக்குறினேரசையென், றொட்டப்படா தற் குணனு தாரண மோவென் றொட்டடளபாயவிடி னோரோங்கினையொடு நேரசையா, மிட்டதினுற்குறில் சேரினிலக்கியமோசிதைவே." யாப்பருங்கலம்.—"குறிப்பே யேவறற்சுட்டலவழித், தனிக்குறின்மொழிமுதனிலையசையிலவே." என்றாப்பலரும். (வ-று) நாலடியார்.—"உணர்த்தென் னிருந்நெஞ்சுபுகழ்செய்யான், றுன்னருங்கேளீர் துயாகளையான்-கொன்னே, வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்." இதனுள் அஆவென்புழி, அருளினகட்குறிப்பாய் விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து மொழிமுதற்கண் ணேரசை யாயிற்று "அ அவனும், இ இவ

னும், உ உவனும் கூடியக்கால எனவினை வெலலாகிகல.''எ-ம.வரும்.—மயேசசுராயாப்பு.—''எவலகுறிபபே தறசுட்டலவழி,யாவையுந தனிககுறினமுதலசை யாகா, சுட்டினும விளுவினு முயிாவருங காலே, யொட்டிவருட்மொரு சாரு முளவே.'' இதுமேறகோள். குறிலிணைநதுவரினும, குறினெடி லிணைநதுவரினும, குறிலிணைந தொறறடுத்துவரினும,குறினெடிலிணைந தொறறடுத்துவரினும,இநநாலவகையானி நிரையசை வருமெனக கொளக. (வ-று.) வெறி, சுரு, இம்மொழிகள குறிலிணைநதும குறினெடி லிணைநதும், நிரையசையாயின நிறம,விளாம,இம்மொழிகள குறிலிணைநதொறறடுத்தும குறினெடி லிணைநதொறறடுத்தும, நிரையசையாயின.—யாப்பருஙகலம.—''குறிலிணை குறினெடி றனிதது மொறறடுத்து, நெறிமை யினுன்காய வருநிரை யசையே'' தொலகாபபியம.—''குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடி, லொறறொடு வருத லொடு மெயப் பட நாடி, நேரு நிரையு மெனறிசி னோரே'' இவை மேறகோறு, எ-று. (ரு)

[illegible]க்கணம வருமாறு:—

Metrical Feet

205. நேரே நிரையே யசைச்சீ ரிரண்டென
நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை
யீரசை யியற்சீ ரீரிரண் டிவற்றோ
டுற்றுறு நேர்நிரை யிருநான் குரிச்சீர்
நேரிறும் வெண்சீர் நிரையிறும் வஞ்சிச்சீர்
நாலசை பொதுச்சீர் நானென் கெனப.

(இ-ள்.) நிறுததமுறையானே சீரிலககண மாமாறுணாததுதும. கூறிய விருவகை யசையே சிறுபானமை தனிததும பெருமபானமை யிணைநதுஞ் சீராம. இவையே, அசைசசீா, இயறசீா, உரிசசீா, பொதுசசீா, என நால வகைபபடும.இவறறுளசைசசீ ரோரசைசசீராய நேரசைசசீரு நிரையசைச சீருமென விரணடாகும இவறறிற குதாரணவாயபாடு.நோ,நாள,நிரை, மலா. இவை பெருமபாலும வெணபா வினிறறிலுஞ் சிறுபானமை யொழிநதவற றுளளும வரும (வ-று.)''மலாமிசையேகினா னாணடிசோநதாா நிலமிசை நீடு வாழவாா.—கறறதது வாயபய னெனகொல வாலறிவ னறறொடாழா அனெனின.'' இககுறள வெணபாககளினிறுதியில, வாா, நாள, எ-ம. சொனில, மலா, எ-ம ஓரசைச்சீரணடும வநதன காணக.—யாபபருஙகலம— ''ஓரசைசசீரு மஃதோ ரிருவகைத்தே ''என்றார, அன்றியும இயற்சீரீரசைச சீராய, நோநோ, நிரைநோ, நிரைநிரை, நோநிரை, எனநானகாகும. இவறறிற குதாரணவாயபாடு, நோநோ, தேமா, நிரைநோ, புளிமா, நிரைநிரை, கருவிளம, நோநிரை, கூவிளம,-இவை யகவலுக்கே யுரியவாகி இயற சீரெனவு

மகவற்சீரெனவும் பெயரபெறும.(வ-று.)"குனறக் குறவன் காதன் மடமகள வரையர மகளிர புரையுஞ சாயல ளைய ளருமபிய முலையள செயய வாயினள மாரபினள சுணஙகே."இவவகவலுள, குனறக-தேமா, குறவன-புளிமா, காதன-தேமா, மடமகள-கருவிளம்,வரையர-கருவிளம்,மகளிர-புளிமா,புரையுஞ-புளிமா, சாயல-கூவிளம, ஈரசைசசீர நானகும வநதன காணக. யாபபருஙகலம.—"ஈரசை கூடியசீ ரியறசீ ரிவை, யீரிரண டெனப வியலபுணரந தோரே.'எனறார. அனறியும, உரிசசீர மூவசைச சீராய நேரீறறுரிசசீர நிரையீறறுரிசசீரென விருவகையவாகி யிருநானகாகும. இவறறுணேரீற றுரிசசீர நானகும வெணபாவிற குரியவாதலின வெணசீ ரெனபபடும நிரையீற றுரிசசீர நானகும வஞசிபபாவிறகுரிய வாதலின வஞசிசசீ ரெனபபடும. நேரீற றுரிசசீரக குதாரண வாயபாடு நேர நேர நேர-தேமாஙகாய, நிரைநேரநேர-புளிமாஙகாய, நிரைநிரைநேர - கருவிளஙகாய, நேரநிரை நேர - கூவிளஙகாய, இவை வெணபாவிறகுரிய வெணசீ ரெனபபடும (வ-று) "நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு, மீககாற றுணையு முதவாதார - நடபெனனுஞ, சேயததானுஞ சென றுகொளல வேணடுஞ செயவினைககும, வாயககா லனையார தொடரபு 'இவவெணபாவினுள, நாயககாற-தேமா, சிறுவிரலபோ - கருவிளஙகாய, னனகணிய - கூவிளஙகாய, ராயினு - கூவிளம, மீககாற - தேமா, றுணையு - புளிமா, முதவாதார - புளிமாஙகாய, நடபெனனுஞ-தேமாஙகாய,காயசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீர நானகும வநதன காணக —சூததிரம.—"காயமுன னேரும விளமுன னேரு, மாமுன னிரையும வருமெனமொழிப." எனறு ரொருசா ராசிரிய ரவவாறு வருதலறிக. அனறியும, நிரையீறறுரிசசீரக குதாரண வாயபாடு நேரநேரநிரை - தேமாஙகனி, நிரைநேரநிரை - புளிமாஙகனி, நிரைநிரைநிரை - கருவிளங கனி, நேரநிரைநிரை - கூவிளஙகனி, இவைவஞசிப பாவிறகுரிய வஞசிசசீ ரெனபபடும. (வ-று) "பூநதாமரைப போதலமரத, தேமபுனலிடை மீன றிரிதரும், வளவயலிடைக களவயினமகிழ, வினைககமபலை மனைசசிலம பவு, மனைசசிலமபிய மணமுரசொலி, வயறகமபலைக கயலாரபபவு, நாளு மகிழு மகிழதூஙகூரன, புகழதலானாப பெருவணமையனே." இவவஞசிப பாவினுள, பூநதாமரைப - தேமாஙகனி, போதலமரத - கூவிளஙகனி, தேமபுனலிடை - கூவிளஙகனி, மீனறிரிதரும - கூவிளஙகனி, வளவய லிடைக் - கருவிளஙகனி, களவயினமகிழ - கருவிளஙகனி, வினைககம பலை - புளிமாஙகனி, கனிசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீர நானகும வநதன காணக.—யாபபருஙகலம.—"மூவசைச சீருரிச சீரிரு நானகனு, ணேரிறு நானகும வெளளை யலலன, பாவினுள வஞசியின பாறபட டனவே"என றார. அனறியும, பொதுசசீர நாலசைசசீராய் நானகாகும இவையே இயறசீர நானகிறகு மிறுதியின கணணே தணணிழலென நேரநிரையும, தண பூவென நேரநேரும, நறுமபூவென நிரைநேரும, நறுநிழலென நிரை நிரையுங, கூடடிற பதினாறாகும இவறறிற குதாரண வாயபாடு. தேமாந

தண்ணிழல், புளிமாந்தண்ணிழல், கருவிளந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்ணிழல், தேமாந்தண்பூ, புளிமாந்தண்பூ, கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந்தண்பூ, தேமா நறும்பூ, புளிமாநறும்பூ, கருவிளநறும்பூ, கூவிளநறும்பூ, தேமாநறுநிழல், புளிமாநறுநிழல், கருவிளநறுநிழல், கூவிளநறுநிழல், இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல கலியினுள்ளு மகவலுள்ளும் பெரும்பாலுங் குற்றியலுகரம் வந்தவிடத் தன்றி வாரா. வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவு மோரடியு ளிரண்டு நாலசைச்சீராகக் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும் (வ-று) "அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு, வேங்கைவாயின் வியன்குன்றூரன்" இவ்வஞ்சியடியி லிரண்டு நாலசைச்சீர் வந்தன காண்க —யாப்பருங்கலம் —"நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் பதினாறே" என்றார் —காரிகை —"ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரிய வெண்பா வினவாம், நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர் நிரையா லிறுப, வாரசைமென்முலை மாதே வருப வஞ்சிக் குரிச்சீர், ஓரசையே நின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே —தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற் கந்தங் கனியாம், வாமாண்கலையல்குன் மாதே வருப வஞ்சிக் குரிச்சீர், நாமாண் புனைந்த வசைச்சீர்க் குதாரண நாண்மலரே." இவை மேற்கோள் எ-று (ச)

206. பொதுச்சீ ரிறுதியு முரிச்சீ ரிறுதியுந்
தளைக்கொக்கு மசைச்சீ ரியற்சீ ரனைத்தே
பொதுச்சீர் வெள்ளையுட் புணரா வகவுற்
ளல்லன கலியு மகவலுஞ் சேரா
வஞ்சியு ளனைத்தும் வரினு மோரடி
யெல்லையு ளொன்றுமே லிணையிற் றொடரா

(இ-ள்) சீரிலக்கணத்துக் கோர் சிறப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். தளைமுறையானே பூவெனும் நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரொட்டும் வெண்சீர் போலக் கொள்ளவும். நிழலெனு நிரையீற்றுப் பொதுச்சீ ரொட்டும் வஞ்சிச்சீர் போலக் கொள்ளவும் அசைச்சீ ரிரண்டும் இயற்சீர் போலக் கொள்ளவு முறையென் றுணர்க ஆகையி னிக்கூறும்படி வெண்சீர்வந்து நேர்வரின் வெண்டளையாவது போலவும், நிரைவரின் கலித்தளையாவது போலவும், நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரொன்றலு மொன்றாமையும் வெண்டளை கலித்தளை யெனப்படும். அங்ஙனம் வஞ்சிச்சீர் முன் னிரைவரி னொன்றிய வஞ்சித்தளையு, நேர்வரி னொன்றா வஞ்சித்தளையு, மென்பதுபோல நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர்த்தளையும் வழங்கும். அவ்வா றியற்சீ ரொன்றலு மசைச்சீ ரொன்றலு மாசிரியத் தளையெனவு, மியற்சீர் விகற்பமும் வெண்டளை யெனவுங் கொள்க. அன்றியும், பொதுச்சீ ரொன்றும் வெண்பாவினுள் வாரா. ஆசிரியத்து ளுங் கலியுளுங் குற்றுகரம் வந்துழியன்றி வாரா வஞ்சியுட் குற்றுகரம் வாராதேயு மெல்லாம் வரப்பெறு மாயினும் பெரும்பான்மையா லோ

ரடியுள் ளொன்றன்றி வாரா இரண்டு வரினுந் தொடர்ந்து நில்லா வெனக் கண்டுகொள்க.—காரிகை —"தண்ணிழ றண்பூ நறும்பூ நறுநிழ றந்துறழ்ந்தா லெண்ணிரு நாலசைச் சீர்வந் தருகுமினி யவற்றுட், கண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியோ டொக்கு, மொண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரொக் கொண்டளைக்கே.—தன்சீர் தன்னொன்றிற் றன்றளையாந் தண்வாத வஞ்சி, வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக்குரித்து வல்லோர்வகுத்த, வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளை யாயவிடம் வெண்டளையா, மொண்சீ ரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமு மொன்றுதலே.' இவை மேற்கோள். எ-று. (௫)

தளையிலக்கணம் வருமாறு —

Metrical Connexion

207 தளையாறு சீர்தம்முட் டலைப்படுங் கட்டே
யவையேழ் வகைய வாகு மவற்று
ளாசிரியத் தளையா மியற்சீ ரொன்றல

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே தளையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். கூறிய பல்வகைச்சீரு மொன்றோடொன்று பிணிக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து வருமுறையே தளை யெனப்படும். இவையே நேரொன் றாசிரியத்தளையும், நிரையொன் றாசிரியத்தளையும், இயற்சீர்வெண்டளையும், வெண்சீர்வெண்டளையும், கலித்தளையும், ஒன்றிய வஞ்சித்தளையும், ஒன்றா வஞ்சித்தளையும், எனத் தளை யெழுவகைப் படும்.—"சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளையவை, யேழென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே" என்பதியாப்பருங்கலம். ஆகையி லிவற்று ளியற்சீர் வந்து நின்றசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றிவரி னாசிரியத் தளையாம் ஆகையிற் றேமா புளிமா வரவே தேமாவுங் கூவிளமும் வரப்பெறி னேர் நேரோ டொன்றிய வதனா னேரொன் றாசிரியத்தளையாம் கருவிளம் கூவிளம் வரவே கருவிளமும் புளிமாவும் வரப் பெறி னிரை நிரையோ டொன்றியவதனா னிரையொன் றாசிரியத் தளையாம்.—"ஈரசைச் சீரி னிறுதிவருஞ் சீரொடு, நேரசை யொன்ற னிரையசை யொன்றலென், றாயிரு வகைத்தே யாசிரியத்தளை." என்பதியாப்பருங்கலம். (உ-ம்) "திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின் விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத் தவர்தோ சென்ற வாறே" என விருவகை யாசிரியத்தளை வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௬)

208. வெண்டளை யென்பது வெண்சீ ரொன்றலு
மியற்சீர் விகற்பமு மெனவிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) வெண்டளை யாமாறுணர்த்துதும். ஆகையி லியற்சீர் வந்து நின்ற சீரிறுதியும் வருஞ்சீர் முதலுமொன்றாது நேர்முன்னிரையு நிரைமுன்

னேரும் வரப்பெற் றியற்சீர் வெண்டளையாம் காயீற்ற வெண்சீர் வந்து நின்றசீர் ஈற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையுமொன்றி நேர்முன்னேரும் வரப் பெறின் ஒன்றற்றளையாகிய வெண்சீர்வெண்டளையாம். ஆகையின் வெண்டளை யு மிருவகைத்தே. இவ்விரு வகைக்கும் பொதுவிதியாக மாமுன்னிரையும் விளமுன்னேருங் காய்முன்னேரும் வருவது வெண்டளை யெனவே கொள்க —"வெண்சீரொன்றலு மியற்சீர்விகற்பமு, மென்றிரண்டென்ப வெண்டளைக் கியல்பே" என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று) "வெய்யகுர றோன்றி வெஞ்சின வேறுட கொளினும், பெய்யுமழை முகிலைப் பேணுவரால்—வையத், திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவெனினுமியார்க்கும், பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்." என விருவகை வெண்டளை வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வெண்பா முதலியவற்றிற் கெழுத்தெண்ணி யசைபிரித்துச் சீர்சிக்கறுத்துத் தளைநோக்குங் காலையிற் சிற்சிலவிடத்துச் சீருந்தளையுஞ் சிதைந்து வருமாயின் குற்றியலிகரங் குற்றியலுகர முயிரளபெடை யிவை யலகு பெறாது ஐகாரக்குறுக்கமும் ஒற்றளபெடையு மொவ்வொரு மாத்திரையாக வலகிடவும் பெறுமெனக்கொள்க என்னை.—காரிகை —"சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இ உ அளபோ, டாருமறிவ ரலகுபெறாமை யைகாரநைவே, லோருங் குறிலிய லொற்றளபாயவிடத் தொற்றலகாம், வாரும் வடமுந் திகழு முகிண் முலை வாணுதலே" என்றாராகலின் (வ-று.) குறள்.—"அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பொருளல்ல தவ்வூன்றினல்." இதனுள் குற்றியலிகர மலகின்றி வந்தது காண்க —இருசீரடிவஞ்சிப்பா —"குன்றுகோடு நீடு குருதிபாயவுஞ், சென்றுகோடு நீடுசெழுமலை பொருவன, வென்றுகோடு நீடு விறல்வேழ, மென்று மூடு நீடு பிடியுள போலு, மதனால்லிணடிடையிரவிவெண் றிவரின், வண்டுணை கோதை யுயிர்வாழாளே" இதனுள் குற்றியலுகர மலகின்றி வந்தது காண்க —வெண்பா.—"பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள், சொல்லுக்குத் தோற்றினங்கள் தோற்றினவா-னெல்லுக்கு, நூற்றுஒ நூற்றென பாணுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு, மாற்றோமா லன்றளந்த மண்"—"இடைநுடங்க வீங்கோதைப் பின்றுழவாட்கண், புடைபெயரப் பேழ்வாய்திறந்து - கடைகடைபோ, யுப்போவென வுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற், கொப்போ நீர்வேலியுலகு" இவற்று ளுயிரளபெடை யலகின்றி வந்ததுகாண்க.—"அன்னையை யானோவ தவமா லணியிழாய், புன்னையை யானோவன் புலந்து—கொன்னையை வென்ற கிளரொளியுண்கணுள், பண்டைய லல்லலபடி" இவற்று ளைகாரங் குற்றெழுத்தைப்போ லலகு பெற்று வந்தவாறு காண்க —"கண்ணகரு விளைகார் முல்லைகூரெயிறு, பொன்னன் பொறிசுணங்கு பேழ்வாயிலவம்பூ, மின்னனுழை மருங்குன் மேதகு சாயலாள், என்னைபிற மகளாமாறு." இதனு ளொற்றளபெடை யலகு பெற்றவாறு காண்க யாப்பருங் கலம்.—"தளைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே, குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமு, மளபெடையாவியு மலகியலிலவே.— ஆய்தமு மொற்று மளபெழுநிறப்புழி, வேறலகெய்தும் விதியினவாகும்." என

ரா காககைப் பாடினியார —"ஒறறள பெழாவழி பெறற வலகிலவே.—தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே, யளபெடை யலலாக காலை யாயின.—ஈரொற றுயினு மூவொற றுயினு, மோரொற றியல வெனமனார புலவர." எனறுார பலரும. இவை மேறகோள. எ-று. (எ)

209. கலித்தளை வெணசீர கலநத விகறபமே.

(இ-ள.) கலிததளை யாமாறுணாததுதும. வெணசீர வநது நினறசீ ரீறறசையும வருஞசீர முதலசையு மொனருது காயாகியநோ முனனிரை வரப பெறின கலிததளையாம.—"நிரையீ றலலாவுரிசசீர முனனர, நிரைவரு காலை கலிததளை யாகும." எனபதியாபபருஙகலம. (வ-று.) "செலவபபோாக கத ககணணன செயிாத தெறிநத சினவாளி, முலலைததார மறமனனர முடித தலையை முருககிபபோ, யெலலைநீர வியஙகொணமூ விடைநுழையு மதிய மபோன, மலலலோஙகெழில யானை மருமமபாயநதொளிததே." என வெணசீருங கலிததளையும வநதவாறு காணக. எ-று. (அ)

210. வஞசித தளையாம வஞசிக குரிசசீ
ரொனறலு மொனருது தொழுகலு மெனப.

(இ-ள) வஞசிததளை யாமாறுணாததுதும. கனியீற்ற வுரிசசீர வநது நினறசீ ரீறறசையும வருஞசீர முதலசையு மொனறி நிரைமுன னிரையே வரபபெறி னொனறிய வஞசிததளையாம அவவிரணடொனருது நிரைமுன னோவரி னொனரு வஞசிததளையாம. ஆகையின வஞசிததளையு மிரு வகைத தெனபபடும—"தன சீரிறுதி நிரையோ டொனறலு, மஃதே நேரோ டொனரு தொழுகலும, வஞசித தளையின வகையிரண் டாகும" எனபதியாபபருங கலம (வ-று) "வினைவாய மலாநத குவபபன மிடை வண டினமயா ழொலிபபன, கனைவா யெழுமுகைத தாழைகள கடி கமழ வனகா வெஙகணு, மினைவாய விரியிள வேனிலீண டினபுற றிரு நிலத துலா வவே" என வஞசிசசீர வநதொனறியு மொனருது மிருவகை வஞசிததளை வநதவாறு காணக எ-று. (க)

அடியிலக்கணம வருமாறு:—

Metrical Lines

211. அடியென்ப தளைதத வஞசீரா நடையவை
குறளடி யிருசீர சிநதடி முசசீ
ரளவடி நாறசீ ரைஞசீர நெடிலடி
கழிநெடிலடி யைநதே கடநத சீரிவறறு
ளெணசீர மிககடி யெனிறசிறப பனறே.

(இ-ள) நிறுதத முறையானே யடியிலககண மாமாறுணாதது நும, கூறிய தளையாற பிணிககபபடட சீரொடு வருவன வடியெனபபடும. இவ றறுள இருசீரான வநதவடியே - குறளடி, எ-ம. முசசீரான வநதவடியே-சிநதடி, எ-ம நாறசீரான வநதவடியே-அளவடி, எ-ம ஐஞசீரான வநத வடியே - நெடிலடி, எ-ம ஐஞசீரின் மிககசீரான வநதவடியே-கழிநெடி லடி யெனவும படும. இதையே யெணசீரின மிகக சீரானவாின சிறபபில லாயின.—"குறளொரு பநத மிருதளை சிநதா, முததளை யளவடி நாறறளை நெடிலே, மிககன கழிநெடி லெனறிசி ேனாோ எனமரு முளரோ" அனறி யும,—"இரணடுமுதலா வெடடீறாகத, திரணடசீரா லடிமுடிவுடைய, விறந து வாினு மடிமுடி வுடைய, சிறநத வலல செயயு ளுளளே" எனறா காக் கைப பாடினியாா இவறறிற குதாரணம—"மாதுமாணபெழுக, கோது கொனறுநோயக, காதுகாததளே, பாதுபானவயே" எனக குறளடியால வநதசெயயுள—"குயினமருடடிய கோணமொழி, யயினமருடடிய வமபக, மயினமருடடிய மாணபுடைக, குயினமரு'-டிய கூநதலாள" எனச சிந தடியால வநதசெயயுள.—"பருவிலாா மனமெனமுகில பரநதுநாற, கருவி லாா மனமெனக கருக வநதரந, திருவிலாா மனமெனத தேமப மாஙகு யின, மருவிலாா மனமென மஞஞை யாடுமால"என வளவடியால வநத செயயுள.—"இனறே யுளளாா நாளை யிறபபா ாிதுவலலாற, பொனறு ருணடோ பூதலத தெஙகும புகழவிஞசிக, குனறு மினனா காசொளி கொணமா முடிகொணடே, நினறு ருளளும பொனறுயிா நீஙகா நிலையாா யாா" என நெடிலடியால வநதசெயயுள.—"நூலவழிப புகழேபோனறு நொடிபபினிற பரநதமேகம, வேலவழி யொளியேபோனறு மினனியாாத திறைவ னனபின, பாலவழிப பயனேபோனறு பகலிரா வளவிறறாவிக, கோலவழிப படமேபோனறு கூவெலாங கொழிதத தனறே" என வறு சீாக கழிநெடிலடியால வநதசெயயுள—"கணிகொண டலாநத நறை வேஙகையோடு கமழகினற காநதளிதழா, லணிகொணடலாநத வனமாலை சூடி யகிலாவிகுஞசிகமழ, மணிகுணடலஙக ளிருபாலும வநது வளா யாகமீது திவளத, துணிகொணடிலஙகு சுடாவேலினோடு வருவா னிதெனன கொாறுணிவே"—என வெழுசீாக கழிநெடி லடியால வநத செயயுள.—"மூவடிவிறுலிரணடு சூழசுடருநாண முழுதுலகுமூடியே முளைவயிரநா றித, தூவடிவிறுலிலஙகு வெணகுடையினீழற சுடரொளியை யடிபோற றிச சொலலுவதொனறுணடாற, சேவடிகடாமரையின சேயிதழகடண டச சிவநதனவோ சேவடியின செஙகதிாகளபாயப, பூவடிவுகொணட னவோ பொஙகொளிகள சூழநது பொலஙகொளாவா லெமகெம விண ணியாதஙகோவே"—என வெணசீாககழி நெடிலடியால வநதசெயயுள.—"இடஙகை வெஞசிலை வலஙகைவாளியி னெதிாநத தானையை யிலஙகும ழியின விலஙகியோன, முடஙகுவாலுளை மடஙகனமீமிசை முனிநது சென றுடன முரணடராசனை முருககியோன, வடஙகொண மெனமுலை

நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி வளங்கொள் பூண்முலை மகிழ்ந்த
கோன், நடங்கொடாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர் தமக்கு
வெந்துயர் தவிர்க்குமே" — என வொன்பதின் சீர்க்கழிநெடிலடியால்
வந்த செய்யுள் —"கைத்தலத்தழற் கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொருத்தி
கடக்கடப்படைக் கிளைத்திறலோர், முத்தலைப் படைக்கரத் தெமத்தர்
சிற் சபைக்குணிற்கு முக்கணக்கருக் கொருத்தர் மொழியாரோ, நித்திலத்
திலைப்பதித்த கச்சறுத்தடிக்கனத்து நிறக்குமறப்புத்த தனத்தினிடையேவே,
ளத்திரத்தினிற் பொருத்து விட்டு நெட்டயிற்கணித்தி லகக்கணுற்றிடச்
செயவிக்கு மதுதானே'''—என வொன்பதின்சீர் மிக்க கழிநெடிலடியால்
வந்த செய்யுள் —யாப்பருங்கலம்.—"குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி,
கழிநெடி லடியெனக் கட்டுரைத் தனரே —குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீர்,
ரளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர், நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொ
ளலே —கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பி,னறுசீர் முதலா வையிரண் டுறூஉ,
வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே"— தொல்காப்பியம் — "நாலெ
ழுத் தாதி யாக வாறெழுத், தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப —எழுத்
தென்ப சிந்தடிக் களவே, யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான.—பதினெழுத்
தென்ப நேரடிக் களவே, யொத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே.—
மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே, யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென
மொழிப —மூவாறெழுத்தே கழிநெடிற் களவே, யீரெழுத்துமிகுதலு மியல்
பென மொழிப — உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப்படாஅ, வுயிர்த்திற மியக்க
மின்மையான"— காரிகை —"குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீர்
றை தருகாலை யளவொடு நேரடி யையொருசீர், நிறைதரு பாத நெடிலடி
யா நெடுமென் பணைத்தோட, கறைகெழு வேற்க ணல்லாய் மிக்க பாதங்
கழிநெடிலே ' இவைமேற்கோள் எ-று (௪0)

தொடையிலக்கணம் வருமாறு:—

Rhyme

212. தொடையென்ப தீரடி தொடுப்ப தாமவை
யடைமுதன் மோனை யந்த மியைபே
யிடையே யெதுகை யெதிர்மொழி முரணள
பெடையே யளபா மெனவைவ் வகையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மாமா
றுணர்த்துதும். மேற்கூறிய பலவகையடிக டம்முள் ளிரண்டா யிணைந்து
தொடுப்பது தொடையெனப்படும். இவையே மோனைத்தொடையும் -
இயைபுத் தொடையும் - எதுகைத்தொடையும் - முரண்டொடையும் -
அளபுத்தொடையும் - என வைவகைப் படும். இவற்றுண் முதலெழுத்

தொனறி வரததொடுப்பது மோனைததொடை. எ-ம, ஈறறெழுததொன்றி வரத தொடுபபது இயைபுததொடை, எ-ம இரணடா மெழுத தொனறி வரத தொடுபபது எதுகைததொடை, எ-ம மொழியானும பொருளானு மறுதலைப படததொடுபபது முரணதொடை, எ-ம. உயிரளபெடையும ஒற்றளபெடையும ஒனறிவரத தொடுபபது அளபெடைததொடை, எ-ம கொளளலவேணடும. இவற்றின வகையும விகறபமும 216-ம சூததிரத தில விளககுதும. — யாபபருஙகலம — "தொடையே யடியிரண டியைய தோனறும — ஆதி யெழுததே யடிதொறும வரினடி, மோனைத தொ டையென மொழிமனூா புலவா.— இறுவா யொபபினஃதியை பெனபப டுமே — இரணடா மெழுததொன றியைவதே யெதுகை — மொழியினும பொருளினு முரணுதன முரணே —அளபெடை யொனறுவ தளபெடைத தொடையே" இவை மேறகோள எ-று. (கக)

213. மோனைக கினமே அஆ ஐஔவும
இஈ எஏவும உஊ ஒஓவும
சதவும ஞநவும மவவுமெனவே.

(இ-ள) மோனைத தொடைககோா சிறபபிலககண மாமாறுணாத துதும. மோனையாவதற கடிமுதறகணணே வநத முதலுயிரெழுதது முயிா மெயயெழுதது மீணடுவரத தொடுபபது மோனையாம அவவவ வெழுத துததானே வரினும அவறறவற றினவெழுதது வரினு மிழுககா மோனை யாவதற கெழுததினமாவன — அ, ஆ, ஐ, ஔ, எனனு மிநநானகு மொன றறகொனறு மோனையாம இ, ஈ, எ, ஏ, எனனு மிநநானகு மொனறற் கொனறு மோனையாம உ, ஊ, ஒ, ஓ, எனனு மிநநானகு மொனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிரெழுததினம அனறியும, சதவும, ஞநவும, மவவு ம, ஒனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிாமெய யெழுததினம (வ-று) ஔவைககுறள —"அணணுகருத தனனையடைததங கமுதுணணில, விண ணோாககு வேநதாய விடும.—ஆதி யொளியாகி யாளவானுந தானாகி, யாதி யவனுருவமாம —ஐயைநது மாயா லகததி லொளிநோககிற,பொயயைநதும போகுமபுறம"—திகணடு —"ஔவையமமனை பயநதாளமமையே யாயே யனனை—இராபபக லனறி யிருசுடாைச சிநதிககில், பராபரத தோடொன றுமாம.— ஈசனே டொனறி விசையாப பொருளிலலைத, தேச விளக் கொளியே யாம —எளளகததி லெணணெ யிருநதவா றெககுமே, யுளள கததி லீசனிலை.—ஏறு மதிய மிறஙகி லுறஙகிடுங, கூஉறும பூரணை யாங கோள —உடமபினுற பெறறபய னுவதெலலா, முடமபினி லுததமனைக் காண.— ஊறு மமுததனை யுணடஙகுறப பாாககின, மாறும பிறபபறுகக லாம —ஒருவற கொருவனே யாகு முயிாககெல்லா, மொருவனே பலகுண முமாம —ஓசை யுணாவுக ளெலலாந தருவிககு, நேசததா லாய வுடம்பு." இவைமுறையே வுயிரெழுத தினமோனை வநதவாறறிக, அனறியும, (வ-று.)

"சங்கு நிறைபோற் றவளவொளிகாலி, லங்கையி னலவிய தேயாம்.—ஞான மாசார் சயவா ரிடைபடுக்கு, மேனை நால்வேத மிருக்கு நெறி —மதி யொடு காலும் வனனியொன் றுகவே, சுதிசவனு மெனவே காண." இவை யுயிர்மெய் யெழுத்தின் மோனைவந்த வாறறிக அவ்வ வுயிரெழுத்திற்குக் கூறிய மோனையே அவ்வவ் வுயிரேறிய அவ்வவ் வுயிர்மெய் யெழுத்திற்கு மாமெனக் கொள்க. மோனை - அனு - என்பன வொருபொருள். இம்மோ னையே, வருக்கமோனை, நெடின்மோனை, வல்லினமோனை, மெல்லின மோனை, இடையின மோனை, தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடை யாகுமோனை, இரண்டாமடிமோனை, விட்டிசை மோனை, எனப் பலவகைப் படும். (வ-று.) பகலே பல்பூங் கானற் கிள்ளை யோப்பியும், பாசிலைக் குழலி யொடு கூந்தாள் மலிரோஇப், பின்னும் பிணியவிழ்ந்த நனைநெடுங் கூந்தல், பீர் ங்கப் பெய்து தேம்பட்டத் திருத்திப், புன்னையி ரோதி செயக்குறி நசைஇப், பூந் தார் மார்ப்புனைந்து டேனறிப, பெருவரை யடுக்கத் தொருவேலேந்திப், பேயு மறியாமா வழங்கு பெருங்காட்டுப், பைங்க ணுழுவைப் படுபகை வெரீ இப், பொருது சினந்தணிந்த பூணுந் லொருத்தல, போது தரவழங்கு மாரி ருண நொட, பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்திப், பொழுது வருகுவை யாயி, னற்றா மாப்பிணை டலங்கதுப்பே." இஃது பகரமெய்வருக்கமோனை.—"ஆர கலியுலகத்து மக்கட் கெல்லா, மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை." இஃது நெடின்மோனை.—"கயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ், சுடர்புரை திருநுதல் பசலை பாயத், திருந்திழை யமைத்தோ ளருமட்ட ருழப்பப், போகல்வாழி யைப் பூத்த கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப், பெருந்தண்வாடை வரூஉம் பொழுதே." இஃது வல்லினமோனை. இவ்வாறே மெல்லின மோனையும் இடையினமோனையும் வருவதறிக.—"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப் பற் றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு"—இஃது தலையாகுமோனை.—"மாவும் புள் ளும் வதிவயிற் படர, மாணீர்விரிந்த பூவுங் கூம்ப, மாலைதொடுத்த வாடை, மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே" இஃதிடையாகுமோனை. "பகலே பல்பூங் கானல்." இஃது கடையாகுமோனை.— உபதேசகாண்டம் —"ஊறு மாமறை யோதிய தத்தையே, பூறு மாமறை யோதிய தத்தையே, நாறு பூம லர் நந்தவனங்களே, நாறுபூமலர் நந்தவனங்களே" இஃதிரண்டடிமோனை. "அவ்வனும் இவ்வனுங் கூடியக்கால் எவ்வனை வெல்லா ரிகல்." இஃது விட் டிசைமோனை. பிறவுமன்ன. (கஉ)

214. எதுகை யெனப் படுவன மொழிகளி [ன
முதலெழுத் தளவொத்து முதலொழித் தொன்றுந்
மூன்று மெழுத்தொன்ற லாகிநத் தலையா
இடைகடை யாறு மெதுகை வகையே.

(இ-ள்.) எதுகைத் தொடைக்கோர் சிறப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பதெதுகை யெனப்படும். ஆயினு

முதலெழுததுத தானே வாராமன முதலெழுத தெலலாந தமமுண மாத
திரை யளவோ டொததனவாதல வேணடுமே —"முதலெழுததளவோ டொ
ததது முதலா, வஃதொழித தொனறி னாகு மெதுகை" —என்றா பலகாய
னா. ஆகையிற் கடடெனபதறகுப் படடெனப தெதுகை யலலது, பாட
டெனப தெதுலைக் யாகாது.ஆகலின ஐகார ஔகாரஙக ளெட்டெழுத தா
யினு மடிமுதல வருஙகால, ய, வ, எனனு மொறறடுதது வநத குறறெ
ழுததாக வெணணப படும (வ-று.) ஔவைககுறள.—'மெயயகத துளளே
விளஙகச சுடாகாணிற,கையகதது ணெலலிக கனி.'—குறள.—"அவவித
தழுக்கா றுடையானைச செயயவ, டௌவையைக காடடி விடும "— கையி
ரண டெனபதறகு மெயயிரணடு, எ-ம ஔவிய மெனபதறகுச செவவி
யல, எ-ம. எதுகையாம. அனறியும, இரணடாமெழுத தொனறுவ தெது
கை யெனபுழி யொறறெழுத தெனககொளக உயிரிலலா வொறறுக வரி
னும உயிரோறிய வுயிாமெயயாக வரினும அவவொறறெழுதது வருவதே
யெதுகை யாயினும, ய, ர, ழ, எனனு மூன றொறறினகீழ மறறோ ரொற
று வரினு மெதுகையாம. (வ-று) குறள.—" ஆயநதாயநது கொளளாதான
கேணமை கடைமுறை,தான சாந துயாநதரும."—ஔவைககுறள —"மெ
யபபா லறியாத மூடாதந னெஞசதது, ளபபா லதாகுஞ சிவம — யாககுந
தெரியா தருவநதனை நோககிப்,பாாககப பராபரமேயாம "—பாழஙகிணறு
என வரும. ஆாநதன, சோநதன, எதுகையலலது சோநதா னெனபதற
குப பாாபபா னெனபதில, ரகரவொறறு நிறபினு மதனகீழவநத வொறறு
மாறினவதனு லெதுகை யாகாது பிறவுமனன. அனறியு மூனறுமெழுத
தொனறெதுகையும,ஆசெதுகையும,இனவெதுகையும,தலையாகெதுகையும,
இடையாகெதுகையும, கடையாகெதுகையும், என வறுவகைப படும இவ
றறுளிரணடா, மெழுததாகவநத வொறறுமாறி யொறறினகீழ வருமுயி
மெய வரபபெறின, மூனறுமெழுத தொனறுமெதுகை யெனபபடு மாயினு
மிது சிறபபினறு (வ-று)குறள —"பொய்மையும வாயமை யிடததே புரை
தீாநத,நனமை பயககு மெனின "இஃது மூனறுமெழுத தொனறெதுகை.
அனறியும, ய,ர,ல,ழ, எனனு நானகொற றொழியினு மவறறினகீழ வருமெ
ழுத தொனறுவதாசெதுகை யெனபபடும —"ய ர ல ழ வெனனு மீரிரண
டொறறும, வரனமுறை பிறழாது வருவ திடையுயிாப்பி, னாசிடை யெது
கையென றறிநதனா கொளலே '(வ-று)"காயமாணடதெஙகினபழமவீழக
கமுகி னெறறிப, பூமாணட தீநதேன றொடைகீறி வருககை போழநது,
தேமாங கனிசிதற வாழைப பழஙகள சிநது, மேமாங கதமென றிசை
யாற றிசைபோ யதனறே." இஃது யகரவொறறிடை வநதவாசெதுகை —
"மாககொடியானையு மௌவற பநதருங,காாககொடி முலலையங கலநத மல
லிகைப,பூககொடிப பொதுமபருங கான ஞாழலுங,தூககொடிகமழநது தா
னறுறகக மொகருமே." இஃது ரகரவொறறிடை வநதவா செதுகை —
"ஆவேறுருவின வாயினு மாபயநத,பாலவே றுருவின வலலவாம-பாலபோ,

லொருதனமைத தாகுமறநெறியாபோ,லுருவு பலகொளலீஙகு"இஃது லக ரவொறறிடைவநதவாசெதுகை —"அநதரததுள்ளே யகங்கைபுறஙகையா, மநதரமே போலு மலைவாழகசை- யந்தரதது, வாழகினறே மெனறு மகி ழனமின, வாழநாளும போகினற பூவையே போனறு." இஃது ழகரவொறறி டை வநதவா செதுகை. அனறியும வலலின முதன லூவினமுந தமமுண மயஙகி னினவெதுகை யெனபபடும. (வ-று) "தககாா தகவில ரெனப தவ ரவ, ரெசசததாற காணபபடும." இஃது வலலினவெதுகை —"அனபீனு மாாவ முடைமை யதுவீனு, நணபெனனு நாடாச சிறபபு 'இஃது மெலலின வெதுகை —"எலலா விளககும விளககலல சானறோாககுப, பொயயா வி ளககே விளககு" இஃது இடையினவெதுகை. அனறியு முதற்சீா முழுது மொனறி வருவது சிறபபாயதலையா கெதுகை யெனவும ,இரணடா மெழுத தொனறே வருவ திடையா கெதுகை யெனவும, சீாறறெழுத தொனறே வருவது கடையாகெதுகை யெனவு மாம இவறறிற குதாரண மினிவருகு சூததிரததிற காணக சூததிரததி லாறுமெனற வுமமையினுல, உயிரெ துகை, நெடிலெதுகை, வருககவெதுகை, இடையிடடெதுகை, இரண டடியெதுகை, முதலியவுங கொளக. (வ-று)"துனியொடு மயஙகிய தூஙகி ருளுணடோா,ளணிகிளா தாரோா யருளுசுர நீநதி,வடிவமை யெஃகம வலவயி னேநதித, தனியே வருதி நீயெனின,மைபிருங கூநத லுயதலோ வரிதே." இஃது இரணடாமெழுத தொனறாதாயினும இரணடா மெழுததினமேலே றியவுயி ரொனறி வநதமையால உயிரெதுகை யெனறு கையனா காடடிய செயயுள.—"ஆவாவெனறே யழுதன ராழநதா ரொருசாராா, கூகூவென றே கூவிளி கொணடா ரொருசாராா" இஃதிரணடாமெழுத தொனறுதா யினு மிரணடாமெழுததி னெடிலொபபுமை நோககி நெடிலெதுகை யெ னபபடும.—ஔவைககுறள —'நாடி வழுகக மறிநது செறிநதடஙகி,நீடொ ளி காணப தறிவு 'இஃது டகரமெய வருகக வெதுகை —'மேலை யமுதை விலஙகாமற றுணுணணிற,காலனை வஞசிககலாம 'இஃது லகரமெய வருகக வெதுகை.--"தோடாரெலவளை நெகிழநாளு,நெயதலுணகணைபைதலுழபப, வாடா வவவரி புதைஇப பசலையும, வைகறொறும பையபபெருகி, நீடா ரிவ ரென நீணபணங கொணடோா,கேளாா கொலலோ காதலாதோழி,வாடாப பௌவ மறமுகந தெழிலி, பருவஞசெயயா துவலனோ புகலாஇ,யோடாா மலைய வேவிற,கடிது மினனுமிககா மழைக குரலே"இஃதடியிடையிடடு வநதமையா லிடையிடடெதுகையெனறு தொலகாபபியா காடடிய பாடடு. நாலடியாா.—"பதுபபுனலும பூஙகுழையாா நடபு மிரணடும, விதுபபற நா டின வேறலலப - புதுபபுனலு, மாாியறவே யறுமேயவ ரனபும, வாாியற வே யறும." இஃது முனபி லிரணடடியு மோரொதுகையாயப பினபிலி ரணடடி மறறோரொதுகையாய வநதமையா லிரணடடி யெதுகை — "இழைததநா ளெலலை யிகவாபிழைத தொரீஇக, கூறறஙகுதிததுயநதா ரீங கிலலை - யாறறப, பெருமபொருள வைததீா வழஙகுமி னாளை, தழீஇ

தழீஇத் துணைமைபடும்.' இஃதிடை யிரண்டடி யொழிந்தவேனை யிரண்டடியு மோரெதுகை.—"தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார், ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட்-குழீஇ, நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகலவா னத், தும்ப ருறைவார் பதி." இஃதீற்றடியு முதலடியு மொழிந்தவேனை யிரண்டடியுமோ ரெதுகை.—"ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றியெழுந்த,பிழை நூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர்-கயவர்க்,கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயி, னெழுநூறுந் தீதாய் விடும்." இஃது முதலாமடி யொழிந்தவேனை மூன்றடியுமோ ரெதுகை.—"கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே, பிணியொடு மூப்பு வருமாற்—றுணிவொன்றி,யென்னொடு சூழாதெழுநெஞ் சே போதியே,நன்னெறிசேர நமக்கு.' இஃதிரண்டாமடி யொழிந்தவேனை மூன்றடியுமோ ரெதுகை—"மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றரற்றுஞ் சான் றவர், நோக்கார்கொ னொய்யதோர் புக்கிலை—யாக்கைக்கோ, ரீச்சிற கன் னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே, காக்கை கடிவதோர் கோல்." இஃது மூன்றுமடி யொழிந்தவேனை மூன்றடியுமோ ரெதுகை. "எறிநீர்ப் பெருங் கடலெய்தியிருந்து,மறுநீர் சிறுகிணற் றூறல்பார்த் துண்பர், மறுமையறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர், கழிநல் குரவே தலை." இஃது நான்காமடி யொழிந்த வேனை மூன்றடியுமோ ரெதுகை. என்று மொருசாரார் பரி, திரு, இரை, இரவு, எதுகையாம், இரீ, இரா,வெதுகையாகா எ-று. (கந)

215. தலையா கெதுகை தலைச்சீர் முழுதுற
விடைகடை யவ்வவ் வெழுத்தொன் றுவதே

(இ-ள்) இதுவுமது. முதலெழுத் தொன்றலலாது முதற்சீரெழுத் தெல்லாந் தாமே மீண்டு வருவது தலையாகெதுகை யெனப்படும். அங்ஙனங் கருவி யென்றதற்கு மருவி, அருவி, உருவி, குருவி, என வந்தொருசீர் முழு தொன்றுவ தரிதாயினும் புகழப்படுஞ் சிறப்புடைய தலையாகெதுகை யாம். (வ-று.) குறள்—"சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங், காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு." ...

(வ-று.) குறள்—"சிறறினபம வெஃகியற னல்ல செய்யாரே, மற்றி ன்பம் வேண்டுபவர்."—கலித்துறை.—"கரோருகம் போலவள்ளொன் பாவந் தீர்க்க வின்மதிப்பூண், சரோருகமென் சேவடிக்க ணணியென்றே தாரகை சூழ, சிரோருகம் பூப்பப் புணர்பவதென்றுஞ் செழுங்கருணை, யுரோருக மாக விளைகாவலூ ரமலோற் பவியே.'—விருத்தம்.—"துறவினு முடலினு க்கை துறந்ததோ ருயிர்க ளொப்பா, ருறவினு லன்பின் மிக்கோ ருயிர்க்கெலா முடலக ளொப்பா, ரறவினு லெஃகிய தன்மைத் தருணமலி யமர ரொப்பா,ரறவினு லலாந்த காலுநலத்திலவா னுலகொப் பாமே."என்பன பிறவு முதலொருசீர் முழுதொன்றித் தொடுத்த தலையாகெதுகை வந்தவாறு காண்க. மீளவும் பலசீரொன்றித் தொடுத்துவரி னதினுமிக்க சிறப்பெனக் கொள்க. (வ-று.) வெண்பா.—"நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடிய தன, ரூணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்தான், முன்னப் புடட்டோன்று முளரித் தலைவைகு, மன்னப்புடட்டோன்று மருகு.' என

முதற் றொடைக்கண் ணொருசீரு மிரண்டாந் தொடைக்கண் ணிருசீரு மொன்றித் தொடுத்தவாறு காண்க.—விருத்தம்.—"யானை யெழுங்கட லேத்திய ரோ பரிகாற், சேனை யெழுங்கடல் சென்றுசெழுங் கடன்மேல், லேனை யெழுங்கட லோதமென் பகைவர், தானை யெழுங்கழ லோர்தலைப் படுமால்.' எனவும் ,,'காமமே புறவைத் தோமேற் கசடெனும் பாலைச் சோகதாள், வீமமே பறவைத் தோமேல் விளைதவக் குறிஞ்சி ஞான, வாமமே பறவைத் தோமேல் வளரற முல்லை கோகதனை, ஞமமே பறவைத்தோமே லயப் பவா ஞட்டைச் சோவாள்.'' எனவும், நான்கடிக்கண் ணிருசீரு முச்சீரு மொன்றித் தொடுத்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. அன்றியு மிரண்டாமெழுத்தொன்றே மாறாது தொடுத்துவருவ திடையாகெதுகை யெனப்படும் (வ-று.) குறள்.—"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு.'' எ-ம். அன்றியு முதற்சீராக் கடையெழுத் தொன்றே மாறாது தொடுத்து வருவது கடையாகெதுகை யெனப்படும். (வ-று.) எச்சத்தா-னெற்றற்கு-சுற்றத்தா - ரெனவும், பரியா-வென்றற்கு-பணியா - வெனவும், பிறவுங் கடையாகெதுகை. ஆயினு மிது சிறப்பன்று எ-று. (கச)

216. மோனை முதலடி முதல்வரி னடியே
யிணைவ திணையே யிடைவிடல் பொழிப்பே
யிறுவ தோரூஉ வீரெண் றொழிவது
கூழை முதலயல் குன்றன மேற்கதுவா
யீற்றய லொன்றென் றுமெனிற் கீழ்க்கதுவா
யெல்லா மொன்று வதெனின் முற்றெனப.

(இ-ள்.) இனித் தொடைவிகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபு, என வைந்தொகையும் ஒவ்வொன் றெண்வகைப் படுமெனக் கொள்க. இவற்றை, 218-ஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. அவற்றுள் அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றி வரத் தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையும், அடிதோறு மிறுதிக்க ணெழுத் தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியியைபுத் தொடையும், அடிதோறு மிரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொடையும், அடிதோறு முதற்கண் மொழியானும் பொருளானு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையும், அடிதோறு முதற்க ணுயிரளபெடையு மொற்றளபெடையு மொன்றிவரத் தொடுப்பது அடியளபெடைத் தொடையு மெனப்படும்.—"முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யெதுகை முதலெழுத் திசையோ டொத்தது முதலா, மஃதொழித் தொன்றி னுகு மெனப.'' என்றார் பலகாயனார்.—"இறுவா யொப்பி னஃதியைபென மொழிப.' என்றார் கையனார்.—"மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே.'' என்றார் றொல்காப் பெருமைத்தொல்காப்பியனார்.—"அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யொன்றும்.' என்றார் நற்றத்தனார் (வ-று) "மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர, மாணீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப, மாலைதொடு

தத கோதையுங கமழ, மாலை வநத வாடை மாயோ,ளினனுயிா புறததிறுத
தறறே.’’ இஃதடிதோறு முதலெழுத தொனறிவாத தொடுததமையா லடி
மோனைததொடை.—“இனனகைத துவாவாயக கிளவியு மணஙகே,நனமா
மேனிச சுணஙகுமா ரணஙகே, யாடமைத தோளி கூடலு மணஙகே, யரி
மதா மழைக கணணு மணஙகே, திருநுதறபொறிதத திலதமு மணஙகே’’
இஃதடிதோறு மிறுதி யெழுததுஞ சொலலு மொனறிவாத தொடுததமை
யாலடியிலையபுததொடை.—“வடியோக ணீாமலக வானபொருடகடசென
றோா, கடிபாா கனஙகுழாய காணாகொல—காட்டி, னிடியின முழககஞசி
யீாஙகவுள வேழம, பிடியினபுறத தசைதத கை.’ இஃதடிதோறு மிரண
டாமெழுத தொனறிவாத தொடுததமையா லடியெதுகைததொடை.—“இ
ருள பாநதனன மாணீா மருஙகி, னிலவு குவிததனன வெணமண லொருசி
றை, யிருமபி னனன கருங கோடடுப புனனை, பொனனி னனன நுண
டாதிறைக குஞ, சிறுகுடிப பரதவா மடமகள பெருமதா, மழைககணணு மு
டையவா லணஙகே’ இஃதடிதோறுஞ சொலலானும பொருளானு மறுத
லைபபடத தொடுததமையா லடிமுரணடொடை.—“ஆஅவளி யலலவன ற
ன பாாபபிறே, டஇரிலையுங கொணடீரளைப பளளியுட, டீஉநிலை யலை
பபத துஞசா திறைவனறோ, மேஎவலைப படட நமபொனறுநுதா, லோ
ஒவுழககுங துயா.’’ இஃதடிதோறு முதறக ணளபெடுத தொனறிவாத தொ
டுததமையா லடியளபெடைததொடை. அனறியும ஒவவோ ரடிவளாயு
ளளு மோனைமுத லைநதும வரப பெறும வருங்காறறு சீாானவரு மளவடி
யைபபறறி யெழுவிகற பாகும ஆகையின முதலெழுத திரணடாஞசீாக
கண வாின இணைமோனை, எ-ம மூனறாஞ சீாககண வாின பொழிபபு
மோனை,எ-ம. நானகாஞசீாககண வாின ஒரூஉமோனை,எ-ம இறுதிசசீ ரொ
ழிநதொழிநத சீாககண வாின கூழை மோனை, எ-ம. இரணடாஞசீ ரொ
ழிநதொழிநத சீாககணவாின மேறகதுவாய மோனை, எ-ம மூனறாஞசீ
ரொழிநதொழிநத சீாககண வாின கீழககதுவாய மோனை, எ-ம. எலலா
சசீாககண வாின முறறுமோனை, எ-ம. கொளக. யாபபருங்கலம.—“இரு
சீா மிசைவரத தொடுபப திணையே —முதலொடு மூனறாஞ சீாததொடை
பொழிபபே.—சீாிரண டிடைவிடத தொடுபப தொரூஉததொடை.—மூ
வொருசீரு முதலவாத தொடுபபது, கூழை யெனமனாா குறிபபுணாநதோ
ோ.—முதலயற சீரொழித தலலன மூனறன, மிசைவரத தொடுபபது
மேறகது வாயே — ஈறறயற சீரொழித தெலலாந தொடுபபது கீழககது
வாயின கிழமைய தாகும — சீாதொறுந தொடுபபது முறறெனப படு
மே.’’ எனறு ராகவின. (வ-று.) —திருககாவலூாக கலமபகததகவல—
“பணிமதுப பதுமந தனணிகன மறநது, குனிமதிப பிறைமேற றோஙகுமி
ழந தலரவுந, தொலலையந தறபகை யொழிநது கூட்டொழிந, தெலலைபு
மெனனுளத திளமபிறை வீசவுந, தொறபகைப பாிதிசெய சுடாமின
றேலா, நறபக லணணிய வுடுவொளி நலகவு, மலையொருஙகணிதே வருங

கொடி யலரிருச, சுலை யொருங கமைகனி சுமநதுயா நிமிரவும, பெருந திருக கலாபப பீலிகளாடு, மருநதிருக கிாவலூ ரகததுக கணடேன, கண ளெம பிணிததுருங கனிதே,னுண்டுளம பிரிவினி யூழியுமரிதே.''இப்பனனி ரடி யகவலுண முதலேழடிககண முறையே இணைமோனை, பொழிப்பு மோனை, ஒரூஉமோனை, கூழைமோனை, மேறகதுவாய மோனை, கீழ்கக துவாயமோனை, முறறுமோனை, என வெழுவகைமோனையும வநதவா றறிக.—"மொயயுளங குளிாககு முகிலே பொழிலே,பெயயுள மயிலே போ ககு நிழலே, விலலே யோநதிய விதுவதி கழலே, யெலலா ரொலலே யியலே யுடலே, வெயிலே வயலே மினறவழ குழலே,குயிலே நிகராக குரலே சொ லலே, மயிலே யியலே மயலே விகலே, யிவ்வுரு விஙஙன மெயதலி, னெவ வுயி ரனைதது மினனுயி ராயவே.'இதனு ளிணை யியைபு முதலாகிய வெழு வகை யியைபும வநத வாறறிக. ஈறறெழுததொனறி மீணடு வருவதியை பெனறுகையி விதற கடியீறறினகண வநதசீா முதற சீராககொணடு வ ரும புணறகெதிரோ போவதுபோன மூனறுஞ்சீ ரிரணடாஞ சீராகவு மிரணடாஞசீா மூனறுஞசீராகவு முதற்சீா நானகாஞ சீராகவுங் கொளக "பொனனி னனன பொறிசுணங கேநதி, பனனருங கோஙகி னனனலஙக வறறி, மினனவி ரொளிவடந தாஙகிமனனிய, நனனிற மெனமுலை மின னிடை வருததி, யெனனையு மிடுககணா டுனனிவித தினனடை, யனனமெ னபெடைபோ லபபணமலாக கனனியம, புனனையி னீழற றுனனிய, மயி லோ சாயல வாணுத, லயிலவேலுணக ணைமமறிவு துலைததனவே'' இதனு ளிணையெதுகை முதலாகிய வெழுவகை யெதுகையும வநதவா றறிக — திருககாவலூாக கலமபகவிருததம.—"ஆஙகமலத தேஙகமலமாய நிலாத, தாஙகவரு பாஙகவரு தாளெழீஇ, நீஙகவலை யாஙகவலை நீசவென, றீஙகு வகை நீஙகுவகை சோநததே'' இதுவமது —"சீறடிப பேரக லலகு லொல குபு, சுருஙகிய நுசுபபிற பெருவடந தாஙகிக, குவிநதுசுணங கருமபிய கொஙகை விரிநது, சிறிய பெரிய நிகாமலா கோதைதன, வெளவளைத தோ ளுஞ சேயரிக் கருஙகணு, மிருகலையு நிலையு மேநதெழி லியககமுந, துவா வாயத தீஞசொலு முவநதெனை முனியா, மெனறு மினனண மாகுமதி, பொனறிகழ நெடுவேற போாவலலோயே ' இதனுள இணைமுரண முதலா கிய வெழுவகை முரணும வநதவா றறிக.—" தாஅட டாமரை மலருழக கிப, பூஉக குவளைப போழுதருநதிக, காஅயச செநநெற கறிததுப போஒய, மாஅத தாணமோஒட டெருமை, தேஎம புனலிடை சோஒபான, மீஇஇ அாந துகளுஞ, சிஇீரேஎராஅர் இனிஇஇஊரன, செயதகேணமை, யாப வளைததோழிக கலரா ஞுவே.''—இதனு ளிணையளபெடை முதலாகிய வெழுவகை யளபெடையும வநதவா றறிக. எ-று (கரு)

217 அந்தாதி யடிக்கடை யாதி யாத
விரட்டை முழுதோ ரிறையடிக கியவடி
செநதொடை தொடையொனறுஞ சோா வடியே'.

(இ-ள்.) அந்தாதித்தொடையு மிரட்டைத்தொடையுஞ் செந்தொடையு மாமாறுணர்த்துதும். மேலேமோனை முதலெட்டுத்தொடையுங் கூறிய வடிமுதலெண்வகை விகற்பத்தோடு கூட்டிக் குவிக்கச்சொன்ன தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மெழுபத்தெனக் கண்டனாக. அவையு மன்றி அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை, இம்மூன்றொடையு முளவெனக் கொள்க. இவற்றுள் அடிதோறு மிறுதிக்கணின்ற வெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடியானு மற்றையடிக் காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடை யெனப்படும். (வ-று.) "உலகுடன் விளக்கு மொளிகிளரவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம், மாசனத் திருந்ததிருந்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து, துன்னிய மாந்தரென்ப, பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே" எனவெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடிதோறு மந்தாதித்தொடை வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், அளவடிக்கண்ணே யோரடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்ப திரட்டைத்தொடை யெனப்படும். இதனு ணிற்றெழுத்தொன்று குறையினு மிழுக்கா (வ-று.) "ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும், விளக்கினுட் சீறெரி யொக்குமே யொக்கும், குளக்கோட்டிப் பூவினிறம்." என முதலடி யிரட்டைத்தொடையாக வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மோனைமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மின்றி வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை யெனப்படும். இதனுண் முதலசையானு முதற் சீரானு மடிதோறும் வேறுபடத் தொடுத்தமையிற் சிறப்புடைச் செந்தொடையா மெனக் கொள்க (வ-று.) அகவல் —"பூத்த சலலகி வியன்சினைக் காவின் மிகுதிருக்காவலூ ரகத்தின பெழுந்தாளும் வானமதி யானே." எனத் தொடை விகற்ப மின்றி யசையுஞ் சீருந் தம்முண் மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற் சிறப்புடைச் செந்தொடை வந்தவாறு காண்க.— யாப்பருங்கலம்.—"செந்தொடை யிரட்டையோ டந்தாதி யெனவும், வந்த வகையான வழங்குமன் பெயரே.— ஈறுமுதலாத் தொடுப்ப தந்தாதியென, ஞ்றுதினா மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே.—இரட்டை யடிமுழு தொருசீ ரியற்றே.—செந்தொடை யொவ்வாத திறத்தன வாகும்."—காரிகை.—"அந்த முதலாயத் தொடுப்ப தந்தாதி யடி முழுதும், வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன் முறை யான, முந்திய மோனை முதலா முழுது மொவ்வாது விட்டாற், செந்தொடை நாமம் பெறு நறுமென் குழற்றே மொழியே." இவை மேற்கோள். எ-று. (கரு)

218. அடியினைப் பொழிப்பொரூஉக் கூழை மேற்கீழ்க்
கதுவாய் முற்றென வெட்டொடு மோனை
யியைபே யெதுகை முரணே யளபே
யெனவைந் துறழ வெண்ணைந் தாகி
யடியந் தாதி யிரட்டைச் செந்தொடை

யெனவிம் மூன்று மியையத் தொடையும
விகற்பமு மெண்ணெண் டொருமூன் றென்ப.

(இ-ள்.) மேலே வகுத்துரைத்த நாற்பதின மூன்று தொடையுந் தொடை விகற்பமு மீண்டுத்தொகுத்துக் காட்டுதும அடிமுத லெட்டுட்னே மோனைமுத லெண்டினையுங் கூட்டியுறழ நாற்பதாகும். அவை வருமாறு:— அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒரூஉமோனை, கூழை மோனை, மேற்கதுவாயமோனை, கீழ்க்கதுவாயமோனை, முற்றுமோனை, எ-ம. அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒரூஉவியைபு, கூழையியைபு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம. அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை, எ-ம அடிமுரண, இணைமுரண, பொழிப்புமுரண, ஒரூஉமுரண, கூழைமுரண, மேற்கதுவாயமுரண, கீழ்க்கதுவாயமுரண, முற்றுமுரண, எ-ம அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒரூஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை, எ-ம. வரும அன்றியும, அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை, எ-ம. வரும.—யாப்பருங்கலம.— "மோனை யெதுகை முரணியை பளபெடை, பாத மிணையே பொழிப்போ டொரூஉத் தொடை, கூழை கதுவாய மேலதூஉங் கீழதூஉஞ், சீரிய முற்றொடு சிவணுமா ரவையே." இதுமேற்கோள. எ-று (௧௭)

முதலாமோத்துச்செயயுளுறுப்பு.—முற்றிற்று

இரண்டாமோத்துச்செய்யுளியல்.

Chapter II.—The kinds of Metre

219. வெண்பா வகவல விரிகலி வஞ்சி
மருட்பா வெனவை வகைப்பா வன்றியுந்
துறைதாழிசை விருத்தந் தூக்கின மூன்றே.

(இ-ள்.) பாவும் பாவினமு மாமாறுணர்த்துதும. மேற்கூறிய வுறுப்பின் பாவும் பாவினமு மாகும. இவையே வெணபா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா,மருட்பா,எனப்பா வைவகையா மெனக்கொளக. அன்றியும துறை, தாழிசை, விருத்தம, என மருட்பா வொழித்தொழிந்த மற்றை நாற பாவிற கினமூன்று மெனவுங் கொளக. ஆகையி லைவகைப்பாவு மூநான கினமுமாகச் செயயுள்வகை யொருபதினேழென்பர். அவையாவன.—வெணபா, வெண்டுறை, வெணடாழிசை, வெளிவிருத்தம. எ-ம. ஆசிரியப்பா,

ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியவிருத்தம், எ-ம். கலிப்பா, கலித்துறை, கலித்தாழிசை, கலிவிருத்தம், எ-ம். வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம், எ-ம். மருட்பாவோடு பதினேழாம். இவ்வகைச் செய்யு ளெல்லா மிவ்வோத்தின் கண்ணே விளங்குவ தாகையி னிவ்வோத்துச் செய்யு ளியலெனும் பெயரத்தெனக் கொள்க.—யாப்பருங்கலம்.—"செய்யுட் டாமே மெய்ப்பெற விரிப்பிற, பாவே பாவின மென விரண்டாகும்.—வெண்பா வாசிரியங் கலிவஞ்சி,பண்பாயந் துறைத்த பாநான் கும்மே.—தாழிசை துறையே விருத்த மெனறிவை, பாவினம் பாவொடு பாற்பட டியலும்." இவை மேற்கோள். எ-று. (௧)

வெண்பாவிலக்கண மவருமாறு:—

Venbâ.

220. வெள்ளைக் கியற்சீர் வெண்சீ ரிரவி
யேறகு மளவடி யீற்றடி சிந்தடி
யீறுசசீ ரசைச்சீ ருகக்குறண மிகலுமாம

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே வெண்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமா றுணர்த்துதும். வெண்பா விடத்துத் தனக்குரிச்சீராகிய நேர்ற மூவசைச் சீரும் வெண்சீருமன்றி யீரசைச்சீராகிய வியற்சீரும் வரப்பெறும். அன்றியும், வெண்பாவெல்லா மளவடியானே நடக்குமாயினு மீற்றடி சிந்தடி யாக வரும். இதனீற்றுச் சீர்நாண மலரொனு மோரசைச் சீராம். ஆயினுமிவ வோரசைக்குக் குற்றியலுகரங் கூட்டிக் காசு பிறப்பென வெண்பாவிற் றீற்றுச் சீராகவும் பெறுமே. (வ-று.) குறள்.—"சொல்லப் பயன்படுவா சான் ஹோர் கரும்புபோற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். எ-ம். என்பபகை யுறுரு முயவா விளைப்பகை, வீயாது பினசென றடும். எ-ம். அறங்கெட வெஞ் ஞானறுஞ் செய்யறக் செயயிற றிறங்கெடச் சாதலிற் றீது. எ-ம். சுறுவளை யே யாயினுஞ் செய்த நன்றல்ல, துறுபயனிலலை யுயிர்க்கு. எனவு மிவை யலகிடுங்கால வெண்சீரியற்சீர் விரவிமூதற்கண் ணளவடியாகவு மீற்றின் கண் சிந்தடியாகவு மீற்றுச்சீர் முறையே-நாள-மலா-காசு-பிறப்பு-என நான்கும வந்தவாறு காணக் அன்றியு மொரோவிடத்திலக்கிய வழியான முற றியலுகரங் காசு பிறப்பென்னு மீற்றுச்சீராக வரப்பெறும். (வ-று.) "எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு." என வீது முற்றிய லுகரத்தோடு வந்த பிறப்பு என்னும் வாய்பாடு. பிறவுமன்ன.—யாப்பருங்கலம்.—"செப்ப லிசையன வெண்பா மற்றவை, யந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ் வடி, யந்த மசைச்சீ ராகவும் பெறுமே." எ-று. (உ)

221. வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா வெண்டளை
யொன்றுய்ச் செப்ப லோசை யாமஃதே

யேந்திசை வெண்சீ ரியற்சீர் தூங்கிசை
யொழுகிசை யிரண்டு முளவெனி லாகும்.

(இ-ள்.) வெண்பா வோசையின் விகற்ப முணர்த்துதும். வெண்பா விறகெல்லா மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேரும் காயமுன் நேரும் வந்து தனக்குரிய வெண்டளையன்றிப் பிறதளைவாரா. அங்ஙனம் வெண்டளை யால வருமோசை செப்பலோசை யெனப்படு மாயினும் இவை மூவ கைய வாகும். வெண்சீர் வெண்டளைவருவ தேந்திசைச் செப்ப லென வும், இயற்சீர் வெண்டளைவருவது தூங்கிசைச் செப்ப லெனவும், வெண் சீரு மியற்சீரும் விரவி வெண்டளை வருவ தொழுகிசைச் செப்ப லென வுங் கொள்க. (வ-று.) "தீயவை மூன்று முன் பிறக்குச் செய்யற்க தனது யிரக்கே, நோயவைபின்றுன் வேண்டாதான" எனப் தேந்திசைச் செப் பலோசை.—"பகையவாக கனபிழைக காட்டவிற பாரமேற, றகையவை யெங்கு மில."எ-து. தூங்கிசைச் செப்பலோசை.—"அன் றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மறறது, பொன்றுங்கால் பொன்றுந் துணை." எனப் தொழு கிசைச் செப்பலோசை. பிறவுமன்ன. (ரு)

222 குறள்சிந் தினனிசை நேரிசை சவலை
பஃறொடை யெனவெண் பாவா றவற்று
ளீரடி குறளே யிருகுறள் சவலை
யிருகுற ளிடைக்கூ னியைநே ரிசையே
நாலடி விகற்ப நடையின னிசையே
நேரிசை யினனிசை நோமூ வடிசிந்தே
நாலடி மிககடி நண்ணிற பஃறொடை
யெனவறு வெண்பா வேற்கு நடையே

(இ-ள்.) வெண்பா விகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். அவையே, குறள்வெ ண்பாவும், சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைவெண்பாவும், நேரிசைவெண் பாவும்,சவலைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும், எனவறுவகைப்படும். இவற்றுட் குறள்வெண்பா.—நாற்சீர் முச்சீரென விரண்டடி யொருவிகற்பத் தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். முச்சீர் வருவனவு முளவெனக் கொள்க. மேலேகாட்டிய வுதாரணங்களைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் இரு குறளொரு விகற்பத்தான் வருவது சவலை வெண்பா வெனப்படும—"தனி யிரு குறளாம் நான்கடி யுடைத்தாயத் தனிநிலை யில்லது சவலை வெண்பாட் டே." என்று ரொருசா ராசிரியர்.(வ-று)"அட்டாலும் பாலசுவையிற் குன் று தளவலல, நட்டாலு நண்பலலார் நண்பலல், கெட்டாலு மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்கு, சுட்டாலும் வெண்மை தரும்." என விது மூதுரைக் கண் வந்தமையான மூதுரைவெண்பா வெனபாரு முளரெனக் கொள்க. அன்றியும் இருகுறள் வந்து நடுவே முதற் றொடைக் கேற்றத் தனிச்சொற

பெற றெருகுற ளொவவொரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறளு மொருவி கறபமாய வரினு நேரிசைவெண்பா வெனபபடும. தனிச்சொல லெலலா மொருசீராக கிறபினுமசசீ ரொருவகை யசையானு மிருவகை யசையா னும வரப் பெறும. இவற்றுள கோ கோ கிளா கிளா கோ கோ கோ என மூனறு மொருவகை யசையான் வநதசீராய மறறைந்து மிருவகை யசை யான வரபபெறும. ஆகையி லொருவகை யசையாற் றனிசசொலவரின ஓராசிடை நேரிசைவெணபா வெனவும, இருவகை யசையாற றனிச சொல வரின ஈராசிடை நேரிசைவெணபா வெனவுஞ சொலலுவா புல வர். (வ-று.) "பரபபுநீா வையகததுப் பலலுயிா கடகெலலா, மிரபபவ ரின வள்ளல்க—ளிலலை, யிரபபவ ரிமமைபபயனு மினிசசெல் கதிபபய னுங், தமமைத தலைப்படுதத லான. எனப திதிலே தனிசசொலலாக விரப் பவராகிய கருவின மெனனு மொருவகை யசைசசீா வநதமையா லிது வோராசிடை நேரிசை வெணபா வெனப் படும.— "எஞசிஞ றிலலையெ னக் கெதிராயின னுயிாகொண, டஞசிஞ ரஞசாதுபோ யகலக—வெ ஞசமததுப, பேராத வராகத தனறிப பிறா முதுகிற, சாரா வெனகை யிற சரம" எனப திதிலே தனிசசொலலாக வெஞசமததாகிய கூவிள நகா யெனனு மிருவகை யசைசசீா வநதமையா லிது வீராசிடை நே ரிசை வெணபா வெனபபடும. நேரிசை வெணபா மிகக்குவழஙகு மென்ற மையாற பொதுப பெயா தனககுரிததாகி வெணபா வெனபபடு மென றறிக. அனறியு நாறசீா மூவடியு முசசீ ரீறறடியும வருவ தினனிசை வெ ணபா வெனபபடும. இதுவு மொரு விகற்பததானு மிருவிகறபததானும வரப பெறும. (வ-று) "துகடீா பெருஞசெலவந தோனறியககாற றொட டுப, பகடு நடநதகூழ பலலாரோ டுணக,வகடுற யார்மாட்டு நிலலாது செல வஞ, சகடககால போல வரும." எ-ம. "இனறுகொ லெனறு கொலென ஞது, பினறையே நினறது கூறறமென றெணணி, யொருவுமின றீயவை யொலலும வகையான, மருவுமின மாணடா ரறம." எ-ம. ஒருவிகற்பத தானும இருவிகறபததானு மினனிசை வெணபா வநதவாறுகாணக. மிக வழஙகு மிவவகை யினனிசை வெணபா. அனறியு நேரிசை வெணபாப போல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லொருவிகறபததால வநது நாறசீா முசசீா வேறிரு விகறபததால வருவதும, நாறசீா முசசீா தனிசசொல முச் சீரிரு விகறபததால வருவதும,நாறசீா முதனமூவடியு முசசீா நானகா மடியு மடிதோறு மொருஉததொடை பெறறு வருவதும, இனனிசை வெணபா வெனபபடும (வ-று.)வெணபா.—"பேரொளி வேணடிற பொருளபொழிக பினறெனககே, சோபொருள வேணடிற றீதொழிக—பாருலகி, னினறு வபப வேணடி னெறிநிறப துயரினமை,வேணடின வெகுளி விடல்." அன றியும,—"லைஞ சுனைததனன நீாமைதயை நிலைததே, ஞாலந தரினெனஞ நடபிலலாற—பூமணமும, பூணமணியும பொனனு மணியொளியுமா மன றே, நாமடைநத சாககெலலா நடபு." அனறியும, "மழையினறி மாநிலத

தாரகமில்லை, மனழூழுந் தலைமிலலா நிலவழி யில்லைத, தவைழு மரசிலலா நிலவ
ழி யிலலை, யரசனு மிலவாழவா னிலவழி யில.'' என முறையே மூவகையின்
னிசை வெணபா வநதவாறு காணக. ஆயினு மினறிவை வழஙகா. அன
றியு நானகடிமிககப் பலவடி நாறசீ ரடியாய்வந தீறறடி முசசீராய வருவன
பஃறொடை வெண்பா வெனப்படும். பலதொடையாக வருமென றமை
யாற பஃறொடையென்னும் பெயாதது. (வ-று.) "பேதமை விதநிட் டுட
லே பேதை நிலமரமாய்த, தீதமை வினஞெய முளையே கணணீா தெளித
துயாநது, காதல்வோ வீழ்ததி மருள்காமங் கவடிரணடாய, வேதனைபூ நிந்
தைகாய வீதல கனியாமென, றெணணாககே விளையு மெனதமேதறி, மண
ணா மயனீத்த மாதவததின வாளான, மறமரககோ டாதது கதிககனி
யைவாயத, தீனறமர மாககலினிது.'' எனபதிரு மொழிமாலைககணணுறறொ
டையாக வநத பனறொடை வெணபா. ஆயினு மிநநாளி லிதுவும வழஙகா
அனறியு மூவடியால் வருவது சிநதியல வெணபா. இதுவே நேரிசைவெண
பாபபோல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லொரு விகறபததானு முசசீா மூ
னறுமடி யவவிகற்பததானும வேறே விகறபததானும் வரபபெறி னேரி
சைச சிநதியல வெணபா வெனபபடும (வ-று) "ஆநிறம வேருயினு மநநிற
தத வாபயநத, பானிறம வேறனறு பல்குலததோா நானிலையின, வேறெ
னினுஞ செயயறஞெ வேறு.'' எ-ம. அனறியு மினனிசை வெணபாபபோ
ல நாறசீா முசசீா தனிசசொல வினறியொரு விகறபததானும பல விகறப
ததானு மடிதோறு மொரூஉததொடையானும வருவன வினனிசைச சிந
தியல் வெணபா வெனபபடும. (வ-று) "காவா சினததெனபோ கேட
டலிற் காயநதெளளேல, பூவேஙகை பூநாகம பூஙகுட்டமுண டெனை
யுங, கோவே விளையாற கொளல.'' எ-ம. பிறவுமனன. ஆயினு மிவையு மிந
நாளில் வழஙகா. இஙஙன மறுவகைவெணபா வந்தவாறு காணக. அன
றியும, வெணபாவிற கெலலா நாறசீரால வருமளவடி யுரிததாகையிற குற
ளே யோரடி முககாலெனவும, சிநதிய லீரடி முககா லெனவும, நேரிசையு
மினனிசையு மூவடி முககாலெனவும, பஃறொடை பலவடி முககாலென
வும, வழங்குவ ருளரோ. ஆகையின வெணபாவும வெணபாவிகறபமு
மிநநடை பெறுவன வாயினுந தணடமிழ்ச சொலலானும விழுமிய
பொருளானும வருவதே வெணபா வியலபெனக் கொளக. இவவாறனறிச
சிருநதனையும் வழுவா தொழுகினுஞ சொலலும்பொருளு மிழிவாய வநத
வெணபாவே வணபுலித தோலைப போாததுப பசுமபுண மேய்நத கோ
வென விழிப்படத தோணறு மெனறுணாக.—யாபபருஙகலம.—"குறள
சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை, எனவைந தாகும வெணபாத்
தானே.—ஈரடி குறள்சிந திருதொடை யியறறே.— நாலோ ரடியாயத்
தனிசசொற பெறறுட, னீரொரு வாய்மூற் றிருவிகற் பொனறினு, நேரி
சை வெணபா வெனப்பெய ராகும.— விகற் பொன ருகியு மிகருந்தனிச
சொ லியறறப படாதன வினனிசை வெண்பா.—பாதம பலவாிற பஃறொ

டை வெண்பா." — இலக்கணத் திரட்டு.— "இருகுறள் சவலை யொரு விகற்ப பாகும." எ-று. (௪)

ரியப்பா விலக்கணம் வருமாறு:—

Asiriyappâ.

223. ஆசிரி யத்தொனி யகவலா மியற்சீர்
தன்றளை பிறவுந் தழுவிய வளவடி
நடையா னடந்து நால்வகைத் தாமவை
நேரிசை யிணைக்குற ணிலமண் டிலமே
யடிமறி மண்டில மாகு மென்ப

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே ஆசிரியப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமா றுணர்த்துதும். ஆகையி லாசிரியப்பாவிற் கெல்லா மகவலோசை யாகு மென்றமையா லாசிரிய மெனினு மகவ லெனினு மொக்கும். அகவற் கெல லாந் தனக்குரிச் சீராகிய வியற்சீரன்றி யொரோவிடத்து வெண்சீரும், தேமாங்கனி புளிமாங்கனி யென்னு மிடைநேரிசை வஞ்சிச்சீருங், குறி யலுகரவீற்றுப் பொதுச்சீரும வரப் பெறும். அங்ஙனந் தன்றளை யன்றி வெண்டளையும் வஞ்சித்தளையுங் கலித்தளையு மயங்கி வழங்கும். அன்றியு மகவலெல்லா மளவடியா னடக்கு மாயினு மினிச்சொல்லுமபடி யொரோ விடத்துக் குறளடியுஞ் சிந்தடியும் வரப்பெறும். அன்றியு நேரிசை யாசிரியப்பாவும், இணைக்குற ளாசிரியப்பாவும், நிலமண்டில வாசிரியப் பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பாவும், என வாசிரியப்பா விகற்ப நா னகாகும். இவற்றிற் குதாரண மினிக் கூறுதும.—யாப்பருங்கலம்.—"அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை, ஏ ஓ ஈ ஆ யென வையென் றிறுமே.— நேரிசை யிணைக்குறண் மண்டில நிலைபெய, ராகு மண்டில மென்றகவ ரனகே." இவை மேற்கோள். எ-று. (௫)

224 நேரிசைச் சிறுமை நேருமூ வடியே
வரையா பெருமையே மற்றடி யளவடி
யீற்றயற் சிந்தடி யியைந்து வருமே.

(இ-ள்) நேரிசை யாசிரியப்பா வாமா றுணர்த்துதும். மூவடி குறை யாமற் பலவடி வந்து மற்றடி யளவடியாகி யீற்றய லடியே சிந்தடியாகவர பெறு மகவல நேரிசை யாசிரியப்பா வெனப்படும். இதுவே பொதுப்பெ யராக விந்நாளி லகவ லென்று வழங்கும். இதற் குதாரணமாக இருநூற றுப் பதினொருஞ் சூத்திரத்திற காட்டியவிரண் டகவல் காண்க.—யாப்ப ருங்கலம.—"அந்த வடியி னயலடி சிந்தடி, வந்தன நேரிசை யாசிரி யம மே." இது மேற்கோள். எ-று. (௬)

225. இணைக்குறண் முதலீற் றீரடி யளவடி
யிடைக்குறள் சிந்தடி யிணையப் பெறுமே,

(இ-ள்.) இணைக்குற ளாசிரியப்பா வருமாறுணாததும முதலடியு மீறறடியு மளவடியாகி யொழிநத நடுவிரணடடியும பலவடியுங குறளடியாகவுஞ சிநதடியாகவும் வருவன விணைககுற ளாசிரியபபா வெனபபடும. (வ-று.) திருக்காவலூாக்கலம்பகம்.—"வாழிய வும்பா வணஙகிய வணஙகே, வாழிவா னொளியே, வாழிபா ருயிரே, யாதியை யினறனை, நீதியை யூன்றினை, பாவொளி யணிநதனை, மீவொளி புனைநதனை, குறைமதி மிதிததனை, மறைமதி விதிததனை, மேதினி காத்தனை, தீதினை தாறறினை, கதிககத வாயினை, திதிக்கனி வாயினை, வானோா களிததனை, யீனோ ரளிததனை, தொழுமுளத துளளுறை சோதியை, யழுமுளத தாதர வோதியை, நீரகத தமபுய நேரினை, யாரகத தம்பர சீரினை, வானவா வாழ்தத வானமாண, டீனவா வாழவிங கெய்தினை, யாவ லூாவழி யாறறிருக,காவ லூாருங காதலே, யனபுணா நீயிவ ணமைநதபின, பொனபுணா ருலகொடு பூவுல கொததவே." என முதறகணணு மீறறினகணணு மளவடிவந திடைய குறளடி பலவுஞ சிநதடி பலவும வநதவாறு காணக.—யாபபருஙகலம.—"இணைகுற ளிடைபல குறைநதிறி லியலபே." எ-று. (எ)

226. நிலமண்டிலத் தெஙகு நீஙகா வளவடி
யடிமறி மண்டில மநநடைத் தாகி
யடிமா றினுநதா னழியா நிலைததே.

(இ-ள்.) நிலமணடில வாசிரியப்பாவு மடிமறி மணடில வாசிரியப்பாவு மாமாறுணாத்துதும. ஆகையி லெலலாவடியு மளவடியாக வருவன நிலமணடில வாசிரியப்பா வெனபபடும. (வ-று.) "சீத மதிககுடை சோநதறங் கிடப்பத, தாதவிழ தாரான றனிககோ ருஙகப, போதவிழ நிழற பொழிற புலியுட னுழைபகைப, பேதநீத துலவும பெருமபுகழ நாடே." எ-ம. புறநிலை யனறியு மெலலாவடியு மளவடியாக வருவதலலாதே முதலடி யீறறடி யிடையடி பலவுமாறி யுசசரிபபினு மோசையும பொருளும வழுவாது வருவன அடிமறி மணடில வாசிரியபபா வெனபபடும. (வ-று.) "நீரிடை நுழையினோ கெடுமினி மையே,சாரிடை மினனற கடிதிரும புகழே,தேரிடை யுருளிற செல்வ மாறுமே, தாரிடை மதுவினிற றவிாநதொழி யினபமே. எ-ம். புறநிலை.—காரிகை.—"கடையயற பாதமுச சீரவரி னேரிசைக காம்ருசி,ரிடைபல குனறினிணைக்குறளெல்லா வடியு மொததுநடை பெறு மாயி னிலமண டிலநடு வாதி யநதத, தடைதரு பாதத தகவ லடிமறி மணடிலமே."—யாபபருங்கலம.—"ஒதத வடியின தாகியு மொறறி, நிறபவு மென்னு நிலமண டிலமே." இவைமேற்கோள. எ-று. (அ)

227. கலியொலி துளளல கலிததளை பிறவும
வெண்சீா பிறவும விரவிய வளவடி
தனனு னடக்குந தனமைத் தாகி

யொத்தாழிசை மூன்று மோரொங் கொச்சகம்
வெண்கலி கலிவெண்பா விகற்பமீ ரைந்தே.

(இ-ள்.) கலிப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமாறுணர்த்துதும். கலிப் பாவோசை துள்ளலோசை யெனப்படும். கலிப்பாவிற் கெல்லாச் சீரும் விரவி வரினு நிரையீற் றியற்சீரு நேரிடை வஞ்சிச்சீரும் வெண்சீரு மேற் பன. இவற்றுள் ணிரைமுதல் வரும் வெண்சீரு மிகுமெனக் கொள்க. மீளவுந் தன்றளை யன்றிப் பிறதளை வரவும் பெறுமே. அன்றியுங் கலிப்பா வெல்லா நாற்சீரானவரு மளவடியா னடக்குமென் றுணர்க. அன்றியு மொத்தாழிசைக் கலிப்பா மூன்றுங் கொச்சக மைந்தும் வெண்கலிப்பா வொன்றுங் கலிவெண்பா வொன்றுமாகக் கலிப்பா விகற்பம் பத்தெனக்கொள்க. இவற்றிற் கெல்லாந் தனித்தனிச் சூத்திரம் வாராமுன்னர வற்றிற்கு வேண்டிய வுறுப்பிவை யெனக் காட்டுதும்.—யாப்பருங் கலம்.—"துள்ள லிசையன கலியே மற்றவை, வெள்ளையு மகவலு மாய்வரீனு நிற மே." இது மேற்கோள். எ-று. (க)

228. கலிமுதற் றுறுப்பாந் தரவுதா ழிசையே
தனியுறுப் பெனக்கூன் சுரிதகம் வண்ணக
மம்போ தரங்க மாமிவை நான்கே.

(இ-ள்) கலிப்பா வுறுப்பிவையென வுணர்த்துதும். ஆகையின முத லுறுப்பெனவுந் துணையுறுப் பெனவுங் கலிப்பாவுறுப் பிருவகைப் படும். இவற்றுட் டரவுந் தாழிசையு மெனவிரண்டு முதலுறுப்பாம். கலிப்பாதலை யிலவருதலாற் றரவெனும் பெயாத்து. என்னை. தரவெனினு முருத்தமெ னினு மொக்கும் அங்ஙனந் தரவினகீழ்த் தாழ்ந்திசைப் படுதலாற் றாழி சை யெனனும் பெயர்த்து. அன்றியுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் வண் ணகமு மம்போதரங்கமு மெனத் துணையுறுப் பொருநான் கென்ப. இவற் றுட் கூனெனினுந் தனிச்சொல் லெனினு மொக்கும். இவை யெல்லாவற் றையு மினி விளக்குதும். எ-று. (க0)

229. தரவு தாழிசை தன்றளை வெண்டளை
யிரண்டிற்றழுந் தளவடி யிரண்டும் பலவுமாம்.

(இ-ள்,) தரவு தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும். தரவுந் தாழிசையுங் கலித்தளை வெண்டளை யெனவிரண்டும் விரவி யளவடியா யடி யிரண்டும் பலவுமாக நடக்கும். இவற்றிற் குதாரண மினிக் காட்டுதும். (கக)

230. வண்ணக மளவடி வனைமுதற் பலவடி
நான்காதி யெட்டீறாய் நடைமுடி கராகமாம்.

(இ-ள்) வண்ணக மாமாறுணர்த்துதும். வண்ணக மெனினு முடுகிய லெனினு மராக மெனினு மொக்கும். இதுவே யளவடிமுதலா வெல்லாவடி

யானும் வந்து நான்கடி குறையா லெட்டடி மிகா வருமெனக் கொள்க. இதற்கு மினிவரு முதாரணங் காண்க. எ-று. (கஉ)

231 அமபோ தரஙக மமபளாக திரைபோ
லளவடி யீரடி யிரணடும பேரெண
ணளவடி யோரடி நான்கு மளவெண
சிநதடி யோரடி யெடடு மிடையெண்
குறளடி யோரடி நாலுைகுஞ் சிற்றெண
ணெட்டு நானன்கு நானகு மெட்டுமாயச
சுருஙகவு மநநாற றுணையுறப புடைததே.

(இ-ள்.) அமபோதரஙக மாமாறுணாததுதும. அமபோதரங மென்ப து கலைசாரக கலைசார வொருகாலைக கொருகாற சுருஙகிவரு நீாததரங கமபோல நாறசீரடியு முசசீரடியு மிருசீரடியுமாகப பேரெண ணளவெண ணிடையெண சிறறெணணெனன நாலுறுபபோடு வருமென றுணாக. அவ ற்றுள்ளே யளவடி யீரடியாக விரணடு வருவது பேரெண அளவடி யோ ரடியாக நானகு வருவ தளவெண. சிநதடி யோரடியாக வெடடு வருவ திடையெண. குறளடி யோரடியாகப பதினாறு வருவது சிறறெண ணெ ணபபடும. இவறறுள ளெடடும பதினாறுமாக வருவன சுருஙகி நானகு மெட்டுமாய வரவும பெறு மெனக கொளக. ஆயினுந தரவு முதன மேற கூறிய வுறுபபெலாந தோன்ற வொவவொருதரவு மொவவொரு தாழி சையு மொவவோ ரொணணும வணணக வராகமு மிவை யொனறுந தத தம பொருளே முகியத தருதல வேணடு மெனக கணடுணாக. இனி யிவற றிறகு முதாரணங காணக (கங)

232. சுரிதக மெனப சீ்ரிநதெனக கூனின
பினனகவல வெளளை யாக முடிவதே.

(இ-ம) சுரிதக மாமாறுணாததுதும. மேறகூறிய வுறுப்பினுள வர வேணடுவறறை வருவித தொருசீரான வருந தனிசசொல வநதபின மூன றடி முதலாய்ப பலவடியானவரு மகவலானே சுரிதகம வநது கலிபபா வெலலா முடியும. ஒரோவிடததுச சுரிதகம வெணபாவானும வரபபெறும். முதாரணங காணக எ-று. (கச)

233. நேரிசை யமபோ தரஙக வணணக
மெனறொத தாழிசை யிவைமூன றிவறறுட
டரவொன் றொருமூத தாழிசை தனிநிலை
சுரிதக மெனநாற றுணை வரு நேரிசை
தாழிசைக கீழமபோ தரஙகஞ் சாரவு
மமபோ தரஙகமே லாக மணையவு
மமபோ தரஙகமே யாமவண ணகமாம.

(இ-ள்.) ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். நேரிசை யென்றும், அம்போதரங்க மென்றும், வண்ணக மென்றும், ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா மூவகைப் படும். இவற்றுட் டரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச் சொற் சுரிதகமென விந்நான்குறுப்பாக வருவன நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று)—"வானிடியோர முரசாரப்ப வண்ணமுகில வாகனத்தின், மீனடிதோர கொடியேந்தி வினையெதிரொப் பொன்றிலனு, யொருதானு மாயப்படைத்த வுலகனைத்தும் புரந்தாளுஞ், சொருதானு நன்னுடா தொழும்பன்சொல லருளிககேள." இது நான் கடித்தர வொன்று — "தேடரிய பொருணோந்தோர சீரடிமைக கொண்டனபின், வாடரிய துயாககுளைய மறப்பவரோ மாணபுளரோ, புலறகரிய விழுஞ்செலவம பொழிந்தடிமை கொண்டனபிற, சொலறகரிய துயாக குளையத் தூததுவரோ தொடாபுளரோ, மிடிகாணு வாழ்ந்துவப்ப விழைந் தடிமை கொண டனபின, னடிகாணுத துயாககுளைய வகறறுவரோ வன புளரே' என வொரு பொருண மேன மூன்றடுக்கிவந்த வீரடித்தாழிசை மூன்றும என வாங்கு - தனிச்சொல. "கோடிய வெனகுறை கொண டெனை யொருவர, வாடிய வெனனுயிர வாழந, தோடிய நினனடி சேர லருளதியே' என மூவடியகவற சுரிதகமாக நேரிசை யொத்தா ழிசைக் கலிப்பா வந்தவாறு காணக அன்றியும மேறகூறிய நானகுறுப்பி னடுவே தா ழிசையின கீழமபோ தரங்கத்தி னலவகையெண்ணுங கூட்டி வருவன வம போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும. (வ-று.)—"இலங கொளி வடிவினோ யிணையி னின்றயை, யலங்கொளி மணிகொழித தமிழ தவே லையே, சீரளித தனைத்தையுந திளைக்கு நின்கொடை, பாரளித தீறில பனித்த மாரியே." இது பேரெண—"மூவுல கனைத்தையு மொழிகொண டாககினை, பூவுலகு குறைந்துளி பொழிந்தழித்தனை, யைந்நகா கடுஞ்சினத தழல் நூறினை, மூநக்க ரருடகொடு முகிள நோககினை." இதுவளவெண.— "வானறேய நயம்பயந தோயநீ, யணடோய துயரொழித்த தோயநீ, தேனறே யருடகட லோயநீ, செல்தோய மழைத்தயை யோயநீ." இது நானகடியாகச் சுருககிய விடையெண—"அருவமைந்தனை, யுருவமைந்தனை, வானறுறந் தனை, வானறிறந்தனை, பழிவிலககினை, வழிதுலககினை, யறத்தினுழியை, திறத்தினூழியே" இது எட்டியாகச் சுருககிய சிறறெண. ஆகையின் மேற சொன்ன செய்யுட் கணணே தாழிசைக் கீழிவை சொருகி வைப்புழி யம் போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவா மெனககொளக. அன்றியும், அம போதரங்க மேலே தாழிசைக் கீழே யாராகங்கூட்டித் தரவு தாழிசை யராக மம் போதரங்கந் தனிச்சொற சுரிதகமென வாறுறுப்பாகவருவன வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும. அராகமெனினும வண்ணகமெ னினு மொககும. அசையடி யெனினும அம்போதரங்க மெனினுமொக கும. (வ-று.) "சினவழி யுளியுளி சிதைவுற முனிவினை, மனவழி யருடிகள், வழிநனி தலையயினை, மருட்டரு மறுவற மனமுறை யொளியினை, யிருட்டரு

வெளிற்ற மிருமறை யருளினே." இது அராகமாலையின் மேல்வந்த வுறுப் புக்களன்றித் தாழிசைக்கு மம்போ தரங்கத் திற்கு நடுவே யிவை யிசைப் புறி வண்ணக வொத்தாழிசையா மெனக்கொள்க. ஆகையின் முறையே யொத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மூன்றும் வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"நேரிசை யம்போ தரங்கம் வண்ணகமென், றோதிய மூன்றே யொத்தா ழிசைக்கலி.—தரவொன்று தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த், தர விற் குறுகித் தனிநிலைத் தாகிச், சுரிதகஞ் சொன்ன விரண்டினு ளொன் றாய், நிகழ்வது நேரிசை யொத்தா ழிசையே.—முந்திய தாழிசைக் கீறாய முறைமுறை, யொன்றினுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின, தம்போ தரங்க வொத்தா ழிசைக்கலியே.—அவற்றொடு முடுகிய லடியுடை யராக மடுப் பது வண்ணக வொத்தா ழிசையே." இவை மேற்கோள். எ-று. (௧௫)

234 கொச்சகக் கலியைங் கூறு பாட்டெனத்
தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
சிலபிற ழுந் துறழ்ந்துஞ் சிலமயங் கியுமாம்.

(இ-ள்.) கொச்சகக் கலிப்பா விகற்ப முணர்த்துதும். அவையே தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, எ-ம். கொச்சகக் கலிப்பா விகற்ப மைந்தெனக் கொள்க.

இவற்றுள், தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு — நான்கடித் தரவு தனிச்சொற் சுரிதக மென விம்மூன் றுறுப்பாக வருவன தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். இதுவே தனிச்சொற் சுரிதக மின்றியும் வருமெனக் கொள்க. (வ-று) "செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாளி, முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போன், மல்லலோங் கெழிலியானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே" எனக் கலித்தளையாய நான்கடித் தரவு தனிச் சொற் சுரிதகமின்றி வந்தவாறு காண்க.

அன்றியும், தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு —தரவு தனிச் சொற்றரவு தனிச்சொற் சுரிதகமாக வருவன தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப் பா வெனப்படும்.(வ-று) "வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய, கடிபடு நறுமலர்த்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாங், கொடிபடுவரை மார் பிற் கூடலார் கோமானே." தரவு. எனவாங்கு-தனிச்சொல். "துணைவளைத் தோளிவண் மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங், கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற் கோமா றென்று, துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணை யாகக் கருதாரோ." தரவு. அதனால்-தனிச்சொல். "செவ்வாய்ப் பேதை யிவ டிறத், தெவ்வா றுங்கொ, லஃதெண்ணிய வாறே." இஃது இடை யிடை யே தனிச்சொற் பெற்றாசிரியச் சுரிதகத்தான் முடிந்த தென்றறிக.

அன்றியும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு:—தரவு தாழிசை தனிச்சொற் றாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகமாக வருவன சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று.) "பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் றேரினொடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக், கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே." இது தரவு ஆங்கொருசார், "உச்சியாக் கிறைவனு யுலக மெல்லாங் காத்தளிக்கும், பச்சை யாமணிப் பைம்பூட் புரந்தரனைப் பாவித்தார், வச்சிரங் காணாத் காரணத்தான் மயங்கினரே, ஆங்கொருசார், அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரை யாற் பனிதவிர்த்து, வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனைப் பாவித்தார், சக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே, ஆங்கொருசார், மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் யாத்தடிந்து மயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனைப் பாவித்தார், வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே." இவை மூன்றுந் தாழிசை. அஃதான்று-தனிச்சொல். "கொடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்கைக்கோமானின் புகழொருவன் சேமம்பூட்சேஎ, யென்று நனியறிந்தனர் பலரோதானு, மைவரு ளொருவனென் றறிய லாகா, மைவரை யானை மடங்கா வென்றி மன்னவன் வாழியென றேத்தத், தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே." சுரிதகம். இது தனிச்சொல் இடையிட்டுப் பெற்று ஒருதரவும் மூன்று தாழிசையும் சுரிதகமுங் கொண்டு நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலியிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்ததென் றறிக.

அன்றியும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு.—தரவு தாழிசைமூன்றின் மிக்கனபலவுந் தனிச்சொற் சுரிதகமாகவருவன பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று) "தண்மதியோ முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங், குண்மதியு முடனிறையு முடனறரள முன்னோட்ட, கண்மதியோப் பிவையினறிக் காரிகையி னிறைகவர்ந்து, பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ." இது தரவு "இளநலங்கொளிவளாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற், றளவநல முகைவெண்பற் றூழ்குழற் றளர்வாளோ, தகைநல மிவளாட்டத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல், வகைநல மிவளாடி வருந்தியி லிருப்பாளோ, அணிநல மிவளாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேன், மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ, நாம்பிரியோ மினியென்று நன்னுதலைப் பிரிவாயே, லோம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ, குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநா, ளன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ, சிலபகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ றடிப்பரவிப், பலபகலுந் தலையளித்த பனிமொழியும் பழுதாமோ." இவை யாறுந்தாழிசை. அதனால்-தனிச்சொல் "அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொருளதனினும், பெரும்பெற லரியள, வெறுக்கையுமற்றே, விழுமிய தறிமதிவாழி, கெழுமியகாதலிற் றரும

"பொருள் சிறிதே" இது சுரிதகம். நான்கடித்தரவு மீரடித் தாழிசை யாறுந் தனிச்சொல்லு நான்கடி யகவற் சுரிதகமுமாய் வந்ததென வறிக.

அன்றியும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு:—தரவிரண்டுந் தாழிசையாறு மராகமு மீண்டு தாழிசையாறு மம்போதரங்கமுந் தனிச்சொலுஞ் சுரிதகமுமாக வருவன மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். (வ-று.) "மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன், றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமா, லுணாங்கவர் தலையன்ன நொப்பறை யஞ் சிறையன்ன, மினாங்யந் திறைகூருமே மஞ்சார் துறைவகேள்.—வளை யென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக், கனையெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும் விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கல்லா, தெழுமுன்னீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்." இவையிரண்டுந் தரவு.— "கொடிபுரை நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமாந்த திருமுகத்தோ, டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், கணகவரு மணிப்பைம்பூட் கயிலகவைய சிறுபுறத்தோ, டணபணிநீ ருகக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியா, னீரூர்ந்த நிரையிதழ்க் கண்ணினொடு சிந்த புருவத்தோள், பீரூர்ந்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால், கனைவரல் யாற்றிருகரைபோற் கைந்நில்லாத் துணைநெகிழ்ந்து, நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால், வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லாத், தாழுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால், கலன்கவிழ்த்த நாயகன்போற் களைதுணைப் பிறிதின்றிப், புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்," இவையாறுந்தாழிசை. அதனால் - தனிச்சொல். "அமைபயி லிறும்பின் னெடும்பணை மிசைதொறுங், கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு, செறிசெரூஉ விடையெறி தொழிலி னுயவா, நெறிதரு பிறவியின் மறிதருந் தியில், அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென, நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல், அலங்கொளி யவிர்சுடரிலங்கொளி மனைதொறுங், கலந்தெறி காலொடும் புலம்பின பொழில்.' இவைநான்கு மராகம். "விடாஅது கழுமென வெளவலையுந் தவிர்ப்பாய்மன், கெடாஅது பெருகுமெனக் கேண்மையு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாது கழுமென னுள்ளிவலையுஞ் செறிப்பாய்மன், னில்லாது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, தாங்காது கழுமென றகைவலையுந் தவிர்ப்பாய்மன், னீங்காது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, மறவாத வன்பினென் மனநிறகு மாறுளையாய், துறவாத தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுளையாய், காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துளையாய், ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுளையாய், இணைப்பிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துளையாய், துணைபிரிந்த தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுளையாய்.' இவையாறுந்தாழிசை. என்வாங்கு - தனிச்சொல். "பகைபொன்றத் துறைபரிவாயின குறி, நகையிழந்த முகநனிவாடிற்றுடம்பு, தகையிழந்த தோடலைசிறந்

குறையா மூனறன மேறகூறில பெருகத்
தனிச்சொலலு மகவலுந தழுவலோ டிறுமே.

(இ-ள்) நிறுதத முறையானே வஞ்சிப்பா வாமாறுணர்ததுதும.ஆகை யிற றூஙகலோசையான வரும வஞ்சிபபாவிறகெல்லாம வஞ்சிககுரிசசீ ரொன நிரையீறற மூவகைசசீரும, பிறவுந தனககுரிய விருவகைத தளையும, பிறவு மேறபன. அன்றியும வஞ்சியெலலாங குறளடியானுஞ சிநதடியானு நடககும இஙஙன நடபபுளி மூவடி சிறுமை யெனவும பெருமைககோரவ ளாயிலலை யெனவுங கொளக. அனறியு மூவடியானும் பலவடியானு நடந து தனிசசொற பெறறுப பலவடியான வரு மகவலகூடி யாசிரியச சுரிதகத தானமுடியுமவஞ்சிபபாவென றுணாக —"தூஙகலிசையன வஞ்சிமறறவை யாயந்த தனிசசொலோ டகவலி னிறுமே" எனபதியாபபருஙகலம. (வ-று.) திருககாவலூாக கலமபகம.—"சீாவிளக்கிய செலவியாயப, பாாவிளககிய பாவையே, தெனகாவிரி திரணடொலிபப,மனகாவிரி மலாகமழ்ப்,பூநதாதங புடைநிழறறத, தீநதாதகிற றிளைககுளிாபப, வருட்காவலூாந தமைநதளிப பத,திருககாவலூா சோநதனளே, சோநதபின,ஞனேபூண பழிகைய வெண மதி,தானேபூண பதநதான ருராளோ,திருவடியொளியுளந தெளிவுறககண டாற, கருவடி யிருளறக கணடு, மருவடி மலரடி வானகதி யநதமே." என வித குறளடி வஞ்சியாய சோநத பினனெனனுந தனிசசொறபெற றகவற சுரிதகததோடு முடிநதவாறு காணக. எ-று. (கக)

மருட்பாவிலககணமவருமாறு:—

Marutpâ.

238 மருடபா வெளளை வநதபின் னகவ
லீறறின மருளு மியலபுணட தெனப.

(இ-ள) நிறுததமுறையானே மருடபா வாமாறுணாததுதும.வெணபா பலவடியாக முதறகண வநதபின னகவலிறுதியாக மருணடுதொடுபபது மரு டபா வெனப படும.—"வெளளை முதலா வாசிரிய மிறுதிக, கொளளததொ டுபபது மருடபா வாகும.' எனறுா காக்கைபபாடினியாா. (வ-று) —திருக காவலூாககலமபகம.—"வைக லெனவநது மனனுயிராா கஙகுலறும, வைக லைச செயதே யொளியோன வாய்ததுயிாததே, வைகினள, காவலூருறை, காதலாாதுறை, யோவலீாகிளி, யோதியாரொளி, தெளிததநூலி, திறத்த சிலி, களிததமாலை, கயததவேலை, மநதிரமறைமொழி, மணடலகுறை யொழி, சநதிரவடியினள, சநதுமுடியினள, காதனுயகிகதிதரும், வேத நாயகிமெலலடிபணிவமே." ஆகையின வெளளையகவல கலிவஞ்சிமருட்பா வென வைமபாவு மவறறின விகறபமும வநதவாறு காணக. எ-று. (உ0)

பாவினம் வெண்டுறையிலக்கணம் வருமாறு:—

Supplemental Metres

239 துறைதாழிசை விருத்தந் தாக்கினம் மூன்றனுள்
வெண்செந் துறைகுறள் வெண்பா வினமாய்ச்
சீர்தளை யடியெலாஞ் சோர்ந்து விரவினு
மொத்தடி யிரண்டா யொழுகு மற்ற
வெண்டுறை யன்னவை விரவினு மூன்றடி
யாதி யேழடி யந்தமா யீற்றிற்
சிலவடி தஞ்சீர் சிலகுறைந் திறுமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பாவினத்தியல்பும் விகற்பமு முணர்த்துதும் மருட்பா வொழித்தொழிந்த நால்வகைப் பாவினமாகத் துறையுந் தாழிசையும் விருத்தமுமென மும்மூன்றும் வருமென்றுணர்க அவற்றுட் டுறையே விளங்குமாறு—குறள் வெண்பா வினமாக வருந்துறை வெண்செந்துறை யெனவுஞ் செந்துறை வெள்ளை யெனவும் வழங்கும். இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானுந் தம்முளொத்த விரண்டடியாக வரப்பெறும்—"ஒழுகிய வோசையி னொத்தடி யிரண்டாய் விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே" என்ப தியாப்பருங்கலம். (வ-று) "மீனே வேய்ந்த செலவி மெல்லடி, நானே யேத்தி நாளுஞ் சூடு வேன்" எ-ம். அன்றியு மற்றவெண்பா வினமாய வருந்துறை வெண்டுறை யே யெனப்படும் இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானு மூன்றடி குறையாமலு மேழடி மிகாமலு மீற்றுச் சிலவடி சிலசீர் குறைந்து வருமெனக் கொள்க—"மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந், தீற்றடி சில சில சீர்தவ நிற்பினும், வேறுவேறொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்." என்ப தியாப்பருங்கலம் (வ-று) "மீன்றுரு கொடிமுன்னம் பின்முரசார்த்தொலி துவைப்ப மிடைந்த வானோர், கானுரு மதுப்பூவும் பூம்புகையுங் காட்டியுள்ளங் களித்து வாழ்த்தப், பானுருங் கதிர்மேய்ப்ப பனிமுகிற் றேருந்தி, வானுரு மரசியுன் மகனேறிச் சென்றான்" என நான்கடியா யீற்றடியிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்துவந்த வெண்டுறை யிதுவெனக் காண்க. எ-று (உஅ)

ஆசிரியத்துறையிலக்கணம் வருமாறு:—

Âsiriyatturei.

240 ஆசிரி யத்துறை யளவி சீர்வரு
மடிநான் கீற்றய லாதி குறைந்தவு
மிருவழி யிடைமடக் கினவுநால் வகைய.

(இ-ள்) ஆசிரியத்துறை யாமாறுணர்த்துதும் ஆசிரியப் பாவினமாய வருந்துறை சீர்வரையறை யில்லாது நான்கடியாய் வந்து நால்வகைப்ப

மே ஆகையில் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவு மீற்றயல் குறைந் திடைமடக்காய் வருவனவு முதலு மீற்றயலு மிடையிடை குறைந்து வருவனவு மிடையிடை குறைந் திடைமடக்காய் வருவனவு மென்னால்வகையு மாசிரியத்துறை யெனப் படும்.—"கடையத னயலடி கடைதபு நடையவு, நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி, யிடையிடை குறைநவு மகவற் றுறையே" எனப் பிங்கலம் (வ-று.) "பனிக்கால மெக்காலம் பட்டாற்று மென்றனன்றோ, வினிக்காதல் களித்துவப்ப விளவேனில் வாராதோ வென்றனை நெஞ்சே, யினிக்காதல் களித்துவப்ப விளவேனில் வந்தகன்று, துனிக்கால முதிர்வேனிற் சுடச்சுடவந் துற்றதினி யென்செய்வாய் நெஞ்சே" எனவிரண்டாமடியு நான்காமடியு மாறுசீரானவந்து முதலுமீற்றயலு நாற்சீராகி யிடையிடை குறைந்து மிடைமடக்காகியும் வந்த வாசிரியத்துறை; (வ-று) "வண்டினார் பூந்தார் வளர்கொழு செம்பூட்சேய் வடிவே போலத், தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தண்ணந்தோ ராரோ, தண்டளிர்ப் பிண்டித் தழையேந்தி வந்தும், பண்டைப் பதியினவிப் பாங்குடன் மொழிந்து படர்ந்தோ ரன்றே" இது நான்கடியா யீற்றய லடிகுறைந் திடைமடக்காய் வந்த வாசிரியத்துறை. (வ-று)—"கொன்றூர்ந்த கைக்குரு முகத்தெழினிறக் குருதிக் கோட்டின விருந்தாட பெருங்கைக், குன்றென வன்றென்கக் குழுற் நின்றன கொடுந்தொழில் வேழம், வென்றூர்ந்த தலைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறை துளங்குவா ளிலங்கயிற் றழலுளைப் பருஉத்தா ளிருமவா னெனவே திருங்கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கண் யாளி, சென்றூர்ந்த தமைந்த சிறுநுதி வளருகிர்ப் பொறிவயிறுத் தெறுழ்வலிப் புலவுநா றழல்வாயப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையார் நின்றன புலிமா னேற்றை, யென்றுங் கிவையியங்கலி னெந்திறத் தினியரல் வேண்டலந் தனிவர லெனத்தலை விலக்கலி னிறுவரை மிசைப்பெறி குறும்பிடை மிதுவென னெவதுவென்றா கரவிர விடைக்களவுள மதுகற்று ரதுகற் பன்றே" இது நான்கடியாய முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினொருசீர யலலாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீரா யிடையிடை குறைந்து வந்த வாசிரியத்துறை (வ-று) "இரங்கு குயின முழவா வின்னிசை யாழ்தேனு, வரங்கமணி பொழிலா வாடும் போலு மிளவேனில், லரங்கமணி பொழிலா வாடு மாயின், மரங்கொன் மணந்தகன்றா நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்' இது நான்கடியதா யிடை யிடை குறைந் திடைமடக்காய் வந்த வாசிரியத்துறை எ-று (௨௨)

கலித்துறை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Kalitturei.

241. கலித்துறை நெடிலடி நான்கொத் தவற்று

ளிடைசோ வெண்சீ ரியற்சீர் முதனுனை

இடைநிலை வெண்சீ ரிறுதிச்சீ ரோமோனையாய்க்
கடையே கொண்டிறுங் கட்டளைக் கலித்துறை.

(இ-ள்) கலித்துறை யாமாறுணர்த்துதும். நெடிலடியாக வொத்த நான்கடியான் வருஞ் செய்யு ளெல்லாங் கலித்துறை யெனப்படும் — "நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" என்பதியாப்பருங்கலம் (வ-று.) சிந்தாமணி.—"கற்பா லுமிழ்ந்த மணியுங் கழுவாது விட்டா, னற்பா லழியு நகைவெண் மதிபோ னிறைந்த, சொற்பா லுமிழ்ந்த மறுவு மதியாற் றுடைத்துப், பொற்பா விழைத்துக் கொள்ற்பாலர் புலமை மிக்கார். முந்நீர்ப் பிறந்த பவளத்தொடு சங்கு முத்து, மந்நீ ருவர்க்கு மெனின் யாரவை நீக்கு கிற்பார், கிந்நீர வென்சொற் பழுதாயினுங் கொள்ப வன்றே, பொய்ந்நீ ரவல்லாப் பொருளால் விண்புகுது மென்பார்" எ-ம். இராமாயணம் —"பொன்னின் சோதிப் போதினி னற்றம் பொலிவேபோ, லின்னுண் டேனின் றீஞ்சுவை யின்சொற் கனியின்பக், கன்னிமாடத் தும்பரின் மாடே களிபேடோ, டன்னமாடு முன்றுறை கண்டாங் கயனின்றார்." எ-ம் தேம்பாவணி —"பண்டிணடி யேங்குதல் போலன்பும் பூசல் பரவுமெனக், கண்டிணடி மருட்டிய காரிரவி னாப்பண் கரந்தது போல், விண்டிணடி யாடு கொடிமாட நல்லூர் விட்டகன்று, புண்டிணடி யாற்று மருந்தொத்த நீரார் போதலுற்றார்" எனவு மிவையெல்லா மஞ்சீரடி நான்கொத்து வந்தமையாற் கலித்துறை யெனப்படும் இவையே காப்பியக் கலித்துறை, எ-ம் விருத்தக் கலித்துறை, எ-ம். வழங்கும் இவ்வகை யன்றிக் கட்டளைக் கலித்துறை யுளவெனக் கொள்க இவையின் றுரிப் பெயராகக் கலித்துறை யெனப்படும். இவற்றிற் கிலக்கணமாவன —வொவ்வோரடி யெல்லையுள் ளிவையே நெடிலடியா னடந்தடிதோறு முதனாற் சீரியற்சீரு மிடைநோ வெண்சீரு மாகவு மிறுதிச் சீரிடைநிலை வெண் சீராகவு மொவ்வோ ரடியெல்லையுள் வெண்டளை வழுவா தொழுகலும், இவ்வாறொழுகி நேர் முதலாய் வருங் கலித்துறை யடியொவ்வொன்றிற் கொற்றொழித்தெழுத்துப் பதினாறு நிரைபதினேழுங் கொள்ளு மென்றுணர்க. சூத்திரம்.— "முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக், கடைச்சீ ரொன்றும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிரைபதினேழென, நேர்தினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே" அன்றியு மைந்தாஞ் சீர்க்கண்ணே மோனை வருவது மீற்றுச் சீரீற்றின் கண்ணே யீற்றசை யேகாரம் வருவது முறை யெனக் கொள்க. (வ-று) புறநிலை.—"கந்தாரம்பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் காமுறுபூஞ், சந்தாரநாறு நிழற்சோலைக் காவலூர் தங்கியவர், ணிந்தாரம் பூண்ட திருவடி கண்டேத்த வெவ்வுயிரும், வந்தாரக் காண்பேனோ வானலங் கொண்டார வையகமே" எனமேற்கூறிய விலக்கணத்தோடு கட்டளைக்கலித்துறை வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மிவற்றுதாரண மாகவுஞ் சூத்திர மாகவும் வருமிச் செய்யுளைக் கண்டு கொள்க — "இடையே நோ

வெண சீரியறசீாவரு முதலீரிருசீா, கடையே யிடைநிரை வெணசீராய வெணடளை காததடிநான, குடையே கடையாயக கடைமோனை நானகடி யோரெதுகை, நடையே கலிததுறை யாமெனக கறறோா நவினறனரோ' எனப தாகையின முதறுறசீா தேமா புளிமா கருவிளங கூவிளமென நாலி யறசீராகவு மொரோா விடததத தேமாஙகாய புளிமாஙகாயென விடைநே ரிருவெண சீராகவும வருமேயலலன, கருவிளஙகாய கூவிளஙகா யென வி டைநிரையிரு வெணசீா கலிததுறைக கைநதாஞ சீராக வருவது முறையா மனறியே முதறுற சீராகவரா வெனக கொளக எ-று. (உரு)

வஞசிததுறை யிலககணம வருமாறு:—
Vanjitturei

242 வஞசித துறைகுற ளடிநான கொததே

(இ-ள) வஞசிததுறை யாமாறுணாததுதும குறளடி நானகு மொத துவருவன வஞசிததுறை யெனபபடும —"குறளடி நானகாய கூடி யொ தத, முறையான வருவன வஞசித துறையே' எனபதியாபபருஙகலம. இவையும விருதத மெனபபடும (வ-று)—திருககாவலூாக கலமபகம— "வணடிமிரும வாயமலாககாக, கணடிமிருங காவலூா, பணடினிதாள பாவைபடணிர, தணடினரோ யணடாரோா." எ-ம "போறறி வனனனை, சாா விருநத, வூரினு மிலலென, றூா விகழநதே' எ-ம. வரும எ-று. (உச)

தாழிசை யிலககணம வருமாறு:—
Tarisei.

243 குறடடா ழிசையொலி குனறுங குறளு
மநதடி குறைநவுஞ செநதுறைச சிதைவுமாம
வெணடா ழிசையெனில வெணசிந தியலபோ
லணடாப பிறதளை யணைநது வருமே.

(இ-ள) நிறுதத முறையானே குறடடாழிசையும வெணடாழிசையு மாமாறுணாததுதும குறள வெணபா வினமாய வருந தாழிசைக குறட டாழிசை, எ-ம தாழிசைககுறள, எ-ம வழஙகும இவையே கடைகுறை குறடடாழிசை, எ-ம செநதுறை சிதைவுத தாழிசைககுறள, எ-ம குற டடாழிசை, எ-ம மூவகைபபடு மெனககொளக —"அநதடி குறைநவுஞ செநதுறைச சிதைவுஞ, சாநதழி குறளுந தாழிசைக குறளே." எனபதி யாபபருஙகலம ஆகையிலிவறறுட சீரளவினறிப பலசீரானவரு மீரடி பெறறீறறடியே யளவுகுறைநது வருவன கடைகுறை குறடடாழிசை யெனபபடும (வ-று) "தூறறுயாய மதுமலாகாச சூழநத காவலூா நாயகி, யேறறுவாா வினையாறறி யிவளுள மெயதினளே." என முதலடியளு சீ

ரானு மீறறடி நாறசீரானும வநதமையாற கடைகுறை குறட்டாழிசை யாயிறறு அனறியுஞ் செநதுறைபோல வளவடி யிரணடு மளவிலொ ததச சீரவகையானே தமமுளொவவா தொழுகிய வோசையினறி வரு வன செநதுறைச சிதைவுத தாழிசைக குறளெனபபடும. (வ-று) "கொ டிநிதத மலரொபபார தாயே கூனமகியேற, றடியை யேததா தனபுண ரா தாரே" என வரும அனறியுங குறளவெணபாப போலவநது பிறதளை விரவிவருவன குறட்டாழிசை யெனபபடும. (வ-று) "விணணுறு மொ ளிமதியே யீழநதேதது மடியை, நணணுறா நணணுநயன." என வரும. அனறியும (வ-று.) "நணணுவார விணணைய நாட்டோறு நறறவாக கரசாய ஞானநற, கணணிஞ னடியே யடைவாாகள கறறவரே" எ-ம. "அறுவாக கறுவனைப பெறறுங கவநதி, மறுவ வறுபததினி போல வையீரோ." எ-ம "வணடாா பூஙகோதை வரிவளைககைத திருநுதலாள, பணடைய லல ளபடி" எ-ம அனறியு மறறை வெணபா வினமாய வருநதாழிசை வெணடாழிசை, எ-ம வெளளைததாழிசை, எ-ம வழஙகும இவையே யின ளிசைச சிநதியல வெணபாபபோல நாறசீா நாறசீா முசசீரொன மூவடி யான வநது வெணடளை சிதைநது பிறதளைதட்டு வருவன வெணடாழிசை யெனபபடும. "அடியொரு மூனறும வநதநதடி சிநதாய, விழனது வெ ளளைத தாழிசை யாகும" எனபதியாபபருஙகலம (வ-று) "நணபிதெனறு தீய சொலலாா, முனபு நினறு முனிவு செயயா, ரனபு வேணடுபவா" இது மூனறடியால வநத வெணடாழிசை—"அமபெருண கணணாக கழிநத மடநெஞசே, கொமபே றுடையான கழலிறைஞசா தெனகொ லியாம, வம பே பிறநது விடடல." "வாணேருண கணணாக கழிநதமடநெஞசே, நீணகம பூணடான கழலிறைஞசா தெனகொலியாம, வீணே பிறநதுவிடடல" "கோ ளாருண கணணாக கழிநத மடநெஞசே, யாளாக வாணடான கழலிறைஞ சா தெனகொ லியாம,வாளா பிறநது விடடல" இது சிநதியல வெணபாவொ ருபொருணமேன மூனறடுககிவநத வெளளைததாழிசை எ-று. (உ௫)

244 அகவற் றாழிசை யடிமூன் றொத்தவா
யடுக்கிய மூன்றுமொன் றாகியும் வருமே

(இ-ள) ஆசிரியத தாழிசை யாமாறுணாததுதும எவவகைச சீரா னும எவவகை யடியானு மொதத மூவடியாக வொருபொருணமேன மூ னறடுககி வருவன வாசிரியத தாழிசை யெனப படும. (வ-று.) "பருதி யுடையாக விளிதுடுதத நாயகி, மருவி நமமே விரஙகுவளே லவளவாயி, விருதியந தீஙகுரல கேளாமோ வெனனெஞசே—வேயநத முடியாக மீனபுனைநத நாயகி, வாயநது நமமே விரஙகுவளே லவளவாயி, லாயநத வநதீஙகுரல கேளாமோ வெனனெஞசே.—திஙக ளணியாகச சோததிய தாணுயகி, யிஙகணம மேலிரஙகுவளே லவளவாயின, மஙகளந தீஙகுரல கேளாமோ வெனனெஞசே."—என விவை மூனறு மொரு பொருண

மே லடிகளி வந்த வாசிரியத் தாழிசை. ஓரோ விடத்திவ்வா றொத்த மூவடியா னொரு செய்யுளாக நின்று மாசிரியத் தாழிசை யாகும். (வ-று) "மீனுடை முடியினை வெண்மதி யடியினை, பானுடை வடிவினை பாரொருங் கோமயினை, வானுடை யரசினை மலரடி தொழுதனம்" எ-ம். வரும். அன்றியும், (வ-று.) "சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறு, மத்தமு மாகலி னனந்தன் கண்களே, யுத்தம னேர்ந்தெழுத் துருவங் காணபன." இது தனித்துவந்த வாசிரியத் தாழிசை.—"கன்று குணிலாகக் கனியுகுத்த மாயவ, னின்று நம்மானுள் வருமே லவன்வாயிற், கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி, பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ, னீங்கு நம்மானுள் வருமே லவன்வாயி, லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி, கொல்லை யஞ்சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ, னெல்லி நம்மானுள் வருமே லவன்வாயின், முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி" இது ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்த வாசிரியத் தாழி சை. "மூவடி யொத்துமூன் றடுக்கியுந் தனியொன், றாகியு மகவற் றாழிசை யாகும்." என்பதியாப்பருங் கலம் எ-று. (உசு)

245. கலித்தா ழிசையே கடையடி மிக்குமற்
றடியெனைத் தாகியு மளவொத் தொவ்வா
தொருமூன் றடுக்கியு மொன்றுமாய் வருமே.

(இ-ள்) கலித்தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும். ஈரடி முதலாய பல வடியானும் வந்திற்றடி சீரான்மிகு மற்றடி யளவொத்து மொவ்வாதும் வருவன கலித்தாழிசை யெனப்படுமே. இவையு மொரு பொருண்மேன் மூன் றடுக்கிவரிற் சிறப்பாகித் தனியே யொன்றாய் வரவும் பெறுமே. (வ-று) "தாயடியே திங்கண்மேற் சாயவுங் கண்டேன், நீயடியாட் கினியா மோ தீர்ந்ததென் றுன்பங்கா ணெஞ்சே.—பூண்பிறைமேற் கஞ்சத்தாள் பூப்பவுங் கண்டேன், சேண்பிறைபோன் மலரோன்றே தீர்ந்ததென் றுன்பங்கா ணெஞ்சே —மதிசேர்ந்த தாட்சேர்ந்து மாலையிற் கொண்டேன், நிதி சேர்ந்து வாழேன்றே தீர்ந்ததென் றுன்பங்கா ணெஞ்சே" எனவீரடியா யீற் றடிநீண்டு மூன்றடுக்கிவந்த கலித்தாழிசை அன்றியும்,—"மூவாசைத் தவச் சிறையின் முற்றடுக்கியே திரிலவுட், டேவாசை யாருந் திருவண்ணங்கே.— தேவாசை யாருந் திருவண்ணங்கைச் சேர்ந்தக்கான், மேவாசை யாறுமம் மெல்லடி யேத்தவே றேத்தவே" என விரண்டாமடி குறைந்து முதலடியு மூன்று மடியு மொத்துவந் திற்றடி நீண்டு தனியே வந்த கலித்தாழிசை. அன்றியும், (வ-று) "இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை, யொரு கூற்றின் கூத்தை யுணராய மடநெஞ்சே, யொருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின் மற்ப, பொருகூற்றந் தோற்றப் புலம்பேல வாழிமட நெஞ்சே." இது ஈற்றடி மிகுந்து தனித்து வந்த நாலடிக் கலித்தாழிசை.—"பூண்ட பறையறையப் பூத மருள, நீண்ட சடையா னாடுமே, நீண்ட சடையா

றூடுமென்ப, மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே' எனச் சிறு பான்மையேனையடிக ளொவ்வாது வருதலு முண்டு.—“செல்லா மொழிற் றில்லைச் சிற்றம்பலத் தெங்கள், பொல்லா மணியைப் புகழ்மின்றோ வம்மின் புலவீர்காள், முத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னோன், புத்தேளிர் போல்ப் புகழ்மின்றோ வம்மின் புலவீர்காள், ஆங்கற்பகக் கன்றளித்த தருளுந் தில்லை வன்ப, பூங்கற்பகத்தைப் புகழ்மின்றோ வம்மின் புலவீர்காள்.” இது ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி யீற்றடி மிக்குவந்த கலித்தாழிசை.—“அடியெனைத் தாகியு மொத்துமவந் தளவின்றிக, கடையடி மிகுவன கலித்தாழிசையே.” என்பது யாப்பருங்கலம். எ-று. (உஎ)

246. வஞ்சித் தாழிசை வருங்குற ளடிநான்
காகித்தான் மூன்று யடுக்குமோர் பொருளே

(இ-ள்) வஞ்சித் தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும் குறளடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வஞ்சித் தாழிசை யெனப்படும். (வ-று.) “பருந்துலவப் பார்ப்பிணைத் தாயபரிந் திறகாற் பகைமறைக்கும், பெரும்பழியா னொந்தனமே விரங்குந்தாய மன்னே காண் —எரிபகரு யினம்பார்ப்பை விரிசிறகால் வெயின்மறைக்கும், விரகத்தா னொந்தனமேற் பரியுந்தாய மன்னே காண் —இடித்துழித்தா யிரும்பார்ப்பைக் கடிச்சிறகான் மழைமறைக்கு, மிடுக்கணு னொந்தனமே லடுக்குந்தாய மன்னே காண்’ எ-ம் வரும் “குறளடி நான்கின கூடின வாயின், முறைமையி னவ்வகை மூன்றிணைந் தொன்றி, வருவன தாழிசை வஞ்சியின் பெயரே” என்பது யாப்பருங்கலம்.—இவ்வா றன்றி நாற்குற ளடியா லொன்றாயத் தனி வரிற் றாழிசையாகா. மேற்காட்டிய வடிவஞ்சித்துறை யெனப்படு மென்றுணர்க அன்றியும், (வ-று) “பிணியென்று பெயராமே, துணிநின்று தவஞ்செய்வீ, ரணிமன்ற லுமைபாகன், மணிமன்று பணியீரோ, என்னென்று பெயராமே, கன்னின்று தவஞ்செய்வீர், நன்மன்ற லுமைபாகன், பொன்மன்று பணியீரோ, அரிதென்று பெயராமே, வரைநின்று தவஞ்செய்வீ, குருமன்ற லுமைபாகன், திருமன்று பணியீரோ.” இதுவும் வஞ்சித்தாழிசை. ஆகையினற் பாவினமாகிய தாழிசை யிலக்கணம் வந்தவாறு காண்க ஆயினுந் தோடி ராகத்துக்கேற்ற வடியா னடக்கு மாசிரிய விருத்த மெல்லா மின்று தாழிசை யெனப்படும், எ-று (உஅ)

விருத்த விலக்கணம் வருமாறு.—

Viruttam

247. விருத்த மென்ப விரவிய வெல்லாச்
சீரு மடியுஞ் சிதையாக் கொளினு
மவையொத் தனவா யடிநான் கணையுமே

மாவிளங் காயே வஞ்சிச்சீ ரிடையும்
பொதுச்சீ ரிடையும் புணர்மா விளமிவை
யொப்ப வரிற்சீ ரொப்புமை யாகும்.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விருத்தமும் விருத்த விகற்பமு முணர்த்துதும். விருத்த மென்பவை யெல்லாச் சீரானு மெல்லாத் தளையானு மெல்லா வடியானு நடக்கும் நடப்பினு மவை யோரொதுகையா னான்கடி யாக வொத்தசீரானு மொத்தவடியானும் வரப்பெறும். அங்ஙனம் விருத்தத்தின் கண் வேண்டிய சீரொப்புமையாவது மாவீற்ற சீரிரண்டும் விளவீற்ற சீரிரண்டுங் காயீற்ற சீர்நான்குந் தம்முளொத்த சீரெனப்படும் அன்றியும், வஞ்சிச்சீரும் பொதுச்சீருந் தத்தமிடையி னின்ற மாவும் விளமும் பற்றி யொப்புமைக் கொள்க. ஆகையினோ ரடிக்கண்ணே தேமா வந்த விடத்தின் மற்றோ ரடிக்கட் டேமா வாயினும் புளிமா வாயினும் வரப்பெறினோசை வழுவா அங்ஙனங் கருவிளம் வந்த விடத்திற் கூவிளமும், தேமாங் காய் வந்த விடத்தின் மற்றைக் காயும், தேமாங்கனி வந்த விடத்திற் புளி மாங் கனியும், கருவிளங்கனி வந்த விடத்திற்கூவிளங்கனியும், வரப்பெறி னோசை வழுவா பொதுச்சீரு மிவ்வா றெனக் கொள்க. (வ-று) 'வேனோ திறுவியும் வேசரீரோ விரிந்து நினைத்தண மயிர்ச்செவியர், னூனொழு கிய பிணக்குப்பை யுதட்டு நாறிய பேழ்வாயான, கானோ நெருங்கித் தெ ங்கில் கோகழு நிளசிவந்தன தாடியினன், ருனே ரின்றி மாசொருங் கனைத் துந் தாங்கும் வானரமுக வடிவான" என மா-விளம்-காய்-மா-விளம்- கா யென வாறுசீ ரோரடியாய் நடக்கு மிவ்விருத்தத்துண் முதன் மூவடிக் கிரண்டாஞ்சீர் கருவிளமாய் நான்கா மடிக்கண் கூவிளமெனவும், மூன்றாஞ் சீர்முத லடிக்கண்ணு மூன்றா மடிக் கண்ணுங் கூவிளங் காயு மிரண்டா மடிக்கண் புளிமாங் காயு நான்கா மடிக்கண் கருவிளங்காயு மெனவு, நான் கான்சீர் முதன் மூவடிச்சீர்க்கட் புளிமாவு நான்கா மடிக்கட் டேமாவு மெ னவும், ஐந்தாஞ்சீர்முதலடி மூன்றுமடிக் கட்கருவிளமு மற்றிரண்டடிக் கட்கூவிளமுமெனவும், ஆறாஞ்சீர் முதலடி நான்காமடிக் கண்ணே கருவி ளங்காயு மிரண்டாமடிக்கட் டேமாங்காயு மூன்றுமடிக்கட் கூவிளங்காயு மெனவும் வரும். வரினுஞ் சீரொப்புமை மாறாமையா லோசையும் வழு வா தொழுகிய வாறுகாண்க பிறவுமன்ன. இவ்வா றன்றி மாவந்த விடத் தில் விளமுங் காயும் வரப்பெறி னோசை வழுவாம் பிறவுமன்ன. இவ் வகை வட்டவடிவா விசசெய்யுள் வருகின்றமையால் விருத்தமென்மனார் புலவர். என்னையோ வெனில் விருத்த மெனினும் வட்டமெனினு மொக் கும். அங்ஙன மொருவகை யடியால்வரும் விருத்தங்களுள்ளு மொன்றற் கொன்று வேறுபட - மா - விளம் - காய் - முதலாயினசீர் தம்முண் மாறி வரப்பெறி னோசையுமாறிச் சந்த பேதகம் வளவொன றின்றிப் பலவா மெனக் கண்டுகொள்க. எ-று (உகூ)

248. *விருத்த விகற்பம் விளக்கிய காலை*
வஞ்சி சிந்தடி வருங்கலி யளவடி
யடிதொறுந் தனிச்சொ லணைவது வெள்ளை
யகவல கழிநெடி லடிகொள் விருத்தமே

(இ-ள்) விருத்தவிகற்பமுணர்த்துதும். மேற்றந்த விடத்துக்காட்டடி யபடி வஞ்சித்துறையென வொத்தநாற் குறளடியால் வரும் விருத்தமுங் கலித்துறையென நானெடிலடியால் வரும் விருத்தமுமன்றியே யொத்த நாற்சிந்தடியால் வருவன வஞ்சிவிருத்த மெனவும், அளவடியால்வருவன கலிவிருத்த மெனவும், அளவடியாக மூன்றடியானு நான் கடியானும் வந் தடிதோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவருவன வெளிவிருத்த மெனவும், கழி நெடிலடியால் வருவன வாசிரிய விருத்த மெனவும் வழங்கும் —"சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சிய, றெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர் —அள வடி நான்கின் கலிவிருத்தமமே —நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந், தாந்தனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத்தமமே —கழிநெடி லடிநான் கொத்திறி னல்லா, மழியா மரபா சிரிய விருத்தமே." எனப்தியாப்பருங்கலம் (வ-று.)—"ஆலைவா யடுங்கழைத் தேனுஞ், சோலைவாய்ச் சுவைக்கனித் தேனு, மாலைவாய் வழிமலர்த் தேனும், வேலைவாய் மடுப்பயின் மேயும் — சாந்த ஞெறிய தாழமொழி, காய்ந்த வேலிரு காதிலும், போந்த போன்றுபு குந்திட, மாந்த ராகுல மன்னினார்.'—இவைவஞ்சிவிருத்தம்."தீயமுகத் தி ணங்கிலா திலலைச் செஞ்சுடர், காயமுகத் திருளிலைக் கழுமுந் தீத்தமே, பாய முகத்தணையிலை யனப்புபறறிய, வாய்முகத்தரியதோர் வருத்தமிலலையால் — வேயதலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலி,ஞயதலி ஞெணசுட ராழியி ஞன்றமா, வாயதலி னின்றனார் வந்தென மன்னனமுன,னீதலை சென்றுனா நீள்கடை காப்போய்."இவைகலிவிருத்தம்.—"அங்கட்கமலத் தலர்கமலமேயீரு-நீரோ போலும், வெங்கட் சுடிலை விடவரவின் மேயீரு - நீரோபோலுந், திங்கட் சடையீருந் திலலைவந்த துன்னீரோ - நீரோபோலும்'' இது மூன்றடியாலடி தோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம் —"துன்னித் தொன் ஞெய தீர்ந்து துதிப்பா ரொருபாலார், சென்னித் தாரரயச் சீரடி கொள்வா ரொருபாலா, ருன்னிக் குன்று வுனபுக ழாரப்பா ரொருபாலார், கன்னித் தாயுன் காவலில வாழ்வா ரொருபாலார்'இது நான்களவடியாலடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.—"மணிபுனை யருமபி வானமீன வடிவொடு மலர்ந்து வெண்முத்த, தணிபுனை மணங்கொ டேனபெய் யழகல ரன்று வாடித், துணிபுனை கீழ்வீழ்ந்தாய துளிகைக் கன்றுஞ் சென்மப, பிணிபுனை பிணித்த யாமோ போகிலா வாழ்துமெனபாம.' இது அறுசீர் ஆசி ரியவிருத்தம்."தூமமேயந் திருண்ட குழலிஞாமாபிற் றுளங்கிய முத்தணி வடமேற, காமனே களிப்புற் றாசலா டியகால கசடற் மிவாவரக் கண்டு, வீமமே யுற்று நடுக்கொடு வழுவி வீழ்ந்துளத் தழற்றழ லாறித், தாமமேயளி

போற் குளிர வுடகளித்துத் தயவொடு தீதறப் புகழ்ந்தார்." இது எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம். "கனிமாலே சினையேந்தத் தீந்தே னொழுகு காவலூ ராவனூர்ந்த ஞூங்கிப் போற்றும், பனிமாலே யேந்திரவிக் கதிர்செய்மாலேப் பற்றினோடாள் பற்றினாவாழ் நாணீறருகத, துனிமாலே தோன்றியுயிர்க் காதிமாலே தோன்று முன்றுதி மாலே கொண்டு ஸ்ம்பொன, னணிமாலேத் திருக்கோயில் விடத்தாடேவ நங்கைதிருவங்கை தருமாலே சூடா." இது எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.—"வளங்குலாவரு மணங் கனாவிழி மயக்கிலேமுலே முயக்கிலே விழு மாந்தர்காள், களங்குலா முட லிறந்துபோயிடு காடுசேர்முன்ம் வீடு சேர்வகை கேண்மினே, துளங்கு நீள்கழ றளங்க வாடல்செய் சோதியானணி பூதியானுமை பாதியான், விளங்கு சேவடி யுளங்கொளீ ரெமன் விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே' இது ஒன்பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்—"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு கூடி நீடு மோடை நெறறி, வெங்கண யானே வேந்தர் போந்து வேத நீத நாத வென்று நின்று தாழ, வங்க பூவ மாதி யாய வாதி நூலி னீதி யோது மாதியாய, செங்கணாயாலே மாலே காலே சோரா சோவா சோதி சோந்த சித்தி தானே." இது பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் —ஆசிரிய நிகண்டு —"சங்கரன் சம்பு சதாசிவனுமாபதித் தாணுவே பூத நாதன் சந்திர சேகர னீலகண்ட னிமத்தாடி தற்பரன் பேயோ டாடி, யங்கணன் பசுபதி யரன்சிவ னுருத்திர னழலாடி பாண்டரங்க னந்தி வண்ணன் பகவனந்தி நண்பன்சோதி யமல ஞானந்த ஞதி, மங்கை பாகன் சுடலே யாடி யரவா பரணன் மழுவாளி கைலே யாளி மாதேவ னிருமலன் மறைமுதலி யோகி மானிட மேந்தி காம தகனன், கங்காதரன் கறைமிடற் றண்ணலேமமுகன் காலகாலன் கிரீசன் கங்காளன் முத்தனித்தன் பரம ஞலமா கடவு ணீறணிக்கடவுளே." இது பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்—சீட்டுக்கவி.—மகபதி நராதிபதி மாதுபதி சேதுபதி வாசற் பிரசண்ட வாசகி-வடிதமிழ்ச் சோமசுந் தரகுரு சுவாமியடி மைக்கோடி மைக்கு மடிமை-மயில வாகனக் கடவு ளருளினு லுபையசாய டீனாவிருது கொண்ட துலவியன-மலேயாள ராச னருடந்தபல்லக்கு வெகு மதி பெற்ற சாவபூமன், யுகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராசனேயோ டொட்டடி யழைத்த நிபுண-னுசிதன்ச ரதநபா பிருகை யாற்றரும் வரிசை யொருகையால் வாங்குகவினு-னுற்ற சிவகங் கையிற் கவுரி வல்லவ ராச னுதவு வளநாடு பெற்றே-னுயரிலங்கைப் பூமி ராசசமுகத் தினிலு மொருகோடி வரிசை கொண்டோன், ககனமுதண்டவே தண்டபிர மாண்டமுங் கனபுகழ் படைத்த வுரவோன்-காசி முதலாகரா மேசுரம் வரைக்குங் கவித்துவச நாட்டும் விசையன-கற்றுச் சொல்கிக்குமவரு தானு பதிக்குமிரு கனக தண்டிகை கொடுத்தோன்-கவிமதக் குஞ்சரஞ் சரவணப் பெருமாள் கவிச்சக்கரவர்த்தியோலே, புகழ்மேவு சிங்ககா வளருங் குமாரவேல் பூபனெதிர் கொண்டு காண்க-பூராவரா வேங்கைக்கை பாராத தாதுசெம் புத்திர மிலலாத

சாமி-புவியிலிரு ளாவேம மூரலுண ணுமாடு பொஙகிவே காதகாணம-பூண டொடி படாவதத மறுபடா வுடலெழு பொதிதநது நீவாழியே" இது பண ணிருசீா இரடடை யாசிரிய விருததம. எ-று. (௩௦)

249 சநத விருததந தமமுளொ்த தெழுததசை
வநதொலி பறறி வருமுள பிறவே,

(இ-ள) சநத விருதத முணாததுதும மேறகூறிய விருதத வ கையு மனறிச சநத விருதத மெனறும வணண விருதத மெனறு மற றொருவகை விருதத மெனறு முளவாம. இவையே சிரெணணுமலுங குறிபபுச சநதம பறறி யெழுதது வகையானு மசை வகையானும வே றுபட வரு மாதலா லெழுததுச சநத விருததமும அசைச சநத விருத தமு மென விருவகைப படும ஆகையி லிவறறுட சில விருதத மெழு தது மாததிரையாயினு மொறறுகவரு மெழுததின மாயினு மாறின தன மையே சநத வோசையு மாறும. சில விருதத மெழுதது மாறினு மசை மாறு தாயி னோசையு மாறுமெனக கொளக (வ-று) தேமபாவணி—"அழலெழ வளிததசாப விருமுகி லளவில பணிதத பாண மழையோடு, நிழலெழ மறைதத வானம வெருவுற நிலாநிலா யெதிதத தானை முரி தரப, புழலெழ வுரைசத வாளி வழிவழி புனலென விரதத மோட விரு வருஞ, சுழலெழ வுருதத வாரி யெனவமா தொடுமுறை யுரைபப நூலி னளவதோ"—என விதிலே நெடிலுங குறிலு மொறறினினமு மாறு தெழுதது வகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக —தேமபாவணி —"வரையீா புனலே மழையீா வரையே, விரையீ ரமரா விரிபூந தடமே, சுரையீா மலரத தொடைசூழ பொழிலே, யுரையி ருயிரின னுயிருள வழியே."—என விதிலே நெடிலகுறி லொறறின மாறியு நிரை நேரினு மசைமாறு தசைவகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக அன றியுஞ சில விருதத மிவவகை யொபபுமை யெலலாச சீரினும வேண டா தொரோ விடதது மாததிரம வேணடுவ துளவெனக கொளக. (வ-று) தேமபாவணி.—"தொலலை யியமருளி னூழதத துகளவிடத து ணித லொனறு, வொலலையிந நசைநீஙகாதே னூழவில வேத லொனறு, வெலலையிவ விரணடி லொனறே யாவருந தவிரா தெனன, வலலையிவ வுணாவிற றோதி மாறறலா வணஙகும வேலோய" என விதிலே மற றசீா தமமுண மேற சொனன வினததைப பறறி மாறிவரினு மூன றுஞ சீராகவு மாறுஞசீராகவு மடிதோறும வருந தேமா - மாறி புளிமா வரி னோசை குனறு மெனறமையா லொரோ விடததசை யொபபுமைப பறறி வந்த விருதத மெனக கொளக. அனறியுஞ சூததிரததுள பிற வெனறமையாற சிநதாமணியுள ளெழுதது மசையுஞ சிருமெனறிவை தமமு ளொபபுமை யினறிவரும விருதத முளவே ஆயினும வெணடளை சிதையாவரு மாகையின வெணபாவிற கேறற செபபலோசை பெறுமெ

ணக் கொள்க. (வ-று.) "வீஙகோத வணணனை விரைததுழாயபும பூமபிணைடித்
தேஙகோதை முகக்குடைத தேவா பெருமானை, தேவர் பெருமானை
தேனுா மலாசிதறி, நாவி னவிறறுதாா வீட்டுலக நண்ணுரே." எ-ம. தேம
பாவணி —"பாறகட லெனனுளளப ததுமமல ரருமப, நூறகடலே யிஙகு
திததாய நுணமலாககண முததருமப, நுணமலாககண முததருமப நோய
செய வினைசெயதே, னெனமலாககண முததருமப வினறு வினைதீாத
தாய." எ-ம எழுததசை சீாகளு மொவவாமல வெணடளையாக வநத விரு
தத மிவையெனக காணக. அனறியும பாரதத துளளே மறறொருவகை
விருததங காணபபடும. அஃதெததனமைத தோவெனின முதறறொடை
யடியெதுகை யனறிப பொழிப பெதுகையுமபெறற பினனிரணடாந தொ
டையு மிவவாறே வேறோ ரெதுகைப பெறுமெனறறிக. (வ-று.) "பறப
லரு மததிரதா விறபல வணககியெதிா, சொறபொலி வயபபகழி சிறசில
தொடுததனகாற, பெயகணை யடஙகவிவ னெயகணை விலககிடவு, மொய
கணை யனநதமிவன மெயகணைய வுநதினனே." எ-து பாரதததுட
பதினமூனறாம போா, 56-ம பாடடெனக கொளக ஆகையில விருததமும
விருதத விகறபமும வநதவாறு காணக எ-று. (நக)

250. பததிய மெனப பாவொடு பாவினங்
கததிய மமைபோறற கலையல வெனவே
வணண மெனப வலிமெலி யிடையொழு
கெணணுருட் டெனமுடு கேநத முாஙக
லகைபபுப புறபபாட டகபபாட் டளபு
பாவு நலிபு தரவு வொரூஉக
குறினெடில சிததிரங கூறுபா டிருபதே.

(இ-ள்) பாபபாவினஙகடகும பொதுவிதி யுணாததுதும. மேற
கூறிய விலககண வகையான வரும பாவைநதும பாவின முனனுன
குமாகப பதினேழு வகைச செயயுளும பொதுப பெயராக வடமொழி
யாற பததிய மெனறு வழஙகும. இலககணஞ சிதையினு மிலக்கணப
பாவினடையோ டொபப வருவன வெலலாங கததிய மெனபபடும.
ஆகையிற சொனறை வேநத னெனபது முதலாயின கததிய மெனக
கணடுணாக. அனறியும பாவிறகும பாவினஙகடகு மேறகும் வணண
மிருபதெனமனுா தொலகாபபியனுா முதலாய பலரோ. அவை யிவையென
வருமாறு. எதுகை முதலடி யெலலாம வலலின மிகுவன வலலிசை
வண்ணமும், மெல்லின மிகுவன மெலலிசை வணணமும, இடையின மிகு
வன இடையிசை வணணமும, மூவினமும விரவி வருவன ஒழுகிசை
வணணமும், பலவை யெணணி வருவன எணணுவணணமும, அராகத
தோடு வருவன உருடடு வணணமும, அராகமாய வருவதனறி யடியின

முதலு மீறுந் தோன்றுமற் றொன்றாகத் நீண்டவடியால்வருவன முற்கு வண் ணமும், நேரீற்ற வுரிச்சீர் மிக வந்தேந்திய வோசையின் வருவன ஏந் திசை வண்ணமும், நிரையீற்ற வுரிச்சீர் மிகுந்து தூங்கிய வோசையின் வரு வன தூங்கிசை வண்ணமும், மற்றத்தற்றத் தியல்வன வகைப்பு வண்ணமும், முடிந்தது போல முடியாதியல்வன புறப்பாட்டு வண்ணமும், முடியாத துபோல முடிந்து வருவன அகப்பாட்டு வண்ணமும், அடிதோறு மள பெடை யெதுகை கொண்டு வருவன அளவு வண்ணமும், நூற்பாவு லாத்து வருவன பாவுவண்ணமும், அடிதோறு மெதுகையாக வாய்தங் கொண்டு வருவன நலிபுவண்ணமும், ஓரடிக் கோரடி யிடை விட்டடி யெதுகை யொன்றிவருவன தரவுவண்ணமும், அடிதோறு மோன ரூத தொடையோடு வருவன ஒரூஉவண்ணமும், குற்றெழுத் தியைந் து வருவன குறுஞ்சீர்வண்ணமும், நெட்டெழுத் தியைந்து மிகுவன நெடுஞ்சீர்வண்ணமும், நெடிலுங் குறிலும் விரவி வருவன சித்திரவண் ணமு மென்ப பாவண்ண மிருபதும் விளக்கிய வாறுகாண்க. இவற்றிற் கெல்லா முதாரண மீண்டுக் கூறிற் பெருகும். வந்த வழியே காண்க. அன்றியு மிவற்றை நூற்குக்கிய விகயஞா விரித்தோதினு ரெனக்கொள்க. அவை வருமாறு. தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கி சை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம், என்றிவ் வைந்தினையு முதல் வைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுகிசைவண்ணம் வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், என்றிந் நான்கினையு மு றழ விருபதாம். இவ்விருபதுடனும், குறில்வண்ணம், நெடில்வண் ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண் ணம், என்றிவ்வைந்தினையுங் கூட்டி யுறழ நூறு வண்ணமும் பிறக்கு மெனக் கொள்க இவற்றுள், தூங்கிசை வண்ணம், 20; ஏந்திசை வண் ணம், 20, அடுக்கிசை வண்ணம், 20, பிரிந்திசை வண்ணம், 20, மயங் கிசை வண்ணம், 20, ஆக வண்ணம், 100.

தூங்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலி யகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடை யகவற் றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறி லொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடி லொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலி யொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலி யொழுகற் றூங்கிசை வண் ணம், இடை யொழுகற்றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறில் வல்லிசைத் தூங் கிசை வண்ணம்,' நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லி சைத் தூங்கிசை வண்ணம்,மெலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லி சைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

ஏகதிசை வண்ண மிருபதாவன.—குறிலகவ லேகதிசை வண்ணம், நெடிலகவ லேகதிசை வண்ணம், வலியகவ லேகதிசை வண்ணம், மெலியகவ லேகதிசை வண்ணம், இடையகவ லேகதிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், வலியொழுக லேகதிசை வண்ணம், மெலியொழுக லேகதிசை வண்ணம், இடையொழுக லேகதிசை வண்ணம், 5, குறில வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடில வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, குறின மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடின மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

அடுக்கிசை வண்ண மிருபதாவன.—குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், 5; குறிலவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடின மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20

பிரிந்திசை வண்ண மிருபதாவன:—குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறினமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடினமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், 5. ஆக 20.

மயங்கிசை வண்ண மிருபதாவன.—குறிலகவன மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன மயங்கிசை வண

ணம, மெலியகவன மயங்கிசை வணணம, இடையகவன மயஙகிசை வண ணம, 5, குறிலொழுகன் மயஙகிசை வணணம, நெடிலொழுகன மயங கிசை வணணம, வலியொழுகன மயஙகிசை வணணம, மெலியொழுகன மயஙகிசை வண்ணம, இடையொழுகன மயஙகிசை வணணம, 5, குறில வலலிசை மயஙகிசை வணணம, நெடில வலலிசை மயஙகிசை வணணம, வலி வலலிசை மயஙகிசை வணணம, மெலி வலலிசை மயஙகிசை வண ணம, இடைவலலிசை மயஙகிசை வணணம, 5, குறின மெலலிசை மய ஙகிசை வணணம, நெடின் மெலலிசை மயஙகிசை வணணம, வலி மெலலி சை மயஙகிசை வணணம, மெலி மெலலிசை மயஙகிசை வணணம, இடை மெலலிசை மயஙகிசை வணணம, 5; ஆக 20. ஆக வணண நூறும வநத வாறு காணக வண்ண மெனத தொகையா னொன்றும வகையா னைநதும விரியா னூறு மெனப பிரிததுச சொன்னா கையனா முதலாகிய வொருசா ராசிரியர்.—தொலகாப்பியம —“வணணந தாமே நாலைந தெனப.—அவற றுள பாஅவணணஞ் சொறசீரததாகி நூறபாற பயிலும —தாஅவணண மி டையிட்டு வநத வெதுகை யாகும —வலலிசை வணணம வலலெழுததுப பயிலும.—மெலலிசைவணணம மெலலெழுதது மிகுமே.—இயைபு வணண மிடை யெழுநது மிகுமே —அளபெடை வணண மளபெடைபயிலும — நெடுஞசீர வணண நெடடெழுததுப பயிலும —குறுஞசீர வணணங குற றெழுததுப பயிலும —சிததிரவணணம நெடியவுங குறியவு நேரநதுவருமே. — நலிபு வணண மாயதம பயிலும —அகபபாட்டு வணண முடியாத தன மையின முடிததன மேறறே.—புறபபாட்டு வணண முடிநதது போன று முடியா தாகும.—ஒழுகு வணண மோசையி னொழுகும —ஒரூஉவணண மொரீஇத தொடுககும.—எண்ணு வணண மெண்ணுப பயிலும அகைப்பு வணண மறுததறுத தொழுகும —தூஙகல் வணணம வஞசி பயிலும —ஏந தல வணணஞ சொலலிய சொலலிற சொலலியது சிறககும.—உருட்டுவண ண மராகந தொடுககும —முடுகுவணண மடியிறநதோடி யதனோரற்றே — வணணந தாமே யிவையென மொழிப.” இவைமேறகோள. எ-று. (௬௨)

இரணடாமோததுச செயயுளியன —முறறிறறு.

மூன்றாமோத்துச் செய்யுண்மரபியல்

Chapter III.—Miscellaneous Verses.

231 செயயு ளுரிவுற முததகங குளகந (ண
தொகைதொடர் நிலையெனத தொகுதி நானகவற்று
முததகந தனித்தாய முடியுஞ செயயுளே.

(இ-ள்.) மேல்விரித் துரைத்த பாவும் பாவினமுந் தனித்து நின்றுந் தொடர்ந்து நின்றுந் தன்பொருண் முடியவருவன செய்யுளெனப்படும். இவ் வூறினவகையு மிவற்றிறங்கியலுந் தன்மையு மீண்டு விளங்குவ தாகையி னிவ்வோத்துச் செய்யுண் மரபெனும் பெயர்த்து. இதனைப் பாட்டிய லென்மரு முளரெனக் கொள்க. ஆகையின் முத்தகமென்றுங் குளகமெ ன்றுந் தொகைநிலையென்றுந் தொடர்நிலையென்றுஞ் செய்யுளெல்லா நால்வகைப்படுமென்றுணர்க. இவற்றுண் முத்தகச்செய்யு ளென்பது தனியே நின்றொரு பொருளைப் பயின்று முடியும். (வ-று.) வெண்பா.— "மூவா முதலா மூவார்க்கோர் முதலேனைத், தாவாதோர் மூவுலகுந் தாழ்ந் தேற்றத்— தூவாத, பாவடியைப் பாடிப் பரகதி நாஞ்சேரச், சேவடியைச் சேர்ந்து தொழுது.' எ-ம் —"ஞானமே நல்லமைச்சாய் நாற்கரண நாற்ப டையாய்த், தானம் விருதாய்த் தவமரணாய்ப் - பானணியாய்க், காவலூர்த் தாயக்கண் ணருட்குடைக்கீழ்க் கன்னிமையே, யாவலூர் தாளு மரசு" எ-ம் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம்.—"செய்யுளென்பவை தெரிவுற விரிப்பின், முத்தகங் குளகந் தொகைதொடர் நிலையென, வெத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும் அவற்றுண், முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடி யும்." இவை மேற்கோள். எ-று. (௧)

252 குளக மொருவினை கொளும்பல பாட்டே.

(இ-ள்.) குளக மாமாறுணர்த்துதும். ஒவ்வொருபாட்டுந் தனவினைக் கொள்ளாமற் பலவேகூடி யொருவினை கொண்டு முடிவன குளகச்செ ய்யு ளெனப்படும். (வ-று) "கோதொழி மெய்ம்மறைக் குன்றுங் கூவெ லான், தீதொழித் தீர்த்தநன் னதியுஞ் சேர்பொதுப், பாதொழி நாட்டெனப் பவன் மூன்றுமுன், வாதொழி திருவில் வாழ் வார்சொல் பாழியும்— ஆக்க மே பிணையிலீ ரறத்தின் மாலையு, மூக்கமே புரவியு மூலக் தீர்த்தடு, நோக்க மே வேழமு நொடிப்பின் யாவையுந், தாக்கமே லதிமுகின் முரசின் றன்மையும்.—மீயரித்துதித்தமீன் விரிபதாகையு, நோயரிக்கீதியி னுனித்தகோ ன்மையுங், காயரிதினைந்தபூங் காவிற்காவலூர்த், தாயரிதீன்றகோன் றசா ங்க மெனப்பவே." என விம்மூன்று மொருவினைகொண்டு முடிந்தமையாற் குளகச் செய்யுளெனப்படும் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம் — "குள கம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்." இது மேற்கோள். எ-று. (௨)

253. தொகைநிலைச் செய்யு டோன்றக் கூறி
னொருவ னுரைத்தவும் பலரோர் பகர்ந்தவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நான்கினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய தாகும்.

(இ-ள்.) தொகைநிலைச் செய்யு ளாமாறுணர்த்துதும். சூத்திரத்திற்கா ட்டிய பலவகைத் தொகைப்பாட்டினைந்து வருவன தொகைநிலைச்செய்யு

ளெனப்படும். ஆகையிற் றிருவள்ளுவப்பயனென்பது—பல் பாட்டாகிய மொருவனு லுரைக்கப் பட்டவதனாற் றொகுத்து நின்று தொகை நிலைச் செய்யு ளாயிற்று. நெடுந்தொகை யென்பது—பலரா லுரைக்கப்பட்ட தொகைநிலைச் செய்யுள். புறநானூறென்பது—பொருளாற் றொகுத்த தொகை நிலைச் செய்யுள். களவழிநாற்ப தென்பது—இடத்தாற் றொகைநிலைச் செய்யுள் காரநாற்ப தென்பது—காலத்தாற் றொகை நிலைச் செய்யுள் ஐந்திணை யென்பது—தொழிலாற் றொகை நிலைச் செய்யுள். கலித்தொகை யென்பது—பாட்டாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். குறுந்தொகை யென்பது—அளவினாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். பிறவுமன்ன. எ-று. (௩)

254. தொடர்நிலைப் பொருளினுஞ் சொல்லினு மாகும்
பொருட்டொடர் நிலைதற் பொருட்டாந் தானே
பற்பல பாட்டாய்ப் பயன்றற் றொடருஞ்
சொற்றொடர் நிலையெனற் றாக்கந் தாதியே

(இ-ள்) தொடர்நிலைச்செய்யு ளிமாறுணர்த்துதும் பலபாட்டாகிப் பொருளானுஞ் சொல்லானுந் தொடர்ந் தொருப்பட்டு வருவன தொடர்நிலைச் செய்யு ளெனப்படும் இவற்று ளொருபொருளை விளக்கத் தம்முட் டொடர்ந்து வரும் பலபாட்டே பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளென்ப இராமாயணஞ் சிந்தாமணி பலவு மிந்நடை யுளவெனக் கொள்க. அன்றியு மொருசெய்யுளிறுதி மற்றொரு செய்யுட் காதியாகச் செய்யு ளந்தாதியோடு தொடுத்து வருவன சொற்றொடர்நிலைச்செய்யு ளென்ப. கலம்பக முதலிய விந்நடை யுளவெனக் கொள்க — தண்டியலங்காரம் — "பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகைத் தொடர் நிலை-செய்யு ளந்தாதி சொற்றொடர் நிலையே" இவை மேற்கோள். எ-று (௪)

255. பொருட்டொடர் நிலையே புகலிற் காப்பியம்
பெருங்காப் பியமெனப் பிரிவிரண் டவற்றுட்
காப்பிய மற்றுத னுனகிற் குறைந்தவும்
புராணம் பற்கதை புனைந்தவு மெனப

(இ-ள்) காப்பியமும் புராணமு மாமாறுணர்த்துதும் கவியாற் பாடப்படுவன வெல்லாங் காப்பிய மாயினும் பொதுவாய் நின்ற பெயரைச் சிறப்பிற் குறிப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளைக் காப்பிய மென்ப அங்ஙனஞ் சேற்றுண மலர்வன வெல்லாம் பங்கய மெனப்படு மாயினும் பெயர் தாமரை யொன்றின் மேலாயிற்று இவை பெருங்காப்பிய மென்றுங் காப்பிய மென்று மிருவகைப் படும். இவற்று ளறம் பொரு ளின்பம் வீடென நான்கு மொருப்பட்டுத் தோன்ற வுரையா தவற்று ளொன்றும் பலவுங் குறைந்து வருவன காப்பிய மெனப்படும். காப்பியந்தானே பலகதைகளை விளக்கிவரிற் புராண மெனப்படும்.— தண்டியலங்காரம்,—"பெருங்காப் பியமே காப

பிய மென்றும், இரண்டா மியலும் பொருட் டொடர் நிலையே - அறமுத லொன்றினுங் குறைபா டுடையது, காப்பிய மென்று கருதப் படுமே.' இவை பெறீகாள் எ-று (௫)

256 பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருட் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட னாடு வளநகர் பருவம்
இருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பூம்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாடல்
தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப
கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்) பெருங் காப்பிய மாமாறுணர்த்துதும் பெருங் காப்பிய மா வதற்குத் தன் பா நாயக னிகரில்லா னாகவும், அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நாற்பொருள் விளைவதற் கேதுவாகவும் வேண்டும். அதன்றிப் பெருங் காப்பியத் துறுப்பாவன —தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொரு ளுரைத்தலு மென்றிவ் விருவகைச் சிறப்புப் பாயிரமு மிவ்விரண்டிற் கேற்புழி வாழ்த்துங் கூட்டவு மலையுங் கடலு நாடு நகரும் பருவங்களும் பருதி யுதயமு மதியவுதயமு மென்றிவற்றின் வருணனையும், நன்மண மாதலும், பொன்முடி சூடலும், பொழிலினு நீரினும் விளையாடலும், பெற்ற சிறுவரும் புலவியுங் கலவியு மென்றிவற்றைப் புகழ்தலும், மந்திரமுந் தூதுஞ் செலவும் போரும் வெற்றியு மென்றிவற்றைத் தொடர்ந்து கூறலும், பெருங்காப்பியத் துறுப்பாம் இவற்றுட் சில குறையினுங் குறை யன்றென வுரைத்தனர் கற்றோர். சொல்லப்பட்ட வுறுப்பெல்லாம் வேறு வேறியச் சருக்க மாகவு மிலம்பக மாகவும் பரிச்சேத மாகவும் பிரிந்து முடியும். சருக்க மெனினும் படல மெனினு மொக்கும். இவற்றுள் தொ

டுத்த பொருள் பலவாகப் பிரித்துத் தருவன சருக்கம் படல முதலாயின. அங்ஙனங் கம்பன் சீதை மணக்கதை மிதிலைகாண் படலத்திற் றொடங்கிப் பலபிரிவாக வகுத்துப் பதினைந்தாம் படலத்தின் முடித்தவாறு காண்க. இலம்பகமோ வெனிற் றொடுத்த பொருள் பிரிவிரிவின்றி யொன்றாயத் தருமெனக் கொள்க. அங்ஙனஞ் சிந்தாமணியிற் காந்தருவத்தை முதலெண்மர் மணக்கதை யொவ்வோ ரிலம்பகத்திற் றொடுத்து முடித்தது காண்க. அன்றியுஞ் சுவையும் பாவமும் விரும்ப வென்பது வீரமிழிவச்சம் வியப்பலங்கார முருத்திர நகையென வெண்வகைப் பாடுகள் சுவையெனவு மவற்றைக் காட்டுங் குறிப்புகள் வடமொழியிற் பாவமெனவுங் கொள்க. எ-று (௬)

257. பிள்ளைக் கவியின் பெற்றியைக் கூறிற்
சுற்ற வகுப்பொடு தெய்வங் காப்ப
வொற்றைப் படமூன் றுறி மூவே
ழீறாய மதியினு மைந்தே ழாண்டினுங்
காப்புச் செங்கீரை தாலச் சப்பாணி
முத்தம் வாரானை யம்புலி சிறுபறை
சிற்றில் சிறுதே ராடவர்க்கே கடை
மூன்றொழித் தரிவையாகக் காங்கழங் கம்மானை
யூச லென்றிவை யவ்விரு பாற்குப்
பத்துறுப் பாயொவ் வொன்று விருத்தம்
பப்பத் தாகப் பாட லென்ப.

(இ-ள்) பிள்ளைக்கவியாமாறுணர்த்துதும் பிள்ளை பிறந்த மும்மாத முற்றக் கொண் டிருபத் தொன் றெல்லையாக வைத்தவற்று ளொற்றைப் படக் கிடந்த மூன் றைந்தே ழொன்பது பதினொன்று பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பத்தொன்ப திருபத்தொன் றெனப் பத்துமாதங்களினு மன்றி யைந்தா மாண்டினு மேழா மாண்டினு முரைக்கத் தக்க பிள்ளைக் கவியிற் சுற்றத்தோடு பாநாயகனைத் தெய்வங் கொலை யகற்றிக் காப்ப வென்று காப்பே முதலுறுப் பன்றிச் செங்கீரையுந் தாலுஞ் சப்பாணியு முத்தமும் வாரானையு மம்புலியு மென் றிவ்வேழு மாந்தர்க்கு மாதர்க்கும் பொதுவாய் நிற்ப, சிறுபறையுஞ் சிற்றிலலுஞ் சிறு தேருமென மூன்றாடவர்க்கும், நீம்புன லம்மானை யூசலென் றிவை யாடலென மூன் றரிவையர்க்கும், சிறப்பா யொவ்வொரு பாற்குப் பத்துறுப்பாக வொவ்வோ ருறுப்புப் பத்து விருத்தமாகப் பலசந்தமாய் நடக்கும் பிள்ளைக்கவி யெனக் கொள்க. பிள்ளைக்கவி யெனினும் பிள்ளைத்தமிழெனினு மொக்கும். அன்றியுங், கழங் கென்பதை யபிடேக மென்மரு முளரே. உதாரணம் வந்த வழியே காண்க. எ-று. (௭)

258 கலம்பகத் தடிப்புயங் கைக்கிளைத் தவமே
காலமவன் டமயானை காற்றுப் பாணன
குறஞ்சித் திரங்கல குளிர்தழை சம்பிரத
மறந்துா தூசனை மதங்க மடக்கெனா
விரவிழூ வாறும வேணடு முறுப்பா
வொருபோகு வெணபா வுடனகலித் துறையிவை
நிரையே முதறகண ணிளறுபிற கலந்தவைம
பாதத்துறை விருத்த மந்தாதி வருமே
வந்தா லீசாக்கு வருநூறு முனிமெய்யாக்
கைந்தொ்ஙகு மரசாக காந்தொண ணூறு
மமைச்சாக கெழுபது மைமபதும வணிகாக
கமைந்த வேளையோராக காறைந தளவே,

(இ-ள்.) கலமபக மாமாறுணாததுதும. புய முதலாக மடக்கீருக்க இடந்த மூவாறுறுபபு முனனும பினனுந தமமுட கலந்து வரவே நடக்குங கலமபக மெனக் கணடுணாக. அதுவே வழஙகும பாடடியாதோ வெனின முதறகண ணொருபோகும - வெணபாவுங - கலித்துறையு மிவைமூன றொ ழுங்கு மாறுமல வந்த பினனா, வெணபா-வகவல-கலிபபா-வஞசிபபா-மரு டபா-வென வைவகைப பாவும, வஞசித துறையும, கலித்துறையும, பல வகை விருத்தமுந தமமுட கலந்து வரபபெறும வரினு மொரு செயயு ளீறறு மொழி மறறொரு செயயு ளாதியாகவு மாதிச செயயுண முதன மொழி யீறறுச செயயுட் கடை மொழி யாகவும வந்தந்தாதி வரு மெனக கொளக இவறறு ளொருபோகெனபது —மயஙகிசைக கொசசகக கலி பபா வெனறுணாக. ஆகையி லிது நடக்குந தனமையை 234-ஞ் சூததி ரத்துட காணக அனறியு மிமமூறை நடக்குங கலமபகத தளவியாதோ வெனில வாமனோக்குக குறையாத வொருநூறு பாடடாகவும, முனிவ ாககு, மநதனாககு மைந்து குறைநதுாத தொணணூற றைநதாகவும,அரசா ககுத தொணணூறாகவும, மநதிரி தளககுததாவுக கெழுபதாகவும, வணி கரக கைமபதாகவும, ஒழிநத மறறையவாக கொரு முபபதாகவும வருமெ னக கொளக எ-று (அ)

259. பரணிக காயிரம யகடு கொன்ற
தெரிவருந் தலைவனுயத தேவவாழ்த தாதி
கடைதிறப புங்கனல காய்நிலம பாலையும
புடை யிற காளி பொலிநத கோயிலும
பேயோடு காளி பேயகள காளியோ
டோபில வுணாததலி லோநதவன கீதத

புகறலு மவனவழி புறபபொரு டோனறவு
மிகவெஞ சமரும விருமபலு மெனறிவை
யளவடி முதறபல வடியா னீரடி
யுளபஃ றாழிசை யுரைபபது நெறியே.

(இ-ள.) பரணி யாமாறுணாததுதும போாமுகதத தாயிரம யானையைக் கொனற வீரனே பாட்டு நாயகனாகக கொணடு பரணிக குறுபபெனக கடவுள வாழததுங கடைதிறபபும பாலைநிலமுங காளிகோயிலும பேயக ளோடு காளியுங் காளியோடு பேயகளுஞ சொலல, சொலலக கருதிய நாயகன சீரததி விளஙகலு மவன வழியாகப புறபபொரு டோனற வெமபோா வழஙக விருமபலு மெனறிவையெலலா மிருசீா முதசீரடி யொழிநதொ ழிநத மறறடியாக வீரடி பஃறாழிசையாயப பாடிய செயயுளே பரணி யெனபபடும. எ-று. (க)

260. உலாவென மலைநதி யுயாநா டூமாலை
குலாவிய பரிகரி கொடிமுர சுயாகோ
லியைநத தசாங்கமு மேழபருவததாா
வியாநது தொழுதலும வேணடுறுப பாயக
கலிவெண பாவாற குலமகற புகழதலே.

(இ-ள.) உலா வாமாறுணாததுதும. மலையும-யாறு-நாடு-மூரு-மாலையுங-குதிரையும-யானையுங-கொடியு-முரசுஞ-செஙகோலு மென விதத தசாஙகம பததுறுபபாக விரிவாய விளககி, யவை யததனையு முடைய வுயாநத குலமக னொடுநதெரு வருகையிலவனைககணட வயதேழும-பதினொனறும-பதினமூனறும-பததொனபது-மிருபததைநது-முப்பததொனறு - நாறபது முள பேதை - பெதுமபை-மஙகை-மடநதை-யரிவை-தெரிவை-பேரிளமபெண ணென வெழுவகைப பருவமாத ருளமவியந தவனைததொழுதலும, மறறேறோ ழுறுபபாக விளககிக கலிவெணபாவாற பாடிய செயயு ளுலா வெனக கொளக. கலிவெணபா வருநதனமையை 235-ம. சூததிரததுட காணக. எ-று. (க0)

261 மடலெனப துலாப்போல வழஙகினுங கணட
மடவாா மயலும வருநதலை மகனபெயாப
படமாறு வெதுகையும பகாத லுரிததே.

(இ-ள,) மடலாமா றுணாததுதும. உலாவுறுப பனறிப பாட்டுடைத தலைவனைக் கணட மாதாக கெழுமபின வினிய காதலு மற்றேறு றுபபாகக கூட்டி யவனபெய ரெதுகையாகக கொணடோ ரெதுகையோடு பாவெல லாம வநதுலாபபோல கலிவெணபாவாற பாடிய செயயுண மடலென வழஙகும. எ-று. (கக)

262. அங்க மாலையே யங்க வகுப்பெலாம்
பாதாதி கேசமுங் கேசாதி பாதமுங்
கலிவெண்பா வாதல் வெளிவிருத் தமாதல்
வலித்தெனப் புகழ்ந்து வகுத்த செய்யுளே.

(இ-ள்) அங்கமாலை யாமாறுணர்த்துதும். கலிவெண்பா வாலாயினும் வெளிவிருத்தத் தாலாயினு முடலிலுள்ள வுறுப்பெலா மொவ்வொன்றாக விரித்துப் புகழ்ந்துபாடிய செய்யு ளங்கமாலையெனப்படும் அவற்றுட் பாதந் தொட்டு மேலேறித் தலைமயி ரளவும் புகழ்வது பாதாதி கேசமெனவும், சிரந் தொட் டிறங்கிப் பாதத்தளவும் புகழ்வது கேசாதிபாத மெனவும் வழங் கும் எ-று (கஉ)

263. சின்னப்பூ வென்பதெளி நேரிசை வெண்பா
நூறுதொண்ணூ றெழுப தைம்பதாறைந்துமாய்ப்
பாடித் தசாங்கம் பற்றிப் புகழ்வதே.

(இ-ள்) சின்னப்பூ வாமாறுணர்த்துதும் மலைமுதற் றசாங்கத் தினைம் பொருளையு நேரிசை வெண்பாவாலே சூத்திரத்துட் காட்டிய வளவொடு பாடிய செய்யுளே சின்னப் பூவென வழங்கும். அன்றியுந் தசாங்கத் தொவ் வொருபொரு ளொவ்வொரு வெண்பாவாகப் பத்துப்பாட்டுமா மங்களம் பாடியசெய்யுள் தசாங்க மெனப்படும். எ-று. (கங)

264. ஒருபா வொருபஃதா முறைப்பெறும் வெண்பா
வகவல் கலித்துறை யவற்று ளொன்றுறப்
பதெனப் பாடிப் பகுத்த செய்யுளே.

(இ-ள்) ஒருபா வொருபஃதா மாறுணர்த்துதும் எப்பொருண் மேலும் பத்து வெண்பாவாயினும், பத்துக்கலித்துறையாயினும், பத்தாசிரியப்பாவா யினும், பாடியசெய்யு ளொருபா வொருப தெனப்படும். எ-று. (கச)

265. இருபா விருபஃதா மிணைந்த நாலைந்தாய்
வெள்ளை யகவல் விரவிப் பாடலே.

(இ-ள்.) இருபா விருபஃதா மாறுணர்த்துதும். வெண்பாவு மகவலு முறையே கலந் தோரிருபது பாவான முடித்த செய்யு ளிருபா விருப தெனப் படும்.எ-று. (கரு)

266. ஆற்றுப் படையென்ப வாற்றெதிர்ப் படுத்திய
புலவர் பாணர் பொருநர் கூத்தர்
பலபுக ழகவற் பாவொடு பாடலே.

(இ-ள்.) ஆற்றுப்படை யாமாறுணர்த்துதும் ஒருவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தப் புலவரும் பாணரும் பொருநருங் கூத்தரு மென் றிவரடங்களு

மாதலிவரு மொருவகுப பாதல் வழியெதிரபபடடதாகப புகழந தாசிரியப பாவாற பாடுவ தாறறுபபடை யெனககொள்க. எனலை. ஆறெனினும வழி யெனினு மொககும. படையெனினும படுதத லெனினு மொககும. எ-று ()

267. வருக்க மாலையாம வருகக வெழுத்தென
வுயிரோடு க ச த ந ப ம வ வெனவெண்
வரிமுதல வநது வருமெண ணைகவலே.

(இ-ள) வருககமாலை யாமாறுணாததுதும வருகக வெழுததெனக கூறிய வெணபரி யெழுதது முதறகணவந தெடடகவலை யெபபொருண மேலும பாடிய செயயுள வருக்க மாலையெனபபடும. ஆகையி லிஙகண வரு கக வெழுததெனப படுவன மொழி முதறகண வருமெழுத தாமாயினு மவ றறுள ஞவவரி யவ்வரி மிக வழஙகாமையா னிஙக ணொழிநதன. எ-று (கஎ)

268. மாலையே யகவலால் வழஙகு மவறறுட
டாலைபோர வெறறி தனிததனி புகழவது
தாலை வஞசி வாகையென மூனறும.

(இ-ள) மூவகைமாலை யாமாறுணாததுதும பலநேரிசை யாசிரியபபா வொடு நாலவகை வீரததாலையைப புகழவது தாலைமாலை யெனவும, பகை வரைத தாககச்செலலும வீரததைப புகழவதே வஞசிமாலை யெனவும, பகை வரைச செகுததுககொணட வெறறியைப புகழவது வாகைமாலை யெனவும, வழஙகும ஆகையிற சூததிரததுண மாலையெனபது முதனிலைத தீவகமாக நினற தெனக கணடுணாக எ-று (கஅ)

269. புகழசசி மாலையாம பூஙகுழ லாரை
யிகழசசியில குலமியை வஞசி பாட
லும மாலையா நமபிகட புகழ்தலே.

(இ-ள) புகழசசிமாலை நாமமாலையாமாறுணாததுதும தன்னுரிசசீருந தளையு மனறிப பிறவறறையுங கூடடிய வடிகள கலநது வரும வஞசிபபா வாறகுலபபெயா விளங்கித தோனற மாதரைப புகழவது புகழசசிமாலையெ னவு மஙகண மாநதரைப புகழவது நாமமாலை யெனவும வழஙகும எ-று. ()

270. செருககள வஞசியாகு செருமுகத தாயவை
சுருக்கிய வஞசி தொடுததுப பாடலே.

(இ-ள) செருககளவஞசி யாமாறுணாததுதும. தோ-கரி-பரி-பதாதி- யென விருபடை நாறகுலை யெதிாததுக கலைக கொடுததலு மடுததுவலை வே லெறிதலுங கலநது கைவாள வீசலும வலமிடம வலைத்ததேரும வெரு வுறச சினதத களிறுந் தூசெழுபபாயநதபரியு மொலிமிகப பொருதபதாதியு மிவையுமிவறறோடுபோாககளத தாயின யாவுந தோனறப பறபல வஞசிப பாவொடு தொடுநத செயயுளே செருககளவஞசி யெனபபடும எ-று ()

271 வரலாற்று வஞ்சியாம் வல்லறமுத னான்கும்
வருமா றுரைத்தது வஞ்சிப் பாட்டே.

(இ-ள்.) வரலாற்றுவஞ்சி யாமாறுணர்த்துதும். அறம் பொருளின்பம் வீடென நான்கு மாமாறுணர்த்தி வஞ்சிப் பாவான் முடிந்த செய்யுளே வரலாற்று வஞ்சி யெனப்படும். எ-று. (உக)

272 நான்மணி மாலையே நாற்பதந் தாதியாய்த்
தான்மணிக் கோத்தன தந்தன்மன் விருத்தமே.

(இ-ள்.) நான்மணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும். கழிநெடிலடியால் வரு மாசிரிய விருத்த மந்தாதியா யொரு நாற்பது மாகத் தொடுத்த செய்யுளே நான்மணிமாலை யெனப்படும். மன்விருத்த மெனினு மாசிரிய விருத்த மெனினு மொக்கும். எ-று. (உஉ)

273. விருத்த விலக்கணம் விளம்புங் காலைக்
குடையூர் நாடுகோல் பரிகரி வில்வடி
வாள்வே லொன்பான் வகுப்புமன் விருத்த
மீரைந் தவ்வவற் றியற்பெயர் கொள்ளுமே.

(இ-ள்.) விருத்த விலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். பாட்டுடைத் தலைமகனுடைய குடையு-மூரு-நாடுஞ்-செங்கோலுங்-குதிரையும்-யானையும்-வில்லும்-வாளும்-வேலு-மென்றிவ் வொன்பதுறுப்பும் விளங்கித் தோன்றப் புகழ்ந் தொவ்வொரு வகுப்பிற்குப் பத்தாசிரிய விருத்த மாகப் பாட்டே விருத்த விலக்கண மெனும் பெயர்பெற் றவ்வொரு வகுப்புந் தத்த முறுப்பி யற்பெயராகக் கொண்டு வழங்கும். அங்ஙனங் குடைவிருத்த மூர்விருத்த நாட்டு விருத்தம் பிறவுமன்ன. எ-று. (உங)

274 அட்ட மங்கல மெட்டுமன் விருத்தங்
கவிதொறுந் தெய்வங் காப்பவென் றுரைப்பது
நவமணி மாலையந் நடைய வென்ப.

(இ-ள்.) அட்டமங்கல நவமணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும். பாட்டுடைத் தலைவனைக்கவி கவிதோறுந் தெய்வங் காப்பவென் றாசிரிய விருத்த மெட்டாக முடிவ தட்ட மங்கல மெனவு மொன்பதாக முடிவது நவமணி மாலை யெனவும் வழங்கும். எ-று. (உச)

275 பல்சந்த மாலை பப்பத் தொருசந்தஞ்
சிலவந் தாதியாய்ச் செப்புமன் விருத்தமே.

(இ-ள்.) பல்சந்தமாலை யாமாறுணர்த்துதும். அந்தாதியாக நூறாசிரிய விருத்தம் பாடிப் பப்பத்தொவ்வொரு சந்தமாகத் தொடுத்த செய்யுளே பல்சந்தமாலை யெனப்படும். எ-று. (உரு)

276. ஊச லென்ப வூசலாய்க் கிளையன
வாசிரிய விருத்த மாகப் பாடலுந்
தன்னொளி வருங்கலித் தாழிசைப் பாடலும்
வண்ணக முதற்கண் வரினு மியல்பே.

(இ-ள்) ஊச லாமா றுணர்த்துதும். ஊசலைப் பாடிய பாட்டுடைத் தலைமகனது சுற்றத்தாராளவாக வாசிரிய விருத்த மாயினுங் கலித்தாழிசை யாயினும் பாடுவ தூச லெனப்படும். அவற்றின் முதற்கண் வண்ணக மொன்று வரினு மியலு மென் றுணர்க. வண்ணக மெனினு மராக மெனினு முடுகிய லெனினு மொக்கும் எ-று. (உசு)

277. கோவையே யகப்பொருட் கூறுபா டிசைப்ப
நாவலர் கலித்துறை நானூ றுரைத்தலே.

(இ-ள்) கோவை யாமா றுணர்த்துதும். பொருளதிகாரத்தின் கண்ணே காட்டிய தன்மையிற் களவு, கற்பென் னிருபா லுடைய வகப்பொருட் டுறைக ளெழும் விளக்கிக் கலித்துறை நானூறாகப் பாடித் தொடுத்த செய்யுள் கோவை யெனப்படும் எ-று. (உஎ)

278. இரட்டை மாலையா மிணைந்த பப்பத்தாய்
வெண்பா கலித்துறை விரவிப் பாடலே

(இ-ள்) இரட்டை மாலை யாமா றுணர்த்துதும் எப்பொருண்மேலு முறைமையிற் கலந்த பத்து வெண்பாவும், பத்துக் கலித்துறையும் வருவ திரட்டைமாலை யெனப்படும் எ-று (உஅ)

279 மணிமாலை வெண்பா வகைநா லைந்துட
னிணைபாயக் கலித்துறை யிரட்டிப் பாடலே

(இ-ள்.) மணிமாலை யாமா றுணர்த்துதும் எப்பொருண் மேலும் வெண்பா விருபதும், கலித்துறை நாற்பதுங் கலந்து வருவது மணிமாலை யெனப்படும் எ-று. (உகூ)

280. பன்மணி மாலை பன்னிறக் கலம்பகத்
தொருபோ கம்மானை யூச லிவைநீத்
தகவல் வெள்ளை யருங்கலித் துறையென
றவைசெறி நூறந் தாதியாய் வருமே

(இ-ள்) பன்மணிமாலை யாமா றுணர்த்துதும். மேலே காட்டிய கலம்பகத்தின் முற்பத்து வரு மொருபோகு மம்மானையு மூசலு மென்றிம்மூன் றொழித்த தொழிந்த கலம்பக வுறுப்புடைத்தாகி வெண்பா வகவல் கலித்துறை யென்றிம்மூவகைப் பாட்டா னூறாகவு மந்தாதி யாகவு முடிந்த செய்யுள் பன்மணிமாலை யெனப்படும். எ-று. (௩0)

281. மும்மணிக் கோவையே முப்பதந் தாதியா
யகவல் வெள்ளை கலித்துறை முறைவரு
மும்மணி மாலையா முறைமாறி வெள்ளை
கலித்துறை யகவல் கதிபெறுஞ் செய்யுளே

(இ-ள்) மும்மணிக்கோவையு மும்மணிமாலையுமாமாறுணர்த்துதும் அந்தாதி யாகவு முப்பது பாட்டாகவு மகவல்-வெண்பா-கலித்துறை யென விம்மூன்று மிம்முறையானே தொடுத்து வருவது மும்மணிக் கோவை யெனப்படும் அங்ஙன மம்மூவகைப் பாட்டொழுங்குமாறி வெண்பா-கலித்துறை-அகவலாக-தொடுத்து வருவது மும்மணிமாலையெனப்படும். எ-று. ()

282 இணைமணி மாலை யிணைவெண்பாக் கலித்துறை
யகவன் மனவிருத்தந் தொடர்நூ றியம்பலே
யலங்கார பஞ்சக மந்நால் வகைப்பாக்
கலந்தவை வைந்தாயக் கதிபெறப் பாடலே.

(இ-ள்) இணைமணிமாலையு மலங்காரபஞ்சகமு மாமாறுணர்த்துதும் வெண்பா-கலித்துறை ஆசிரியப்பா-ஆசிரியவிருத்தமென-இந்நான்குங்கலந்து நூறாக வருவ திணைமணிமாலை யெனவு மந்நால்வகையும் வகைக்கைந்தாந்து பாட்டாக வருவ தலங்கார பஞ்சக மெனவும் வழங்கும் எ-று. (௩௨)

283 பாப்பொரு ளளவாதி பலபெய ருளபிற.

(இ-ள்) செய்யுட்குப் பொதுவிதி யுணர்த்துதும். மேற்கூறியவற்றை யன்றிப் பாவானும் பொருளானு மளவானு முதலிய காரணங்களானும் வேறுபட்ட பெயர்பெறுவனவுள வெனக்கொள்க. அங்ஙன மாசிரியமாலை, வெண்பாமாலை, முதலிய பலவும் பாவாற் பெயரைப் பெற்றன தாராகிய கொடிப் படையைப் பாடலிற் றூமாலையுங் கார்முதலாறு பருவங்களைப் பாடலிற் பருவமாலையு மினியவு மின்னவும் பாடலி னிருமொழிமாலையு முதலிய பலவும் பொருளாற் பெயரைப் பெற்றன நயனப்பத்தும், பயோதரப்பத்து, மினியநாற்பது, மின்னாநாற்பது முதலிய பலவும் பொருளானு மளவானும் பெயரைப் பெற்றன சூத்திரத்துட் பிறவென்ற மிகையான் மற்றைப் பிரபந்தங்கள் வருமாறு

ஐந்திணைச் செய்யுள் —புணர்தன் முதலிய வைந்துரிப் பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையினையுங் கூறுவது.

வருக்கக் கோவை —அகர முதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிக்கு முதலா மெழுத்து முறையே காரிகைத் துறைப் பாட்டாகப் பாடுவது.

அநுராக மாலை —தலைவன் கனவினக ணொருத்தியைக் கண்டு கேட்டுணர் டோத் தினிமையுறப் புணர்ந்ததைத் தன்னுயிர்ப் பாங்கற் குரைத்ததாக நேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

பெருமகிழ்ச்சி மாலை — தலைவியி னழகு குண மாகக்களுஞ் சிறப்பினைக் கூறுவது.

மெய்க்கீர்த்திமாலை — சொற் சீரடி யென்னுங் கட்டுரை செய்யுளாற் குலமுறையிற் செய்த கீர்த்தியைக் கூறுவது.

காப்பு மாலை — தெய்வங் காத்தலாக மூன்று செய்யுளானும் ஐந்து செய்யுளானும் ஏழுசெய்யுளானும் பாடுவது.

வேனில் மாலை — வேனிலையு முதிர் வேனிலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடுவது.

வசந்த மாலை — தென்றலை வருணித்துப் பாடுவது.

தாரகை மாலை — அருந்ததிக் கற்பின் மகளிர்க்குள்ள வியற்கைக் குணங்களை வகுப்பாற் கூறுவது. தூசிப்படையி னணியைப் புகழ்ந்த வகுப் பெனப்பாரு முளர்.

உற்பவ மாலை — திருமால் பிறப்புப் பத்தினையு மாசிரிய விருத்தத் தாற் கூறுவது.

தண்டக மாலை — வெண்பாவான் முந்நூறு செய்யுட் கூறுவது. இது வே புணர்ச்சிமாலை யெனவும் படும்.

வீரவெட்சிமாலை — சுத்த வீரன் மாற்றாருரிற் சென்று பசுநிரைகோட் டற்கு வெட்சிப் பூமாலை சூடி யவ்வண்ணம் போய் நிரைகவர்ந்து வரி லவனுக் கு முன்பு தசாங்கம் வைத்துப் போய் வந்த வெற்றிப் பாடுவது.

வெற்றிக்கரந்தை மஞ்சரி — பகைவர் கொண்ட தந்நிரை மீட்போர் கரந்தைப் பூமாலை சூடிப் போய் மீட்பதைக் கூறுவது.

போர்க்கெழுவஞ்சி — மாற்றார்மேற் போர் குறித்துப் போகின்ற வய வேந்தர் வஞ்சிப் பூமாலை சூடிப் புறப்படும் படையெழுச்சிச் சிறப்பை யாசிரியப்பாவாற் கூறுவது.

காஞ்சி மாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறத்துக் காஞ்சிப்பூமாலை சூடியூன்றலைக் கூறுவது.

நொச்சி மாலை — புறத்தூன்றிய மாற்றார்க் கோடலின்றி நொச்சிப் பூ மாலைசூடித் தன் மதிலகாக்குந் திறங்கூறுவது.

உழிஞைமாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறஞ்சூழ வுழிஞைப் பூமாலை சூடிப் படை வளைப்பதைக் கூறுவது.

தும்பை மாலை. — மாற்றாரொடு தும்பைப் பூமாலை சூடிப் பொருதவ தைக்கூறுவது.

வாதோரணமஞ்சரி — கொலைபுரி மதயானையை வயப்படுத்தி யடக்கின வாகட்டும், எதிர்பொரு களிற்றை வெட்டி யடக்கினவாகட்டும், பற்றிப் பிடித்துச் சேர்த்தவாகட்டும், வீரப்பாட்டின் சிறப்பை வஞ்சிப் பாவாற் றொடுத்துப் பாடுவது.

எண் செய்யுள் :—பாட்டுடைத் தலைவன் ஊரினையும் பெயரினையும் பத்து முதலாயிர மளவும்பாடி யெண்ணாற் பெயர் பெறுவது.

ஒலியலந்தாதி.—பதினாறுகலை யோரடியாக வைத்தினனை நாலடிக் கூறுபத்து நாலுகலை வருந்தப் பல சந்தமாக வண்ணமுங் கலைவைப்புந் தவறும் லந்தாதித்து முப்பது செய்யுட் பாடுவது. சிறுபான்மை யெட்டுக் கலையானும் வரப் பெறும். அன்றியும், வெண்பா-அகவல்-கலித்துறை-ஆகிய விம்மூன்றையும் பப்பத்தாக வந்தாதித்துப் பாடுவதுமாம்.

பதிற்றந்தாதி —பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறைப் பொருட்டன்மை தோன்ற வந்தாதித்துப் பாடுவது

நூற்றந்தாதி —நூறுவெண்பாவினாலேனு நூறுகலித்துறையினாலேனு மந்தாதித் தொடையாற் கூறுவது.

வளமடல் —அறம்பொரு ளின்பமாகிய வம்முக் கூறுபாட்டின் பய னை யெள்ளி, மங்கையர் திறத்துறுங் காமவின்பத்தினைமெய் பயனெனக் கொண்டு, பாட்டுடைத் தலைமகனியற் பெயர்க்குத் தக்கதை யெதுகையாக் காட்டி யுரைத் தவ்வெதுகை பட்டத் தனிச் சொலின்றி யின்னிசைக் கலி வெண்பாவாற் றலைமக னிரந்து குறைபெறாது மடலேறுவதா யீரடி யெது கை வரப்பாடுவது

கண்படைநிலை —அரசரு மரசரைப்போல்வாரு மவைக்கண்ணெடிது வைகியவழி மருத்துவரு மமைச்சரு முதலியோ ரவர்க்குக் கண்டுயில் கோ டலைக் கருதிக் கூறுவது.

துயிலெடை நிலை —தன் வலியாற் பாசறைக் கண்ணொரு மனக்கவ றசி யின்றித் துயின்ற வரசர்க்கு நல்ல புகழைக் கொடுத்தலைக் கருதிய சூதர் துயி லெழுப்புத லாகப் பாடுவது

பெயரின்னிசை —பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச் சார இன்னி சை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடு வது.

ஊரின்னிசை —பாட்டுடைத் தலைவனூரினைச்சார வின்னிசை வெ ண்பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

பெயர் நேரிசை —பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர் நேரிசை :—பாட்டுடைத் தலைவ னூரினைச்சார நேரிசை வெண் பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர் வெண்பா.—வெண்பாவானூரைச் சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுட் கூறுவது.

விளக்குநிலை :—வேலும் வேற்றலையும் விலங்கா தோங்கியவாறு போல் கோலொடு விளக்கு மொன்றுபட் டோங்குமா றோங்குவதாகக் கூறு வது.

புறநிலை.—நீவணங்குந் தெய்வ நின்னைப் பாதுகாப்ப நின்வழி வழிமிகுவதாக வெனக் கூறுவது.

கடைநிலை:—சான்றோர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந் தீர வாயில் காவலனுக் கென் வரவினைத் தலைவாக் கிசையெனக் கடைக்கணின்று கூறுவது

கையறுநிலை.—கணவனொடு மனைவி கழிந்துழி யவர்கட்பட்ட வழிவுப் பொருளெல்லாம் பிறர்க்கறிவுறுத்தித் தாமிறந்துபடாதொழிந்த வாயத்தாரும் பரிசில் பெறும் விறலியருந் தனிப் படருழந்து செயலறுநிலையைக் கூறுவது.

தசாங்கப்பத்து.—நேரிசை வெண்பாவாலரசன் படைத்த தசாங்கத்தினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

தசாங்கத்தயல்.—அரசன் றசாங்கத்தினை யாசிரிய விருத்தம் பத்தினாற் பாடுவது.

அரசன் விருத்தம்.—பத்துக் கலித்துறையு முப்பது விருத்தமுங் கலித்தாழிசையுமாக மலை- கடல்- நாடு -வருணனையும், நில - வருணனையும், வாண்மங்கலமும், தோண்மங்கலமும் பாடிமுடிப்பது. இது முடிபுனைந்த வேந்தற்காம்

நயனப்பத்து.—கண்ணினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

பயோதரப்பத்து.—முலையினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

கைக்கிளை.—ஒருதலைக்காமத்தினை யைந்து விருத்தத்தாற் கூறுவது. அன்றி வெண்பா முப்பத்திரண்டு செய்யுளாற் கூறுவதுமாம்.

மங்கலவள்ளை.—உயர்குலத் துதித்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும் வகுப்பொன்பதாலும் பாடுவது.

தூது.—ஆண்பாலும் பெண்பாலு மவரவர் காதல் பாணன் முதலிய வுயர்திணை யோடுங் கிளிமுதலிய வஃறிணை யோடுஞ் சொல்லித் தூது போய் வாவெனக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

நாற்பது.—காலமு மிடமும் பொருளுமாகிய விவற்று ளொன்றனை நாற்பது வெண்பாவாற் கூறுவது.

குழமகன்.—கலிவெண்பாவான் மாதர்கடங்கையிற் கண்ட விளமைத் தன்மையுடைய குழமகனைப் புகழ்ந்து கூறுவது.

தாண்டகம்:—இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வுயர்ந்த வெழுத்தடியினவா யெழுத்துங் குருவு மிலகுவு மொத்து வந்தன அளவியற் றாண்டக மெனவும், எழுத்தொவ்வாது மெழுத்தல கொவ்வாதும் வந்தன வழித்தாண்டக மெனவும் படும்.

பதிகம்.—ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச் செய்யுளாற்

சதகம்.—அகப்பொருளொன்றன் மேலாதல் புறப்பொருளொன்றன் மேலாதல் சிறப்பித்து நூறு செய்யுட் கூறுவது.

செவியறிவுறூஉ.—பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பணவித்தல் கடனென்ன வவையடக் கியற் பொருளும் வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியுமாகக் கூறுவது.

பவனிக்காதல்.—உலாக்காட்சியா லெய்திய காமமிக்கா லவை பிறரொடு முரைத்து வருந்துவது.

குறத்திப்பாட்டு.—தலைவன் பவனி வரவு, மகளிர் காமுறுதல், மோகினி வரவு, உலாப்போந்த தலைவனைக் கண்டு மயங்கல், திங்கள் தென்றல் முதலியவுவாலம்பனம், பாங்கியுற்ற தென்னென வினவல், தலைவி பாங்கியோ டுற்றது கூறல், பாங்கி தலைவனைப் பழித்துக் கூறல், தலைவி தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறல், தலைவி பாங்கியைத் தூது வேண்டல், தலைவி பாங்கியொடு தலைவனடையாளங் கூறல், குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவள முதலிய வினவல், குறத்தி மலைவள நாட்டுவள முதலிய கூறல், தலைவன் றலவளங் கிளைவள முதலிய கூறல், குறி சொல்லி வந்தமை கூறல், தலைவி குறி வினவல், குறத்தி தெய்வம் பரவல், குறி தேர்ந்து நல்வரவு கூறல், தலைவி பரிசிலுதவி விடுத்தல், குறவன் வரவு புள்வரவு கூறல், கண்ணி குத்தல், புட்படுத்தல், குறத்தியைக் காமுற்றுத் தேடல், குறவன் பாங்கனொடு குறத்தி யடையாளங் கூறல், குறவன் குறத்தியைக் கண்ணுறல், குறவனணி முதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்தி விடை கூறலுமாகக் கூறல், பெரும்பான்மையு மிவ்வகை யுறுப்புக்களால் அகவல் - வெண்பா - தரவு - கொச்சகம் - கலித்துறை - கழிநெடில் விருத்தம் - கலி விருத்தம் - இச்செய்யு ளிடைக்கிடை கூறிச் சிந்து முதலிய நாடகத் தமிழாற் பாடுவது.

உழத்திப்பாட்டு.—கடவுள் வணக்க முறையே மூத்த பள்ளி யிளையபள்ளி குடும்பன் வரவோ டவன்பெருமை கூறல், முறையே யவர் வரலாறு, நாட்டுவளன், குயிற்கூக்கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி யோர்தல், ஆற்றின்வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல், இவற்றிற் கிடையிடை யகப்பொருட் டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிக ளிருவர் முறையீடு, இளையாளை யவனுரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவனது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்த பள்ளி முறையீடு, குடும்பன் இடையி லிருந்தானைப்போல வரல், அவனைத் தொழுவில் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்த பள்ளி யடிசிறைகொடுவரல், அவ [illegible] கூறல், அவனவளை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவன் சூளுறல், அவளவனை மீட்கவேண்டிப் பண்ணைத்தலைவனைப் பரவல், [illegible] முதலிய வளங்கூறல், உழவுறழல், காளை வெருளல

அது பள்ளியைப் பாய்தல், பன்னிகளை புலம்பல், அவனெழுந்துவித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவர்க் கறிவித்தல், நாறு நடல், விளைந்தபின் செப்பஞ் செயல், நெல்லளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுளொருவர்க் கொருவ ரேசலென விவ்வுறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை யாங் காங்கு தோன்றச் சிந்தும்-விருத்தமும்-விரவிவர விவற்றாற் பாடுவது

கடிகை வெண்பா —தேவரிடத்து மரசரிடத்து நிகழுங் காரியம் கடி கை யளவிற் றோன்றி நடப்பதாக முப்பத்திரண்டு நேரிசைவெண்பா வாற் கூறுவது.

முதுகாஞ்சி:—இளமை கழிந்தறிவு மிக்கோ ரிளமை கழியாத வறி வின் மாக்கட்குக் கூறுவதாம்.

இயன்மொழி வாழ்த்து:—இக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெல்லா மிக்குணமி யல் பென்று மற்றை நீயு மியல்பாக வுடையையென் றின்னோர்போல நீயுமியல்பாக வீயென்று முயர்ந்தோ ரவனை வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது.

பெருமங்கலம் —நாடோறுந் தான் மேற்கொள்கின்ற சிறை செய் தன முதலிய செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறைவிடுதன் முதலிய சிறந்த தொழில்களைப் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணி யைக் கூறுவது. எ-று (௯௩)

284. முதன்மொழிப் பொருத்தந் தந்திடுங் காலை
மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணாக்
கங்கில் வருணநாட் கதிகண மீரைந்தே.

(இ-ள்) செய்யுட் கெல்லாம் பொதுவாய்ச் சில விலக்கணங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கினோம் செய்யுட் கெல்லா முதன் மொழியிடத்துப் பலவகைப் பொருத்தம் வேண்டுவதாக விதித்தார் முன்னோர். அவையே மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணா, வருணம், நாள், கதி, கணம், எனப் பத்து வகைப்படும் இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும் பொருத்தவியல் —"பகர்செய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பா லுணடி வருணநாட் கதியே யென்றுப, புகரில் கணமெனப் பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர் புகழ்முன் மொழிக்குப் புகல்வர் செம்பொற், சிகர கிரியெ னப் பணைத்துப் புடைத்து விம்மித் திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறி ந்த கொங்கைத், தகர மலர்க்குழற் கருங்கட் குமுதச் செவ்வாய்ச் சரிவளைக் கைக்கொடி யன்னத் தயங்கு மாதே." இதுமேற்கோள். எ-று. (௯௪)

285. மங்கலப் பொருத்தமே கங்கை மலைநிலங்
கார்புயல் பொன்மணி கடல்சொல் கரிபரி
சீர்புக ழெழுத்தலர் திங்க டினகரன்
றேர்வய லமுதந் திருவுல் காரண
நீர்பிற வருமுத னிலைச்சொ லியல்பே

(இ-ள்.) மங்கலச் சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். மங்கலப் பொருத்தம் — கங்கை, மலை, நிலம், கார், புயல், பொன், மணி, கடல், சொல், கரி, பரி, சீர், புகழ், எழுத்து, அலர், திங்கள், தினகரன், தேர், வயல், அமிழ்தம், திரு, உலகு, ஆரணம், நீர், என்று சொல்லப்பட்ட விருபத்தினுஞ்சொல்லு மித்தொடக்கத்தன பிறவு மங்கலச்சொல், எ-ம் செய்யுண் முதற்சொல், எ-ம். பெறும். பிறவென்ற மிகையாற் சொன்ன வற்றின் பயனுள்ள மற்றைய திரிசொல் லெல்லா மேற்கு மென்றுணர்க காணப்பதற்கு:—முகில், மழை, குயின், செல், கனம், பஞ்சு, எனினு மொக்கும் இவ்வகைச் சொல்லி னொன்றே முதற் சொல்லாக வினைபா தாயின் மங்கலச் சொல்வழூ வெனப்படும் அங்ஙனங் கம்பர் "உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்" மென்றார் திருவள்ளுவர் 'அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்' மென்றார். பிறவுமன்ன ஆயினு மச்சொற்றமே முதல் வாராமையு மவற்றொடு நடுக்கிய பல்லவடைமொழியே வரினு மேற்கு மென்றுணர்க கன்னூல் உலகமுதல் வாராமல் 'மலர்தலை யுலக மென்ற தாகவும், சிந்தாமணியின் 'மூவா முதலா வுலக மொரு மூன்று' மென்றதாகவும், நைடதத்துண் மழை முதல் வாராமற் 'கருவி மாமழை' யென்றதாகவும், காரிகையின் மலர்முதல் வாராமற் 'கந்தமடிவிற் கடிமல' ரென்ற தாகவுங் கண்டு முதற் சொல்லாக மங்கலச்சொற் கடைமொழியே வந்தவாறு காண்க.—பொருத்தவியல்.—"மாமணி தோபுக ழமுத மெழுத்துக் கங்கை மதிபரிதி களிறு பரி யுலகஞ் சீர்நாட, பூமலை கார்திருக் கடனீர் புழனம் பார்சொற் பொன்றிகிரி பிறவு முதன்மொழிச் சிறக்கும், நாம வகையுளி சோதல பொருளினமை நலமிலதாய வைத்தல் பல்பொருளாய்த் தோன்ற, ல மினிய சொல்லீறு திரிதல்போது மாதி மொழிக் காகாவா நந்த மாமே.' இது மேற்கோள். எ-று. (௫௫)

286. சொல்லின் பொருத்தஞ் சொல்லுங் காலை
யரிதுணர் சொல்லு மருந்திரி சொல்லுந்
திரிபுடைச் சீருந் தீதா முதற்கே.

(இ-ள்) சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். செய்யுண் முதற்கண் மங்கலச் சொல்லே வரினுங் கற்றோரானு மெளிதிற் புலப்படாச் சொல்லு மையமாகப் பல்பொருள் குறித்த வரி பயன்றிரி சொல்லு முதற்சீரெழுத்தே சந்திவகையாற் றிரிந்த சொல்லுமுடையசீரு முதற்கணவரின் வழுவா மெனக் கொள்க. ஆகையிற் 'கடல் வழுலக' மெனினும், 'தேருரு டிரிதரு' மெனினு மீற்றுத் திரிபினுளாகா 'சீரரி மருத்தந் திருநிற சோலை' யெனிலரி யென்பது சிங்கமோ, வண்டோ, பன்றியோ, யாதோ வென்று தோன்று மையத் தாலாகா.—பாட்டியல்.—வெண்பா "மங்கையுளி சோதல் வினைப்பினா ருயகிழ, முருகையார் பொருள் பலவாய்த் தோன்ற, றகைவில், பொரு ளினமையீறு திரிதலே போலவு, தருமுதற் சீசச் சொற்காகுந் தப்பு" இது மேற்கோள். பிறவுமன்ன, எ-று. (௫௬)

287. எழுத்தின் பொருத்தமே யெழுவாய்ச் சீர்க்கண்மூன்
றைந்தே ழொன்பது வியனிலை நன்று
மிரண்டுநான் காறெட்டுச் சமநிலை வழுவாம்.

(இ-ள்.) எழுத்தின் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். முதற்சீராக வொற்று முயிரு முயிர்மெய்யு மொற்றைப்பட மூன்று மைந்து மேழுமாக வரின் அதுவியனிலையாகி நல்லதென்ப. இரண்டு நான்கு மாறு மெட்டு மாக வரின் அது சமநிலையாகி வழுவா மென்ப. ஆயினுஞ் சிந்தாமணியின் மூவா வென்றிரண் டெழுத்து வந்தவாறுகாண்க. ஒற்றுமுட்படக்கொண்ட காரணம் யாதோ வெனின் முதற்கண் மூவசை மிக்கன்சீர் வாரா வென்றமையானு மூவசைச்சீரு மொற்றொழிந்த தொன்பதெழுத்தாக வாராவென்றமையானு மொற்று முட்படக்கொண்டவாறுகாண்க.— பாட்டியல்.—"தப்பாத மூன்றைந் தேழொன்பான் றவறில்வென், றுப்பா முதற்சீர்க் குணர்செய்வா - செப்புங்கால், றண்டாத நாலாறெட் டாகா தவிர்கென்று, கொண்டா ரெழுத்தின் குறி." இது மேற்கோள். எ-று. (நஎ)

288. தானமே,
குறினெடி றம்முனி னைந்துஇ உவ்வுடன்
ஐ ஔவுஞ் சேர்புழி யைந்தா மவற்றுட்
டலைமக னியற்பெயர் தன் முதலாப்
பாலன் குமர னிராசன் மூப்பு
மரண முறையெண்ணி வருமுத லெழுத்தின்
றன்மீற் றிரண்டெனிற் றவிர்க வென்ப.

(இ-ள்) தானப் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். குற்றெழுத்தைந்தையு மவற்றவற் றொத்த நெடிலையுங் கூட்டி இவ்வருந் தானத்தில் ஐயும் உவ்வருந் தானத்தில் ஔவுஞ் சேர்த்தால், ஐந்தானமாகும் அவையே அ-ஆவும், இ-ஈ-ஐயும், உ-ஊ-ஔவும், எ-ஏயும், ஒ-ஓவு மென் றிவை யுயிராக வரினு முயிர் மெய்யாக வரினு மெழுத்தின்றன் மைந்தெனக் காண்க. இவற்றைக் கொள்ளுமாறு பாட்டு நாயக னியற்பெயர் முதலெழுத்தின்றன் முதற்கொண் டெண்ணி, முறையே யைந்து தானங்களுக்குப் பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரண, மென்னு மைம்பெய ரிட்டு, மங்கலச் சொன் முதலெழுத்து மூப்பென்னுந் தானத்திலு, மரண மென்னுந் தானத்திலும் வரின் தகா தென்று தவிர்தல் வேண்டு மென்மனார் புலவர் அங்ஙன மிராமாயண நாயக னிராம னாகையில் இ-வருந் தானம் பாலதானமாகக் கொண்டு கம்ப ரெடுத்த மங்கலச் சொல்லெனு முலகத்தின் முதலெழுத்துக் குமரதான மாயிற்றெனக் கொள்க.— தேம்பாவணி — நாயகன் வள னாகையில் அ-வருந் தானம் பால் தானமாகிச் சீரிய வெனு முதற் சொற் பார்க்கிற் குமரதான மாகவும், உலக மெனு மங்கலச் சொற் பார்க்கி லிராச தானமாகவும்

வந்த வாறு காண்க.—பாட்டியல்.—“ குறிலொடு நெடில்கொண் டி
உ ஐ ஔ சேர்த, தறிபால னுயிரா லைந்து மிறைவன்போ, முன்னெழுத்
துப் பாலனில லைந்தெண்ணி மூப்பே மரண, மென்னுமிவை நீதென்றே
யெண்.” இது மேற்கோள். எ-று (௧௮)

289. பாலெனக்,
குறிலா ணெடில்பெண் மற்றுயி ராணுயிர்
மெய்பெண் ணெனமரு முளவோ ரவைதம்
பாவியல் கெடினுமா மற்றவை யலியே

(இ-ள்.) பாற்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும் குற்றெழுத் தெல்லா மாண்பாலெனவு நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பாலெனவுங் கொள்க. அன்றியு முயிரெல்லா மாண்பாலெனவு முயிர்மெய்யெல்லாம் பெண்பாலென வுங் கொள்வாரு மிங்கலந்தை முதலிய நூலார். அவற்றுண் மாந்தனைப்புகழ் வாண்பாலெழுத்து மாதனைப்புகழ்ப் பெண்பாலெழுத்து முதற்கண்வரிற் பாலொன்றிச் சிறப்பாமாயினு மவையே மயங்கிவரினு மிழுக்கா. ஒற்றெழுத் து மாய்தமு முதற்கண்வாரா. அவை யலியெனப்படும் — பாட்டியல் — “எண்ணுங் குறிலா ணிமையந்த நெடிலெல்லாம், பெண்ணொரு மொற்றாய்தம் பேடாகும்-பெண்ணினோ, டாண்புணர்ச்சிக் கவ்வெழுத்தே மயங்கினுமா, மாணில பேடென்றா மதித்து.” இது மேற்கோள் எ-று (௧௯)

290 உணவெண்,
அ இ உ எ க ச த ந ப ம வ வென்
றமுதெழுத் தாகி யாதிச் சீர்க்குந்
தசாங்கத் தயற்குந் தகுவன வென்ப
யா யோ ரா ரோ லா லோ வவற்றொற்று
மளபெடை மக்குற ளாய்தஞ் செழுத்தே.

(இ-ள்) உணவுப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். கூறிய நாலுயிரு மேழொற்றும் அமுதெழுத் தெனப்படும். இவை முதற்சீர்க்கு மலமுதன் மேற்காட்டிய தசாங்கத்தினயற்குமாகும் அன்றியும் யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ, ய, ர, ல, என்னு மூவொற்றெழுத்து மிரண்டளபெடையு மக ரக்குறுக்கமு மாய்தமு மென்னிவை நஞ்செழுத் தாகி முதற்சீர்க் கண்ணுந் தசாங்கத்தி னயற்கு மாகா வென்மனார் புலவர்.—பாட்டியல்.—“ மதித்த க ச த ந ப மவ்வொடு வவ்வு, முதித்தமைந்த நாற்கு முயிருந் - துதித்த தமுதென்ன, முதிமொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக்குந், தீதிலவே யென்றா தெரிந்து.’ இது மேற்கோள். எ-று. (௨௦)

291. வருணப் பொருத்தமே வருமுயி ரடங்கலும்
கமமுத லாறுங் கைகிகாக காருங்

தமுத லாறுந் தகுமன் னவர்க்கே
லவறன வணிகர்க் காமழளச் சூத்திரர்க்கே
யிம்முறை நஞ்செழுத் தியலினு மிழுக்கா.

(இ-ள்) வருணப் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். பன்னிருயிரும் க-ங-ச-ஞ-ட-ண-என்னு மாறெற்று மந்தணர்க்கெனவும், த-ந-ப-ம-ய-ர-என்னு மாறெற்று மரசர்க்கெனவும், ல - வ - ற - ன என்னு நான்கொற்றும் வணிகர்க்கெனவும், ழ - ள - என்னு மீரொற்றுஞ் சூத்திரர்க்கெனவுங் குறித்தார் புலவர். இம்முறையோடு நஞ்செனவிலக்கிய வெழுத்து வரினும் வழுவன்றெனக் கொள்க—பொருத்தவியல்.—"தீதி லுயி ரீராறு முதலொற் றாறுந் திருமறையோர்க் கடைவே யோராறும் வேந்தர்க், கேதி லவறனக்கள் வணிகர்க்குமற்றை யெழுத்துள்ளவை சூத்திரர்க்கா மியன்ற சாதி, யோதி மன்றன படைப்புயிரோ யரன்மால் செவ்வே ளும்பர்கோன் பரிதிமதி மறலி நீர்க்கோன், காத லளகேச னிவரிவ் விரண்டாயக் கம்முதன் மூவா றெற்றுங் கருதிச் செய்தார்" இது மேற்கோள். எ-று. (சக)

292 நாளின் பொருத்த நவிலுங் காலை
நான்கு மைந்து மூன்றுமாய்ப் பிரியுயிர்
கார்த்திகை பூராட முத்திரா டம்மே
கவ்வரி நான்கிரண் டிருமுறை மூன்றிவை
யோண மாதிரை முறையிரு பூசமே
சவ்வரி நான்கைந்து தகுங்கடை மூன்றென
வவ்வவை யிரேவதி யசுவதி பரணியே
ஞவ்வரி ஞானே ஞொவ்வா மவிட்டமே
தவ்வரி யிரண்டேழு தற்கடை மூன்று
சோதி விசாகந் தூயோனிச் சதையமே
நவ்வரி யாறு நண்ணு மிருமூன்றும்
பொற்பனை கேட்டை பூரட் டாதியே
பவ்வரி நான்கும் பிறபக் கிரண்டா
றெனவுத்திர மத்த மொளிசித் திரையே
மவ்வரி யாறு மற்றிரு மூன்று
மகமா யிலிய மகந்தொடர் பூரமே
யயாவுத் திரட்டாதி யூயோ மூலமே
வவ்வரி நந்நான்கு ரோகணி யிகதிர
னவ்வவ வெழுத்திற் கவ்வவை குறித்தபின்
னுண்மூ வொன்பதா நாயக னியற்பெயர்
நாண்முதன் மங்கல நவிலசொல் லீறு

> வெண்ணி யிரண்டு நான்கா றெட் டொன்பதா
> மன்றி யொன்றுமூன் றைந்தே ழாகா

(இ-ள்.) நாட்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். மொழி முதற்கண் வரு மெழுத்திற் கசுவதிமுத லிருபத்தேழு நட்சத்திரங்களைப் பகுத்தார் புலவர். அவற்றுள் அ, ஆ, இ, ஈ, கார்த்திகையன; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, பூராடத்தன, ஒ, ஓ, ஔ, உத்திராடத்தன, க, கா, கி, கீ, திருவோணத்தன, கு, கூ, திருவாதிரையன, கெ, கே, கை, புனர்பூசத்தன, கொ, கோ, கௌ,பூசத்தன, ச, சா, சி, சீ, இரேவதியன, சு, சூ, செ, சே, சை, அசுவதியன; சொ,சோ, சௌ, பரணியன; ஞு, ஞா, ஞெ,ஞொ, அவிட்டத்தன; த,தா, சோதியன, தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை, விசாகத்தன, தொ, தோ, தௌ, சதையத்தன, ந, நா, நி, நீ, நு, நூ, அனுடத்தன, நெ, நே, நை, கேட்டையன, நொ, நோ, நௌ, பூரட்டாதியன, ப, பா, பி, பீ, உத்திரத்தன,பு, பூ, அத்தத்தன, பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ, சித்திரையன, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, மகத்தன, மெ, மே, மை, ஆயிலியத்தன, மொ, மோ, மௌ, பூரத்தன, ய, யா, உத்திரட்டாதியன; யு, யோ, மூலத்தன, வ, வா, வி, வீ,உரோகணியன, வெ, வே, வை, வௌ, மிருகசீரிடத்தன, இங்ஙனம் பகுத்த வற்றைக் கொள்ளு மாறுபாட்டு நாயக னியற்பெய ராதி யெழுத்தினுளே முதற்கொண் டொன்ப தொன்பதாக வெடுத்த மங்கலச் சொன் முதலெ ழுத்து நாளளவு மெண்ணி யிரண்டு நான்குமாறு மெட்டு மொன்பதுங்கண் டா னல்லன வெனவு, மொன்று மூன்று மைந்து மேழுங்கண்டாற்றீயன வெனவுங் கூறினா புலவர்.—விருத்தப் பாட்டியல—"கருதுமுயி ரடைவே நான் கைந்து மூன்றுங் கார்த்திகையே பூராட முத்திராட, முரண்டு கவ் வரியினுன் கிரண்டு மூன்று மூன்றோண மாதிரையே புனர்தம் பூச, மி ருமைகொள் சவ் வரியினுனைந்து மூன்று மிரேவதி யாமபரி பரணி ஞு கர மைந்தும, வருமவிட் டநதகர மிரண் டேழு மூன்றும வளர்சோதி வி சாகமே சதைய மனுடம—சதிதிகழ நவ்வினி லாறு மூன்று மூன்றுங தரு மனுடங் கேட்டையே பூரட்டாதி, இதமிகு பவ்வரியி னுனிரண் டோட் டுத்திரமுதன மூன்று மவ்விலாறு மூன்று, மிதினமூன்று மகமா மாயிலியம பூரம ய யா வுத்திரட்டாதி யு யூ மூல, முதவிய வமமுத னான்கு மொழிந்த நான்கு முரோகணியா மிருகசீ ரிடமாம போ நாள."
இவை மேற்கோள். எ-று. (௬௨)

293. கதியின் பொருத்த விதியைக் கூறில்
ஒவ்வொழி குறிலே றவ்வொழி வலியே
செவ்வி தாகுந் தேவர் கதியே
னவ்வொழி மெலியே நெடின்முத லொன்றும்
வவ்வி லஃதாகு மக்கட் கதியே
ஒஓய ர ல ழ ற வும விலங்கின் கதியே
ன வ ள ஐ ஔவு நரகர் கதியே.

(இ-ள்.) கதிப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, என வொன்பதெழுத்துந் தேவகதி யெனவும்; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம, என வொன்பது மக்கட்கதியெனவும்; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற, என வேழும் விலங்கின் கதியெனவும்; ஐ, ஔ, வ, ள, ன, என வைந்து நரககதி யெனவும் வழங்கும். இவற்றுட் டேவகதியு மக்கட் கதியு நல்லன வெனவு மற்ற விருகதி தீயன வெனவுங் கொள்க.—வெண்பா. பாட்டியல்.— "வேண்டுங் குறிலனைத்து மீரொழித்தால் விண்ணோர்கள், மாண்டநெடி லன் முதன்மூன் றொழித்த - வீண்டிய, மென்மையா மக்கட் கிவையிரண்டு மெய்க்கதிக்கு, நன்மையா முன்மொழிக்கு நாட்டு.— நாட் டிய் ஒ ஓ ய ர ல ள நல்வனைமைக, கீட்டிய வந்தமிவை விலங்காங்- காட்டா, தொழிந்த நரகாக கென்றே தி றோன்ற, வெழுத்தாகா வாதி யிடத்து." இவை மேற்கோள். எ-று (சுகூ)

294. கணமியல் பொருத்தமே கணமெனுஞ் சீரினை
முன்ன ரிந்திரன் முன்னிரை நிலனே
நிரை நேர் நேரடுத் தோர் நிரை நீரே
நிந்நாற் கணத்துள் மிவை முதற்சீர்க்கே
யிருவிளங் காயமுறை யந்தரஞ் சூரிய
னிருமாங் கனிமுறை வாயு தீயிவை
வருமுதற் சீர்க்கு வழுக்கண மென்ப.

(இ-ள்) கணப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். வடமொழியாற் கண மெனினுந் தென்மொழியாற் சீரெனினுமொக்கும். இவற்றுள் முதற்கண வருஞ்சீர் தேமாங்காயாயி னிந்திரகணமெனவும், கருவிளங் கனியாயி னிலக்கணமெனவும், புளிமாங்காயாயின் சந்திரகணமெனவும், கூவிளங் கனியாயி னீர்க்கணமெனவும் வழங்கும். இந்நாற்கணமு நல்லனவென்ப. அன்றியு முதற்கணவருஞ்சீர் கருவிளங்காயாயி னந்தரகணமெனவுங், கூவி ளங்காயாயிற் சூரியகணமெனவுந், தேமாங்கனியாயின் வாயுகணமெனவும், புளிமாங்கனியாயின் றீக்கணமெனவும் வழங்கும். இவை முதற்சீராகவ ரினறீதென்பர். என்னை. "அந்தர கணமே வாழ்நாட் குன்றும்.—சூரியகண மே வீரிய மகற்றும்.—வாயுகணமே செல்வ மழிக்கும்.—தீயின் கணமே நோ யை விளைக்கு மென்மனா சிலரே." ஆயினு மிவற்றை யிருள்வழி மதமென விதித்தார் வேதவழித் தெளிந்தா ரென்க கண்டுணர்க. அன்றியு மிலக்க ணமுறையே வடமொழி நூலில் வழங்கு நடையாமொழியத் தென்மொழி நூலார் முதற்சீர் வியற்சீர்மிகவே வழங்குவா ரெனவுங் கொள்க. விருத் தப்பாட்டியல்.—"துறக்க மதிவான் பரிதி காய்ச்சீர் முன்னுஞ்சூழ் காற்று தீ நிலநீர் கனிச்சீர் பின்னு, நிறுத்துகண மிவையுமா மகவற்சீரி னோரி றும் வெள்ளைச் சீரிரை வஞ்சிச்சீர், சிறப்புடை யவ்விரண்டுமொங் கணப

போ மற்றுந் திகழ் யற்சீர்க் கயன்றிருக் கொக்கருடனே மூன்றும், வெற்
றத பின்னுமா மென்ப விறைவருடக்கு மேவு கண்காட பொருத்தம் வே
ண்டு மாலே,—ஆவது மங்கலத் தேற்ற பரியாயச் சொல லடை கொடுத்து
முதற்சீருக் கெடுத்தல் செய்யுண், மேவு முதலிடை மங்கலச்சொல் வைத்
தல் விதி யெழுதுப பாலவருண மயங்கு மென்பர், வாவு மிருந்தியான
முன்னோர் நூலின் மங்கலத் தானஞ்சு சிலவமுத மாகும், நுவமுத மெனக்
கதியிற் பழுது போமேற் றொடாகலப் பாமிமரபின் றொடக்கஞ் சொல
வாம்."—இவை மேற்கோள். எ-று. (சச)

295. சாதி நிலநிறந் தகுநா ளிராசிகோ
ளோதின ராறு மொவ்வொரு பாவிற்கே
வெண்பா முதற்குல முல்லை வெண்மை
கீர்த்திகை முதலேழுங் கடகம் விரிச்சிக
மயிலை மதிகுரு வழங்கு மியல்பே.

(இ-ள்.) நாற்பாவிற்குஞ் சில விலக்கணங்களை யுணர்த்துந் தொடங்கி
னும். மேற்கூறிய செய்யுளினத்து மவற்றைப்போலவன் பிறவுமெல்
லாம் வெள்ளை-யாசிரியங்-கலி-வஞ்சி-யென நாற்பாவாலாயினு மவற்றினத்
தாலாயினும் வழங்கு மாகையின் முதற்பாவாகிய நான்கிற்குஞ் சிலவிலக்
கணங்களை யுரைத்தார் முன்னோர். அவை யொருபயனு மொருகாரணமு
மின்றி முன்னோர் நிறுத்திய மதத்தி லுள்ளனவாயினும் பிறன்மதங்கூறவே
தந்திரயுத்தியாகையி லவற்றைக்காட்டுதும். ஆகையில் வெண்பாமுதற்
கொண் டவ்வவ்பாவிற்குரிய சாதியு-நிலமு-நிறமு-நாளு-மிராசியுங்-கிரகமு-
மென வாறிலக்கணப்பகுதி குறித்தார் முன்னுணர்ந்தோரெனக் கொள்க.
அவற்று ளந்தணர்சாதியு முல்லைநிலமும் வெள்ளைநிறமுங் கார்த்திகை விருச்
சிக மீனமென மூன்றிராசியுந் திங்கள் வியாழமென விருகிரகமும் வெண்
பாவிற்கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (சரு)

296 அகவற் கரச ரருங்குலங் குறிஞ்சி
குருதிமக முதற் கொண்டெழு மேட
மரிதனுச் செவ்வா யாதவ னியல்பே.

(இ-ள்) ஆசிரியப்பா வியல்புணர்த்துதும். அரசசாதியுங் குறிஞ்சிநில
முஞ் சிவப்புநிறமு மகம் பூர முத்திர மத்தஞ் சித்திரை சோதி விசாகமென
வேழுநாளு மேடஞ் சிங்கந் தனு வென மூன்றிராசியு ஞாயிறு செவ்வா
யென விருகிரகமு மகவற் கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (சசு)

297. கலிக்கே வணிகங் கழனி பொன்மை
குலாமபனை முதலா றுங் குடமொடு மிதுனந்
துலாமபுதன் சனியெனத் தொக்கிவை யேற்கும்,

(இ-ள்.) கலிக்கியல் புணர்த்ததும். வணிகசாதியு மருதநிலமும் பொன்னிறமு மனுடங் கேட்டை மூலம் பூராட முத்திராடந் திருவோணமென வறுநாளு மிதுனந் துலாங் கும்பமென மூன்றிராசியும் புதன் சனியென விருகிரகமுங் கலிப்பாவிற் கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (௪௭)

298 வஞ்சிக் கிறுதியல் வருண நெய்த
லஞ்சன மவிட்ட மாதி யேழும்
விடைபெண் கலைபுகா விடத்தர மியலுமே.

(இ-ள்) வஞ்சிக்கியல்பினை யுணர்த்துதும். சூத்திரசாதியு நெய்தனில மூங் கரியநிறமு மவிட்டஞ் சதையம் பூரட்டாதி யுத்திரட்டாதி யிரேவதி யசுவதி பரணியெனவேழுநாளு மிடபங் கன்னி மகரமென மூன்றிராசியுஞ் சுக்கிரன் பாம்பென விருகிரகமும் வஞ்சிக் கியல்பெனக் கொள்க. ஆகையின் முதற்பா நான்கிற்கு மிலக்கணமாறும் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௪௮)

299 ஆசு மதுரஞ் சித்திர வித்தார
மேசில் கவிநான் கிவையென் பவற்று
ளெடுத்த பொருளிற் றொடுத்த வின்பத்தி
லடுத்த பொழுதிற் பாடுவ தாசே
யுடைப்பொருட் பொலிவு முரிச்சொற் செல்வமுந்
தொடைப்பொலி விகற்பமுந் தொடரணிச் சிறப்பு
மிசைபெற வோசையு மியலப் பாடி
வசையில் வருங்கவி மதுர மாமே
கோமூத் திரிமுதற் கூறிய மிறைக்கவி
சித்திர மென்பா சிறுபான் மையவை யெனப்
பத்திர முதனுண் பத்தியிற் பாடிச்
சித்திரம் போல்வன சித்திரக் கவியே
தொடர்நிலை தொகைநிலை தொடுத்த பல்பாவுந்
தொடைபல வாகத் தொடுத்த வொருபாவும்
வித்தாரக் கவியென விளம்பினர் புலவர்

(இ-ள்) நாற்கவி யியல்பினை யுணர்த்துதும். எவ்வகைச் செய்யுளைப் பாடினும் பாடிய திறத்தால் வேறுபடாமன் மற்றொரு நால்வகைக் கவிவகுத்தார் புலவர். அவையே ஆசு-மதுரஞ்-சித்திர-வித்தார-மென நாற்கவியா மன்றியே யவற்றைப் பாடுவோர்க்கும் பெயர் செல்லுமென் றுணர்க. அங்ஙனம் ஆசுகவியைப் பாடும் புலவனு மாசுகவி யெனப்படுவன். பிறருமன்ன. ஆகையி லவற்றுட்பொருளு மடியும் பாவு மணியு முதலியவற்றை மற்றொருவன் குறித்துப் பாடுகவென்ற வுடனே பாடுவ தாசெனப்படுமே. அன்றியும் பொருட்பொலிவாதி சூத்திரத்துட் கூறிய விலக்கண முறையாற்

ஞெருபொருடு தமுதாட்டினுற் யோலக் கேடயோருவப்ப விம்பமிகுதது வருங் கவி மதுரமெனப்படும். (வ-று) கவிதநுறை. "கந்தாரம் பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் காமுறுபூஞ், சந்தார காறு நிழற்சோலைக் காவலூர்த் தலையவர், னிந்தாரம் பூண்ட திருவடிகண டேதத வெவ்வுயிரும, வந்தாரக காண்பே ஞெ வானலங் கொண்டாா வையகமே." எ-ம. பிறவுமனன. அணியுங் கோமுததிரி முதலினி யணியதிகாரதது காடடுமபடியே வழஙகு மிருபது மிறைக்கவியைச் சிததிரககவி யெனமருமுள ராயினு மவை சிறுபா னமையெனறு மதியாா புலமையின மிககோா. ஆகையி லோரிலேமுதலா நூனுக்கததனைத்து மொழுங்கொடுதோனற வெழுதிய சிததிரப்படத தைக காட்டின தன்மையிற பாடிய கவியைச சிததிர மென்பாா. (வ-று) நைடதம்.—"விழைவுறு கலவியின மெலிநதோா தாளினின, றெழிறிகழ் பொனனிற வெருததங கோடடுபு, தழைவுறு சிறகரான மூடித தணணறு, வழிமலர் சேக்கைச்யி னனனங் துஞசுமால." எ-ம. சிததிரவணியாவன.—யாபபருஙகலம முடிவுச சூததிரம—"மாலைமாறறே சககரஞசுழிகுள, மேக பாத மெழுகூற றிருககை, காதை காபபே கரநதுறைப பாடடே, துசங கொளலே வாவன ஞாறறிக, கூட சதுககங கோமூத திரியே, யோரெழுத தினததா லுயாநத பாடடே, பாத மயககே பாவிற புணாபபே, யொறறுப பெயாத்த லொரு பொருட் பாட்டே, சிததிரக் காவே விசிததிரக் காவே, விகறப நடையே வினு வுததரமே, சருபபதோ பத்திரஞ சாாநத வெழுததும, வருககமு மறறும வடநூற கடலு, மொருஙகுடன வைதத வுதாரண நோககி, விரிதது முடிபப மிறைகவிப பாடடே, யுருவக மாதி விரவிய லீறுய், வருமலங காரமும வாழததும வசையுங, கவியே கமகன வாதி வாககியென, றவாக டன்மையு மவ்வயி னமைதியும், பாடுதன மரபுந தாரணைப பகுதியு, மானநத முதலிய வூனச செயயுளும, விளமபினத தி யறகையு நரமபின விகறபமும, பணணுந திறனும பாலையுங கூட்டமு, மெணணிய திணையு மிருதுவுங காலமு, மெணவகை மணமு மெழுததுஞ சொலலுஞ, செநதுறை மாாக்கமும வெணடுறை மாாககமுந, தநதிர யுததியுந தருககமு நடமு, மூநதுநூன முடிநத முறைமையின வழாமை, வந்தன பிறவும வயினறிந துணாபபோ, னநதமில கேளவி யாசிரியனனே." எனறு ரமுத சாகர வாசிரியா—மாலைமாறறுவது—மீள வாசிததாலு மதுவே வரபபாடுவது. சக்கரமாவது—நானகாரைச சககரமும எடடாரைச சககரமும, ஆறாரைச சககரமும வரபபாடுவது சுழிகுளமாவது—நெடடெழுததினற நாலவரி யாக வெழுதி சுழிதது வாசிககச செயவது. ஏகபாதமாவது.—நானகடியு மோரடியாகப் பாடி யடிகடோறுமு வேறு பொருள விளக்குவது. எழு கூறறிருககையாவது—எழறை யாக்கிக குறுமக்கண முன்னி னறும் புக்கும் போநதும விளையாடும பெறறியால வழுவாமை யொன்று முதலாக வேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. காதை காப்பாவது—அணியதிகாரததுட காணக. கரந்துறைப் பாட்டாவது.—ஒரு பாட்டைச்

செவவையே யதனீறறு மாதிககு முதலா மெழுததுத தொடங்கி யொ
ன்று விடடு வாசிகக மறறொரு பாடடாவதாம. தூசங கொளலாவது —
ஒருவ னொருவெணபாச சொனனு லதனீறே யீறுக வதன முதலே முத
லாக மற்றொரு வெணபாப பாடுவது ஞாறறியாவது —முநதுறக கொடுதத
வெழுததுக கீறு பாடிப பின்னைக கொடுதத வெழுததுக கீறறயல பாடி
யதன பினபு கொடுதத வெழுததுக கிரணடாமடிபாடி யதனபினபு கொ
டுதத வெழுததிற பாடி முடிபபது கூடசதுக்கமாவது —நாலா மடியு முன
னினற மூன்றடியும பெருககிக கொளவது கோமூததிரி யாவது —இர
ணடு வரியாக 'வெழுதி கோமூததிரம விடடது தோனறும வளைவுபோல
வாசிககப பாடுவது. ஓ ரெழுததாலு மோரினததாலு முயாநத பாடடா
வன —ஓ ரெழுததாலே முடியப பாடுவது. மூவினத தாலே முடியப பாடு
தல செயவது மூவினமாவன —வலி மெலி இடை பாதமயககாவது —மூ
வா முனறாசிரிய மூவடிச சொனனுற றுனோரடி சொலலிக கிரியைக
கொடுபபது. பாவிற புணாபபாவது —நாலவா நானகு பாவிற பாடடினை
சொனனு லிவனடிககு முதலாகப பாடி பொருண முடிபபது ஒறறுப
பெயாததலாவது —ஒரு மொழியைப பாடி நிறுத திறுததி வைததுப பிறி
தொரு பொருள பாடுவது ஒரு பொருட பாடடாவது — ஒனறனையே
யணிததுப பாடுவது சிததிரக காவாவது —நானகு கூடிய வெலலாம பத
தாகவு மூனறு கூடின வெலலாம பதினைநதாகவும பிறவாறறானு மெண
வழுவாமற பாடுவது விசிததிரககாவாவது —எஙகு மேழறை யாககீறி
மேலே யொழுகி நுணமொழி முதலாகிய வெழுததொரு பொருள பயகக
நிறுவி யவவெழுததுககளே யெஙகு மொழுகுங கணணறைவுற பாடமே
நிறுவி யோரெழுததுக கோரடிவர யாதானு மொரு சீராகவானும பாடு
வது விகறப நடை யாவது —வேறுபடட நடையுடைததாகப பாடுவது
வினுவுததரமாவது — வினவிறகு விடை யளிககப பாடுவது. சருபபதோ
பததிரமாவது —எடடெழுந தினற நானகுமா யவவை மாலைமாறறுஞ சுழி
குளமு மொருஙகு வரப பாடுவது. சாாநதவெழுததாவது —ஓ ரெழுதது
முதலாக கலை சிறநதேறிய வெழுததின முறையே பொருள பயககப
பாடுவது. வருககமாவது — மொழிககு முதலாம' வருகக வெழுததினுக
கொவவோா செயயுட கூறுவது உருவக முதலாகிய வணிகளை யலஙகார
ததிற கணடு கொளக வாழததிருவகைபபடும —வாயுறை வாழததும,
புறநிலைவாழததும. வாயுறை வாழததாவது —வேமபுங கடுவும போலவ
னவாகிய வெஞசொறகண முனனாததாஙகக கூடா வாயினும பின
னாப பெரிதும பயனறருமென மெயபபொருளுற வெணபா முதலு யாசி
ரிய மிறுதியுமாகக கூறுவது புறநிலைவாழததாவது —வழிபடு தெயவ
நிற்புறஙகாபபப் பழிதீர செலவமோ டொருகாலைக கொருகாற சிறநது
பொலிவாயென வெணபா முதலு மாசிரிய மிறுதியு மாகப பாடுவது அன
றியும —வெணபா.—"காாநறு நீலங கடியகதது வைகலு, நீாநிலை நினற

பயன கொலோ-கூடாநுனை வேல, வணடிருககுந தககததார வாமன வழுதி யாற, கொணடிருககப பெறற குணம" இது மெய வாழததது. "பணடு மொருகாறறன பைநதொடியைக கோடபடடு, வெணகடம விலலேற றிக கொணடெழுநதான - றெணகளநதைப, பூமான றிருமகளுக கினனும புலமபுமால, வாமானறோ வைகையார கோன" இது இருபுற வாழததது. வசையாவது —மெயவசையும இருபுறவசையுமாம மெயவசையாவது — வெணபா—"தநதை யிலைசசு மடனறுய தொழிலிதான பாரபபார, னொந தைக கிதெஙஙனம படடதுகொல-முநதை, யவியுணவி னூர தெரியின யா வா தாஙகொலலோ, கவிகண ணனூதம பிறபபு." இது மெயவசை. இருபுறவசையாவது — வெணபா — "படையொடு போகாது நினறெரிநதா னெனறுந, கொடையொடு நலலாகட டாழநதான - படை யொடு, வாடி வழஙகுந தெருவெலலாந தானசெனறு, கோடி வழஙகு மகன."—இது இருபுறவசை கவி - கமகன - வாதி-வாககி - இநநாலவாதனமையாவது — ஆசுகவியும-மதுரககவியும-சிததிரககவியும-விததாரககவியும - என வமையும. பாடுதனமரபாவது —இலககணமுறை பிறழாது பாடுதல தாரணைப பகுதி யாவது —சதுரஙக தாரணை யோடும பாடுதலாம. ஆனநதமாவது — ஆனநதம பயககச செயயுள சொலவது செயயுளாவன —தனி நிலைசசெயயுள, தொடா நிலைசசெயயுளென விரணடாம விளமபின தியறகையாவது —சூததிரம "விளமபின தியறகை விரிககுங காலை, யாரியத தமிழி னொடு தெரிநதெடுககி, னுலகின றோறறமு மூழி னிறுதியு, மலகிற றொணணூறறுவர றியறகையும, வேத நாலும வேதிய ரொழுககமு, மாதி காலத தரசு செயறகையு, மபபா ரெடடா ரறியும வகையா, லாடியும பாடியு மையாக கிளாததல." நரமபாவன —சூததிரம —"குரலே துததங கைககிளை யுழை யுளரி,விளரி தார மெனவெழு நரமபே' பணணாவன —பாலையாழ, குறிஞசியாழ, மருதயாழ, செவவழியாழ, என நானகாம திறனாவன —அராகம, நோதிறம, வறடடு, குறுஙகலி, என நானகாம பாலையாவன —செமபாலை, படுமலைப பாலை, செவவழிப பாலை, அருமபாலை, கொடிபபாலை, இனபபாலை,விளரிபபாலை,என வேழாம கூடமாவன —எழுவகை யகததிறகண டுகொளக திணையாவன —அகமே-யகபபுறமே-புறமே-புறபபுறமே-என நானகாம இருதுவாவன:—கார, கூதிர, முனபனி,பினபனி, இளவேனில, முதுவேனில, என வாறுமாம. காலமாவன —இறபபு-எதிரவு-நிகழவு-என மூனறாம மணமெடடாவன —பிரமம, பிரசாபததியம, ஆரிடம, தெயவம, காநதருவம, அசுரம, இராககதம, பைசாசம. இவறறுள —பிரமசாரிககுக கனனியைத தீமுனனாக கொடுபபது பிரம மணம. தலைமகனினததார வேணடத தலைமக ளினததா ருடனபட டவளைத தீமுனனாகக கொடுபபது பிரசாபததிய மணம. ஒனறிரணடு பசுவு மெருதும வாஙகிக கொணடு கனனியைத தீமுனனாக கொடுபப தாரிட மணம. வேளவியால வநத கனனியைத தீமுனனாக கொடுபபது தெயவ மணம. கொடுபபாருங கேடபாரு

மின்றி யிருவருந் தனியிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தாமே கூடுவது காந்தருவ மணம். பெண்ணுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்குப் பொன் வேண்டு வன கொடுத்துக் கொள்வ தசுரமணம். பெண்ணும் பெண்ணினத்தாரு முடன்படாமல் வலிதிற் கொள்வ திராக்கத மணம். துயின்றுழி மாட்டுச் சென்று கூடுவது பைசாச மணம். எழுத்தெனுஞ் சொல்லு மாவன — தத்தமதி காரத்துட்காண்க. செந்துறை மார்க்கமும்,வெண்டுறை மார்க்கமுமாவன — நாற்பெரும் பண்ணு மேழெழுத்தினுந் தோற்றி னிசைச் செந்துறை யாகும். ஒன்பதின்மேற் பதினொன்று மென்பன வெல்லாம் வெண்டுறை யாகும். தந்திரயுத்தியாவது — நன்னூல். — "நூற்பொருள் வழக்கொடு வா ய்பாடக் காட்டி, யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத் தகும்வகை செ லுத்துதல் தந்திரவுத்தி" தருக்கமாவது — நியாய சூடாமணி, புதியநூட்ப முத லான வற்றுட் கண்டு கொள்க — வீரசோழியம் — "ஏறிய மாலை மாற்றே ச க்கர மின்றதா லெழுத்தாற், கூறிய பாட்டு வினாவுத்தர மேக பாத மன்றித், தேறிய காதை காப்புச் சுழிகுளஞ் சித்திரக்கா, வீறியல் கோமூத் திரியும் பிறவும் விரித்துரையே" இவை மேற்கோள். இனி மற்றைச் சித்திரக்கவி களை 364-ஆஞ் சூத்திரத்தில் விரிவாக வுரையிற் கூறுகின்றாம். அன்றியும், பலபாட்டாக வந்து மேற்காட்டிய தொகைநிலைச் செய்யுளு மன்றி யொரு பாட்டாக வரினும் பல்தொடையாகத் தொடுத்து நடக்குஞ் செய்யு ளெல் லாம் வித்தாரக்கவியென வழங்கும். இவையே பகலக்கவியெனினு மொ க்கும் ஆகையாற் பெருங்காப்பிய முதலியவன்றி யுலாமுதலாயின வித்தா ரக் கவியெனக் கண்டுகொள்க — பிங்கலம். — "கவியே கமகன் வாதி வாக்கி யென், றிவை யொரு நான்கும் புலமைக் கியல்பே — அவைதாம், ஆசு மது ரஞ் சித்திர வித்தார மென்ப,பாவகைப் பாடுவோன் கவியெனப்படுமே — ஞாபகஞ் செய்பொரு ளடையினெப் பொருளுங், காசின் றுரைப்போன் கமக னாகும் — ஏதுவு மேற்கோளு மெடுத்துக் காட்டித், தன்கோள் நிறீஇப் பிறன்கோள் மறுப்போன், மன்பதை வகுத்த வாதி யாகும் — அறம் பொரு ளின்பம் வீடெனுந் திறங்கள், கேட்போர் வேட்ப விள்ளியன் கூறு, மாற்ற லுடையான் வாக்கி யாகும் — அவற்றுள், கொடுத்த பொருளிற் றொ டுத்த வினத்தி, லடுத்த பொருளிற் பாடுவ தாசுகவி — பொருளின் பொலி வுஞ் சொல்லின் றிறனுந், தொடையுந் தொடைக்கண் விகற்பமுந் து தைந்து, முருவக முதலா வலங்கா ரங்க, ளுடன்கொண் டோசை பொலி வுடைத் தாகி, யுய்த்துணர் வோர்க்கட் முள்ளங் கட்கு, மாகட லமுதம் போலப் பாடுவோன் மதுரகவி — மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுளம், மேக பாத மெழுகூற் றிருக்கை, காதை காப்பே கரந்துறைப் பாட்டே, துசங் கொள் லே வாவல் நாற்றே, பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே, கூட சதுக்கங் கோமூத் திரியே, யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே, யொற்றுப் பெ யர்த்த லொருபொருட் பாட்டே, சித்திரப் பாவே விசித்திரப் பாவே, விகற்ப நடையே வினாவுத் தரமே, சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்

தும, வருககமு மறறும வடனூற கடலு, மொருக்குடன வைதத வுதாரண நோககி, விரிதது நிறைதது மிறைககவி பாடுந, தெரிநது பாடுவோன சிததிரக கவியே.—மும்மணிக கோவையும பனமணி மாலையு, மறமுங கலிவெண பாவு மடலூ ருதலுங், கிரீடையுங கூததும பாசாணடத துறையும, வகுதத வகுபபும விருததக கவியும, விரிததுப பாடுவோன விததாரக கவியே" எ-று. (சுகூ)

300. ஈரசை யைஞசீ ரெழுதனி யையடி
யாறே ழொருதொடை யைமபா மூவினு
செயயு ளுனகுஞ செயயுள விகறபமு
மையிரு பொருததமு மாக
மெயயுரை யாபபை விளககிய தொகையே

(இ-ள) ஆதியி னிறுதத முறையானே யாபபதிகாரததுள விளககிய பொருளெலா மொனறு படுததிய தொகைச சூததிரம வநத வாறு காணக எ-று. (ரு0)

மூனறாமோததுச செயயுணமரபியல —முறறிறறு

அதிகார மொனறிறகு, ஓதது மூனறிறகு, ஆ. சூததிரம. 100.
மேறகோள சு 164 ஆ. சு. 264.

அதிகார நானகிறகு மேறகோளொடு கூடிய ஆ. சு 703.

நாலகாவது —யாபபதிகாரம —முறறிறறு.

ஐந்தாவது:—

அணியதிகாரம்.

PART V—RHETORICAL EMBELLISHMENT

301. கலையணிச் செல்வன் கமலச் சேவடி
தலையணி புனைந்து சாற்றுது மணியே.

(இ-ள்.) அணியிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். வேதநூன்முத லெந் நூலு நலம்பெறக் காரணமாக நிற்கு மெய்க்கடவுட் டிருக்கமலபாதமென் றலை யணியாகக்கொண் டேத்தி யணியிலக்கண நூலை விளக்குதுமென் பதாயிற்று. ஆகையின் முதலிடை யொப்பக் கடையும் வழுவா திறைவன் காப்பதுவேண்டி யீண்டுந் தெய்வவணக்கம் வந்தவாறுகாண்க. இவ்வதிகார நூலைப் புலமையின் மிக்க தண்டியென்பவர் விதித்துரைத்தமையா லவர் பெயர்கொண்டு தண்டியலங்காரமென்று வழங்கும். என்னை—"மண மக ளணிநறு மாலை போலவுங், கன்மிக மார்புறை கலனணி போலவு, மணிச் சுவர்க் கெழுதிய வடிவுருப் போலவு, மறப்புத்த தனுவுறுப் படைமரப் பாவை, பொற்புறத் தீர்ந்த பொற்சுதை போலவுங், கற்றோ ருரைக்குங் கருத் தரும் பொருட்கே, மற்றோ ரணிதான் வழங்குமென் றுணர்க." அன்றியு மே னிறுத்த முறையான் முன்னோர்தந் தவற்றுட் சிலவொழித்து மிகவுரைக்க வேண்டியபலவற்றை விளக்கிச் செந்தமிழுணர்ந்தோர் நூலிலொழிந்த சிற் சிலகூட்டி யுணர்த்துதும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம் எ-று. (க)

302. அணியெனச் சொல்பொரு ளாமிரண் டவற்றுள்
வேற்றுரை வரக்கெடு மணிசொல் லணியுரை
மாற்றினுந் தோன்றிய வணிபொரு ளணியே

(இ-ள்.) இயல்-இசை-நாடக-மென்னு முத்தமிழ்க் கலங்காரமாக வரு மணி சொல்லானும் பொருளானும் வழங்குவதாகையிற் சொல்லணியென் றும் பொருளணியென்று மணி யிருவகைப்படும். அவற்று ளோரணிவந்த சொல்லே மாறின் றன்மையா லவ்வணி கெடு மென்னிற் சொல்லணி யெ ன்படும். சொல்லேமாறினு மச்சொல்லால் வழங்கியபொருளே மாறா தாயி னணியுங்கெடாதென்னிற் பொருளணி யென்படும். (வ-று.) முலை நகைத்தன - வென்றதற்கு, முலை பூத்தன - வென்னிற் சொன்மாற்றவே யணி நில்லாமையா லிது சொல்லணி யெனவும், பவளவாய் - யென்றதற் குச் சொன்மாறித், துகிர்போற் செவ்வாய் - யென்னிற் சொன்மாறினு மதன் பொருண் மாறாமையா லணி நின்ற தாகையி லிது பொருளணி யெனவுங் கண்டு கொள்க. ஆகையி லிவ்விருவகையணிபற்றி யீரோத்தாக விவ்வதி கார முடியு மென்றுணர்க எ-று. (உ)

முதலோத்துச் சொல்லணியியல்.

Chapter I —Word Embellishment.

303 சொல்லணி மறிநிலை மிகலெஞ்ச லொப்பென்
றொல்லணித் தொகுதி யொருநான் கெனப.

(இ-ள்) சொல்லணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். சொல்லால்வழங்கு மலங்காரங்க ணால்வகைப்படும். அவையே, மறிநிலையணியுஞ்-சொன்மிகக்கணியுஞ் - சொல்லெஞ்சணியுஞ் - சொல்லொப்பணியு - மெனவே வழங்கும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (க)

முதலாவது:—மறிநிலையணி.

1 Play on Words.

304. மறிநிலை யுரிமை மாறணி யாயவை
குணமுதல் காரணங் குறிப்பொழுக் கமைந்தே.

(இ-ள்) இறுத்த முறையானே மறிநிலையணி யாமாறுணர்த்துதும். பொருட்பெயர்மாறி யொன்றன்பெயர் பிறிதொன்றற்குரைப்பது மறிநிலை யெனப்படும். இவற்று ளொன்றன்குண மற்றொன்றற்குரைப்பது பண்பு மறிநிலை, எ-ம். சினைப்பெயர் முதற்கும், முதற்பெயர் சினைக்குஞ் செல்ல வுரைப்பது முதன்மறிநிலை, எ-ம். இவ்வாறே காரணமுங் காரியமுந் தம் முண்மாறவுரைப்பது காரணமறிநிலை, எ-ம். சொல்வேறுணர்ந்த குறிப்பு வேறாகத் தோன்றவுரைப்பது குறிப்புமறிநிலை, எ-ம். உலகினொழுக்க மாற வுரைப்ப தொழுக்கமறிநிலை, எ-ம் வழங்கும் (வ-று) சினத்திற் [illegible]- உளத்தில்வெந்தான் - முல்லைநகைப்பன - குவளைவிழிப்பன - அள்ளருடுஞ்சு மாரப்பன - நள்ளிருடுஞ்சுங்கூந்தல் - 'நெட்டொளி வேங்கையா னிசிப்பட் டீத்திங்குயிராக, கட்டொளியைக் காட்டுங் கதிர்வேந்தன்.' - என்பனவற்று ளொன்றன்குணம் பிறிதொன்றற் குரைப்பது குணவழுவென்று தோன்றி னு மவையே சிறந்தவுவமையாற் பிறிதிற்பொருந்தப் புனைந்துரைத்த மையாற் பண்புமறிநிலையலங்கார மாயிற்றெனக் கொள்க. இந்நினைச்சா மாதி யெனமரு முள்ளொன்றுணர்க. அன்றியும், பூநிழற்சோலை-யென [illegible] மாகிய முதற் பொருள் செயநிழல் மலராகிய சினைப் பொருண்மேலுரைப் பவும், நறும்பொழி-லென மலராகிய சினைப்பொருளால் வருமவாசனை [illegible] ழிலாகிய முதற் பொருண்மே லுரைப்பவும், முதலுஞ் சினையுமாறி முதன்ம றிநிலை யலங்காரமாயின அன்றியும், "ஏரினு நன்று மெருவிடுதல் கட்ட பின், னீரினு நன்றதன் காப்பு.' என உழுதொழிலைக் காட்ட வதற்குக் காரணமாகிய வேரினையுரைப்பவும், 'ஒளியெழுந் தேமொழீஇ யுலகமவாழ்ந் ததே.'- என வொளியாகிய காரியத்தால் ஞாயிறெனுங் காரணத்தைக்

காடடியுளாபபவும, இருவகைககாரணமறிநிலை யலஙகாரமாயின அனறியு மாறுமாத-மெனபதறகாறுதிஙகளெனவும, ஆறுவருடமாயிற - றெனபதற கறுபயிராயிற - றெனவும, இரவுடுததுறஙகால வநதாளெனபதறகு — "கஞசமே சினநதெனக கமழகத வடைபபவும, பஞசிறைக கிளியொம் பறவையாாத தொடுஙகவும, பிரிநிலைக கணடுணா பெறறுவந தேஙகவும, விரிநிலைத தோளிஞன விருமபி யெயதிஞன" எனபன வறறுட சொல வேறுநிக குறிததபொருள வேருகைபிற குறிபபுமறிநிலை யலஙகாரமா யின அனறியும —"வணடிசைககுங கூநதன மதாவிழிகள செனறுலவ, வெணடிசைககும போதா திடம" எ-ம "செழுஞசுனை வரமபில வைகிக கிளைததேோ யழனற நெஞசா, வழுஞசுனைப பெருகுங கணணீ ரகலகடல வெளள மாறறு" எ-ம, "சேடடிளம பரிதிமாாபன." எ-ம 'முகிறகை அயிறகண[illegible]ாதோோள' எ-ம பலவுமுலகி லொழுகுநதனமையைக கடநத வாயஜ[illegible]புகழவழியாகப புணாநதுளாததமையா லொழுககமலை யாகாம[illegible]நக மறிநிலை யலஙகாரமாயின இவறறுட பலவை பொரு ளாபபற[illegible]மொருசொலலெலலையின முகியுமெனறமையாற சொல லணியாக[illegible]படடன எ-று. (க)

305 பொருளகோளு மறிநிலை போலவன வாயவை
யாறறுநீா மொழிமாறறு நிரனிறை விறபூண
டாபபிசை யளைமறி பாபபுக கொணடுகூட
டடிமறி மாறறென வாகுமெட டெனப.

(இ-ள) முனனோாவகுதத வெணபொருளகோளு மறிநிலையணி யென வழஙகும. அவையே யாறறு நீாப பொருளகோளும மொழிமாற் றுப பொருளகோளும-நிரனிறைப பொருளகோளும - பூடடுவிற பொ ருளகோளும - தாபபிசைப பொருளகோளும-அளைமறிபாபபுப பொருள கோளும - கொணடுகூடடுப பொருளகோளும-அடிமறிமாறறுப பொருள கோளும-எனபபடும இவறறை யினி யொவவொனறுக விளககுதும — நனனூல —"யாறறுநீா மொழிமாறறு நிரனிறை விறபூண, டாபபிசை யளைமறி பாபபுக கொணடுகூட, டடிமறி மாறறெனப பொருளகோ ளெட டே.' இது மேறகோள. எ-று. (உ)

306. யாறறுப புனலே யடிதொறும பொருளற
வேறறடி நோககா விளமபலி னுகும.

(இ-ள.) யாறறுநீாப பொருளகோளா மாறுணாததுதும. மற்றடிநோ ககா தடிதோறும பொருளறறு வருவதியாறறுநீாப பொருளகோளெனப படும. (வ-று.) "விலைபபாலி னீாகலநது விறருளுங குறற, மலைபபாளைப பேணு மறுததலுங குறற, நிலைபபாளைத தூககி நெகிழதலுங குறறங, கொலைபபால குறறமே யாம." எ-ம. பிறவுமனன.—நனனூல.— "மறறய

னோக்கா தடிதொறும வானபொருள, அறறற றொழுகுமஃ தியாறறுப புனலே." இது மேறகோள. எ-று. (௫)

307. மொழிமாற றெனப மொழிகடம பயன்படும
வழிபெயாத தோரடி வரையுட கொளலே.

(இ-ள) மொழிமாறறுப பொருளகோளாமாறுணாததுதும. ஓரடி யெலலையுட டததமபொருளுக கேறறமொழிக டனனிலைதபபி யொழுங குமாறச சொலலுவது மொழிமாறறுப பொருள கோளெனப்படும (வ-று) "கனையாடக கெணடை கயததாட மஞஞை, சுனையாழ வமமி மிதபப-வனை யனைய, யானைககு நீதது முயறகுநிலை யெனப, கானக நாடன சுனை." எ-ம. இதனுட கெணடை கயததாட-மஞஞை கனையாட வெனவும, சுனை மிதப ப-வமமி யாழ வெனவும, யானைககுநிலை-முயறகுநீத தெனவும்,கொளளவே ணடலி னோரடியுண மொழிகளை மாறறினவாறு காணக.—நனனூல.— "ஏறற பொருளுக கியைய மொழிகளை, மாறறியோ ரடியுள வழஙகனமொ ழிமாறறே" இது மேறகோள எ-று. (௬)

308 நிரனிறை யாநிரை நிறீஇய பெயாவினை
யிரணடும வேறடுககி யெதிரினும வைதத
நிரையினும பொருளே நோத லெனப

(இ-ள) நிரனிறைப பொருளகோ ளாமாறுணாததுதும. பலபெயாச சொலலையும, பலவினைசசொலலையும, வேறுயடுககிய பினனரவறறிறகுப பொருளாய வருஞசொறகளை முறையேயாயினு மீறுமுதலாக வெதிரோ யாயினு மடுககிவைபபது நிரனிறைபபொருள கோளெனபபடும (வ-று) "கொடிகுவளை கொடடை நுசுபபுணசண மேனி, மதிபவள முதத முகம வாய முறுவல, பிடிபிணை மஞஞை நடைநோககு சாயல, வடிவினளே வஞசி மகள." இது பெயாநிரனிறை—"காதுசோ தாழகுழையாயக கனனித துறைசோபப, போதுசோ தாாமாாப போாசசெழிய-நீதியான, மனனமிாத மஙகையாதோண மாறருனா யேறறாககு, நுணணிய வாய பொருள." இது வினை நிரனிறை.— "காதமரு கவினுதி துனிகண புருவஞ, சீதமுகங கொஙகை திரணடவா - யோதக, கருமபா ரமழபாடிக காஙகே யன படடத, தருமபாா குழலளகத தாாககு." இது எழுதது நிரனிறை.— "கூறறுவனை வினமதனை யரககா கோவைக கூனிலவைக குஞசரததை யிஞசி மூனறை, யேறறுவன புறவுருவ மாளத தோளக ளிறவெறிப்ப வி மயபபெண வெருவ வேலக, காறறெழிலா னயனததால விரலாற கற றைக கதிாமுடியாற கரதலததாற கணையாற பினனு, மூறறழிய வுதைததது ரித்து செரிததுச சூடி யுரிததெரிததா னவனெமமை யுடைய கோவே." இது முறை நிரனிறை.—நனனூல.—"பெயருமவினையுமாஞ சொல்லையும பொருளையும, வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினு, நேரும பொருள கோ ணிரனிறை நெறியே.' இது மேறகோள. எ-று. (௭)

309. பூட்டுவில் லென்ப பூட்டிய வில்போற்
பாட்டிரு தலையொரு பாற்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) பூட்டுவிற்பொருள்கோ ளாமாறுணர்த்துதும். பொருளைக் கொள்ளும்படி பாவின் முதலினு மீற்றினு நின்ற விருமொழி கூட்டவேண்டுழி யது பூட்டுவிற் பொருள்கோ ளெனப்படும் (வ-று) "திறந்திடுமின் மீன்முடியுஞ் செங்கதிரோன் றன்கூட, டிறந்திடு வில்லாடை யெழிலுஞ் - சிறந்திடுமின், றண்ணாரமாய மதியந்தாங் கடியும் பூண்டாளைக், கண்ணாரக் காணக் கதவு" எனத் திறந்திடுமின் கதவென்பது பொருளாகையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளா மெனக் கொள்க.—நன்னூல்.— "எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட், பெருந்துணைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (௬)

310 தாப்பிசை முதற்கடைத் தன்பொருட் டருமொழி
யாப்பிசை யிடையே யியம்புக லென்ப.

(இ-ள்) தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் பாவினடுவே நின்ற மொழி முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக் கொள்வது தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளெனப்படும் (வ-று) "மோயிடு மென்றருஞ்சிறுதலற் கத்தியவையே, நோயிலதாஞ் செய்யாத கால்" என இதனுடையவையென விடைநின்ற மொழியே முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக்கொள்ளு மாறு காண்க —நன்னூல் — "இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும், நடந்து பொருளை நண்ணுந் தாப்பிசை" இது மேற்கோள். எ-று. (௭)

311 அளைமறி பாப்பே யந்த மொழிமற்
றுள்ளிடத் துய்த்துத்தன் னுளைப்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் செய்யுளீற்றினின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்வதே யளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளெனப்படும். (வ-று) விருத்தம் — "தாழ்ந்த வுணர்வினராயத் தாளுடைந்து தணேனறித் தள்ளாவார் தாமுஞ், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நிரகிற் சூழ்வார் தாமு, மூழ்ந்த பிணி நலிய முன்செய்த வினையன்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரோ" என முயலாதாரென் றீற்று நின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளு மாறு காண்க அன்றியு மொருசொல் லோரிடத்து நின்று செய்யுட் பலவிடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திய பொருளை விளப்பது தீவக மென்பார். அது, முதல் - இடை - கடை - வரப்பெறும் வழி முதனிலைத் தீவக-மிடைநிலைத் தீவகங்-கடைநிலைத் தீவக-மெனப்படும்.—"நன்னூல் — செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு, மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே." இது மேற்கோள். எ-று. (௮)

312. கொண்டுகூட் டென்ப கொள்பொருட் கேற்ப
விண்டடி பலவினும் வினைகொண் மொழியே

(இ-ள்) கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாமா றுணர்த்துதும். பாவின்பலவடிகளுள்ளு நின்றமொழிகளைப் பொருளேற்கு மிடத்துக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கோளென்னப்படும். (வ-று) "ஆலின்மேற் பாயுங் குவளைகுளத் தலரும், வாலி நெடிய குரங்கு" என்பதாலின் மேற்குரங்கு பாயும், குளத்தினுள்ளலருங் குவளை, யென வீரடியுட்கலந்து வந்த மொழிகளைப் பொருள்வேண்டுழிக்கொண்டு கூட்டிப் பொருளைக்கொள்ளுமாறு காணக. இதுவே யோரடி யெல்லையுள்வரின் மொழிமாற்றென வழங்கும்.—நன்னூல்—"யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை, யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே" இது மேற்கோள் எ-று (௬)

313. அடிமறி மாற்றே யடிபெயர் பொருளவு
மடியிட மாறினு மழியாப் பொருளவும்.

(இ-ள்) அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமா றுணர்த்துதும் பொருள்கொள்ளும்படி யோரடி யெடுத்தெடுத்துப் புழிக் கொண்டு கூட்டவேண்டியதாகவுஞ் செய்யுளடியெல்லா நன்னிலைமாறி முதலினு மிடையினு மீற்றினு முச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதாகவும் வருவதடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளென்னப்படும் (வ-று) "கற்ற கழிநூலுங் கைகூடா முற்றிற்கு, முற்றபொருந் மொழிந்தகலு-நற்சுருதி, யோதலும் பொய்யப் பெற்ற வொளித்தே திகழுவாங்கு, காதலுளத் தழன்றக் கால." என இந்நு வீற்றடியேனை யடைத்து மெடுத்துக்கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளுமாறு காணக "நீனை தவழ்விலங்கிமா முடியாள், பானே யுடையாயப் பனிவீசுடலாள், பானோ மதிப்ப பணிபூ வடியாள், தானே நிலவான றலமாளரசாள்" என விக்கவிருத்தவடி நான்குந் தமமுண் முன்னும் பின்னுமாக மாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதியலுமாறு காணக இவ்வகை யணியேட்டளவடியாக வந்த நான்கடி. யாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டிலவாசிரியப்பா வென்பபடு மென்று செய்யுளியலதந்த விடத்துச் சொன்ன தாகவுங் கண்டுகொள்க —நன்னூல்.—"ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும், யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி" இது மேற்கோள் எ-று. (௰)

இரண்டாவது —சொன்மிக்கணி.

2. Repetition.

314 சொன்மிக் கணியெனப் சொன்மறி தரலவை
மடக்கிசை யந்தாதி யடுக்கென மூன்றே

(இ-ள.) கிறுததமுறையானே சொனமிககணி யிலககணமாமாறுண ாததுதும, வநதசொலமீணடு மீணடுவருவது சொனமிககணி யெனபபடும். அவையே மடககும, இசையநதாதியும, அடுககு, மென மூவகையவாகு மிவ றறைத தனிததனி விளககுதும எ-று (க)

315. மடககணி யோரமொழி மடஙகி வரலவை
யிடையிடு முதலகடை யிருவழி மடககு
மிடையிடா மடககு மெனநால வகையே.

(இ-ள) மடககாமாறுணாததுதும அடியானுஞ சொலலானு மெழு ததானும வரு மடககாயினு மிஙகண சொலலணியாக வருகையிற சொல லாலாயின மடககுவருமெனக கொளக ஆகையி லொருசொலபெயாநது மீணடுவருவது மடககணியெனபபடும இதுவே யிடையிடாவரவு மிடை யிடடுவரவும பெறுமே அனறியு மிடையிடடு வருஙகால முதலினு மீற றினு மிருவழியினும வரபபெறும. வரினமுதன மடககெனவுங கடைமடக் கெனவு மிருவழி மடககெனவும வழஙகும விதியை விளககுதும (வ-று) 'இனியாரினியாரொனைககாபப, ரொனவு 'நீயே நீயே முனகாததும பினகாப பது நாளுநாளுமே' எனவு மிவையிடை யிடாமடக கெனககொளக பிறவு மனன 'இனியா ரொனைததாஙகி யெனறுயரா நீபபா, ரினியார மறை நூலா லெனனைத தெளிபபா, ரினியா ரொனறேயக கழுதா யாறறுவா ரொனறு, யினியாருன னலலா லெனககு" எனபதிடையிடு முதலமடககாயிறறு — விருததம — "வளாவா யலகா மெயமமறை யெஙகும வளாகாலம, விளா வாயப பைமபூ வொததற மெலலாம யிளாகாலந, இ...வா யொவவாச சீ நல மலகித திளாகால, மளாவாயத திஙக டாஙகடி நாமே யணிகாலம" எனபதிடையிட் கடைமடககாயிறறு "ஆரொனனைந தேறறி யருளபுரிநதார நீயனறே, வாரொனறே யாறறி யமுதானறா நீயனறே" எனபதிடையிட் வழி மடககாயிறறு இவையெலா மியறறமிழிட...சிறபபாம் வரு மெனறுணாக அனறியுஞ சூததிரததிலே நாலவகையெனறது என நாலவகை யெனற மிகையால

மறறைமடககுகள வருமாறு:— தணடியலஙகாரம — "ஆதியிடை கடையாதியோ டிடைகடை, யிடையொடு கடைமுழு தெனமெழு வகை ததே"எனறாராகலின, ஆதிமடககும-இடைமடககும-கடைமடககும-ஆதி யோ டிடைமடககும - ஆதியோடு கடை மடககும - இடையோடு கடை மடககும - மூனறிடதது முறறுமடககும - என வெழுவகைபபடும —அன றியும — "ஓரடி யொழிநதன தேருங காலே, யிணைமுதல விகறப மேழு நானகு, மடைவுறும பெறறியி னறியத தோனறும"— எனறாராகலின, முதலடிககணணு மிரணடா மடிககணணு மடககுதலும, முதலடிககண ணு மூனறா மடிககணணு மடககுதலும, முதலடிககணணு நானகாமடிக கணணு மடககுதலும, இரணடா மடிக கணணு நானக மடிக கணணு

மடக்குதலும், இடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், இரண்டா மடிக்கண்ணு மீற்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு மாறு மீரடிமடக்கும், ஈற்றடியொழிந்தவேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், ஈற்றயலடி யொழிந்ததேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலயலடி யொழிந்தவேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடி யொழிந்தவேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு நான்கு மூன்றடிமடக்கும், நான்கடியு மடக்குதன் முற்றுமடக்கும், இவை பதினைந்தும் மேற்கூறிய வேழு கூறுபாட்டோடு முறழ நூற்றைந்து வகைப்படும். அவை இடையிடாதனவும், இடையிட்டனவும், இடையிட்டு மிடையிடாதனவும், என்னு மூவகையோடு முறழ முந்நூற்றிருபத்தைந்து வகைப்படும் அவற்றுள் சிலவருமாறு —(வ-று) “துறைவா துறைவா பொழிற்றுணைவா நீங்க, வுறைவார்க்கு முண்டாங் கொல் செல்வஞ்-சிறைவாங்கிப், பேடைக் குருகாரப் புலலும் பிறங்கிருள் வாய், வாடைக் குருகார மனம்.” எ-து முதலடி முதன்மடக்கு “கனிவா யிவள் புலம்பக் காவன் னீங்கி, லினியாரினியா ரெமக்குப் - பனிநா, ளிருவராயத் தாங்கு முயிரினறி யெங்குனை, டொருவராயத் தாங்கு முயிர்” எ-து இரண்டாமடி முதற்கண்மடக்கு “தேங்கானன் முந்தலைக்கு நிலைத் திருநடஞ்செய, யோங்காரத்துட் பொருளா மொண்சுடர்க்கு - நீங்கா, மருளா மருளாத்தரித்த துணைக்கு மாற்றம், பொருளாம புனைமாலை யாம்” எ-து மூன்றாமடி முதன்மடக்கு “இவ்வளவு நீயுமிழவு தென்கொலோ தோயுங், கவள மதமான கடமுந்-நிவந்து, மலையா புனலருவி நீயனுகா நாளின், மலையா மலையா னிலம்” எ-து ஈற்றடி முதன்மடக்கு இவை நான்கு மோரடிமடக்கு “நினையா நினையா நிறைபோயகலா, வினையாவினையா மிலமா-நனையார், குரவாருங் கூந்தற் குமுதவாய்க் கொம்பின், புரவா ளரிபிரிந்த போது” எ-து முதலீரடிமடக்கு “அடையா ரடையா ரரணழித்தற் கின்னா, விடையாடு நெஞ்சமே யேழை-யுடைய, மயிலா மயிலாமதா நெடுங்கண மாற்றங், குயிலாமென் றெண்ணலை குழைந்து” எ-து முதலடியு மூன்றமடியு மடக்கு “மானவா மானவா நோக்கிமே மதுகரஞ்சூழ், கானவாங் கூந்தலங் காரிகைக்குத் - தேனே, பொழியாரந் தாரமேனு நின்புயத்து மேலுங், கழியா கழியா தரவு” எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு “மாத ருயிர்தாங்க வள்ளலருநெறியிற, பேதுநோய் செய்யும் பெரும்பாந்தள் - யாதும், வளையா வளையா வெனுமா மதியா, விளையா விளையா வெழும்” எ-து கடையீரடிமடக்கு “குரவார் குழலாள் குயிலென மொழிதாய், விரவாவிரவா மென்றெனற-லுரவா, வரவா வரவாமென நினையாா வையம், புரவாளாக கீர்த்தி புகழ்”எ-து இடையீரடிமடக்கு “மழையாா கொடைத்தடக்கை வள்ளகைய னெங்கோன், விழையா விழையா மெல்லாடை-குழையா, விழையா முணாவுங் கனியா மினமு, முழையா முழையா முறை” எ-து இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு இவையாறு மீரடிமடக்கு “இறைவா விறைவால வளைகாத திருந்தியா, ருறைவா ருறைவார புயலா-னறைவாய,

வணடளவு வணடளவு நாளின் மயிலாலக, கணடளவு நீாபொழியுங கண."
எ-து ஈறறடியொழிநதேனே மூனறடிமடககு "மலேயு மலேயு மகிழநதுறை
யும வேயுங, கலேயுங கலேயுங கடவுந - தொலேவி, னமரி யெமககா மெனனு
முனனிற, குமரி குமரிமேற கொணடு" எ-து ஈறற யலடியொழிநதேனே
மூனறடியுமடககு "கொடியாா கொடியாா மதினமூனறுங கொனறு, படி
யாா பணேததடககை நாலவாயக-கடியா, ருரியா ருரியாரொனே யாள வோா
தற, கரியாா கரியாா களம" எ-து. முதலயலடி யொழிநதேனே மூனறடியு
மடககு "பாலேயாழ தனனிற பதிறறிரடடி வேயநதனறே, மாலேவாயமாலே
வா யினனிசை-மேலுனாயே, மேவலா மேவலா மெலலாவி வாடடாா, காவ
லா காவலாங கால"எ-து முதலடியொழிநதேனே மூனறடியுமடககு.இவை
நானகு மூனறடி மடககு "வளாய வளாய சுரஞசெனறாா மாறறம, புனாய
புனாயவெனப பொனனே - யுனாய, னனேயா யனேயாதொடை நமமை
வேய, வினேயா வினேயா வினாநது' எ-து முறறுமடககு இவை நானகு
மூனறடி மடககு. இவை பதினேநது மடிமுதனமடககு "மனமுங குழைய
குழைய வாமாநத, ரினநீங கரிய கரிய-புனேவனத,துளவாவி வாவிகயல வா
டடு மெனனுளளங, களவாள வாளவாங கண."எ-து. இடைமுறறுமடககு.
ஒழிநத விடைமடககும வநதுழிககாணக "மாலே மருளாது வஞசியான வஞ
சியான, மேலே யமரா கடைவேலே-வேலே, வளேயாா இனாமேல வருமனன
மனன, விளேயா ளிவளே வளே' எ-து இறுதிமுறறுமடககு ஒழிநதவிறு
திமடககும வநதுழிககாணக. "கொணடல கொணடலா பொழிலுறும
பணணேயாயப பணணேயாயத துளளாா, வணடல வணடலாயத தாது
கொணடியறறலான வருமனன யனனமுனறிற, கணடல கணடனா
மகிழசெயய வோதிமங கலநதுறை துறைவெளள, மணடன மணடல முழு
துடன வளேதரு வளேதரு மணிவேலே." எ-து முதலு மிடையு மடககிய
முறறுமடககு ஒழிநதவாதியோ டிடைமடககும வநதுழிககாணக "நிலா
யாா நிலாயா மனனுபோ னிறைகோடல கோடல, வளாயாா வளாயா ரிரு
ணமுன வருமாலே மாலே, விளாயா விளாயா வெழுமின னெளிமேக
மேக, முனாயா ருனாயா ரினுமொல லெனுமுலலே முலலே' எ-து. முத
லுஙகடையு மடககிய முறறுமடககு ஒழிநதவாதியொடு கடைமடககும
வநதுழிககாணக. "வருகம புளினம புளினம பயிலவேலே வேலே, யொரு
கா லுலாவா வுலவாரு மோத மோதம,வருகே தகைகே தகைசோ தருமன
னமனன, பெருகா தனகா தனவேசை மாதா மாதா" எ-து இடையுங க
டையுமடககிய முறறுமடககு ஒழிநத விடையொடு கடைமடககும வந
துழிககாணக "களேகளேய முளாியரு கடைகடைய மகளிா கதிாமணியு
மணியும, வளேவளேய கரதலமு மடைமடைய மதுமலரு மலேயமலேய,
விளேவிளேயா கிளேவிரவி யாியாியினமிசை குவளேமலரு மலருங, கிளேகிளே
கொ ளிசையளிகண மகிழமகிழசெய கெழுதகைய மருதமருதம" எ-து.
மூனறிடத்துமடககிய முறறுமடககு. ஒழிநத முழுமடககும வநதுழிககா

ணக. இனியிடையிட்டு வநதமடககு மிடையிடாது வந்தமடக்கு மிவவா றேகொளக அவறறுள சிலவருமாறு—"தோடுகொண டளிமுரனறெழக குடைபவா துறைசோ, தோடுகொணட தேமலா சுமநதகில் கமழநதவாதந, தோடுநைதநத செஞசாந தணிநதிளை முலைபிடைதோயநத, தோடுதண புன ணிததிலந துறைதொறுஞ சொரியும"எ-து இடையிடாதன முறறுமடககு. "பரவி நாடொறும படிய வாமபல புகழபரபபு, மிரவி சீறிய படிய வாமபதி யெரிகவர, விரவி மாணபயில படியவாம வேயதலை பிணஙகு, மருவி வார ணம படியவாம பலபணை மருதம" "எ-து இடையிடடிடைமுறறு மடக்கு. "சொனன நாளிது சுருமபிம ரிதழிபோனகால, மினனு வாளவிட விலவ லைத துனறிய கால, மினன காமுகி லினமிருண டெழுதரு கால, மனனா வாரலா தாமவரு மயிலினம வருகாலம"எ-து இடையிடடிறுதி முறறுமட ககு இவை யிடையிடடு வநதன விவறறது விகறபமவநதுழிககாணக இனி யிடையிடடு மிடையிடாதும வருவனவறறுள சிலவருமாறு—"வாமான மான மழைபோன மதமான மான,நாமான மான முகிழுழந ததமான மான, தீமான மானவா புகழததிற மானமான, காமான மான கறசுரஙகன மான மான"எ-து இடையிடடு மிடையிடாதும வநது மிடையு மிறுதியுமடக கிய மடககு பிறவுமவநதுழிககாணக "வருமறை பலமுறை வசையறப பணிநதே, மதியொடு சடைமுடி மருவுமப பணிநதே, யருநட நவிலவது மழகுபெற றனறே, யருளொடு கடவுவ தணிகொள பெற றனறே,திருவடி மலரணி திகழொளிச சிலமபே, தெளிவுட னுறைவது திருமறைச சிலம பே, யிருவினை தடிபபவ ரடைபதத தனறே, யிமையவா முதலவ னெனன நினைத தனறே" என வருவனவறறுள வேறுபாடுமறிக அனறியும,

அமமடககலஙகாரஙகள வேறுபாடு வருமாறு—தணடியலஙகாரம.—"அடிமுழு து மடககுத லாஙகதன சிறபபே"எனறாரகலின,இரணடடிமட ககும, மூனறடி மடககும, நானகடி மடககும, என மூவகைபபடுமே அறறுள சிலவருமாறு—"விணாமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக,விணாமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக, வணாமேவு நெறிபூடு தணிவாரன மலைவாண, நிணாமேவு வணாசோர விளவாவி நிலைசோரும."எ-து முதலீரடிமடககு "கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழவாக, ஞடனமேவு நிறைசோர மெலிவாாதம முயிரேகுவங, கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழவாக, ஞடனமேவு பெடைகூடு முறுகாலு முணையாா கொல'எ-து.முதலடியு மூனறாமடியு மட ககு "கருமாலை தொறுகாதல கழியாது தொழுதாலு, முருமாய மதனுக மடுமாறு புரியாமுன, னுருமாய மதனுக மடுமாறு புரியாமுன, வருமாய வினைதீா வொருநாளு மருளாாகொல' எ-து. இடையீரடி மடககு "மறை நுவல கஙகைத தாஙகினா, நிறைதவ மஙகை காநதனா,குறையென வணடா வேணடவே, மறைநுவல கஙகைத தாஙகினா" எ-து முதலடியு மீறறடியு மடககு. "கொலலியம பொருபபனை மேவாா கோனக, ரிலலெரி மேவுவ தி யமபல வேணடுமோ, வலலியந தாமரை வணஙகளாயின, வலலியந தாம

ளை வனங்க ளாயின." எ-து கடையீரடி மடககு. "நலததகை பிறவிரு சரண மேததுநங, குலததகை பணிகொ ளேகம பரததனே, நலததகை மக ளொரு பாக நணணுமெங, குலததகை பணிகொ ளேகம பரததனே' எ-து இரணடாமடியு மீறறடியு மடககு. இவையாறு மீரடி மடககு "காமரம பயினீா மதுகரங, காமரம பயினீா மதுகரங, காமரம பயினீா மதுகர, நாமர நதையுற நிலையாா நமா." எ-து ஈறறடி யொழிநதேனை மூனறடியு மடககு. "கடிய வாயின காமரு வணடினை, மடிய வாமகனருருழை வாரலா,கடிய வாயின காமரு வணடினங,கடிய வாயின காமரு வணடினம' எ-து இரணடாமடி யொழிநதேனை மூனறடியு மடககு "கோவளாபபன கோனகரஙகளே, கோவளாபபன கோனகரஙகளே, மேவளககாவியன நீளாவேலைசூழ, கோவளாபபன கோனகரஙகளே" எ-து ஈறறய லடியொழிநதேனை மூனறடியு மடககு "வரியவாஙகுழன மாதரினஙகொடி, யரியவாஙகயத தானவனஙகளே, யரியவாஙகயத தானவனஙகளே, யரிவாஙகயத தானவனஙகளே." எ-து. முதலடி யொழிநதேனை மூனறடியு மடககு இவை நானகு மூனறடி மடககு "வானகநதரு மிசைபவாயின, வானகநதரு மிசையவாயின, வானகநதரு மிசையவாயின, வானகநதரு மிசையவாயின." எ-து நானகடிமடககு இதனையே யேகபாதமெனக. அனறியும, ஒருசொலலே நானகடியாய மடககுமெனபாா (வ-று) "மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு" எ-து முறறுமடககு "பணிபவ னநதமதாக மனனுவாா, பணிபவ னநதமதாக மனனுவா, ரணியன மேயதுமன பராகமே, யணியன மேயதுமன பராகமே" எ-ம "கலைநிலா வருமாலை மணஙகொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகண, கலைநிலாவரு மாலை மணஙகொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகனே." எ-ம "ஒதநினறுலவா வருமவேலைவாய, மாதரஙக மலைகருநிகரவெ, யோதநினறுல வாவருமவேலைவாய, மாதரஙக மலைகருநிகரவே." எ-ம வரும பிறவுமனன "மாலை மாலை யாகவே யனஙகவேள பயிறரு,மாலை மாலை வேடடவா மனங கலே றவனறுழாய, மாலை மாலை யோவுடைத ததுநினைந தெழுதரு, மாலை மாலை யாவுடை யவளைவந திடாசெயும" எ-து இடையிட டிறுதி முதனமடககு. "கயலே தாவருங கடிபுனற காவிரி, காவிரி மலருங கனாபொரு மரவு, மரவம பூஞசினை வணடொடு சிலமபுஞ, சிலமபு சூழசருந தளிரடி மனைக கயலே" எ-து. அநதாதிமடககு. அனறியும தணடியலஙகாரம — "ஒரெழுதது மடககலு முரிததெனமொழிப." எனறாா. (வ-று.) "நாநா நாதங கூடிசை நாதநதொழி லோவாய, தாதா தார மாக விளைததண மலா மீதே, வாவா வாாதண சோலையில வாழும வரிவணடே, யாயா யானிற சோததுவ தனபாக குனாயாயால." ஒரெழுதது மடககு (உ)

316 இஂசையந தாதியே யீறறுச சொனமீண
டிசைபெற வருபுவே றெனினு மியைதலே,

(இ-ள்) இசையெச்சமாமாறுணர்த்துதும். ஒருவசனத்திறுதி நின்ற மொழிமற் றொருவசனத்தாதியாக வருவ திசையந்தாதி யெனப்படும் அவற் றிற்குருபு வேறெனினு மென்றமையால் வேற்றுருபுபெற்றும் பெருமையு மாமெனக்கொள்க இதுவே யோரடி யீற்றினின்றது மற்றோரடி முதலாக வரினந்தாதித் தொடையெனச்செய்யு ளிலக்கணத்துட் சொன்னாம்புலவர் இயற்றமிழுதாரணம்—"மாந்தர்க்கெல்லாங் கேள்வியாலறிவு மறிவினாற்கல வியுங் கல்வியாற்புகழும் புகழாற் பெருமையும் விளைந்துவளரு மன்றே." எ-ம். பிறவுமன்ன எ-று. (௩)

317. அடுக்கணி யொருபொருட் கடுக்கிய திரிசொ
லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்.

(இ-ள்) அடுக்கணி யாமாறுணர்த்துதும். சிறப்புக்காட்டவும், அன் புதுயர் களிப்பிவற்றை மிகவெனத் தோற்றவு, மொருபொருளைத்தரும் பல திரிசொல் லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று) "இகழ்ந்தொ ளித்தானே யென்னை யிகழ்ந்தகன் றானே கொடிய நெஞ்சான்" எ-ம— வெண்பா—"என்னுயிர் காத்துப் புரந்தானை யென்னிறைவன், றன்னு யிர் பட்டிறந்து சாய்ந்தொழிந்தான் - என்னுயிராய், மீண்டெனைக் காத் தோம்ப மேவிப்புரந் தளிப்ப, யாண்டையும் யாரயா ரொன்கு" என்பன விவற்றுட் டுயரின் மிகுதியைக் காட்டப் பலதிரி சொல் சிறப்பி லடுக்கி வந்தவாறு காண்க. எ-று (௪)

மூன்றாவது:—சொல்லெச்சணி.

3 Ellipsis

318 எச்சணி யென்ப வெளிதுணர் பல்மொழி
துஞ்சில சிறப்பிற் றோன்று தொழித்தலே.

(இ-ள்) சொல்லெச்சணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும் உணர்தற் கெளிதாயவிடத்துப் பெயர் வினைமுதலிய சொல்லொழித்துரைப்பது சொ ல்லெச்சணி யெனப்படும் இவையே யைந்திருவகையவாகி யீரைந்தெச்ச மென்மனார் முன்னோர் எ-று. (௧)

319. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
யெதிர்மறை யிசைக்குறிப் பெஞ்சணி பத்தே

(இ-ள்.) எச்சணியாமாறுணர்த்துதும் பெயரெச்சணியும், வினை யெச்சணியும், உம்மையெச் சணியும், சொல்லெச்சணியும், பிரிநிலையெச் சணியும், எனவெச்சணியும், ஒழியிசையெச்சணியும், எதிர்மறையெச் சணியும், இசையெச்சணியும், குறிப்பெச்சணியு, மெனச் சொல்லெச்சணி யொருபஃதாம். அவை. (வ-று) "கொன்றன்ன வின்னாசெயினு மவர்செ

ய்த, வொனறு நனறுளளக கெடும்.' எ-து. பிறாினனுசெயினு மவாசெய்த
னறுதா னுளளக கெடுமெனறு பிறருந தானுமென வெஞசிய விருபெ
யாகொணடு முடிககவேணடலிற பெயரொஞசணி யாயிறறு. விளைசசொல,
லாயினும விளையைப்பறறிவரு முருபு சொறகளாயினு மெஞசவரின விளை
யெஞசணி யெனபபடும.—"நிலததியலபா னீாதிரிந தறறுகு மாநதாக,
கினததியல பதாகு மறிவு"எ-து. நீாசேருநிலததியலபானது திரிவதுபோல
மாநதாசசெருமினததியலபானே தமககாகு மறிவெனறு முடிககவேணடலிற
சேருமெனறும விளைசசொல லெஞசியவாறு—"சிறுவரையே யாயினுஞ
செயத நனறலல, துறுபய னிலலை யுயிாககு" எ-து தனனற செயயபபட
ட நனறெனறு முடிகக வேணடலி லாலெனும வேறறுமை யுருபுசொலலெ
ஞசியவாறு ஆகையி லீரிடததும விளையெஞசணி யாயிறறு.—"இலஙகுவா
ளிரணடிஞ விருகைவீசி."எ-து இருகையுமெனறு முடிககவேணடலி னும
மை யெஞசணி யாயிறறு ஆகையி னுமமை யெஞசணியு மும்மைத தொ
கையுமொககும—"இசையா வொருபொரு ளிலலெனறல யாககும, வ
சையாவ தெஙகு மில"எ-து இலலெனறு சொலலுத லெனமுடிகக வேண
டலிற சொலலெஞசணி யாயிறறு—ஒரு சொல தனனிலையனறிப பிரிநது
மறறவிடததுங கூட்டல வேணடுழிப பிரிநிலை யெஞசணி யெனபபடும.—
வெணபா.—"அறிமி னறநெறி யஞசுமின கூறறம, பொறுமின பிறாகடுஞ
சொற போறறுமின வஞசம, வெறுமின விளைதியாா கேணமை யெஞஞா
னறும, பெறுமின பெரியாாவாயச சொல." எனப திதிலே யெஞஞானறு
மெனுஞசொல மறறவழியுமகூட்டி யறிமினெஞஞானறு முதலிய வநது
முடிககவேணடலிற பிரிநிலை யெஞசணி யாயிறறு இதுவே முத-லிடை-
கடைப-பறறிவரின மேறகாட்டிய தாபபிசையாயினு மளைமறி பாபபாயினு
மெனறு வழஙகும—"உணணலு மீதலு மாயிரண டலலது,முணடோ பொ
ருடகட பயன' எ-து உணணலு மீதலுமெனவெனறு முடிககவேணடலி
லெனவே யெஞசணி யாயிறறு.—சொனனவையனறி மறறொனறு தோ
னறககூற லொழியிசை யெஞசணி யெனபபடும 'கறறோருங காணலரிது'
எனுற கலலாதவாக ளெளிதலலதெனத தோனறலி லொழியிசை யெஞ
சணி யாயிறறு—ஓகார வெதிாமறையு முமமையெதிாமறையு மென வெ
திாமறையெஞசணி யிருவகைபபடும ஆகையி லொனறை மறுகக வெதிா
மறைசசொலலினறி யோகாரமவரினு முமமைவரினு மவவலஙகாரமாகும.
செயயே னெனபதறகு - யானோ செயவே, னென வோகார வெதிாமறை
யெஞசணி யாயிறறு. இவவெழுத திவவழி திரியவும பெறுமெனுற திரி
யாமையும வருமெனத தொனறலி னுமமை யெதிாமறை யெஞசணி யாயி
றறு—'ஒலலென நதிவநதோடு,' மெனபுழி ஒலலென வொலிததெனன முடி
ககவேண்டலி னிசையெஞசணி யாயிறறு அஙஙனம அமமென விமமெ
னல வநதொலி விளையெஞச வருவன வெலலா மிவவலஙகார மாகும.
எனனை. ஒலி யெனினு மிசை யெனினு மொககும. அனறியு மிநபயன

திரிசொல்வந்தொன்று சொல்ல மற்றொன்று பொருளிசைத்தற் கேதுவாக வரி னிசையெஞ்சணியென மருவுளரோ. ஆயினு மினிவரும்படி யிது சிலே டை யென்று பொருளணி யாகும். அச்சத்தின் குறிப்புச் சொல்லும், சீக கிரத்தின் குறிப்புச் சொல்லும், முதலிய வந்தவற் றவற்றிற்குரிய வினைச் சொல்லெஞ்ச வருவன குறிப்பெஞ்சணி யெனப்படும் 'துணைவனை நின் ருன.' 'ஐயெனப்போனுன.' என்பன துணைவனை வெருவி-யையவென விரைந்தெனக்-கூட்டி யவ்வச்சொல் குறித்த வினையோடு முடிக்க வேண் டலிற் குறிப்பெஞ் சணியாயின அன்றியுமொன்று சொல்லிக் குறித்த மற் றொரு பொருளைத் தோற்றுவித்தல் குறிப்பெஞ்சணி யெனமரு முளரோ. ஆயினு மினிவரும்படி யது நுட்ப மென்று பொருளணி யாகும். ஆகையிற் சொல்லெஞ்சணி யீரைந்தும் வந்தவாறு காண்க —நன்னூல் —"பெயரவி னை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை, யெதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங், குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்' —தொல் காப்பியம்.—"அவற்றுட் பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின —வினை யெ ஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு, நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே —பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே —ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின —எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின —உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந், தன்வினை யொன் றிய முடிபா கும்மே.—தன்பெறச் சொல்லுஞ் காலை, நிகழுங்கால மொடு வாராக் காலமும், பிறந்த காலமொடு வாராக் காலமும், மயங்குதல் வரையா முறைநிலை யான —என்னெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே — எஞ்சிய மூன்றின் மேல்வந்து முடிக்கும், எஞ்சு பொருட்கிளவி யிலவென மொழிப —அவைதாந், தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்.—சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ், சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே —அவை யல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்"—இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

நான்காவது —சொல்லொப்பணி
4. Comparison.

320 ஒப்பணி திரிபியை பொருளிசை யியைபிசை
தப்பில சமமென் றருநால் வகையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே சொல்லொப்பணி யிலக்கணமாமா றுணர்த்துதும். இவை யொப்புமையைப்பற்றி வருவன வாகையிற் சொல் லொப்பணி யெனவழங்கும் இவையே திரிபியையு-மொழுகிசையு-மியை பிசையுஞ்-சமமு-மென நால்வகையாகும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக் குதும். எ-று. (க)

321. திரிபியை பொருமொழி சோபல வுருபு
முருபொன் றணைபல வுரையு மெனப.

(இ-ள்.) கிரியையணியாமாறுணர்த்துதும். ஒருபெயரு மொருவினை யும் பலவேறுருப்பெற்றும், பலபெயர் பலவினை யோருருப்பெற்றும், பல வழிவரத்தொடுப்ப தியைபு கிரியாகித கிரியையெனப்படும் (வ-று)— தேம்பாவணி.—"மாண்டகையா ரறஞ்சார்பா ரலத்தின மனுச்சாரார், ராண் டகையா ரருட்சாரராகக் கல்லதொரு துயர்சாரார், சேண்டகையா ரிவன்சார் பாற் செல்லுதுநா மெனவாறா, பூண்டகையா லறஞ்சார்ந்தாள் புரச்சா ரப் புகல்செய்தாள்." எ-ம் இதனுளியைந்த வொரு சொல் லாறுகிரியாக வந்தவாறு காண்க.—தாழிசை — "வழுவாக்கு நீநிலையே மருள்வாக்கு நீதெளிவே, யழிவாக்கு நீகளிப்பே யயாவாக்கு நீதிதியே, கல்லாக்குக் கலைக்கடனீ கடவாக்கு நிலைத்திறநீ, யில்லாக்கு மிரணியநீ யெல்லாக்கு மெல்லாநீ' எ-ம் "விரைவின்ற காற்றெனவு முழக்கத்தாற் கடலெனவு மச்சத்தா லிடியெனவுஞ் செய்கையாற் கூற்றெனவு மதகரிவந் தெதிர்த்த படை முருக்கினதே" எ-ம் இவற்றுட் பலபெயரோருருப் பெற்றுக் கிரி யையாயினவாறு காண்க எ-று (௨)

322. ஒழுகிசைச் சீரோசை தொழுகிய செய்யுள்போல
வழுவில் வியற்றமிழ் வருதலு மாகும்.

(இ-ள்) ஒழுகிசையணியாமாறுணர்த்துதும் மேற்காட்டிய செய்யு ளிலக்கணத்தா லெந்தச்சீரொடு வருவதொழுகிய வோசை யெனப்படு போல வியற்றமிழிடத்தும் பெயரு மேச்சமு முரிச்சொல்லு மிடைச் சொல்லும் பலபல வசனத்தி லொப்பவந்து வருமொழுக்கு தெணு மொ ன்றுவ தொழுகிசை யலங்கார மெனப்படும் —(வ-று) 'விடாது நறுநெய் பூசி நீங்கா தொளி யணிச்சாத்தி மங்கா மதுமலர் சூடி யொழுங்கிட வெருத்து வனப்புறவளர்த்துப் புனைப்பெழச் சொருகித் தமக்கழகாகவும் பிறர்க்கிழிவாகவும் நளிருட் கூந்தலை யளகமாகச் சோத்துவ ரிழிவிலை மாதரவர்கள்' எ-று. (௩)

323 இயைபிசை சொல்லுரு பிறறிலாத தாகலே.

(இ-ள்) இயைபிசையணியாமாறுணர்த்துதும் பற்பல வசனத்திறுதி மொழிக்கட்டமூ ஞநுப்பெஞபுமைபா லியைந்துவருவ தியைபிசை யலங் காரமெனப்படும் இதுவே செய்யுளிலக்கணத் தியைபுத் தொடையென றெண்ணி வழங்குவ தெனக் கண்டுணர்க (வ-று) 'செங்கதிரோ னெங்கும் நீட்டி மலகிருட் கயக்குலோட்டிப் படரொளி முகத்தைக்காட்டிப் பருதியே கடன்மேலெழுந்தெழச் செவ்விதட்டாமரை பூப்பச் சோலைவா ய்ப் பறவைகளார்ப்ப வம்புவியிராவிருள் நீப்ப வணியழகொப்பொன் றில தே' என வியற்றமிழ் இனிச் செய்யுளியைபிற்கு தாரணந் தொடை வி கற்பத்துடன் காண்க. எ-று. (௪)

324 சமமெனப மாத்திணை தவுதல் வேற்றெழுத்
தொன்றுற லன்றி யொன்றிய சொல்லே

மறறவற றிணமா மாததிரைச சுருககங
திரிப தாதி சோநதன பிறவே

(இ-ள்) சமவணியாமாறுணாததுதம இருமொழி பலமொழி தம முணமாததிரையானு மோரொழுததானும வேறுபாடுடைய வாதலனறித தமமு ளொபப வருவது சமவணியெனபபடுமெ (வ-று) எரியோ வெரியோ லஙகண டொனறுவதெனவும, பாடவோ பாடவோ வந்தாயெனவும, கநத ரக கநதாரததினபுககுங காநதாரமெனவு, மிவை மாததிரை யொனறு வேறுபட வநத சமவணி. பிறவுமனன.—திருககாவலூராககலமபகத தாழி சை—"வீதி மநதிர நூலியே, யாதி தநதிர வேலியே, வெனறி தநத மடங கலே, நனறி தநத வடஙகலே, நீதி சுநதர கோலியே, கோதி லநதர சீலியே, நிநதை நீஙகு மனநதமே, யெநதை யிஙகரு ளநதமே, பாதி யிநதணி பாதியே, சோதி வநதணி சோதியே, பஙக நீததலா கஞசமே, பஙக நீததமா தஞசமே, யோதி யமபர ஞானமே, யேதி லுமபர மானமே, யோவ லீனெ தனபளே, காவ லூரர செனபளே." எனபதிதனு ளொவவோரொழுததே மாறி வேறுப டுவதனறி யொனறிய பலசொலலிணைநது வநத சமவணி பிறவுமனன அன றியு மாததிரை வேறுபட வருஞ சம மறைததுரைபபது மாததிரைச சுருகக மெனபபடுமெ (வ-று)—வெணபா.—"நேரிழையார கூநதலினோ புளளி பெற நீணமரமா, நீரநிலையோ புளளிபெற நெருபபாகு-சீரளவு, பாடடொ னெழுழிபப விசையா மதனளவு, மீடடொன றொழிபப மிடறு" எனபதி தனுள, ஓதி-கூநதல, ஓதி-மரம, ஏரி-நீரநிலை, எரி-நெருபபு, காநதாரம-பா டடு-கநதாரம-இசை, கநதரம-மிடறு பிறவுமனன அனறியு மெழுதது வே றுபடவருஞ சமவணி வகையி னடுவுயிரொழுததுளமொழியே யொரு பொ ருளாகவு, மவற்றுண முதலொழிததொழிநத மறறொழுதது, மிடையெ ழுததொழிநத மறறொழுததும, வே றிரு மொழியாய வேறிருபொருளைததர வரினது வெதிரபபதாதி யெனபபடுமெ (வ-று) கவரி-கரி, வரி, கவலை- கலை, வலை, கமலம-கலம, மலம, புவனம-புனம, வனம, பாசடை- பாடை, சடை, பூபதி-பூதி, பதி, எ-ம—வெணபா—"மூனறெழுதது மெனகோன முதலீ ஞெருவளள, லீனறுலகங காபப திடைகடை-யான றுரைபபிற, பூமாரி பெயதுலகம போறறிப புகழநதேறறுங, காமாரி காரி மாரி" எ-ம வெணபா—"கவரி கரிவரி சோநதாததுக களிபபத, தவமேத வா வாழ மலையா-யுவமையைபபின, வைததெரியை வானவழி யாமெனச சோநதேன, இததேரிதெரிக கிரி" எ-ம பிறவுமனன அன்றியுஞ சூததி ரததுட பிறவெனற மிகையான, மிறைகவியெனறுஞ சிததிரககவியென று மொருவகைசசமம பறறிய விருபதுவகைககவி தணடியலஙகாரததுட காணபபடுமெ அவையாவன—மேறகூறிய மாததிரைச சுருககமுஞ திரிப தாதியுமனறிக கோமூததிரியுங கூடசதுககமு மாலைமாறறு மெழுததுவ ருததனமு நாகபநதனமும விஞவுததரமுங காதைகாபபுங கரநதுறைச செயயுளுஞ சககரமுஞ சுழிகுளமுஞ சருபபதோப பததிரமு மககரச

சுத்தமு நீரோட்டமு மொற்றுப்பெயர்த்தலு மாத்திரைவருத்தனமு முரசபந்தனமுந் திரிபங்கியும் பிறிதுபடப்பாட்டு மென்றிவை யிருபது மிறைக்கவி யென்பராயினு மிவை சிறுபான்மை யாகையி னிங்கண் விரிவுக்கஞ்சி யொழித்தனம். எ-று. (௫)

325 சொல்லணி மறிநிலை யைந்துங்கோ ளெட்டுஞ்
சொன்மிக் கணிமூன் றுஞ்சொல்லெஞ் சணிபத்துஞ்
சொல்லொப் பணிநான்குந் தொகையா றைந்தே.

(இ-ள்) முறையே சொல்லணி யோத்தினுள் விளக்கியவற்றின் றொகைச் சூத்திரம் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௬)

முதலோத்துச் சொல்லணியியல்.—முற்றிற்று.

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல்.

Chapter II.—Rhetorical figures.

326. பொருளணி யாறைம் புணர்ப்பென்பத் தன்மை
யுரியபல் விகற்ப வுவமை யுருவகம்
வேற்றுப் பொருள்வைப்பே வேற்றுமை தானே
யொட்டணி யவநுதி யூகாஞ் சிதமே
நுட்பம் புகழ்மாற்றே தன்மேம்பாட் டுரையே
பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே
சொல்விலக் கிலேசஞ் சுவையே யுதாத்த
மொப்புமைக் கூட்ட மொப்புமை யேற்றம்
விபாவனை விசேடம் விரோதப் பிறிதுணா
விடையில் வினாவே வினாவில் விடையே
சித்திர மொழிப்பமைவு சிலேடை சங்கீரண
மித்திறத் தனையவு மியம்பினார் கற்றோர்.

(இ-ள்) பொருளணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும் ஆதியி னிறுத்த முறையானே சொல்லால் வருமணி யியல்பினை விளக்கிய பின்னர் பொருளால் வருமணி யியல்பினை விளக்கலால் பொருளணி யெனும் பெயர்த்து. இதனுள் செந்தமிழ் நன்குணர்ந்தோர் முன்றந்தவற்றுள் வேண்டாதன சிலவொழித்து வேண்டிய சிற்சில கூட்டித் தன்மை முதற்கொண்டுரைத்த வணிக ளாறைந்தையுந் தனித்தனி விளக்குதும். சூத்திரத்திலனையவு மென்ற மிகையா லிவ்வாசிரியர் சொல்லாதவற்றை யிந்நூற்கண்ணே சொல்ல வேண்டிய விடத்திற் பன்னூலினுஞ் சிற்சில வெடுத்

துக் கூறுதும் — தண்டி யலங்காரம். — "தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம், பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே, வேற்றுப் பொருள்வைப்பே வேற்றுமை விபாவனை, யொட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்ற, மேது நுட்ப மிலேச நிரனிறை, யார்வ மொழிசுவை தன்மேம் பாட்டுரை, பரியா யம்மே சமாயித முதாத்த, மரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேட, மொப்புமைக் கூட்ட மெய்ப்படு விரோத, மாறுபடு புகழ்நிலை புகழாப் புகழ்ச்சி, நிதரிசனம் புணர்நிலை பரிவருத் தனையே, வாழ்த்தொடு சங்கீரணம் பாவிக மிவை, யேற்ற செய்யுட் கணியே ழைந்தே.' இது மேற்கோள். எ-று. (க)

327. தன்மை யணியே தன்பொருட் குரிய
வன்மை பலவும் வழுவா துரைத்தலே.

(இ-ள்) தன்மை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். பொருளதிகாரத்தி னுரிமை யெனும் பெயரிட்டு வழங்கினனீண்டுத் தன்மை யணி யெனக் கொள்க. பொருளானுங் குணத்தானுஞ் சாதியானுந் தொழிலானு முரிமையுந் தன்மையும் வழங்கு மென்றுணர்க. (வ-று) "மீனே தலையரும்ப வெண்மதியே தாளரும்பப், பானே யுடலரும்பப் பாங்குருவே - தானே, ருடைத்தா டிருக்காவலூ ரகத்து வைத்தார், டைத்நாள் வினைத்துயரோ தொக்கு."—இது பொருட்டன்மையணி —"உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துறையுந், தள்ளவிழி நீர்த்ததும்பத் தன்மறந்தாள் - புள்ளொலிக்குஞ், சேந்தாமரை வயல்சூழ் தில்லைத் திருநட்டஞ்செய, பூந்தாமரை தொழுத பொன்"—இது குணத்தன்மையணி —"பத்தித்த கட்டகறை மிடற்ற பைவிரியாத், துத்திக்க வைந்தந்நை யெயிற்ற-மெய்த்தவத்தோ, ராகத் தானம்ப லத்தா னராவமிழ் தணங்கின, பாகத்தான் சாத்தும் பணி"—இது சாதித்தன்மையணி —"சூழ்ந்து முரண்டணவி வாசந் துதைந்தாடித், தாழ்ந்து மது நுகர்ந்து தாதருந்தும் - வீழ்ந்தவிழ்ந்த, பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சுடரின் னடங்கொன்றை, வாசத்தார் நீங்காத வண்டு"—இது தொழிற்றன்மையணி தண்டியலங்காரம் —"எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்குஞ், சொன்முறை தொடுப்பது தன்மையாகும் —அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்" இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

328. உவமை யென்ப துரிக்குணத் தொழிற்பய
னிவற்றொன் றும் பலவு மிணைந்து தம்மு
ளொப்புமை தோன்றச் செப்பிய வணியே

(இ-ள்) உவமை யென்னு மலங்காரப் பொது விலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். இருபொருட்டம்முட் குணத்தானுந் தொழிலானும் பயனானு மொத்தன வாகக் காட்ட லுவமை யலங்கார மெனப்படும். இவற்றுளொரு பொருட் கொரு பொரு ளுவமையும், ஒரு பொருட்குப் பலபொரு ளுவமையும், பலபொருட் கொருபொரு ளுவமையும், பலபொருட்குப் பலபொருளு

வமையும, வருமெனக கொளக. (வ-று.) 'பவளத தனன செவ்வாய.' இது பணபுவமை 'அரிமாவனன போாமுகத துபபகை செருததான.' இது தொழிலுவமை. 'மாரியனன பொழிவண கையான.' இது பயனுவமை. அனறியும, 'பிறைபோலும வாணுதல.' இது ஒரு பொருட கொரு பொருளுவமை 'பிறைபோலுங கூனெயிறு' இது பலபொருட கொரு பொருளுவமை. 'சோலை யமபுததிர ளொபபக கணைதொடு விலலான.' இது ஒரு பொருடகுப பலபொருளுவமை 'தேனணி கோதையாா செனறனு கததா னடுவே, மீனணி திஙகளோ வையந துறமுள' இது பலபொருடகுப பல பொருளுவமை —தணடியலஙகாரம.—"பணபுந தொழிலும பயனுமென றிவறறி, னொனறும பலவும பொருளொடு பொருளபுணாந, தொபபுமை தோனறச செபபுவ துவமை" இது மேறகோள எ-று. (க)

329 உவமை விகறபித தளைகருங காலை
விரிவே தொகையித ரேதரம விபரித
மறுபொரு ணியம மைய மினசொல
கூடா வுவமை கோதத மாலை
யுணமை யெனவிவை யுவமை வகையே.

(இ-ள) உவமை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. எலலா வலஙகாரத துளளு முவமை யலஙகாரஞ் சிறபபுடைத தெனபாா எனனை. பல நிற மதுமலா சோததிய படலையாலை போலவு நாலவகைச சாநதுங கூட்டி நனி கமழ கலவை போலவு மிவவாங காரததானும பலவகைப பொருளை யொருபபடுத தோறறித தருதலாற கேடபாாக கிதுவே சிறநத வனபம பயககு மெனறுணாக உவமிதத பொருளு முவமைப பொருளு முவமித தறகுக காரணமாகி யவவிரணடிறகும பொதுவாய நிறகுங குணமுந தொழிலும பயனுங கூடடக காடடி தணடி யலஙகாரததில —"பால மானப புணாயப பொருவ, நேரக கபப நிகாபப நிகா, வேர வேய மலைய விணைய, வேறப வெளள வுறழ வொபப, வனன வனைய வமர வாஙக, வெனன வி கல விளைய வெதிரத, துணைததுச குணடாா நகைகமிகு தகைவி, றனை கேழறறுச செததொடு பிறவு, நவைதீா பானமை யுவமைச சொலலே." என னுமுருபுகளா லவறறைப பணிதது வருவதுவமை யியலெனக கொளக. இவவலஙகாரததைப பிரிததுப பல விகறபமாக வகுததாா புலவா. அவறறு ளிணடு விரிவு முதறகொண டுவமை யீறுநப பதினொரு விகறபஙகளுந தொகுத தளைததவாறு காணக சூததிரததுள ளனவவை யெனற மிகை யால, சமுசசயம-புகழதல-நிநதை-தெரிதரு தேறறம - இயமபுதல வேட கை-பலபொருள - விகாரம - மோகம-அபூதம - பலவயிறபோலி-ஒருவயிற போலி-பொது நீஙகு - அநியம-முதலிய வுவமை யலஙகாரஙகளும வரும சமுசசயவுவமை யாவது:—அதனுனேயன றிதனேயீதொபபதிதனுலு மொ கஞமெனபது. (வ-று) "அளவேய வடிவொப பதனறியே பசளை, யிளவே

று நிறுததாளு மேயகரு-துளவே, கலைக்குமரி போாதுளக்குங காரவுணா வீரங, தொலைககுமரி யேறுகைபபா டோள." என வரும. புகழுவமையாவது —உவமையைப புகழநதுவமிபபது. (வ-று.) "இறையோன சடைமுடிமே லெநநாளுந தாஙகும, பிறையோ திருநுதலும பெறற-தறைபுனலசூழ, பூவலையந தாஙகு மாவின படமபுாையும, பாவை நினனலகுற பரபபு" என வரும நிநதையுவமை யாவது —உவமையைப பழிததுவ மிபபது. (வ-று.) "மறுபபயினற வாணமதியும மதிககுத தோறகு, நிறததலரு நேொாபபதேனுஞ-சிறபபுடைததுத, தில்லைப பெருமா னருளபொற றிருமேனி, முலலைப பூங கோதை முகம." என வரும தெரிதருதேறறவுவமை யாவது —ஐயுற றதனைத தெரிநது துணிவது (வ-று) "தாமரை நாணமலருந தணமதியால வீறழியுங, காமா மதியுங கறையிரவு-மாமிதனுற, பொனனை மயககும பொறிசுணஙகினா முகமே, யெனனை மயககு மிது" எனவரும. இயமபுதல வேட்கையுவமை யாவது —பொருளை யினனதுபோலு மென று சொலல வேட்கினற தெனனுளள மெனபது (வ-று) "நனறு நீதென றுணரா தெனனுடைய நனனெஞசம, பொனறுதைநத பொறசுணஙகிற பூஙகொடியே-மனறன, மடுததுதைநத தாமரையின வாணமுகததுக கொபபென, றெடுததியமபல வேணடுகினற தினறு." என வரும. பலபொருளுவமையாவது —ஒரு பொருளுககுப பலபொருளைக காட்டுவது (வ-று) "வேலுங கருவிளையு மெனமானுங சாவியுஞ, சேலும வடுவகிருஞ செஞசரமும - போலுமாற, றேமருவி யுணடு சிறைவண டிமைகூநதற, காமருவு பூஙகோதை கண." என வரும விகாரவுவமை யாவது —உவமையை விகாரம பணணி யுவமிபபது. (வ-று) "சீத மதியி னொளியுஞ செழுஙகமலப, போதின புதுமலாசசியுங கொணடு - வேதாததன, கைமமலரா லனறிக கருததால வகுததமைததான, மொயமமலாப பூஙகோதை முகம" என வரும மோகவுவமை யாவது — ஒரு பொருணமே லெழுநத வேட்கையான வநதவுளள மயககந தோனற வுரைபபது (வ-று) "கயலபோலு மெனறு நினகண பழிபபக கணணில, செயலபோற பிறழுந திறததாற-கயலபுகழவ, லாரததா னோமருஙகுலந தாளவான முறுவ, லீரததாலுள வெதுமபும யான." என வரும. அற்புதவுவமையாவது —முன பிலலாத தனை யுவமை யாககி யுரைபபது. (வ-று) "எலலாக கமலத தெழிலுந திரணடொனறில, விலலோ புருவதது வேனெடுஙகண - ணலலா, முகமபோலு மெனன முறுவல்ததா வாழு, மகமபோலு மெனற னறிவு." என வரும. பலவயிறபோலி யுவமையாவது —ஒரு தொடா மொழிககட பலவுவமை வநதா லவவுவமைதோறு முவமைச சொறபுணாபபது. (வ-று.) "மலாவாவி போலவரான மாதா கமல, மலாபோலு மாதா வதன - மலாரூ, மளிகருலஙகளபோலு மளக மதனுட, களிககுங கடலபோலுங கண" எனவரும. ஒரு வயிறபோலியாவது —ஒரு தொடாமொழிககட பல வுவமை வநதா லவவுவமை தோறு முவமைச சொற புணரா தொரு வுவமைச சொறபுண

ரப்பது. (வ-று) "நிழற்கோப மலக நிறைமலர்ப்பூங் காயாச, சுழற்கலவ மேலவிரித்த தோகை-யழற்குல்வுர, நீமபுகை யாடுஞ செறிகுழலார் போ லுங்கார, யாமபிரிந்தாரக கெனறு மினி." என வரும. பொதுநீங்குவமை யாவது—உவமையைக கூறி மறுததுப பொருடனனையே யுவமையாகக யுரைபபது. (வ-று.) "திருமருவுந தணமதிககுஞ செந்தா மரையின, விரை மலாககு மேலாந தகையா - கருநெடுங்கண, மானே யிருளளககுஞ சூழந்த நின வாணமுகந, தானே யுவமை தனககு" என வரும அநியம வுவமை யாவது—நியமித்த வுவமையை நீககிப பிறிது பொருளோவது (வ-று) "தவளை விரிதிரை சூழகாவிரி நீர்நாட்டு, மௌவல கமழுங குழனமடவா ய-செவவி, மதுவாய கவிரோநின வாயபோல வதனறி, யதுபோலவ துண டெனு மாம" என வரும—தணடி யலங்காரம —"அதுவே, விரியே தொ கை ய யிதரவிதர, முறைபெறு சமுசசய முணமை மறுபொருள, புகழத னிநதை நியம மநியம, மையந தெரிதரு தேறற மினசொ, லெயதிய விப ரீத மியமபுதல வேடகை, பலபொருள விகார மோக மபூதம, பலவயிற போலி யொருவயிற போலி, கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை, மாலை யெ னனும பால தாகும' எனறு ரனறியும,

அவவுவமையணி பிறவணியோடு வருமாறு —தணடி யலங்காரம— "அறபுதஞ சிலேடை யதிசயம விரோத, மொபபுமைக கூடடந தறகுறிப பேறறம, விலககே யேதுவென வேணடவும பெறுமே" எ னறாகலின அறபுதவுவமை, சிலேடையுவமை, அதிசயவுவமை, விரோதவுவமை, ஒபபுமைககூடட வுவமை, தறகுறிபபேறறவுவமை, விலககுவமை, ஏது வுவமை எனறு வழங்கபபடு மவைவருமாறு —(வ-று) "குழைபருகு தாழக் குணிபுருவந தாங்கி,யுழைய ருயிர்பருகி நீணட-விழியுடைத்தாய, வணடே றிருளளகஞ சூழவருமதியொன, றுணடே லவவமுகத்துக கொபபு" இது அறபுதவுவமை —"செந்திருவுந திங்களும பூவும [illegible] சந்தத தொ டையோ டணிதழுவிச-செந்தமிழுக, கறமேவு புனையுங கவிபோ [illegible] ங்கவரு, முறறு முலையாண முகம' இது செமமொழிச சிலேடை யுவமை. "ஒளிதடத்த வலலிபின கணணொகிழ்நாலத,தளவு நிறைகடா [illegible]-களி றகலுங, கந்த மலையா னிலவுங் கவடசெய, வநத மலையா நிலம" இது பிரி மொழிச சிலேடை யுவமை [illegible] வுவமை யெனப "நினறு ழையய நினமுகங காணடு நெடுநாட, டனறுளையே தனனையங காண குவ-மெனனு, மிதுவொனறும [illegible] மறறுமை [illegible] மதுவொனறு செந்தா மரை ககு' இது அதிசய வுவமை "செமமை யணை மலருந திங்களு நுமமுகமுந, தமமுட பகைவிளங்குந தனமையவே-யெம முடையு, வைபபாகுஞ சென்னிவளம புரார போலினியீ, ரொபபாரு மெ னபா ருளார." இது விரோதவுவமை "விணணினமேற காவலபுரிந துறங்கார ன விணணவர்கோன, மணணின்மே லனன வயவேநதே-தணணளியார, சேரா வவுணா குலங் களையுந தேவர்கோ, னேராரமேல் வைததனையே நீ." இது

ஒப்புமைக் கூட்ட வுவமை. "உணர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுகி, வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமாற-றண்ணீர்த, தரம்போலு மென்னைதரு கடமைப மாறன், கரம்போற கொடைபயிலவான கார்." இது தற்குறிப்பே ற்றவுவமை. "குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன மறியா, வுழைபொரு தெ னனுள்ளங் கவரா-மழைபோற, றருநெடுங்கைச் சென்னித் தமிழ்நா டனை யார், கருநெடுங்கண போலுங் கயல" இது விலக்குவமை —"வாளரவின செம்மணியும வனனியிலைம் பாசிலையு, நாளிலைய திங்கணகை நிலவு-நீளொ ளியாற், றேனிலவு பூங்கொனறைத் தேவர்கோன செஞ்சடையேல, வானி லவு விற்போல வரும்." இது ஏதுவுவமை பிறவுமன்ன எ-று (ச)

330. விரிவென விருபொருள் விதித்திற முருபினை
தெரிவுற விரித்துச் செப்புதன மற்றுந்
தொகையொப பாங்குணந் தொழிலபயன் றொகவே.

(இ-ள்.) விரிவுவமை யலங்காரமுந் தொகையுவமை யலங்காரமு மாமா றுணர்த்துதும் மேற்கூறிய வுவமைப்பொருளு முவமித்தபொருளுங் குண முதலுவமைக்காரண மூன்று முவமையுருபுமென விவையெல்லாந் தோன றவரின விரிவுவமையெனவும், மற்றவைதோன்றி யுவமைக்காரண மூன்றுந் தோன்றுதுபபி னதுதொகை யுவமை யெனவும் வழங்கும். (வ-று.) 'பவ ளம்போலுஞ் செவ்வாய்.' எனபதிதனுள் வாயே யுவமித்தபொருளும் பவள மே யுவமைப் பொருளுஞ் செம்மையே யுவமைக் காரணமாங் குணப்பொரு ளும் போலுமே யிடைச்சொல்லாகிய வுவமை யுருபுமெனக் கண்டுணர்க. வெண்பா —"பாலபோலு மினசொற பவளம்போற செந்துவர்வாய்ச், சே லபோற பிறழுந் திருநெடுங்கண - மேலாம், புயல்போற கொடைக்கைப புனனுடன கொலல், யயல்போலும வாழ்வ தவா' எனபதிதனுட் குணத் தானுந் தொழிலானும் பயனுனும் விரிவுவமை வந்தவாறு காணக அன றியும், "தாமரைபோன முகத்துத் தண்டரளம் போனமுறுவற், காமருவு வேயபுரைதோட் காரிகையீர் - தேமருவு, பூங்குழலின் வாசப்பொறை சுமந்து நொந்தாற, பாங்குழலுந் தென்றற பரிசு" எ-ம். பவளம் போலும் வாய், சிங்கம்போலுஞ் சேவகன், முகில்போலுங்கை, இவை குணத்தொ ழிற பயனுவமைக் காரண மூன்று முறையே தொக்கு நினறவாறு காணக. இவை தொகை யுவமை. எ-று. (ரு)

331 இதரேதர மெனப விருபொருண மாறலே.

(இ-ள்) இதரேதர வுவமையலங்காரமாமா றுணர்த்துதும். உவமைப பொருளு முவமித்த பொருளுந் தமமுண மாறிப பொருளே யொருகாலுவ மையாகவு முவமை யொருகாற பொருளே யாகவும் வேறுவேறுய்த்த தொ டாந்து வருவதிதரேதர வுவமை யெனபபடும். எனனை. இதரமெனினும வேறறுமை யெனினு மொக்கும். (வ-று) "களிக்குங் கயலபோல நினகண

ணின் கண்போற, களிககுங கயலுங களிவாயத - தளிரக்கொடியே, தாம
ரைபோன மலருந் நினமுக நினமுகமபோற, ருமனையுஞ செவவி தரும."
எ-ம —வெணபா —"தளிரபெறறு கைசிய தணசுனை நீல, மளிபெறறா
கணபோ லலரு-மிளிபெறற, நலலா திருமுகததி ஞறறத தளிபெறறக,
கலலாரம போனமலருங கண." எ-ம. பிறவுமனன. எ-று (சு)

332 விபரீத பொருளா விளமபிய வுவமையே

(இ-ள.) விபரீத வுவமையலஙகாரமாமாறுணாததும காட்டவெ
டுதத பொருளை யுவமைப பொருட்கோருவமையாக மாறுபாடா வுரைப
பது விபரீதவுவமை யெனபபடும (வ-று)"திருமுகமபோன மலருஞ செயய
கமலங, கருநெடுஙகண போலுங கயல" எ-ம வெணபா —" தாயேநின
ஞனனமபோற சநதிரனே முறறியபின, மேயாநின றுனனுதலபோற சீ
ததவே - நோயாக, வீரிதிற ரேறறா தேஙகி வரஙகேட்டுன, சேரடி
யைப பூணடிறைஞசுஞ சோநது" எ-ம பிறவுமனன. எ-று. (எ)

333. மறுபொரு ளாமபொருள வநதொப புரைததலே.

(இ-ள.) மறுபொருளுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததும பொரு
ளைககூறிய பினனதறகுவமை கூறுவது மறுபொருளுவமை யெனபபடும
(வ-று) வெணபா —"அனனையா யெவவுயிாககு மாதரவா யனபருளு, நினை
னையா ரொபபாா நிலவேநத-ரனனதே, பாரிடையே தோனறிப பயனறரு
தற கிலலையாரு, சூரியனேபோலுஞ சுடா" எ-ம பிறவுமனன எ-று (அ)

334 நியமமாம பிரிநிலை யேகா ரமவநு
தியனிக ரொனறுரைாத தேனைய நீககலே

(இ-ள) நியமவுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததும எடுததபொரு
ளுக கினனதுவமையனறி மறறொனறிலலை யெனறு காட்டிக கூறியவுவ
மைபொருணமேற பிரிநிலை யேகாரந தநது முடிபபது நியமவுவமையெ
னபபடும. எனனை. நியமமெனினு மிணையினமை யெனினு மொககும.
(வ-று) "செஙகமல வாயொழுகுந தேனே யுனசொற கிணையாம" எ-ம
'சுடுமொழித தீயே நிகருஞ சொறசொனனுன' எ-ம —வெணபா —"தேண
மலரே வாடுமெனச செஙகதிரோன காயுமெனப, பானமதியே தேயுமெ
னப பாஙகினையா-நானமருவுந, தாயே திருககாவலூ ரரசே தாரணிமே, னீ
யே நினககு நிகா.' எனவே நினககு நிகரிலலை யெனபது கருததது. இத
னைப்பொதுநீஙகுவமை யெனமருமுள ரெனககொளக எ-று (க)

335. ஐயங கொணடன விருபொரு ளறைத
லைய வுவமை யாகு மெனப

(இ-ள) ஐயவுவமையலஙகாரமாமாறுணாததும உவமையோ
பொருளோ வெனறுளத தையந தோனறினதாகக கூறுவ தைய வுவமை

யெனப்படும (வ-று.) "நாதளவி லாரடி தமொழுந தாமரைகொன, யாதா விழியுலவும வ ளமுகங்கொ-லேதென, திருபாற கவாவுற திடையூ சலாடு, மொருபாற படாதென னுளம" எ-ம வெண்பா —"லெஞ்சினவே றின றுலவும விண முகிலோ செயகொலையா, லெஞ்சினபோ ரீற்றுலவுங் குஞ்சர மோ-நெஞ்சி, லொருபாற்குந் தேரு வுளந்தேற றினெனின, டிருபாற்கு மோடனன றெனறு" எ-ம. பிறவுமனன எ-று (௧0)

336. இனசொல லுரிமையா மிணையிவை யெனற
பினசொல வியபொருட பெறறிமி யுரைத்தலே.

(இ-ள) இன சொலலுவமை யலங்காரமாமாறுணாததும ஒன றை யுவமித்தபினபு பொருளின சிறபெலா முவமைககிலலை யெனறு காட்டுவதினசொலலுவமை யெனபபடும (வ-று) "யானவிழி தாஙகு மடக் கொடிபெய ரினவதன, மானமுழுதுந் தாங்கி யருமதிய - மாறுனு, முறறி மைழ நலமாய முகமொபப தனறிலேய, மறறுயாசசி யுணடோ மதிககு" எ-ம. வெணபா —"சூழ்ந்தவும பாறகிருந தோனறி மறுததொனறுக, காழரு வுந தேயாது கனனிததாய-வாழா, தளராவா றுணமுகஙகள டேஙகிற றே தாடகிழ, வளராவா றெனறோ மதி" எ-ம பிறவுமனன எ-று (௧௧)

337 கூடா வுவமையே கூறிய விகாககண
ணூடா தவைபொருட குரியன வெனவே

(இ-ள) கூடாவுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததும உவமைபபொ ருடகட கூடாதவை தாமேனநத பொருடகட கூடுமெனறு காட்டல கூ டாவுவமை யெனபபடும (வ-று) "சுடுமதிபோ லுனமுகம, இருபொழு தும வாயமலருந தாமரையே நினமுகம"—விருததம —"மருடகொளளா வுவாகொளளா பணிககடலபோல கனமனமே, யிருடகொளளா திழற கொனறு மிணாபபொழிலபோ லருநதயையே, வெருடகொளளா விழு யாபபெய வியனமுகிறபோம கைககொடையே, கருடகொளளா திழற சோலைக காவனாத தாயிலபே' எ-ம "சநதனததிற செநதழலுந தணமதியில வெவவிடமும, வநதனவே போலுமா னினமாறறம - பைந தொடியாய, வாவிக கமலமலா முகஙகண டெககறுவா, ராவிக கிவையோ வரண.' எ-ம பிறவுமனன. எ-று (௧௨)

338 மாலை யுவமையா மருவிய பலவிகா
மாலையாக கோததபின வினைபொரு ளியமபலே.

(இ-ள) மாலையுவமையலஙகாரமாமாறுணாததும படலைமாலை போலொரு பொருடகுப பலபல வுவமை தொடாநது கூறிக கடையிற பொருளை யுரைபபது மாலையுவமை யெனபபடும (வ-று.) தேமபாவணி — "நிறைதவிாந துணாநத காம நெறியிற ஙகபபொருளே போனறு, முறை

தவிர தடைசீர போனறு முனிகடம முனிவு போனறும, பொறைதவிர திழிததீர டோடும புனலினை யெதிரகொண டாஙகத, துறைதவிர திடததிட டேகித துளிததேன முலலை சோநதா" என வரும. "நீரொழுங குமுழிபோனறு நெடியதோ நேமி போனறுங, காரொழு மினனுப போனறுங கடலெழுந திரைகள போனறும, பாரொழுஞ செலவத திலலைப பதியுமோர நிலையு மெனருர, சீரொழு ஞானத திறகுந திரைதிரண டலைவ துணடோ" எ-ம "மலையதது மாதவனே போனறு மவனபா, லலைகடலே போனறு மநநூுட-குலவு, நிலவலையமே போனறு நெறியனபா ணிறகுஞ, சிலைகெழு தோளவேநதா திரு." பிறவுமனன. (௧௫)

339 உணமை யுவமையா முவமை மறுததென
நுணமையிற பொருடிற நுவனறு விளககலே.

(இ-ள) உணமையுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. உவமை மறுததுப பொருளைக கூறுவ துணமை யுவமை யெனபபடும (வ-று) 'தாமரை யனறு முகம' 'வணடலல கருஙகண' எ-ம வெணபா —"அஞசனமின மாஙகுயிலகா ளஙகணவா ஞெதிருஞ, மஞசனறே மஞசிடிதத வாரபனறே-யெருசாது, காயநதெழுநதேம பூமபுகையாயக காவனலூ ராளரசாள, வேநதெழுந தேரோடும வினைவு' எ-ம "தாமரையன றுமுகமே யீதிங கிவையுங, காமருவண டலலகரு நெடுஙகண-டேமருவு, வலலியி னலல ளிவ ளெனமனஙகவரு, மலலிமலாக கோதை யாள" பிறவுமனன. எ-று. (௧௬)

340 உவமை வழுவெனப வுரியபான மாற
றவனமிக லுயாத ருழுதலென றைநதே.

(இ-ள) உவமை வழுவலஙகாரமாமாறுணாததுதும. ஒனறனை யுவமித துரைககுங காலை வழுவுருமை வேணடி யவறறை யறிநது காததல கலவி வலலோர கடன அவையாவன —ஆணபான முதறபா லைநதுந தம முணமாறி வருதலும, பொருடகணணுளளதின குறைநதது மிககது முவமைககண வருதலு, முயாநத வுவமையோ டிழிநத பொருளை வமிததலு, மிழிநத வுவமையோ டுயாநத பொருளை வமிததலு, மென றிவவைநது மோரோ விடததோர சிறபபுக காடடுதற கொழிய வழுவாம (வ-று) வெணபா.—"மனனவாககு நாயபோல வனபுடையா வாளவயவா, மினமினி வெஞசுடரோபோல விளஙகு-மனனப, பெடைபோலுஞ சநதிரன பைநதடஙகள போலு, மிடைமா சொனறிலலா விசுமபு" என விதனுள வீரர நாயபோல வனபுடையா ரெனற திழிநத வுவமையோ டுயாநத பொருளுவமிததும, வெஞசுடாபோல மினமினி விளஙகு மெனற துயாநத வுவமையோ டிழிநத பொருளை வமிததும, சநதிரனுக குவமையாகப பேடை யனனம வைதத தாணபாறகுப பெணபா லுவமிததும, ஒனறும விசுமபிறகுப பயனிலலாமற பனமையிறறடஙக ளெனற தொருமைககுப

பனமை யுவமித்ததும, எனறிவை யெலலாஙகுறறமாயிறறு.—வெணபா,—"நீலப புருவங குனிய விழிமதாபப, மாலைககுழல சூழநத நினவதனம-போலுங, கயலபாய வாசங கவருங களிவண, டயலபாயு மமபோ ருதம" எனபதிதனுட புருவமெனும பொருட குவமைக கணணோன றிலலாமை யா லுவமை குறைநது குறறமாயிறறு.—வெணபா —"நாடடந தமொறச செவவாய நலநதிகழத, திடடரிய பாவை திருமுகங - காடமொற, கெண டை மீதாட நறுஞசெயிதழ் கவர, வணடுசூழ செநதா மரை" எனபதித னுண முகததிறகுத தாமரை, விழிககுக கெணடை, வாயககுச செவவிதழ, உவமையாகி மீணடுவமைக கணவநத வணடுககுப பொருடகண ணொன றி லலாமையா லுவமை மிககுக குறறமாயிறறு பிறவுமனன ஆயினு மொ ரோ விடததிவை சிறபபுக காடட வழுவே யினறிப பயனபட வரவும பெறு மெனக கொளக எ-று (சரு)

341. உருவக மெனப வுவமை வேறு
பொருளவே றினறிப புணரத தொடுததலே.

(இ-ள) உருவக வலஙகாரமாமாறுணாததுதும உவமையும பொரு ளும வேறுபடாமற குணநதொழிற பயனென மூககாரணந தோனறுமலு மூவமை யுருபிலலாமலு மொனறுபட வருமுவமை யுருவக மெனபபடும. இவவுருவகமே பதினைநது வகைபபடும —தணடியலஙகாரம —"தொகை யே விரியே தொகைவிரி யெனுஅ, வியைபே யியைபினமை யியனிலை யெனுஅ, சிறபபே விருபபஞ சமாதான மெனுஅ, வுருவக மேக மநேகா ஙக மெனுஅ, முறறே யவையவ மவையவி யெனுஅ, சொறற வைமமூன று மாஙகதன விரியே" எனறு ராகலின-தொகையுருவகமாவது —மாட டேறறுச சொறறொகுததுக கூறுவது (வ-று) "அஙகை மலருமடித தளி ருஙகண வணடுங, கொஙகை முகிழுங குழறகாருந-தஙகியதோர, மாதாக கொடியுளதா னணபாவதற கெழுநத, காதறருளதோ கரை" என வரும. விரியுருவகமாவது —அசசொல விரிநது நிறபது (வ-று) "கொஙகை மு கையாக மெனமருஙகுல கொமபாக, வஙகை மலரா வடிததளிரா - தஙக, ளளிநினற மூர லணஙகா மெனககு,வெளிநினற வேனிற றிரு" எனவரும தொகைவிரி யுருவகமாவது —அசசொற றொககும விரிநது நிறபது (வ-று) "வையந தகழியா வாாகடலே நெயயாக, வெயய கதிரோன விளககாகச-செயய, சுடராழி யானடிககே சூடடுவன சொனமாலை, யிடராழி நீங குகவே யெனறு" எனவரும. இயைபுருவக மாவது —பல பொருளை யுரு வகஞ செயயுஙகாற றமமு ளியைபுடைததாக வைததுருவகஞ செயவது. (வ-று) "செவ்வாயத தளிரு நகைமுகிழுங கணமலரு, மைவா ரளக மது காமுஞ-செவ்வி,யுடைததாந திருமுகமென னுளளதது வைததா,துடைத தாரே யனறோ துயா." என வரும. இயைபினமை யுருவகமாவது —பல பொருளுந தமமுளியையாமலுருவகஞ செயவது (வ-று) "தேனககலாகொ

ணறைப பொனனுககச செஞசடையே, கூனற பவளக கொடியாகத-தான, மழையாககக கொணடு மதியாகத தோனறும, புழையாா தடககைப பொருபபு" எனவரும. இயணிலையுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பலவறறையு முருவிதது முருவியாது முறைத தஙகியைய வருவிததுரைப்பது. (வ-று) "செவ்வாய நகையரும்பச செஙகைத தளிாவிளஙக, மைவாா நெடுஙகண மதாததுலவச-செவவி, நறவலருஞ சோலைவாய நினறதே நணபா, குறவா மடமகளாங கொமபு" என வரும. சிறபபுருவகமாவது —ஒரு பொருளை யடுததவிற சிறநத வடைகளை யுருவித தவறருனே யுருவகமாவுரைபபது. (வ-று) "விரிகடலசூழ மேதினி நானமுகன மீகானுச, சுரநதிபா யுசசிதொடுதத - வரிதிருததாள, கூமபாக வெபபொருளுங கொணடு பெருநாவா, யாமபொலிசெற ருயினதா லனறு" எனவரும. விருபபவுருவகமாவது — ஒருபொருட கூடாத தனமை பலவுங கூட்டி யுருவகஞ செயவது (வ-று) "தணமதிககுத தோலாது தாழததடததுவைகாது,முணமருவுந தாணமேன முகிழாது-நணணி, யிருபோதுஞ செவ வியலபாய மலரு, மருவை வதனும புயம' எனவரும சமாதான வுருவக மாவது —ஒருபொரு ணனறுக வுவமிதது வைததததனைத தீஙகு தருவதாககக கூறி யததீங கிதனுன் வருகினற தனறெனற தறகுப பிறிதோா காரணங கூறுவது (வ-று) "கைகாநதள வாயகுமுதங கணணெயதல காரிகையீா, மெயகாா மயிலகொஙகை மென கோஙக - மிவவனைததும, வனமைசோந தாவி வருததுவது மாதவமொன, றினமையே யனறே வெனககு' என வரும உருவக வுருவகமாவது — ஒனறனை யுருவகஞ செயததனையேபோலும பிறிதொனறுக வுருவகஞசெயவது (வ-று) "கனனிதன கொஙகைக குவடாங கடாககளிறறைப, பொனனெடுந தோடருநறே புனைகநதா-மனனவனின, ஞகததடஞ சேவக மாகயா னணைபபல, சோகத தருளேறு வணடு' எனவரும. ஏகாஙக வுருவகமாவது —ஒருபொரு ளதஙகம பலவறறுள ளோரஙகமே யுருவகஞசெயது ஒழிநதவஙகம வாராதே கூறுவது (வ-று) "காதலனைத தாவெனறு லாவுங கருநெடுஙக, ணேதிலருள ளெனனெனனு மினமொழிததேன - மாதா, மருணட மனமகிழசசி வாழமுகததில வநத, விரணடினு மெனசெய் கோ வியான." என வரும அநேகாஙகவுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பலவறறை யுருவகஞ செயதுரைபபது (வ-று) "கைததளிராற கொஙகை முகிழதாஙகிக கணணெனனு, மைததடஞசேன மைநதா மனஙகலஙக-வைதததோா, மினனுளதா மேகமிசை யுளதா மறறதனுட, மெனனுளதா நணபா வினி." எனவரும. முறறுருவகமாவது —அவையவ வவையவிகளை யேறறவிடததோடும பிறவறறேடு முறறவுருவகஞ செயவது. (வ-று.) "விழியே கிளிவண டுமென னகையே தாது, மொழியே முருகுலாந தேறல - பொழிகினற, தேமருவு கோதைத தெரிவை திருமுகமே, தாமரை யெனனுளளத தடததுு"எனவரும அவையவ வுருவகமாவது —அவையவமே யுருவிததவையவியே வாராதே கூறுவது. (வ-று) "புருவச சிலைகுனிததுக கண

ணமபாலுளள, முருவத துறநதா ரொருவ- ரருவி, பொருங்கற சிலமபிற புனையலகுற றோமேன,மருஙகுற கொடிநுடஙக வநது "எனவரும அவை யவி யுருவகமாவது —அவையவியை யுருவகஞ செயவது (வ-று) "வார புருவங கூததாடி வாயமழலைச சோநதசைய, வோமருவச செநதுவிழி மத ரபப - மூர, லவிககுந தெரிவை வதனும புயததிற, களிககுந தவமுடை யோள கண " என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வலஙகாரஙக ளோடு பிறவலஙகாரங கூடிவருமாறு:— தணடி யலஙகாரம —"உவமை யேது வேற்றுமை விலககே, யவநுதி சிலே டையென றவற்றொடும வருமே" எனறாராகலின, உவமவுருவகமாவது — (வ-று) மதிமகிழநத மாதா வதனமதிய, முதைய மதியமே யொகக - மதி தளா வென, வெமமை தணியு மதராகமே மிகுககுஞ, செபமை யொளி யாக றிகழநது" என வரும ஏது வுருவகமாவது —(வ-று) "மாறறததாற கிளளை நடையான மடவனனந, தோறறததாற றணணென சுடாவிள ககுப - போறறு, மியலான மயிலெபமை யினனீரமை யாகக, மயலார மதாநெடுஙகண வாள" என வரும வேற்றுமையுருவகமாவது —(வ-று) "வையம புரககுமனு மனனவனின கைககாரும, பொயயினறி வானிற பொழிகாருங-கையா, மிருகாரகக மிலலைப பருவ மிடிகக, மொருகாரப பருவ முடைதது' என வரும விலககுருவகமாவது — (வ-று) "வலலி வதன மதிகக மதிததனமை, யிலலை யுளதே விரவினறி - யெலலை, விள ககுமொளி வளாநது வெமமையா னமமைத, துளகக மியலபுடைத தோ சொல." என வரும அவநுதியுருவகமாவது — (வ-று) "பொஙகளக மலல புயலேயிவை யிவையுங, கொஙகையிணை யலல கோஙகருமபு - மஙகைநின, மையரிக கணணலல மதாவனடிவை யிவையுங, கையலல காநதண மலா" எனவரும சிலேடை யுருவகமாவது — (வ-று) "உண ணெகிழநத செவவிததாயப பொறறேறுட டொளிவளாநத, தணணளிசூ ழினபந தரமலாநது-கணணெகிழநது, காதல களாயிறபப வாவி கடவாது, மாதா வதனும புயம.' என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வுவமை யெனனு மிரணடிறகும புறனடைவருமாறு — தணடியலஙகாரம —"உருவக வுவமை யெனவிரு திறததவு,நிரமப வுணாந தும வரமபு தமககின மையிற,கூறின நெறியில வேறுபட வருபவை, தெறி னா கோட றெளளியோா கடனே." எனறாராகலின. (வ-று) "விலலே ருழ வாபகை கொளினுங கொளளறக,சொலலே ருழவா பகை' எனவரும "ஏரி யிரணடு சிறகா வெயிலவயினுக,காருடைய பீலிகடி காவா-நீா வணண, ன தியூா வாயா வணிமயிலே போனறதே, பொறறோான கசசிப பொலிவு" எனவரும் இவையேதுவுருவகம "மலையிற பிறவா மடமஞஞைவாரி, யலை யிற பிறவா வமிாதம-விலையிட, டளவாத நிததில மாராத தேறல,வளவான மதா நெடுஙகண மான "எ-ம 'மழலைவாய நவவிமதா நெடுஙகண மஞஞை,

குழலின புறமலிநத கொமபா - சுருளளகந, தாஙகிய வனனந தடஙகொ
ஙகையாா மாதந, தேஙகொளள கமலத திரு" எ-ம இவை சிறபபுருவகம
"மனறறகுழ லாருயிா மேனமதன கடவுந, தெனறற கிரிதமேகருந திணை
ணைய-மனறவனாக, கஙகுற கடலின கனையேறறு நீளபுணையாம, பொஙகு
நீாநாடன புயம" இது அறபுதவுருவகம "நலலாாகட பட்ட வறுமைமி
னினனுதே, கலலாாகட பட்ட திரு" இது தேறறவுவமை "அடிநோககி
னுழகடல வணண னவனறன, படிநோககிற பைஙகொனறைத தாரோ
ன - முடிநோககிற, றோவளவ னுத றெளிநதே ஙயனமுடிமே, லாரலஙக
லோஙகியது கணடு." இது பலவயிறபோலி "முநதுக கோததனன முறுவ
ன முறுவலே, யொததருமபு முலலைககொடி மருஙகுன-மறறதனமேன,
மினனனிககுங காாபோனம விளககுநதன மெலலியலி, தளணனிககு
முணடோ தரம." இது மெயயுவமை பிறவுமனன எ-று (கரு)

342. வேறறுபபொருள வைபபே விளஙகினது தொடஙகி
யிறறி னுதலிய வேறறி யுரைததலே

(இ-ள) வேறறுபபொருளவைபபலஙகாரமாமாறுணாததுதும. எவ
ருமறிநத வொனறைக கூறிய பினனொடுத தனபொரு ளததனமைத
தாகுமெனக கூறுவது வேறறுபபொருளவைபபெனபபடும இதுவு மூவ
மை விகறபதது ளடஙகவும பெறும (வ-று) "நெடடொளி வேஙகையா
னிசெபபட நீததிஙகு குயிராயக, கடடொளியைக காடடுங கதிரவேநதன-
படடொளிநீ, ராஙகொழியக கணடனபின னுசையுடகொள வாரோவீங,
கோஙகழியாச செலவமுண டெனறு" எ-ம "வெயயகுர ரோனறி வெகு
சினவேறுட கொளினும, பெயயு மழை முகிலைப பேணுவரால - வையத,
திருளபொழியுங குறறம பலவெனினும யாாககும, பொருள பொழிவாா
மேறறே புகழ." என வரும அனறியும,

அவவலஙகார விரிவு வருமாறு —தணடியலஙகாரம.—முழுவதூஉஞு
சேற லொருவழிச சேறன, முரணிற றோனறல சிலவைடியின முடிததல,
கூடா வியறகை கூடு மியறகை, யிருமை விபரித மெனவத னியலபே 'என
றாராகலின, முழுவதுஞு சேறலாவது —ஒருதிறமுரைததா லததிற மெலலா
வறறுமேலுமுறறசசெலலவுரைபபது (வ-று) "புறநதந திருளிரிய பொன
னேமி யுயததுச, சிறநத வொளிவளாககுந தேரோன-மறநதாற, புறவாழி
சூழநத புவனததே தோனறி, யிறவாது வாழகினறாா யாா" எனவரும ஒரு
வழிசசேறலாவது —ஒரு திறமுரைததாலததிற மெலலாவறறுமேலு முறற
சசெலலாது சிலவறறினமேலே செனறொழிவது (வ-று "எணணுமபய
னறாகநா தியாாககு ம வரையாது, மணணுலகில வாயநத ருநவ ககும, நண
ணுறுநதேன, பூததளிககுந தாராய புகழாளாக கெவவுயிருஙு, க ளிக
கையனறோ கடன" என வரும முரணிறறோனறாவது —தமபுணமா
றுபடடிருககு மியலபுடைததாயப பொருளவைததல (வ-று) "வெயயகு

ரற ரொனறி வெருசினவே றுடகொளினும, பெயயுமழை முகிலைபபேணுவ ரால-வையத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினும யாரககும, பொருள பொழிவார மேறறேபுகழ” எனவரும சிலேடையின முடிததலாவது — முனனாவைதத பொருளையும பினனதனையு மொருசொறறொடாபாற சொலலுவது (வ-று) “எறறே கொடிமுலலை தனனைவளாத தெடுதத, முறறிழை யாள வாட முறுவலிககு-முறறு, முடியாப பரவைமுழஙகுலத தேதனறுங, கொடியாககு முணடோ குணம.” என வரும கூடாவியறகையாவது — கூடாததனைக கூடுவதாகக கூறுவது, (வ-று) “ஆர வடமு மதிசீத சநதனமு, மீர நிலவு மெரிவிரியும - பாரிற, றுதிவகையான மேமபடட துபபுரவுந தத தம, விதிவகையான வேறு படும.’ எனவரும கூடுமியறகையாவது. — கூடு மதனைக கூடுவதாகக கூறுவது (வ-று) “ஂபாயயுளாயா நணபா புனைதோ ணெறிரோககிக, கைவளைசோரந தாவி கரைகுவார-மெயவெதுமபப, பூதத கையுஞ செஙகாநதள பொஙகொலிநீ ஞாலததுத, தீததகையாக கீதோ செயல.” எனவரும இருமையியறகையாவது — கூடாததனையுங கூடுவ ததனையுங கூடுவதாககூறுவது (வ-று.) “கோவலாவாய வேயஙகுழலே யனறிக குளாகடலுங, கூவித தமியோரைக கொலலுமாற-பாவாய, பெரி யோரும பேணுது செயவரோ போலுஞ, சிறியோர பிறாககியறறுந தீஙகு” என வரும விபரீதமாவது — விபரீதபபடச சொலலுவது (வ-று) “தலை விழநதா னெவவுயிருந தநதான பிதாவைக, கொலைபுரிநதான குறறஙகடி நதா - னுலகிற, றனிமுதனமை பூணடியாநதோர வேணடுவ ரோறபபா, வினையும விபரீதமாம என வரும எ-று (கஎ)

343 வேறறுமை யெனப முனனுறறிய விருபொருள
சாறறிய வுவமையில வேறறுமைப படுததலே

(இ-ள) வேறறுமை யலஙகாரமாமா றுணாததுதும. இருபொருளைத தமமுள ளுவமிததுப பினனரவறறுள வேறறுமை தோனறக கூறுதல வேறறுமை யலஙகார மெனபபடும. ஆகையி லிதுவுமுவமை விகறபததுள் ளடஙகும (வ-று) “மீனணியும பாறகடிரும வெணமதிககு மமமதியைத, தானணியு நாயககுஞ சரலபூணடு-வானணியுந, திஙகட குணடலலா தோர தேயவு மிருணமறுவு, மெஙகடகுண டாளரசாடகில” எ-ம அனறியும. — தணடி யலஙகாரம — “கூறறினுங குறிபபினு மொபபுடை யிருபொருள, வேறறுமை படவரின வேறறுமை யதுவே.” எனறூராதலின. (வ-று) “அலைததுலகுஞ சூழபோ யருமபொருள கைககொண, டினைததளவைத தோறற கரிதாம-பனிககடன, மனனவநின சேனைபோன மறறதுநீர வடி விற, றெனனுமிது வனறே வேறு.” எ-து. ஒருபொருள “சென்று செவி யளககுஞ செமமையவாயச சிநதையுளே, நினறளவி யினபநிறை பவறறு- ளொனறு, மணலிவருங கூநதலார மாதாரோக கொனறு, மணலிவருங கூந தறள வாககு” எ-து. இருபொருள “மலிதோரான கசசியு மாகடலுந தமமு,

ளொலியும் பெருமையு மொகரு-மலிதேரான, கசசி படுவ கடலபடா கசசி, கடலபடுவ தெலலாம படும.'' எ-து கூறறு ''காாககுலமும பாயதிரையுங காடடுங கடலபடையும, போாககளிறும பாயமாவும பொஙகுமா-வேறறு கலமுடைதது முநீாகதிராழித திணடோா,பலவுடைதது வேநதனபடை.'' எ-து. சமம. ''பதுமங களிககு மளியுடைததுப பாவை, வதன மதாநோக குடைததுப-புதையிருளகு, மூபபோ தியலபழியு மமபோருகம வதன, மெப போது நீஙகா தியலபு'' எ-து உயாசசி. இவை குறிபபு அனறியும,

அவவேறறுமை யலஙகாரம பிறவலஙகாரஙக ளோடும வருமாறு.— தணடியலஙகாரம —''அதுவே, குணமபொருள சாதி தொழிலொடு புணரும'' எனருராகலின (வ-று) ''சுறறுவிற காமனுஞ சோழா பெருமானுங, கொறறப போாககிளளியுங கோளொவவாா - பொறபெருடி, யாழி யுடையான மகனமாரன மாயனே, கோழி யுடையான மகன'' எ-து. குணவேறறுமை ''ஒஙக லிடைவந துயாநதோா தொழவிளஙகி, யேங கொலிநீா ஞாலததிரு ளகறறு-மாஙகவறறுண, மினனோா தனியாழி வெங கதிரொன றேனையது, தனனே ரிலலாத தமிழ'' எ-து பொருள வேறறுமை ''வெஙகதிாககுஞ செநதீ விரிசுடாககு நீஙகாது, பொஙகுமதி யொளிககும போகாது - தஙகும, வளமையான வநதெறி மயகக மாநதாக, இளமையான வநத விருள'' எ-து சாதி வேறறுமை ''புனறுடா கோமானும பூநதுழாய மாலும, வினைவகையான வேறு படுவா - புனறுட, னேற றெரிநது மாறறலாபா லெயதியபாா மாயவனு, மேறறிரநது கொணடமை யா லினறு'' எ-து தொழில வேறறுமை எ-று (கஅ)

344. ஒடடெனத தனபொரு ளுரையா துவமை
சுடடலி லபபொரு டோனற வியமபலே.

(இ-ள) ஒடடலஙகாரமாமாறுணாததுதும தான கருதிய பொருளை வெளிபபடுததுறகதனைச சொலலாததறகுததகக மறறொருவமைப பொருளைச சொலவதே யொடடலஙகார மெனபபடும ஆகையிலிதுவு முவமை விகறபதது ளடஙகும (வ-று) ''ஒணணிலவு நீாமைததா யோயாப பயஞ சுரநது, தணணளி தாஙகு மலாமுகததுக-கணணெகிழநது,நீஙக வரிய நிழலுடைததாய நினறெமககே, யோஙகியதோா சோலை யுடைதது'' எ-து இதனுட டனையாதரிககும வளளலைககருதி யவனையொழித தவட்கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக அனறியும ''பனிமதுபபதுமம-ஊழியுமரிதே'' யெனறு, 216-ம சூததிரததில வநத வகவலி லொடடலஙகாரமாகத திருககாவலூா நாயகி வெளிப்படா தொழித தவட கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக. அனறியும,

அவவலங்காரவிரிவுவருமாறு —தணடியலஙகாரம —''அடையும பொருளு மயலபட மொழிதலு, மடைபொது வாககியாஙகன மொழிதலும, விர

வந்தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலு,மென்னால் வகையினு மியலுமென்ப."
என்றாராகலின் (வ-று) "வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிற்,
குறைபடு தேன்வேட்டுங் குறுகு-நிறைமதுச்சேர், துண்டாடுந் தன்முகத்
தே செவ்வி யுடையதோர், வண்டாமரை பிரிந்த வண்டு." எ-து. அடையும்
பொருளுமயல்படமொழிந்தது "ஒண்ணிலவு நீர்மைத்தா"யென்ற செய்யுள்
அடைபொதுவாய பொருள் வேறுபட்டது. "தண்ணளிசேர் தின்சொன்
மருவுந் தகைமைத்தா, யெண்ணிய மெய்ப்பொருளு மெந்நாளு - மண்ணுல
கில், வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று, தந்ததான முன்னைத் தவம்"
எ-து அடைவிரவிப் பொருள் வேறுபட்டது. "கடைகோ லுலகியற்கை
காலத்தின் நீங்கா, லடைய வறிதாயிற் றன்றே - யடைவோர்க், கருமை
யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க், கருமை விரவாக் கடல்.' எ-து.
விரவுந்தொடுத்தல் பிறவுமன்ன எ-று. (கக)

345 அவநுதி யென்ப வாய்மெய் மறுத்துமற்
றிவறிய வொன்றனை யேற்றி யியம்பலே
யுருவகங் கூட்டி னொண்சிறப் பாகும்.

(இ-ள்) அவநுதியலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்தபொருள் மிக்
கதோன்ற வதற்குள்ள சிறப்பியல்குண முதலா யவற்றினுண்மை மறுத்
தெதிர்மறையாக மற்றொன்றனை யுரைப்ப தவநுதியலங்கார மென்பபடும்.
தண்டியலங்காரம்.—"சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை,மறு
த்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதி யாகும்' என்றார் (வ-று) "நறைகமழ் தார்
வொட்டார் நலனளித்த நாளு, நிறையு நிலைதளரா நீர்மை - யறநெறிசூழ்,
செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் றெவ்வடுபோர், வெங்கோப மால
யானை வேந்து." எ-து சிறப்பவநுதி. "நிலனும் விசும்பா நிமிர்காலாந் தீயா,
மலர்கதிராம் வானு மதியா-மலர்கொன்றை, யொண்ணறுந் தாரா னொருவ
னுயிர்க் குயிரா, யெண்ணிறந்தா னெப்பொருளு மாம்" எ-து. பொருளவ
நுதி "மனுப்புவிமேல்வாழு மறைவளர்க்கு மாரப், பனித்தொடையற
பார்த்திவர்கா னெங்கோன்-றனிக்கவிகை, தண்மைநிழற் றன்று தற்சூ
ழுத பபகையாக்கு, வெண்மை நிழற்றுவி விடும்" எ-து குணவவநுதி.
அன்றியும், இதனோ டுருவகங் கூட்டிற் சிறப்பாம் (வ-று.) "போங்களக
மல்ல புயலே யிவையிவையுங், கொங்கை யிணையல்ல கோங்கரும்பு - மங்
கைநின், மையரிக் கண்ணல்ல மதர்வண்டிவை-யிவையுங், கையல்ல காந்
ண மலர்." எ-து. வண்டல்ல கருங்கண்ணென்ன றுவமை மறுப்ப துண்மை
யுவமை யெனவும், கண்ணல்ல வண்டென்று பொருளைமறுப்ப தவநுதி
யுருவக மெனவுங் கண்டு கொள்க எ-று (உ௦)

346. ஊகாஞ் சிதமென்ப வுரிமை யொழித்துமற்
றுகோர் குறிப்பொரு ளறைந்து பொருத்தலே.

(இ-ள்) ஊகாஞ்சித வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் எடுத்த பொருடகணணியலபாயின வற்றைக் கூறினு மவற்றிற்குரிய காரணத்தையொழித்து மற்றொன்றன சிறப்புத் தோன்றக்கவி தான கருதிய மற்றொரு காரணத்தைக் கூறுவது ஊகாஞ்சித மெனப்படும். இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்பாரு முளர். என்னை ஊகாஞ்சித மெனினுந் தற்குறிப்பெனினு மொக்கும் அஞ்சித மெனினும் பொருத்த மெனினு மொக்கும். (வ-று) "மணபடித்தோட கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர், வெண்குடைகக வைத்த வெகுளியான - விண்படாந்து, பாயுங்கொ லென்று பனிமதியம் போலவதூஉந், தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று" எ-து பெயர் பொருள் "வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வெறுமை கண்டிரங்கி, வானில வளர்ந்த வண்புயற்குத் - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவந் தடஞ்சினையாற், போதுமீ தேத்தும் பொழில" எ-து அலபொருள்.—தண்டியலங்காரம்.—"பெயர்பொரு ளலபொரு ளெனவிரு பொருளினு, மியலபின விளைத்திற னன்றி யயலொன்று, தான்குறித் தேற்றுந் தற்குறிப் பேற்றம்" இது மேற்கோள் எ-று. (உக)

347. நுடபமாந் தெளிவுற நுவலாத வற்றையு
முட்படுத் திடுங்குறிப் புரையரி துணர்த்தலே

(இ-ள்) நுடபவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை வெளிப்படக் கூறாததுவே தோன்ற வுவமை யாலாயினு முனபின வருவதைக் கொண்டாயினு மதனைக் காட்டுங் குறிப்பினை யுரைப்பது நுட்பமெனப்படும் (வ-று) வெண்பா.—"வற்றிய நீர்ப்பொய்கை மலர்கண் டறிந்தனுகப, பற்றியமாண் பற்றிலாதம பாலுறவே - மற்றுவரி, சோர்ந்தகல வெய்யோன செழும்பொய்கைத் தாமரைகண், டோர்ந்தகலக் நீச ருறவு." என பதிதனுட சானறோ ருறவு துனபம் வரினு மொருநாளு மாறாதெனவு நீசருறவு நிலவா தொரு பொழு தெல்லையுண மாறு மெனவுங் குறிப்பிற காட்டியவாறு காண்க. "பாட ல பயிலும் பனிமொழிதன பணைத்தோள், கூடலவாவிற் குறிப் புணர்த்து-மாடவாகரு, மென்றீந்தொடை யாழின மெலல வே தைவந்தா, னின்றீங் குறிஞ்சி யிசை." எ-து தொழில் —தண்டியலங்காரம் —"தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினு, மரிதுணர் வினைத்திற நுடப மாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (உஉ)

348 புகழ்மாற் றெனப் புகழ்வது போலிகழ்ந்
திகழ்வது போறபுகழ்ந் தியம்பிய நிலையே.

(இ-ள்.) புகழ்மாற றலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போல வதனைப் பழித்தலும் பழித்தாற்போல வதனைப் புகழ்தலுமென விருவகையும் புகழ்மாற்றெனப்படும். (வ-று.) வெண்பா —"உள்ளலும் பின்னுறச்சீ ருயத்திரவுநீர் மழைபெய, வள்ளலுனை யென்பார் வாழ்த்தறி

யார்-வெளவேலோய, பொயவலலா ரென்று பொதுமாதா மாரபீயாய், மொ யவலலாக்கீயாய முதகு" எ-து. பழிததாற போலப புகழநதது—வெ ணபா—"ஏனேயோா கைபபொருடகொண டேறறலலா னுனபொருளைத, தானிடா யெனறுாபொய தாமுணாததாா - வேனெவாககு, மணடா திரவா தளவினறி யெகாளு, நுணடாதர வீவாய நோய" எனபது புகழநதாற போலப பழிததது.—குறள.—"எறறிற குரியா கயவ ரொன றுறறககால, விறறற குரியா. விரைநது" எனபிதுவும புகழநதாறபோலப பழிததது பிறவுமனன.—தணடியலஙகாரம—"பழிபபது போலும பானமையின மே னமை, புலபபட மொழிவது புகழாப புகழசசி" இது மேறகோள. எ-று.

349. தனமேம பாடடுரை தானறற புகழதலே.

(இ-ள) தன மேமபாடடுரை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. ஒரு வன றனககு மேமபாடடாகத தோனறத தனனைததானே புகழவது தன மேமபாடடுரை யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—"எஞசிஞ நிலலேயெ னக கெதிரா யினனுயிாகொண, டஞசிஞ ரஞசாதுபோ யகலக-வெஞசமத து;, பேராத வராகத தனறிப பிறாமுதுகிற, சாரா வெனகைபிற சரம.' எ ம 'யானு மெனனெஃகமுஞ சாலு மவனுடை, யானைககுஞ சேனைககு நோ.' எ-ம. பிறவுமனன—தணடியலஙகாரம—"தானறற புகழவது தன மேம பாடடுரை" இது மேறகோள எ-று (உச)

350. பினவரு நிலையே பிறழநதெனப பலவயின
முனவருஞ சொலபொருள பினனும வருவதே.

(இ ள) பினவரு நிலையலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மேறசொனன மடககணிபறறிய வொழுஙகிலலாமையு முனனாவநத சொலலாயினும பொருளாயினும பினனா பலவிடத தவைவரிற பினவரு நிலையலஙகார மெனபபடும. (வ-று) வெணபா—" மலாவிழியே வாயமலரே வாயநத வதன, மலரேகை கணமலரே வாடா-மலாமாலே, யாஞ ளிருணமாலே யறரு ளருணமாலே, தாஞா தனிககனணித தாய." எ-து சொறபின வருநிலையா கையின சொலலணியாமாயினும பொருளானும வழஙகுமிதுவெனறமை யாவிஙகண வைககபபடடது அனறியும—வெணபா—"அவிழநதன தோ னறி யலாநதன காயா, நெகிழநதன நோமுகை முலலே - மகிழநதிதழ், விணடன கொனறை விரிநத கருவிளை, கொணடன காநதள குலே." எ-து. பொருடபினவருநிலையலஙகாரம.—"வைகலும வைகல வரக கணடு மஃது ணராா, வைகலும வைகலே வைகுமென றினபுறுவா, வைகலும வைகற றம வாழநாளமேல வைகுதல, வைகலைவைத துணரா தாா." எ-து. சொற பொருடபினவருநிலே " செஙகமல நாடடஞ செழுநதாமரை வதனம, பங் கபமென செவவாயப பதுமமபோற செஙகாஙக, ளமபோருகத தாள ரவி நத மாரறு, தமபோருகத தாடனம" எ-து. பொருடபின வருநிலே. "மால கரி காததளிதத மானுடைய மாலேகுழ, மாலவரைததோ ளாதரித்த மாலே

யா - மாவிருள கூா, மாலையின மாலகட்லாபப மதனெருடுகளு, பாலை யின வாளி மலா'' எ-து சொறபினவருநிலை —தணடி யலஙகாரம— "முனவருஞ சொலலும பொருளும பலவயிற, பினவரு மெனனிற பின வரு நிலையே.'' இது மேறகோள எ-று. (உரு)

351 முனன விலககெனப முனனதனி மறுததலே

(இ-ள.) முனனவிலககலங்காரமாமாறுணாததும ஒனறைசசொலலி மறறதைக காடடிய குறிபபினை மறுததுவிலககல முனனவிலககலங காரமெனபபடும (வ-று.) வெணபா —"இனனுயிாகாத தளிபபாய நீயே விளைவேனின, மனனவனுங கூறறுவ'னும வநதககா-லனறோ, தமககெம மைததோனறு தகைகமைததோா விஞசை, யெமககின றருளபுரிநதே யெகு.'' எனபதிதனுளுயிாககாவலனைப போகசசொனனற போலாகிக காட டினகுறிபபினற போதலவிலககினவாறு காணக.—தேமபாவணி —"அளைவீ ரவூழல் வைகி யாவி னஞசயிாந தெஞஞானறுங, கொலைவீர வூழிசசெநதீக குளிததலே யினபமாயின, வலைவீர வணியிற பினனி மலாதவிழ கூநதல வெஃகிப, புலைவீர வுணாநத தாமப புணாியிற குளிபபாய நெஞசே'' எ-ம "பாலனறன துருவாயேழுலகுண டாலிலையின,மேலனறு நீகிடநதாயமெய யெனப -ராலனறு, வேலைசூழ நீரதோ விணணதோ மணணதோ, சோலைசூழ குனறெடுததாய சொல'' எ-து. இறநதகாலவினை விலககு "மூலைக கொடி நடுஙக மொயகாநதள கைகுலைபப, வெலலையின வனடெழுந திர நகவே-மெலலியன மேற, றீவாய நெடுவோடை வநதாற செயலறியேன, போவா யொழிவாய பொருடகு.'' எ-து எதிாகாலவினை விலககு "மாதா நுழை நுசுபபு நோவ மணிககுழைசோ, காதினமிசை நீலங கைபுனைவீா-மீதுலவு, நீணில வாடக ணிமிாகடையே செயயாவோ, நாஙீலஞ செயயு நலம.' எ-து. நிகழகால வினை விலககு அனறியும,

அவவலஙகார வேறுபாடு வருமாறு —தணடியலஙகாரம.—"பொருளகுணங காரணங காரியம புணரும' எனறுராகலின. (வ-று) "கணணு மணமுங கவாநதவ ளாடிடமென, றணண லருஞ மடையாளந - தணணி ழலின, சுறறெலலை கொணடுலவுஞ சோதித திரளலலான, மற்றிலலைகா ணும வடிவு'' எ-து. பொருள விலககு "மாதா துவரிதழவாய வநதென னுயிா கவருஞ, சீத முறுவ லறிவழிககு-மீதுலவு, நீணட மதாவிழியு நெஞ சஙகிழித துலவும, யாணடையதோ மேனமை யவாககு.'' எ-து. குணவில ககு "மதாரிககண சிவபப வாாபுருவங கோட, வதரந துடிபப வணிசோ-நுதல வியாபப, நினபா னிகழவனகண டஞசாதா லெனனெஞச, மென பாற றவறினமை யான.'' எ-து காரணவிலககு. "மனனவா சேயா மயில கவி யாடலுறும, பொனனலருங கொனறையும பூநதளவின-மெனமலரு, மினனுயிா நீணமுகிலு மெயயெனறு கொளவதே, யெனனுயிோ பினனு முளது'' எ-து காாியவிலககு. அனறியும,

அவவலஙகாரவிரிவுவருமாறு —தணடியலங்காம்—"வனசொலவாழ ததுத தலைமை யிகழசசி, துணைசெயன முயறசி பரவத முபாயங, கையற லுடனபடல வெகுளி யிரஙக, லைய மெனறுங கறிநதனா கொளளே." என றாராகலின, வனசொல விலககெனபது வனசொற சொலலிவிலககுவது (வ-று.) "மெயயே பொருணமேற பிரிதியேல வேறெரு, தையலை நாடத தகு நினககு - நெயயிலைவேல, வளளலபிரி வறறமபாாத தெஙகள வாழநா ளாக, கொளள வுழலுமாங கூறறு." எனவரும. வாழதது விலக கென்பது. "செலலுநெறி யினைததுஞ செநநெறி யாக, மலகு நிதியும வளஞசிறகக - வெலலு, மடறமறா விடலையகன றுறைவதாஙகோ, ரிடததே பிறககவே யாம" எனவரும. தலைமைவிலககெனபது —தனபாறறலைமை தோனறக கூறிவிலககுவது (வ-று) "பொயமை நெறிதீா பொருளுமிகப பயககு, மெமமுயிாககும யாது மிடரிலலை-வெமமைதீாந, தேக வினியநெறி யணிய வெனறுலும,போக லொழிதி பொருடகு" எனவரும். இகழசசி விலககெ னபது—எதுவிகழநது விலககுவது (வ-று.) "ஆசை பெரிதுடையே மா ருயிாமே லபபொருணமே,லாசை சிறிது மடைநிலமாற-றேசு,வழுவா நெறி யின வருபொருணமே லணண, லெழுவா யொழிவா யினி" எனவரும துணைசெயல விலககெனபது —துணை செயவாாபோலக கூறிவிலககுவது. (வ-று) "வினைபொருணமே லணணல விருமபினையே லினறெங, கிளையழு கை கேடபதறகு முனனே - வினைதேன, புடையூறு பூநதாாப பொலஙகழ லோய போககிற, கிடையூறு தோனறுமு னேகு" என வரும முயறசி விலக கெனபது —முயறசி தோனறக கூறி விலககுவது (வ-று) "மலல ணிநத தோளா யெதனகொலோ வானபொருணமேற, செலகவினாந தெ னறனுளாந தெளிநது - சொலலுதறகே, யெனறு முயலவலயா னேகனீ யெனறிடையே, தொனறுகினற தெனவாயிற சொல." எனவரும பரவச விலககெனபது —தனவசமலலாமை கூறி விலககுவது (வ-று) "செலகை திருவுளமேல யானறியேன றேஙகமழதாா, மலலகலாந தஙகு மதாவிழியி ன-மெலலிமைகண, ஞாககம விலககுமென னோமிவள காதல, போககி யகலவாய பொருடகு" என வரும. உபாய விலககெனபது —விலககு மதனை யுபாயங காரணமாக விலககுவது. (வ-று) "இனனுயிா காததளி பபாய நீயே யினிவேணின, மனனவனுங கூறறுவனும வாதணைாநதா - லனறோ, தமககெமமைத தோனறு தகைமைததோா விளைசை,யெமககின றருளபுரிநதே யேகு." எனவரும. கையறல விலககெனபது —வேணடிய பொருணமேன முயலு மொழுகக மினமை தோனறக கூறுவது. (வ-று.) "வாயததபொருள விளைதத தொனறிலலை மாதவமே, யாாதத வறிவிலலை யமபலததே-கூததுடையான, சீல மறிநதேயுஞ சிநதியேன செனறொழிந த, காலம வறிதே கழிதது" எனவரும. உடமபடலவிலககெனபது—உடம் படடாாைபபோல விலககிககூறுவது (வ-று.) "அபபோ தடுபப தறியே னருளசெயய, விபபோ திவளு மிசைககினறு-டபபில, பொருளோ புகழோ

தரபபோ வாமாலை, யிருளோ நிலவோ வெழும." எனவரும வெகுளிவிலக் கெனபது —வெகுளிதோனறக கூறிவிலககுவது. (வ-று) "வணணங கருக வளைசரிய வாயபுலர,வெணணந தளர வெதிரநின று-கணணினறிப, போதல் புரிநது பொருளகாதல செயவீரால, யாதும பயமிலலை யாம" என வரும். இரஙகல விலககெனபது —இரஙக லேனறக கூறி விலககுவது. (வ-று) "ஊச லொழிவிழககு மொபபுமயிலிழககும,வாசஞ சுனையிழககும வளளலை-தேசு, பொழிலிழககு நாளையெம பூஙகுழல விடடேகி, லெழிலிழககு மந தோ வித‌ண" எனவரும ஐயவிலககெனபது —ஐயுறறலை விலககுவது. (வ-று) "மினனோ பொழிலின விளையாடு மிவவுருவம, பொனனோ வெனு ஞசுணஙகிற பொறகொடியோ-வெனனோ, திசையுலவுங கணணுந திரண முலையுந தோளு, மிசையிருளுந தாஙகுமோ மின.' எனவரும எ-று (உசு)

352 சொலவிலக கொனறனை சொலலிய பினனஃக
தலலெனா மறுததலபோ லதுமிக விளககலே,

(இ-ள) சொலவிலககலஙகாரமாமாறுணாததுதும புகழினு மிகழி னுந தானே யுரைததசொல லாராயா துரைததனமறுதது மறறினமிகக பிறிதொன றுரைபபது சொலவிலக கலஙகார மெனபபடும (வ-று)—வெ ணபா.—" தானேவேந தெனபானறன றனமா யொனறியான, யானென றொன றியா னவனெனறே - னேனையவா, கொளபொருள கொளவான குடியலநது நோயவான, றெளபொரு டேறருச சினதது ' எ-ம —விருத் தம.—"பணமுலை சுரநத கீதப பாலொடு வளாததேன காமன, பெணமொ ழி தவறிற றனறே பெரிதுடன றுயிரா யுணட, திணமனக கொடிய கூற றன சிதையநான வளாததேன படட, புணமனத தழுநதி யாறறுப புலமபு வே னுளுமெனறுன.' எ-ம பிறவுமனன எ-று (உஎ)

353. இலேசமே கருததொளித திடவகைக காடடுஞ
சததுவம பிறிதிற சாறறி மறைததலே.

(இ-ள) இலேசவலஙகாரமாமாறுணாததுதும மனததிற கருதிய வறறை வெளிபபடுககும புறததடையாளஙகள பிறிதொனறால வநதன வாககூறித தனகருததினை மறைபப திலேச மெனபபடும (வ-று)—வெ ணபா —"மதுபபொழிதா மனனவனை மாலகரிமேற கணடு, வியரபபு மயிர ருமபு மெயயும - புதைததாள, வளாவா ரண நெருஙகை வணடுவலை வாய தத, விளைவாடை வநததே னினறு" எ-ம மனவேடடையா லாயது மறைததவாறு காணக. அஙஙனம, புகழவதுபோலப பழிததலும பழிப பதுபோலப புகழதலு மிலேச மெனமனூா சிலரோ —தணடியலஙகாரம— "குறிபபு வெளிபபடுககுஞ சததுவம பிறிதின, டறைததுரை யாட விலேச மாகும" இது மேறகோள

அவவிலேசததின பாறபடுஞ சிலவலஙகாரஙகள வருமாறு —தணடி யலஙகாரம.—"புகழவது போலப பழிததிறம புனைதலும,பழிபபது போலப

புகழ்புலப் படுதலு, மலையு மன்னவென றலைநதன ருளரே.'' எனருராக வின (வ-று) "மேய கலவி விளைபோழது மெலலெனனுஞ, சாய றளராமற ருஙகுமாற - சேயிழையாய, போரவேடட மேனமைப புகழாளன யான விருமபுந, தாரவேடட தோளவிடலை தான'' இது புகழவதுபோலப் பழித தது.—"ஆடன மயிலியலி யனபனணி யாகங, கூடுஙகான மெலலென குறி யறியா-ளூட, லிளிவநத செயகை யீவாளன யாணடும, விளிவந்த வேட கை யிலன'' இது பழிபபதுபோலப புகழநதது எ-று. (உஅ)

354. சுவையணி யெனப சுடுஞசினங காமம
வியபப வலமிழிவச சமவீர நகையென
வெணமெயப பாடடி னியைவன கூறி
யுணமெயப பாடடை யுணாததித தோற்றலே.

(இ-ள) சுவையலஙகாரமாமாறுணாததுதும நெஞசங கடுதத வற றைககாடடும புறககுறி விரிததுக கூறல சுவை யலஙகார மெனபபடும அவையே சினமுதலாக நகையீறுகவைதத வெணமெயப்பாடடெனக கொ ளக. அவற்றிற்கு வடமொழி நூலார சாநதஙகூடடி யிவவலஙகாரததை நவ ரசபாவமெனமனு ொனறுணாக அனறியுஞ சினமெனினு முருததிர மெனி னுமொககும. (வ-று) "கைபிசையா வாயமடியா கணசிவவா வெயதுயிரா, மெயகுலையா வேருய வெகுணடெழுநதான - வெயயபோாத, தாரவேயநத தோளான மகளைத தருகெனறு, போரவேநதன றூதிசைதத போது'' இது சினம. "திஙகணுதல வெயாககும வாயதுடிககுங கணசிவககு, மஙகைதத ளிா நடுஙகுஞ சொலலலையுங - கொஙகைகப, பொருகாலு மூடிப புடைபெ யருஙகாலு, மிருகாலு மொககு மிவடகு'' இது காமம. "முததருமபிச செம பொன முறிததைநது பைநதுகிரின, றெ்ததலாநது பலகலனுஞ சூழந தொளிருங - கொததினதாம, பொனனோ மணிகொழிககும பூஙகா விரிநா டன, றனனோ மொழியுந தரு.'' இது வியபபு. "கழலசோநத காலவிடலை காதலிமீ தீணடு, மழலசோநது தனனெஞ சயாநதான-குழலசோநத, தாமந தரியா தசையுந தளிாமேனி, யீமம பொறுககுமோ வெனறு.'' இது அவ லம "முடைதலையு மூளையு மூனறடியு மெனபுங, குடருங கொழுஙகுருதி யும மீாபப-மிடைபெய,பெருநடஞசெய பெறறிததே கொறறப் போாககள ளி, கருடனாச சீறுங களம'' இது இழிவு "கைநெரிதது வெயதுயிாததுக காறளாநது மெயபனிபப, மையரிககண னீாததுமப வாயபுலாநதா - டை யல, சினவேல விடலையாற கையிழநத செஙகட, புனவேழ மேலவநத போது.'' இது அசசம. "சோநத புறவி னிறைதன றிருமேனி, யீாநதிட் டுயாதுலைதா னேறிஞ-னோாநத, கொடைவீர மோமென னிறைகுறையா வனகட, படைவீர மோசெனனி பணபு.'' இது வீரம. "நாணபோாலுந தம மனைககுத தானசேற லெனனீனற, பாணபோலும வெவவழலிற பாயவதூ உங-காணடோழி, கைததலஙகண ணாகக கனவுகாண பாணெருவன, பொ யததலைமுன னீட்டி யறறு'' இது நகை எ-று. (உகூ)

355 உதாத்தம் பொருளிற் பதார்த்த மிகலே.

(இ-ள்.) உதாத்த வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். கேட்போர் வியப்புறத் தன் பொருட்டன்மையின் மேலுஞ் சொற்பயன் மிக்குக் கடந்துரைப்ப துதாத்த வலங்கார மெனப்படும். (வ-று.) "முன்னி ஞெலாம் பின்னுறக் காதலினு முடுகி.' எ-ம். 'பேதைகொந் தழுத்தகண்ணீர் பெருங்கடலவெள ளமாற்று.' எ-ம். 'வச்சிர மலையினு மனத்தி ணுண்மையான' எ-ம் வரும். அன்றியும், "கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்து, மென்றும் வறி யோரிடர் கவர்ந்து - மொன்று, மறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதா லந்தோ, செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு." இது செல்வமிகுதி. "மண்ணன்று தனக் கோயி னீங்கி வனம்புகுந்து, பண்ணூர் தவத்தினையந்த பாதத்தை - ரண்ணி றந்த, மீதண்டர் கோன்குலையும் வெவ்வசுரர் வேரறுத்தான், கோதண்டமே துணையாயக் கொண்டு." இது உள்ளமிகுதி.—தண்டியலங்காரம்.—"வியந் தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமு, முயர்ச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாத்த மாகும்." இது மேற்கோள். எ-று. (௬0)

356. ஒப்புமைக் கூட்ட மொத்த குணத்தவை
செப்பித் தன்பொரு டெளிவுறக் கூறலே.

(இ-ள்.) ஒப்புமைக் கூட்ட வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை விளக்கவதற்கேற்ப நற்குணத்தானுந் தீக்குணத்தானு மொத்தபல வற்றைக் கூட்டி யொருப்படக் கூறுவ தொப்புமைக் கூட்ட மெனப்படும். (வ-று) திரிகடுகம்.—வெண்பா.—"கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக் கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு, மில்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர், வல்லே மழைவிலக்குங் கோள்." எ-து. தீயகுண வொப்புமைக் கூட்டம்.—காசிகாண்டம்.—"வேத மோதிய வேதி யர்க்கோர் மழை, நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை, காதல் மங்கையர் கற்பினுக் கோர்மழை, மாத மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே" எ-து. நற்கு ண வொப்புமைக் கூட்டம் இருமொழி மாலை.—வெண்பா.—"ஓதல் சடை நீட்ட லூண்மறுத்த னீராடல், கோதுள்ளத் துக் கொண்டக்கா லென்னாமே யேதின், மனத்தூய்மை கையீகை வாய்வாய்மை மூன்றுந், தவத்தூய்மை சாரி னினிது." என்பதிருகுண ஒப்புமைக் கூட்டம் பிறவுமன்ன.—தண்டி யலங்காரம்.—"கருதிய குணத்தின் மிக்பொருளுடன் வைத்த, தொருபொ ருள் வைப்ப தொப்புமைக் கூட்டம்." இது மேற்கோள். அன்றியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு —தண்டியலங்காரம்— "புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே." என்றாராகலின், (வ-று) "பூண்டாங்கு கொங்கைப்போர் வேற்குழை பொருப்புந், தூண்டாத தெய்வச் சுடர்வி ளக்கு - நாண்டாங்கும், வண்மைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியு, முண்மையா லுண்டிவ் வுலகு" இது புகழ். "கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு,

மிலலிருந தெலலை கடபபாரு மிபமூவா, வலலே மழைவிலகருங கோள."
இது பழிபபு எ-று (௩௧)

357 ஒபபுமை யேறற மொனறறகொள றுமிகச
செபபிய பலவினமேற செயபொருளேறறலே,

(இ-ள) ஒபபுமை யேறற வலஙகாரமாமாறுணாததுதும வைதத பலவடி யேறினற போல நறகுணததானும் தீகுணததானு மொனறறகொ னறு மிககதாகப பலவறறைககூறி யெலலாவறறினு மேற ருனெடுதத பொருளை நிறபதாகக கூறுவ தொபபுமை யேறற மெனபபடும். ஆகை யிற செயத வுருவ முயாநத குறடடி லேறறிக காட்டினற போல வாகு மெனறறிக (வ-று)—வெணபா —" பயனில சொலலினரு மிககினரு மெயபபாட்டி, னயனிலசொன் னனருடா தனனை - வியநதனசொல, லா ஙகினரு பினனினறே யமபுறசொல லமமூனறி, றூஙகினரு வாழு முயி ரகரு" பிறவுமனன் எ-று. (௩௨)

358. விபாவனை யெனப விளஙகிய வுலக
சுபாவனை யலததிறந தோறறி யியமபலே,

(இ-ள) விபாவனை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. உலகினி னொ ழுககததேறற காரணமொழிய நீககி யியலபினுனுங குறிபபினுனும பிறி தொரு காரணந தோனற வுரைபபது விபாவனை யெனபபடும் எனனை, வி பாவனை யெனினு மொழுககவினமை யெனினு மொககும். (வ-று) "பூட டாத விறகுனிததுப பொஙகுமுகி லெஙகுந, தீட்டாத வமபு சிதறுமால "— தேமபாவணி —"பாயா வேஙகை யையெனபுழிப பைமபூ, வீயாப புணடரீக மெனவெணண, வாயாப பேநமையாம பகைகொ, லோயாக கோலவழு வோகட னெனறன" எ-ம "நீரினறிவேந தமியோர சிநதை செழுநதென றல, வாயினறி மனைரு மழை தூஙகும-வாயிலா, சொனறிசசிலருட நீரநதா ரமரினறிக, கனறிச சிலைவளைதத கார." எ-து காரண விபாவனை "கடை யாமே கூறதத கருநெடுஙகண டேடிப, படையாமே போநதன பாவாய- கடைமெழியக, கோட்டாமே கோடுமபுருவங குலிகசசெப, பாட்டாமே சேநத வழ." எ-து இயலபுவிபாவனை "பூட்டாத விறகுனிததுப பொஙகு முகி லெஙகுந, டேட்டாத வமபு சிதறுமா - லாட்டமாயக, காணாத கணபர பபுந தோகை கமபழிககு, நாணாத யாததார நமா" எ-து வினையெதிர முததுப பொருள புலபபடுதத விபாவனை. "காரண மினறி மலையா னிலஙக னலு, மீரமதி வெதுமப லெனனிமிததங - காரிகையாக, கியாமே தளர வியலபாக நீணடனகண, டாமே திரணட தனம" எ-து. பொதுவகை யாற காரணம விலககிக காரியம புலபபடுதத விபாவனை "பாயாத வேங கை மலரப படுமெதமாப, பூவாத புணடரீக மெனறெணணி-மேவும, பிடித முலி மாறதிருங காளிற பிழையால, வடிதமுவு வேலோன வரவு." எ-து. வேறுபாடடு விபாவனை.—தணடி யலஙகாரம,—"உலகறி காரண மொழித

தொன றுரைபபுழி, வேறொரு காரண மியலபு குறிபபின, வெளிபபட வுரைபபது விபாவனை யாகும்." இது மேறகோள. எ-று (௫௫)

359 விசேட மெனககுறை விளமபி யவறறுள
மேனமை படபபொருள விளககிய நெறியே.

(இ-ள) விசேட வலஙகாரமாமாறுணாததும எடுதத பொருட்குக குணததானுந தொழிலானும பொருளானு முறுபபினுனுங குறைபாடுளளதாகக காட்டி யககுறை காரணமாக வதறகு மேனமை தோனற வுரைபபது விசேட மெனபபடும (வ-று) வெணபா—"யானை யிரதம பரிமா ளிவையிலலை, தானு மனஙகன றனுககருமபுந - தனறா, மலருமமபாயினு மார னமாசெய, துலகு கைககொணடா னொருஙகு." எனப பொருட குறையு முறுபபுக குறையுஞ சொலலி மேமபாடுரைதத வாறு காணக. பிறவுமனன. எ-று. (௫௬)

360 விரோத மெனப விகறப முரணபடு
மனனிய சொறபொரு ளுனனிய மாககலே.

(இ-ள) விரோத வலஙகாரமாமாறுணாததும. மாறுபடட சொலலும பொருளு மொனறு படடியலுமபடி வைததுரைபபது விரோதவலஙகார மெனபபடும. இதுவே செயயுளிலககணததுண முரணதொடை யெனறு வழஙகு மெனறுணாக. (வ-று.) "உருவிலலா னுருவாகி யுலகிலொருமகனுதிபபக, கருவிலலாக கருததாஙகிக கனனிததா யாயினையே." எ-ம. வெணபா—"தநதையை யீனறதாய தானறுயுங கனனியுமாய, வநதியையுங காவலுா வநதேததிச-சிநதையெழக, காலையு மாலையுங கைகூபபிக காரொழுதான, மேலை வினையெலலாங கீழ" எ-ம "சோலை பயிலுங குயினமழலை சோாநதடஙக, வாலு மயிறகணஙக ளாாததெழுநத-ஞாலங, குளிாநத முகிலகறுதத கோபஞ சிவநத, விளாநத துணைபபிரிநதாா மெய" எ-ம. "காலையு மாலையுங் கைகூபபிக காரொழுதான, மேலை வினையெலலாங் கீழவாங-கோலக, கருமானறோல வெணணீறறுச செமமேனிப பைநதாாப, பெருமானைச சிறறம பலதது" எ-ம. வரும "இனமாணிகல வெளியவேயெனனும, வனமேவு புணடரிகம வாடடும-வனமாா, கரியுருவங கொணடுமரிசிதறக காயும, விரிமலாமென கூநதல விழி." இது சிலேடை விரோதம. தணடியலஙகாரம—"மாறுபடு சொறபொருண மாறுபாட டியறகை, விளைவுதர வுரைபபது விரோத மாகும." இது மேறகோள. எ-று (௫௭)

361. பிறிதுரை யணியே பெருநதுயா முதறகாடட
முனனிலை யாரொடு மொழித லொழிகதுப
பனனிலை யாரொடு பகாத லெனப.

(இ-ள) பிறிதுரை யலஙகார மாமாறுணாததும. ஒருவரை முனனிலையாகப பேசுஙகாலை யவாகளை நீககி யகனறவராயினு நலலறிவிலலா

விலஙகு-பறவை-மலை-மர-முதலியவாயினு முனனிலையாகப் பேசுவது பிறி துரை யலஙகார மெனபபடும். (வ-று.)—விருததம.—"மினனென மிளிர நது நீஙகி வீயநதவான சொலலீர சொனமின, பொனனெனன மலிசீ ரொன னப புகழென வுலகிற பனனுட, கொனனெனனத தேடி வைதத கொழும பொரு ளொரவொழ நாளு, மனனென்ன வீஙகொன றுணடோ மருணடநாந தெளிய வெனறுன."—எனபதிதனு ளுயிரிறந தானைப பேசினவாறு.—தே மபாவணி —"துளளிவா ழுழைகாள கொமபிற றுனனிவாழ குயிலகா ளே தே, னளளிவா ழளிகா ளெனகா ளழனிறக கமலப பைமபூம், பளளிவா ழோதி மஙகாள பறிததுவாழ கொடிகாள கோற, ளுளளிவாழ வரிகாளசொ னமின னுயிரதரித தவிறறீ துணடோ." எனபதிதனுள விலஙகும பறவையு மென றிவறறொடு பேசினவாறு.—தேமபாவணி.—"எனனெனு சொபப விருபொழுதும விருடபொழிலே, புனனெனு சொபப வுயிரெலலா நிழற றுயருட, டனனெனு சொபபத தநதோம புநதயைப பெருமா, னினனெ னுசொபப நிறுததினையேக காவெனறுன." எனபதிதனுட டிருமக னக னறதுயராற சூசை நொநதொரு சோலையைப பேசினவாறு—அஙஙனந தனனெனுசாயினுந தன கண முதலிய வுறுபபுககளாயினு முனனிலையா கபபேசுவ திவ வலஙகார மாகும். அஙகேதானே யகனறமகறகுத தாயும வருநதிச சொனனதாவது —"கயலரம விழியே கடலாமவனே, யயலா டலிலா வியகன றனனே, யியலாத விடுகக ணியைந தினிநா, னுயலாம விழியொன றுளதே துணையீர." எனபதிதனுடடன கணணேககிப பேசி னவாறு. பிறவுமனன. எ-று. (௩௬௧)

362. விடையில வினவே விடைவேண் டாமையு
மடைய லாரையு மஃறிணை யவறறையு
மனவியப பாதி வழஙகப பலகுணம
வினவினற போல விளமபிய நிலையே.

(இ-ள்) விடையில வினுவலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மறுமொழி வேணடாமையு முனனிலை யலலாரையு மறிவில வறறையும வினவினற போல வுரைபபது விடையில வினவணி யெனபபடும. இதுவே யதிசயமு மையமு மகிழசசியுஞ சினமு முதலியவறறைக காடடவு மொனறனை மறு பபவு நொநது புலமபவு முதவு மெனறுணாக. (வ-று) விருததம.—"கண பட டுறஙகவெண ணிறையோன கணடேனே கணடவனைத தேனே, பண பட டினிய மழலைசசொறபகா வினிதிற கேடடேனே, புணபட டூனி யென னெனுசுவபபப பூஙகண ணெனமேன மலாநதனவோ, வெணபுட டிறபப வுயிரசெலவோ வெனமே விரஙகுநதயை யிதுவோ." எனபது மகி ழசசி வினவணி.—விருததம.—"கெடடோ நாமோ மினனென வொலகிக கெடுநெனறி, யிடடோ நாமோ விடடதி னிஃதோ பயனநதோ, படடோ நாமோ புனனைய நககிப பரவீடடை, விடடோ நாமோ வேறு துணைமோ வெனவேவார." எனபதிதனுண ணனுமி நொநதார புலமபிய வினவணி.

"களிபபனே வழுவனே கனிய தானெனே,விளிபபனே சுளிபபனே விழை நத வாணமுக, மொளிப்பனே தழுவிய வுவபபின முததமு, மளிபபனே வுலகெலா மளிதத நாதனே." எனபதைய விஞவணி பிறவுமனன எ-று.()

363 வினவில விடையே வினவிஞ லெனபபிறா
மனவுணா வுரைதது மறுவுரை கூறலே.

(இ-ள.) வினவிலவிடை யலங்காரமாமாறுண துதும ஒனறைய ணாககுஙகாற பிறரொகுா பிறிதொனறை யுணாநது விஞவினதாகச சொல லித தனபொருள விளஙக மறுமொழி யுரைபபது வினவில விடையணி யெனப்படுமே. (வ-று) தேமபாவணி —"காதலே பாசமாயக காலகை வீக குத, லாதலே பிரிவுனக கரியதா மெனபாய, காதலே பாசமாயக காதன மிககுளத, தாதலே நாடொறு மிறுககலாவதேன —கொநதிய விரகநோய கொழுநது விடடெரிந, தநதில வழலவிப பரியதா மெனபாய, கொநதியதீ யுலை துணடிக கொணடுநீ, யநதில நசைககற லீட்ட லாவதேன.—நெடி துநா ளுறறநோய மருநதி னீரமையாற, கடிதுதீ தரலருங கருமமா மென பாய், நெடிதுநா ளுறறநோய நீள மீணடுயிா, கடிதுமாயந தொழிதரக கடு வுண பாவதேன." எ-ம. பிறவுமனன. எ-று. (ருஅ)

364. சிததிர வணியே தீடடிய படவடி
வததிறத தனைதனையு மையென வகுததலே

(இ-ள.) சிததிர வலஙகாரமாமாறுணாததுதும. காதலுணாநதவை கணணுற கணடாற போலப பிறா தெளிநதுணாவுற நுடபவிபரத தெடு ததபொருளை விரிததுக காடடல சிததிர வலஙகார மெனபபடுமே.—னைட தம.—"அவிாபூ ஞெலியா மலடக கினளாயக, கவாவான வரலகண டுமே கன றிலதாற, றுவாவாய மயிஞெருட டிடலாகு மென, நவைதீ ரனமெலல நடந ததுவே." எ-ம.—தேமபாவணி.—"புலமபு மோதையி ஞெநதெனப பொனனிடச, சிலமபு மேலவலச சீறடி யூனறிவிற, கலமபுனைநத பொற காலயற பொனமலைத, தலமபுனைநத மின சாயலொத தாளரோ.—துகிற கலாபமு டொனற விளிமபெடுத, துகிறகொ டாலயா கிளளி யுதிாததடு, மகிறகு லாமபுகை துாதுவிட டஙகுழன, முகிறகு லாமினின மினமுகங கோடடுவாள." எ-ம. பிறவுமனன. இதறகு மீணடுச சிததிர வணியைக காண்க. அனறியும, இதறகு மிதனமேற கூறிய சுவையலஙகாரததிறகும வேறறுமை யாதெனி லது மனததினிகழநத பறறினை மாததிரம புறததுத தோனறுங குறிகளால விரிததுக காடடலியலபாம. அசசிததிரமோவெனி லெவவகைப் பொருளுங கணமுன வைததாறபோல நுடபமாகக காடடு மியலபுடைததாகு மெனறுணாக.—தணடியலஙகாரம.—"கோமூத திரியே கூட சதுகக, மாலை மாறறே யெழுதது வருததனே, நாக பநதம விஞவுத தரமே, காதை காப்பே கரநதுறைச செயயுள, சககரஞ சுழிகுளஞ சருபப தோ பததிர, மக்கரச சுததமு மவறறின பால." இது மேறகோள. எ-று ()

365 ஒழிபணி பலவறறை யொழிததன வுரைததலே.

(இ-ள) ஒழிபலஙகார மாமாறுணாததுதும. தன பொருள விளகக
ற்குரிய பறபலவறறை யுரைகக மாட்டா தொழிததாற போல வவறறைச
சுருஙகககாட்ட லொழிபணி யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா.—"நான
லமுஞ சீாநலமு நொநதொனறு சேறறியதன, வேனலமு மறறு விளம
பனே-தேனலமுண, டினற வருணமுகிறகை யெஙகோன கொடையொ
னறே, தோனற வுரைபபேன றெழுது' எனப புகழொழிபணி.—வெண
பா—"உளபொருள சொலலா யுனைவாரகண டொனறியாய, கொளபொ
ருள வெஃகிக குடியலைபபா - யௌபொரு, ளினறு வினிதெனபா யிஃசி
றிய மெயககடவு, ளினறுப பகைபபாளென சொல" என விகழபொழி
பணி பிறவுமனன. எ-று. (சo)

366. அமைவணி யலலவு மாமென றதுபோற
சமைநது மறறொனறன றகவெழ வியமபலே.

(இ-ள) அமை வலஙகார மாமாறுணாததுதும நனமை யலலனவு
மெயயலலனவும பிறாக குபகாரமாய நலலவாகவு முளளவாகவு மொபபி
ததாறபோலமைநது பிறிதொனறனை மிகவுரைத தொறுதத லமைவணி
யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—"பொயயுங களவும புறககாமத தீதி
ழிவு, நையு முயிாககே நவையனறே - செயயுன, குலததுரிமை யெனறு
யுள தெனினுஞ செநதீத, தலததுரிமை தானே வுனககு" எ-ம. பிறவு
மனன எ-று. (சக)

367. சிலேடை யெனப திரிசொல பலவினை
திருபய னுக வொருதொடா புணாததலே.

(இ-ள.) சிலேடை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும பல பொருளகுறி
தத வொரு சொலலாகிய திரிசொற கொணடிருபயனைக கொளளுமபா
டடை முடிபபது சிலேடை யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா—"பாடல
மேறிப பகைககிளைளா யாாததோட்டிக், சேடலாதன பூதத தினைகாததா-
னுடக, மாாநத கவிகையால யாதனையு மாஙகோட்டி, யோாநதுறைமே
லுறறு னெளி" எனபதிதனிற பாடல மரததிலேறிக கிளிகளைக கூபபிட
டோட்டிப பூதத தினைப புனஙகாததா னெனவுந துவரஙகாட்டி னிறை
நத குரஙகுகள யானையுங கையா லோட்டினு னெனவு மொரு பயனுகக
கொணடு பினனையுங குதிரையேறி பகைவா பரிபபடையைப பொருதோ
டடித தனனுடைச சிறுமை காததா னெனவு மளிதத பொனனிறைநத
கொடையாலாங கிலலாமபடி துனபஙகளையு மோட்டினுனெனவும வேறொ
ருபயனுகக கொளளவும பெறுமெனக காணக. அனறியும.—விருததம—
"கனிகிழலபூத தருநதருநான கடுததம மூனறுங கழிததுககாய தளிா
மெயநது சவலை யோடைக, கினிதவழதே னுணமலாபஃ றொடையே
ருடி யிளையவெள ளிததளைக குறடகொம பிடைததூண வைதத, தனி

நீலச் சேரிசைச் சிந்துரும் மதத்தாற் சாயலி யின்னிசை பாட வொளிக்-
யானை, கனிவளர் மாபுக ழேந்தி வீரபர் கடைத்த வுயர்தென மலையகக்
கோட்டிற் கண்டேன்' எனப்பதித்துடன் சொன்ன பொருளெல்லா மொருங்கு
பயனுக்கக் கொண்டாலியானைக் குரியவாகவு மவை மற்றொரு பயனுக்கக்
கொண்டா லுவமைச் சிறப்பின் வெண்பாவிற் குரியவாகவும் பயன்படு
மெனக் கண்டுணர்க. இதுவே சிலேடை யுவமை யெனப்படும்—"ஒருவ
கைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி, தெரிவுதர வருவது சிலேடை
யாகும்." என்று ரன்றியும்,

அச்சிலேடை யலங்கார விரிவுவருமாறு—தண்டி யலங்காரம்—"அது
வே, செம்மொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறப்படும்." என்றார் செம்மொழிச்
சிலேடையாவது—ஒருவகையா னின்று பலபொருள் படுவது. (வ-று)
"செங்கரங்களா லிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து, பங்கைய மாதா நலம்பயிலப்-பொ
ங்குதயத், தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகு, நீராழி சூழ்ந்த
நிலத்து." எனவரும் பிரிமொழிச் சிலேடை யாவது—ஒருவகையானின்ற
சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்தும் பலபொருள் கொள்ளப்படு
வது. (வ-று) "தள்ளா விடத்தேர் தடந்தாமரை யடைய, வெள்ளாவரி
மாணிடா மிகுப்ப-வுள்வாழ்தேனு, சிந்துரந் தகைமைத்தே யெங்கோன்றிரு
வுள்ள, நந்துந்தொழில் பரிந்தார் நாடு' என வரும் அன்றியும்,—தண்டி
யலங்காரம்—"ஒருவினை பலவினை முரண்வினை நியமம், நியம விலக்கு வி
ரோத மவிரோதமென, வெழுவகை யானு மியலுமென்ப" என்றாராகலின்,
ஒருவினைச்சிலேடையாவது—ஒருவினையான் வருவது. (வ-று) "அம்பொற்
பணைமுகத்துத் திண்கோட் டணிநாகம், வம்புறப் வோடை மலர்ந்திலங்க-
வும்பர், நவம்புரியும் வானதியு நாண்மதியு நண்ணித், தவம்புரிவார்க் கின்பந்
தரும்." என வரும். பலவினைச்சிலேடையாவது—பலவினையான் வருவது.
(வ-று) "தவிரா வினமதுவுண் களி தளிர்ப்ப நீண்டு, செவி மருவிச் சேணீண்ம
தாங்கிக்-குயிலிசையு, மின்னுயிரா நுண்ணிடையார் மென்றோகைக்கு மே
விலா, ரின்னுயிரை யீர்க்கின் றன." என வரும் முரண்வினைச் சிலேடையா
வது—மாறுபட்ட வினையான் வருவது. (வ-று) "மாலை மருவி மகிழ்ந்திய
மாமணஞ்செய, காலந் துணை மேவலார் கடிய-வேலைமேல், மிக்கார் கலியடங்
ங்கா தாக்குமவியன் பொழில்கள், புக்கார் கலியடங்கும் புள்' என வரும்
நியமச் சிலேடையாவது—சிலேடித்த வற்றை நியமஞ் செய்வது. (வ-று)
"வெண்ணீர்மை தாங்கு வனமுத்தே வெறியவாயக், கண்ணீர்மை சே வே
கடிபொழிலே-பண்ணீர்மை, மென்கொ லியாழே யிரங்குவன் ஞெமலே
நந்தே, நின்கோ லுலாவு நிலத்து" என வரும். நியமவிலக்குச் சிலேடையாவ
து.—சிலேடித்த பொருளை நியமஞ்செய்த நியமத்தை விலக்குவது (வ-று)
"சிறைபடுவ புட்குலமுந் தீம்புனலு மன்ன, விறைவனீ காத்தளிக்கு மெல்
லை-முறையிற், கொடியன மாளிகையுங் குன்றமுமே யன்றிக், கடிகமழுங்
காவு முள" என வரும். விரோதச் சிலேடையாவது—சிலேடித்த வற்றை

பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடிப்பது. (வ-று.) "விச்சாதர னெனினு மந்தர த்தின மேவாறு, லச்சுதன வண்ணத்தின் மாயனு-னிச்ச, நிறைவான கலை யான களங்கநீதி, யிறையா னனகனெங் கோன." என வரும். அவிரோதச் சிலேடையாவது—முன்னாச் சிலேடித்த பொருளைப் பின்னரும் விரோ தியாமற் சிலேடிப்பது. "சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு, மாதிடத் தான மனமதனை மாற்றழிக்கு-மீதா, மனக மதிதோற்றிக குமுதனிகரு, தனத னிருக்திகொன ரூன." எனவரும். பிறவுமனன. எ-று. (சஉ)

368. சங்கீரண மெனப் தருமபல வணிவகை
கொங்கீரத தொடையெனக் கூட்டிக் கூறலே.

(இ-ள்.) சங்கீரண வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வல ங்காரங்களிற் பலவுந் தம்முட்கலந்து கூடிவரத் தாமுறைப்பது சங்கீரண வணி யெனப்படும். (வ-று) திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்.—வெண்பா.— "காந்தட்கை கஞ்சத்தாள் காவிக்கண் ணம்பலவாய், வேயந்தலாந்த காவ லூர் மனகொடையே - யீந்தமது, வுண்ணளிகாள் சொன்மின் ரொதது ளதோ பூவுலகிற், பண்ணளிபூத நீந்தேன் பனித்து." எனபதிதனு ளுரு வகமு மொட்டும் விடையில் வினவும் பிறிதுணாயுமென விவ்வலங்காரங் கள் கலந்து கூடி வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், "தண்டுறை நீர்நின்ற தவத் தா வளிமருவும், புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதா-ண்டோ, பயின்று ருளம்பருமே பான்மொழியாய் பார்மேன், முயன்றுன முடியாப் பொருள்" எனவரும்—தண்டி யலங்காரம்.—"மொழியப் பட்ட வணிபல தம்முட், டழுவ வுரைப்பது சங்கீ ரணமே." இது மேற்கோள் எ-று. (சங)

369. சொல்லணி யாறைந்தும் பொருளணி யையாறும்
புலலணி யிருவகை புணர்ந்த தொகையென
முத்தமிழ்க் கிவையெலா முகமறை சிகைபொறை
யத்தகைத் தாகா வணிகல னுககொண
டெந்நூற்கு முதலாம் யுத்தி யஃதிலவா
லந்நூல பித்த னகவகை வாளெனப

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரத்துள் விளக்கிய சொல்லணி முப்பதும் பொரு ளணி முப்பது மியலிசை நாடக மென்னு முத்தமி ழ்ழுக்குறப் புனைதற்குரி யன. ஆயினு மொளிதரு மின்மணி குயிற்றிய வணிகலன் முழு மிருளுற விருக்கண மூடிவரின மாசென வகற்றற்போல விவ்வணி வகையானுந் தா னுரைக்கும் பொருட்கிரு ளுறுமைபேணி யின்னதற கின்ன துரிய தெனவு மின்னதற்குரிய விடமின்ன தெனவு முணர்ந்து கூருதல் சான்றோர் கட ஜெனக்கொள்க. அன்றியுந் திருமணி யணிகல னுயினு மொழுங்கு மின்றி மட்டு மின்றித் திரளாயத் திரட்டிக் குவித்தது தலைச்சுமையாக வெடுத் தல சிங்கார மன்றதுபோல விவ்வகைய வணிகளும் பொருட்குப் பாரமாக குவிஈ தேற்றும் லணிகலனு யலங்காரந்தோன்ற வளாவு மிகாமலுமொழுங்

கெடாமனு மவற்றை வகுத்துப் பூணல் வேண்டும். இவற்றிற் கெல்லாம் நதியே முதற் காரணமாக வேண்டிற் றென்றஃ திலதாயிற் கற்றதுசொல் ...ந் தன்னைக் கொல்வதற் கேதுவாக நிற்கும் பித்தனைப் பிடித்தவாளே யொக்கு மென்மனார் புலமையின் மிக்கோரெனக் கண்டுகொள்க. எ-று (சுசு)

370. எந்நூ னிலையினு மியைபெலா முணர்ந்து
மந்நூ லரியதென வஃ தினு மொருநூல்
காட்டிய பலநடைக் கடைபிடித் தவற்றொடு
கூட்டிய மற்றவை கொள்ப நல்லோரென
வெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணி யென்றிவண்
வழுத்திய வைம்பொருள் வழக்கஞ் சுருக்கித்
தொன்னூ னடையொடு சிறந்த புறநிலைப்
பன்னூ னடையிற் பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும் புலமையின் மிக்கோர்
விதியென விம்முறை விரும்பி வழுவில்
முந்நூல் விளக்கிய முத்தமிழ்த்
தொன்னூல் விளக்கந் துலங்கிய வாறே.

(இ-ள்.) எவ்வகைநூலினு மவ்வவற்றுரியன வெல்லாவற்றையு முழு துணர்ந்த திறவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு மேலாவருமையாகையி னிங்கனு ...த்தவைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டுணரா தனவு முணர்வ தறிவோர் தொழிலெனக் கொள்க. அன்றியுந் தொன்னூலை விளக்கிய புதுநூலாக வீண்டுச் சொல்லப்பட்ட வைந்திலக்கணவழியே தொன்மையிற் செந்தமிழ் நூலில் வழங்கிய சிற்சில வொழிபயினு மின்று மந்நூலிற் புதியன சிற்சில விதிபயினு மவையெல்லாங் காலவேற்றுமையானும் புறநிலை நூலின் வழி வந்தமையானும் வழுவென் றிகழப்படாவென நன்னூற் கலைவல் லோன் முதற் றொன்னூற் புலவருள்ளும் பலரொன்றுணர்க எ-று. (சரு)

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல் —முற்றிற்று.

அதிகார மொன்றிற்கு ஓத்திரண்டிற்கு ஆ. சூத்திரம். 70.
மேற்கோள் சூத்திரம். 56. ஆ. சூ. 126.
அதிகார மைந்திற்கு மேற்கோளோடு கூடிய ஆ. சூத்திரம். 829.

—— o ——

ஐந்தாவது—அணியதிகாரம் —முற்றிற்று.